ஓம்.

சுத்தாத்வைதப்ரஹ்மவிஞ்ஞானகுரு.

பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீமத் நிச்சலதாஸஸ்வாமிகள்

இயற்றியருளிய

[illegible]

ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பு.

ஸ்ரீமத் சுவேதாரண்யஸ்வாமிகள் [illegible]

தமிழ்மொழிபெயர்த்தது.

பாலகிருஷ்ணாலை-இராத்தினசெட்டியார் குமாரர்

ஸ்ரீமத். சிவசங்கரசெட்டியார் [illegible]

அவர்களால் அச்சிடப்பட்டது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

பிலவருஷ சித்திரைமீ.

Copy Right - Registered

ஸ்ரீகணேசாயநமஃ.

முகவுரை.

"அகப் பிரமாஸ்மி" என்னும் விருத்திவடிவப் பிரமை ஞானத்தான் விஷயதத்தோடு கூடிய அப்பிரமை ஞான வடிவப பரதததின் நீக்கமும பரமாநதப் பேறுமாய மோகூமூண்டாமென்பது வேதாநத சித்தாநதம. ஆண்டுப் பொதுவாய் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவற்றை அறிநதாலன்றி முற்கூறிய விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவை அறியப்படாவாகலின், அமமூன்று வஸ்துக்களின் நிரூபணம அவசியம செய்யற்பாற்றும. பிரமாணதிகளே, அநாத்ம பதார்த்தங்க ளென்றறிநது அவற்றைப் பிரதிபாதிததலில் சுருதியும சூததிரகார பாஷியகாரர்களும உதாசீனமாயிருக்கினும், அவற்றின்பிரதிபாதனம மோகூகாமிகளுக்கு வேதாநதப்பொருளைச சிநதிததலிலு மிகக உபயோகமுள்ளதாமாகலின் விருதியின் சொரூபம, பிரமை அப்பிரமை முதலிய வேறுபாடுகள்,காரணம்,பயன் என்பவற்றை நிரூபித்தல் தகுதியாம். முற்கூறிய பொருள்களின் நிரூபணம நியாயாதி அநேக நூல்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருததலோடு வேதாந்தபரிபாஷை தத்துவாநுசந்தானம் பேதாதிகரீர முதலிய வேதாந்த நூல்களினும இவ்விசாரம செவ்வையாய் எழுதப்பட்டுளது. அங்ஙனமாயினும அவை சம்ஸ்கிருத பாஷை யுணாசசி யுடையாருக் குபயோக மாதலே யன்றிப் பிராகிருதபாஷைமாத்திர முணாநதார்க்குபயோகமாதலில்லையென்றுணர்ந்து பரமகாருணிகரும் தீவிர புத்திசாலியும் ஷடசாத்திர முணர்ந்தவருமு சுரோத்திரியப்பிரஷ்டரும் நிஷ்டரும் அநேகருணகணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டஆசாரியகோடியிலிருப்பவருமஸ்ரீதாதுஜீ அவர்களின் சமபிரதாயமாகிய ஆகாயமண்டலத்தில் தினமணியாய் விளங்கியவருமாகிய ஸ்ரீநிசசலதாசரென்பவர நரமொழியுணர்ந்தாமாட்டன்புகூர்ந்து முதலிற் றனது நிஷ்டையைசு சூசிப்பிக்கும் ஸ்ரீவிசசுவாசாகரமென்னும் நூலியற்றியருளிப்,பின்னர எழுவருடபரியநதம்மெல்ல மெல்ல இருபத்தேழு லக்ஷம சுலோகக் கணக்குள்ள நூல்களைத்தான் சங்கிரகம்செய்து அவற்றைவிசாரித்து,தீவிரபுத்தி

மான்களாகிய ஹிக்கிபாஷை யுணாச்சியுள்ளார் பொருட்டு எல்லா வற்றின் நிண்ணய வடிவ ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரமென்னும் நூலினை யியற்றியருளினர். அதன்கண் விருததியின் சொரூபம, பிரமை அப் பிரமை வடிவ அதன் பேதம, பிரமாண முதலிய வடிவ அதன்கார ணம், வியவகார சித்தியும மோக்ஷசித்தியுமாகிய அதன்பயன் என் பவை நிரூபிக்கப்பட்டுள. அதனை நூலாசிரியா, வித்துவான் என் னும பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீராமசிம்ஹஜீ என்னும் பூந்திகோட்டை யரசனிடதது வசிக்குங்காலத்து, நியாய வேதாந்த முதலிய பொ ருள்களா லமையப்பெற்றதாய், விருததியின் சொரூபததையும் கார ணத்தையும நிரூபிக்கும ஏழாவது பிரகாசம் வரையிற் செய்து முடித்து " விருத்திதீபிகை " என்னுமபெயரிடடிருந்தார். அதனை அவ்விடத்திற்றானே அவ்விராஜா பதிப்பித்திருந்தனா.பின்னாக்கே வல வேதாந்த சித்தாநதத்தின் சிததாந்தலேசமுதலிய நூல்களின் பொருள்களால் அமையப்பெற்றதும விருத்தியின் யூனை நிரூபிப் பதுமாகிய இதன்எட்டாவதுபிரகாசத்தைசெய்துவிக்கிரமசகாப் தம் கஉ0 - ல டில்லியில் பரப்பிரஹ்ம சமரசபாவத்திற்கு அடுத்த மூற்காலததில் ,கமமாணிக்காசூரிப் பிரேரிததலவாயிலாக எட்டா வது பிரகாசத்தைச் சோதகலால இநதூலிறகு " விருத்திப்பிரபா கர " மென்னும பெயரைக் கற்பிககலாயினா. இநதூல் பண்டி தா ஸ்ரீநிசலதாஸரவாகளது பாண்டித்தியத்தின் பிரக்கியாதிக் கேதுவும், முமுகூஷுக்களது மதியின் புஷ்டியைததரும நலலெள ஷதமும், அநேக நூலகளைப் பாரத்தலாகிய ஆசைக்குச் சாந்தி வடிவ சநதோஷததின் சரணியு (மாாகமு) மாம. இந்தூல் ஏற் பட்ட பின்னா ஹிநதி பாஷையை யப்பியசித்தவர்களிற் பலர் பண்டித ராய்விட்டனர். ஆதலால் ஸ்ரீநிசலதாசா ஸ்ரீவிசாரசாக ரம் ஸ்ரீவிருதிபபிரபாகரமென்னும இரண்டு நூல்களையும இய ற்றி ஜீவாகளிடதது மிக்க அநுக்கிரகம் செய்திருக்கின்றனர். ஸ்ரீவி ருததிப்பிரபாகரததை அறிதலிற் சாமாத்தியமின்றிய அற்ப மதி யினராகிய அதிகாரிகளின் பொருடடுப் பண்டிதர் ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ யானவா "ஸ்ரீவிருத்திரத்நாவலி" யென்னும் நூலை செய்திருக் கின்றனர். அதுவும விருத்திப்பிரபாகர மென்னும் மஞ்சத்திறகு நிச்சிரேணி (ஏணி) யாம். வெகு காலத்திற்குமுன், உதாசீன பரமஹம்ஸரும சாதுக்கூட்டங்களின் சிரோமணியும் சாஸ்திரங் களிற்கூறிய சகல சற்குணங்களமைந்தவரும் நிரந்தர வேதாந்த

யாகும்" என்று பிரேரிக்க, தாம் பாஷை யுணர்ச்சி உடையாரிட தகுதிக் கிருபாலோக்கத்தால விருத்திப் பிரபாகரத்தைச் செய்தருளினர். ஸ்ரீ நிசலதாஸ ஸ்ரீகாசியி லிருந்துகொண்டு 2700000 சம்ஸகிருத சுலோகங்களை சங்கிரகித்தார். தாம் சம்ஸ்கிருத வுண ராசியில் வல்லவராயினும், பாஷை யுணர்ச்சி உள்ளாரொருட்டு இரண்டு உத்தம நூலகளை வெளிப்படுத்தினு ரென்பது விசாரசாச ரத்தின் 526 - வது பிரசங்கத்தாற் றெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீ கடவல்லி யுபநிஷத்தின் பேரில் சம்ஸ கிருத வியாக்யானமும் வைதிக சாஸ்திரத்தின் ஒரு நூலும் செய் திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றேம். 39 யுக்திகளுள்ள யுக்திப் பிரகாச மென்னும நூலும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவருகின் றது. காவ்விய சாஸ்திரங்களிலும சமாதத்தரென்பது அவர் செய்த விசாரசாகர நூலின் சந்தர்ப்பங்களிலேயே விளங்கும.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசமென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ சுந்தர தாஸரும ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரும சேர்ந்து ஸ்ரீ தாதூஜீ அவாகள் மார்க்கத்தை (சம்பிரதாயத்தை) மிகப் பிரகாசப்படுத்தினர்.

ஸ்ரீ நிசலதாஸருக்குச் சமபிரதாயத்தின் அபிமான மிருந்த தில்லை. அவா பெரிய நிரபிமானியாயிருந்தார். பாலியாவஸ்தையிற் றூம சாதுதசையிலேயே யிருந்தனா. அதில் பெருத்த வித்தியாப்பி யாசத்தைச் செய்து, பின்னர்ப் பெருமபாலும் பிரஹ்மசிந்தனத்தி லேயே அமிழ்ந்திருபபர். விக்கிரமசக கூ0-ல் டில்லிப்பட் டணத்தில தேகவியோக மெய்தினர். அவருக்கு ஸ்ரீ கிஹடோலி யில் ஈராண்டு விசாரசாகரம கூமாப்தியடைந்ததோ ஆண்டுக் குருசம் பிரதாயமுமிருக்கின்றது. இப்போதும அங்குஅவாசிஷ்யர்களு மிருக்கின்றாகள். இம்மகாதமாவின் சரித்திரம சமபூரணமாய்க் கிடை க்குமாயின் அப்போது விஸ்தாரமாய் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

பஸ்ராபகாரதையில தமக் கங்கமாகக் கொண்டொழுகிய ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ சை. ரத்நசெட்டியார அவாகள் ஜீவர்கள் சம்சய விபரீதங்க ளொழிந்து நிரதிசயாநந்த முறுதற்பொருட்டு இந்நூலை அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி முயன்றவாறு முடிவுபெறச்செய்த ஈசனுகிய எமபெருமான் இந்நூல் இநநில வுலகில் எனறு நீலைபெறும்படி அருள்புரிவாராக.

தஞ்சை - வெ - சுப்புஸ்வாமி ராஜு.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

பிரகரணம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
	முதற்பிரகாசம்.	
	பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண நிருபணம்.	
க	விருத்தியின சாமானிய லக்ஷணமும் பேதமும் ..	க
உ	பிரமாண பேதம் ..	ஞ
ஊ	கரண லக்ஷணம் ...	சு
ச	பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் பேதம்	சு
ஞ	பிரத்தியக்ஷ பிரமையின சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம் ...	எ
சு	துவாசப்பிரமையின் நிரூபணம் .	கஊ
எ	சாக்ஷுஷப்பிரமையின நிரூபணம . .	கஎ
அ	இராசனபபிரமையின நிரூபணம ...	உ0
ஆ	கிராணஜபபிரமையின நிரூபணம் ...	உஉ
க0	மானசப்பிரத்தியக்ஷப பிரமையின் நிரூபணம் ...	உஊ
கக	பிரத்தியக்ஷப பிரமையினது காரணத்தின விசாரம . .	உஎ
கஉ	ஞானத்தின ஆசிரயத்தைக கூறுதல	உஅ
கஊ	நியாயமதத்தின அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை	உஅ
கச	வஸ்துவின ஞானத்தில விசேஷண ஞானம எதுவாதல்	உக
கஞ	விசேஷண விசேஷிபங்களின சொரூபம ..	ஊக
கசு	விசேஷண விசேஷிபங்களினது ஞானத்தின் பேத பூர்வகமான நியாயமதத்தினது பிரமஞானத்தினசமாப்தி.	ஊச
கஎ	வேதாந்த சித்தாந்தத்தின அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்திய மாகாத பிரமஞானத்தின றனமை	ஊசு
கஅ	நியாயதத்திற்கும வேதாந்தத்திற்குமுள்ள அந்திய வேற்றுமை ...	ஊஅ
கஆ	சாரகரிராகி (சாரதத்தைக கிரகிகரும்) திருஷ்டியினல் வாசஸபதி மதத்தின (மனதினது இந்திரியதத்தனமையின்) அங்கீகாரம் ...	ஊஆ
உ0	நியாயதத்திறகும வேதாந்தத்திற்கும் பிரதத்தியக்ஷ விசாரத்தினுள்ள பேதம ...	எஊ
உக	பிரதத்தியக்ஷப் பிரமையின் உபசங்காரம் ...	எச
	இரண்டாவது பிரகாசம்.	
	அநுமானப்பிரமாண நிருபணம்.	
உஉ	அநுமிதியினது சாமக்கிரியின பேதமும் சொரூபமும்...	எஞ
உஊ	அநுமிதி ஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுமாறு ...	எஅ
உச	சுலை தையாயிக மதத்திலுமுள்ள அநுமிதியின் கிரமம்...	ஏ0
உஞ	அநுமிதியினகண் மீமாமஸை மதம ...	ஏக
உசு	அத்வைத் மதாநுசாரமான அநுமிதியின் கிரமம் ...	ஏக
உஎ	வியாபதியினது ஸமிருதியின வியாபாரத தன்மையும சம்ஸகாரதத்தின அவவியாபாரதத்தன்மையும் ...	ஏஉ

பிரசங்கம.	விஷயம.	பக்கம
உஅ	சுவாரத்தாநுமித்தி அநுமானங்களின சொரூபம	நிச
உக	பராரத்த அநுமானம, அநுமித்தி, தாகமென்ன பவறறின சொரூபம	நிச
ஊ ஏ	வேதாரத மதத்தில தாகத்தோடி கூடிய பராரதாநுமானத்தின சொரூபம	நிசு
ஊக	வேதாரத்தத்தில அநுமானத்தின பிரயோஜனம	நிஅ
	ழ ாறவது பிரகாசம்	
	சப்தப்பிரமாண நிரூபணம்.	
ஊஉ	சாபதபிபிரமையின பேதம	நிஅ
ஊஊ	சாபதிபபிரமையின தனமை	நிக
ஊஅ	சபதத்தின சகதிவி ருத்தியைக கூறுதல	சுக
ஊநி	சாபதிபபிரமையின கிரமபூவகமாசச தத்தியிலவிவாதம	சுஉ
ஊசு	வாகயங்களின பேதம	சுஎ
ஊஎ	சதத்தின சகதிவி ருத்தி லக்ஷணவிருத்திகளேச சீருக்க மாகக கூறுதல	சுஅ
ஊஅ	வாகயாாத்த ஞானத்தின கிரமம	சுஊ
ஊக	இலக்ஷணையின றனமை	எஉ
ஏ ஏ	கௌளணிவிருத்தியைக கூறுதல	அக
ஏக	நானகாவது வியஞ்சனவி ருத்தியைக் கூறுதல	அக
ஏஉ	இலக்ஷணையின பேதசரதிக கூறுதல	அசு
ஏஊ	சாபதஞானத்திறகு ஏதுவாந்தனமையின விசாரம	அஎ
ஏச	மகாவாக்கியத்தில இலக்ஷணையின உபயோகமும அதனகண சங்கை சமாகானங்களும	கூ0
ஏநி	இலக்ஷணையினறிச சகதிவி ருத்தியால மகாவாக்கியத்திறகு அத்வைதப பிரஹமத்தை யறிவிகுந்தனமையுளதெனல	கூஉ
ஏசு	மீமீரமகமதம	க ஏ ஏ
ஏஎ	பிராசினவிருத்திகாரா மதம	க ஏ க
ஏஅ	ஆறு வைதிக வாகயங்களின்து தாறபரியத்தின ணிவிதம	க ஏச
ஏக	அவாயங்லே முதலிய நானகும சாபதபோதத்தின சககாரிகளாமெனல ...	க ஏநி
நி ஏ	நீவிரமான ஞாவிருபம போகத்திறகு ஏதுவாதல	கக கூ
நிக	வேதாரதத்தின தாறபரியமும, வேதத்தினேயும சொலலினேயும விசாரிதத்தலும	கக நி
	தான்காவது பிரகாசம்.	
	உவமானப்பிரமாண நிரூபணம்.	
நிஉ	கிரமபங்கத்தின அபிபபிராய பூவகமான இரண்டு நியாயக கிரமத்தான உவமான உவமிதிகளின இருவகைச சொரூபம	க்உக
நிஊ	வேதாரதத்தின்படி உவமான உவமிதிகளின சொரூபம.	கஉச
நிச	விசாரசாகரத்தில நியாயகிரமமாய் உவமிதியைச சொலலுதலின அபிபபிராயம	கஉச

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
இரு	மூற்கூறிய வேதாந்தக்கிரம நியாயக்கிரமங்களின்விலக்ஷணமான உவமிஜி உவமானங்களின இலக்கணம் ...	கஉசு
இசு	வேதாந்த டரிபாஷையினும் அநுமையினும் கூறியதன கண்டனம	கஉள
இள	கரணதினது இலக்ஷணதின் நிணயம் .	கீஉக
	ஐந்தாவது பிரநாசம். அர்த்தாபத்திப்பிரமாணம்.	
இஅ	நியாயமதத்தில அர்ஷதாபத்தியினஅங்கீகாரமின்மையும் மூவகை அனுமானங்களின வாணனமும	கஈஈ
இக	வேதாந்தத தினபடி ஒரே அந்வயி (ஒந்வயிவதிரேகி) அநுமானமும், அர்தாபத்தியைக் கொளளுதலும .	கஈசு
சுஎ	அர்தாபத்தி பிரமாண பிரமைகளின சொரூபபேதமும, உதாரணமும்	கஙஎ
சுக	அர்தாபத்தியின ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம் .	கசக
	ஆறுவது பிரகாசம். அநுபலப்திப்பிரமாணம்.	
சுஉ	அபாவத்தின சாமாணிய லக்ஷணமும பேதமும	கசசு
சுஊ	பிராபின நியாயமதத்தில அபாவங்களின ஒன்றற்கொன்று முளள விலக்ஷணதனையின சாதகவுணாசி	கசடு
சுஎ	நவீன நியாயமதத்தில அபாவங்களின ஒன்றற்கொன்று ள்ள விலக்ஷணதனையின சாதகவுணாவு ...	கசசு
சுடு	அபாவதின இரண்டாவது இலகணமும் விலக்ஷண வுணாவும ...	கசஎ
சுசு	அநுபலாநுபாவ லக்ஷணமும, அதிற் சஙகை சமாதானமும	கசஅ
கூ	நவீனக் கிரமமாகச சபூகாகாபாவதி ன் நான்கு பேதமும், அவற்றினிலக்கணமும, பரீக்ஷையு ம்	கடுக
சுஅ	நானகு சபூலாக்காபாவஙகளுக்கும பிரதியோகியோடு விரோதமும, அநுபோநுபாவதிறகு அவிரோதமு முண்டெனல்	கடுஎ
சுக	நாலவனகுசமலாக்காபாவங்கட்குமஒன்றறகொன்றுளள விரோதமும, அநுபோநுபாவதிறகு அவறறோடு ளள அவிரோதமும ..	கசுக
எ ஏ	பிராபினமதத்தில அபாவஙகளுசகு ஒன்றற் கொன்றும் பிரதியோகியோடு முளள விரோதா விரோதஙகளை விளிவாயக கூறுதல் .	கசுக
ஏக	நவீன நாகஙிகா சாபயிகாபாவஸானதத்தில அதிதிட அத்தியநதாபாவதத்தை யங்கீகரிதத லிடம, அதிற சங்கை சமாதானமும்	கஎஅ
ஏஉ	நவீன நாக்கிகரது மூற்கூறிய மதநகின கண்டனம	கஅஏ
ஏஊ	நயாய சமபிரதாயதில கடப்பிரதியபாவசநகின பிராதபாவம் கடமும படபபிராகபாவமுமாமெனல்	கஅங

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
எஜ	மூற்கூறிய மதத்தின் கண்டனமும், கடபபிரதத்துவமஸ்தினது அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவத்தின் சித்திபும .	கஅச
எடு	சாயயிகாபாவத்தின் பிராகபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாதல்	கஅடு
எசு	பிராஜினர் பிராகபாவத்தினது பிரத்தவம்ஸம் பிரதியோகிப் பிரதியோகியிலும் பிரதியோகிப் பிரதியோகியின தவமஸத்திலும அடங்குமென்றல் நவீனரற் கணடிக்கப்படுதலும,அதன் அபாவப்பிரதியோகித்தன்மையும	கஅடு
எஎ	கடாந்நியோந்நியபாவதினது அந்நியந்நாபாவதினா கடதத்தன்மைவடிவாநதன்மையும, அல்லதோவழும. .	கஅஎ
எஅ	அத்தியந்தாபாவதினஅதியந்தாபாவம மூதலத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகிவடிவினதாதலேப பிரதிபாதிதலும், அதன் கண்டனமும	கஅஅ
எக	அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உதாரணமும, மூற்கூறிய அர்த்தசதின அதுவாதமும .	கக க
அ0	மூற்கூறிய நியாயமதத்தில் பதாநதத்திற்கு விருத்தமான ஆசங்கையைக காட்டலும, அநாதிபபிராகபாவதின கண்டனமும்	கக உ
அக	அநந்தப்பிரதத்துவம்ஸாபாவத்தின் கண்டனம்	கக அ
அஉ	அந்நியோநந்நியாபாவதத்திற்கு ஸாதிஸாந்தத் தன்மையையும் அநாதித்தனமையையும அங்கீகரித்தல்	கக க
அசு	அபாவப்பி மைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாணதின் நிரூபணமும அபாவஞானதினை பேதபூர்வகமாக நியாயமதத்தில் பிரமபபிரத்தியக்ஷத்தில விஷயாபேக்ஷையின்மையும .	உ0க
அஎ	சித்தாந்தத்தில பரோக்ஷப் பிரமதத்தில் விஷயத்தினை அபேக்ஷை யின்மையும, அபரோக்ஷப பிரமதத்தில் அதன அபேக்ஷை யுணமையும் ..	உ0உ
அடு	சிததாந்தத்தில் அபூர்வபபிரம முதலிய விடங்களில் அநுநியதாக்கியாதியின் அங்கீகாரம .	உ0சு
அசு	பிரதத்தியக்ஷ பரோக்ஷ யதாரதத்தப் பிரமரூப அபாவப்பிமைக்கு இந்திரியமும் அநுபலம்ப முதலியனவும சாமக்கிரியாதலேக் கூறுதல .	உ0டு
அஎ	ஸ்தமபதத்தில் பிசாசின் திருஷ்டாந்தத்தால் சங்கை சமாதான பூர்வகமான அநுபலம்பதத்தின் நிர்ணயம	உ0க
அஅ	உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலாலும் ஆரோபியாமையாலும் அபாவதத்தின பிரதத்தியக்ஷமும் அப்பிரத்தியக்ஷமு முணடாமென்பதில உதாரணம் ...	உக சு
அக	எவவிந்திரியததால உபலம்பதத்தின் ஆரோபமுண்டாகின், றதோ, அவவிந்திரியத்தினுல உபலமபத்தை ஆரோபித்தலால் அபாவம் பிரதத்தியக்ஷமாமெனல் ...	உஉ சு

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
க ஏ	நியாயமதத்தில் சாமக்கிரியையோடுகூடிய அபாவபிரமைப்பக் கூறுதல் .	உ உ
கக	பட்ட வேசாந்த மதங்களில் நியாயமதத்தினும் அபாவப பிரமையின சாமக்கிரியிலுள்ள வேறுபாடு	உ உ அ
கஉ	வேதாந்த முறைபடி இந்திரியசதாற் பெறப்படாத பிரசதியபகஷ லக்ஷணத்தின நிர்ணயம ...	உ க
கங	பிரதியபிஞ்ஞைப் பிரதியகஷ ஞானம், அபிஞ்ஞைப் பிரதியகஷ ஞானம, ஸ்மிருதி முதலிய பரோகஷ ஞானம எனபவற்றைச சாமக்கிரியோடு நிரணயித்தல	உ உ
கச	இந்திரிய நகரியதசனையின நியமமின்றிய பிரதியகஷ ஞானத்தின அநுபந்தானம ...	உ எ
கஎ	அபாவத்தின ஞானம யாண்டும் பரோகஷமா மெனபதின நிர்ணயம ...	உ அ
கசு	அதுபலத்திப் பிரமாணசதக அநுகூலிகரிதாலில கையாயி கர் கங்கையும சிதாநதியின சமாநானமும ...	உ ங
கள	அதுபலத்திப பிரமாணத்தின நிரூபணய ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமாமாறு ...	உ உ

ஏழாவது பிரகாசம்.

விருத்திபேதமும் அதிர்வசனீயக் கியாதியின் மண்டனமும், கியாதிகண்டனமும் தானே பிரமாணாந்தரமாம் பிரமாண நிரூபணமும்.

கஅ	உபாதானம (சமவாயி), அசமவாயி, நிமித்தகாரணம, சையோகம எனபவற்றின இலக்கணம .	உ உ
கக	இரணடு காரணங்களே அங்கீகரித்ததலோடு மூன்றாவது அசஷாயி காரணத்தைக் கண்டிதல .	உ ஙு
க ஙு	விருத்தி ஞானத்தின உபாதான நிமித்த காரணங்களும சாமானிய லக்ஷணமும	உ சு
க ஙக	பிரத்தியகஷத்தின்ற இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிரமை வடிவினதாகிய ஸ்ரீருத்தி ஞானத்தின பேதம . .	உ ஙு அ
க ஙஉ	சசயவடிவமான பிரமைத்தின இலக்ஷணமும பேதமும...	உ அ ஙு
க ஙங	நிச்சயவடிவமான பிரமஞானத்தின இலக்ஷணம .	உ அ ஙு
க ஙச	அதுதியாசத்தின இலக்ஷணமும பேதமும ...	உ அ சு
க ஙஞ	அந்தியோந்தியாதாசிறை சங்கை சமாதானம .	உ அ அ
க ஙசு	அநாதமாவில அதுதியவடிவமாகிய ஆதம விறகுப் பரமாதத சதசையில தாற்பரியம்	உ ங ஙு
க ஙள	அத்தியாசத்தின வேறு இலக்கணம ..	உ ங உ
க ஙஅ	ஒரு அதிகரணத்தில பாவாபாவவகட்கு விரோதமுளதெனும சங்கையும சமாதானமும . .	உ ங உ
க ஙக	அதுதியாசப பிரசங்கத்தினுடனாம நானகு சங்கைகள.	உ ங சு
க க ஙு	முற்கூறிய நான்கு சங்கைகளின் சமாதானம	உ ங ஞ
க க க	முற்கூறிய அதுதியாசத்தினது பேதத்தின அநுவாதமும அதில உதாரணமும .	உ ங அ

பிரசனம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
	ஏகதேசி-கணபதி சித்தாந்த கண்டனமான அதிர்வசதீயக் கியாதியின் கண்டம்.	
கஉ	காண்பிராதாயிக மதம் ..	ஈ ஏ உ
கஊ	மூற்கூறிய அநிர்வசநீயக்கியாதி வடிவமாகிய அர்த்தத்தில் சங்கையும், சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சமாதானமும் .	ஈ ஏ ஊ
கஎ	கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி திருவேங்கடாசார்யரது மதத்தின் அநுவாதமும் அநாதரமும்	ஈ ஏ எ
கஏ	அத்தியாசத்தின் காரணத்தையில பஞ்சபாதிகை விவரணங்களின் மதம் ..	ஈ ஏ ஏ
கஐ	பஞ்சபாதிகை சம்க்ஷேப சாரீரகங்களினது மதத்தினவிலக்ஷணத்தன்மையும் அதில் இரகஸியமும்	ஈ ஏ ஐ
கஒ	விஷயவுபஹித விருத்தியுபஹித, சேதனங்களின் அபேதத்தில் சங்கை சமாதானம் ...	ஈ ஏ ஒ
கஓ	இரண்டாம் முதலியவற்றின் இதரவெறும் வடிவப்பிரமையிலை சாப்த முதலியவற்றின் பிரமஞான மூண்டாவதிலுள்ள இரண்டு லக்ஷண	ஈ ஏ ஓ
கஔ	கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி திருவேங்கடாசார்யபட்டோபாத்தியாயா மதம் ..	ஈ ஏ ஔ
கஉ0	உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநியஞான (தர்மிஞான) வாக்கியின் சங்கையும் சமாதானமும	ஈ ஏ அ
கஉக	பிராசீன ஆசாரியராகிய தர்மிஞான வாக்கியின் மதம்	ஈ ஏ உ
கஉஉ	தர்மிஞானவாக்கியின் மதத்தில உபாத்தியாரது சங்கையும் சமாதானமும்	ஈ ஏ ஊ
கஉங	உபாத்தியாயர் சாதிருக்கிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக காரணமாகலைக் கண்டிதல் .	ஈ ஏ ஙு
கஉச	தர்மிஞானவாக்கியிலை உபாத்தியாயரதுமதத்தில் தோஷமும் அதன் பரிகாரமும் .	ஈ ஏ அ
கஉடு	உபாத்தியாயரது மதத்தில தர்மிஞான வாக்கியின் சங்கையும் சமாதானமும	ஈ ஈ க
கஉண	உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கையும் சமாதானமும்	ஈ ஈ ச
கஉள	தர்மி ஞானவாக்கி அத்தியாசத்தில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமுளதெனலும் உபாத்தியாயர் சங்கின் பீதத்வன்மை அத்தியாசத்தில் நேத்திரத்தின் சாக்ஷாத் உபயோகமுளதெனலும்	ஈ ஈ ஙு
கஉஅ	தர்மி ஞானவாக்கியும் சங்குப்பொன்மையின் அத்தியாச அபாவமும், உபாத்தியாயர் கூறும அதன் அநுவாதமும், தோஷமும்	ஈ ஈ எ
கஉக	மூற்கூறிய தோஷத்திற்குத் தர்மி ஞான வாக்கியிஞற் சொலலப்படிம (இருமுறை) சமாதானமும், உபாத்தியாயரால் சொலலபபடிம் (இருமுறை) தோஷமும் ..	ஈ ஈ க
கஈ0	மதுரமாகிய பாலில கைப்பிரசாத்தியாசத்தின இரஸ்னையால் கோசரிக்குந்தனமை பூர்வகமான உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிசசயம் ...	ஈ ஏ உ

பிரசங்கம்.	வஸ்துவியம்.	பக்கம்.
கசுக	ஆசாரியரது வாக்கியத்திற்கும் உபாத்தியாயரது மதம் விரோதப்படுதலும், தர்மிஞான வாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்திற்குச் சமாதானமும் .	சுசச
கசுஉ	கைப்பிரசாக்கியாசதத்தில் லெரது வீறுவார்த்தையும் கண்டனமும் . .	சுசஎ
கசுஊ	மூக்கியசித்தாந்தத்தைக் கூறுதல் . .	சுசஅ
கசுச	தாமிஞானவாதத்தில் ஆகாயுந்தில் லேத்தன்மையத்தி யாசரீனின அசமபவமும் அதன் பரிகாரமும்	சுசக
கசுடு	சாப்பமுதலிய பிரமஸ்தலத்தில் நான்குமதங்களும், நான் காவது மதத்தில உளள தோஷமும்	சுடு0
கசுசு	அநிவசுநீயக்கியாதியில் முற்கூறிய நான்கு மதங்களின் அநுவாதமும், அதன் சமாப்திச்செய்யுளும் ...	சுடுடு
கசுஎ	பிறநூலகளிற கூறிய ஐந்து கியாதிகளின் பெயர் . .	சுடுசு
	கசுஅ-கசச. சத்கியாதியின் கிரமம்.	
கசுஅ	சத்கியாதிவாதியின் சிததாந்தம் ...	சுடுஎ
கசுக	சத்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம ...	சுடுஎ
கசஉ	சுநதரியில சதசிய ; ஜதத்தினது சாமக்கிரியின் அங்கீகார மும் கண்டனமும் ..	சுடுஅ
கசக	சத்கியாதிவாதியிருல் மூற்கூறிய தோஷதத்தின் பரிகார மும் அதன் கண்டனமும .	சுடுக
கசஉ	இரஜத ஞானத்தின் நிவிருத்தியிஞல் பிராதிபாஸிகமும் வியாவகாரிகமுமாகிய இரஜதத்தின் நிவிருதியும் அதன் கண்டனமும்	சுசு0
கசஊ	சதகியாதி வாதத்துளள பிரபலதோஷம் ..	சுசுக
	கசச-கசஅ. மூவகை அசத்கியாதியின் கிரமம்.	
கசச	சூனியவாதியின கிரமமாக அசதகியாதிவாதத்தின் கண் டனம் ...	சுசுஉ
கசடு	ஓர் தாந்திரிகரது கிரமமாக அசத்கியாதிவாதம்	சுசுச
கசசு	நியாயவாசஸ்பதிகாரா கிரமப்படி அசதகியாதிவாதம்	சுசுடு
கசஎ	இருவகை அசதகியாதிவாதத்தின கண்டனம்	சுசுஎ
	கசஅ-கடுச. ஆத்மக்கியாதியின் கிரமமும் கண்டனமும்.	
கசஅ	ஆருஷபதாதத்தினே அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதிவாதி யின் அபிப்பிராயம் ..	சுசுஎ
கசக	ஆந்தரபதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும ஆத்மக்யாதிவாதியி னது மததின் கண்டனம் ...	சுசுஅ
கடு0	சௌகதர்களது இரண்டுபேதங்களில் பாஷ்யபதார்த்தவா திகளது ஆத்மகயாதியின் அநுவாதம் ..	சுசுக
கடுக	பாஷ்யபதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதிவாதியி னது மதத்தின கண்டனம் ..	சுஎ0
கடுஉ	ஆத்மக்யாதிவாதத்தின் விலக்ஷணமான அதவைதவாதத் தின் சிததாந்தம் .	சுஎஉ
கடுசு	சிததாந்தத்திற்கூறிய கௌரவதோஷத்தின் பரிகார பூர் வகமாக இருவகை விஞ்ஞான வாதத்தின் அசம்பவம்	சுஎசு

பிரகரணம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
	கடுஞ - ககசு. அந்நியதாக்கியாதியின் க்ரமமும் கண்டனமும்.	
கடுச	அந்நியதாக்கியாதியின் தாற்பரியம் ...	கூஎச
கடுடு	விசாரசாகரத்தின்கண்கூறிய இரவகைக்கியாதி வாதத்தில் மூலம் பிராசீனமதத்தின் க்ரமமும் கண்டனமும்	கூஎடு
கடுசு	மூற்கூறிய அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின கண்டனம .	கூஎள
கடுள	பிரதிபக்ஷ ஞானத்திற்கேதுவாகிய அறுவகை இலௌகிகமும் மூவகை அலௌகிகமுமாகியீ இரண்டு சம்பந்தங்கள் ...	கூஎஅ
கடுஅ	நியாயமதத்தில் அலௌகிக சம்பந்தத்தால சுத்தியில தே சாந்தரத்துள்ள இ ஜாத்தன்மையின் ஞானமும், அந்த ஞானம் சுகந்தமுடைய சாதனத்தின் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணமாதலும் .	கூஅசு
கடுக	அதிர்வசநீயக்கியாதியில் நியாயத்திற்கூறிய தோஷம் .	கூஅஅ
ககசு 0	சாமாநியம் ஞானலக்ஷண முதலிய அலௌகிக சமபதம் பிரதிபக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏதுவாதல சமவியாமையின் பிரமஞானத்திற்கு இந்நிரிபஜந்நியதாவமின்மை	ககூ0
ககக	அதிர்வசநீயவாதத்தில் நியாயவாதி கூறிய தோஷத்தின நிவிர்த்தி	சஎக
	ககூஉ - கஎஅ. அக்கியாதிவாதத்தின் க்ரமமும் கண்டனமும்.	
ககூஉ	அக்கியாதிவாதியின் தாற்பரியம	சஎசு
ககூங	அகக்கியாதிவாதி பிறரால் செய்யபபட்ட சங்கையை நிவர்த்திர்த்தல் ...	சஎஅ
ககூச	அக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம ...	சஅஉ
ககூடு	பிரமஞானவாதியின் மதத்திற்கூறிய தோஷத்தின அசம்பவம் ..	சகஅ
	ககூரு, கஅக. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபமும் உற்பத்தியும் ஞானத்தின்தன்மையும்.	
ககூசு	பிரமாத்தன்மை அீபிரமாகுதல மைகளின சொரூபம்	சஉ0
ககூள	நீயாய வைசேஷிகமதத்தில ஞானதை - உண்டுபண்ணும சாமக்கிரிக்குள் புறம்பாகிய சாமக்கிரியினுல் பிரமாதத்துவ அப்பிரமாதத்துவங்கள் உற்பத்தியாதல (பிறிதாற பிராமாணியவாதமும் பிறிதால அப்பிராமாணியவாதமும) .	சஉஉ
ககூஅ	ஞான ஞானத்தன்மைகளின் சாமக்கிரியின் வேறு காரணத்தினுல் பிரமாதத்தன்மையின் ஞானத்தின் உற்பத்தி (பிறிதாற் பிராமாணியங்கொள்ளும் வாதம்) .	சீஉச
ககூக	மீமாம்ஸகமதத்திலும் நிதாந்தமதத்திலும கொண்டுள்ள தன்னுற் பிராமாணியவாதத்தில் தோஷம	சஙு0
ககஎ0	பிரபாகரமது மதத்தில் சகல ஞானியகளினுலும் திரிபுடி பிரகாசித்தல்	சஙுக

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
கஎக	மூராரி மிஸ்ரா மதம்	சஙக
கஎஉ	பட்டா சித்தாந்தம	சஙக
கஎங	நியாய வைசேஷிகமத நிச்சயம்	சஙங
கஎச	நியாயவைசேஷிகமத கண்டநம	சஙஞ
கஎஞ	மூராரி மிஸ்ரா மதத்தின் கண்டநம்	சஙஅ
கஎசு	பட்டமதகண்டநம்	சஙஅ
கஎஎ	பிரபாகரர் மததின் கண்டநம் ...	சஙஅ
கஎஅ	சனனஞ் பிராம்மாணியவாததினை அங்கீகாரமும் சித்தாந்தமதத்தில மூறகூறிய சமசயதத்தின் அநுபபதத்விஷ்வ தோஷத்தின் பரிஹாரமும	சஙக
கஎக	நியாயமதத்தில் (பிறிதாற் பிராமாணிப வாதத்தில்) தோஷம் ...	சஙக
கஅ0	அக்கியாதிவாதியினது வசனத்தின் பரிகாரம	சஙசு
கஅக	பிராகரதஜ்ஞானதினை மூலமைதத்தன்மையும் விருத்தபேத தினை பரிகாரமும் ...	சஙச

எட்டாவது பிரகரணம்.

ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு கற்பித நிவிருத்திசொரூப நிநபணம்.

கஅஉ - கஅஎ. அஞ்ஞானத்தின் விசாரம்.

கஅஉ	விருத்தியின் பிரயோஜனததைக கூறுதலின் பிரதிஜ்ஞை	சஙஞ
கஅங	அஜ்ஞானதினை ஆசியமும் விஷயமும்	சஙஞ
கஅச	அஜ்ஞானதத்தின நிரூபணம்	சஙசு
கஅஞ	அஜ்ஞானதினை அநாதிபாவரூபதத்தன்மையில் சங்கை...	சஙசு
கஅசு	மூற்கூறிய சங்கைகருச சமாதானம் ...	சஙஅ

கஅஎ - உ0கூ. ஜீவேசுவர்களிடத்து விசாரம்.

கஅஎ	மாயை அவித்தை பூர்வகமாக ஜீவேசுவர்களது லக்ஷணதில நானகுபக்ஷம	சஙக
கஅஅ	மூற்கூறிய நானகு பக்ஷங்களிலும் மூக்தஜீவர்களுக்குச் சுத்தப பிரஹமததோடு அபேதமுளதாதல். ...	சஞக
கஅக	மூற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஆறு அநாதிபதார்த்தங்களைக் கூறி மூபபகை சேதனத்தை அங்கீகரிதல்	சஞக
ககஉ	சித்திரதீபத்தில விதுயாரணியசுவாமிகளாற் சொலலப்பட்ட சேதனத்தின் நானகுபேதம ...	சஞக
ககக	பிம்பப்பிரதிபிம்பவாதததோடு ஆபாச வாதத்திற்குள்ள பேதம	சஞஉ
ககஉ	ஆபாசவாததினபடி ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதவாக்கியங்களில பாதசமானுதிகரண முளதெனல் ..	சஞங
ககஙு	கூடஸ்தபபிரஹமங்களின் அபேதஸ்தலதில் அபேத (முக்கிய) சமானுதிகரண முளதெனல்	சஞங
ககச	மூறகூறிய பாதசமானுதிகரணதில் விவரணகாரரது வசனததோடு விரோதமினமை	சஞசு

பிரகரணம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
ககடு	விவரணத்திற்கூறிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மததோடிளள முக்கிய சீமாஞதிகரணமும் வித்தியாரணியரது வாக்கியத்தின் பிரிரளடிவாதத்தன்மையும் ...	கடுடு
ககசு	வித்தியாரணியர் கூறிய சேதனத்தின நான்குபேதங்களது அநுவாதம் ..	கடுசு
ககஸ்	வித்தியாரணியசுவாமிகள் கூறிய புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தின தீசுவரத்தன்மையின் கண்டநம்...	கடுசு
ககஅ	வித்தியாரணியசுவாமி கூறிய ஆநந்தமய கோசத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கணடநம் ..	கடுஅ
ககக	மாண்டேக்கிய உபநிஷத்தில் கூறிய ஆநந்தமயனது சர்வஞ்ஞதன்மை முதலியவற்றின் அபிப்பிராயம் ..	கடுஅ
உ o o	ஆநந்த மயனுக்கு ஈசுவரத தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளுக்குத் தாற்பரியமில்லாமை ..	கசுக
உ o க	சேதனத்தின மூன்று பேதங்களே வித்தியாரணியசுவாமியோடி எல்லோரும் அங்கீகரித்தல் ...	கசுக
உ o உ	ஜீவனுக்கு மோக்ஷதசையில முற்கூறிய பகூஷங்களில் சுதத்பிரஹ்மத்தோடும் விவரணபகூஷத்தில ஈசுவரனோடும் அபேதமுண்டெனல் ..	கசுஉ
	உ o ரு - உக o. வேதாந்தத்தின் சித்தாந்தத்தில் பிரக்கிரியையின் பேதம்.	
உ o ரு	விவரணகாரர்மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்ப ஜீவனையும் பிம்ப ஈசுவரனையும் நிரூபித்தல் .	கசுரு
உ o ச	அவச்சேதவாதியினுல் ஆபாசவாதத்தின் ண்டநமும் தனது மதத்தின் நிரூபணமும் ...	கசுச
உ o டு	அவச்சேதவாதத்தின கூற்று	கசுசு
உ o சு	அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவன், அநவச்சின்னசேதனம் ஈசுவரன்என்னும பக்ஷத்தின் கண்டனம்.	கசுஎ
உ o எ	திருப்திதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய அந்தக்கரணத்தின் சமபந்தம் அதன அபாவம் எனபவற்றினது உபாதித்தனமையின அபிப்பிராயம் ...	கசுஎ
உ o அ	அவச்சேதவாதத்தின பேதபூவகமாக அதன்சமாப்தி .	கசுஅ
உ o க	சித்தாந்தமுக்தாவலி முதலியவறறிற்கூறிய ஏகஜீவ (திருஷ்டி சிருஷ்டி) வாதத்தின் நிரூபணம	கசுஅ
	உக o - உகஸ். வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் நாநாப் பிரக்கிரியைகளின் தாற்பர்யம்.	
உக o	சகல அதவைதக்கிரந்தங்களினது தாறபரிய தத்தின்விஷயம் ...	கஎஉ
உக க	ஜீவேசுவரர்களிடத்துச் சகல நூலாசிரியருடைய சமமதியின் ஒருமித்த நிச்சயம்	கஎஉ
உக உ	விவரணகாரர் முறைப்படி பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபதத்தை நிரூபித்தல் ...	கஎரு
உக ரு	வித்தியாரணியசுவாமி விவரணகாரர்களது மதங்களின் வேற்றுமை ...	கஎச

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உகச	இருவர் பக்ஷங்களும் கொளளத்தக்கனவாமெனல	சஎசு
உகடு	பிம்பப் பிரதிபிமபங்களின் அபேதபக்ஷத்தின் பிரமம், அபேதத்தை அறிவித்தலில் எளிதாமெனல்	சஎசு
	உகசு - உஙஎ. பிரதிபிம்பத்தில் விசாரம்.	
உகசு	ஆபாசவாதம் பிரதிபிம்பவாதத்தினும் சிறிதுபேதமாமாறு.	சஎள
உகள	பிரதிபிம்பதிதிற்கு நிழல்வடிவதன்மையை நிஷேதித்தல்	சஎள
உகஅ	பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தினும் வேறுகிய வியாவகாரிகத்திர வியவடிவமாமெனபதை நிஷேதித்தல்	சஎள
உகக	ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்பவாதங்களின யுக்தியோடுகூடிய தன்மையைக் கூறி இரண்டு பக்ஷங்களிலும் அஞ்ஞானம உபாதானமாதலைக கூறுகின்றார்	சஎக
உஉ0	மூலாஞஞானதிற்கு அல்லது தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பத்தின அல்லது அதன் தர்மகளின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாமையின சங்கை	சஎக
உஉக	மூற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர்தூலாசிரியரது கிரமப்படி சமாதானம	சஅ0
உஉஉ	மூற்கூறிய சங்கைக்குப் பிறநூலாசிரியா முறைப்படி சமாதானம.	சஅக
உஉங	மூலாஞஞான தூலாஞ்ஞானஙகளின பேதத்தில் சிறிது விசாரம்	சஅக
உஉச	ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்பவாதங்களில் தாமி அல்லது தர்மத்தின் அத்தியாசதினது உற்பத்திக்கு உபாதான மாகத் தூலாஞ்ஞானத்தைக்கொண்டி அதிஷ்டானத திற்குப் பேதங கூறுதல்	சஅஉ
உஉடு	இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானதன்மையை அஙகீகரித்து அதிஷ்டானதிற்குப் பேதமும் மூலாஞஞானதிற்கு மூற்கூறிய அத்தியாசதிற்கு உபாதானமாந் தனமையின் யோக்கியதையையும் கூறுதல்	சஅங
உஉசு	தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானதன்மையைக் கூறுவோர் மதம்	சஅங
உஉள	மூற்கூறிய மதத்தை நிஷேதித்ததலோடி மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாமெனல்	சஅடு
உஉஅ	மூலாஞ்ஞானமஉபாதானமாம என்னும் பக்ஷத்திற்சங்கை	சஅசு
உஉக	இச்சங்கைக்குச் சமாதானம்	சஅசு
உங0	ஏகதேசியின் நிரமமாகப் பாதத்தின் லக்ஷணம்	சஅள
உஙக	அநே தூலாசிரியர்கள் மதப்படி பாதத்தின் இலக்ஷணமும் பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தினது பாதத்தின நிதியும	சஅஅ
உஙஉ	மூகம் கண்ணாடி முதலிய அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிரதிபிமபாதியாசத்தின நிவிருத்திக்கு ஏதுவாதல்.	சஅசு

பிரகரணம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உசுக	முகம் கணஜடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு மூலாஞ்ஞானத்தின நிவிருத்தி யின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசதைக் கெடிக்குந்தனமை ..	சஅசு
உசுச	முற்கூறிய பகூத்தில் பத்மபாதாசாரியராற் செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகையின்படி மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அத்தியாசதின எதுததன்மையைக் கூறும் வாதியின சங்கை ...	சகூஉ
உசுடு	முற்கூறிய சங்கை பொருந்தாமை ...	சகூசு
உசுசு	மூலாஞ்ஞானதத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது எதுததனமையை யங்கீகரிக்கின் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்தோடு விரோதமும் மூலாஞ்ஞானதத்திற்கு எதுவாந்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் அவிரோதமும் ஆனதால்	சகூடு
உசுஎ	பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் வியாவகாரிகத்தன்மை பிராதிபாவிகதத்தனமைகளின விசாத பூவகமான சொப்பனதத்தியாசத்தின்து உபாதான விசாரதத்தின் பிரதிஞ்ஞை.	சகஅ

உசுஅ - உடுஎ. சொப்பனத்தில் விசாரம்.

உசுஅ	தூலாஞ்ஞானம் சொப்பனதத்திற்கு உபாதான காரணமாதலின் ...	சகஅ
உசுக	முற்கூறிய பகூத்திற் சங்கை .	டுஉ0
உசுஉ	முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம ...	டுஉ0
உசுக	வியாவகாரிக ஜீவனும் ஜகதத்தும் சொப்பனதத்தின் பிராதிபாவிக ஜீவனுக்கும் ஜகதத்திற்கு அதிஷ்டானமாதல்	டுஉக
உசுஉ	முற்கூறிய பகூத்தின் பொருதமின்மையோடு சேதனதத்திற்குச் சொப்பனத்தின அதிஷ்டானததன்மை .	டுஏக
உசுங	அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் செஃப்பனதத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு தூலாஞ்ஞானம், அதற்கு உபாதானமாதலும் ஜாக்கிரதத்தின ஞானதத்தால் அதன் நிவிருத்தியும் கூறுதல் ..	டுஉஉ
உசுச	அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனதத்தின அதிஷ்டானமாகக் கொண்டு மூலாஞ்ஞானதத்திற்கு அதன் உபாதானத்தன்மையும் உபாதானதத்தில் விலய வடிவமான அதன நிவிருத்தியும் கூறுதல்	டுஉஉ
உசுடு	அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தினையே அதிஷ்டானமெனக்கொண்டு விரோதி ஞானதத்தினால் அஞ்ஞானதத்தின விக்ஷேப எதுவான சதத்தி ஒன்றனது நாசத்தின அங்கீகாரம் . .	டுஉஉ
உசுசு	முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டான வாதத்திலும் சரீரதத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திற்கே அதிஷ்டானதத்தனமை சமபவித்தல் ..	டுஏங
உசுஎ	சரீரத்தின உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத் தன்மையின் யோக்கியதை ..	டுஏச

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உசஅ	வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திநுக்கும் சேதனத்தில்சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானதீசன்மையைக் கூறுதலில் கௌடபாதர் பாஷ்யகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோத முளதாதல்	திஓடி
உசக	அகங்கார அஹங்சினை சேதனம் அவித்தையில் பிரதிபிமபமும் பிமபமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றில் பிரதிபிமபவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத் தன்மையின் சம்பவம ...	திஓடி
உடி ஓ	மூற்கூறிய பக்ஷத்தில் சம்க்ஷேப சாரீரகத்திற்கூறிய அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத தன்மையினபொருட்டு அதிஷ்டானதத்தின் மூவித அபரோக்ஷத்தன்மை ...	திஓசு
உடிக	மூறகூறிய பக்ஷத்தில் சங்கை சமாதானபூர்வகமான ஜீவசேதன வடிவ அதிஷ்டானதத்தின் சொரூபப்பிரகாசதநிஞல் சொப்பனதத்தின் பிரகாசம் ..	திஓஎ
உடிஉ	அதவைததீபிசையில் நிருஷ்ணாசிரம ஆசாரியர் கூறிய ஆகாச கோசர சாக்ஷாஷ வி நதத்தினை நிரூபிததலோடு சம் க்ஷேபசாரீரகத்திற் கூறிய ஆகாசகோசரமானச விருத்தியின் அபிபிராயம ..	திஓஅ
உடிஊ	இரணடு மதங்களையும் அங்கீகரித்தலோடு அத்வைத தீபிகையிற் கூறியதனமை நமுமுடையதெனல்	திஓக
உடிஎ	இரஜஜு சாப்ப முதலியவற்றிற்கு எல்லாமதங்களிலும் ஸாலாஞஞானமே உபாதானமாதல்	திஓ '
உடிஏ	சொப்பனத்தின அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவின்சுயம்பிரகாசத்தனமையில பிரமாண வடிவமாயுளள பிரகதாரணிய சுருதியின அபிப்பிராயம்	திக ஓ
உடிஐ	சொப்பனத்தில இநதிரிய அநபேக்ஷணங்கள் ஞானசாதன மாகாமையைக் கூறி, தானே அபரோக்ஷமாம் ஆத்மாவினுல் சொப்பனதத்தின அபரோக்ஷததனமையைக் கூறுதல ..	திகக

உடிஎ - உடிக. திருஷ்டி சிருஷ்டி சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.

உடிஎ	திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதத்தில் சகல அநாதமாக்களின் ஞாதசத்தை (சாக்ஷிபாஸியதத்தன்மை)யைக்கூறி திருஷ்டி சிருஷ்டி பதத்திற்கு இரண்டுபொருள் கூறுதல்.	திகஉ
உடிஅ	சிருஷ்டிதிருஷ்டிவாத (வியாவகாரிகபக்ஷ)த்தைக்கூறுதல்	திகசு

உடிக - உசுஅ மீத்தியாப்பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.

உடிக	மூற்கூறிய இரணடு பக்ஷங்களிலும் மித்தியாபீதார்த்தங்களின் மித்தியாத்தனமைத தர்மத்தில் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம ...	திகசு
உசு ஓ	மூங்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு அதவைததீபிகையிற் கூறிய சமாதானம ..	திகஎ

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உசுக	மித்தியாப்பிரபஞ்சதினை மித்தியாத்தன்மைத தர்மத்தில் வேறுவகையால் துணைதலாதிகளின் ஆக்ஷேபம் .	ருகசு
உசுஉ	மூற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு மூற்கூறிய சமாதானமே பொருந்தாமாறு ...	ருகசு
உசுங	அதலவைதத்திபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சத்தையின்பே சத்தை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவிதத்லும், ஒரு சத்தையை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவியாமையும் ..	ருகள
உசுச	மூற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு நூலாசிரியர் நிசசலதாசர் கூறிய சமாதானம	ருகள
உசுடு	மூற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு வேறு நூல்சிரியர் கூறிய சமாதானம்	ருகக
	உசுசு - உஎக மதபேதத்தால் ஐந்துவகைப் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியந்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் (தீர்ஸ்கார்ரம்).	
உசுசு	தத்துவசுத்திகாரா கிரமப்படி பிரபஞ்சதின் சத்தியத் தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்	ருஉ0
உசுஎ	பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சதியத்தன் யினது பிரதிக்ஷேபம் ...	ருஉக
உசுஅ	நியாயசுதாகாரா கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்த னமையின பிரதிக்ஷேபம் ...	ருஉஉ
உசுக	வேறு ஆசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியதத் ன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் ...	ருஉஉ
உஎ0	சம்க்ஷேப சாரீரகதினபடி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் ..	ருஉங
	உஎக - உஅ0. நர்மம் ஞர்னசாதனமாதலில் ஸிதாராம்.	
உஎக	மிதையாகிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருதநியில் கர்மத்தின் உபயோக மினமையை அநுவதித்தலோடு சி தாந்தத்தின் இருவகைச சமுச்சயதை நிசயித்தல் ...	ருஉச
உஎஉ	பாஷியகாராகூறிய சாதனதன்மை ...	ருஉடு
உஎங	வாசஸ்பதிமிசிரா ஞானவிருப்பத்திற்குச சாதனமாமெனல் ...	ருஉடு
உஎச	விவரணகாரர்கூறியு கர்மம் ஞர்னத்திற்குச் சாதனமாந் தன்மை ...	ருஉடு
உஎடு	வாசஸ்பதி விவரணகாரர்களது மதத்தின் வில்க்ஷணத்த ன்மையிற் சங்கை ...	ருஉஎ
உஎசு	மூற்கூறியசங்கைக்குச் சமாதானம் ...	ருஉஎ
உஎஎ	ஓர் ஆசிரியர்மதப்படி வாணமாத்திரத்தின் தர்மங்கள்வித தையில் உபயோகமாமெனல் ...	ருஉஅ
உஎஅ	கல்பதருக்காரர் மதப்படி சகல நித்திய கருமங்களும் வித் தையில் உபயோகமாமெனல் ..	ருஉக
உஎக	சம்க்ஷேப சாரீரக கர்த்தாவின் மதப்படி காமியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில உபயோக முண்டெனல்	ருஉக

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
	உஅ0 - உஅசு. சந்நியாசம் ஞானத்திற்குச் சாதன மாமென்பதில் விசாரம்.	
உஅ0	பாவநிவிருத்தியினாலாக ஞானத்திற்கு எதுவாதலால் நிரமமாகக் காமமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் கர்த்தவ்யமாமெனல் ..	ருசு0
உஅக	ஸ்ரீ ஆசாரியாமத்தில் சந்நியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாகியபாவத்தினிவிருத்தியும புண்ணியத்தின்உற்பத்தி வாயிலாகச் சிரவணத்தினசாதனத்தனமையும் ...	ருசு0
உஅஉ	விவரணகாரர்மதத்தில சந்நியாசம் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தியடிய திருஷட பலத்திற்கு ஏதுவாதல் .	ருசுக
	உஅசு - உகக. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தினும் சிரவணத்தினும் அதிகாரத்தை விசாரித்தல்.	
உஅசு	க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் உள்ள அதிகாரவிசாரத்தின் பிரதிஜ்ஞை	ருசுஉ
உஅச	ஓர் நூலாசிரியரின மதபடி சந்நியாசத்திலும அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும்பிராஹ்மணனுக்கே அதிகாரமுண்டு, க்ஷத்திரிய வைசியாகளுக்கு அதிகாரமில்லே யெனல ...	ருசுஉ
உஅடு	வேறு நூலாசிரியர்மதப்படி சந்நியாசத்தில கேவலம் பிராஹ்மணனுகதிகாரமுண்டு,க்ஷத்திரிய வைசியாகளுக்கு சந்நியாசத்தைவிட்டுக கேவலம பிரஹ்ம சிரவணத்தில அதிகார முண்டெனல .	ருசுஉ
உஅசு	அவாகளினும் வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குப் பிரஹ்மசிரவணத்திற்போல வித்வத் ஸந்நியாசத்திலும் அதிகாரமுண்டெனல ...	ருசுசு
உஅள	வார்த்திகாரர மதத்தில் விவிதிஷா சந்நியாஸத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக கதிகாரமுண்டெனல் ...	ருசுசு
உஅஅ	வேறோர் நூலாசிரியர மதப்படி பிராஹ்மணர்களுக்கு ஞானத்தில சந்நியாசத்தின் அபேக்ஷையும் க்ஷத்திரிய வைசியாகளுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமினமையும் ஞானத்திற்கு உபயோகமுளள காமத்திலும் வேதாந்த சிரவணத்திலும் அதிகாரமுண்மையும் ..	ருசுச
உஅக	ஓர நூலாசிரியர மதத்தில் சூத்திரனுகருக்குச் சிரவணத்தில அதிகாரமுண்டெனல ...	ருசுசு
உக0	வேறு நூலாசிரியர்மதப்படி சூத்திரனுக்கும் வேதத்திற் கந்நியமான புராணஇதிகாசமுதலியவடிவ அதயாதமநூல்களின் சிரவணமுதலியவற்றில அதிகாரமுண்டெனல் ...	ருசுசு
	உகக - உகசு. மனிதர்மாத்திரத்திற்குப் பக்தி ஞானங்களின் அதிகாரமுண்டெனல்.	
உகக	அங்கியஜர்முதலிய மதஷாகளுக்கு சத்துவ ஞானதினதிகாரம் ...	ருசுஎ

பிரகரணம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
உகஉ	தத்துவஞானத்தில் தெய்வசம்பததை அபேக்ஷித்திலோடு மதுஷமரீத்திரத்திற்குப் பகவதபக்தி தத்துவஞானங்களின் அதிகாரதினது நிசயம் ...	நிசுஅ
	உகூசு - உகூடு. தத்துவஞானத்தினுல் சுவ (தனது) ஏதுவான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியில் சங்கை சமாதானம்.	
உகூசு	அஞ்ஞானத்தின் காரியமான அந்தக்கரணத்தின்விருத்தி வடிவ தத்துவ ஞானத்தினுல் அதற்குக் காரணமான அஞ்ஞானதினை நிவிருததியிற் சங்கை . .	நிசுக
உகச	மூற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம். .	நிசுக
	உகடு-ஈஅஈ. அவித்யாலேச சம்பந்தியின் விசாரம்.	
உகடி	தத்துவஞானதினுல் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாசமுண்டானபின் ஜீவன்முக்தியுடைய வித்வான்து தேகஸ்திதியின் சங்கை .	நிசஎ
உகசு	மூற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் ஆசிரியரின் நிரமப்படி சமாதானம .	நிசக
உகள	மூற்கூறிய சமாதானத்தின் அசம்டவம் ...	நிசக
உகஅ	அவித்தியாலேசதின் மூவகை .	நிசக
உகக	இயவாத்தத்தில சாவஞ்ஞாத்ம்முனிவா மதம்	நிசஉ
ஈ ஏ ஏ	மூற்கூறிய மதத்திறகு ஞானியின் அதுபவததிலுள்ள விரோதம்	நிசஉ
ஈ ஏ க	அவித்தையின் நிவிருத்திகாலத்தில் தத்துவஞானதினின் நிவிருததிக்கிரமம் ...	நிசஉ
ஈ ஏ உ	பிரகிருத அர்தத்தில் பஞ்சபாதிகைக்காரர் மதம் .	நிசஈ
	ஈ ஏ-ஈ ஏ கூ. தத்துவஞானத்தின் காரணமும் சகாரியுமாகிய சாதனத்தில் விசாரம்.	
ஈ ஏ ஈ	உததமமதிமம அதிகாரிகளின பேதத்தால் தத்துவஞான தீன்தின் இரணடு சாதனங்களைக் கூறுதல் .	நிசஈ
ஈ ஏ ச	மூற்கூறிய இரணடுசெஷ்டிங்களிலும் பிரசங்கியாணத்தைத் தத்துவஞானத்திற்குக் காரணமாகிய பிரமாணமெனல்	நிசச
ஈ ஏ டி	பாமதீகாரவாசல்பதியின் மதத்தில் பிரசங்கியாணதிற்கு மனதின் சகாரியாதலும் மனம் பிரஹ்மஞான தத்திற்குக் காரணமாதலும் . .	நிசடி
ஈ ஏ சு	அதவைதக் கிரன்தங்களின முக்கியமதம் .	நிசடி
ஈ ஏ எ	சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷஞானத்தின் உற்பத்தியில் சங்கை சமாதானம் ..	நிசசு
ஈ ஏ அ	வேறு நூலின்படி சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யுண்பெண்ணுந்தன்மை ...	நிசஎ
	ஈ ஏ-ஈ உடு. விஷயஞானங்களின் அபரோக்ஷத் தன்மையில் விசாரம்.	
ஈ ஏ க	வேறு நூலாசிரியர் மீதப்படி ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷதன்மை வியவகாரத்தைக் கூறுதல் ..	நிசஅ

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
ஈக 0	முற்கூறிய அர்த்தத்தில் சங்கை சமாதானம் ..	இசக
ஈகக	விஷயதநில் பரோக்ஷத்தனமை அபரோக்ஷத்தன்மை களோச சமபாதிக்கும் பிரமாதிருசேதனத்தின பேத அபேதததோடு விஷயத்தினகண் உள்ள பரோக்ஷத தன்மை அபரோக்ஷதன்மைகளின் அதீனமே ஞான தநின் பரோக்ஷதன்மை அபரோக்ஷத்தனமைகளா மென்பதின நிரூபணம்	இசக
ஈகஉ	முற்கூறிய மநதநில அவாந்தரவாக்கிய ஜந்திய பிரஹம ஞானதநினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் பிராப்திவிடிவ தோஷம ...	இஙO
ஈகஈ	முற்கூறிய தோஷத்தினால் அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு வேறு இலக்கணம் ...	இஙக
ஈகச	அபரோக்ஷஞானத்தில் சாவஞ்ஞாத்ம முனிவரது மதத்தின அநுவாதம	இஙஉ
ஈகஙி	சமீபத்திலேயே ஸுஷிக்கப்பட்ட விஷயதநின்கண் உள்ள அபரோக்ஷ தன்மையின் அதீனமாம் ஞானத தின்கண உள்ள அபரோக்ஷதன்மை என்னும் மத தநின அநுவாதம் ..	இஙஈ
ஈகசு	அதவைத விதத்தியாசாரியர மதப்படி விஷயதநின்கண் உள்ளதும் ஞானதினகன் உள்ளதுமான அபரோ க்ஷத்தன்மையை வேறுவிதமாகச்சொல்லுதலும ஸுஷி க்கபபட்ட முற்கூறிய மதத்தில் வேறு தூஷணததைச சொல்லுதலும் ...	இஙஊ
ஈகஜி	அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியா தென்பதை அதுவதிதல் .	இஙச
ஈகஅ	முற்கூறியி தோஷமினறிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷ ணம ..	இஙச
ஈகக	விருத்திவடிவட பிரத்தியக்ஷ ஞானதநில் முற்கூறிய அப ரோக்ஷதின இலக்ஷணதினது அவியாப்தி .	இஙஙி
ஈஉ 0	முற்கூறிய அவவியாப்திக்குப் அதவைத விதத்தியாசாரியா மூறைபபடி பரிகாரம் .	இஙசு
ஈஉக	முறகூறிய பக்ஷதநிற் சங்கை . .	இஙஎ
ஈஉஉ	முறகூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்	இஙஎ
ஈஉஈ	முற்கூறிய பக்ஷத்தில வேறு சங்கை ...	இஙஎ
ஈஉச	முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம் .	இஙஅ
ஈஉஙி	சப்தசநினால அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சொலலபபட்ட மூன்று மதங்களில் முதல் மதத்தின நலமுடைமை . .	இஙக
	ஈஉசு - ஈசஉ. விருந்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.	
ஈஉசு	கிரத்தத்தின் ஆரம்பத்திற் கூறிய மூன்று விஷக்களையும் அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட இரண்டன் விடையையும் அதுவதித்தல ...	இசு 0

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
கூ உ ஏ	விருத்தியின பிரயோஜன சமபந்தியாகிய மூன்றாவது விஞவினது விடையின் ஆரம்பம் . .	கூசு 0
கூ உ அ	விருத்தியின ஆரியோஜனத்தைக் கூறும் அவசரத்தில் ஜாக்கிரகனின் இலக்ஷணம்	கூசு க
கூ உ க	சில நூலாசிரியர் மதப்படி ஆவரணத்தின் அபிபவம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமெனல் . .	கூசு க
கூ கூ 0	சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாகும் பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம அல்லது ஈசுவர அல்லது ஜீவசேதனங்களின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தினது அபிபவம் சம்பவியாமை	கூசு க
கூ கூ க	இப்பக்ஷத்தில் அபரோக்ஷ விருத்தியினால் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விஷ்டசேதனத்தினால் ஆவரணத்தினது அபிபவதத்தின் சமபவம் ...	கூசு உ
கூ கூ உ	முற்கூறிய பக்ஷத்தின்படி ஆவரண நாசமாகிய விருத்தியின ப்ரயோஜனத்தைக் கூறுதல் ...	கூசு கூ
கூ கூ கூ	இரண்டாவது பக்ஷத்தின்படி ஜீவசேதனத்தோடு விஷயதத்தின் சம்பதமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல் . .	கூசு கூ
கூ கூ ச	அந்தக்கரண விஷ்டசேதனம் ஜீவனுமென்னும் பக்ஷதத்தில் விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விருத்தியின் அபேக்ஷை உண்டெனல் ...	கூசு ச
கூ கூ டு	முற்கூறிய இரண்டுபெக்ஷங்களின் விலக்ஷணத்தன்மை ...	கூசு டு
கூ கூ சு	மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமெனல் ...	கூசு டு
கூ கள	நான்குசேதனங்களைக் கூறுதலோடு முற்கூறிய பொருளின் சித்தி ...	கூசு சு
கூ கூ அ	ஜாக்கிரத்தில் உண்டாவதாகிய விருத்தியின் அநுவாதத்தோடு சொப்பனவஸ்தையின் இலக்ஷணம் ...	கூசு எ
கூ கூ க	சுழுத்தி யவஸ்தையின் இலக்ஷணம் . .	கூசு எ
கூ ச 0	சுழுத்தி சம்பந்தமுள்ள பொருளினைக் கூறுதல் ...	கூசு எ
கூ ச க	முற்கூறிய அவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாமெனல் ..	கூசு அ
கூ ச உ	விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல் ...	கூசு அ
	கூ ச கூ - கூ டு உ. கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியில் விசாரம்.	
கூ ச கூ	கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் அதிஷ்டான வடிவத்தன்மை பூர்வகமாக மோக்ஷத்தில் துரையதாபத்தி (துரைதம் நேர்தல்) தோஷத்தைக் கூறுதலின் அயுக்தத்தன்மை . .	கூசு அ
கூ ச ஈ	நியாயமகரந்தகாரர் கூறிய அதிஷ்டானவடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் தூஷணம் ...	கூசு கூ
கூ ச டு	நியாயமகரந்தகாரா முறைப்படி அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் நிரூபணம்.	டுஎ க

பிரசங்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
கூசஊ	நியாயமகரந்தகாரா கிரமப்படி கற்பித நிவிருத்தியினது சொரூப நிச்சயத்தின் பொருட்டு அநேக விகற்பங்களே எழுதுதல் ...	இஎக
கூசஎ	நியாயமகரந்தகாரர் கிரமப்படி மூற்கூறிய நான்குவிதத்தினும் விலக்ஷணமானதும் பிரஹ்மத்திற்கு வேறுனதுமான ஐந்தாவது வகையாகிய கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம் ...	இஎஊ
கூசஅ	நியாயமகரந்தகாரூர் மதத்தின் நலமின்மை ...	இஎசு
கூசக	நியாயமகரந்தகாரர் ஞாதஅதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் பிரசங்கத்தால் விசேஷண உபாதி உபலக்ஷணங்களின் லக்ஷணமும .	இஎடி
கூடுO	அதிஷ்டான வடிவ நிவிருத்தியின் பக்ஷத்தில் ஐந்தாவது வகைவாதியின சங்கை ...	இஎஎ
கூடுக	மூற்கூறிய சங்கையின் சமாதானம் ...	இஎஅ
கூடுஉ	நியாயமகரந்தத்தினும் வேறுவகையாக அதிஷ்டானத்தின்று வேறுன கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம் ...	இஎஅ
கூடுஊ	மூற்கூறியமதத்தில புருஷோத்தத்தின் சொரூபம் (துக்காபாவம் அல்லது கேவலசுகம்) .	இஅO

விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

விளம்பரம்.

இப்புஸ்தகமும் கீழ்க்குறிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னை மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலிவருக்கும், தஞ்சை-வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதாஸ் அவாகளுக்கும் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம.

இதன் விலை ரூ. 4.

தபாற்கூலி-வேறு.

	ரூ.	அ.	ப.
பஞ்சதசப்பிரகரணம் வசனம் (சுதந்தப்பதிப்பு) ..	1	0	0
தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபதேச வசனம் (சாந்தோக்கியம்) ...	0	2	0
பிரமகீதை உரை (பழையபதிப்பு) (10 உபநிஷத்) ...	2	8	0
விசாரசந்திரோதயம் விஞவிடை (வேதாந்தம) .	1	0	0
திருமந்திரம முவாயிரம் ..	1	8	0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை சம்ஸ்கிருத மூலமும தமிழுரையும் ...	1	8	0
வள்ளலாா சாஸ்திரம ...	1	8	0
போதாரியை யென்னும் சுவாத்ம நிரூபணம வசனடி ...	0	2	0
அபரோக்ஷானுபூதிவசனம் ...	0	2	0
தத்துவோதமுதல் 16 (ஒருகட்டடம்) ...	2	0	0
முதற்குறள்வாதமுதல 7 (ஒருகட்டடம).	1	8	0
சூதசங்கிதை தமிழ்ச்செய்யுள் .	1	8	0
பக்தலீலாம்ருதம் வசனம் (82 பக்தா சரித்திரம)	3	0	0

இனிப் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

விருத்திரத்நாவளீ (விருதநிப்பிரபாகரத்தின் சாரம)
யோகசூதிரம் தமிழுரையுடன்
பிரஹ்மசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
பஞ்சதசப்பிரகரணம் தமிழுரையுடன
விசாரசாகரம் (இரண்டாம் பதிபபு)
சாங்கியசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
நியாயசூதிரம் தமிழுரையுடன்
வைசேஷிகசூத்திர தமிழுரையுடன்

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மமணேநமஃ.

விருத்திப் பிரபாகரம்.

முதற்பிரகாசம்.

பிரத்தியகஷப்பிரமாண நிரூபணம்.

மங்கலம்.

சத்திய ஞான நந்தத் தனிப்பெருஞ் சுடரே மேலாந்
தத்துவ முணர்த்து மாறு சங்கரா சார்ய னென்னு
மெய்த்தனிப் பெயர்பூண் டிந்த மேதினி தன்னில் வந்த
தத்தகு பொருளே யாமு மதுதினஞ் சித்தை செய்வாம்.

நூல் வரலாறு.

பெருத்த மாயை யழியவெய்தும் பேரின் பமியான் பிரமமெனும்
விருத்தி யதனுற் பெறுவதென வேதம் விளம்பு மதனுலவ்
விருத்தி ஹேது பமின்யாதென் வினுவின் விடையாத் தமிழ்மொழியில்
விருத்திப் பிரபா கரமெனுநூல் விளம்பப் படுமால் விளக்கமுற.

அகம் * பிரஹ்மாஸ்மி (யான்பிரஹ்மம்)என்னும் விருத்தியால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியும், பரமாநந்தப் பிராப்தியு முண்டாகின்றன வென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டு, விருத்தியென்பது யாது? அதன் காரணம் யாது? அதன் பிரயோஜனம் யாது என்றிவ்வாறு அறியும் வேட்கை யுண்டாக, அக்காரணமாய் இவ் "விருத்திப்பிரபாகரம்" என்னும் நூல் சொல்லப்படுகின்றது.

க. விருத்தியின் சாமானியலகஷணமும் பேதமும்.

அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணமம் விருத்தியெனப் படும். குரோதம் சுகம் முதலியன அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாக

* இந்நூலில் யாண்டும் ஸ்வ ஹம் - ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரஹ்மம் என்றும், ஸ்ஓ - ப்ரமம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரமம் என்றும், வ்ஆ - ப்ரமா என்னும் பதத்திற்குப் பிரமை யென்றும் வழங்கப்படும்.

வும், ஆகாயாதிகள் அஞ்ஞானத்திலே பரிணமமாகவு மிருக்கின்றன; என்றாலும் அவற்றை விருத்தியென்று சொல்லுவ தில்லை. விஷயத்தை விளக்கும் அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணமம் எதுவோ, அது விருத்தி யெனப்படும். சூரோதம் சுகம் முதலிய வடிவினவாகிய அந்தக்கரண பரிணமங்களால் எப்பொருளின் விளக்கமுமுண்டாகிறதில்லை. அவ்வாறே, ஆகாய முதலியவற்றாலும் விளக்கமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவை விருத்தி யன்று; ஞானரூப பரிணமத்தால் விளக்க முண்டாகின்றதாகலின், அதனையே விருத்தி யென்பர். சுகம், துக்கம், காமம், திருப்தி, சூரோதம், பொறை, தைரியம், அதைரியம், ஞாணம், பயமுதலிய எத்தனையந்தக்கரண பரிணம மானாலும், அவையனைத்தும் அநேக விடங்களில் விருத்தியென்னுஞ் சொல்லால் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; என்றாலும் "தத்துவாநுசந்தானம்" "அத்துவைதகௌஸ்துபம்" முதலிய நூல்களில் விளக்க பரிணமமே விருத்தியெனப் பட்டது. ஆகலின் மாயை யந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணமமே விருத்தியென்னுஞ் சொல்லிற்கு அத்துவைத மதத்தில் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்,

அவ்விருத்தி ஞானமும் பிரமைவடிவினது, அப்பிரமை வடிவினது என இருவகைத்தாம். பிரமாண ஜந்திய (அளவையாற் றோன்றிய) ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்; அதனின் வேறுயதை, அப்பிரமை யென்பர். பிரமை ஞானம் யதார்த்தமேயாம். அப்பிரமை ஞானம் இருவகையாம்:—ஒன்று யதார்த்தம், மற்றையது பிரமம் (ஸ்ரீமோ). தோஷத்தாற் றோன்றியதனிற் பிரம மென்பர். தோஷத்தாற் றோன்றிய தாகாது, இந்திரிய வதுமான முதலிய பிரமாணங்களாலேனும் வேறு எக்காரணங்களாலேனும் முண்டாவ தெதுவோ, அது யதார்த்த மெனப்படும. சுத்தியில் இரசத ஞானம் சாதிருசிய (ஒப்புமைத்) தோஷத்தாற் றோன்றியதாகலின் பிரம (ஸ்ரீ) மாம். கற்கண்டில் கைப்புணர்வு பித்த தோஷத்தாலாயது; சந்திரனிடத்து இலருத் தன்மையின் ஞானமும், அநேக விருக்ஷங்களினிடத்து ஒருமை யுணர்ச்சியும் சேய்மைத் தோஷத்தா லாகியனவாம்; ஆதலால் அவை பிரமமாம். விசாரசாகரத்தில் தோஷம் அத்தியாச வேதுவாகாதெனக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைப் பிராயம் இதுவாம்:—பிரமா பிரமாணம் பிரமேயமென்னும் மூன்று தோஷமும் அத்தியாசத்திற் கேது வல்ல; யாதேனுமோர் தோஷ

மிருந்தால் அத்தியாச முண்டாகு மென்பதாம். எத்தோஷங்களு மின்றி யத்தியாச முண்டாமெனக் கூறியது * பிரௌடிவாதத் தாற் கூறியதாம். யாண்டு வேறெத்தோஷமு மில்லையோ, ஆண்டு அவித்தையே தோஷமாம். ஆதலால் தோஷத்தாற் ரூன்றியதனை யே பிரமமென்பர்.

ஸ்மிருதி ஞானமும், சுக துக்கங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞான மும், ஈசுவர விருத்தி ஞானமும் தோஷத்தாற் ரூன்றியவன் ரூக லின் பிரமமும் அன்று; பிரமாண ஜந்ய மன் ரூகலின் பிரமையும் அன்று; பிரமப் பிரமைகளின் வேரும்; ஆனல் யதார்த்தமாம். எனெனின்; எவ்வுணர்ச்சியின் விடயத்திற்குச் சம்சார காலத்தில் ¶ பாத (வாய) மாதலில்லையோ, அது யதார்த்த மெனப்படுதலால்.

ஸ்மிருதி ஞானத்திற் கேது சம்ஸ்கார வாயிலாகப் பூர்வ அநு பவமாம். யாண்டு யதார்த்த அநுபவத்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதி யதார்த்தம்; பிரமவடிவ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாலுண்டாகும் ஸ்மிருதி அயதார்த்தமாம்.

தர்ம முதலிய நிமித்தத்தால் அநுகூலப் பிரதிகூல பதார்த்த ங்களின் சம்பந்த முண்டாதலின், அந்தக்கரணத்தின் சத்துவகுண இரஜோ குணங்களின் பரிணமமாகிய சுக துக்கங்களுண்டாகின் றன. சுக துக்கங்களுக்கு நிமித்தம் யாதோ, அந் நிமித்தத்தானே சுக துக்கங்களை விஷயஞ் செய்யும் அந்தக்கரண விருத்தியு மூண் டாகின்றது. அவ் விருத்தியில் ஆரூட (எறியுள்ள) சாட்சி சுக துக் கங்களை விளக்குகின்றது. சுகாகார துக்காகார அந்தக்கரண விரு த்தி பிரமாணஜந்ய மன்று; அதனல் பிரமை யன்று.

ஈசனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நியாயமதத்திலோ நித் தியமாம். ஆனல் சருதியில் ஈசுவரனது ஞான முதலியவற்றிற்கு உற்பத்தி கூறப்பட்டிருத்தலால் நித்திய மன்று. ஆனல் பிராணி களது கர்மாநுசாரமாகச சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சருவ பதார்த்தங்களையும் விஷயஞ் செய்யும ஈசுவரனது ஞானம் உண்டா யிருக்கின்றது. அந்த ஞானம் பூத பவிஷ்யத வர்த்தமான கால த்துச் சகல பதார்த்தங்களின் சாமாந்ய விசேஷத் தன்மைகளை யும் விஷயஞ் செய்கின்றது; பிரளய பரியந்தம் நிற்பதாயு மிரு

* பிரௌடி - தனது மேன்மையின்பொருட்டு, வாதம் - சொல்லுதல் பிரௌடிவாதமாம்.

¶ பாதம் - மித்தியாத்துவ நிச்சயம் (பொய்யெனத்துணிதல்).

க்கின்றது. ஆதலால் அந்த ஞானத்தை ஏகமென்றும் நித்திய மென்றும் கூறுவர். அங்ஙனமே இச்சையும் கிரியையும் உற்பத்தி யுடையனவும் நிலையுள்ளனவுமாம். ஆதலால் பிரளய பரியந்தம் ஒவ்வொரு *வியக்தியிருக்கின்றது. இதன்கண் "ஈசுவரனது இச்சை பிரளயபரியந்தம் நிற்பதாகுமாயின் மழை வெயில் குளிர் என்பன ஈசுவரனதிச்சையால் உண்டாகின்றன வாகலின், பிரளய பரியந்தம் மழை, அங்ஙனமே வெயில், அல்லது குளிர் என்பன உண்டாதல் வேண்டும்" எனச் சங்கை யுண்டாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், ஈசுவரனது இச்சையாகிய வியக்தி நாநாவாயும் நித்திய மாயு மிருக்குமாயின், அப்போது இத்தோஷ முண்டாம். அவ்வீசுவரனது பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சையாகிய வியக்தி நாநாவன்று; ஏகமாம். அவ்வொரு இச்சை சகல பதார்த்தங்களையும் எவ்வகையாக விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அவ்வகையாக அவை யுண்டாகின்றன. "இவ்வளவு காலம் மழை யுண்டாகுக, இவ்வளவுகாலம் குளிருண்டாகுக, இவ்வளவு காலம வெயிலுண்டாகுக." என் றிவ்வாறு ஈசுவரனது இச்சை பதார்த்தங்களை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல பதார்த்தங்களும் ஓர் காலத்தி லுண்டாகின்றன. பிரளய பரியந்தம் நிற்கும இச்சை யொன்றுமென்னும் இப்பக்ஷத்தில் தோஷமின்று. சுருதியில் இச்சா ஞானக் கிரியைகளுக்கு உற்பத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான முதலியன உற்பத்தி யுடையனவாய் ஆகார்யத்தைப்போல மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பனவாம். ஒருவன் ஈசனது ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்ச ஸ்திதி காலத்தில் அநேகமுறை உற்பத்தி நாச மொப்புவானாயின், அவனே ஈசுவரனிடத்து ஏதோ ஓர் ஞானவியக்தி பிரபஞ்சதசதின் ஸ்திதிகாலத்தில் எப்போதும் பொருந்தி யிருக்கின்றதாம்? அல்லது பிரபஞ்சமிருக்க ஓர்காலத்தில் ஞானமின்மிய ஈசுவரனிருக்கின்றனென் றிவ்வாறு விளம்புவாம். ஞானமின்மிய ஈசுவரன் ஓர் காலத்தி லிருக்கின்றனெனின், அக்காலத்து ஈசுவரன் அஞ்ஞனவன். ஓர் ஞானவியக்தி ஈசுவரனிடத்து என்றுமுளதெனின், அந்த ஞானத்திற்கு அநந்த உற்பத்தி அநந்த நாச மொப்புதல் நிஷ்பலமாம. ஒரு ஞானமே சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தி லுண்டாய் மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பதா யிருக்கின்றது. அவ்வீசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் விசம்வாதி யன்று; சம்வாதியாம். நிஷ்

* சாதிக்கு ஆசிரயமா யுள்ளது வியக்தி.

பலப் பிரவிருத்தியைப் பிறப்பிக்கும் இச்சை மூதலியன விசம்வாதி யெனப்படும்; அதனின் வேறுபவை சம்வாதி யெனப்படும். ஜீவனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சம்வாதி விசம்வாதியென இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவன வாகாமையின், விசம்வாதியன்று; சம்வாதியாம். விசம்வாதி ஞானத்தைப் பிரமமென்பர், சம்வாதி ஞானத்தை யதார்த்த மென்பா. பிரமாண ஜந்ய யதார்த்த ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர். சீவனது ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தி வடிவமாம்; அதுபோல் ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வடிவமாம்; சீவர்களது அதிருஷ்டத்தாற் றோன்றியதாம்; பிரமாண ஜந்யமன்று. ஆகலின் பிரமையன்று; தோஷத்தாற் றோன்றியது மன்று; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவது மன்று; ஆகலின் பிரமமுமன்று; யதார்த்தமாம். பிரமாண ஜந்ய ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்.

உ. பிரமாணபேதம்.

பிரமாணம்: பிரத்தியகூம், அநுமானம், சப்தம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அநுபலப்தி யென ஆறும். பிரத்தியகூப் பிரமையின் கரணமெதுவோ, அது பிரத்தியகூப் பிரமாணமெனப்படும். அநுமிதிப் பிரமையின் கரணதத்தை அநுமானப் பிரமாணமென்பர்; சாப்திப் பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர்; உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர்; அருத்தாபத்திப் பிரமையின் கரணத்தை அருத்தாபத்திப் பிரமாணமென்பர்; அபாவப் பிரமையின் கரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாண மென்பர். பிரத்தியகூ அருத்தாபத்திப் பிரமாணங்களுக்கும பிரமைகளுக்கும பெயர ஒன்றேயாம். பீட்டர் மதத்தில் ஆறு பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்த நூற்களிலும் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. * சூத்திரகார பாஷியகாரர்கள் பிரமாண சங்கையை எழுதாவிடினும் சித்தாந்தத்திற்கு விரோதமின்றிய பட்டர் மதத்தினை அத்வைத வாதத்தில் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன

* சூத்திரகாரர் - வியாசர். பாஷியகாரர் - சங்கரபகவத்பாதர்.

ரு. காரணலக்ஷணம்.

நியாய சாஸ்திரத்தில் நான்கு பிரமாணங்களே அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அருத்தாபத்தி யதுபலப்திகளே யங்கீகரிக்கவில்லே. ஆண்டு நியாய சாஸ்திரத்தின் மதம் இதுவாம்:—பிரமையின் காரணம் பிரமாண மெனப்படும். பிரத்தியகூப் பிரமையின் காரணம் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களாம். ஆகலின் நேத்திராதி இந்திரியங்களேப் பிரத்தியகூப் பிரமாண மென்பர். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம காரணமெனப்படும், ஈசுவரன், அவனது இச்சை, ஞானம், கிரியை, திக்கு, காலம், அதிருஷ்டம், பிராகபாவம், பிரதிபந்தகாபாவமென்னு மிவையொன்பதும் சாதாரண காரணமாம்; இவற்றிற்கு வேறுய காரணம் அசாதாரண காரண மெனப்படும். அசாதாரண காரணமும வியாபாரமுடையது, வியாபார மின்றியதென இருவகையாம். காரணத்திற் ரேன்றிக் காரியத்தைத் தோற்றுவிப்ப தெதுவோ அது வியாபார மெனப்படும். எங்ஙனம்:— கபாலம் கடத்திற்குக் காரணம். கபால மிரண்டின் சையோகமும் கடத்திற்குக் காரணம். ஆண்டுக் கபாலங் காரணமாதலிற் சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், கபால சையோகம் கபாலத்திற் ரேன்றிக் கபாலத்தின் காரியமாகிய கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகலின் சையோகரூப வியாபாரமுடைய காரணம் கபாலமாம். காரியத்தை ஒன்றன் வாயிலாகத் தோற்றுவியாது தானே தோற்றுவிப்பது எதுவோ, அது வியாபாரமின்றிய காரண மெனப்படும். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பது சாதாரண காரணங்களுக்கும் வேறுகிய வியாபாரமுடைய காரணம காரண மெனப்படும. அத்தன்மையது கபாலமாம. ஆகலின் கடத்திற்குக் கபாலம் காரணமெனப்படும. கபாலத்தின் சையோகம் அசாதாரணமாயினும், வியாபார முடையதன்று. ஆகலின் காரணமெனப்படாது, கேவலம் காரணமென்றே செர்ல்லப்படும்.

ச. பிரத்தியகூப் பிரமையின் பேதம்.

அங்ஙனமே பிரத்தியகூப் பிரமைக்கு நேதத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் காரணமாம். ஏனெனின், நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு சம்பதமுண்டாகாவிடின் பிரத்தியகூப் பிரமை யுண்டாகிறதில்லே. இந்திரிய விஷய சம்பந்தமுண்டாகும்போ துண்டாகின்றது. ஆகலின் இந்திரிய விடயங்

திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

களின் சம்பந்தம் இந்திரியத்திற் ரூேன்றிப் பிரத்தியகூஷப் பிர மையைத் தோற்றுவித்தலால் வியாபாரமாம். சம்பந்தரூப வியா பாரமுடைய பிரத்தியகூஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் இந் திரியமாகலின் இந்திரியங்களிற் பிரத்தியகூஷப் பிரமாண மென்பர். இந்திரியத்தாற் ரூேன்றிய யதார்த்த ஞானத்தை நியாயமதத்திற் பிரத்தியகூஷப் பிரமை யென்பர். பிரத்திபகூஷப் பிரமையின் கரண மாகிய இந்திரியம் ஆருயிருத்தலின் பிரத்தியகூஷப் பிரமையும் அறு வகையாம். சுரோத்திரம், துவக்கு, நேத்திரம், இரசனை, கிராணம், மனமென்னும் ஆறும் இந்திரியங்களாம். சுரோத்திர ஜந்நிய யதா ர்த்த ஞானம் சுரோத்திரப் பிரமையாம். துவக் கிந்திரியத்தாற் ரூேன்றிய யதார்த்த ஞானம் துவாசப் பிரமையாம். நேத்திரேந் திரியத்தாற் ரூேன்றிய யதார்த்தஞானம் சாகூஷப்பிரமையாம். இரசனேந்திரியத்தாற் ரூேன்றிய யதார்த்தஞானம் இராசனப் பிரமையாம். கிராணேந்திரியத்தாற் ரூேன்றிய யதார்த்த ஞானம் கிராணஜப்பிரமை யாம். மன இந்திரியதத்தாற் ரூேன்றிய யதார்த்த ஞானம் மானசப் பிரமையாம். நியாயமதத்தில் சுத்தி ரசித முத லிய பிரமமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம் ஆனால் கேவல இந்திரிய ஜந் நியமன்று; தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிய ஜந்நியமாம். விசம் வாதியாம்; யதார்த்தமன்று. ஆகலின் சுத்தியில் இரசதஞானம் சாகூஷ ஞானமாயினும் சாகூஷப் பிரமையன்று. இவ்வாறு மற்ற இந்திரியத்தாலு முண்டாகும் பிரமம யாதோ, அது பிரமை யன்று.

நி. பிரத்தியகூஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தத்தின் ஞானமும், சத்தத்தி லுள்ள சத்தத்தன்மைச் சாதியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அவ் வாறே சத்தத்தன்மையின் வியாப்பியமானகததுவ (ககரத்தன்மை) முதலியவற்றின் ஞானமும்* தாரத்துவ முதலியவற்றின் ஞானமு முண்டாகின்றன; அங்ஙனமே சப்தாபாவத்தின் ஞானமும் சப்த த்தில் தாரத்தன்மை முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமு முண்டா கின்றன. சுரோத்திரேந்திரியத்தால் எதன் ஞான முண்டாகின்ற

* தாரம் = உச்சஸ்வரம்.

தோ, அவ்விடயத்தோடு சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தஞ் சொல்லவேண்டியதாகலின் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. நியாய மதத்தில் நான்கிந்திரியங்களுமோ முதையே வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பவற்றினின்றும் உண்டாயின. சுரோத்திரமும் மனமும் நித்தியமாம். கர்ணகோளகத்திலுள்ள ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பர். வாயு முதலியவற்றினின்றும் துவக்கு முதலி யன உண்டாயிருப்பதுபோல ஆகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரமுண் டாயிருக்கின்றதெனையாயிகர் கொள்ளார். கர்ணத்திலுள்ள ஆகா யமெதுவோ, அதனையே சுரோத்திரமென்பர். குணத்திற்குக் குணி யோடு சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சத்தம் ஆகாயத்தின் குண மாம். ஆதலால் ஆகாய வடிவமாகிய சுரோத்திரத்தோடு சத்தத திற்குச் சமவாய சம்பந்த முண்டு. பேரிமுதலிய விடங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் சதத முண்டாகின்றது. கர்ண உபகித (காதில் வளை ப்பட்ட) ஆகாயத்தைச சுரோத்திர மென்பராகலின், பேரி முத லியவற்றுன் உபகித ஆகாயத்தில் சப்தத்தின் சம்பந்த முளது. கர்ண உபகித ஆகாயத்திலில்லை; என்றாலும் பேரிதண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரியுபகித ஆகாயத்தில் சப்த முண்டாகின்றது. அதற்குக் காண உபகித ஆகாயத்தோடு சம்பந்த மில்லை யாகலின் பிரத்தியகூமாகிறதில்லை. ஆனல் அச் சபத்தத்தினின்றும் வேறு சப்தங்கள் பததத திசைகளான் உபகிதமாய ஆகாயத்தில் உண் டாகின்றன. அவற்றினின்றும் வேறு (சத்தங்கள்) உண்டாகின் றன. காணஉபகித ஆகாயகதி லுண்டாகும் சத்தத்தின் பிரத்தியகூ ஞான முண்டாகுமேயன்றிப் பிறவற்றின் ஞான முண்டாவதில்லை. சத்தத்தின் பிரததியகூப் பிரமை பலம. சுரோத்திரேந்திரியம் கரணம. துவாச முதலிய பிரத்தியகூ ஞானத்திலோ சகல விஷய ங்களுக்கும் இநதிரியத்தோடுள்ள சமபநதமே முயாபாரமாம். சுரோத்திரப் பிரமையில விஷயத்தோடு இநதிரியத்திற்குள்ள வியாபாரம் சம்பநதமாதல இல்லை. ஏனெனின் பிறவிடங்களில் விடயங்களுக்கு இநதிரியங்களோடு சையோக சம்பந்தமுளது. சத்ததற்குச் சுரோததிரத்தோடு சமவாய சம்பந்தமுளது. நியாய மதததில் சையோகம் ஜநநியமாம, சமவாயம நித்தியமாம். துவ க்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குக் கடாதிகளோடுள்ள சையோக சம்பந்தம் துவக்கு முதலிய இநதிரியங்களினின்றுந் தோற்றிப் பிரமையை யுண்டாக்குகின்றமையால் வியாபாரமாம். அவ்வாறு

விசாரதற்பரரும் பிரபஞ்சோபசாரதற்ருரும் ஸ்ரீநிச்சலதாசர் மாணக்கரு மாகிய ஸ்வாமி திரிலோகராம்ஜீ சென்பவர் பிரயர்சையுடன் இதநூல் முழுவதையும சுத்தமாய்எழுதுவித்து முமபயி(பேமபாய்)நகாக் கெ ழுநதருளிஅங்குப்பதிப்பித்து,பண்டிதபீதாமபரர்முதலிய சற்சனர் களுக்குச செவ்வையாய்ச சிரவணஞ் செய்வித்தது, விக்கிரமசகம் ககூஉடு-ல் அங்கிருநதுபுறப்பட்டு மகிமண்டனததில வசிததுக்கொ ண்டிருநதனர்.வெகுகாலததிறகுப்பினனாப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாமபரஜீ அவாகள் இதணைசெவ்வையாய்ப்பரிசோதித்து சில முக்கியப் பிரசங்கங்களும,அநேக மததியப்பிரசங்கங்களுமாகப்பிரி ததுஅமைததுக்கொடுகக அவ்வாறேபதிப்பிக்கப்படடுளளது.விசார சாகரம விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் இரண்டணியும செவ்வை யாய் ஆய்ததுணாருதோ பிரஹ்மருூதிர பாஷிய முதல ஸ்ரீ அப்பய தீகூதலவாமிகளாலியறறப்படட சிததாநதலேசமுதலிய அதவைத நூல்களையும நியூய முதலிய ஏணிய நூல்களிற பலவற்றையும் பல நாள் முயன்று கற்பதனலாமபயண் எளிதிற் பெறுவதோடு நலலா சிரியா வாயிலாகக் கேட்டலால் நிரதிசயாநநதததையு முறுவரெ ன்பது திண்ணம.

ஆனல இதநூலகள பிறமொழியிலிருநததலால இத்தமிழ்நாட டாருகருபயோகமாசாதிருத்தல்கண்டு,அவறறைஇதமிழ்நாட்டாரு க்குபயோகமாகவுவிப்பான முயன்றகாலதது,அவற்றுள் முண்ணிய தாகிய விசாரசாகர மென்னும நூல் முன்னமே தமிழில மொழி பெயாக்கப்பட்டிருநததலின, அதணைவிடடுபி பின்னியதாகிய இவ்வி ருத்திப்பிரபாகரமென னு நூல மொழிபெயாக்கப்பட்டது. இதநூ லாசிரியா இவ்வரிய நூலை மிக வெளிய நடையில் வசனரூபமாக எழுதியிருத்தல்பற்றி அவ்வாறே இங்குமு யாவருமஎளிதி னுணரு மாறு இலகுவெளிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயாக்கலாயிற்று. இத னைக கண்ணுறுமேனல்லோரு பாரும் பிரமாதாதா லேறபமெ எழுத துப்பிழை சொற்பிழை முதலியவற்றைக் கருதாது,' இவ்வரிய பொருள் வெளிப்பட நோக்த திருவருடபாஙகை நோக்கி யெமது குறறத்தைப் பொறுத்தருள்வரராக.

பிரதநியகூ முதல அறுவகைப் பாகியம சுகமுதலியவற றைக் கோசரிக்கும ஆந்தரம ஈசுவராசிரிதம் என்னும வேறுபா ட்டால் ஏண்வகைப் பிரமா ணிருதநியும, சம்சயம் பிரமம தாக் கம் சொப்பனப் பிரமவிருத்தி அயதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னுஞ்

வேறுபாட்டால் ஸ்வகை அபதாரத்த அப்பிரமா விருதகியும், யதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும யதாதீத அபபிரமையுமாய இவை விருத்திஞானவடிவ பதினொரு இரதனங்கள. இவற்றை இந்நூல் சூரியன்போல் விளக்குவதா யிருந்தலின் இதறகு விருதபிபிரபாகரமென்றும், இதன் எடபபிரகரணங்களுக்கும பிரகாசமென்றும பெயரிடப்பட்டது. இதன்கண் உள்ள விஷயங்களை இதன அதுக்கிரமணிகையினால தெரிநதுகொள்ளலாம.

இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீநிசசலதாஸா சரிதத்தை முழுவதனையும எழுதுவதற்குத்தக்க ஆதாரம அகப்படாமையின் ணண்டெ சிலது வரையபபடுகின்றது:—

ஸ்ரீநிசசலதாஸரது ஜன்மகாலமும இடமும அறியப்படவிலலை. வித்தியாப்பியாசத்தில இவருக்கு மிக்க விசுவாசமிருநதது. 14 வது வருஷமுதல் 70-வது வருஷபரியநதம வித்தியாபபியாசத்திலேயே காலததைக் கழிததனர. அது விசாரசாகரதநின் 526 வது பிரசஙகதத்தில் வாணிக்கபபட்டிருக்கினறது. இததகைய அப்பியாச முடையோ இக்காலத்து அரிதாய்க்காணப்படுகின்றனர. விசாரசாகரத்தினை அவரது அற்புதநிஷ்டை அறுமிக்கற்பாற்று. எனனை, சித்தாந்தக்கூற்றெதனையும ஓரிடதது ஒளிதது கூறினரில்லை; அன்றியும மோகஷ காமருக்கு நிஷடை கூடுதறன்மையினையும செவ்வனே அதன்கண் அமைத்திருகின்றனராகலின்.

அவர வியவ்காரம மிக உத்தமமானதும சங்கை யில்லாததுமாயிருந்தது. சிலர் ஞானிதத்தனமை யபிமானததைக் கொண்டு தேகாபிமான முகலியவறறில் அமிழ்ந்திருகின்றனர. அவ்வாறு இம்மகாதம புருஷரிருநதாரில்லை. மகாவிரத நிலையினையுடையராய்ப பெருத்த பிரஹ்ம நிஷடராயிருநதனர். பிரஹ்மாகார விருததியிலேயே எப்போதும மூழ்கியிருப்பர.

நியாய வியாகரண முதலியன புததியைத் தீவிரமாக்குகினறன. தீவிரபுத்தி வேதாநதத்தில உபயோகமாம. அங்ஙனமாயினும் அதிகமாய்ப் படித்தலால் அவை அகாதமாவின் (துவைதத தின்) கண் புத்தியை சோரப்பிதது மதியை மலினமாக்கிவிடும என்று கூறுவர். அதாவது நாறு மடங்கு வேதாந்ததைதி விசாரித்தால் அப்போது நியாயத்தாற் றாஷிக்கப்பட்ட புத்தி சாகஷியை யடையும என்று முதியோர மொழிவர. ஸ்ரீநிசசலதாஸர்

வியாகரணம நியாய முதலியவற்றில் மிக்கச் சமர்த்தராயினும அவருக்கு வேதாந்தத்தின் கண்ணேயே பிரபலநிஷ்டை யிருந்தது.

தாம சிற்சிலருக்கு நியாயாதி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பித்துக் கொண்டிருப்பர். ஆங்கு எவரேனும் காலியில் நியாய முதலியவற்றைப் படிக்க வருவரேல, அவர்களைப் படிப்பிக்காது "காலியில் யாம அநாதமப்பிரதிபாதக நூல்களைப் படிப்பியேம" என்று பகர்வர்.

இதிருஷ்டானந்தங்களால் நிசசலதாஸர் அற்புத நிஷ்டையுடையவரா யிருந்தனரென்பது பெறப்பட்டதாகின்றது.

ஸ்ரீநிசசலதாஸரது பாண்டித்தியம் மிக வற்புதமான தென்பது அவரது அபபியாசத்தினுலே பெறபபடுகின்றது. விருத்திப பிரபாகரநூலைப்பாடத்துப பெரியபெரிய வித்துவான்களுமஅவரது பாண்டித்தியத்தைப புகழ்கின்றார்கள். அதிகமாய்ச சொல்லுவதினுலென்னை? அவர் காலத்திலும இப்போதும சாது புருஷாகளில பரிபக்குவ வித்தையினையுடைய பண்டிதர் ஸ்ரீநிசசலதாஸருக்குச சமானமானவர் ஒருவரும இல்லை.

ஸ்ரீநிசசலதாஸர் பிருதிவியின்கண் யாண்டுச சரித்ததுகொண்டிருந்தனரோ, ஆண்டுத தினகரோதயம வேதாந்த சாஸ்திரத நிஷ்கர்ஷை செய்துகொண்டிருப்பர். விசாரசாகரத்தையும தாம அநேகமுறை கண்ட செய்திருக்கின்றனர். அவர் சிரவணம் செய்வித்துகொண்டிருந்த விடங்கள்தோறும சிரவணத்தின் பொருட்டு அநேக சாதுகளின் சபைசேர்ந்து அதிரவ்வித பரிஷ்ணத்தைக் கேட்டு ஆநந்த முடையரானர்.

அநேகமாய் ஸ்ரீநிசசலதாஸர் ஸ்ரீரங்கசேஷத்திரத்திலேயெழுந்தனர். அங்குத் தாமும சில சிரவணங்களிற்செல்லுவர். ஒருசமயம ஸ்ரீ காசியில் இராமாயண கர்த்தாவின் விலக்ஷணரான மஹாத்மா ஸ்ரீ துளஸிதாஸரென்பவர் கதை செய்துகொண்டிருந்த விடத்துத் தாமசென்றார். தொடர்பாடட்டால் ஸ்ரீதுளஸிதாஸர் "ஈசுவரனிடத்து ஆவரண சக்தியிலலை, விக்ஷேபசக்தியுண்டு" என்றுசொல்ல அதனை ஸ்ரீநிசசலதாஸர் கேட்டு "ஈசுவரனிடத்து இரண்டுமிலலை" எனறார். இவ்விஷயமாய்ச சிலநேரம வாத்தை நடந்தது. அதன்பின் அவர் அமமகாத்மாவின் கதைக்குப் போனரிலலை. காரணம யாதெனின்

நமமுடைய வார்த்தையினுல் யாருக்குமே தின்பமுண்டாகலாகாது எனபதாம். ஆனுல் அமமகாதமாவின நிஷ்டையைப் பறறித தாம புகழ்ந்து பேசுவா. அவ்வாறே துளஸிதாஸரும நிசசல தாஸரது பாண்டித்தியத்தையும் அறபுத நிஷ்டையினையும் அடிக் கடி ஸ்துதி செய்வா. "ஈசுவரனிடதது ஆவரணசகதி விக்ஷேப சக்தி இரண்டுமிலலே" என்பது விசாரசாகரத்தின் 206, 207 - வது பிரசங்கங்களிற செவ்வையாய்ப் பிரதிபாதனஞ செய்யப்பட டுளது. விசாரசாகர மென்னு நூலைச செப்புங்காலதது எநநூ லின் சகாயமுமின்றி ஒருவா சகசமாய் நிரூபண எழுதுவதுபோலச செய்துமுடிததனா. விருதத்திப்பிரபாகரதததைச செயயுங்காலத்தில வேறு நூல்களைப் பாரப்பா. அதுவும தமது நூலைத தோஷமின்றிய தாகருதற்பொருட்டாம. விருதத்திபபிரபாகரதத்தில அநேக பிர மாணமுடைய நூல்களின பிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டன.அத்ன கண் நூல்களின தோஷமும ஸ்பஷ்டமாகக காட்டப்பட்டுளது. இபபோதும சிறசில சமஸகிருத முணாந்த பண்டிதாகள அநநா ட்டில் விருதத்திபபிரபாகரதததை மறைவாகவைதது வாசிததுவரு வதெனனே: ரமஸகிருதவுணாசதி யுடையோராயிருநதும் பாஷை நூலின சகாயதததைக கொள்ளுதல அவாகளுககு நாணமா யிருத தலின் எனக. ஆனுல் மிக மேனமை யுடையதா யிருததலின் அதன் சகாயதததைக் கொள்ளுகினறனா. விருதத்திப்பிரபாகரதத்தில் நியாயி முதலிய அநேக பாண்டித்திய மதஙகள் காட்டப்பட்டிருகின்றன. கடைசிப் பிரகரணத்தில் சகல மதங்களுமும கண்டிதது வேதாநத மதததைப் பிரதிபாதனம செய்திருக்கின்றனர்.

ஹிருதலதானதத்தில் புருஷியெனனும நகரதத்தில் ராமசிமஹ ராஜாவானவா நிசசலதாஸரை மிக்கஆதரவோடு தம்மிடதது வைத் திருநதனா. இராஜா இராணி இருவரும் அவரிடம குருபாவம வைததிருநதனா. நிசசலதாஸரது சோதரையினுல அவ்விராஜா பண்டிதபதவியை யடைநதனா. இராஜாவானவ ஒருகால பெரிய பண்டிதாகளினசபை சோத்திருநதா. அதில சாஸதிராத்தங்கள் நிகழ்நதன. அதனை இராஜா உள்ளவாறே பரிகரிததனா. அன்று முதல் பண்டிதாகள் யாவரும அவவரசனுககு வித்துவானென்று பெயரவைத்தனா. அவ்வரசன் நிசசலதாஸரை வணங்கி "ஹிருதல தானிபாஷையில பண்டிதாகளுக் குபயோகமாகநதக்க வேதாநத நூல்கள் ஒன்றுமிலலையாகலின நாம செயயுமிடதது அது சகஜமா

சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சமவாயசம்பந்தம் சுரோத்திர ஜந்நியமன்று; ஆதலால் வியாபாரமாகாது; சுரோத்திர மனதுகளுக்குள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். சையோகம் இரண்டினை ஆசிரயித்திருக்கும். எவற்றை யாசிரயித்துச் சையோக மிருக்குமோ, அவ்விரண்டும் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணம சுரோத்திரம் மனமெனும் இரண்டுமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் ரூன்றிச் சுரோததிரத்தாற் ரூன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம.

இதில், சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் ரூன்றியதாயினும் எங்ஙனம் சுரோத்திர ஜந்நிய பிரமையை யுண்டாக்குவதாம் எனச் சங்கை நிகழுமாயின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு :— ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமோ சகல ஞானத்திற்கும் சாதாரண காரணமாம. ஆகலின் ஞானத்தின் சமாநிய சமகரணி ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமாம். பிரத்தியகூஷ முதலிய ஞானத்தின் விசேஷ சமகரணி இந்திரிய முதலியன. வாகலின், சுரோததிர ஜந்நியப் பிரத்தியகூஷ ஞானத்திற்குமுன்னும ஆத்ம மனதுகளுக்குச் சையோக முண்டாகின்றது; அங்ஙனமே மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும சையோகமுண்டாகின்றது. மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும சையோக முண்டாதலின்றிச சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அநேக இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம விஷயங்களோடு ஒருகாலத்திற சம்பந்தமுண்டாகியும்ஒருகாலத்தில் அவ்வெல்லா விஷயங்களின் ஞானமும இந்திரியங்களால் உண்டாதலில்லை. அதன்கண் இம்மாது எதுவாம:—மனதின் சையோகமுடைய இந்திரியத்திற்கு விஷயதோடு சம்பந்தமுண்டாகுங்கால் ஞானமுண்டாகின்றது. மனதோடுகூடாத இந்திரியத்திற்குத் தனது விஷயத்தோடு சமபந்தமுண்டாயினும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நியாயமதத்தில் மனம பரமாணுவாகலின் ஒரு காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களோடு மனதிற்குச் சையோகம் சம்பவிப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் அநேக இந்திரியங்களால் ஒரே காலத்தில் அநேக விடயங்களின் ஞானமுண்டாதலில்லை. ஞானத்திற்கு எது இந்திரிய ம—ுகளின் சையோக மன்றெனின், ஒரே காலத்தில் அநேக இந்திரியங்கள் விஷயங்களோடு சம்பந்த

மூண்டாகி ஏக காலத்தில் அநேக ஞானம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றால் சகூஷுமுதலிய விந்திரியங்களுக்கு மனதோடுண்டாகுஞ் சையோகம் சாகூஷுவ முதலிய ஞானங்களுக்கு அசாதாரண காரணமாம். துவாச ஞானத்தில் துவக்கு மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; இராசன ஞானத்தில் இரசனை மனதுகளின் சையோகம் காரணம; அங்ஙனமே சாகூஷஞானத்தில் நேத்திர மனதுகளின் சையோகமும், கிராணஜ ஞானத்தில் கிராண மனதுகளின் சையோகமும், சுரோத்திரஜ ஞானத்தில் சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகமும் காரணமாம். இவ்வாற்றால் சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம சுரோத்திரத்திற்றோன்றிச சுரோத்திரத்திற்றோன்றும் ஞானத்தைத தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம. ஆன்ம மனதுகளின் சையோகம சகலஞானத்திலும வதுவாம. ஆகலின், முதலில் ஆன்ம மனதுகளின் சையோக முண்டாகி, அதன்பின் எவ்விந்திரிய ஜநிய ஞான மூண்டாகுமோ அவ்விந்திரியத்தோடு ஆத்ம சையுத்த மனதிற்குச சையோக முண்டாகின்றது; பின்னர் மனசையுத்த இந்திரியதற்கு விஷயத்தோடு சமபந்த முண்டாய்ப் பாகியப் பிரத்தியகூ ஞான முண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சமபந்த மின்றிப் பாகியப் பிரதியகூ ஞான மூண்டாகிற தில்லை.

விஷயத்திற்கு இந்திரியதோ டுள்ள சம்பந்தம் அநேக விதம்:—யாண்டுச சுரோத்திரத்தால சப்தஞ்ஞான மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச சபதமாநதிரமே சுரோத்திரஜநிய ஞானத்திற்குவிடயமன்று; சப்தத்தின தாமமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியனவும் அநத ஞானதிற்கு விஷயமாம. சப்தத்திற்கோ சுரோத்திரதோடு சமவாயசம்பந்த முளது, சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்ததத்தன்மை முதலியவற்றோடு சுரோதிரதிற்குச் சமவேத சமவாயசம்பந்த முளது. ஏனெனின், குண குணிகளுக்குப்போல ஜாதிக்குந் தனது ஆசிரயதில் சமவாயசமபந்த மூண்டு. அதனால் சத்தத்தன்மைச் சாதிக்குச சத்ததத்தில் சமவாய சம்பநத மூண்டு. சமவாய சம்பந்தத்தோ டிருப்ப தெதுவோ, அதுவே சமவேத மென்பர். சுரோத்திரத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயிருக்கும் சப்தம் எதுவோ அது சுரோத்திர சமவேதமாம. அச்சுரோதிர சமவேத சத்தத்தில் சத்தத்தன்மையின் சமவாயமிருத்தலின் சுரோத்திரத்திற்குச் சதத்தத்தன்மையோடு சமவேத சமவாய சம்பந்த முளது.

அங்ஙனமே சுரோத்திரத்தில் சதீதஞான மூண்டாகாத காலத்துச் சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியகூ மூண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சத்தா பாவத்திற்குச் சுரோத்திரததோடு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மூளது. எவ் வதிகரணத்தில் பதார்த்ததின் அபாவ மூண்டா கின்றதோ, அவ்வதிகரணத்துள்ள பதார்த்தத்தின் அபாவதகிற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம சொல்லப்படுகின்றது. வாயுவில் உருவமில்லையாகலின் வாயுவில உருவமின்மையின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமுளது. யாண்டுப் பிருதிவியில் கடமில்லையோ, ஆண்டுப் பிருதிவியில் கடாபாவத்திற்கு விசேடணதன்மைச் சம் பந்தமுளது.. இவ்வாற்றால் சத்த ஞனிய சுரோததிரததில் சத்தா பாவததின விசேஷணததன்மைச் சமபந்தமுளது. ஆகலின், சுரோ த்திரததோடு சததாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச சமபந்தம் சத்தாபாவத்தின் பிரதிதியகூஞானததிற்கு ஏதுவாம். சுரோத்திர ததினால் ககரமுதலிய சதததின பிரதிதியகூ மூண்டாகுமிடத்து ச்சமவாய சமபநத முளது. அவ்வாறே ககர முதலியவற்றினுள்ள கத்துவமுதலிய சாதிகளின் பிரத்தியகூ ஞானம சமவேத சமவாய சமபந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியகூம் விசேஷணத் தன்மைச சம்பந்ததா லுண்டா கின்றது. அவ்வாறே சுரோததிர சமவேத ககரதகிவு * ஙத்துவா பாவத்தின் பிரத்தியகூ மூண்டாகின்றது. ஆண்டுச சுரோததிரத் திற்கு ஙததுவாபாவததோடு சமவேத விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த மூளது. ஏனெனின், சுரோத்திரத்திற் சமவேதித்திருக்கும் ககரத் தில் ஙத்துவாபாவததின் விசேஷணத் தன்மைச சமபந்த மிருக் கின்றது. இது முதல் அநேக சமபநதங்கள் அபாவப் பிரத்தி யகூத்தில் சுரோததிரத்தோ டிருகின்றன. ஆனால விசேஷணத் தன்மைத தன்மை சகல அபாவங்களின் சம்பந்தத்திலு மூளது. ஆதலால் அபாவப் பிரத்தியகூததில சுரோத்திரத்திற்கு ஒரே விசேஷத்த தன்மைச சமபந்த மூளது. இவ்வாற்றால் சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரமைக்கு ஏது மூன்று சமபநதமாம. சப்தத்தின் ஞானத் திற்கு ஏது சமவாய சம்பந்தமாம். சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத் தன்மை கத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானததிற்கு ஏது சமவேத சமவாய சம்பந்தமாம். அபாவததின் சுரோததிர ஜநநிய ஞானத்

* ஙத்துவம் - ஙகரத் தன்மை.

தில் விசேஷணதீதன்மைச் சம்பந்தம் எதுவாம். அவ்விசேஷணத் தன்மை பலவகைப்படுமே. சப்தாப்பாவத்தின் பிரத்தியகூத்தில் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ககாரத்தில் ஹத்துவாபாவத் தின் பிரத்தியகூத்தில் சமவேத விசேஷணத் தன்மையுண்டு. விசே ஷணத்தன்மைச்சம்பந்ததிற்குஅநேகவேறுபாடுகளுளவாயினும், எல்லாவற்றிலும் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மைச் சமமாதலின் விசேஷணத் தன்மை ஒன்றே யெனப்படுகின்றது. சத்தம் இரண்டு வகையாம்:—ஒன்று பேரிமுதலிய விடத்திலுண்டாகும் துவனிவடி வினதாகிய சத்தம்; மற்றொன்று கண்ட முதலியவிடத்து வாயுவின் சையோகத்தா லுண்டாகும் வர்ண (எழுத்து) வடிவினதாகிய சத் தம். சுரோத்திரேந்திரியத்தால் இருவகைச சத்தத்தின் பிரத்தி யகூஷ முண்டாகின்றது. வர்ண ரூப சத்தத்தில் எங்ஙனம் கத்துவ முதலிய சாதிகளின் பிரத்தியகூம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே துவனிரூப சத்தத்திலுள்ள தாரத் துவ மந்தத்துவ முதலிய தர்மங்களின் பிரத்தியகூமும் சுரோத்திர த்தினு லுண்டாகின்றது. ஆனால் கத்துவ முதலியனவோ வர்ணங் களின் தர்மமாகிய ஜாதிரூபமாம. ஆதலால் கத்துவாதிகளுக்குக் ககாரமுதலிய வடிவினவாகிய சத்தங்களோடு சமவாய சம்பந்த முண்டு. துவனிரூப சத்தத்தின் தாரத்துவ முதலிய தர்மம் ஜாதி ரூபமன்று; நியாயமதத்தில் உபாதி ரூபமாம். ஆகலின், தாரத்துவ முதலியவற்றிற்குத் துவனிரூப சத்தத்தில் சமவாயசம்பந்தமில்லை; சுவரூப சம்பந்த மூளது. ஏனெனின் நியாய மதத்தில் சாதிரூப தர்ம த்திற்கும் குணத்திற்கும் கிரியைக்கும் தமது ஆசிரயத்தில் சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சாதி குணக் கிரியைகளின் வேறுகிய தர்மத் தினை உபாதி யென்பர். உபாதிக்கும் அபாவத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரயத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொரூப சம்பந்தீ மென்பர். சொரூபத்தையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆகலின் சாதிக்குரி வேறுகிய தாரத்துவ முதலிய தர்மங்களுக்குத் துவனி ரூப சத்தத் தோடு சொரூப சம்பந்த முண்டு. அதனையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சமவேதமாகிய துவனியில் தாரத் துவ மந்தத்துவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்த லின், சுரோத்திரத்திற்கும் தாரத்துவமந்தத்துவங்களுக்கும் சுரோ த்திர சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. இவ்வாற் றால் சுரோத்திரேந்திரியம் சுரோத்திரப் பிரத்தியகூப் பிரமையின்

கரணமும், சுரோத்திரமனதுகளின்சையோகம் வியாபாரமும், சத்த முதலியவற்றின் பிரத்தியகூப் பிரமையாகிய ஞானம் பலமுமாம்.

சூ. துவாசப் பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கிந்திரியத்தால் ஸ்பரிசத்தின் ஞான முண்டாகின்றது; அப்படியே ஸ்பரிசாசிரயத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அன்றியும் ஸ்பரிசத்தின் ஆகிரிதமான ஸ்பரிசத்துவ ஜாதியின் பிரத்தியகூமும் ஸ்பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியகூமும் துவக்கிந்திரியத்தினுண்டாகின்றன. ஏனெனின், எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தினது ஞானமும் அப்பதார்த்தத்தினது ஜாதியின் ஞானமும் அவ்விந்திரியத்தால் உண்டாம். பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் மூன்றுதிரவியங்களின் பிரத்தியகூ ஞானமும் துவக்கிந்திரியத்தினுண்டாகின்றது. வாயுவின் பிரத்தியகூஞான முண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியகூ யோக்கிய ரூபமும பிரத்தியகூ யோக்கிய ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றனவோ, அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியகூ முண்டாம். வாயுவில் ஸ்பரிசமோ இருக்கின்றது; ஆனால் உருவம் இல்லை. ஆகலின், வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியகூ முண்டாகிறதில்லை. வாயுவினது ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியகூம் தூவக்கிந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியகூத்தால் வாயுவின் அநுமிதிஞான முண்டாகின்றது.

மீமாம்ஸா மதத்தில் வாயுவின் பிரத்தியகூ முண்டாகிற தென்பதின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரத்தியகூ யோக்கிய ஸ்பரிசம் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றதோ அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரிய ஜாகிய திரவியத்தின் பிரத்தியகூத்தில் ரூபத்வத்தின் அபேகூ யில்லை. கேவல ஸ்பரிசத்தின் அபேகூ யிருக்கிறது. சங்ஙனம்: திரவியத்தின் சாகூ ஷப் பிரத்தியகூத்தில் உற்பூத வுருவத்தின் அபேகூ யுண்டு; ஸ்பரிசத்தின் அபேகூ யில்லை. ஏனெனின் திரவியத்தின் சாகூ ஷப் பிரத்தியகூத்தில் உற்பூத ஸ்பரிசத்தின் அபேகூ யிருக்குமாயின், தீபத்தின் பிரபையிலும் அங்ஙனமே சந்திரனது பிரபையிலும் உற்பூத ஸ்பரிசமில்லை யாகலின், அவற்றின் சாகூ ஷப் பிரத்தியகூ முண்டாகாது; பிரத்தியட்சமோ உண்டாகிறது. அன்றியும் (திரி) அணுகத்தில் ஸ்பரிசமோ விருக்கின்றது; ஆனால் உற்பூத

ஸ்பரிச மில்லை. ஆகலின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; கேவலம் சாக்ஷ-ஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆதலாற் கேவல உற்பூத ரூபமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷ-ஷப் பிரத்தியக்ஷ முண் டாகின்றது. அங்ஙனமே கேவல உற்பூத ஸ்பரிசமுடைய திரவிய த்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவ மோ இல்லை; உற்பூத ஸ்பரிச மிருக்கின்றது. ஆகலின் வாயுவின் சாக்ஷ-ஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; துவாசப் பிரத்தி யக்ஷ முண்டாகின்றது. மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எனக்கு த் துவக்கினுல் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதென்று அது பவ முண்டாகின்றது. ஆகலின் வாயுவின் பிரதத்தியக்ஷமும துவக் கிந்திரியத்தினு லுண்டாகின்ற தென்பது மீமாமஸாமதமாம.

ஆனல் நியாயசித்தாந்தத்தில் வாயு பிரத்தியக்ஷ மன்று. பிரு திவி ஜல தேயுக்களினும யாண்டு உற்பூதஉருவமும் உற்பூதபரிசமு முண்டோ, ஆண்டு அவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின் றது; மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத லில்லை. பிரத் தியக்ஷ யோக்கியமாகிய உருவமும் பரிசமும உற்பூத மெனப்படும். கிராண ரசன நேத்திரங்களில் உருவமும பரிசமு மிருக்கின்றன; ஆனல் அவை உற்பூத மன்று. ஆகலின் பிருதிவி ஜல தேயுவடிவான அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும சாக்ஷ-ஷப் பிரத்தி யக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. அன்றியும சாளரத்தித் மேறன்றும் அதி நுட்பமான துகள் ஈதுவோ அது அணுகரூபமான பிருதிவியாம். அதில் உறபூத உருவம் இருக்கின்றது. ஆகலின் அணுகத்தின் சாக்ஷ-ஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிச மின் மையான் துவாசப்பிரதத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அணுகத்தில் பரிசமு மிருக்கின்றது; ஆனல் அப்பரிசம உற்பூதமன்று. வாயுவில் உற்பூதபரிசமோ இருக்கின்றது; உருவ மில்லை. ஆகலின் வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் அங்ஙனமே சாக்ஷ-ஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. இதனல் திரவியத்தின் சாக்ஷ-ஷப்பிரத்தியக்ஷ த்தில் உற்பூத வுருவம் ஏதுவாமென்பதும், திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவமும் உறபூத ஸபரிசமுமாகிய இரண் டும் ஏதுவாமென்பதுஞசித்தித்தன. எத்திரவியத்தில் உற்பூதவுருவ மும் உற்பூத ஸபரிசமு முளவோ அத்திரவியத்திற்கே துவாசப்பிர த்தியக்ஷ முண்டாம். எத்திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண் டாகின்றதோ, அத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியின்

துவாசப் பிரத்தியகூமு முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் கடத்தின் துவாசப் பிரத்தியகூ முண்டாகுமிடத்துக் கடத்திலுள்ள பிரத்தியகூ யோக்கிய ஜாதியாகிய கடத்தன்மையின் துவாசப் பிரத்தியகூமு முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே திரவியத்திலுள்ள ஸ்பரிசம் சங்கை பரிமாணம சையோகம் விபாகம் முதலிய யோக்கிய குணங்களின் துவாசப் பிரத்தியகூமும, ஸ்பரிச முதலியவற்றின்க ணுள்ள ஸபரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் துவாசப் பிரத்தியகூமு முண்டாகின்றன. மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்பரிசத்தின் அபாவமும் குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸபரிசத்தின் அபாவமு மிருக்கின்றன. அவற்றின் துவாசப பிரதத்தியகூ முண்டாகுமிடத்துக் கடமுதலிய திரவியங்களோடு இந்திரியத்திற்கு ச் சையோக சமபந்த மிருக்கின்றது. கிரியைபாற் றோன்றுவது சையோகமாம. திரவியதத்திற்கோ சையோக முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியம் வாயுவின பரமாணு ஜந்தியமாகலின் அது வாயுவடிவ திரவியமாம்; கடமும பிருதிவிவடிவ திரவியமாம். சிலவிடத்தில் துவக்கிந்திரியதத்தின்கோளகமாகிய சரீரத்தின் றெழிலால்துவக்கிற கும் கடதத்திற்கும சையோக முண்டாகின்றது; சிலவிடத்துக் கடத்தின்றெழிலால் துவக்கிற்கும கடத்திற்கும சையோகமுண்டாகின்றது; சிலவிடத்து இரண்டின்கண்ணு முண்டாகும் தொழிலால் சையோக முண்டாகின்றது. நேதத்திரத்திலோ கோளகத்தைவிட்டுக் கேவல இந்திரியத்தில் கிரியையுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியத்தில் கோளகம் விட்டே சுவதந்திரதத்தில் கிரியை ஒருநாளும் உண்டாதலில்லை. ஆகலின் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரதத்தின் றெழிலாலேனும, அல்லது கடமுதலிய விஷயங்களின் றெழிலாலேனும், அல்லது அவ்விரண்டின் றெழிலாலேனும துவக்கிற்குக்கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக முண்டாகின்றது. அப்போது துவாசஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவாசப பிரதத்தியகூப் பிரமை பயன்; துவக்கிந்திரியம் கரணம; துவக்கிந்திரியதத்திற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம வியாபாரமாம். எனெனின், துவக்கிற் கும் கடத்திற்குமுள்ள சையோகத்திற்கு உபாதானகாரணம கடமும துவக்குமாகிய இரண்டுமாம். ஆகலின் அசசையோகம் துவக்கிந்திரிய ஜநியமாம். துவக் கிந்திரியத்தின் காரியமாகிய துவாசப்பிரமையை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலால் துவக்கிற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். யாண்டுத் துவக்கினுல் கட

த்தின் கடத்துவ சாதி, ஸ்பரிச முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக் கிந்திரியம் கரணம்; பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமாம். எனெனின், துவக்கிந்திரிய சையுத்த (துவக்கிந்திரியத்தோடு சையோகமுடைய) கடத்தில் கடத்தன்மைச்சாதி ஸ்பரிசமுதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாய மிருக்கின்றது. .....அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றின் ஸ்பரிச முதலிய குணங் களிலுள்ள ஸ்பரிசத்துவமுதலிய ஜாதிகளின் துவ்வாசப்பிரத்தியக்ஷ மாகிய பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கர ணம்; ஸ்பரிசத்தன்மை முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுக்தசமவேத சமவாயசம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெ னின், துவக் கிந்திரியத்தோடு சையுக்தமான கடத்தில் சமவேத மாகிய (சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும்) ஸ்பரிசமுதலியவற்றில் ஸ்பரிசத்துவ முதலிய சாதியின் சமவாயமிருக்கின்றது. சையுக்தச மவாயமும் சையுக்தசமவேத சமவாயமுமாகிய இரண்டு சம்பந்தங்களி னும் சமவாயபாகமோ நித்தியமாய் இந்திரியஜந்யமாகாததா யிரு க்கின்றது; என்றாலும் சையோகமுடையதனைச் சையுக்தமென்பர். அச் சையோகம் ஜந்யமாம். ஆதலால், துவக்கிந்திரியத்தின் சையோகம் துவக்கு ஜந்யமா (துவக்காற் றோன்றியதா) யிருத்த லின், துவக்கு சையுத்த சமவாயமும் துவக்கு சையுத்த சமவேத சமவாயமும் துவக்கிந்திரிய ஜந்யமும, துவக்கிந்திரிய ஜந்யமாகி த்துவாசப் பிரமையை யுண்டுபண்ணுவனவுமாம். ஆதலால் வியாபா ரமாம். யாண்டுப் புஷ்பமுதலிய மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டா கின்றனவோ, ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணமும், அபாவத்தின் துவாசப் பிரமை பயனுமாம். இந்திரியத்தோடு அபாவத்திற்குத துவக்கு சையுத்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கட முத லிய திரவியங்களோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆகலின் துவக்கு சையுத்த மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தினது விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுபோலத் துவக்குசையுத்த குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் கட

ஸபரிசத்தில் உருவத தன்மை அபாவத்தின் துஷ்டாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கு சையுத்த கடத்திற் சம வேதமான ஸபரிசத்தில் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச சம்பந்த மிருதலின், துவக்கு சேர்யுத்த சமவேத விசேஷணத தன்மைச சமபந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நான்கு சமபந்தங்கள் ஏதுவாம். அவை (க) துவக்கு சையோகம், (உ) துவக்கு சையுத்த சமவாயம், (ங) துவககு சையுத்த சமவேதசமவாயம, (ச) துவக்கு சம்பந்த விசேஷணத தன்மை என்பனவாம. துவக்கோடு சமபந்தமுடையதனைத் துவக்கு சம்பந்த மெனபர். யாண்டு மிருதுவான திரவியத்தில் கடின ஸபரிசாபாவ மூளதோ, ஆண்டுத துவக்கின் சையோக சமபந்தமுடைய மென்மைந திரவிய மிருக்கின்றது. அத்துவக்கு சமபந்த முடைய மென்மைத் திரவியத்தில் கடின ஸபரிசாபாவத்தின் விசேஷணந் தன்மைச் சம்பந்தம் வெளிப்படையா யிருக்கின்றது. யாண்டு ஸபரிசதில் உருவத்தன்மையபாவதத்தின் பிரத்தியக்ஷ மூளதோ, ஆண்டுத துவகிறகு ஸபரிசததோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முளது. துவக்கோடு சையுக்த சமவாய சமபந்த முடைய தாயிருத்தலின் துவக்கு சமபந்தம ஸபரிசம; அதன்கண் உருவதத்தன்மை யபாவதத்தின் விசேஷணத தன்மைச சமபந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாறுல துவாசப் பிரமைக்கு ஏது சையோகாதி நான்கு சமபந்தங்களாம.

எ. சாக்ஷுஷப்பிரமையின் நிரூபணம்.

அதுபோலச் சாக்ஷுஷபி பிரமைக்கு (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுக்தசமவாயம, (ங) நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயம, (ச) நேத்திர சமபந்த விசேஷணத்தன்மை என்னும், நான்கு சமபந்தமும் ஏதுவாம; அதுவே சமபந்தமே) வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரதால குட முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷப் பிரதத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நேத்திரத்தின் கிரியையால் திரவியதோடு சையோக சமபந்த முண்டாகின்றது. அசசையோகம நேத்திர ஜந்தியமும, நேத்திரத்தாற் சேரும் ரூப சாக்ஷுஷப் பிரமையைத் தோற்றுவிப்பதுமாம்; ஆகலின் வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் திரவியத்தின் குடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும, உருவம சங்கைமுதலிய குணங்

களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு நேத்திர சையுத்த திரவியத்தில் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி, உருவம், சங்கை முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாயசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் திரவியத்தினது ஜாதி குணமென்பவற்றின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூத்தில் நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் குணத்திலிருப்பதாகிய ஜாதியின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. எனெனின், நேத்திரத்தோடு சையுக்தமான கடமுதலியவற்றின் சமவேதமான உருவமுதலியவற்றில் உருவத்தன்மைமுதலியவற்றின் சமவாயம் இருக்கின்றது. நேத்திரத்தோடு சையோகம் சகல திரவியங்களுக்கும் சம்பவிக்குமாயினும், உற்பூத வுருவமுடைய திரவியத்தோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூத்திற் கேதுவாம். மற்றத்திரவியங்களோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூத்திற் கேதுவாகாது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் இம்மூன்றும் உருவமுடையனவாம்; மற்றவை யுருவமுடையன வன்று. ஆகலின், பிருதி வீஜல தேயுக்கள் மாத்திரத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். இவற்றினும் யாண்டு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதன் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூ முண்டாம். எதன்கண் அநுற்பூத வுருவ முளதோ, அதன் சாக்ஷாஷப்பிரத்தியகூ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: கிராணம், இரசனம், நேத்திர மென்னு மிம்மூன்றிந்திரியங்களும் முறையே பிருதிவீ ஜல தேயு வடிவங்களாம். இம்மூன்றன்கண்ணும் உருவ முளது. ஆனால் இவற்றின் உருவம் அநுற்பூதமாம்; உற்பூத மன்று. ஆகலின், இவற்றின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூ முண்டாகிற தில்லை. இதனால் உற்பூதஉருவமுடையபிருதிவீ ஜல தேயுக்களே சாக்ஷாஷப்பிரத்தியகூத்திற்குவிஷயமாமென்பது சித்தமாயிற்று. அவற்றிற் சில குணம் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூ யோக்கியமாம்; சில சாக்ஷாஷப் பிரத்தியகூ யோக்கிய மன்று. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் (க) உருவம், (உ) இரசம், (ங) கந்தம், (ச) பரிசம், (ஞ) சங்கை, (ட) பரிமாணம், (ண) வேற்றுமை, (அ) சையோகம், (கூ) விபாகம், (க0) பரத்துவம், (கக) அபரத்துவம், (கஉ) குருத்துவம், (கங) திரவத்துவம், (கச) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்க ளுள. இவற்றுள் கந்தத்தைவிட்டுச் சிநேகத்தைச் சேர்த்

கின் பதினொன்று குணங்கள் ஜலத்திற் குரியனவாம். இவற்றுள் இரசம் கந்தம் குருத்துவம சிநேகம் என்பவை யொழிந்த பதினெரு குணங்கள் தேயுவிற் குரியனவாம். இவற்றுள் உருவம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம, விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்னும் குணங்கள் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; மற்றவை யாகா. ஆகலின், நேத்திர சையுத்த சமவாயரூப சம்பந்தமோ சர்வகுணங்களோடு முண்டு; யாவும் நேத்திரயோக்கியமல்ல. எத்துணை நேத்திரயோக்கியமோ, அத்துணைக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமே நேத்திர சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றது. ஸபரிசத்தில் துவக்கிந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; நேத்திரத்திற்கில்லை. உருவதத்தில் நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; துவக் கிந்திரியத்திற் கில்லை. சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம, அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்பவற்றில் துவக்கு நேத்திர மென்னு மிரண்டற்கும் யோக்கியதை யிருக்கின்றது. ஆகலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயம நேத்திர சையுத்தசமவாய மென்னும் இரண்டு சமபந்தமும் சங்கை முதலியவற்றின் துவாசப் பிரதியக்ஷத்திற்கும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாம். இரசத்தில் இரசனை மாதநிரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்ற விந்திரியங்களுக் கில்லை. கநதத்தில் கிராணத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்றவறறிற் கில்லை. எவ் விந்திரியத்தின் யோக்கியதை எக்குணததி லிருக்கின்றதோ, அவ் விந்திரியத்தான் அக்குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பிற வற்றோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பநத முண்டாயினும் பிரத்தியக்ஷ மாகிற தில்லை. அதுபோலக் கடமுதலியவற்றிலுள்ள உருவ முதலியன சாக்ஷுஷ ஞானததிற்கு விஷயமாம். அவற்றின் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியினாது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுத்த சமவேத சமவாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாக்ஷுஷ ஞானத்திறகு விஷயமாகாத இரசமுதலியவற்றில் இரசத்துவமுதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய் சம்பந்த மிருக்கினும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இதனில் உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையோகத்தானும், உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தினது நேத்திர யோக்கிய ஜாதி, நேத்திர யோக்கிய குண

மென்பவற்றின் 'சாகூஷப் பிரத்தியகூம் சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தாஜு முண்டாகின்றன் வென்பது சித்தித்தது. அங்ஙன மே நேத்திர போக்கிய குணம் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதி யென்பவற்றின் சாகூஷப் பிரதிதியகூம நேத்திர சையுக்த சம வேதசமவாய சம்பந்தத்தா ஜுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவ த்தின் சாகூஷப் பிரத்தியகூம நேத்திர சமபந்தத்தா ஜுன் டாகின்றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவதிதின் சாகூஷப் பிரத்தியகூ முண்டாகினறதோ, ஆண்டுப் பூலத்தில நேத்திர த்தின் சையோக சமபந்த மிருக்கின்றது; ஆகலின், நேத்திர சம் பந்தமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் விசேஷணத தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே, நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் சாகூஷப் பிரதிதியகூ முண்டா கின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையோக மிருகதலின் நேத் திரசம்பந்தமுடைய நீலகடதில் பொன்மை யுருவதினது அபா வத்தின் விசேஷணத்தன்மைச சமபந்த மிருக்கின்றது; அங்ங னமே கடத்தின் நீலவுருவத்தில் பொன்மைத தன்மைச சாதி அபாவத்தின் சாகூஷப் பிரதிதியகூ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையுக்த சமவாய சமபந்தமுடைய நீல வுருவ மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேதிதிர சமபந்மான நீல வுருவதில் பொன்மைத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணதன்மைச சமபந்த மிருத்தலான், நேத்திரசமபந்த விசேஷண தன்மைச சமபந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றல (க) நேதிதிரசையோகம, (உ) நேத் திர சையுக்த சமவாயம, (ஙு) நேத்திரசையுக்த சமவேத சமவா யம, (ச) நேதிதிரசமபந்த விசேஷணதன்மை யென்னும நான்கு சம்பந்தமும சாகூஷப்பிரமைககு ஏதுவாம. அதுவே வியாபார மாம; நேத்திரம சுணமூம சாகூஷப்பிரமை பபனுமாம.

அ. இராசனப்பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கினுலும நேத்திரத்தினுலும திரவியத்தின் பிரத்தியகூ முண்டாவதுபோல இரசனேநதிரியததால் திரவியத்தின் பிரதிதி யகூ முண்டாகிறதில்லை. ஆனல் இரசம, இரசதத்துவ மதுரத்துவ முதலிய இரசத்தினது ஜாதி, அங்ஙனமே இரசாபாவம, மதுர முதலிய இரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் அபாவ மென்பவற்றின் இராசனப் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது. ஆகலின்

இராசனப் பிரத்தியகூத்திற் கேது, இரசனேந்திரியத்தோடு விஷ யங்களுக் குண்டாகும இரசன ஸ்சயுக்த சமவாயம, இரசன சையு க்த சமவேத சமவாயம, இரசன சமபந்த விசேஷணத் தன்மை யென்னும ழன்று சம்பந்தமுமாம. யாண்டுப் பழுதினது மதுர ரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியகூம இரசனேந்திரியத்தா லுண்டா கின்றதோ, ஆண்டுப் பழுதிற்குமு இரசனந்திற்குமு சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின இரசன சையுக்த பழுதின்கண் இரச குணத்தின் சமவாய மிருந்தலால இரசத்தின் இராசனப் பிர த்தியகூத்தில சையுக்த சமவாய சமபந்தம இருகினறது; அது வியாபாரமாம். ஏனெனின, சையுக்த சமவாய சமபந்தத்தி லுள்ள சமவாயக் கூறே நிதியமாம; இரசனத்தாற் றோன்றிய தன்று. ஆனுற் சையோகக்கூறு இரசனத்தாற் றோன்றியதுமு, இரசனேந் திரியத்தாற றோன்றுமு இரசத்தின் இராசன சாகூஷாத்கார மெது வோ அதனைத் தோறறுவிபபதுமா மாகலின வியாபாரமாம. அவ் வியாபார மூடைய இராசனப் பிரத்தியகூத அசாதாரண காரணம இரசனேந்திரியமாம, அது கரணமா யிருத்தலின் பிரமாணமாம; இராசனப் பிரமை பலனும். அங்ஙனமே இரசத்தி லுள்ள இரசதத்தன்மைச சாதி, மதுரத்தன்மை புளிப்புத் தன்மை உவாப்புத் தன்மை கைப்புத்தன்மை துவாப்புத் தன்மை உறை ப்புத் தன்மைகளாகிய ஆறுதர்மங்கள் எனனுமிவறறின் இராசன ப் பிரத்தியகூம இரசனேந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனத்தோடு பழு முதலிய திரவியத்திற்குச் சையோகம் இருக்கி ன்றது. அத திரவியத்தில் இரசம் சமவேதமாம். ஆகலின் இரசன சையுக்த திரவியத்தில் சமவேதமான (சமவாய சமபந்தமுடைய) இரசத்தில் இரசத்தன்மை இரசந தன்மையின் வியாபபியமான மதுரத்தன்மை முதலியன வென்னு மிவறறின் சமவாய மிருந்த தலால் இரசன சையுக்த சமவேத சமவாய சமபந்தம இருகின் றது. அங்ஙனமே பழுதினின் மதுர ரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தின் இராசனப் பிரத்தியகூம உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனேந்திரியத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவதோடு சவ (ரசன) சம்பந்தவிசேஷணத்தன்மைச சமபந்தமிருக்கின்றது. ஏனெ னின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தான். இரசன சமபந்தமுடை யது மதுர ரசம; அதன்கண் புளிப்புத்தன்மை யபாவத்தின் விசே ஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசனேந்தி

யத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சமபந்தீ மிருக்கின்றது. இரசனேந்திரிய த்தாற் ரோன்றிய இராசனப் பிரத்தியகூத்திற் கேது முன்று சம்ப ந்தமாம்.

கூ. கிராணஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே கிராணஜ (கிராணேந்திரியத்தாற் ரோன்றும்) பிர த்தியகூப் பிரமை யுண்டாகுமிடத்தும கிராணதிற்கு விஷயங்க ளோடுள்ள மூன்று சம்பந்தங்கள் ஏதுக்களாகின்றன. அவையா வன:-(க)கிராண சையுத்த சமவாயம,(உ)கிராணசையுத்த சமவேத சமவாயம், (ங) கிராண சமபந்த விசேஷணத் தன்மை யென்ப வாம். கிராணேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியகூமோ உண் டாகிற தில்லை; ஆனால் கந்தகுணத்தின் பிரத்தியகூ முண்டாகின் றது. திரவியத்தின் பிரத்தியகூ முண்டாகுமாயின் கிராணத்தின் சையோக சம்பந்தம் பிரத்தியகூகுதில காரணமாம். திரவியத்தின் பிரத்தியகூம் கிராணததால் உண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் கிராண சையோகம் பிரத்தியகூத்திற் கேதுவன்று. கந்தத்திற்குக் கிராண த்தோடு நேரே சம்பந்தமில்லை. ஆனால் புஷ்பமுதலியவற்றில் கந்த த்தின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிராணததோடு புஷ்ப முதலியவற்றிற்குச் சையோக சம்பநதம இருக்கின்றது. ஆகலின் கிராண சையுதத சமவாய சம்பந்ததாற் கநதத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது. கிராணத்தால் மற்றக் குணங்களின் பிரத்தியகூ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கந்தத்திலுள்ள கநதத்தன் மைச் சாதி, கநதத் தன்மை வியாபபியமான நற்கநதத் தன்மை துர்க்கந்தத்தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியகூம் உண்டாகின் றன. அங்ஙனமே கந்தாபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியகூ முண் டாகின்றது. எவ்விநதிரியததால் எப்பதார்தததின் உணாச்சி யுண்டாகின்றதோ, அவ்விநதிரியத்தால் அதனது ஜாதியின் உணர் ச்சியும் அதன் அபாவத்தின் உணாசசியும் உண்டாகும். யாண்டுக் கந்தத் தன்மை, நற்கநதத்தன்மை துர்க்கந்தத் தன்மை யென்ப வற்றின் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கிராண சையு க்த சமவேத சமவாய சமபநதம் கிராணஜப் பிரத்தியகூத்திற் கேதுவாம். ஏனெனின், கிராண சையுத்தமான புஷ்ப முதலியவற் றில் சமவேதம் கந்தம்; அதிற் சமவாயம கந்தத்துவ முதலியவற்

றிற் குளது. அங்ஙனமே புஷ்பத்தின் நற்கந்தத்தில் தூர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியகூஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கிராணத்திற்குத தூர்கந்தத தன்மை, யபாவத்தோடு சுவ (கிராண) சம்பந்த விசேஷணதாதன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சமபநதத்தால் கிராண சம்பந்தமுடைய நற்கநதத்தில் தூர்கநதத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச சமபநதம இருக்கின்றது. யாண்டுப் புஷ்ப முதலியன தூரத்திலிருகக க்நத்தின் பிரதியகூஷம உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புஷ்பத்தில் கிரியை காணப்படுகிறதில்லை யாகலின், புஷ்ப முதலியவற்றிற்குக் கிராணத்தோடு சையோக மின்மையால் கிராண சையுத்த சமவாய சமபநதம் சமபவியாது. என்றாலும் கந்தமோ குணமாகலின் கநதத்திற கிரியை யுண்டாகாது. ஆனால் கந்தத்திற் காரியமான புஷ்ப முதலியவற்றின் சூக்ஷம அவயவங்களிற் கிரியை யுண்டாய்க் கிராணத்தோடு சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலாற் கிராண சையுக்த புஷ்ப முதலியவற்றின் அவயவங்களில் கந்ததின் சமவாய மிருதலின் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தமே கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியகூஷத்திற் கேதுவாம். இவ்வாற்றால் கிராணஜப் பிரதியகூஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தங்களாம்; அவை வியாபாரமாம். கிராணேக்திரியம் கரணமும், கிராணஜப் பிரதியகூஷப் பிரமை பயனுமாம். இவ்வாற்றால் சுரோத்திரமுதலிய ஐந்திரியங்களாற்புறப்பொருள்களின் ஞான முண்டாகின்றது.

கo. மானசப் பிரத்தியகூஷப் பிரமையின் நிரூபணம்.

ஆத்மா, ஆத்மாவின் சுகமுதலிய தர்மங்கள், ஆத்மத் தன்மைச் சாதி, அங்ஙனமே சுகத்தன்மை முதலிய் சாதி யென்னு மிவற்றின் பிரத்தியகூஷம் சுரோத்திர முதலியவற்று லுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஆத்மா முதலிய உட் பதார்த்தங்களின் பிரத்தியகூஷத்திற் கேது மன விந்திரியமாம். ஆன்மாவிற்கும் அதன் தர்மமாகிய சுக முதலியவற்றிற்கும் வேறுயவற்றைப் பாகிய (வெளி) மென்றும், ஆத்மாவையும அதன் தர்மங்களையும் ஆந்தரம் (உள்) என்றும் கூறுவர். எங்ஙனம் பாகியப் பிரத்தியகூஷப் பிரமைக்குக் கரணம் சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்களோ, அங்ஙனமே ஆந்தரமாகிய ஆத்மா முதலியவற்றின் பிரத்தியகூஷப் பிரமை

க்குக் காரணம மனமாம்; ஆகலின் மனமும் பிரத்தியகூப் பிர மாணமாம், இந்திரியமுமாம. மனதிற் கிரியை யுண்டாய் ஆத்மா வோடு சையோக முணடாகுங் காலத்து ஆதமாவின் மானசப் பிரத்தியகூ முண்டாகினறது. ஆண்டு ஆத்மாவின் மானசப் பிரத் தியகூமாகிய பயனே பிரமையாம, ஆகம மன சையோகம வியா பாரமாம; எனெனின், ஆதம மன சையோகம மனே ஜநியமும மனேஜநியமான ஆதமாவின் பிரததியகூப் பிரமையை யுண்டு பண்ணுவதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அசு சையோகமாகிய வியாபாரத்தையுடைய ஆதமாவினது பிரததியகூப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம மனம; அது பிரமாணமாம. ஞானம், இச சை, பிரயததனம, சுகம, துக்கம, துவேஷமென்பவை ஆதமா வின் குணங்கள். அவறறின் சாகூதாத்காரத்திறகும ஏது மனமா கிய பிரமாணமாம். ஆண்டு மனதோடு ஞான முதலியவறறிறகுச சாகூதாத் (நேர) சமபநதமோ வில்லை; ஆனால் பரமபரைச சம்பநத மிருக்கின்றது. தனது சமபநதியின் சமபநதம பரம்பரைச் சம்பந்த மெனப்படும. ஞானமுதலியவறறிற்கு ஆதமாவினிடத்துசசமவாய சமபநத மிருக்கின்ற தாகலின் ஞான முதலியவறறின் சம்பநதி யாத்மாவாம. அதனோடு மனததிறகுச சையோக மிருத்தலின் மனதோடு ஞானுகிகளுக்குப் பரமபரைச சம்பந்த மிருக்கின்றது. அநத ஞான் முதலியவற்றிற்கு மனதோடு சுவசமவாயி சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞான முதலியன; அவற் றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மன தோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு ஞான முதலியவற்றோடும பரமபரைச சமபந்தமிருக்கின்றது. அது மன சையுத்த சமவாயமாம். (மனதோடு சையுதத என்பது சையோக முடைய ஆத்மா; அதன்கண் ஞானுதிகளுக்குச் சமவாய சமபநத மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே ஞானத்தன்மை, இசசைதனதன்மை, பிரயத்தனத்தன்மை, சுகததன்மை, துககததன்மை, துவேஷத தன்மை யென்பவற்றின் பிரததியகூம மனதினால உண்டாகின் றது. ஆண்டு மனதோடு ஞானமுதலியவற்றிற்குச சுவாசிரய சம வாயி சையோகசம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ எனபது ஞானத்தன் மை முதலியன; அவற்றின் ஆசிரயம என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு

ஞானத்தன்மை முதலியவற்றோடு மனசையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனசையுத்த ஆத்மாவின்கண் சமவேதமான ஞான முதலியவற்றில் ஞானத் தன்மை முதலியவற்றின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆதீமாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரத்தியகூமுண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசமபந்தமுடைய விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனதோடு சம்பந்தமுடைய அதாவது சையோக சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் விசேஷணத தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அன்றியும் சுகத்தில துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் பிரத்தியகூ மூண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசையுத்த சமவாய சமபந்தத்தால் மன சம்பந்தமுடைய சுகததில் துக்கதஷன்மை யபாவதத்தின் விசேஷணத் தன்மைசசமபநத மிருக்கின்றது. ஏனெனின் மனதோடு சையுத்தமான ஆத்மாவினிடத்துச சுகமுதலிய குணங்களின் சமவாய சம்பநத மிருக்கின்றது. அபாவதத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச சம்பநதமே யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அபாவத்தோடு மானசப் பிரத்தியகூத்திற்கேது மன சமபந்த விசேஷணத் தன்மை யொன்றேயாம். யாண்டு ஆதமாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோக சமபந்தத்தால மனசமபநதமுடைய வாதமாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் விசேஷணதன்மைச சமபநத மிருக்கின்றது. சுகமுதலியவற்றில் துக்கத தன்மை யபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியகூ மூண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையுக்த சமவாய சமபநதத்தால் மனசம்பநதமுடையன சுகாதிகள்; அவற்றில் துக்கதன்மை யபாவமுதலியவற்றின் விசேஷணத்தனமைச சமபநதமிருகின்றது. சிலவிடத்து சசாகூாத்மபநதத்தால மனசமபந்த முடையவற்றின்கண்ணும், சிலவிடதது பரமபரைச சமபநதத்தால் மன சமபந்த முடையவற்றின் கண்ணும அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சமபந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் மானசப் பிரதியகூத்திற் கேது நான்குசமபந்தங்களாம். அவையாவன:—(க) மனசையோகம, (உ) மனசையுத்த சமவாயம, (ங) மனசையுத்த சமவேத சமவாயம, (ச) மனசம்பநத விசேஷணத தன்மை யென்பனவாம். மானசப பிரத்தியகூத்திற் கேதுவாகிய நான்கு சமபநதமும் வியாபாரமாம்; சமபந்தரூப வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணமான மனம் கரண

மூம; ஆதலாற் பிரமாணமாம். ஆத்ம சுகமுதலியவற்றின் மானச சாகூஷாதகாரமானு பிரமை பயன். எங்ஙனம் ஆத்மாவின் குண மாகிய சுகமுதலியவற்றின் பிரதியகூஷதற்கு கேது சையுக்த சம வாய சம்பந்தமோ, அங்ஙனமே தர்மம் அதர்மம் சம்ஸ்கார முத லியனவும ஆத்மாவின் குணங்களாகலின், அவற்றோடு மனதிற்குச் சையுக்த சமவாய சமபகதம் இருக்கின்றது. ஆனுல் தர்ம முத லிய குணங்கள் பிரத்தியகூ யோக்கிய மன்று. ஆகலின் தர்ம முத லியவற்றின் மானசப் பிரத்தியகூ முண்டாகிறதில்லே. பிரத்தியகூ யோக்கியதை எதன்க ணில்லேயோ, அதன் பிரத்தியகூ முண்டா கிறதில்லே. யாண்டு ஆகாயததின் பிரததியகூ முண்டாகினறதோ, ஆண்டுச சையோகத்தின் பிரததியகூ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: இரண்டு விரல்கள் சையோகத்திற் காகாயமாம. விரல்களிரண்டின் சாகூஷப் பிரத்தியகூ முண்டாகுங் காலத்துச் சையோகத்தின் சாகூஷப் பிரததியகூ முண்டாகின்றது. விரல்களின் துவாசப் பிரத்தியகூ முண்டாகுங்காலதது விரலகளினது சையோகத்தின் துவாசப் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அதமமன சை யோகத்தால ஆதமாவின் மானசப பிரததியகூ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காகாயம் ஆதமாவாகலின், சையோகத தின் மானசப் பிரததியகூமு முண்டாதல் வேண்டுமே. என்றுமும சையோகத்திற் காகாயம இரண்டாம. யாண்டு இரண்டும் பிரத்திய கூமாகின்றனவோ ஆண்டுச் சையோகதனைப் பிரததியகூ முண்டா கும். யாண்டு ஒன்றன் பிரதத்தியகூ முண்டாய் மற்றொன்றின் பிரத தியகூ முண்டாகவில்லேயோ, ஆண்டுச் சையோகதத்தின் பிரதத்தியகூ முண்டாதலில்லே. எங்ஙனம: திசையே கடங்களின் பிரத்தியகூ முண்டாகின்ற தாகலின அவற்றினது சையோகத்தின் பிரத்தி யகூமு முண்டாகின்றது. அன்றியும, கடததின் நிரியையால் கட த்திறகும் ஆகாசத்திற்கும் சையோகம் முண்டாகின்றது. ஆண்டுச சையோகத்திற காகாயம கடமும ஆகாரமுமாம. அவற்றுள் கடமோ பிரததியகூமம, ஆகாயம பிரதத்தியகூமன்று. ஆதலால அவற்றின் சையோகமும பிரதத்தியகூ மனறு. இவ்வாற்றுல் ஆத்ம மன சையோகததிற் காகாயம ஆதமாவும மனமுமாம். அவற் றுள், ஆத்மாவின் மானசப்பிரதத்தியகூ முண்டாகின்றது, மனதின் மானசப் பிரத்தியகூ முண்டாகிறதிலேயாகலின், ஆத்ம மன சையோகததின் மானசப் பிரத்தியகூ முண்டாகிறதில்லே. ஆத்மா,

ஞானம் சுகமுதலியன வென்னு மிவற்றின் மானசப் பிரத்தியகூஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஞானம் சுக முதலியவற்றை விட்டு ஆத்மாமாத்திரத்தின் பிரத்தியகூஷ முண்டாகிறதில்லே. ஆத்மாவை விட்டுக் கேவலம் ஞானம சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியகூஷமு முண்டாகிறதில்லே. ஆனல் ஞானம இச்சை கிரியை சுகம் துக்கம் துவேஷ மென்னும குணங்களுள் யாதேனும் ஓர குணத்தின் மானசப் பிரத்தியகூஷமும ஆதமாவின் மானசப் பிரத்தியகூஷமு முண்டாகின்றன. யான அறிகிறேன், யான் இச்சையுடையவன், முயற்சியுடையவன், சுகி, துக்கி, துவேஷமுடையவன் என்றிவ் வாறு யாதேனும் ஓர குணத்தை விஷயஞ செய்வதாய் ஆதமா வின் மானசப் பிரத்தியகூஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றல் இந்தி ரிய ஜநியப் பிரத்தியகூஷப் பிரமைக் கேது இநதிரியததின் சமபநத மாம; அது வியாபாரமாம; இநதிரியம பிரத்தியகூஷப் பிரமாண மாம; இநதிரிய ஜநிய சாகூஷாதகாரமாகிய பிரத்தியகூஷப் பிரமை பயனும. இது நியாய சாஸ்திரந்தின் சித்தாந்தம்.

கக. பிரத்தியகூஷப் பிரமையினது கரணத்தின் விசாரம்.

கௌரிகாந்த பட்டசாரியர், பிரத்தியகூஷ பிரமைக்கு இந் திரியம கரண முன்று. ஆனல் இநதிரியததின் சமபநதமாகிய எதணி வியாபாரமெனக் கூறுகின்றுர்களோ, அது கரணமாம்; இநதிரியம காரணமாம; கரண மனறு என் றிவ்வாறு எழுதி யிருக்கின்றனர். அதன் அபிபபிராயம இதுவாம:—வியாபாரமுடைய காரணம கரணமெனப் படவதில்லே. ஆனல் எதணடாகவே காரி யத்தில் விலமப (தாமத) மூண்டாகிறதில்லேயோ, மறைப்பின்றிய பிற்கணததில் காரியமுண்டாகிறதோ, அப்படிபபடட காரணம் கரணமெனப்படும். இநதிரியததின் சமபநத மூண்டாகவே பிரத் தியகூஷப் பிரமையாகிய காரியத்தில் விலமப மூண்டாகிறதில்லே. இநதிரிய சமபநதத்தான் மறைப்பின்றிய பிறகணததில பிரத்தி யகூஷப் பிரமையாகிய காரியம அவசிய மூண்டாகின்றது. ஆகலால் இந்திரியத்தின் சமபநதமே கரணமா யிருத்தலின் பிரத்தியகூஷப் பிரமாணமாம்; இநதிரியம பிரமாண மன்றெனும மதத்தில் கட தத்தின்கரணம்கபால மன்று; ஆனற் கபாலத்தின சையோகம் கர ணமாம். கபாலமோ கடததின் காரணமாம, கரண மன்று. அங்ஙனு

மே படத்தின் காரணமும் தந்துவன்று; ஆனல் நூலின்சையோகம் காரணமாம். தந்துவோ படத்திற்குக் காரணமாம், காரண மன்று. இவ்வாற்றுல் மூதற்பகூதத்தில் எதனே வியாபார வடிவ காரண மென்று கொண்டிருக்கின்றுர்களோ, அதுவே சபகூதத்தில் காரண மாம். எதனேக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றுர்களோ அது கேவல காரணமாம்.

கஉ. ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்.

பிரத்தியகூ ஞானத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாம், அது கர்த் தாவாம். அதனேயே பிரமாதா வென்றும் ஞாதா வென்றும் கூறு வர். பிரமை ஞானத்தின் கர்த்தா பிரமாதா வெனப்படுமே; ஞானத் தின் கர்த்தா ஞாதா வெனப்படும். அந்த ஞானம பிரம மாயினு மாகுக, அல்லது பிரமை யாயினு மாகுக. நியாய சித்தாந்தத்தில் எங்ஙனம் பிரமைஞானம் இந்திரிய ஜந்தியமோ, அங்ஙனமே பிரம ஞானமும இந்திரிய ஜந்தியமாம். ஆனல் பிரமஞானத்தின் காரண மாகிய இந்திரிய மெதுவோ, அது பிரமஞானத்தின் கரண மென ப்படும்; பிரமாண மெனப்படுதிறதில்லே; பிரமையின் அசாதாரண காரணம் பிரமாண மெனப்படுதலான்.

பிரமஞானத்தின் விசாரம் கங—கஎ.

கஙு. நியாயமதத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை.

யாண்டுப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்தில் இதுகிரமமாம.—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம இரஜ்ஜுவினேடு எப்போ துண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜு த்தன்மைத தர்மத்தோடு நேதந்திரத்திற்குச சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனல் தோஷத்தின் வலியால் இரஜ்ஜு த்தன்மை தோற்றுகிற தில்லே, இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.. சர்ப்பத் தன்மையோடு நேத்திரத்திற்குச சையுக்த சமவாய சம்பந்த மில்லையாயினும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றியே தோஷ வலியால் சர்ப்பத் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் நேத்திரத்தால் தோற்றுகின்றது. ஆனல் எவனுக்குத் தண்டத் தன்மையின் ஸ்மிருதி முன்னுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றது. எவனுக்குச் சர்ப்பத் தன்மை

யின் பூர்வ ஸ்மிருதி யுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.

கச. வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷணஞானம் எதுவாதல்

யாண்டுத் தோஷமின்றிய இந்திரியதால் யதார்த்த ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும விசேஷணத்தின் ஞானம் எதுவாம். ஆகலின் இரஜ்ஜுஞானத்திற்குமுன் இரஜ்ஜுத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. எனினின், வெள்ளைப் பாகையும வெள்ளைச் கஞ்சுகமு (சட்டையு) முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமணனோடு நேத்திரத்திற்குச சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஓர்காலத்து மனிதன் என்னும் ஞானமும, ஓர்காலத்துப் பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துத தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்துச சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும, ஓர்காலதது வெள்ளைச் சடடையுடைய பிராமண னென்னும ஞானமும, ஓர்காலத்துப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும ஞானமும, ஓர்காலதது வெள்ளைபபாகையுடைய பிராமண னென்னும ஞானமும், ஓர்காலதது பாகையும சடடையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும, ஓர் காலத்து வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைச சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆண்டு நேத்திர சையோகமோ எல்லாஞானங்களுக்கும சாதாரண காரண மாம். ஞானங்களின் விலக்ஷணத் தன்மையில இஃதுவ்துவாம:— யாண்டு மனிதத்தன்மையாகிய விசேஷணதின் ஞானமும நேத் திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆணடு மனிதனெனனும் சாகூஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப பிராமணத்தன்மை யின் ஞானமும நேத்திரசையோகமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு ப் பிராமணனெனனும் சாகூஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு த் தண்ட பிராமணத் தன்மைகளின் ஞானமும நேத்திர சையோ கமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத தண்டதாங்கிய பிராமண னென்னும சாகூஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச சட்டை பிராமணத்தன்மை யென்னும இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞான மும் நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுச் சட்டையுடைய பிராமணனென்னும சாகூஷஞான முண்டாகின்

றது. யாண்டு வெண்மையோடுகூடிய சட்டைவடிவமும் பிராமண
த்தனமை வடிவமுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர
சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைச் சட்டை
யுடைய பிராமண னென்னும் சாகூஷ ஞான முண்டாகின்றது.
யாண்டுப் பாகை பிராமணத்தன்மையென்னும் இரண்டு விசேட
ங்களின ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ,
ஆண்டுப பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாகூஷ ஞான
முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய பாகையும்
பிராமணத்தன்மையு மாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்
திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப் பாகை
யுடைய பிராமண னென்னும் சாகூஷ ஞான முண்டாகின்
ற்து. யாண்டுப் பாகை, கஞ்சுகம், தண்டம், பிராமணத்தன்மை
யென்னும் நான்கு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சை
யோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையும சட்டையு
முடைய தண்டந தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டா
கின்றது. யாண்டு வெண்மை யடுத்த பாகை வெண்மையடுத்த
கஞ்சுகம தண்டம் பிராமணத் தன்மை யென்னும விசேஷணங்க
ளின் ஞானமும நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ,
ஆண்டு வெளளைபபாகையும வெள்ளைக் கஞ்சுகமுமுடைய தண்டந
தாங்கிய பிராமண னெனனும ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்
றுல எவ்விசேஷண பூரவக்மான ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்
விசேஷண விசிஷ்டதின் ஞானம இநதிரியத்தா லுண்டாகின்
றது. ஆண்டு இநதிரியதின் சம்பநதமோ முழுதும் சமமாம்.
விசிஷ்டப் பிரதியகூதின் விலகூணத் தன்மைக்கு ஏது வில
கூண விசேஷண ஞானமாம். விலகூண விசேஷணஞானத்தைக்
காரணமென அங்கிகரியாவிடின், நேத்திர சையோகததால் பிரா
மணனது சகல ஞானமும சமமாதல் வேண்டும். யாண்டுக் கடத்
தோடு நேத்திரத்திற்கும அங்ஙனமே தூவக்கிற்கும் சையோக
முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஓகாலத்துக் கடமிருக்கின்ற தென்
னுமி பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது; ஓகாலத்து மண்ணிருக்கின்ற
தென்னும் ஞான முண்டாகின்றது; ஓகாலததுக் கடமண் ணிரு
க்கின்ற தென்னுமு ஞானம உண்டாகினறது. யாண்டுக் கட
தன்மையாகிய விசேஷணததின் ஞானமும இநதிரிய சையோகமு
முண்டாகினறனவோ, ஆண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்

தியகூத முண்டாகின்றது. யாண்டு மண்டன்மையாயிய விசேஷ ணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய கட சையோகமு முண்டாகின்ற னவோ, ஆண்டு மண் ணிருக்கின்ற தென்னும பிரதியகூத முண் டாகின்றது. யாண்டுக் கடதத்தன்மை மண்டன்மை யென்னும இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமண் ணென்னும் பிரத்தியகூத முண்டாகினறது. இவ்வாறுமுல கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சை யோகமாகிய காரணம ஒன்றும; விஷயமாகிய கடமும ஒன்றும. கடதத்தன்மை மண்டன்மைச சாதிகள் கடத்தில் என்று மிரு க்கின்றன ; என்றுமும கடத்தன்மையோடு கூடிய கடமாதிர தைத ஞானகூ விஷயஞ செய்கின்றது. திரவியத தன்மை மண் டன்மை முதலிய ஜாதிகளையும உருவமுதலிய குணங்களையும கட மிருக்கிற தென்னும ஞானம விஷயஞசெய்கிறதில்லை. ஓகாலதது மண்ணிருக்கினற தெனனும கடஞானம கடதத்தில் கடதத்தன்மை யையும விஷயஞ செய்கிறதில்லை; ஆனால் மண்டனமையையும கா தலையும அங்ஙனமே மண்டனமையின சமபநததையும விஷ யஞ செய்கின்றது; ஓ காலதது மண்டன்மை கடதனமைச சாதிகளையும, அவறறிறகுக் கூடததிலுள்ள சமபநததையும, அங்ஙனமே கடதனகளைம விஷயஞசெய்கின்றது. இவ்வாறுல ஞானத்தின மேலுமை ராபகங்களின பேதமினறிச சாப வியாது. ஆண்டு விசேஷண ஞானமாயிய சாமகரியின் பேதமே ஞானதத்தின விலக்ஷணத்தனமைககு ஏதுவாம. யாண்டுக் கடமிரு ககின்ற தெனனும ஞான முண்டாகினறதோ, ஆனைக் கடமும, கடத்தன்மையும, கடதத்தில கடதத்தனமையின் சமவாய சமபந்த மும விளங்குகின்றன. யாண்டு மண்ணிருகின்ற தெனக் கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக கடமும, மனடன்மையும், கடத்திலுள்ள மண்டன்மையின் சமவாயசமபந்தமும விளங்கு கின்றன.

கரு. விசேஷண விசேஷியங்களின் சொரூபம்.

ஆண்டுக் கடதத்தனமை மண்டன்மைகள விசேஷணமும,கட்ம விசேஷியமுமாம. ஏனெனின், சமபநதத்தின பிரதியோகி விசே ஷணமெனப் படும, சமபநதத்தின் அநுயோகி விசேஷிய மெனப படும. எதன் சமபநத முண்டாகின்றதோ அது சமபநதத்தின் பிரதியோகியெனப்படும், எதிற சம்பநத முண்டாகிறதோ அது அநு

யோகியெனப்படும். குடத்தன்மை மண்டன்மைகளின் சமவாய சம்பந்தம கடத்திற் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், குடத்தன்மை மண்டன்மைகள்சமவாயசம்பந்தத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம், சம்பந்தத்தின் அதுயோகி கடமாகலின் விசே ஷியமாம. யாண்டுத் தண்டி புருஷனென்னும் ஞான மூண்டாகின்ற தேர, ஆண்டுத் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகசம் பந்தத்தால புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துக் காணுகின் றது. அதன் ஞானமே காஷ்ட்மூடைய மனிதனென உண்டாகின் றது. ஆண்டுக் காஷ்டதன்மை விசிஷ்ட 'தண்டம் மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துச சையோக சமபந்ததால் தோற்றுகின் றது. முதல் ஞானதில் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகதின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம்;புருஷ த்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் சையோகத்தின் அதுயோகியா யிருத் தலின் விசேஷியமாம. இரண்டாவது ஞானத்தில் காஷ்டத்தன் மை விசிஷ்ட தண்டம பிரதியோகியாம, மனிதத்தன்மை விசிஷட புருஷன் அதுயோகியாம. இரண்டு ஞானங்களினும் தண்டம் விசேஷணமும புருஷன் விசேஷியமுமா யிருக்கினும, முதல்ஞான தநிலோ, தண்டதில் தண்டதனமை தோற்றுகின்றது; காஷட த்தன்மை தோன்றுகின்றதிலலீ. புருஷனிடதுப் புருஷதன்மை தோற்றுகிறது; மனிதத்தன்மை தோறறுகிறதிலலீ. அங்ஙனமே இரண்டாவதுஞான தநிலும் தண்டதில் காஷ்டதனமைதோற்று கின்றது; தன்டத் தன்மை தோறறுகிற திலலீ. புருஷனிடதது மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றது; புருஷத்தன்மை தோற்றுகிற திலலீ. தண்டத்தனமையும காஷ்டத தன்மையும தண்டத்தின் விசேஷணங்களாம. ஏனெனின், தண்டத்தன்மை முதலியவற்றி ற்குத் தண்டத்திலுள்ளீ சமபந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டததன்மை முதலியனவாம. தண்டத்தன்மை முதலியவற்றி ற்குத் தண்டததில் சமபந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் சம்பந்தத் திற்கு அதுயோகியா யிருத்தலின தண்டம் விசேஷியமாம். இவ் வாறாற்றல் தண்டததன்மைக்குத் தண்டம விசேஷியமாம; புருஷனு க்குத்தண்டம் விசேஷணமாம;ஏனெனின், தண்டததிற்குப் புருஷ னிடத்துள்ள சையோகசமபந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டமாம; ஆகலின் அது புருஷனுக்கு விசேஷணமாம், அச் சையோகததிற்குப் புருஷன் அதுயோகியாகலின் விசேஷியமாம்.

புருஷனுக்குத் தண்டம விசேஷணமாதல் போலவ புருஷத்தன்மை மனிதத் தன்மைகளும் புருஷனுக்கு விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனெடு சையோக சமபந்தம் தோற்றுவதுபோலப் புருஷத்தன்மை முதலியசாதிக்குச் சமவாயசம்பந்தந தோற்றுகின்றது. அசசமபந்தத்திற்குப் புருஷத தன்மைமுதலியன பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமும, புருஷன் அதுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமுமாம. ஆனல் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— புருஷனது தாமமீகிய புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைமுதலியன எவையோ, அவை கேவல்ம புருஷவியக்தியின்விசேஷணங்களாம. புருஷத்தன்மைமுதலிய தாமவிசிஷ்ட புருஷவியக்தியில் தண்டமுத லியன விசேஷணமாம. தண்டமுதலியனவும், தண்டதத்தன்மைமுத லிய தர்மங்களின் விசேஷியமும, புருஷத்தன்மை முதலியவற்றின் விசேஷணமுமாம. ஆனல தண்டத்தன்மைமுதலிய விசேஷணங்க ளின் சமபநதத்தைக்கொண்டு புருஷன் முதலிய விசேஷியத்தின் சமபநதி உதாதர காலத்தில தண்டாதிகளாம. இவ்வாற்றல் கேவல வியக்தியில் புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைகள் விசேஷணமாம். புருஷத்தன்மை அல்லது மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷ வியக்தியில் தண்டத்தன்மை அல்லது காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் விசேஷணமாம. கேவலதண்டவியக்தியில தண்டத்தன்மையல்லது காஷ்டத்தன்மை விசேஷணமாம.

இவ்வாற்றல், ஞானதாறகு விஷயமாதலிவிசாரிக்கின் வெகு சூக்ஷ்மமாம. இதனிச சக்கரவர்த்திகதாதர பட்டாசாரியர் சங்கதி யென்னும நூலில எழுதியிருக்கின்றனர. ஜயராமபஞ்சானன பட் டாசாரியரும, அங்ஙனமே இரகுநாதபட்டாசாரியரும விஷயத் தன்மைவிசார மென்னுநூலில எழுதியிருக்கின்றனர. சூக்ஷ்ம பதா ர்த்தங்கள் சமஸ்கிருதவாக்கூனன்றி எழுதப்படா; அதிதற் கரியன வுமாம். அதுபற்றி மிகவும ஸ்தூலமான விதமாதிரம ஈண்டு அமி விக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கசு. விசேஷண விசேஷியங்களினது ஞானத்தின் பேதபூர்வகமான நியாயமதத்தினது பிரமஞானத்தின் சமாப்தி.

இவ்வாற்றால், விசிஷ்ட ஞானத்திற்கு ஏது விசேஷண ஞான மாம்; அவ்விசேஷணதத்தின் ஞானம் சிலவிடத்து ஸமிருதிரூபமாம, சிலவிடத்து நிரூவிகற்பமாம.' சிலவிடத்து விசிஷ்டஞானமே விசே ஷணமாம். விசேஷியத்திற்கு முன் விசேஷண மாத்திரத்தோடு இந் திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆண்டுவிசேஷணம் விசே ஷண மாத்திரமாக இந்திரிய சமபந்த ஜந்தியமாம். அதுவும் விசிஷ்ட ப்பிரதியக்ஷமேயாம். யாண்டுப் புருஷனின்றிக் கேவல தண்டத் தோடுஇந்திரியத்திற்குச் சமபந்தமுண்டாய்ப் பிற்கணத்தில் புருஷ னுஞ்செ ம்பந்தமாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டரூபவிசேஷணத்தின் ஞானம் விசேஷணமாத்திரத்தின் சமபந்தத்தா னுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் தண்டிபுருடன் என்னும விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது.கடமிருகிற தென்னும் முதல்விசிஷ்டஞான மெதுவோ, அதற்குமுன் கடத்துவருபவிசேஷணத்தின் நிர்விகற்ப ஞானம் இந்திரிய சமபந்தததா னுண்டாகின்றது. பிற்கணதத்தில்கட மிருக்கிறதென்னும்கடத்துவவிசிஷ்டகடஞானம்உண்டாகின்றது. எவ்விந்திரிய் சம்பந்ததத்தால் கடத தன்மையின் நிர்விகறப ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தாற்றானே கடத்துவ விசிஷ்டகடத்தின் சவிகற்ப ஞானமுண்டாகின்றது. கடத்தன்மை யின் நிர்விகற்ப ஞானதத்தில் இந்திரியம கரணமும, இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சமபந்தம வியாபாரமு மாம. கடத் தன்மை விசிஷ்ட கடத்தின் சவிகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம கரணமும்,நிரூவிகற்பஞானம் வியாபாரமுமாம். இவ்வாறு ஓர் ஆதுனிக(நவீன)யையாயிகர் நிர்விகற்பக சவிகற்பக ஞானங்களில் கரணதத்தின் பேதம கூறியிருக்கின்றனர்.

அது சம்பிரதாயதத்திற்கு விருத்தமாம். ஏனெனின், வியாபார முண்டய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படு மென்னும் மதத் தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானதத்திற்குக் காணமாயிருத்தலால் இந்திரி யமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆதுனிகர் கிரம ப்படி சவிகற்பகஞானதத்தின் கரணமாயிருததலால், இந்திரியத்தின் சமபந்தத்தையும பிரமாண மெனல் வேண்டும. சம்பிரதாயமுடை

யோர் சம்பந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கூறினுலல்லவாகலின், இர ண்டு பிரத்தியகூ ஞானங்களுக்கும இந்திரியமே காரணமாம. ஆத லால் இந்திரிய பிரத்தியகூப் பிரமாணமாம். ஆனல் நிர்விகற்பக ஞானத்தில் இந்திரியதின் சமபந்தமாத்திரம வியாபாரமாம். சவி கற்பஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சமபந்தமும் நிர்விகற்பஞானமு மாகிய இரண்டுமே வியாபாரமாம. இருவகைப பிரத்தியகூ ஞானத் திற்குங் காரணமாயிருத்தலால் இந்திரியம பிரத்தியகூப் பிரமாண மாம. தாமதாமிகளின் சமபந்தத்தை விஷயஞ செய்யும ஞானம் சவிகற்பகஞான மெனப்படும. கடமிருக்கின்றது என்னும ஞானத் தால் கடத்தில் கடத தன்மையின சமவாயம விளங்குகின்றதாக லின், சவிகற்ப ஞானத்திறகுத காரண தர்மி சமவாயமென்னும் மூன்றும் விஷயமாம. ஆதலால் கடமிருக்கிறது என்னும விசி ஷ்டஞானம சமபந்தத்தை விஷயஞ்செய்தலால் சவிகறபக மென ப்படுகின்றது. அதனின் வேறாய ஞானத்தை நிருவிகற்பக ஞான மென்பர். சவிகற்பக நிருவிகறபக ஞானங்களின் இலக்கண சித கண்டியில விவரதாரமாய் எழுதப்பட்டிருகின்றது. அவ்வர்த்தம் சூக்ஷ்மமா யிருததலின் ஈண்டு விவரதாரமாய் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாறறின் முதல்விஷிஷட ஞானததை யுண்டுபண்ணும் விசேஷ ணஞானம் நிருவிகற்பக ஞானமாம். ஒருமுறை கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாயப் பினனாக் கடத்தின் விசிஷ்ட ஞான முண்டாகுமிடத்து, கடததோடு இந்திரியதிற்குச் சமபந்த மிருக்கின்றது. முன் அநுபவித்த அதே கடததன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகினறது. அதறகுப் பிற்கனததில் கடமிருக்கிற தென் னும் விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாறறின் இரண்டாவது முதலிய விஷிஷட ஞானத்திற கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்.

யாணடித் தோஷதமோகாடுகடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜு வோடாயினும் சுத்தியோடாயினும சமபந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தோஷத்தின் வலியால் சாப்பத்தன்மையின் அல்லது இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் எத் தர்மத்தை விஷ யஞ செய்கின்றதோ, அத்தர்மமே விசிஷ்டஞானத்தோடு விஷயத்

தில் விளங்குகின்றது. சாபபத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளின் ஸமிருதி ஞானம் இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மைகளே விஷயஞ் செய்கிற தில்லை; ஆனால் சாப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளே விஷயஞ செய்கின்றது. ஆகலின் சாப்ப மிருக்கிறது என்னும இர ஜ்ஜுவின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. இரஜதம் இருக்கின்ற தென்னும சுத்தியின் விசி ஷ்டஞானத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. சர் ப்பமிருக்கின்ற தென்னும விசிஷ்டப் பிரமத்தில் விசேஷியம இர ஜ்ஜு, சர்ப்பத்தன்மை விசேஷணம். ஏனெனின், சர்ப்பத்தன்மை யின சமவாய சமபந்தம இரஜ்ஜுவில் தோற்றுகின்றது. அச் சம வாயத்திற்குச் சர்ப்பதன்மை பிரதியோகியும, இரஜ்ஜு அநு யோகியுமாம. அங்ஙனமே வெள்ளியிருக்கின்றது என்னும பிரமத் தால் சுததியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம தோற்றுகின்றது. அசசமவாயதற்குப் பிரதியோகி இரஜதத்தன்மையாகலின் அது விசேஷணமாம; சுததி அநுயோகியாகலின் விசேஷியமாம். இவ் வாற்றால் சகல பிரமஞானங்களுக்கும விசேஷணத்தின் அபாவ மூடையதன்கண் விசேஷணம் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணந் தோறறுதல் பிரமம் (மயக்கம) எனப்படும். அதனையே அயதார்த்த ஞான மென்பர்; அந்நியதாக்கியாதி யென்னும கூறுவர். பிரமஞானத் தின்கண் சூக்ஷமவிசாரத்தைஅந்நியாதக்கியாதிவாதமென்னும்நூலில் சக்கரவர்த்தி கதாதரபட்டாசாரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். அஃது அறிதற்கரியதாகலின் ஈண்டெழுதப்படவிலலை.இவ்வாற்றால் நியாய மதத்தில் சாப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு விஷயம இரஜ்ஜுமுதலியன வாம; சர்ப்பாதிக ளன்று. பிரத்தியக்ஷவடிவமான பிரம(மயக்கம) ஞானமும இந்திரிய ஜந்தியமாம்.

கஎ. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்தியமாகாத பிரமஞானத்தின்றன்மை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு விஷயம இரஜ் ஜுவன்று; அநிாவசனீய சர்ப்பமாம. பிரமஞானம் இந்திரியஜந்திய மன்று. நியாய மதத்தில் சகல ஞானங்களுக்கும் ஆசிரயம ஆத்மா வாம். வேதாந்த மததில் ஞானத்திற் குபாதானகாரணம் அநதக் காரணமாகலின் அந்தக்கரணம் ஆசிரயமாம. நியாயமதத்தில் சுக மூதலியவற்றை ஆதமாவின் குணமென்பர். அவை மூலுவதும

அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாம். ஆகிலின் அந்தக்கரணத்தின்தர்மமாம. ஆத்மாவின் தர்ம மன்று. ஆனல் பிரமஞானம் அந்தக்கரணத்தின் பரிணம மன்று; அவித்தையின் பரிணமமாம. இதனை விசாரச்சாகரத்தில் எழுதியிருத்தலால், நாண்டு எழுதுவதனற் பயனில்லை.

பிரமஞானத்தின் சுருக்கமாகிய தன்மை இதுவாம்:—சாப்ப சம்ஸகாரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவுடன் சம்பந்த மூண்டாகுங்காலத்து இரஜ்ஜுவின் விசேஷ தாமமாகிய இரஜ்ஜுத்தன்மையும தோற்றுகிறதில்லை; இரஜ்ஜுவினுள்ள வைக்கோல் வடிவமாகிய அவயவம் யாதோ அதுவும் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனல் இரஜ்ஜுவில் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தியில் சுத்திதன்மையும், கருமுதுகுடைமையும், முக்கோணத் தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை. ஆனல் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நேதந்திர வாயிலாக அநதக்கரணம இரஜ்ஜுவை யடைநது இதுவென்னும வடிவினதாகிய பரிணமத்தை யடைகின்றது. அநத இது வென்னும வடிவினதாய விருத்தி யுபகித (விருத்தியை யுபாதியாக வுடைய) சேதனதத்தின்கணுள்ள அவித்தையின் சரிப்பாகாரம் ஞானகாரமென்னும் இரண்டு பரிணமங்க ளுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே தண்ட சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவின் சமபந்தத்தால் மாண்டு விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டமுழி அதன் ஞானமும அவித்தையின் பரிணமங்க ளாகின்றன. மாலையும் அதன் ஞானமும், மாலைச சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சமபந்தமுண்டாக, எதனாது இதுவென்னும வடிவினதாய விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அதனாது விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணமமாகின்றன. மாண்டு ஒரு இரஜ்ஜுவோடு மூன்று புருஷாகளது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரங்களுக்குச சமபநத முண்டாக, சாப்பம் தண்டம் மாலையென்னும் ஒவ்வொன்றன் பிரமம அவர்களுக் குண்டாகின்றதோ, ஆண்டு எவன் விருத்தி யுபகிதத்தில எவ்விஷய முண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்கு அவ்விஷயமே காணப்படுகின்றது. மற்றவனுக்குக் காணப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றுல் பிரமஞானம் இந்திரிய,

ஜந்திய மன்று; அவித்தையின் விருத்தி ரூபமாம். ஆனல் எந்த விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணமம் பிரம மோ, அவ்வித்துவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி நேத்திரத்தோடு இரஜ்ஜு முதலிய விஷயங்களுக குண்டாம் சம்பந்தத்தா னுண்டா கின்றது. இதனல் பிரம ஞானதத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மை தோற்றுகின்றது. அதிாவசனீயகயாதியின்நிரூபணமும்அந்நியதா க்கியாதி முதலியவற்றின் கண்டனமும் கௌடப் பிரஹ்மாநந்தராற் செய்யப்பட்ட கியாதிவிசாரதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மிகக் கடினமாகலின் ஈண்ட டெழுதப்படவில்லே. இவ்வாற்றல் வேதாந்த சித்தாந்ததத்தில் பிரமஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமன்று.

கஅ. நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்குமுள்ள அந்நிய வேற்றுமை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில அபாவதத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமன்று. அதுபலப்தியெனனும் வேறு பிரமாணத்தால்அபாவ த்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகலின் அபாவத்தினது பிரத்தி யகூஷதத்திற் கேதுவாக விசேஷணத தன்மைச சமபந்தத்தை அங் கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஜாதிக்கும் வியக்திக்கும் சமவாய சம்ப நதமில்லே. ஆனல் தாதாத்மிய சமபந்த முண்டு. அந்நனமே குண த்திற்கும் குணிக்கும, கிரியைக்கும காததாவிற்கும, காரியததிற் கும உபாதான காரணதத்திறகும தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. ஆகையால் சமவாய ஸ்தானத்தில் தாதாத்மியத்தைக் கூறுகின்ற னர். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் எந்நனம பூத ஜந்நியமோ, அந்நனமே சுரோத்திரேந்திரியமும ஆகாய ஜந்நியமாம; ஆகாய வடிவமன்று. மீமாம்ஸாமதத்தில சத்தம நிரவிய மாம். வேதாந்த மதத்தில குணமாமம. ஆனல நியாயமதத்திலோ சத்தம ஆகாயத் தின் குணமேயாம. வேதாநத மதத்தில வித்தியாரணிய சுவாமி கள பஞ்ச பூதங்களுக்கும குணம கூறியிருக்கின்றார். வேதாந்த மதத்தில்வாசஸபதிமிசிரா மனமஇநதிரியமெனக்கொண்டிருக்கின் றார். மற்றைய நூலாசிரியாகள் மனதை இநதிரியமெனக் கொள்ள வில்லே. எவர்கள் மதத்தில மனம் இந்திரிய மன்றே, அவர்கள் மதத்தில் சுக துகங்களின் ஞானம பிரமாண ஜந்திய மன்று; ஆகையால் பிரமையன்று. ஆனலசுகதுக்கங்கள்சாக்ஷிபாவியமாம் வாசஸ்பதிமிசிரர் மதத்தில சுக முதலிப்வற்றின் ஞானம் மனரூபப்

பிரமாண ஜந்நியமாம். ஆகையாற் பிரமையாம். பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானமோ இரண்டு மதங்களிலும் பிரமையாம. அது வாசஸ்பதிமிஸ்ரர்மதத்தில் மனரூப பிரமாணஜந்நியமும, மற்றை யோர் மதத்தில் சப்தரூப பிரமாண ஜந்நியமுமாம்.

ககக. சாரக்கிராகி (சாரத்தைக் கிரகிக்கும்) திருஷ்டியினுல் வாசஸ்பதி மத்தின் (மனதினது. இந்திரியத்தன்மையின்) அங்கீகாரம்.

எவர்கள் மதத்தில் மனம இந்திரிய மன்றோ, அவாகள மதத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்துவம பிரதத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷண மன்று. ஆனல் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். விருத்திசேதனத்திற்கும் விஷய சேதனத்திற்கும அபேத முண்டாகுந் தன்மை விசார சாகரத்தில் ஸ்பஷ்டமாம. வாசஸ்பதியின் மதமும நன்றே. ஆனல, வாசஸ்பதியின் மதத்தில் இத்தோஷங்கள் கூறுகின்றனர:— (க) மனத்திற்கு அசாதாரண விஷய மிலலை. ஆகலின் மனம இந்திரிய மன்று. (உ) கீதையின் வசனத்திற்கும விரோதமாம. கீதையின் மூன்றுவது அத்தியாயத்தின நாற்பத்திரண்டாவது சுலோகத்தில் மனம இந்திரியங்களின் பரமாம (இந்திரியங்களுக்கு மேலானதாம்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மனமும் இந்திரியமாகுமாயின் இந்திரியத்தினும மனம பரமெனல் சமபவிபாது (ஈ) மானசஞானத்திற்குப்பிரஹ்மமவிஷயமாகீதென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசஸபதியான வர்மனத்திற்கு இந்திரியத்தன்மையை அங்கிகரித்தபிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரமும் மனரூப இந்திரிய ஜந்நியமாமாகீலின் மானசமாமெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அஃ விருத்தமாம். (ச) அந்தக்கரணத்தின் அவஸ்தையை மன மென்பா. அவ்வந்தக்கரணம பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலின் கர்த்தாவாம். யாது கர்த்தாவாகுமோ, அது கரணமாகாது. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. எத்தோஷங்கள் மனதின் இந்திரியத்தன்மையில் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவை விசாரிதலுப் பாக்குமிடத்தில தோஷமாகா. ஏனெனின், (க) மனதின் அசாதாரண விஷயங்கள் சுகம் துக்கம இச்சை முதலியனவாம். அந்தக்கரண விசிஷ்டன் ஜீவன். (உ) கீதை

யில் இந்திரியங்களுக்குப் பரம் மன மெனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இந்திரிய சப்தத்தால் புற விந்திரியங்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகலின் புற விந்திரியங்களினும மன விந்திரியம பரமா மென்பது கீதாவசனத்தின் அர்த்தமாதலால் விரோதமில்லை.

(ரூ)மானசஞானத்திற்குவிஷயம் ப்ரஹ்மமன்றெனக் கூறுதற்கு இஃதப்பிராய மாம்:— சம தமாதி சமஸகார மின்றிய விகற்பித்த (கலக்கமுள்ள) மனதினுண்டாகியஞானதத்திற்கு விஷயம பிரஹ்ம மன்று. மானச ஞானத்தின் பலவியாப்பியத் தன்மை பிரஹ்மதத்தி லில்லை.விருத்தியிற் சிதாபாசன்பலமெனப்படுவன். அவனுக்கு(சிதா பாசனுக்கு) விஷயம பிரஹ்மமன்று. கடமுதலிய அநாத்மபதார்த் தங்களே விருத்தியடையுங்காலத்து விருத்திசிதாபாசனென்னுமிர ண்டற்கும பதார்தங்கள் வியாப்பிய (விஷய) மாகின்றன. பிரஹ் மாகார விருத்தியிற் சிதாபாசனுக்குப் பிரஹ்மம வியாப்பிய(விஷய) மன்று;விருத்திமாத்திரதிற்கு விஷயமாம்.இவ்விஷயம விசாரசாக ரத்தின் நான்காவது தரங்கத்தில தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. பிரஹ்மதினிடதது மனதிற்கு விஷயமாக தன்மை நிஷேத திக்கபபட டிருத்தல்போலச சத்ததிற்கு விஷயமாக தன்மையும் நிஷேதிகக பட்டிருக்கின்றது. "யதோவாசோநிவர்தந்தே அப்ராப்ய மனஸாஸஹ - வாக்கானது மனதோடு சென்றடையாது எதனினின்றும திரும்புகின்றதோ" என்பது(சுருதி) நிஷேதவசனம். ஆண்டுசதத்ததாதாறேறுன்றியஞானத்திற்குவிஷயும் பிரஹ்மமன்று என்னுமபொருளை அங்கீகரிக்கின்றகாவாக்கியங்களுஞசத்தரூபமே யாம். அவற்றுனுண்டாகிய ஞானத்திற்கும் பிரமம் விஷயமாகாது; சித்தாந்தத்திற்கும பங்கமுண்டாகும். ஆதலால் நிஷேத வசனத் திற்கிது பொருளாம:—பிரஹ்மம் சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி ஜந்ய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது;ஆனல் சுத்தத்தின் இலக்ஷணவிருத்தி ஜந்ய ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் என்பதாம. அங்ஙனமே இல க்ஷணை விருத்தி ஜந்ய ஞானத்திலும சிதாபாச ரூப பலத்திற்குப் பிரஹ்மம விஷய மன்று.ஆனல் ஆவரண பங்கரூப விருத்தி மாத்திர த்திற்கு விஷயமாந் தன்மை பிரஹ்மத்தின்கண் ணுளது. சப்த ஜந் ய ஞானதிற்கு விஷயமாந்தன்மை முற்றிலும் நிஷேதிக்கப் படுவதில்லை. அதுபோல மானஸ ஞானதிற்கு விஷயமாந்தன்மை யும முற்றிலும நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனற் சம்ஸகாரமின்

மிய மனதிற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தில் ஏதுவாந் தன்மை யில்லை. மானச ஞானத்திலுள்ள சிதாபாச அம்சம் ஏதுவோ, அதற்கு விஷயமாந் தன்மையு மில்லை. சங்கை:—பிரஹ்ம ஞானத்தில் மனதிற்குக் கரணத் தன்மை யிருக்கின், பிரஹ்ம ஞானம் இரண்டு பிரமாணத்தாற் ரோன்றியதா மெனல் வேண்டும. ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை யுள தெனப் பாஷ்யகாரர் முதலியோர்களால் எங்கும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அதன் நிஷேதமோ பொருந்தாது. மனதிற்கும் கரணதன்மை கூறுவோமாயின், பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படி மாகலான், பிரஹ்மப் பிரமைக்குச் சத்தம் மனமென்னும் இரண்டு பிரமாணங்கள் சித்தமாகின்றன. ஆயின் அது திருஷ்ட விருத்தமாம். ஏனெனின், சாக்ஷ முதலிய பிரமைகளுக்கு நேத்திர முதலியன ஒவ்வொன்றே பிரமாணமாம். ஓர் பிரமைக்கு இரண்டு பிரமாணம் ஏதுவாதலைக் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. கையாயிகரும சாக்ஷமுதலிய பிரமையில் மனதிற்குச கசகாரித்தன்மையை யங்கீகரித்து, நேத்திர முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்தன்மை ஒப்பி யிருக்கின்றனர். மனதிற் கொப்பவில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானத்தில் கேவல மனதிற்கே பிரமாணத்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். மற்றவற்றிற் கில்லை. ஆகலின் ஒரு பிரமைக்கு இரண்டினைப் பிரமாணமாகக் கூறுதல் திருஷ்ட விருத்தமாம். சுடத்தில் நேத்திரம் துவக்கு என்னும் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும யோக்கியதை யிருத்தல்போல யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் இரண்டு இந்திரியங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும இரண்டு பிரமாணத்தால் ஒரு பிரமை யுண்டாகிற தில்லை. நேத்திரப் பிரமாணத்தால் சுடத்தின் சாக்ஷப் பிரமையும், துவக்குப் பிரமாணத்தால் துவாசப் பிரமையு முண்டாகின்றன. இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒரு பிரமையின் உற்பத்தி காணப்படுகிற தில்லையென்று இவ்வாறு கூறுவானுயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், பிரதியபிஜ்ஞாபிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துப் பூர்வ அநுபவமும இந்திரியமுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால ஒருபிரமை யுண்டாகின்றது; ஆகலால் திருஷ்ட விருத்த மாகாது. யாண்டுப் பிரதியபிஜ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, அண்டுப் பூர்வ அநுபவம சமஸ்காரவாயிலாக ஏதுவாம். சையோகமுதலிய சமபந்த வாயிலாக இந்திரியம் ஏதுவாம்.

ஆகலின் சப்ஸ்கரூப வியாபாரமுடைய காரணம் பூர்வ அநுபவ மாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய காரணம் இந்திரியமாம். ஆக லின் பிரமைக்குக் காரணமாயிருத்தலின் இரண்டும் பிரமாணமாம்.

அங்ஙனமே பிரஹ்மசாகூஷாத்காரமாகிய பிரமைக்குச் சப்தம் மனமென இரண்டு பிரமாணங்க ளுளவெனக் கூறுதலில் திருஷ்ட விரோதமின்று.* மாறுகிய பிரஹ்மசாகூஷாத்காரத்திற்கு மனமாகிய இந்திரியத்தாற் ரேன்றிய தன்மை அங்கீகரிக்கின் பிரத்தியகூஷத் தன்மை விவாதமின்றிச் சித்திக்கின்றது. பிரஹ்ம ஞானத்திற்குச் கேவலம் சப்தத்தாற் ரேன்றிய தன்மை யங்கீகரிக்கின் விவாதத் தாற் பிரத்தியகூஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. தசம திருஷ்டாந்தத் திலும் இந்திரியத்தாற் ரேன்றிய தன்மை சத்தத்தாற் ரேன்றிய தன்மைகளுக்கு விவாதமுளது. இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியகூஷத தன்மையில் விவாத மில்லை. பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தி யகூஷத்தில் பூர்வ அநுபவத்தாற் ரேன்றிய சம்ஸ்காரம் சககாரியும் கேவல இந்திரியம பிரமாணமுமாமெனக் கூறின், அதற்குச் சமா தானம் இதுவாம்:—பிரஹ்மசாகூஷாத்காரமாகிய பிரமையினும் சத் தம் சககாரியும், கேவல மனம் பிரமாணமுமாம். வேதாந்த பரி பாஷை முதலிய நூல்களில் இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்திற்குப் பிரத் தியகூஷதன்மை கூறுதலில் எதுதோஷம சொல்லப்பட்டிருக்கின் றதோ, அதற்குச் செவ்வையான சமாதானம் நியாய கௌஸ்துப முத லிய நூல்களில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிய விரு ம்புவோர் அவற்றிற்கண்டுகொள்க. (சு) ஞானத்திற்குஆசிரயமாயிரு த்தலின் அந்தக்கரணம் கர்த்தாவாம்; ஆகலின் ஞானத்திற்குக் கரண மாகாதென மனதிற்கு இந்திரியத் தன்மையில் எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்ததோஷமுமில்லை. ஏனெனின் தர்மியாகிய அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலின் கர்த்தா வாம். அந்தகரணத்தின் பரிணமமாகிய மனம் ஞானத் திற்குக் கரணமாம். இவ்வாறுன் மனமும் பிரமை ஞானத்திற்குக் கரணமாம். ஆகலின் பிரமாணமாம்.

---

* பிரபஞ்ச திருஷ்டி பகிர்முகமும் பிரஹ்ம திருஷ்டி அந்தர்முகமுமா யிருத்தலின் மாறுகிய பிரஹ்மசாகூஷாத்கார மென்றார்.

யாண்டு இந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாய வேதாந்தமதங்களில் வேற்றுமையில்லை. திரவியத்திற்கு இந்திரியதோடுண்டாம சையோகமே சமபந்த மாம். இந்திரியத்தோடு திரவியத்தினது ஜாதி அல்லது குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து நியாய்மதத்திலோ சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நியாயமதத்தில் எவற்றிற்குச் சமவாய மூண்டோ, அவற்றிற்கு வேதாந்த மதத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. குணத்தினது ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷத்தில் நியாய மதப்படி சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. இதனையே சையுக்தாபின்ன தாதாத்மிய மென்பா. இந்திரியத்தோடு சையுக்தமான கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய மூடையன உருவ முதலியன வாம். அவற்றில் தாதாத்மிய சம்பந்தம் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதிக்காம. எங்ஙனம உருவமுதலியன கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையினவோ, அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றோடு அபின்னமுமா மென்றுசொல்லப்படுகின்றன. அபின்னத்திற்கே தாதாத்மிய சமபந்த முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சத்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்திலோ சமவாய சமபந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியம ஆகாயத்தின் காரியமாகலின், சக்ஷுர்முதலியவற்றில் கிரியை யுண்டாவதுபோல, சுரோத்திரத்திற் கிரியை யுண்டாய்ச் சத்தமுடையதிரவியதோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. அசசுரோத்திரசையுக்த திரவியததில சத்தத்தின் தாதாத்மியசமபந்த மிருக்கின்றது. எனெனின், வேதாந்த மதத்தில் சத்தம் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருத்தலால் பேரிமுதலியவற்றினும் சத்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் சுரோத்திரத்தின் சையுத்த தாதாத்மிய சமபந்தத்தான் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. சத்தத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சுரோத்திரத்தின் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்தமதத்தில எங்ஙனம சத்தத்தன்மை சாதியோ, அங்ஙனமே தாரத்தன்மை மந்தத்தன்மைகளும ஜாதியேயாம. நியாய மதத்தைப்போல ஜாதிக்கு வேறாய் உபாதியில்லை. ஆகலின் சத்தஞ்

தன்மை ஜாதிக்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அசசம்பந்தமே தார்த்தன்மை மந்தத் தன்மைகளுக்குமாம். விசே ஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமில்லே. அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ப்பிரமாணத்தா லுண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தானும் அபாவ த்தின் ஞானமுண்டாகிறதில்லே. ஆகலின் அபாவத்திற்கு இந்திரிய த்தோடு சமபந்தம் அபேகஷிக்கப்படுகிறதில்லே. இது நியாயமதத் தீபிகும் வேதாந்த மதத்தீபிகும் பிரத்தியகூஷவிசாரத்திலுள்ள பேதமாம்.

உக. பிரத்தியகூப் பிரமையின் உபசங்காரம்.

இவ்வாறுரல் பிரத்தியகூப் பிரமைக்கு ஆறு பேத முண்டு. அவற்றின் கரணமும ஆறும். ஆகையால் நேத்திர முதலிய ஆறு இந்திரியங்களும் பிரத்தியகூப்பிரமாணமெனப்படும. நியாயமதத்தி லும் வாசஸ்பதிமதத்திலும ஆறுவது பிரத்தியகூப் பிரமாணம் மனமாம். பஞ்சபாதிகை யென்னும நூலின் கர்த்தாவாகிய பத்ம பாதாசாரியரது மதத்தை யநுசரித்தவாகள் மனதைப் பிரமாண மென்று கொள்ள வில்லே. சுக துக்கங்களோ சாகஷி பாஸ்யங்களா மாகலின் அவற்றின் ஞானம பிரமையன்று. விசிஷ்டஜீவனில் அந்த க்கரண பாகம் சாகஷி பாஸ்யமாம். சேதன பாகம் சுவயம் பிரகாச மாம். ஆகலின் ஜீவனது ஞானமும மானசமன்று. பிரஷ்மவித்தை யாகிய அபரோகூஷ ஞானம் பிரமை வடிவமாயினும், அதன் கரணம் சத்தமாம்; மனம் பிரமாண மன்று. ஆனல் பஞ்சபாதிகாநுசாரசித் தாந்த மெதுவோ, அதன்கண்ணும் பிரத்தியகூப் பிரமைக்கு ஆறு பேதமுண்டு. சப்தஜந்நிய பிரஷ்மப் பிரத்தியகூப் பிரமை ஆறுவ தாம். அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாயி னும் பிரத்தியகூமாம். இவ்வாறாதையினே அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணத்திற் கூறுவாம. இதனுற் பிரத்தியகூப் பிரமைக்கு ஏழு பேதங்கள் சம்பவிக்கின்றன. என்றாலும இந்நூலின்படி அபாவ ஞானத்தில் பிரத்தியகூத் தன்மை யில்லையாகலின், பிரத்தியகூ ப்பிரமைக்கு ஆறுபேத மூண்டு; ஏழில்லே. சுருக்கமாகப் பிரத்தி யகூப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

முதற்பிரகாசம்
பிரத்தியகூப்பிரமாணநிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநமஃ.

இரண்டாவது பிரகாசம்.

அநுமானப் பிரமாணநிரூபணம்.

௨௨. அநுமிதியினது சாமக்கிரியின் பேதமும் சொரூபமும்.

அநுமிதிப் பிரமையின் கரணமெதுவோ அது அநுமானப் பிரமாண மெனப்படும். இலிங்க ஞானத்தாற் றோன்றும ஞான மெதுவோ, அது அநுமிதியெனப்படும். எங்ஙனம்: பருவதத்தில் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாய் வன்னியின் ஞானமுண்டா கின்றது; ஆண்டுப் புகையின் பிரதியக்ஷஞானம் இலிங்கஞானமெனப்படும். அதனால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகினறமையின் பருவதத்தில் வன்னியின் ஞானம் அநுமிதியாட எதன் ஞானதத்தாற் சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ அது இலிங்க மெனப்படும். அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயம சாத்தியமெனபபடும. அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் வன்னி சாத்தியமாம். தூம ஞானததால் வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாதலான் தூமீம் இலிங்கமாம். வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதாகலின் வியாப்பியத்தை இலிங்கமென்பா. வியாபகத்தைச் சாத்தியமென்பர். வியாத்தியுடையதனை வியாப்பியமென்பர். வியாப்தி நிரூபகத்தைவியாபக மென்பர். அவிநாபாவரூப சம்பந்தத்தை வியாந்தி யென்பா. எங்ஙனம: தூமததில் வன்னியின் அவிநாபாவரூப சமபந்த மிருக்கின்றது; அதுவே தூமத்தில் வன்னியின் வியாப்தியாம். ஆகையால் தூமம வன்னியின் வியாப்பியமாம். அந்த வியாப்திரூப சமபநதத்தின் நிரூபகம வன்னியாம். ஆகலின் தூமத்தின் வியாபகம வன்னியாம. எஃதின்றி எது உளதாகாதோ,அதன் அவிநாபாவநப சம்பந்தம் அதன்கண் சொல்லப்படுகின்றது. வன்னி யின்றித தூம மிராதாகலின் வன்னியின் அவிநாபாவரூபசமபநதம தூமத்தின்க ணுளது. வன்னியினிடத்துத்தூமத்தின் அவிநாபாவமில்லை. ஏனெனின் ஒழுகக்காய்சுடிய இருப்புத்துண்டில் தூமமின்றி வன்னியிருக்கின்றது. ஆகையாற் தூ

த்தின் வியாப்பியம் வன்னி யன்று. வன்னியின் வியாப்பியம் தூம மாம். அங்ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். பிருதிவி ஜல தேயுக்களில் உருவமிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் உருவத்தின் அவிநாபாவரூப சம் பந்தம இரசத்தின்க ணிருத்தலால் உருவத்தின் வியாப்பியம் இரச மாம. உருவத்தில் இரசதத்தின் விநாபாவம (இரசமின்றியிருத்தல்) இருக்கின்றது. தேயுவில்இரசவிநாபாவம்(இரசமின்றி உருவத்தின் சத்தை)இருக்கின்றது. ஆகையால் இரசதத்தின் வியாப்பியம் உருவ மன்று.எதனைதனின்வியபிசாரியா(பிறழ்வுடையதா)கின்றதோஅது அதன் வியாப்பிய மாகாது. அதிக தேசதத்திலிருப்பது எதுவோ, அதுவியபிசாரியெனப்படும். தூமத்தினும அதிகதேசத்திலிருக்கும் வன்னி யெதுவோ, அது தூமதத்தின் வியபிசாரியாம். இரசத்தி னும அதிக தேசத்தில் உருவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத் தின் வியபிசாரி உருவமாம. அற்ப தேசத்தி லிருப்பது எதுவோ, அதன்கண் அவிநாபாவ சம்பததமுண்டு. அதுவே வியாப்பியமாம். வன்னியினும அற்பதேசதத்தில் தூமமுளதாம. ஆகலின் வன்னிக்கு த் தூமத்தில் அவிநாபாவரூப வியாப்தி யுண்டு. அத்தூமம் வியாப் பியமாம். உருவத்தினும அற்ப தேசத்தில் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தில் உருவத்தின் வியாப்தியுளது. அதனையுடைய இரசம் வியாப்பியமாம். எங்ஙனம அற்பதேசத்தி லிருப்பதன்கண் அதிக தேசமுடையதின் வியாப்தி யுண்டோ, அங்ஙனமே இரண்டு பதார்த்தங்கள் சமான தேசத்தி லிருப்பன வாகுமாயின், அவற் றிற்கு மொன்றற் கொன்று வியாப்தியுண்டு. கந்தகுணமும் பிரு திவித்தன்மைச் சாதியும கேவலம் பிருதிவியின்க ணிருப்பன வாம. ஆண்டுக் கந்தத்தின் வியாப்தி பிருதிவித் தன்மையினும், பிருதிவித் தன்மையின் வியாப்தி கந்தத்திலுண்டு. அங்ங னமே சிநேக குணமும் ஜலதன்மைச் சாதியும் ஜலத்தின்க ணுண்டு. ஜலமின்றிச் சிநேகமும் ஜலத்தன்மையு மிரா. ஆகலின் சமதேசத்திலிருப்பனவா யிருத்தலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையன வாதலால் வியாப்பியமாம. ஏனெனின், எங்ங னம் அற்பதேசத் திருப்பதன்கண் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சமான தேசத்தி லிருப்பனவாகிய பதார்த்தங்களுக்கும ஒன்றற்கொன்று அவிநாபாவமுண்டு. பிருதிவி த்தன்மையினும் அற்ப தேசத் திருப்பது கந்தம; ஜலத் தன்மையி

னும் அற்ப தேசத்திருப்பது சிநேகம். ஏனெனின், முதல் கூணைத் தில் நிர்க்குணத் திரவிய முண்டாகின்றது. இரண்டாவது கூணைத் தில் குணமுண்டாகின்றது. ஜாதி முதல்கூணைதகிலும திரவியத்தி லிருக்கின்றது. ஆகலின் கடத்தின் முதல் கூணைத்தில் கந்தத்தின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் கந்த த்தின் அவிநாபாவ சம்பந்தமாகிய வியாப்தியின் அபாவமிருக்கின் றது. உற்பத்தி கூணைதகி லிருப்பதாகிய ஜலதகில் சிநேகத்தின் வியபிசாரியாகிய ஜலதகன்மை யிருத்தலால அதன்கண் சிநேகத் தின் அவிநாபாவரூப சம்பந்தமில்லை. ஆதலாற் சிநேகத்தின் வியா ப்திக்கு ஜலத்தன்மையில் அபாவ மிருத்தலால் சிநேகத்தின் வியா ப்பியம் ஜலத்தன்மையன்று. இவ்வாற்றூல் பிருதிவித்தன்மையின் வியாப்பியம கந்தமாம்; கந்தகதின் வியாப்பியம பிருதிவித்தன்மை யன்று. அங்ஙனமே ஜலத் தன்மையின் வியாப்பியம சிநேகமாம்; சிநேகத்தின் வியாப்பியம ஜலத் தன்மை யன்று. என்றூலும் கந்த முடைமையும பிருதிவித்தன்மையும ஒன்றற்கொன்று வியாப்தி யுடையனவாம். ஆகலின் இரண்டும ஒன்றறகொன்று வியாப்பிய மாம். அங்ஙனமே சிநேகமுடைமையும ஜலத்தன்மையுமாகிய இர ண்டும் ஒன்றறகொன்று வியாப்பியமாம். ஏனெனின், கந்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையைக் கந்தமுடைமை யென்பர். சிநேகத்தின் அதி கரணத்தன்மையைச் சிநேகமுடைமை யென்பர். எதன்கண் எநதப் பதார்ஹதம் எப்போதாயினு மிருக்குமோ, அதன்கண் அப்பதார்த் ததின் அதிகரணத்தன்மை என்றுமுளதாம். இது வியாப்திநிரூபண த்தில் ஜகதீச பட்டாசாரியா முதலியோர்களால் எழுதப்பட்டிருக் கின்றது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம:—அவியாப்பியவிருத்தி பதார் த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை வியாப்பியவிருத்தியாம. அதிகரணத் தன்மை அவியாபபியவிருத்தி யாகிறதில்லை. * அவியாப்பிய விருத்தி இருவகையாம். தேசத்தானுகிய அவியாப்பிய விருத்தியு மூண்டு. காலத்தானுகிய அவியாப்பிய விருத்தியு மூண்டு. எது பதார்த்தத் தின் ஏகதேசத்திலிருந்து ஏகதேசத தில்லாதிருக்கின்றதோ, அது தேசத்தானுகிய அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். எங்ஙனம்: பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோகமுண்டாகின்றது. அது தேசத்தானுகிய அவியாப்பிய விருத்தியாம். ஆனுல் சையோகத்தின் அதிகரணத்தன்மை பதாரத்தமுழுவதினு மிருக்கும். ஏகதேசத்தி

* தனது அத்தியந்தாபாவ ஸமானுதிகரணத தன்மை அவ்வியாப்பிய விருத்தித் தன்மையாம்.

லிராது. ஆகலின் அவியாப்பியவிருத் திசையோகத்தின் அதிகரண த்தன்மை வியாப்பிய விருத்தியாம்; அவியாப்பிய விருத்தி யன்று. இது சிதகாந்த மாம். ஒருகாலத்திலிருந்து ஒருகாலத்தில் இல்லா திருப்ப தெதுவோ, அது காலிக அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். மூற்கூறிய விதத்தாற் கந்தமுதலிய குணங்கள் காலிக அவியாப்பிய விருத்தியாம். அவற்றின் அதிகரணத்தன்மை திரவியத்தின் உற் பத்திக்ஷணத்திலு மிருக்கின்றதாகலின் கந்தமுடைமை இரச முடைமைகள் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகளின் சமதேச சமகாலத் திருப்பனவாம். இது நியாய நீதியான சமாதானமாம். வேதாந்தமதத்திலோ நிர்க்குணதிரவிய மூண்டாகிறதில்லை. முதற் கண்ணே சகுணமுண்டாகின்றது. ஆகலின் கந்த ரசங்களுக்கும் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகள் வியாப்பியமாம்.

உசு. அநுமிதிஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுமாறு.

இவ்வாற்றூல் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் வியாப்தியும் அதனே யுடையது வியாப்பியமுமாம். எவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் வியாப்பியமாகிய தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம அல்லது சத்த ஞான மூண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் அக்கினியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரச த்தின் ஞானத்தால் உருவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனல் எந்தப் புருஷனுக்குத் தூமம் வன்னி வியாப்பியமா மென்னும் ஞானம் முன் நிகழ்ந்திருக்குமோ, அவனுக்குத தூமஞானத்தால் வியாப்பியத்தன்மையின் ஸ்மரண மூண்டாய் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. வியாப்தியை வியாப்பியத்தன்மை யென்பர். அங் ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாமென்னும் ஞானம் எவ னுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு இரசத்தின் ஞானத்தால் இர சத்தில் உருவத்தினது ஸ்மரண முண்டாய் உருவத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு வியாப்பியத் தன்மையின் ஞானம் முன் நிகழவில்லையோ, அவனுக்குத் தூமமுதலியவற்றின் ஞானத் தால் வன்னி முதலியவற்றின் அநுமிதி நிகழா தாகலின், வியாப்தி யின் ஞானம அநுமிதிக்குக் காரணமாம். வியாப்தி யுடையதனை வியாப்பியமென்றும, வியாப்தியினை வியாப்பியத் தன்மையென்றும் கூறுவர். அந்த வியாப்தி ஞானமும சாதகரூப காரண மன்று. ஏனெனின், தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையதா? அன்றி

என்னும் ஞானம் எவனுக்கு முன் உண்டாயிருகின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகாது. ஆனால் "தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையது" என்னும் நிச்சய ரூப ஞானம்எவனுக்குண்டாயிருக்கின்றதோ,அவனுக்குத்தூமஞானத்தால் வன்னியின் அநுமிதியாகிய ஞான முண்டாம. ஆகலின் வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம. அந்த வியாப்தியின் நிச்சயம் உடனிகழ்சசி ஞானததா லுண்டாகினறது. அடுக்களை முதலியவற்றில் அடிக்கடித் தூம வன்னிகளின் உடனிகழ்ச்சியைக் கண்டு "வன்னியின்வியாப்பியம் தூமமாம" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. "தூமத்தின் வியாப்பியமாம வன்னி" என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. எனெனின், அடுக்களை முதலியவற்றில் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சி எங்ஙனம் தூமத்திற் காணப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சி வன்னியிற் காணப்படினும் தூமத்தின் வியபிசாரமும வன்னியிற் காணப்படுகின்றது. இதனால் எதன்கண் எப் பதார்த்தத்தின் வியபிசாரம தோற்றாது உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தினது வியாப்தியின் நிசசயமுண்டாகின்றது. தூமததில் வன்னியின் வியபிசாரம் தோற்றாது, உடனிகழ்சசி தோற்றுகின்றதாகலின், தூமத்தில் வன்னியினது வியாபதியின் நிச்சய முண்டாகின்றது. வன்னியில் தூமத்தின் உடனிகழ்சசியும் தோற்றுகின்றது; வியபிசாரமும் தோற்றுகின்றது. ஆகலின், 'தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி' என்னும் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. உடனிகழ்ச்சி யென்பது கூடவிருத்தற்காம். வியபிசார மென்பது வேறு யிருத்தற்காம். நீரினது புகையின்கண் வன்னியின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அக்கினி அணைந்தகாலத்து அடுக்களையி லிருக்கும் தூம மெதுவோ, அதன்கண்ணும் வன்னியின் வியபிசார மிருக்கின்றது. என்றாலும் எதன் மூலம் சேதிக்கப்பட வில்லையோ, அப்படிப்பட்ட உயாந்த தூம ரேகையில் வன்னியின் வியபிசார மில்லை. ஆகையால் விலகூணமான தூம ரேகையில் வன்னியினது வியாப்தியின் பிரத்தியகூகமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது. அப்படிப்பட்ட விலகூண தூம ரேகையின் பிரத்தியகூகம் பாவதமுதலியவற்றி லுண்டாய் 'தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம்' என்னும் அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் எழும்புகின்றது. அதன்பின் 'வன்னியுடையது பாவதம' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

உசு. சகல நையாயிகமதத்திலுமுள்ள அநுமிதியின் கிரமம்.

நியாயமதத்தில் அநுமானப் பிரசங்கத்தில் அநேக பகூஷங்களுள. அவை அவர்கள் நூல்களில் லபஷ்டமாம. ஆனல் சகல நையாயிகர் மதத்திலும் அநுமிதியின் கிரமம் இதுவாம:— மூதற் கண் அடுக்களே முதலியவற்றில ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சி யுண்டாகின்றது. அதுலல் ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் நிசயமலண்டாகின்றது. அதன்பின் பாவத முதலிய வற்றில் ஏதுவின் பிரததியகூ முண்டாகின்றது. அதன்பின் சம்ஸ்காரத்தின் எழுசகி யுண்டாய் வியாப்தியின் லமிருதி யுண்டாகின்ற்து. அதன்பின் சாதத்தியத்தினது வியாபதி விசிஷ்ட ஏதுவின் பிரத்தியகூம பகூஷதநிலுண்டாகின்றது. அதனைப் பராமரிசமென்பர். வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடையது மலையென்பது பிரசித்தநானமானத்தில் பராமரிசத்தின் ஆகாரமாம. சாத்திய வியாப்பிய ஏதுவுடையது பகூஷம என்பது பராமரிசத்தின் சாமானிய ரூபமாம். அதன் பின்னர வன்னியுடையது பாவதம என்னும அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. இதத முறையாக அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆனல் பிராசீனர (பழமையாளோர) மதத்தில் அநுமிதியின் கரணம பராமரிசமாம. மறறெலலா ஞானமூம அநுபயோகிதமாம (பிரிதேராத்ருற் பெறப்படுவதாம). அவர்கள் மதத்தில் பராமரிசமே அநுமானமாம. பராமரிசத்தின் வியாபாரம அகபடவிடினும, அவர்கள மதத்தில் வியாபாரமின்றிய காரணத்தைக் கரண மென்பர. ஆகையாற பராமரிசமே அநுமிதியின் கரணமாயிருத்தலின் அநுமானமாம. சில நையாயிகர ஞான வேதுவினை அநுமான மென்பர. ஓரகூஷததில ஏதுவின ஞானத்தை அநுமான மென்பர; வியாபதியின லமிருதியையும பராமரிசதையும் வியாபாரமென்பர. சில வியாப்தியின் லமிருதி ஞானதை அநுமான மென்பர; பராமரிசதத்தை வியாபாரமெனபர. இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கு அநேகமத முண்டு. ஆலல எல்லோர மதத்திலும் பராமரிசத்தின் அங்கீகாரமுண்டு. சில பராமரிசத்தைக கரணமென்பர், சில வியாபாரமென்பர். பராமரிசமின்றி யநுமிதியுண்டாகாதென்பது சகல நையாயிகர்களது மதமாம.

மீமாம்ஸை மதம்.

மீமாம்ஸைமதம் இதுவாம்:—யாண்டுப பருவதத்தில் தூமந் தின் பிரத்தியகூடத்தால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் வன்னி யின் அநுமிதியுண்டாய் விடுகின்றதேர, ஆண்டுப பராமரிசமின்மி யும அநுமிதி யநுபவகித்த மாம. ஆகையால் யாண்டுப் பராமரிச முண்டாய் அநுமிதி யுண்டாகின்றதேர, ஆண்டும் பராமரிசம் அநு மிதிக்குக் காரணமன்று. ஆனுற் பராமரிசம் அநியதாகித்தமென ப்படுகின்றது. எங்ஙனமு: தெய்விகமாய் வந்த கழுதை அல்லது குலால பத்தினி கடத்தில அநியதாகித்ததமாம். கரண சாமக்கிரி யினும் புறமபாயுள்ளதெதுவோ, அது அந்நியநாசித்த மெனப்படும். இவ்வாற்முன் மீமாமலை மதத்தில பராமரிசம காரண மன்று. அதன் அநுசாரிகளும பராமரிசமொன்றைவிட்டு கையாயிகாளைப போலஅநேகபதாத்தங்களை அநுமானமென்பர. சில வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும், சில அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வியாப்தி யின் அநுபவத்தையும, சில பகூடத்தில யதுவின் ஞானத்தையும அநுமான மென்பர.

உசு. அத்வைத மதானுசாரமான அநுமிதியின் கிரமம்.

அத்வைத மானும் யாண்டு விரோத முண்டாதலில்லையோ, ஆண்டு மீமாமலையினது * பிரக்கிரியையின அநுசாரமாம். ஆக லால் அத்வைத மதத்தினும் பராமரிசம காரண மன்று ஆனல் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் உண்டாகும் வியாப்தியின் பிரத் தியகூடமாகிய அநுபவம யாதோ, அது அநுமிதியின கரணமாம். அந்த வியாப்தியினது அநுபவத்தின் உறபத்தி(எழுமபிய) சமஸ்கா ரம வியாபாரமாகு. பூவதத்தினுண்டாகும தூமத்தின் பிரதியகூட மெதுவோ, அது சமஸ்காரத்தினை † உற்போதகமாம். யாண்டு வியா ப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் விடுகின்றதேர, ஆண்டும ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சமஸ்காரங்களினது நாசமோ உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதி சமஸ்காரம எனனும இரண்டுமுண்டு. ஆண்டும் அநுமிதியின் வியாபாரரூப காரணம சமஸ்காரமாம. வியாபதியின் ஸ்மிருதி காரண மன்று. ஏனெனின், அநுமிதியில் வியாப்தி ஸ்மி

* ஒரு பிரகாரமாகச் சொல்லப்படும விஷயம் பிரக்கிரியை யெனப்படும்.

† உற்போதகம்=எழுப்புவது, புலப்படுத்துவது.

ருதியினை வியாபாரமாகிய காரணமென அங்கீகரிக்கினும் ஸ்மிருதியின் காரணம் சம்ஸகார மென அங்கீகரித்தலும், ஸ்மிருதியில் அநுமிதியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலும் வேண்டும். ஆதலால்இரண்டினுமகாரணத்தன்மையைக் கற்பித்தல் † கௌரவ மாம். ஸ்மிருதியின் காரணமா யங்கீகரித்த சம்ஸகாரம் எது வோ, அதனை அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிக்கின், ஸ்மிருதியின் காரணத்தன்மையை விடுதல் ‡ இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் வியாப்தியின் அநுபவம் காரணமும்,சம்ஸ்காரம் வியாபாரமும், அநுமிதிபயனுமாம். இது வேதாந்தபரிபாஷைமுதலிய அத்வைத நூல்களிற் சொல்லிய கிரமமாம். நையாயிகர் மதததிற் போலப் பராமரிசம் அநுமிதியின் காரணமன்று.

உ௭. வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் வியாபாரத்தன்மையும் சம்ஸ்காரத்தின் அவ்வியாபாரத் தன்மையும்.

சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதியின் வியாபாரமென அங்கீகரியாது, ஸ்மிருதியை வியாபாரமென அங்கீகரிக்கினுமை சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை. வேதாந்தபரிபாஷை முதலிய நூல்களில் விரோத மிருக்கினும், யுக்தியினுல் அர்த்த நிச்சயஞ் செய்தலால் ஆதுனிக நூல்களின் விரோதத்தாற் கெடுதி யில்லை. ஆனுற் சுருதி ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்தா லேனும் சித்தாந்த விரோதத்தா லேனும் கெடுதியுண்டாம்.அநுமிதியின் வியாபாரரூபகாரணம் ஸ்மிருதி அல்லது சம்ஸ்காரமா மென்னும் அர்த்தத்தில் சுருதி ஸ்மிருதிகள் உதாசீனமா யிருக்கின்றன. சித்தார்ந்தமும உதாசீனமா யிருக்கின்றது. ஆதலால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதிக்கு வியாபாரத்தன்மையைக் கூறுதலில் விரோதமில்லை. மாறுதலான சாதகயுக்தி யுளது.

ஏனெனின், வியாப்தியின் சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதிக்குக் காரணமாகச் சொல்லு மிடத்து, அநுபூத்த சம்ஸகாரத்தால் அநுமிதியுண்டாகுமாயின், பர்வதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ

† ஒரு வஸ்துவினுலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதா யிருக்க, அதற்குப் பல வஸ்துக்களை ஏதுவாகக் கற்பித்தலைக் கற்பனாகௌரவ மென் பர்.

‡ நண்டுக் கூறிய இலாகவம் எளிதின் முடிதலாம்; தோஷமன்று.

மின்றியும் என்றுமே அநுமிதி யுண்டாதல் வேண்டும். அதனால் உற்புத்த(புலப்பட்ட)சம்ஸ்காரம அநுமிதிக்குஏதுவாமென அங்கீகரிக்க வரும். உற்புத்த சம்ஸ்காரங்களினாலேயே ஸ்மிருதி ,யுண்டாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரி யுளதோ, ஆண்டுநியமமாகஸ்மிருதியின்சாமக்கிரியுண்டு. இரண்டின் சாமக்கிரிகளுமிருக்குங்காலத்துஎந்தஞான முண்டர்குமென்பதைத்*தர்ம ராஜரைக் கேட்கவேண்டும. ஒன்றற கொன்று பிரதிபந்திக்கபடுந்தன்மையும் பிரதிபந்திக்குந் தன்மையும் அங்கிகரிக்கின் கௌரவ தோஷமுண்டாகும்; † விரிகமன விரஹமு முண்டாகும்; அநுபவ விரோதமு முண்டாகும். ஏனெனின், பாவதத்தில் தூம தரிசனத்தால் தூமதத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்திற்குப் பிற்காலத்தில் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. இது புத்திமான்களது அநுபவசித்தமா (அநுபவதத்தாற் பெறப்பட்டதா)ம். அநுமிதியால் வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் பிரதிபந்தம் அநுபவ விருத்தமாம். யாண்டு இரண்டு ஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளு முளவோ, ஆண்டு ஒரு சாமகிரிக்கு மறறோர சாமக்கிரி பிரதிபந்தகமாம். ஈண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரியும ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியும் ஓரே சம்ஸ்காரமாம். அதற்குப் பிரதிபந்திக்கப் படுவது பிரதிபந்திப்ப தெனுந்தன்மைபொருந்தாது. அன்றியும்அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்த முளதெனின், அநுமிதி பவிஷ்ய (எதிகால)த்ததாம்; அது உண்டாகவில்லீ. அதற்குப பிரதிபந்தகத் தன்மை சம்பவியாது. வேதாந்த பரிபாஷையினும் அங்ஙனமே அதன் உரையினும் அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்தம் எழுதப்படவில்லீ. ஏனெனின், உரையோடு கூடிய வேதாந்த பரிபாஷையில் இல்லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தூம தரிசனத்தால் சம்ஸ்காரம உற்புத்தமாகின்றது. அதனற் லிலவிடத்து ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; சிலவிடத்துண்டாகிறதில்லீ. யாண்டுஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சம்ஸ்காரங்களின் நாசமோ வுண்டாகிறதில்லீ. சம்ஸ்காரம் ஸ்மிருதி யென்னு மிரண்டுமுள. ஆனல் ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தலத்தில் எங்ஙனம் சம்ஸ்காரம் வியாபாரமோ, அங்ஙனமே ஸ்மிருதி

---

* தர்மராஜர் என்பவர் வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலின் கர்த்தா.

† இரண்டில் ஒருபக்ஷத்தைநிச்சயிக்கும் யுக்தியின்மையை விரிகமன விரஹமென்பர்.

யின் இருப்பாகிய. ஸ்தலத்திலும சமஸகாரமே வியாபாரமாம்; ஸ்மிருதியன்று. இதுதர்மராஜாது நூல். அதன்கண் புத்திமான்களுக்கு இவ்வாசசரிய முண்டாகின்றது. உற்புத்த சம்ஸகாரமிருக்க, ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தல மெங்ஙனமிருக்கும்? ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால சமஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; ஸ்மிருதியால் வேறு சமஸ்கார முண்டாகின்ற தென்பது யுக்தியோகூடிய பக்ஷமம். அதன் உபபாதனம (அடைவு) வேறு நூலகளிற் பிரசித்தமாம. இந்தப் பக்ஷத்தில ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரமே என்னு மிரண்டு மிருப்பதாகக் கூறுதல் முறறும விருத்தமாம.

உஅ சுவார்த்தாநுமிதி அநுமானங்களின் சொரூபம்.

ஆகையால் வியாப்தியின் அநுபவம் காரணமும், வியாப்தியின் ஸ்மிருதி வியாபாரமுமா மென்னும இப்பக்ஷம தோஷமின்றியதாம. இவ்வாற்றால் பாண்டு அநுமிதி யுண்டாகினறதோ, அண்டு அது சுவார்த்த(தன்பொருட்டு)அநுமிதி யெனப்படும. அதுவும நியாயமதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமும வியாப்தியின் ஸ்மரணமு முண்டாகியும் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகிற தில்லை. இரண்டு ஞானங்களுக்கும பின்னாப் பராமரிசமென்னும மூன்றுவது ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுமிதியுமுண்டாகின்றது. 'வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது 'மலை' என்னும ஞானத்தைப் பராமரிச மென்பர். அதனை வேதாந்ததில அதுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிப்பதில்லை. இவ்வாற்றால் வாக்கியப பிரயோகமின்றி வியாத்தி ஞான முதலியவற்றால் எவ்வநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, அது சுவார்த்தாநுமிதி யெனப்படும. அதன் காரணமாகிய வியாப்தி ஞான முதலியன சுவார்த்தாநுமானமெனப்படும.

உக. பரார்த்த அநுமானம், அநுமிதி, தர்க்க மென்பவற்றின் சொரூபம்.

ஓர் புருடன் 'பர்வதத்தில் வன்னி, அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டது' என்கின்றான். மற்றொருவன் 'இல்லை' என்று சொல்லுகின்றான். இவ்வாறு இருவருக்கும விவாதம நேர்ந்தவிடத்து, வன்னி நிச்சயமுடைய புருஷன் தனது பிரதிவாதியை நிருவிதிக்கும பொருட்டு வாக்கியப் பிரயோகஞ் செய்கின்றான். 'அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அவ்வாக்கியம வேதாந்த மத

த்தில் மூன்று அவயவங்களோ யுண்டாதாம. க. பிரதிஞ்ஞை, உ. ஏது, ங. உதாகரணம என்பன வாக்கியத்தினது அவயவங்களின் பெயர் கள். க. பர்வதம வன்னியுடைத்து, உ. புகையுடைமையால, ங. யாது யாது தூமமுடைத்தது, அது அது வன்னியுடைத்து, அடுக் களோபால வென்று மிவ்வளவும மகாவாக்கியமாம. அதன்கண் மூன்று அவாந்தர வாக்கியங்களுள; அவற்றிற்குப் பிரதிஞ்ஞை முதலியன முறையே பெயராகளாம. சாததிய விசிஷ்டமான பக்ஷத்தை அறிவிக்கும வாக்கியம பிரதிஞ்ஞை வாக்கிய மெனப்படும. இவ்வியல்பினது 'பர்வதம்வன்னியுடைத்து' என்னும் வாக்கியமாம். 'வன்னி விசிஷ்டம பர்வதம்' எனனும அறிவு இவ்வாக்கியததா னுண்டாகின்றது. ஆனபி வன்னி சாத்தியம, பர்வதம பக்ஷம, ஏனெனின், அநுமிதிக்கு விஷயம எதுவோ, அது சாத்திய மெனப் படும். அநுமிதிகரு விஷயம வன்னியாகளின சாததியமாம. 'பர்வ தம் வன்னியுடைதது' என்னும அநுமிதியுண்டாகின்றது. அதற்கு ப் பர்வதமும விஷயமாகின்றது. அதனபினும சாத்தியமெனலிவேண் டும. என்றாலும வேதாந்த மதத்தில 'பர்வதம வன்னியுடைத்து' என்னும் ஞானமோ ஒன்றேயாம; ஆனல் அது பர்வத அமசததில் இருதிரியஜ ஞியமும, வன்னியமசததில தூமஞானமாகியதுமான தத்தால் தோன்றியதுமாம. ஆகையால் ஒரு ஞானததில் சாகூஷத் தன்மை அநுமிதித்தன்மை என்னுமிரண்டுதன்மங்களுள. சாகூஷ த்தன்மை யமசததின் விஷயத் தன்மை பர்வதத்தினும், அதுமிதி தன்மை யமசததின் விஷயத்தனமை வன்னியின்கணணு முள வாகலின், அநுமிதிகரு விஷயம பர்வதமன்று; கேவலம் வன்னி யாம். எவ்வதிகரணததில சாததியததை யறியும விருப்ப முண் டாய்ச சாததியத்தின் அநுமிதி வடிவ நிச்சய முண்டாகின்றதோ, அது பக்ஷ மெனப்படும. அவ்வியலபினது பர்வதம. பிரதிஞ்ஞை வாக்கியத்திறகு வேறாய் இலிங்கததை யறிவிக்கும வசனமெது வோ, அது ஏது வாக்கிய மெனபபடும. அததன்மைய வாக்கியம் 'புகை யுடைமையால்' என்பதாம. ஏது சாததியங்களின் உட னிகழ்ச்சியை யறிவிபபதாகியதிருஷ்டாந்தததைப பிரதிபாதிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது உதாகரண வாக்கிய மெனப்படும. வாதி பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாதமுண்டாக வில்லையோ, யாண்டு இருவராலும நிராயிக்கப்பட்ட அறுதி முறைதோ, அது திருஷ் டாந்த மெனப்படும. அவ்வியல்பினது அடுக்களையாம. இவ்வா று

மூல் பிரதிஞ்ஞை முதலிய மூன்றன் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியத்தான் விவாதம நிவிருத்தியாகின்றது. மகாவாக்கியத்தைக் கேட்டும், அதிக்ஷ்ணை முதலியவற்றினுகண் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சியாகிய தூமமிருக்கின்றது; பர்வதத்தில் வன்னியின் வியபிசாரியாகிய தூமமிருக்கின்றது. ஆகையால் பாவதத்தில் தூம மூண்டு; வன்னி யில்லையென்று பிரதிவாதி ஆக்கிரகஞ் செய்யின், அல்லது வியபிசாரத்தின் சங்கையுண்டாயின், தர்க்கத்தால் ஆக்கிரக சங்கை(சந்தேகங்)களின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது. அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தலை தர்க்க மென்பர். பர்வதத்தில் வன்னியின்றி த்தூம மிருக்குமாயின் தூமம வன்னியின் காரியமாகா தென்பது தர்க்கம்.இதனுல் தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசார சந்தேகம் நீங்குகின்றது. வன்னி தூமங்களுக்குக் காரண காரியத்தன்மை இஷ்டமாம்; அவற்றின் அபாவம் அநிஷ்டமாம. ஆகையால் காரண காரியத்தன்மைகளின் பங்கம் சம்பாதிக்கப படுகின்றது, அக்காரண காரியத் தன்மைகளின் பங்கம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் அநிஷ்டத்தைச் சமபாதித்தல் வடிவினது தர்க்கமாம். இத்தர்க்கத்தால் பிரதிவாதியின் நிவிருத்தியும் சங்கையின் நிவிருத்தியு முண்டாகின்றன. எனெனின், வன்னி தூமங்களின் காரண காரியத் தன்மை இருவருக்கும் இஷ்டமாம; அதன் பங்கம் இருவருக்கும் அநிஷ்டமாம். வன்னியின் வியபிசாரம் தூமத்திற் கூறின் அநிஷ்டத்தின் சித்தியுண்டாகும். அப்பபத்தால் வன்னியில் வியபிசாரியாம் தூம மென்னும் வார்த்தையைப் பிரதிவாதி சொல்லான். இவ்வாற்றுன் மூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கிய மெதுவோ, அதனைப் பராரித்தாநுமான மென்பர். அதன்பின்னர் உண்டாம் அநுமிதி யாதோ, அது பராரித்தாநுமிதி யெனப்படும். அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயஞசெய்ய, வியபிசார சங்கை யுண்டாகுமாயின், அது தர்க்கத்தால் நிவிருத்தியாகும். ஆகையால் பிரமாணத்தின் சககாரி தாக்கமாம்.

ஈ0. வேதாந்தமதத்தில் தர்க்கத்தோடு கூடிய பராரித்தாநுமானத்தின் சொரூபம்.

வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்து நிசசயிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரஹ்மத்தின் அபேதம எதுவோ, அது அநுமானத்தானும் இவ்வாற்றுற் சித்திக்கின்றது:—ஜீவன் பிரஹ்மாபின்னம், சேதனத் தன்மையால், யாண்டு யாண்டுச சேதனத் 'தன்மை

யுண்டோ, ஆண்டாண்டுப் பிரஹ்மாபேத முண்டு; பிரஹ்மத்திற் போல இதுமூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகியமகாவாக்கியமாம். ஆகையாற் பராரித்தாநுமான மெனப்படும். ஈண்டுச் சீவன் பக்ஷம், பிரஹ்மாபேதம் சாத்தியம், சேதனத் தன்மை ஏது, பிரஹ்மம் திருஷ்டாந்தம். ஈண்டுப் பிரதிவாதியானவன் ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவோ விருக்கின்றது, பிரஹ்மாபேதமாகிய சாத்தியமில்லே யென்றிவ்வாறு பக்ஷததில சேதனதன்மையாகிய ஏதுவிற்குப் பிரஹ்மாபேதரூப சாதியத்தோடு வியபிசார சங்கை செய்யின், தர்க்கத்தால் அச்சங்கையை நிவிருத்தி செய்யவேண்டுமே. ஈண்டுத் தர்க்கத்தின் சொரூபம இதுவாம:—ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவை யங்கீகரித்துப் பிரஹ்மாபேதமாகிய சாதியத்தை யங்கீகரியாவிடில், சேதனத்திற்கு அத்விதீய தத்தன்மையைப பிரதிபாதிக்கும சுருதிக்கு விரோதமுண்டாகும். அநிஷ்டத்தைச சமபாதித்தல் தர்க்க மெனப்படுமே. சுருதியின் விரோதம சாவ ஆஸ்திகாகளுக்கும அநிஷ்டமாமே. வியாவஹாரிகப்பிரபஞ்சம் மித்தை, ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந தன்மையால், யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையுண்டோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவமுண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்றிற்போல. ஈண்டு வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம பக்ஷம், மித்தியாத்தன்மை சாத்தியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கபபடுந்தன்மை ஏது, இப்பிவெள்ளிமுதலியன திருஷ்டாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம் மித்தை யென்பது பிரதிஞ்ஞை வாக்கியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந தன்மை யுடைமையா லென்பது ஏது வாக்கியம், யாண்டுயாண்டு ஞானத்தால நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையுண்டோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவ முண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்றிறபோலவென்பது உதாகரணவாக்கியம். ஈண்டும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையைஅங்கீகரித்தது மித்தியாத்தன்மையை யங்கீகரியாவிடின் சதத்(உள்ளத)திற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்தி பொருந்தாது. அதனால் ஞானத்தால் சகல பிரபஞ்சமும் நிவிருத்தியாதலேபபிரதிபாதிக்கும சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோத முண்டாமென்னும தர்க்கத்தால் வியபிசார சங்கையின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

கக. வேதாந்தத்தில் அநுமானத்தின் பிரயோஜனம்.

இவ்வாறு வேதாந்த அர்த்தத்தின் அநுசாரிகளாகிய அநேக அநுமானங்களுள. ஆனால் வேதாந்தவாக்கியங்களால் அத்துவிதீய பிரஹ்மத்தின் எந்த நிச்சயம் சித்திக்கிறதோ, அதன் சம்பாவனை (பொருந்தம) மாத்திரத்திற்கு ஏது அநுமானப் பிரமாணமாம். சுவதந்திர அநுமானம பிரஹ்மநிசயத்திற் கேதுவன்று; வேதாந்தவாக்கிய மொழிந்த மறறைய பிரமாணங்களுக்குப் பிரஹ்மத்திற் பிரவிருத்தியில்லையென்பது சித்தாந்தமாகலின். சுருக்கமாக அநுமானப் பிரமாணம சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரகாசம்

அநுமானப்பிரமாணநிரூபணம்

முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநமஃ.

மூன்றுவது பிரகாசம்.

சப்தப்பிரமாண நிரூபணம்.

கஉ. சாப்திப்பிரமையின் பேதம்.

சாப்திப்பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர். சாப்திப்பிரமை இருவகையாம். ஒன்று வியாவகாரிகம், மற்றொன்று பாரமார்த்திகம். வியாவகாரிக சாப்திப் பிரமையும் இருவகையாம். ஒன்று இலௌகிக வாக்கிய ஜந்நியம், மற்றது வைதிக வாக்கிய ஜந்நியம். 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலியன இலௌகிக வாக்கியழம், 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன்' என்றல் முதலியன வைதிகவாக்கியழமாம். பதங்களின் சமுதாயத்தை வாக்கிய மென்பர். பொருளுடைய வர்ணம் (எழுத்து) அல்லது வர்ணசமுதாயம் பதமெனப்படும். அகார முதலிய வர்ணங்களும் விஷ்ணுமுதலிய பொருளுடையனவாயிருக்கின்றன. நாராயணன்முதலிய பதங்களில் வர்ணங்களின் சமுதாயம் (கூட்டம்) அர்த்தமுடையதாயிருக்கின்றது. நீலொவடிஃ - நீலம் (கூடம்என்னும் வாக்கியத்தில் வியாகரணத்தின்படி இரண்டு பதங்க

ளுள, நியாயமதத்தின்படி நான்கு பதங்களுள. வியாகரண மதத்தி லும் அர்த்தத்தை யறிவிக்குந் தன்மை நான்கு சமுதாயங்களினு முண்டு. பதம நான்கில்லை.

சூத்ர. சாப்திப்பிரமையின் தன்மை.

ஆண்டுச் சாப்திப்பிரமையின் தன்மை, இதுவாம:—நீலம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டகாலத்துச் சுரோதாவி ற்கு (கேட்பவனுக்கு) சகல பதங்களின் சிரவண ஞான முண் டாகின்றது. பதங்களின் சாகூதாகாரத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. சங்கை:—பதங்களின் அநுபவம் பதங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம, பதார்த்தங்களின் அநுபவம் பதார்த்தங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். பதங்களின் சாகூதாகாரம் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாதல் பொருந்தாது. எனெனின், எந்த வஸ்துவின் பூர்வ அநுபவ முளதோ, அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். மற்றொன்றின் அநுபவத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டா காது. ஆகையால் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல் பொருந்தாது.

சமாதானம்:—சம்ஸகாரவாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் அநு பவமே பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம; என்றாலும் உற் பூத சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அதற்பூத சம்ஸ் காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அதற்பூத சம்ஸகாரங்க ளாலும் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமாயின், அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்த ங்களின் ஸ்மிருதி எப்போது முண்டாதல் வேண்டும். ஆண்டுப் பதார்த்தங்களினது சம்ஸகாரஞ்சின் உறபவத்திற்கு ஏது பத ஞானமாம். எனெனின், சமபாதிகளின் ஞானதத்தால் அங்ஙனமே சாதிருசிய பதார்த்தங்களின் ஞானதத்தால் அலலது சிநதனத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. அதனால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றது. எங்ஙனம: புத்திரனைப் பார்த்துப் பிதாவின் ஸ்மிருதியும், பிதாவைப்பார்த்துப் புதிரனது ஸ்மிருதியு முண்டாகின்றன. ஆண்டுச் சமபாதியின் ஞானம் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பவத்திற்குக் காரணமாம். அங்ஙனமே ஓர தவசியைக் கண்டு முற் கண்ட மற்றோர் தவசியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சம்ஸ் காரத்தின் உற்போதகம் (புலப்படசெய்வது) சாதிருச தரிசனமா (ஒப்புமைக் காட்சியா) ம. யாண்டு ஏகாநதததி ஓட்காரர்து

கொண்டு, அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் சிந்தனம் செய்யுமிடத்து, அதனால் அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பாதகம் சிந்தனமாம். இவ்வாற்றுற் சம்பாதி ஞான முதலியன சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத (எழுச்சி) வாயிலாக ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்தி வாயிலாகச் சமானி விஷயமுடைய பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதார்த்தங்களின் பூர்வ அநுபவமோ பதார்த்தங்களே விஷயிக்கும சமஸ்காரத்தின் உற்பத்திவாயிலாக ஏதுவாம. பதார்த்தங்களின் சமபாதி பதம்; ஆகலாற் பதார்த்தங்களின் சமபாதிகளாகிய பதங்கள் எவையோ, அவற்றின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத வாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம. ஆகையாற் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி சமபவிக்கும. யாண்டு ஒரு சம்பந்தியின் ஞானத்தால் மற்றொரு சமபாதியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ,ஆண்டு இரண்டுபதார்த்தங்களினது சமபாதத்தின் ஞானம் எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும. எவனுக்குச் சம்பந்தத்தின் ஞான மூண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. எங்ஙனம: பிதர புத்திரர்களுக்கு ஜந்ய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான மூண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு ஜந்ய ஜநக பாவ சமபாதத்தின் ஞான மூண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. அங்ஙனமே பதாதிறரும் பொருளிற்குந் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமெதுவோ, அதனை விருத்தி யென்பா. பதாதிற்கும் அர்த்தத்திறகு மூள்ள விருத்தியாகிய சமபாதம் யாதோ அதன் ஞானம் எவனுகுண்டாகினறதோ, அவனுகுப பதாத்தின் ஞானதாதால் அர்த்தாதின் ஸ்மிருதி யுண்டாகும. பதாத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கு மூள்ள விருத்தி ரூப சமபந்தம எதுவோ, அதன் ஞான மில்லாதவனுக்குப் பதாதின் ஞானதாதால் அர்தாதின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. ஆதலால் விருத்தியாகிய பதாதின் ஞானம் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்

கூறுதல்.

அந்த விருத்தி சக்தி விருத்தி லிலக்ஷணை விருத்தி யென இரண்டு வகையாம். நியாயமதத்திலே ஈசுவரனது இச்சையே சக்தியாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் சக்தி யென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தமாம். வியாகரணமதத்திலும் பாதஞ்சலமதத்திலும் வாச்சிய வாசகத்தன்மைக்குக் காரணமான பதத்திற்கும பொருளிற்குமுள்ள தாதாத்மிய சமபந்தமெதுவோ அதுவே சக்தியாம. விசாரசாகரத்தில் யோக்கியதையாகிய சக்தி வியாகரணமதத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது பூஷணகாரர் மதமாம. வியாகரணத்தின் மஞ்ஞூஷா வென்னும நூலில் யோக பாஷியத்தின்படி வாச்சிய வாசகபாவத்திற்கு மூலமாகிய தாதாத்மியசமபந்தமே சக்தியெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அத்வைத சித்தாந்தத்தில் மூலுவதும் தனதுகாரியத்தைச்செய்தலின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். எங்ஙனம் தந்துவில் படஞ்செய்தலின் சாமாதியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, எங்ஙனம வண்ணியில் தாகஞ் செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே பூங்களிலுள்ள தமது அர்த்த ஞானத்தின் சாமாதியமே சக்தியாம. ஆனால் இதனுணேப் பேதமுண்டு:—வண்ணிமுதலிய பூதார்த்தங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமாகிய சக்திக்கு ஞானத்தின அபேக்ஷை யில்லை. சக்தி அறியப்பட்டதாகுக அல்லது அறியப படாததாகுக. இரண்டிடங்களிலும் வண்ணி முதலியவற்றுல தாகாதி காரியங்களுண்டாகின்றன. பதத்தினது சகதியின ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது அத்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாகின்றது. சக்தியின ஞான முண்டாகாவிடின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாவதில்லை. ஆகையால் பதத்தின சமாஹிதியாகிய சக்தி அறியப்பட்டதாகுமாயின் அப்போது பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியாகிய காரியமுண்டாகின்றது.

சங்கை :—யாண்டு அதீத (கழிந்த) பதார்த்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் ஸ்மரணமாகிய ஞானத்தால் அர்த்தத்தின ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அஸ்துண்டாகலாகாது; சாமர்த்தியரூப சக்தியுடைய பதத்தில் துவஸஸும் (நாசமு) உண்டாய்விடமையால் அர்தத்தின் ஸ்மிருதிகு ஏதுவாகிய பதத்தின் அபாவ மிருக்கலின்.

சமாதானம் :—மீமாமஸைகதத்தில் சகல பதங்களும் நித்திய மாம். அவற்றிற்கு உற்பத்தி நாச மூண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பதத்திற்குத் தோவமஸம் பொருந்தாது. பதங்களை அநித்தியமெனக் கொள்ளின், இது சமாதானமாம்:—பதார்த்த ஸ்மிருதியின் சாமர்த்தியம பதத்திலில்லை. ஆனால் பதஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சக்தி யுளது. யாண்டுப் பதத்தின் தோவம்ஸ மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டும பதத்தின் ஸமரணரூப ஞானமுண்டு. யாண்டு வாத்தமான பதமுளதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார ஞானமுண்டு. அநத ஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சாமர்த்திய மிருக்கின்றது. அதுவே சக்தியாம். இத்தப் பக்ஷத்தில் சக்தி யுடையது பத மன்று; ஆனால் பதததின் ஞானமாம். இநதப் பக்ஷம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்திவாத சிரஸ்தத்தில் ஞான சக்தி வாதமாக எழுதப்பட டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பதத்தின் சாமாதயிய அல்லது பததனினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் சக்தியெனப்படும. இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் பதம் சக்தி யுடையதாம என்னும் வியவகார சித்தியின்பொருட்டுப் பதத்தின் தர்மமாகியசக்தி அரோபிக்கப்படுவதாயின், எப்பதத்தின் ஞானம் எவ்வாததத்தின் ஸ்மிருதியில் சாமாதயிமுடைய தாகின்றதோ, அப்பதத்திறகு அவ்வர்த்தத்தில் சக்தி சொல்லப்படுகின்றது.

கூடு. சாப்திப்பிரமையின் கிரமபூர்வகமாகச் சத்தியில் விவாதம்.

இவ்வாற்றுற் சக்தியோடுகூடிய பதஞானத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவ்வளவு பதாதாதங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு பதார்தாதங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானமாதல், சமபாதத்தோடுகூடிய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாதல் வாக்கியார்ந்த ஞான மெனப்படும. அதனையே சாப்திப்பிரமை யென்ப. 'நீலோகடம் (நீலொவடம்)' என்னும் வாக்கியத்தில் க. நீலபதம், உ. ஓகாரபதம், கூ. கடபதம், ச. விஸர்க்கபத மென நான்கு பதங்க ளுள. நீலரூப விசிஷ்டத்தில் நீலபதத்தின் சக்தி யிருக்கின்றது. 'ஓகாரபதம் பொருளின்றியதாம.' இவ்வார்த்தை வியுத்பத்தி வாதமுதலிய கிரந்தங்களில் பவஸ்டமாம, அல்லது ஓகாரபதததிற்குஅபீபத அர்த்தமாம. கடபதத்திற்குக்கடத்தன்மை

விசிஷ்டத்தில் சக்தியுண்டு. * விசர்க்கத்திற்கு ஒருமையெண்ணில் சக்தி யிருக்கின்றது. சக்தியின் ஞானம, கோச்ம (நிகண்டு) வியாகரணம் (இலக்கணம) முதலிய நூல்களா லுண்டாகின்றது. நீலம் பீதம் (கருமை பொன்மை) முதலிய பதங்களுக்கு வர்ணத்தினும் வர்ண முடையதன்கண்ணும சக்தி உண்டென்பது கோசத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.விசர்க்கத்திற்கு ஒருமைச சங்கையில்லை, சக்தி யுண்டென்பது வியாகரணத்தான அறியப்படுகின்றது. கடபதத்திற்குக் கடத்தன்மை விசிஷ்டத்தில் சக்தியுண்டென்பது வியாகரண நூலிலும சக்திவாதமுதலிய தர்க்க நூல்க ளிலும எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. நியாயசூத்திரத்தில் கௌதமராவா ஜாதி ஆகிருதி வியக்திகளில் சகலபதங்களுக்கும சக்தியுண்டென்று சொல்லியிருக்கின்றார். அவயவங்களின் சையோகதத்தை ஆகிருதி யென்பர். அநேக பதார்த்தங்களிலிருக்கும் நித்தியமாகிய ஒரு தாமமெதுவோ, அது ஜாதி யெனப்படும. அநேக கடங்களிலுள்ள நித்திய மும் ஏகமுமாகிய கடத்தன்மை சாதியாம். அங்ஙனமே ஜாதியின் ஆசிரயத்தை வியக்தியென்பர். இமமதத்திற கடபதத்திற்குக் கபால சையோகத்தோடு கூடிய கடத்தன்மை விசிஷ்டகடத்தில் சக்தியுண்டு. தீதிதிகாரசிரோமணி பட்டாசாரியர் மதத்தில் சகல பதங்களுக்கும் வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. ஜாதி ஆகிருதிகளிலில்லை. இம்மதத்தில் கடபதத்திற்கு வாச்சியம் கேவல வியக்தியாம். கடத்தன்மையும் கபால சையோகமும் கடபதத்திற்கு வாச்சியமாகா. எனெனின், எப்பதத்திற்கு எப்பொருளின் தன் சக்தியுண்டோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருள் வாச்சியமெனப்படும்; சக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். கேவல வியக்தியில் சக்தியிருத்தலான் கேவல வியக்தியே வாசசியமாம்.

சங்கை:—கடபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கடத்தன்மையின் தோற்றமும், கோபதத்தின் உசசாரணத்தால் கோத்தன்மையின் ஞானமும, பிராமணபதத்தின் உசசாரணத்தால பிராமணத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அஃது இமமதத்தி லுண்டாக

---

* விசர்க்கமெனபது சம்ஸ்கிருதத்தில உயிர்வர்க்கத்தின் ஈற்றிலுள்ள (ஃ) இரண்டு புள்ளி வடிவினது. தமிழில் கரியன் தேவதத்தன என்னும் வாக்கியத்தைக்கோண்டு, அதனை 'கரிய, ன், தேவதத்த, ன்' என்று நான்கு பதங்களாகப் பிரித்து முடிதத்துக்கொள்க.

லாகாது. ஏனெனின், அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றிப் பதத்தால் உண்டாகிறதில்லை. அவாசகிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றிப் பதத்தால் அங்கீகரிக்கின், கட பதத்தின் அவாச்சியமாகிய கடத்தன்மையின் ஞானம் எங்ஙனம் கட பதத்தால் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே கடபதத்தி ற்கு அவாசகியமாகிய பட முதலியவற்றின் ஞானமும கடபதத்தா லுண்டாதல் வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாசகியத்தின் பிரதீதி பதத்தால் உண்டாகின் றது; அன்றியும் வாசகியத்திலிருக்கும ஜாதி யெதுவோ, அதன் தோற்றமும முண்டாகின்றது. ஆகலின் இது நியமமாம:—ஜாதிக்கு வேறுகிய அவாசகியத்தின் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. வாசகியத் தின்கணுள்ள ஜாதி எதுவோ, அது அவாச்சியமாகியும் தோற்று கின்றது. ஆகையால் கடத்தன்மை முதலியனவோ, அவாசகிய மாகியும் கடமுதலிய பதங்களால தோற்றுகின்றன; பட முதலிய அவாசகியம தோற்றுகிறதில்லை.

சங்கை :—வாச்சியத்தின்க ணிருக்கும் அவாசகிய சாதி யின் தோற்றம் பதங்களா லங்கீகரிகின, கடபதத்தால் பிருதிவி த்தன்மைச் சாதியின்தோற்றமுமுண்டாதல்வேணடும.ஏனெனின், கட பதத்தின் வாசகியத்தில் எப்படிக் கடத்தன்மைச சாதி யிருகின்றதோ, அதுபோலப் பிருதிவித்தன்மையு மிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும வாசகியத்தி லிருபபனவாயும அவாசகியமாயு மிருக்கின்றன. கடத்தன்மையின் தோற்றமபோலப் பிருதிவித்தன் மையின் தோற்றமு முண்டாதல் வேண்டும. கோபதத்திற்கு வாச் சியமாகிய பதம் எதுவோ, அதன்கண் கோத்தன்மையைப் போல ப்பசுத்தன்மை (விலங்குதன்மை)யுமிருக்கின்றது. ஆதலால் இர ண்டும் வாசகியமாம். அங்ஙனமே பிராமணபதத்தால் பிராமணத் தன்மையைப்போல மனிதத்தன்மையும தோற்றல்வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாச்சியத்தன்மை யவசேதகமான அவாச் சியம் எதுவோ, அதன் தோற்றமும வாசகியத்தின் தோற்றமும் பதத்தா லுண்டாகின்றன. பிறவற்றின் தோற்ற முண்டாவதில்லை. எங்ஙனம்: கட பதத்தின் வாசகியமான கட வியக்தியின் தோற்ற மும், வாசகியத் தன்மை யவசேதகமான கடத் தன்மையின் தோறறமும கடபதத்தா லுண்டாகின்றன. பிருதிவித்தன்மை

வாச்சியமு மன்று; வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமு மன்று. ஆக லின் கட பதத்தால் பிருதிவித் தன்மையின் தோற்ற முண்டாகிற தில்லே. வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத் திருப்பதும் அதிக விடத் திருப்பது மாகாமல், எவ்வளவிடத்தில் வாச்சியத்தன்மை யுளதோ, அவ்வளவிடத்தி லிருப்பது எதுவோ, அது வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மாம். கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை சகல கட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. கடத் தன்மையும் சகல கட வியக்திகளினும் மிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத் தன்மை கடத் தின் வாசசியத்தன்மையினும குறைந்தவிடத்திருப்பதும் அதிக விடத்திருப்பது மாகாமல், சமான தேசத்திருப்பதா யிருத்தலால் கட பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். கடபதத்தின் வாசசியத் தன்மை படததி லில்லே. பிருதிவித் தன்மை படத்தி லுண்டு. ஆதலால் அதிக விடந்திருப்பதா யிருத்தலின் பிருதிவித் தன்மை கட பதத்தின் வாசசியத் தன்மை யவசசேதக மன்று. கோபதத்தின் வாசசியத்தன்மை சகல கோவியக்திகளினு முண்டு. கோத் தன்மையும சகல கோ வியக்திகளினு முண்டு. ஆகலின் கோத் தன்மை கோ பதத்தின் வாசியத் தன்மை யவசசேதக மாம் அசுவததில் கோபததின் வாசியத்தன்மை யில்லே. அதன் கண் பசுத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் கோ பதத்தினது வாசசியத்தினும் அதிகவிடத் திருப்பதா யிருத்தலான் கோ பத த்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமே பசுத்துவமன்று. அங்ஙன மே பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல பிராமண வியக்தி களினு முண்டு. பிராமணத் தன்மையும் சகல பிராமண வியக்தி களினு முண்டு. ஆகையால் பிராமண பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவசசேதகம் பிராமணத்தன்மையாம். கூததிரியர் முதலியோரிட த்துப் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லே. ஆண்டு மனித த்தன்மை யிருகின்றது. ஆதலால் அதிக விடதிருப்பதாயிருத்த லால் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவசசேதகம மனித த் தன்மை யன்று. இவ்வாற்றால் கடமுதலிய பதங்களால் கடத் தன்மைமுதலியவற்றின் தோற்ற முண்டாகின்றது. சக்தியின்மை யால் அவை (கடதன்மை முதலியன) கடமுதலிய பதங்களின் வாச்சியமன்று; ஆனல் வாசசியத்தன்மை யவசசேதகமாம். இது சிரோமணி பட்டாசாரியரது மதமாம. கட முதலிய பதங்களுக்குச் சாதி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு; வியக்தியில்க ணில்லே யென்பது மீமாம்ஸை மதம்.

சங்கை:—எவ்வர்த்தத்தில் எப்பதத்தினது சக்தியின் ஞான மூண்டாகின்றதோ, அவ்வாத்தத்தின் ஸ்மிருதி அப்பதத்தா லுண் டாதச் சாப்திப்பிரமை யுண்டாகின்றது. பதத்தின் சக்தியின்றி ப் பதத்தால் வியக்தியின் ஸ்மிருதியும் சாப்திப்பிரமையும் உண் டாகலாகாது.

சமாதானம்:—சப்தப் பிரமாணத்தினாலோ ஜாதியின் ஞானமே யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத் தால் வியக்தியின் ஞான மூண்டாகின்றது. பகலுண்ணுப புருஷனு க்கு இராத்திரி போஜனமின்றிப் பருமை சம்பவியாததுபோல வியக்தியின்றிக் கேவல ஜாதியில் ஒரு கிரியையும் சம்பவியாது. ஆகையால் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் போத மூண்டாகின்றது. "ஆவைககொண்டுவா" என்னும வாசகியத்தால் கோத்தன்மையினது கொண்டுவருதலின் ஞான மூண்டாகின்றது. அது கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலியின்றிப பொருந்தாது. கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலானது சமபாதகமாம; கோத தன்மையின் கொண்டு வருதலானது சமபாதகியமாம். சம்பாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய சம்பாதகியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்தீப் பிரமாணமெனப்படும. சமபாதகஞானம. பிரமையாம். இவ்விடத்து ச் சாதியின் ஞானம் பிரமாணமும, வியக்தியின் ஞானம பிரமையு மாமென்பது பட்டமீமாம்ஸகர் மதம். ஓர ஜாதிசகதிவாதி * அநு மானததால் வியக்தியின் ஞானத்தை யங்கீகரித்துளன். அது பிற நூல்களில் தெளிவாயுண்டு. கடினப் பிரசங்கத்தான் ஈண்டு எழுத ப்படவில்லை. கேவல ஜாதியில் சக்தியை யங்கீகரிப்பவர மதததில் வியக்தியின் ஞானம சத்தப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிற தில்லை; அர்த்தாபதியால் அல்லது அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞான மூண்டாகின்றது. ஆனால் ஓர நூலாசிரியர ஜாதியில சுப்ஜசக்தியை யங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அவர் மீததில் வியக்தியின் ஞான மும சப்தப் பிரமாணதாதானே யுண்டாகின்றது. அவர் அபிபபிரா யம் இதுவாம் :— சகல பதங்களின் சக்தியோ ஜாதிவிசிஷ்ட விய க்தியினுண்டி. ஆனால் சக்தியின் ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்

* அவயநுமானம வருமாறு.—

கடத்தன்மை வியக்தியை யாரெயித்ததாம, சாதித்தன்மையால். யாது யாது ஜாதியோ அதுஅது வியக்தியை யாசிரயித்ததேயாம்; படத்தன்மை போல.

றதோ, அவனுக்குப் பதத்தால் அர்த்தத்தின் லெமிருதியும் சாப்த போதமும் முண்டாகின்றன; பிறனுக்கில்லை. ஆண்டுக் கடபதத்தின் சக்தி கடத்தன்மையிலுண்டு. இவ்வாற்றான் ஜாதி சக்தியின்ஞானம் பதார்த்ததினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். வியக்தியில் சக்தியினது ஞானத்தின் உபயோக மில்லை. வியக்தி அநந்தமாகலின் எல்லா வியக்திகளின் ஞானமும் சமபலியாது. இக்காரணத்தால் வியக்தியின்சக்தி சொரூபமாகப் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும்சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.அதன்ஞானம் ஏது வன்று. இவ்வாற்றான் கட பதத்திற்குக் கடத்துவ விசிஷ்டத்திற் சக்தி யிருத்தலான் கட பதத்தின் வாச்சியமோ கடத்துவம் கடமென்னு மிரண்டுமாம். ஆதலால் கடபதத்தின் வாச்சியமாகிய கடத்தன்மை கடமென்பவற்றின் சாப்தபோதத்திற்கு ஏது கடத்தன்மையிலுள்ள சக்தியின் ஞானமாம். இப்பக்ஷத்திணைக் * குப்ஜ சக்தி வாத மென்பர். வேறு வகையாற் குப்ஜசக்தி வாதம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்தி வாதத்தின் ஈற்றில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அது கடினமாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. கட முதலிய பதங்களால் ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியின் ஞான முண்டாவதுபோல வியக்தியி லுள்ள ஜாதியின் சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜாதி வியக்தி சமபந்தமென்னும் மூன்றினும் கடமுதலிய பதங்களின் சக்தி யுண்டென்பது கதாதர பட்டாசாரியர் மதம். சகல மதங்களினும் ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தியில் கடமுதலிப் பதங்களுக்குச் சக்தியுண்டு. இம்மதமும் அநேக நாலாசிரியாகளால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். ஆதலால் கடந்தன்மைவிசிஷ்டத்திலகடபதத்தின்சக்திசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நூல். வாக்கியங்களின் பேதம்.

நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு கட மிருக்கின்ற தென்பது 'இது நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். அங்ஙனமே 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன் (வசிராயுததைக் கையிலுடைய வன் இந்திரன்)' என்பது வைதிக வாக்கியம். 'நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தில் எங்ஙனம் நீலபதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்பதும், கடபதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமா யிருக்கின்றனவோ, அங்ஙனமே வஜ்ரிஹஸ்தன் என்னும் பதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்

* குப்ஜம் - வளைவு.

பதும், புரந்தரனென்னும் பதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமாம. விசேஷண பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் பொருளின்றியதாம், அல்லது அபேதத்தின் பொருட்டாம். விசேஷிய பதத்தின் ஈற்றி லுள்ள னகரம் ஒருமையை யுணர்த்துதற் பொருட்டாம். வஜ்ர ஹஸ்தத்தின் அபேதமுடைய ஒருபுரந்தர னுளனென்பது வாக்கிய த்தின் அர்த்தம். இவ்வாற்றுன் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்க ளுக்குச் சமானமான தன்மை யுண்டு. ஆனுல் வைதிக வாக்கியம் இரு வகையாம்:—ஒன்று வியாவகாரிகப்பொருளை யுணர்த்துவது, மற் றொன்று பரமார்த்த தத்துவத்தை யறிவிப்பது. பிரஹ்மத்தின் வேறுய யாவும் வியாவகாரிகப் பொருளெனப்படும், பிரஹ்மம் பர மார்த்ததத்துவ மெனப்படும். பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கிய மும்அவாந்தரவாக்கியம் மகாவாக்கியமென இருவகைப்படும். அவ ற்றுள் தத்பதார்த்தத்தின் அல்லது துவம்பதார்த்தத்தின் சொரூ பத்தை யறிவிப்பது அவாந்திர வாக்கியமாம். அது 'சத்திய ஞான அநந்தம் பிரமம்' என்னும் வாக்கியம் தத்பதத்தை யறிவிப்பதும், 'இவன் இருதயத்தினுள் உட்சோதியாயுள்ள புருஷன்' என்னும் வாக்கியம் துவம்பதத்தின், சொரூபத்தை யறிவிப்பது மாதல் போலவாம். தத்பதார்த்த துவமபதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமஸி முதலியன மகாவாக்கியமாம்.

ஈஎ. சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி லக்ஷணவிருத்திகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்.

ஏப்பொருளில் எப்பதத்தின் விருத்தி யுளதோ, அப்பொரு ளின் ஞானம் அப்பதத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியும் சக்தி இலக்கணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சையை அல்லது வாச்சிய வாசகத்தன்மைச் சம்பந்தமாகிய மூலதாதான்மியத்தை அல்லது பதார்த்தஞான வேதுவாகிய சாமர் த்தியத்தைச் சக்தி யென்பர். எப்பொருளின்கண் பதத்தின் சக்தி யுண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் பதத்தின் சக்தியமெனப்படும். சக்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத் தின் சக்தி பிரவாகத்தின்கணிருக்கின்றதாகலின், கங்கையென் னும் பதத்தின் சக்தியம் பிரவாகமாம். அதனேடு சையோக சம் பந்தம் தீரத்தில்(கரைக்)குளது. இவ்வாற்றுற் பதத்திற்குப் பொரு ளோடுள்ள பரம்பரைச சம்பந்த மெதுவோ, அது இலக்ஷணை

யாம். கங்கையெனனும பதததிறகுத தீரதம்தாதி பரமபரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுவே தீரத்தில் கங்னீகையென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணை யெனப்படும். ஏனெனின், சாக்ஷாத் சம்பந்த மூள்ளதோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அது பரம்பரைச் சம்பந்த மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்திரூப சம்பந்தம் பிரவாகத்தோடுண்டு; அதனோடையோகம் தீரத்திற்குண்டு. ஆகையால் கங்கையெனும் பதத்திறகுத் தீரத்தோடி சுவ(தனது)சக்கிய சையோகரூப பரம்பரைச்சம்பந்தமுள்ளது. அதுவே இலக்ஷணையென ப்படும். இதனால் இது சித்தித்தது:—எப்பொருளோடு எப்பதத்திற்குச் சக்திரூப சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் சக்கிய மெனப்படும். எபபொருளோடு எப்பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் இலக்ஷிய மெனப்படும. கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகமெதுவோ, அதற்குத் தீரமாகிய பொருளோடு சையோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்கியம் பிரவாகமும், இலக்ஷியம் தீரமுமாம்.

இவ்வாற்றுற் பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பரம்பரைச் சம்பந்தமுமாகிய சக்தி யிலக்கணைகளின் பேதத்தால் விருத்தியிருவகைப்படும். எப்பதத்தின் விருத்தி எப்புருஷனுக்கு அறியப்படாதா யிருக்கின்றதோ, அப்பதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் அப்புருஷனுக் குண்டாகியும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு மூண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சக்தி யிலக்கணையென்னும் விருத்திகளின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.

ஈஅ. வாக்கியார்த்த ஞானத்தின் கிரமம்.

சாப்த போதத்தின் கிரமம் இதுவாம்:—எக்தப் புருஷனுக்குப் பதத்தின்விருதி அறியப்பட்டதாகின்றதோ, அந்தப்புருஷனுக்கு வாக்கியத்தினது சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு மூண்டாகின்றது. எப்பதத்தின் விருத்தி எப்பொருளில் மூன் அறியப்பட்டதாயிருக்குமோ, அப்பதத்தான் அப்பொருளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன்பின் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாகிய அல்லது சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற் கொன்றுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய வாக்கியார்த்த ஞான

மூண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆழுத்தலிய பதங்களெவையோ, அவற்றிற்குத் தமது பொருளில் விரூத்தியின் இவ்வியல்பினதாய ஞானம் முதலிற் புருஷனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆவென்னும் பதத்திற்கு ஆக்தன்மை விசிஷ்ட பசு விசேஷ (விலங்கின் பேத)த்தில் சக்தியுண்டு. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குச் செயப்படுபொருண்மையிற் சக்தியாம, கொண்டுவருதலிற் கொண்டுவாவென்னும்பதத்திற்குச் சக்தியாம், ஆய்விருதி புணர்ந்துகெட்ட வாவென்னும் பதத்திற்கு வினையினும் ஏவற்கண்ணும் சக்தியாம். சம்போதன போகசேதனத்தில் (விளித்தலின் சமபந்தத்தையுடைய உயர்திணையில்) நீ யென்னும் பதத்திற்குச் சக்தியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சக்திஞான முடையவனுக்கு 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகவே, ஆ முதலிய சகல பதங்களின் சாகூத்காரமு முண்டாய் அதனால் அப் பதங்களினது சக்கியாசத்ததின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. யாணைப் பாகனது ஞானத்தால் அவன் சம்பந்தமுடைய யாணையின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல போலப் பதங்களின் ஞானத்தால் அவற்றின் சம்பந்தமுடைய சக்கியார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. 'இவன் யாணைப்பாகன்' என்று யாணைக்கும் மாவுத்தனுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக்குண்டாகாமல் 'மனிதன்' என்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு யாணைப்பாகனைக் கண்டுழியும் யாணையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அதுபோல இப்பதத்திற்கு இது சக்கியமாம், அல்லது இலக்கியமாமெனச் சக்தியல்லது இலக்கணையாகிய சமபந்தத்தின் பூர்வ ஞானம் எவனுக் குண்டாகாமல், அறியப்படாத பொருளினையுடைய பதத்தின் சிராவண சாகூத்கார மூ (செவி யுணர்வு) ண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதங்களின் சிரவணத்தாலும் அர்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் விருத்தியோடு கூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம; கேவல பதத்தின்ஞானம் ஏதுவன்று. பதங்களின் ஞானத்தால் சகலபதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியு முண்டாய்ச் சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. அல்லது பதங்களின் ஞானத்தால் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள எப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மரண முண்டாயிருக்கின்றதோ, ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய அப்

பதார்த்தங்களின் ஞான முண்டாகின்றது. அந்தப் பதார்த்தங்களின் ஞானம் அல்லது சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தங்களின் ஞானம் வாக்கியார்த்த ஞானமெனப்படும்; தாப்தீப்பீரமையென்னும் சொல்லப்படும். 'ஆவைக் கொண்டுவா நீ' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆ வென்னும் பதப் பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளாகிய செயப்படு பொருண்மையில் ஆதேயத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. ஆதேயத்தன்மையினை விருத்தித்துவம் (விருத்தித்தன்மை) என்பர். 'கொண்டுவா' என்பதின் பொருளாகிய கொணர்தலிற் செயப்படு பொருண்மையை நிரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. வாவென்பதற்கு வினை, ஏவலென இரண்டு பொருளுண்டு. ஆண்டு வினையிற்கொணர்தலின் அநுகூலந்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. வினைக்கு நீ யெனனும் பதப்பொருளில் ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமும், ஏவற்கு நீ யென்னும பதப்பொருளில விடயத்தன்மைச் சம்பந்தமு முண்டு. ஆகலின் "ஆவின்கணிருக்கும் செயப்படு பொருண்மையை நிரூபிக்கும கொணர்தலான அநுகூல வினையின் ஆசிரயமாகிய பிரேரணை (ஏவலின்) விஷயம நீ யென்னும் பதப்பொருளாம்" என்னும ஞானவாக்கியம சுரோதாவிற்குண்டாகின்றது. ஆண்டுவிருத்தி விசிஷ்ட சகல பதங்களின் ஞானமும சத்தப்பிரமாணமாம; பதங்களின் ஞானத்தாலுண்டாகும் அவற்றினது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி வியாபாரமாம; வாக்கியார்த்த ஞானமு பயனும. இவ்வாறன்றி இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்களால் அநேக விடங்களில் பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் அல்லது சம்பந்ததோடுகூடிய பதார்த்தங்களின்ஞானமே பயனுகின்றது. என்றாலும் துவமபதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய தத்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் தத்பதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய துவமபதார்த்தத்தின் ஞானமும் மகா வாக்கியங்களால் அங்கீகரிக்கின், "இப்புருஷன் அசங்கனே" என்றல் முதலிய சுருதி வாக்கியங்களாலே வேதாகதப் பிரதிபாத்திய (உபநிடதங்களாற் சொல்லப்படும்) பிரஹ்மத்திற்கு அசங்கத் தன்மை சொல்லப் படுகின்றமையால் அதற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களாற்சொல்லப்படுவது அகண்டபிரஹ்மமாம். வாக்கியங்கள் அகண்டார்த்தத்தை யறிவிப்பனவா மென்பதில் திருஷ்டாநுதம சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஸபஷ்டமாம்; விரிவஞ்சி யெழுதப்படவில்லை.

ங்கூ. இலக்ஷணையின் முன்மை.

மகா வாக்கியங்களில் இலக்கணையின் கிரமம் விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிந்துகொள்க. பதத்தின் சக்கியத்தோடுள்ள சமபந்தத்தினை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் பதத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யிருக்கின்றது. எனெனின், பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் சக்கியத்தோடுண்டாகின்றது. அச்சக்கியத்தின் சம்பந்தம் இலக்ஷணையோ டுண்டாகின்றது; ஆதலால் சக்கியவாயிலாகப் பதத்திற்குச் சம்பந்தமிருத்தலான் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணைவிருத்தி யுண்டு. இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள் இலக்ஷணை விருத்தியினை * ஜகந்நிய மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். யாண்டுப் பதத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய சக்திவிருத்தி சம்பவிக்க வில்லையோ, ஆண்டுப் பரம்பரைச் சமபந்தமாகிய இலக்ஷணைவிருத்தி அங்கீகரிக்கப்படும். இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது தாற்பரியஞ் சம்பவிக்கவில்லையோ,ஆண்டு இலக்ஷணைவிருத்தியை யங்கீகரித்துப் பதத்தினிலக்கியப் பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியாம். யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்போனது தாற்பரியம் சம்பவிக்கின்றதோ, ஆண்டு இலக்கியப்பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியன்றென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்விலக்ஷணை கேவல லக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகுமாயின் அதனைக் கேவல லக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகம் எதுவோ அதற்குக் கரையோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தம் யோகமா(அவயவசக்தியா)ம் ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்துக் கேவல இலக்ஷணையாம். இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாரணம் இதுவாம்:— † "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்னும் வாக்கியத்திற்கு "இரண்டு ரேபங்கள் (ரகரங்கள்) ஒலிக்கின்றன" என்னும் பொருள் பதங்களின் சக்தி

---

* ஜகந்நியம் - தாழ்ந்தது.

† துவிரேபம் என்பது இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதத்தின் பொருளாம். இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதம் பிரமரம்; அதன்பொருள் வண்டு.

யாற் றோற்றுகின்றது. அவ்வெழுத்து வடிவான ரேபத்தில் ஒலித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்பவனுக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதம் எதுவோ அதன்சக்கியத்தின்கண்ணே ரேப பதத்திற்கு இலகூணையாம். அது கேவலலகூணையோவன்று. எனெனின் எப்பொருளில் பதத்தினது சக்கியத்தின் சாகூஷாத் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதன்கண் கேவல லகூணை யுண்டாகின்றது. துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டுரேபமாம். அவற்றின் அவயவித்தன்மைச் சம்பந்தம் பிரமரபதத்திலுளது. அப்பதத்தின் சக்திரூபசம்பந்தம் தனது வாச்சியமாகிய வண்டில் இருக்கின்றது. ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாகிய பிரமரபதம் எதுவோ அதன் சம்பந்தமிருத்தலால் சக்கியத்தின் பரம்பரைச்சமபந்த மிருக்கின்றது; ஆகலின் இலகூஷிதலகூஷணையாம். இரண்டுரேபங்களைத் துவிரேபமென்றுகூறுவதில்லை. இரண்டு ரேபங்களுடையதனைத் துவிரேபமென்பர். இரண்டு ரேபமுடையது பிரமரபதமாம். ஆகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரமரபதமெதுவோ, அதற்கு வண்டினுடு சாகூஷாத் சம்பந்த மிருத்தலால் கேவலலகூணைசமபவிக்கின்றது. என்றாலும் வியாகரணமதத்தில் அது சமாசத்தின் (*தொகைச்சொல்லின்) சக்தியாமாகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதமாம். நியாயவைசேஷிகர் மதத்தில் சமாசசமுதாயத்திற்கு (தொகைச்சொற் றொகுதிக்கு)ச் சக்தி யங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் சமாச சமுதாயத்தின் அவயவங்க ளெவையோ, அவற்றிற்கு இலகூணை விருத்தியினால் அதிக அர்த்தம் சமாசத்தின்கண் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: 'துவிரேபம' என்னும் இவ்வளவும் சமாச சமுதாயமாம். அதற்கு எப்பொருளினும் சக்தி யில்லை. ஆண்டுத் துவித்துவ (இருமைச்) சங்கை விசிஷ்டம் துவிபதத்தின் அர்த்தமாம். ரேபத்தன்மைச் சாதிவிசிஷ்ட அகூரம் ரேபபதத்தின் பொருளாம். துவிபதத்தின் சக்கியத்திற்கும் ரேபபதத்தின் சக்கியத்திற்கு முள்ள அபேதசம்பந்தம் வாக்கியார்த்த மாகுமாயின், துவித்துவ சங்கையுடையன ரேபங்களாமென்னும் அர்த்தமே சக்கியமாம். துவிரேபமுடைய பதத்தினைத் துவிரேபமென்பர். அஃது இலகூணை விருத்தியை யங்கீகரித்துக் கூறுகின்றனர்.

* துவிரேபம் என்பது தேன்மொழியினைப் போல அன்மொழித் தொகைச்சொல்.

ஆனால் இத்தூஷணப்பேதமுண்டு—நியாய வைசேஷிகமதத்தில் வாக்கியத்திற்கு இலக்ஷணை யங்கீகரிப்பதில்லை. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணை யென்பர். பதசமுதாய வடிவினதாகிய வாக்கியத்திற்கு எப்பொருளினும் சக்தியில்லை. ஆதலால் வாக்கியத்தினது சக்கியத்தின் அபாவமிருத்தலான் சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்குப் பொருந்தாது. பதத்திற்கு இலக்ஷணையுண்டென்னும் மதத்தில் இரேப பதத்திற்கு இரேபமுடையதன்கண் இலக்ஷணையாம். மீமாம்சைமதத்தினும் அங்ஙனமே வேதாந்தமதத்தினும் வாக்கியத்திற்கும் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துளர். வாக்கியத்தினிலக்ஷணையில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்கிது சமாதானமாம்:— பத சமுதாயத்தினை வாக்கிய மென்பர். அச்சமுதாயம்ஒவ்வோர்பதத்தினும்வேறன்று. ஆதலாற் பதங்களின் சக்கியமே வாக்கியத்தின் சக்கியமாம். அல்லது சக்கிய சம்பந்தம் இலக்ஷணை யன்று; போத்திய(அறியப்படுதற்)சம்பந்தம் இலக்ஷணையா மென்பர். பதத்தின் சக்கியத்தன்மை சக்திவிருத்தியா லறியப்படுவ தாதல்போல ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தவடிவ அல்லது பதார்த்தங்களின் சம்பந்த வடிவ வாக்கியார்த்தம் வாக்கியத்தால் அறியப்படுவதாம். ஆதலால் பதத்தானறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை எங்ஙனம் பதத்திற்குளதோ, அங்ஙனமே வாக்கியத்தா னறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்கு முண்டென்னும் மதத்தில் துவிரேப சமுதாயத்திற்கு இரண்டு ரேபமுடைய பதத்தின்கண் இலக்ஷணையாம். இவ்வாற்றுன் துவிரேப பதத்தான் இலக்ஷித (இலக்ஷிக்கப்பட்ட) பிரமர பததத்திற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணையிருத்தலான் இலக்ஷித இலக்ஷணையெனப்படும். அதுவும் இலக்ஷணையினு ளடங்கியதேயாம். ஏனெனின், துவிரேபு பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்குப் பிரமர பதத்தோடு சாகூஷாத சம்பந்தமும் பிரமரமாகிய வண்டோடு பிரமர பதவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தமு மிருக்கின்றனவாகலின், சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையினும் இலக்ஷித லக்ஷணை வேறன்று. வியாகரண மதத்தில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதமாம். அதற்கு வண்டோடு சாகூஷாத் சமபந்தமுண்டு. ஆகலின், இவ்வுதாரணம இலக்ஷித லக்ஷணையினதன்று; கேவல இலக்ஷணையினதாம். இம்மதத்தில் இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாரணம் 'இங்

கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியனவாம். ஈண்டுச் 'சிங்கத்தோ டபின்னன் தேவதத்தன்' என்னும் வாக்கியார்த்தம் பதங்களின் சக்திவிருத்தியாற் ரோன்றுகின்றது; அது சம்பவியாது. எனெனின் பசுத்தன்மைச் சாதியும் மனிதத் தன்மைச் சாதியும் ஒன்றற் கொன்று விருத்தமாம்; ஒன்றினிடத்துச் சமபவியா. ஆகலின் சிங்க மென்னும் சொல்லிற்குச் சூரத்தன்மை குரூரத்தன்மைத் தன்ம முடைய புருஷனிடத்து இலக்ஷணைபாம். அப்புருடனேடு சிங்க மாகிய சக்கியததிற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்த மின்மையால் கேவல லக்ஷணையோ இல்லே. ஆனல் சூரத்தன்மை முதலியவற்ரோடு சிங்க சத்தத்தின் சகியததிற்கு ஆதேயத்தன்மைச் சமபந்தமுளது. சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரதன்மை முதலியவற்றிற்கு புருஷனிட டத்து ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ஆனல் சிங்கத்தின் சூர த்தன்மைக்கும் புருஷனது சூரத தன்மைகுகும அபேதம அங்கீ கரிக்கின் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்குத் தேவதததனிடத்து அதி காரணத்தன்மையின் சம்பந்தமாம. இரண்டு சூரத்தன்மைகளுக்கும் ஒன்றற்கொன்று பேத மங்கிகரிக்கின், சிங்கத்தினது சூரத்தன் மைக்குப் புருஷனிடத்துத தன்னினமுள்ள சூரததன்மையின் அதி காரணத்தன்மைச சம்பாதமுண்டு. சிங்கத்தின் சூரததன்மை தா னென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்ரூன் வாக்கியத் திற்குப் பரம்பரைச சமபாத மிருததலான், சிங்க சத்தத்திற்குச் சூரத்தன்மை முதலியகுண விசிஷ்டனிடதது இலக்ஷித லக்ஷணை யாம. சக்கியதின் பரம்பரைச சம்பந்தத்தினை இலக்ஷிதலக்ஷணை யென்பர்.

இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லால் முற்கூறிய பொரு ளின் சித்தி (பெறுதி)கிலேசமுடையதாம்; ஏனெனின், இலக்ஷித லக்ஷணையெனுஞ் சொல்லின் சூடியோ சக்கியத்தின் பரமபரைச்

---

* சூடி (இகுறி) யெனபது பதத்தின் சமுதாய சக்தி (பொதுவாற் றல்). அவவாற்றலுடைய பதங்கள் மரம், நிலம் என்பனவாம. யோகம் (காரணம்) என்பது பதத்தின் அவயவங்களில் (சொல்லின் பகுதி விகுதி முதலிய வுறுப்புகளில்) உள்ள சக்தியாம். அவவாற்றலுடைய பதங்கள் அணி, மூடி முதலியனவாம். யோகப்பொருளிலிருக்கும் சூடி சக்தி யோகசூடி (காரண இடுகுறி) யாம். இவவாற்றலுடைய பதங்கள பங்கயம் முகக்கண்ணன் முதலி யனவாம். யோகப் பொருளினும் வேறிய பொருளிலிருக்கும் சூடி சக்தி யோகிகசூடிசக்தியாம். அவவாற்றலுடையபதம் உற்பிதம்முதலியன. உற்பித மென்னும பதத்திற்கு யோகப்பொருள் பிளந்துகொண்டிவரும் ம்ரம் கொடி முதலியன; சூடிப்பொருள் ஓர் யாகம்.

சம்பந்தத்தால் கோசம் (நிகண்டு) முதலியவற்றில் ஓரிடத்து மில்லை. யோகவிருத்தியால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் தோற்றுகிற தில்லை. எனெனின், இலகூதித தின் இலக்ஷணை இலகூதித இலக்ஷணையென்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்று மைத் தோகையாகச் செய்யின், இலகூதிதம் அதாவது இலக்ஷணை விருத்தியாற் றோன்றிய தெதுவோ, அதன் இலக்ஷணை யென்பது இலகூதித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகச் சித்திக் கின்றது. துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது, சிங்கம் தேவதத்தன் என்றல் முதலியனவாகச் சொல்லப்பட்ட இலகூதிலக்ஷணையின் உதாகரண மெதுவோ, அதில் முற்கூறிய சொரூபமுள்ள இலகூதித லக்ஷணை சம்பவியாது. எனெனின் 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' என்னும் வாக்கியத்தில் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதம் இலகூதித மாகின் றது. அதற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகுமாயின், மூற் கூறிய அர்த்தம் சம்பவிக்கும். அவ்விரண்டு வார்த்தையு மில்லை. எனெனின், துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் பிரமர பதத்தோ டொதாயினும் துவிரேப பதத்தால் இலகூதிதம் பிரமர பதமன்று. எனெனின் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலகூதிதமாம்; கேவல சக்கிய சம்பந்தி இல கூதிதமன்று, கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலகூதிதமாயின், கங்கை யென்னும் பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்திகள் மீனமுதலிய அநேகமுளர்; அவை யாவுமே கங்கையென்னும் பதத்தால் இலகூதித மாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொல்லுவான் 'குறிப்பிற்கு விடய மாகும் சக்கியசம்பந்தி இலகூதிதமாம். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கிய சம்பந்தியோ அநேகமாம். என்றாலும் 'கங்கையில் இடை ச்சேரி' என்னும் வாக்கியத்தில் கேட்பவனுக்குக் கங்கையென் னும் சொல்லால் கரையின் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வா று கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி கேவலம் கரையாம். ஆக லின் கங்கையென்னும் பதத்தால் கரையே இலகூதிதமாம். மீன முதலியனவும் சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், முற்கூறிய கருத் திற்கு விடயமாதலில்லை யாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தால் இலகூதிதமாகா. இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சம்பந்தியோ பிரமரபதமாம். ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபத த்தின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவான் கருத் தன்று. ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமர

பதத்தின் சக்கியமாகிய வண்டின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டா தல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தாம். ஆதலால் துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியும் •பிரமரபதமரம். சொல்லுவோனது முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலின்மையால் துவிரேப பதத்தால் இலகூதிதம் பிரமரபத மன்று. ஒருவாற்றால் துவிரேப பதத்தால் இலகூதிதம் பிரமரபதமா மென்னும் வாக்கி தையினை அங்கிகரித்துக் கொள்வோமாயினும் பிரமர பதத்திற்கு வண்டின்கண் சக்தி யிருக்கின்றதாகலின் அதற்கு இலகூணை கூறு தல் அசங்கதமாம். இவ்வாற்றால் 'இலகூதிதமாகிய வண்டினது இலகூணை இலகூதித லகூணையாம்' என்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்று மைத் தொகையின் பொருள் முற்கூறிய உதாரணத்திற் சம்பவி யாது. அங்ஙனமே 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்னும் உதாரணத் திலும் முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவியாது. சிங்கத்தின்க ணுள்ள சூரத்தன்மை முதலியன சிங்கசத்தத்தினது சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், சிங்க சத்தத்தால் சூரத் தன்மை முதலியவற்றின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டு மென்பது சொல்லு வோனது கருத்தன்று. ஆனால் சிங்க சதத்தத்தால் சிங்கத்தை யொத்த புருஷனது போதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமெ ன்பது சொல்லுவானது கருத்தாம். ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாயி னும் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முற்கூறிய கருத்திற்குவிட யமாகா திருத்தலான், சிங்க சத்தத்தால் இலகூதித மன்று. அன்றி யும் ஒருவாற்றால் சிங்க சத்தத்தால் இலகூதிதமாம சூரத் தன்மை முதலிய குணங்களென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவோ மாயினும் அவ ற்றிற்கு இலகூணை கூறுதல் விருத்தமாம். எனெனின், சக்தியும் இலகூணையும் எழுத்துவடிவமான சத்தத்தினவாம். சூரதன்மை முதலிய குணங்கள் சத்தரூபமன்று. ஆதலால் அவற்றிறகுச சக்தி அல்லது இலகூணை பொருந்தாது. இவ்வாற்றால் "இலகூதிதமாகிய பிரமர பதத்தின் இலகூணை இலகூதித லகூணையாம்" "இலகூதித மாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணசமுதாயத்தின் இலகூணை இல கூதித லகூணை யாம்" என்னும இவ்வகையான பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கிகரித்தலா லுண்டாகின்றது. இவ் வர்த்தத்தில் சக்கியத்தினது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தின் ஞானம் இலகூதித லகூணை யென்னும் சொல்லா லுண்டாகிற தில்லை. முற் கூறிய உதாரணங்க ளிரண்டினும் சக்கியத்தின் பரமபரைச் சம்

பந்தமோ வண்டினிடத்தும் புருஷனிடத்துமாம். முற்கூறிய வண்ணம் இலக்ஷித இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு*யோகப்பொருள் சம்பவியாது. என்றாலும் இனிக் கூறப்படும் வகையான் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னுஞ் சொல்லின் யோகப் பொருள் ஆரும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்துச சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகவே சம்பவிக்கின்றது. சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷித சப்தத்திற்குப் பொருளாமாயினும், பாகத்தியாக லக்ஷணையினுல் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாதலென்னும் இத்தனேப் பாகத்தைவிட்டு நின்ற சக்கிய சம்பந்தி ஈண்டு இலக்ஷித சத்தத்திற்குப் பொருளாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணையென்னும் சொலலின் பொருளும சக்கிய சம்பந்தமாம். அதன்கண் சக்கிய பாகத்தைவிட்டு நின்ற சம்பந்தமாத்திரம் பாகததியாக லக்ஷணையால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். ஆதலால் இலக்ஷிதமாகிய சக்கிய சம்பந்தியின் இலக்ஷணையாகிய சம்பந்தம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம. இவ்வாறுன் சக்கிய சம்பந்தியின் சமபந்தம இலக்ஷிதலக்ஷணை யென்னும சொல்லால் யோகவிருத்தியாலே சித்தமாகின்றது. அல்லது இலக்ஷித சத்தத்திற்கோ சக்கிய சமபந்தியில் பாகததியாக லக்ஷணையாம. இலக்ஷணையெனுஞ் சொல்லிற்குச் சக்கிய சமபந்தமே பொருளாம். அதற்குச் சம்பந்தமாத்திரததில் இலக்ஷணையில்லை. "இலக்ஷிதத்தான் இலக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை" என்றிவ்வாறு மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இஷ்டமான பொருளின் சித்தியுண்டாகின்றது. இலக்ஷிதத்தால் அதாவது சக்கிய சமபந்தவாயிலாக, இலக்ஷணை அதாவது சக்கியத்தின் சம்பந்தம என்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பெரருளாம. சகக்கிய சம்பந்தம் சிலவிடத்து நேரேயாகின்றது; சிலவிடததுச சக்கிய சம்பநதிவாயிலாக வண்டாகின்றது. "துவிரேபம ஒலிக்கின்றது" என்றல் முதலிய விடங்களில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்கு வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாகச் சிங்கசததத்தினது சக்கியதின் சம்பநதி சூரத்தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டத்தின்கண்ணுமாம். ஆதலால் சிங்க சத்த

* அவயவ ஆற்றலா லுணரப்படுமெ பொருளினை யோகப்பொருளென்பர்.

த்திற்கு இலக்ஷித மெனப்படும் சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன் மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாக இலக்ஷணை அதாவது சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின்சமபாதம புருஷனிடத்துளதாம. ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இலக்ஷித்தம் இலக்ஷணை யென்னும் சொற்களில பாகத்தியாக லக்ஷணையை யங்கீகரித்தல் வேண்டிய. மூன்றுமவேறுறுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இல கூணையென்னும சொல்லின் முக்கியார்தாதம நிற்கின்றது. இலக்ஷித சத்தமொன்றினும் பாகத்தியாக லக்ஷணை யங்கீகரித்தல்வேண்டும். இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும சொல்லில் கர்மதாரய சமாசம் (பண்பு த்தொகை) அங்கீகரிக்கின் இலக்ஷிதம இலக்ஷணையென்னும் சொற்க ளிரண்டிற்கும் முக்கிய யோக அர்த்தம நிற்கின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணை யங்கீகரிக்க வேண்டியதிலலை. அவயவங்களின் சக்தியால் எந்தச் சத்தம் தனது பொருளைத தெரிவிக்கின்றதோ, அதனை யௌ கிக சத்தமென்பர். எங்ஙனம: * பாசகனென்னும சொல்லில 'பாச்' என்னும அவயவத்திற்குப் பாகம பொருளாம, 'அகன்' என்னும் அவயவத்திற்குக் காத்தா (செய்வோன்) என பதுபொருளாம். இவ் வாற்றுன் அவயவசக்தியால பாகஞ்செய்வோன பாசகனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாயிருத்தலின், பாசகசப்தம் யௌகிக சப்த மாம். அவயவசக்தியை யோகமென்பர். இது பாரிபாஷிகசொல. சாஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதம பரிபாஷை யெனப்படும. பரிபாஷையாற் பொருளை யறிவிக்குமசொல் பாரிபாஷிகச் சொல் லெனப்படும். இலக்ஷித சப்தத்திற்கு இலக்ஷ, இத என்னும் இரண் டும் அவயவங்களாம். அவற்றுள் இலக்ஷ என்னும பதத்திற்குப் பொருள் இலக்ஷணம்; இதவென்னும பதத்திற்குப் பொருள் சமபந் தியாம. ஆதலால் இலக்ஷண சமபாதியென்னும பொருளை யறிவிக் கும் இலக்ஷிதசத்தம யௌகிகமாம இதனால இலக்ஷணமுடையது இலக்ஷித சத்தத்தின் பொருளாம; அங்ஙனமே சக்கிய சமபந்தத் தின் பெயர் இலக்ஷணையாம். இது சாஸ்திரத்தின சங்கேதமாம். ஆதலால் இலக்ஷணையென்னும் சொல் பரிபாஷையால் சக்கிய சம

* சமைப்பவன் என்னும சொல்லில் 'சமை' என்னும் அவயவத்திற்குச் சமைத்தல் பொருளாம்; 'அன்' என்னும் சொல்லிற்குக் கர்த்தா (செய்வோன) என்பது பொருளாம். இவ்வாற்றுனே அவயவ ஆற்றலால் சமையல் செய் வோன் சமைப்பவனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாதலின் சமைப்பவன் என்னும் சொல் யௌகிக (காரண)ச் சொல்லாம்.

பந்தமாகிய பொருளை யறிவிப்பதா யிருத்தலால் பாரிபாவிகமாம். 'இலகுதிதமாகிய இலகூணை இலகுதித லகூணை' என்பது பண்புத் தொகை. இலகூணமுடையதாகிய இலகூணை யென்னும் பொருள் பண்புத் தொகையாற சித்திக்கின்றது. அசாதாரண தர்மத்தை இலகூணமென்பர், சக்கியசம்பந்தத்தை இலகூணையென்பர். ஆதலால் இலகூணையின அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத்தன்மையாம். அதுவே அதன் இலகூணமாம். சக்கியத்தின் சம்பந்தம் சாகூதாத் பரம்பரையென்னும் வேறுபாட்டால இருவகைத்தாம். அநேக விடங்களில் சக்கியத்தின் சாகூதாத் சம்பந்தமாகிய இல கூணையுண்டு. 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியவற்றில் சக்கியத்தின் சாகூதாத் சம்பந்தமில்லை. என்றாலும இலகூணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாம். சம்பந்தத்திலுள்ள சாகூதாத்தன்மை இலகூணையின் இலகூணத்தில் பிரவேச முடையதன்று. யாண்டுச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சமபந்தமோ, ஆண்டும் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாகிய தன்னிலக்கண முடையது இலகூணையாம். 'கங்கையில்இடைச்சேரி' என்றல் முதலிய உதாரணங்களில் சக்கியத்தின் சாகூதாத் சம்பந்தமாகிய இலகூணை யுளதாயினும், சம்பந்தத்தின் சாகூதாத் தன்மை இலகூணையின் இலகூணத்தில பிரவேச முடையதன்று. ஆனால் சாகூதாத் பரமபரைச் சாதாரண சம்பநதத்தன்மை வடிவ மாக இலகூணையின் இலகூணத்தில் சம்பநதமாத்திரம் பிரவேச முடையதாம். இதனாற்றான் 'சக்கியசம்பந்தமுடையது இலகூணை' எனச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. 'சக்கியத்தின் சாகூதாத் சம்பந்தம் இலகூணை' என்று சொல்லவில்லை. இவ்வாற்றான் இலகுதித அதாவது சக்கிய சமபநதத்தன்மை வடிவ தன்னிலக்கணமுடைய இலகூணை இலகுதித லகூணையெனும் சொல்லிற்கு பொருளாம். அது பரம்பரைச் சமபநத ஸ்தலத்திற் சம்பவிக்கின்றது. இலகுதித லகூணையென்னும சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் சாகூதாத் சம்பந்த ஸ்தலத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டும் இலகுதித லகூணை சொல்லுதல்வேண்டும்; என்றாலும் "இலகுதிதமான லகூணை இலகுதிதலகூணை" என்று சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— சக்கிய சாகூதாத்தன்மை விசிஷ்ட சம்பந்தத்தன்மை யின்றிய கேவலசக்கியசம்பந்தத்தன்மையான இலகூணமுடையதாகியில கூணை இலகுதித லகூணை யென்பதாம். ஆதலால் கேவல லகூணை கொள்ளப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பண்புத்தொகையாம்.

சில நூல்களில் இவ்வாறெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—"சிங்கம் தேவதத்தன்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் சிங்கமுதலிய சொற்கள் கௌணி விருத்தியால் புருஷன் முதலியோரை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. எங்ஙனம் சக்தி லக்ஷணைகள் பதத்தின் விருத்திக ளாகின்றனவோ, அங்ஙனமே மூன்றாவது கௌணியும் விருத்தியாம். பதத்தின்சக்கிய அர்த்தத்தில் எந்தக்குண மிருக்கின்றதோ, அதனையுடைய அசக்கிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணி விருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சிங்க பதத்தின் சக்கியத்தில் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்க ளிருக்கின்றன; அவற்றையுடையவன் சிங்க சதத்திற்கு அசக்கியமாகிய (சக்கியமாகாத) புருடன்; அவனிடத்துச் சிங்க சத்தத்தின் கௌணி விருத்தியிருக்கின்றது. அது முற்கிரமப்படி இலக்ஷணையின் உட்பட்டதாம்.

சக. நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தியைக் கூறுதல்.

நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தி அலங்கார நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அதன் உதாரணம இதுவாம்:—சத்துருவின் வீட்டில் போஜனத்தின் பொருட்டுப் பிரவர்த்திதத புருஷனைப் பார்த்து 'விஷத்தைப் புசி' என்று அவனுக்குப் பிரியனுகிய மற்றோர் புருஷன் சொல்லுகிறான். ஆண்டு 'விஷத்தைச் சாப்பிடு' என்பது சக்திவிருத்தியால் வாக்கியத்தின் பொருளாம். சொல்லுவோனுக்குப் போஜனத்தின் அபாவத்தில் கருததாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில சம்பந்தமின்மையால் இலக்ஷணையும்பொருந்தாது. ஆதலால் சதுருவின் வீட்டிலுண்ணுதலின் நிவிருத்தி வாக்கியதத்தின் வியங்கியப்பொருளாம். வியஞ்சனவிருத்தியாற் சேறும் பொருள் எதுவோ, அது *வியங்கியப் பொருளெனப்படும். வேறு உதாரணம்:—சக்தியாகாலத்தில் அநேக புருஷர்களைப் பல காரியங்களிற் பிரவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஒருவன் 'சூரியன் அஸ்தமித்தது' என்னும் வாக்கியத்தை யுச்சரித்தான். அதைக்கேட்டுப் பலபுருஷர்கள் அக்காலத்தில் தத்தம் கர்த்தவ்வியங்களை (தாம் தாம் செய்யவேண்டியவற்றை) நன்று தெரிந்து பிரவர்த்திக்கிறார்கள். ஆண்டு அநேக புருடர்களுக்குப் பல காரத்தவ்வியத்தின் ஞானம வியஞ்சனவிருத்தியா லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு

* வியங்கியம்=குறிப்பு.

வியஞ்சனவிருத்தியின் அநேக உதாரணங்களை காவ்வியப்பிரகாசம் காவ்வியப் பிரதீப முதலிய நூல்களில் மமபட்டர் கோவிந்தபட்டர் முதலியோர் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வநேக வுதாரணங்களும் சிங்கார ரசமுடையனவா யிருத்தலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. நியாய நூல்களில் வியஞ்சனவிருத்திக்கும் இலகூணவிருத்தியில் அடக்கம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சக்கிய சம்பந்தமுடைய அர்த்தத்தின்ஞானமோ இலகூணவிருத்தியாற் சமபவிக்கும். சக்கி யார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய அர்த்தத்தில் இலகூணை சம்பவியாது. அது சத்தத்தாற் மூற்றுமபொருட்டு வியஞ்சனவிருத்தி யங்கீகரி த்தல் வேண்டுமென்று அலங்காரநூலார் கூறுவர். அதற்குச் சமா தானம் வருமாறு:— சாகூஷாத் பரம்பரை யென்னும பேதத்தால் சம்பந்தம் இருவகையாம். அவற்றுள் சாகூஷாத் சம்பந்தமோ பரஸ் பரம் சிலவற்றிற்கே யுண்டாகின்றது; எல்லாவற்றிற்கு மூண்டா வதில்லை. பரம்பரைச் சம்பந்தமோ சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பவிக்கும். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதென்ன ? கோத் தன்மை அசுவத்தன்மைகளுக்கும பரஸ்பரம்*வியதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடபாபாவமும் கடமும பரஸ்பர விரோதிக ளாம். என்றாலும் கடத்தில் கடாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்திற்குத் தனது அபாவத்தில் சுவவிரு த்திப் (தன்னிடத்திருக்கும) பிரதியோகித்தன்மையை நிரூபிக்குந் தன் மைசீசம்பந்தமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வபதார்த்தங்களுக்கும் தம்மில் பரம்பரைச சம்பந்தம சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் வியங்கிய ப்பொருளும சக்கிய சமபந்தியாயிருத்தலின் இலகூயத்தில் அடங் கியதாம். வியஞ்சனவிருத்தியின்நிரூபணம் காவியப்பிரகாசத்திலும் அதன் உரையிலும ஜயராமபட்டாசாரியா முதலியோரால் எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே காவியப்பிரதீபத்திலும்அதன் உரை யாகிய உத்யோதனத்திலும் நாகோஜிப்பட்டா ல்எழுதியிருக்கின்றனர்; அதன் கண்டனமும நியாயநூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரண நூல்களிலும சிலவிடத்துக் கண்டனமும் சிலவிடத்து நிரூபணமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அத்வைத நூல்களில் கண்டனத்தின் அல்லது நிரூபணத்தின் ஆக்கிரகம (மேற்கொள்ளல்) இல்லை. ஆதலால் நிரூபணத்தின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப் பட்டது.

---

* வியதிகரணத்தன்மை=வேற்றுநிலைக்களத்திருத்தல்.

சூ2. இலக்ஷணையின் பேதத்தைக் கூறுதல்.

சக்தி இலக்ஷணை யென்னும் இரண்டும் எல்லோர் மதத்திலு மூண்டு. மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தலிலும் இரண்டு மே உபயோகமாம். அவற்றுள் சக்தியின் நிரூபணம் செய்யப்பட் டது. சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் பரமபரைச் சம்பந்த மெனும பேதத்தால் கேவலக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணையென இரண்டு பேதம் இலக்ஷணைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஜகல் லக்ஷணை (விட்ட லக்கணை) அஜகல் லக்ஷணை (விடாத லக்கணை) பாகத் தியாக லக்ஷணை (ஜகதஜகல் லக்ஷணை விட்டுவிடாத லக்கணை) யென்னும் பேதத்தால் மீண்டும் முவகை இலக்ஷணையுண்டு.

யாண்டுச் சக்கியம தோற்றுமல் கேவல சக்கிய சம்பந்தி தோற் றுகின்றதோ, ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'விஷத்தைப் புசி' என்னுமிடத்தில் சக்கியமாகிய விஷபோஜன த்தை விட்டுச் சக்கியசமபந்தியாகிய போஜனசீவிருத்தி தோற்றுத லால் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தம் சமபவிக்க வில்லை யோ ஆண்டு ஜகல் லக்ஷணை யங்கிகரிக்கப்படும். எங்ஙனம்: 'கங் கையிற் கிராமம்' என்னுமிடத்தில் பதங்களுக்கும சக்கியார்த்தங் களுக்கும் பரஸபர சமபந்தம சம்பவியாது. என்றாலும், 'விஷத்தை ப் புசி' என்னு மிடத்துச சக்கியார்த்ததின் அந்நுவயம் சம்ப விக்கும. விஷம் மரணத்திற் கேதுவாமாயினும் போஜனத்தில் விஷத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அந்நுவயாநுப பத்தி (கொண்டுகூட்டுணர்வுநிகழாமை) இலக்ஷணைக்குப்பீஜமன்று. தாற்பரியாநுபபத்தி (தாற்பரிய வுணர்வுநிகழாமை) யே இலக்ஷணை க்குப் பீஜமாமென்று நூல்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—அந்நுவயத்தின் அதாவது சக்கியார்த்த த்தினது சம்பந்தத் தன்மையின் அநுபபத்தி அதாவது அசம்பவம், யாண்டு நிகழுகின்றதோ ஆண்டு இலக்ஷணை யுண்டென்பது நியம மன்று. இதுவே நியமமாகுமாயின் 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டந் தாங்கியவனிடத்து இலக்ஷணை நிகழாது; தண்டமென்னும் சொல் லின் சக்கியத்திற்கு உள்ளேவிடுதலிற் கொண்டுகூட்டு (அந்நுவயம்) சம்பவித்தலான். ஆதலால் தாற்பரியாநுபபத்தி இலக்ஷணைக்குப்பீஜ

மாம்; அந்துவயாநுபபத்தி பீஜமன்று. தாற்பரிய மென்பது வாக்கி யத்தைப் பிரயோகஞ் செய்வோனது இசசை; அதன் அநுபபத்தி யாவது அது சக்கியார்த்தத்தில் சம்பவியாமை; இது இலக்ஷணை யை யங்கீகரித்தற்குப் பீஜமாம், அதாவது ஏதுவாம். 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தாற்பரியாநுபபத்தி யுண்டு. ஏனெனின், தண்டத்தை உள்ளே விடுதலாகிய சக்கியார்த்தத்தில் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது கருத்துச சம்பவியாது. ஆதலால் தண்டமெனனும்சொல்லிற்குத் தண்டந்தாங்கிய புருடனிடத திலக்ஷணையாம். அங்ஙனமே மரணத்திற்கு ஏதுவாகிய விஷபோஜ னத்தில் பிதாவின் தாற்பரியம் நிகழாதாகலின் போஜன நிவிருத்தி யில் ஜகல் லக்ஷணையாம். "கங்கையிற் கிராமம்" என்னுமிடத்துத் தாற்பரியாநுபபத்தியும் சம்பவிக்கின்றதாகலின், யாண்டுத் தாற்ப ரியாநுபபத்தி யுளதோ, ஆண்டு இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படுமென் பது நியமமாம். "கங்கையில் கிராமம" என்னுமிடத்தும் கங்கை யென்னும் சொல்லிற்குச் சக்கியமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் (வெள்ளம்) எதுவோ, அதனிவிட்டுச் சக்கிய சம்பநதியாகிய கரை யின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆகலின் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சாமானியமான கரையின் உணர்ச்சியில் சொல்லு வோனது கருத்தின்றி, கங்கைக்கரையில் சொல்லுவோனது தாற் பரியமுளதோ, ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்திற்குங் கங்கை க்கரையின்கண் அஜகல் லக்ஷணையாம். அஜகல் லக்ஷணையின் அசா தாரண உதாரணமோ "காகங்களினின்றும தயிர் இரகிக்கப்படுக" என்றல் முதலியவாம். சக்கியத்தோடுகூடிய சக்கிய சம்பந்தியின் ஞானம் யாண்டுளதோ, ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணை யுண்டு. போஜனத் தின்பொருட்டுத தயிரை இரகிதத்தில்சொல்லுவோனதுதாற்பரிய மாம். அது பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை ரகிதலின்றிச் சம்பவியாது. ஆதலாற் காகமென்னும சொல்லிற்குத் தயிரைக் கெடுப்பதன்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறே 'கவிகையாளர் செல்கின்றனர்' என்னுமிடததுக் கவிகையாளர் என்னுஞ் சொல் லிற்குக் கவிகையாளரோடுகூடிய கூட்டத்தின்கண் அஜகல்லக்ஷணை யாம். நியாயமதத்தில் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணமாத்திரத் திற் சக்தி யுண்டு. 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் நீலவருவ முடையதனை யறிவிக்கும் நீலமுதலிய பதங்கள் இலக்ஷ ணையா வுளவாம். ஆண்டுச சக்கியத்தோடுகூடிய சம்பந்தியின் ஞான

முண்டாகின்றதாகலின், அஜகல் லக்ஷணையாம். கோசகாரர் மதத்தில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணத்தினும் குணியினும் சக்தியுண்டு; இலக்ஷணையில்லை. வேதாந்த பரிபாஷையென்னும் தூலில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணியினிடத்து அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது நியாயநூலார் மதம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்ததின் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்தை யறிதலில் சொல்லுவோன் கருத்துளதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். எங்ஙனம்: 'அவனே இத்தேவதத்தன்' என்னுமிடத்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம. சுண்டுப் பரோக்ஷவஸ்து அவனென்னும் சொல்லிற்கும், அபரோக்ஷவஸ்து இவனென்னும் சொல்லிற்கும், தகர முதலிய வெழுத்துக்களே யத்தத பெயரினையுடைய புருஷ சரீரம தேவதத்தனென்னும சொல்லிற்கும் பொருளாம். அவனென்னும் சொற்பொருளோடு இவனென்னும் சொற் பொருளுக்குள்ள அபேதம் அவனெனுஞ் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமைக்குப் பொருளாம. இவனென்னும சொற்பொருட்குத தேவதத்த னென்னும் சொற்பொருளோடுள்ள அபேதம் இவனென்னும் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமையின் பொருளாம்; அல்லது அவன் இவன் என்னும் சொற்களிலுள்ள வேற்றுமைகள் பொருளில்லாதனவாம். சமானவிபக்தி (ஒருவேற்றுமை) யுடைய பதங்களின் சாந்தானத்தால் பதார்த்தங்களின் அபேத ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷவஸ்துவோடு அபின்னமான அபரோக்ஷ வஸ்துவின் சொரூபம தேவதத்த னென்னும் பெயரையுடைய சரீரமாம். இது வாக்கியத்தினது பதங்களின் சக்கியார்த்தமாம். அது உஷ்ண சீதலமென்பதுபோலப்பாதிதமாம் (வாதிக்கப்படுவதாம). பாதிதார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது கருத்து நிகழ்வதன்று. ஆதலால் அவன் இவனென்னும சொற்களின் சக்கியத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைப் பாகங்களைத் தியாகஞ் செய்து (விடடு) வஸ்துபாகத்தில் இலக்ஷணை யிருத்தலின் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம.

• இவ்வாற்றான்மூவகை இலக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி (பயனுடை) லக்ஷணை நீடு (இடுகுறி) லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யாண்டுச் சக்தி யுடைய பதத்தினை விட்டு இலாக்ஷணிக (இலக்ஷணையுடைய) சத்தப் பிரயோகத்தில் பிரயோஜன முண்டாகின்றதோ, அது பிரயோஜனவதிலக்ஷணையெனப்படும். எங்ஙனம்:

கங்கையென் னும் பதத்திற்குக் கரையிற் பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யாம். கரையிற் கிராமமென்று சொல்லுவோ மாயின், கரையிற் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றின் ஞான முண்டாகாது. கங்கை யென்னும பதத்தான் கரையையியம்விக்கின் கங்கையின் தர்ம மாகிய குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன கரையிற் காணப்படும். இதன்பொருட்டே வியஞ்சனை விருத்தியை அலங்காரநூலார் அங்கீ கரிக்கின்றனர். நியாயமதத்தில் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன சொல்லுணர்ச்சிக்கு விடயமன்று; அநுமிதிக்கு விடயமாம். அங் ஙனமன்றோ? கங்கைக்கரை குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றை யுடையதாம்; கங்கையென்னும சொல்லானறிவிக்கப்படுகிற் தன்மை யான், கங்கையைப்போல வென்பது அநுமானம. எவ்வாற்றானும் பிரயோஜனவதிலக்ஷணையுண்டு.

பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்திஇருக்கி யில்லையோ, சக்திய த்தைப்போல எப்பொருளி னுணர்ச்சி எப்பதத்தான் எல்லோரு க்கும் பிரசித்தமாகின்றதோ, அப்பொருளில் அப்பதத்திற்கு பிர யோஜன சூன்ய லக்ஷணையாகிய நிருடலக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: நீல முதலிய பதங்களுக்குக் கோசத்தின்படி குண குணியில் சக்தியை யங்கீகரிக்கின், கௌரவதோஷ முண்டு. சக்திய த்தன்மையவச்சேதகமான ஒவ்வொரு தர்மத்தின் இலாபமும் முண் டாவதில்லையாகலின், குணமாத்திரந்திற் சக்தியுண்டு. நீலம குட மென்றன்மூதலிய வாக்கியங்களைக்கேட்டல்மாத்திரத்தானே யெல் லாப்புருடருக்கும் குணியின்உணர்ச்சி யுண்டாதல் மிகப்பிரசித்தம். ஆதலால் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணியில் பிரயோஜன சூனிய லக்ஷணை யிருத்தலின் நிருடலக்ஷணையாம். நிரூடலக்ஷணைசக்திக்குச் சமானமாம். யாதானு மோர் விலக்ஷணமான அநாதி தாற்பரிய மூணதாயின், அஃது நிரூடலக்ஷணை யுண்டு.

யாண்டுப் பிரயோஜனம் அகாந்திதாற்பரிய மென்னு மிரண்டு மில்லையோ, தாலைகிரியா தனதிசையால் இலாக்ஷணிக சத்தத் தைப் பிரயோகமின்றிப் பிரயோஜனப்படுத்துகின்றதோ, அண்டு மூன்றாவது ஜஹல்லக்ஷணையுண்டு. ஆனால் அநாதி தாற்பரியமும் பிரயோஜனமு மின்றிய இலாக்ஷணிக சத்தத்தின் பிரயோகத்தை வித்துவான்கள் நலமுடையதாகக் கருதார். இக்காரணத்தானே காவியப் பிரகாசமுதலிய சாகித்திய நூல்களில் நிரூட லக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையும் உதாரணத்துடன் எடுத்துப்பட் டிருக்

கின்றன. ஐச்சிகலக்ஷணை எழுதப்பட வில்லை. கதாதர பட்டாசாரியர் முதலியோர் ஐச்சிகலக்ஷணையை யெழுதி யிருக்கின்றனர். அவர்கள் தாற்பரியம ஐச்சிகலக்ஷணையினது சமபாவலக்ஷணையின் கண்ணும் (பொருளதத்திலாம்). 'ஜைகிக லக்ஷணையுடைய பதத்தின் பிரயோகம் 'நலமுடையது' என்னுமபொருளில் தாற்பரியமன்று. இலக்ஷணையின் அவாந்தரபேதமாக மமபட்டா' முதலியோர்களால் மற்று மதிக மெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. என்றாலும் வேதாந்த நூல்களில் யாண்டும எழுதபபடவில்லை யாகலின், ஞான விருப்புடையோருக்கு அவற்றை யெழுதுவதால் உபயோகமில்லை.

சாங். சாப்தஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையின் விசாரம்.

சக்கியதன்மை யவச்சேதகத்தில் சக்தி யிருப்பதுபோல லக்ஷியந்தன்மையவச்சேதகமான நீரத்வ முதலியவற்றிற் கங்கை முதலிய பதங்களுக்கு இலக்ஷணையில்லை. ஆனால் வியக்திமாத்திரத்தில் இலக்ஷணைவிருத்தி யுண்டு. பதத்தின் விருத்தியின்றி இலக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமும் முண்டாகின்றனவென்பது சப்தார்த்ததத்தை நிருணயிக்கும் நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மீமாம்ஸைமதத்தில் இலக்ஷணிக சத்தத்தால இலக்ஷியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியோ வண்டாகின்றது. இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்தபோதத்திற்கு (சொலலுணர்ச்சிக்கு) ஏதுவாவது இலக்ஷணிக பதமன்று. ஆனால் இலக்ஷணிக பதத்தைச் சமீபித்துள்ள பிற்பத மெதுவோ, அது தன் சக்கியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும், இலக்ஷியார்த்தத்தின சாப்த போதத்திற்கும் ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம்: "கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் 'கங்கையென்னும் பதம கரையின்கண் இலக்ஷணிகமாம். அது கரையின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம. கரையின்கண் சாப்த போதத்திற்கு ஏது வன்று. ஆனால் கரையின்கண் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும், தனது சக்கியத்தில் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும் கிராமமென்னும பதமாம. இமமதத்திறகுச சாதகமான யுக்தி இதுவாம:—இலக்ஷணிக சதத்தத்திற்குச சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் சகல சாப்தபோதத்தையு முண்டாக்குந் தன்மையின் அவசியதகமான தர்மத்தின் இலாப முண்டாகாது. ஏனெனின், மீமாம்லைமதத்தில் சாப்தபோதத்தை யுண்

டாக்குந் தன்மை இலாகூணிக பதத்தின்க ணில்லே. ஆனுற் சக்த (சக்தியுடைய)பதத்தி லிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியாம். இலாகூணிக பதத்திற்கும் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக் கின் அவ்வுண்டாக்குந் தன்மையினும் சக்தி அற்பதேசத்திருப்பதா யிருத்தலின், அதன் அவச்சேதகமாகாது. எது எதன் அற்பதேசத் திருப்பதும் அதிக தேசத்திருப்பதுமாகாமல், அதன்சமான தேசத் திருப்பதாகின்றதோ, அது அதன் அவச்சேதகமாம். சாப்த போத த்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சகல சக்தபதங்களினுமிருக்கின்றது. அதன் சமான தேசத்தில் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போ தத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல் சம்ப விக்கும். இலாகூணிக பதத்தினும் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் இலாகூணிகபதத்தில் சக்தியில்லே. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அற்ப தேசத் திருப்பதாதலின் சாப்தபோததத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல்சம்பவியாது.சக்தம் இலாகூணிக மென்னுமெல்லாப் பதங்களினு மிருப்பதான ஒரு தாமமு மில்லே. ஆகலின சாப்தபோதத்தையுண்டாக்குந்தன்மைநிரவச்சேதகமாம். அந்த நிரவச்சேதகமான உண்டாக்கும் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றின்கண் குடமுதலியவற்றை யுண் டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் தண்டத்தன்மை குலாலத்தன் மை முதலியனவாதலால் நிரவசேதகமான ஜ்ஞகத்தன்மை (உண் டாக்குந்தன்மை)அப்பிரசித்தமாம்.இவ்வாற்றுன் இலாகூணிகபத த்திற்குச் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந தன்மை யில்லேயென் பது மீமாம்ஸகர் மதம். அது அத்வைத மதத்திற்கு மிக்க விரோதியாம். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் சகல பதங்களும இலாகூணிக மாம். அவற்றுன் சாப்தபோதத்தின் நிகழ்ச்சியின்மை யுண்டாகும். ஆதலால் இம்மதத்தின் கண்டனம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். அதன்கண் இத்தோஷமுண்டு:—'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கிராமமென்னும பதததாற் கரையின்கண் சாப்த போதம் அங்கீகரிக்கின் கிராம பதத்திற்குக் கரையின்கண்ணும் சக்தியுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எந்தப்பதம் இலகூணை யின்றி எப்பொருளில் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதாகின்ற தோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருளிற் சக்தி யுண்டென்பது நிய

மம். மீமாம்ஸகமதத்தில் கிராமபதம் இலக்ஷணையின்றிக் கரையிற் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதா யிருந்தலின் கரையின்கண் சக்தி யுண்டாதல் வேண்டும. இது நியமமாம:—சீப்பதத்தில் எப பொருளின் விருத்தியுண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தான் அப்பொரு ளின்கண் ஸமிருதி யுண்டாம; அப்பொருளின்கண்ணே அப்பதத் தான் சாப்தபோதமு முண்டாம். மீமாம்ஸகமதத்தில் இங்ஙியமத திற்குப் பங்கமுண்டாம. ஏனெனின் மீமாம்ஸக மதத்தில் கங்கை யென்னும சொல்லின் இலக்ஷணாவிருத்தியோ கரையிலுள்ளது; நீரத தின் ஸ்மிருதியும் கங்காபதத்தாலுண்டாகின்றது. நீரத்தில சாப்த போதம் கங்காபதத்தாலுண்டாகிறதில்லை ஆனால கிராம பதத்தால் நீரத்தின் சாப்தபோத முண்டாகிறது. அதனக் கிராம பதத்திற்கு நீரத்தில் சக்தி அல்லது இலக்ஷணா விருத்தியில்லை; கிராம பதத்தி னால் நீரத்தின் ஸ்மிருதியு மில்லை. ஆதலால இமமதம் புத்திமான்க ளது ஈகைப்பிற கிடமானதாம. ஏனெனின், யாமை அரிமுதலிய ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் அநேகம பொருள்களில் சக்தியிருக்கின்ற தோ, ஆண்டும ஒருகாலத்தில ஒருபுருடனுகரு அரியென் றுமபதத் தான் ஒரே பொருளின் ஞானமுண்டாகின்றது. அநேக பதார்த்தங் களின் ஞானம ஒருபதத்தாலுண்டாகுமாயின, அரியென்றுசொல் லுதலான் குரங்கினமேல் சூரியனிருக்கிறதென் றிவ்வாறு சாப்த போத முண்டாதல் வேண்டும. கிராமமெனனும ஒரு பதத்தால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய கிராமதிரங்களின் சாப்தபோத முண்டா கின்றது. அங்ஙனமே அரியென்னும ஒரு சொல்லால், பரஸ்பர சமபந்தமுடைய வானர சூரியாகளின சாபதபோத முண்டாதல் வேண்டும. ஒரு பதத்தால இரண்டு சக்தியங்களின் சாபதபோத முண்டாகாதெனக்கூறின, அவ்வொரு பதத்தாற் றனது சகியத் தோடு தனது அசக்திய அலக்ஷியங்களினது சமபந்தத்தின சாப்த ஞானமுண்டாதல அதியசமட துரமாம. ஆதலால் 'ஔக்ஷணிகம் நாந்-ஔவிகம்-இலாக்ஷணிகம சாபதானுபவத்தின தன்று' என் னும் மீமாம்ஸையின் வசனம அரங்கதமாம (பொருத்தமுடையதா காது). அன்றியும இலாக்ஷணிகரத்ததிறகுச சாப்தானுபவத்தை யுண்டுபண்ணுந் தனமையில தோஷம சொல்லப்பட்டது; சாபத போதத்தையுண்டாக்குந தன்மையின் அவசசேதகம் கிடைக்காது எனின், அதறகுச சமாதானமு மிதுவாம:— சரகத்தில் சக்தி லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகை விருத்தி யுண்டு.

இலவிடத்து அர்த்தத்திற்குச் சக்தி விருத்தியும் இலவிடத்து அர்த்தத்திற்கு இலக்ஷணைவிருத்தியு முண்டு. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சததமாத்திரத்தி னுளதாம்; விருத்தியும சந்தமாத்திரத்தி னுளதாம. ஆதலால் அநதவுண்டாக்குந்தன்மையின் சமான தேசத்திருதலான், அதன் அவச்சேதகம் விருத்தியாம். அல்லது சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குநதன்மையின் அவசசேதகம யோக்கிய சத்தத் தன்மையாம். இவ்வாற்றால் இலக்ஷணைக பதாதா னும் சாப்தபோத முண்டாகின்றது.

சச. மகாவாக்கியத்தில் இலக்ஷணையின் உபயோகமும் அதன்கண் சங்கை சமாதானங்களும்.

மகா வாக்கியங்களில ஜகல் லக்ஷணையும அஜகல் லக்ஷணையு மில்லை. ஆனல் பாகந்தியாக லக்ஷணையுண்டு. அதன்றன்மை விசார சாகரதில் எழுதபபட்டிருகின்றது. அநதப் பாகத்தியாக லக்ஷண மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷித லக்ஷண யன்று. ஆனல் கேவலலக்ஷணையாம். எனெனில, இலக்கிய சேதனத்தோடு வாச்சியத்திற்குச சாக்ஷாத சமபாதமுண்டு பரமபரைச் சமபநதமில்லை. யாண்டுப் பாகந்தியாகலக்ஷண யுண்டோ ஆண்டு வாச்சியதின் ஏகதேசம இலக்ஷியமாம். அவ்வாசசியத்தின் ஏகதேசததோடு வாச்சியத்திற்குச சாக்ஷாத சமபநதமுளது; ஆதலால் கேவல லக்ஷணையாம். மகாவாக்கியதால் ஞான விருபபுண்டோருக்கு அகண்ட பிரஹ்மநதின் ஞான முண்டாகுக வெனபது சுசுவரனது அநாதி தாற்பரியம். ஆதலால் அது நிருட லக்ஷணையாம; பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யன்று. ரண்டிதுசங்கை:—வாக்கியார்தததற்கு இலக்கிய சேதனத்தோடு சமபநதம அங்கீகரிக்கின், இலக்கியார்ததத்தில் அசங்கத் தன்மைக்குக் கேடுண்டாகும. சமபாதம் அங்கீகரியாவிடின், இலக்ஷணைபொருநதாது. எனெனின், சக்கிய சமபநதத்தை அலலது போதிய சமபநதத்தை இலக்ஷணையென்பர். அது அசங்கத்திற் சமபவியாது.

இதற்குச சமாதானம்:—வாசசியார்த்தத்தில் சேதனம் ஜடமென விரண்டுபாகமுண்டு. அதன் சேதன பாகத்திற்கு இலக்கியார்ததத்தில் தாதாத்மியசமபநத முண்டு. சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சொரூபததில் தாதாதமிய சமபநத முண்டு. வாச்சியபாகமான சேதனத்தின் சொரூபமே இலக்கியசேதனமாம். ஆதலால் வாச்சிய

த்தில் சேதன பாகத்திற்கு இலக்கிய சேதனத்தோடு தாதாதமிய சம்பந்த முண்டு. வாசியத்தில் ஜட பாகத்திற்கு இலக்கிய சேதனத்தோடு அதிஷ்டானத்தன்மைச் சமபந்த முண்டு. கற்பிதத்தின் சமபந்ததால் அதிஷ்டானத்தின் சுபாவம் கெடாது. தனது தாதாதமிய சமபந்தத்தானும் சுபாவந்திறகுக் கேடுண்டாகாது. அதனால் இலக்கியாந்ததின் அசங்கதந்தன்மை கெடாது.

மறறோர் சங்கை.— தூரபதத்திற்கு அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரித்தும், துயமபந்தத்திற்கும் அகண்ட சேதனத்தில இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கின் புருருக்தி தோஷ (கூறியது கூறற் குற்ற) மாகுதலான், குடம குடமென்றும வாக்கியந்தினைப்போல அப்பிரமாணவாக்கிய மாகும. இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்கியர்த்தம வேறுகக் கொள்ளின், அபேபதத்தை யறிவிக்கு தன்மை யுண்டாகாது.

அதறகு இது சமாந்தானம்:—மாயா விசிஷ்டனும் அந்தக்கரண விசிஷ்டனும் தற்பத துவமபதங்களுக்குச் சக்கியரானர்; உபகிதர்களை இலக்கிய ராவர. பிரம்ம சேதனம இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்கிய மாகுமாயின் புருருக்தி தோஷமுண்டாகுமு; அதறப் பிரம்ம சேதனம இலக்கிய மன்று; மாயா வுபகிதமும அதறக் கரண வுபகிதமும இலக்கியமாம. அது உபாதிபேதத்தாற் பின்ன மாயிருத்தலின் புரருக்தியிலலை. உபகித மிரண்டும பரமாத்தமாய் அபின்னமாம். ஆதலால் அபேதாதைப் போதிக்குந்தன்மை வாக்கியந்திறகுச் சமபவிக்கினறது. இவ்வாறருல் தற்பதாந்த துவம் பதாதாதங்களின் உத்தேச விதேயதந்தன்மையை அங்கிகரித்து அபேதாதைப் போதிக்குந்தன்மை நிராதோஷமாம். தற்பதாந்தத்தில் பரோக்ஷத்தனமைப் பிரர்ந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத் தற்பதாந்தாதை யுத்தேசித்தும் துவம பதாதாதத்தன்மை விதேயமா (அமைக்கப்பட்டதா)ம. துவம பதார்த்தாதில் பரிசுத்தன்னதன்மைப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத்துவமபதார்த்தாதை யுத்தேசித்தும் தற்பதாதாதத்தன்மை விதேயமாம். புருருக்தியைப் பரிகரிக்தற்பொருட்டுச் சில நூலாசிரியர அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— இரண்டு பதங்களுதகும வேறு வேறு இலக்ஷாதை (இலக்ஷணையினலறிவிக்குது) தன்மை யங்கீகரிதகின், புருருக்தியின் சங்கை யுண்டாகின்றது. அந்த வெவ்வேறு இலக்ஷாதைத் தன்மையோ இல்லை, ஆனால் மீமாமலகரது கிரமமாக இரண்டு பதங்களும சோந்து

அகண்ட பிரஹ்மத்தின் இலக்ஷகமாம். இதனுற்றுன் பிராசீன ஆசாரியர்கள் மகா வாக்கியங்களுக்குப் பிரதிபாதிக்கும் அர்த்த மாத்திரத்தை அறிவிக்குந்தன்மை கூறியிருக்கின்றனர். உத்தேச விதேயத்தன்மைச் சூனியமான அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கி யம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாயினும், அலௌகிக அர்த்தம் மகா வாக்கியங்களுக்காம். ஆதலால் அப்பிரசித்த தோஷ மில்லை; அதனுல் பூஷணமாம். அப்பிரசித்ததோஷ மாகுமாயின், வாக் கியத்திற்கு அசங்கமுடைய அர்த்தத்தினை யறிவிக்குந தன்மை யும் உலகத்தில் அப்பிரசித்த மாகலின், அசங்கமுடைய பிரஹ்ம த்தை யறிவிக்குந்தன்மையும மகாவாக்கியங்களுக் குண்டாகாது. எங்ஙனம உலகத்தில் அப்பிரசித்தமான அசங்கமுடைய பிரஹ்ம த்தை யறிவிக்குந தன்மை அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ங னமேஉத்தேச விதேயபாவ சூனியமான அகண்டார்த்ததன்னையறி விக்குந்தன்மையுஞ் சமபவிக்கின்றது. இவ்வாறு இலக்ஷணைப்பிரச ங்கத்தில் அநேக விசாரம பழமையான ஆசாரியர்களால் எழுத ப்பட்டிருக்கின்றது.

சரு. இலக்ஷணையின் றிச் சக்தி விருத்தியால் மகாவாக்கியத்திற்கு அத்வைதப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுளதெனல்.

சில நவீன நூலாசிரியா இலக்ஷணையின் றிச சக்தி விருத்திமா த்திரத்தான் மகாவாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மதத்தை யறிவிக்குந்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனா. அவர்கள் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:—விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு அநிய பதத்தின் விசிஷ்ட அர்த்ததோடு யாண்டுச் சம்பந்தம் நிகழவில்லையோ, ஆண்டுப் பதத்தின்சக்தியினுனே விசேஷணத்தை விட்டு விசேஷியதனின் றோற்றமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: அநித்தியம் குடம என்னும வாக்கியத்தில கடத்தன்மை விசிஷ்ட வாசக பதமாம். அதற்குஅநித்தியத்தன்மை விசிஷ்ட மான அநித்திய பதார்த்ததோடு அபேதசம்பந்தம அறிவிக்க ப்படுகின்றது. கடதன்மைச் சாதி நித்தியமாம். ஆகலின் கடத் தன்மை விசிஷ்டத்திற்கு அநித்திய பதார்த்ததோடு அபேதம் பாதிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அதற்கு அநித்தியபதார்த்ததோடு அபேத சம்பந்தம் நிகழாது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசே

ஷணத்தை விட்டுக் கட பதத்தால் வியக்திமாத்திரத்தின் ஸமிருதியும், அநித்திய பதார்தததோடுள்ள சமபந்த ஞானமாகிய சாப்த போதமும் முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே வீடடிற் குடமென்னும் வாக்கியததில் கடததன்மை வடிவினதாகிய விசேஷணத்தைவிட்டு க்கடபதத்தால் விசேஷியவியக்திமாதிரதின் ஸமிருதியும் சாப்த போதமும் முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கடத்தில உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும கடதத்தன்மையை விடடு வியக்தி மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. எனெனின், வீடடிற்குட மென்னும் வாக்கியததான் வீடடின் ஆதேயததன்மை கடபதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. கடததன்மைச சாதியில தனது ஆசிரயமான வியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை யுளது. ஆனால் வீட்டின் ஆதேய த்தன்மை பாதிதமாம. ஆதலால் கடதன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தில் வீடடின் ஆதேயத் தன்மையின் சமபந்தம் அதி விக்கப் படுகின்றது. அங்ஙனமே வீடென்னும பதார்ததத்தில் வீட்டுதத்தன்மையின் நீக்க முண்டாகின்றது. கடதத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியததிலும கடதத்தன்மையை விடடுத திரவியரூப வியக்தி மாத்திரத்தில் அநிகரணத தன்மையும, உருவதத்தன்மை யைவிட்டுக் குணமாத்திரத்தில ஆதேயத தன்மையும தோற்று கின்றன. ஏனெனின், கடபதாத்ததின் ஆதேயத்தன்மை யுடை யது உருவபதார்தமா மென்பது வாசியத்தின் அர்ததமாம். ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் ஆதேயத்தனமை எதனிடத்து மில்லை. ஆதலால் கடத தன்மையை விடடு வியக்தி மாதிரம் கடபதார் த்தத்தின் அர்த்தமாம. அதன் ஆதேயதன்மை யுருவத்தன்மை ஜாதியிலில்லை. ஆனல் உருவவியக்தியின் ஆதேயத்தனமை உருவத் தன்மையிலுண்டு. ஆதலால் உருவபதாதத்தில உருவத தன் மையின் நீக்க முண்டு. அங்ஙனமே உண்டாயிறும் குடம, அழிந் தது குடம் எனறல் முதலிய வாக்கியங்களில் ஜாதி வடிவமாகிய விசேஷணத்தை விட்டு வியக்தி மாதிரம கடமுதலிய பதங்களின் அர்த்தமாம. ஏனெனின், ஜாதி நிதியம, அதறகு உற்பததி நாசம் நிகழாது. எங்ஙனம முன் வாக்கியங்களில் விசிஷட வாசக பதங் களில் சக்தி வலியானே விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞான முண்டா கின்றதோ, அங்ஙனமே மகாவாக்கியங்களிலும விசிஷ்டவாசக பதங்களின் சக்திவலியானே மாயை அந்தக்கரணமென்னும விசே ஷணங்களை விட்டுச சேதனமாகிய விசேஷிய மாதிரத்தின் ஞானம்

சமபவிக்கின்றது. இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஆனல் இதருணப் பேதமாம்:—விசிஷ்டவாசக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஏகதேசம விசேஷியமும் ஏகதேசம் விசேஷணமுமாம்; ஜாதிவிசேஷணமும வியக்தி விசேஷியமுமாம. அவற்றுள்விசேஷிய பாகதத்தின் போதமோ சக்தியினு லுண்டாகின்றது; கேவல விசேஷணத்தின் போத முண்டாகிறதில்லே. வாசகியத்தினது விசேஷண மாத்திரத்தின் ஞானமும விசிஷ்ட வாசகதத்தினது சதகத்தின் சகதியா லுண்டாகுமாயின், அக்நித்தியம் கடமென்னும வாக்கியம் போல நித்தியம கடமென்னும வாக்கியமும கடபததத்தால் ஜாதி மாத்திரத்தை யபிவித்து கலமுடையதாதல் வேண்டும. ஆதலால் விசிஷ்ட வாசகபதத்தின் சகதியால் விசேஷிய மாதத்திரதின் தோற்ற முண்டாகின்றது. அவனே இதகேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும பிராகூதநன்மை அபிராகூத தன்மை விசேஷணங்களே விட்டு, விசேஷிய மாதத்திரதின் ஞானம சக்தி விருத்தியாலே யுண்டாகின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணைக்கு ஒரு உதாரணமும மிலலே. ஆதலால் ஜகல லக்ஷணை அஜகல லக்ஷணை யென்னும பேததத்தால இருவகை இலக்ஷணை அங்கீகரித்தல வேண்டும. பாகத்தியாக லக்ஷணை பொய்யாம. வேதாநத பரிபாஷையில் தர்ம ராஜர் மூத்தூறிய வெண்ணம மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையைக் கண்டித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபத்தையும், உதாரணத்தையும் இவ்வாறு கூறுகின்றார:—சமபீர்தாயப்படி வாசகியத்தின் ஏகதேசத்தி லிருப்பது பாகத்தியாகலக்ஷணையின் சொரூபமா மென்னும மதத்தில் வாச்சியத்தின் ஏகதேசத் திருப்பது சக்தியின் சொரூபமேயாம். அது பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமன்று. சக்கியத்தினும் அசக்கியத்தினு மிருப்பது எதுவோ அது பாகத்தியாக லக்ஷணை யெனப்படும. அஜகல் லக்ஷணையும சக்கிய அசக்கியங்களி லிருப்பதாயினும் யாண்டு விசேஷணத் தன்மையான் சக்கியார்த்ததின் ஞானமும், விசேஷிய தன்மையான் அசக்கியார்த்ததின் ஞானமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம :— "நீலக்குடம்" என்னும் வாக்கியத்தில் நீலபதத்தின் சக்கியம் உருவமாம. அதன் ஞானம் விசேஷணத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் ஆசிரயமான திரவியம் அசக்கியமாம. அதன் ஞானம்விசேஷிய த்தன்மையா லுண்டாகின்றது. ஆதலால் நீலபதத்திற்கு நீலவுருவ

த்தின் ஆசிரயத்தில் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறு மஞ்சம் கூப்பிடுகின்றது என்னும வாக்கியத்தில் மஞ்ச பதத்தின சகயிய விசேஷணமும,அசக்கியமாகிய புருஷன் விசேஷியமுமாம;ஆதலால் அஜகல்லக்ஷணையாம. யாண்டெ சகயிய அசக்கிய மிரண்டும விசேஷிய மாகின்றனவோ, சக்கியத்தனமை யவசேதகதினும் வியாபகமான இலகியத்தன்மை யவசேதக தாமம விசேஷண மாகின்றதோ, ஆனைப் பாகத்தியாக லக்ஷணை சொல்லப் படுகின்றது. எங்ஙனம்: காகங்களினினறும் தயிர இரகிக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் காகமெனனும பதத்தின சக்கியமான வாயஸமும் (காக்கையு)ம், அசக்கியமான பூணை முதலியனவும் விசேஷியமாம். சக்கியத்தன்மை யவசேதக காகத்தன்மையின் வியாபகமான தயிரை யழிக்குந்தன்மை இலக்கியத்தன்மை யவசேதக விசேஷணமாம. ஏனெனின் தயிரை யழிப்பனவாகிய காகம பூணை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை இரகிபென்பது வாக்கியத்தின பொருளாம். ஆண்டுக் காகத்தன்மை விசிஷ்டவியக்தி காகபதத்தின சக்கியமாம. அதில காகத்தன்மையை விடுத்த தயிரை யழிக்குந்தன்மை விசிஷ்டமான காகம பூணை முதலியவற்றின் ஞானம இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், காக பதத்தினது வாசியத்தின் ஒரு பாகமாகிய காகத்தன்மையின் நீகமும வியக்திபாகத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே பூணைத்தன்மை முதலியவற்றின் நீக்கமும, வியக்தியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆதலாற் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். அங்ஙனமே கவிகையாளர செல்கின்றனர என்னும வாக்கியத்திலும பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. ஏனெனின், கவிகை யுடையவரெலலும கவிகை யின்மையவரெலலுமாய் ஒருங்குகூடிய புருஷர செலலுகினறனரென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம் ஆனைக கவிகை யாளரென்னும பதத்திறகுக் கவிகையுள்ளாரும, கவிகை யிலலாதவருமாகிய இருவரும விசேஷியமாவர். சகயத்தன்மை யவசேதகமான கவிகை யுடைமை யின் வியாபகமான ஒருங்குகூடியதன்மை இலகியத்தன்மை யவச்சேதகமான விசேஷணமாம. இவ்விடத்தும கவிகையின் சம்பந்த விசிஷ்டமான கவிகையாளனென்னும பதத்தின்சக்கியமெதுவோ, அதனிடத்துக் கவிகைச் சம்பந்தமாகிய சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தினை விட்டு, ஒருங்குகூடியதன்மை விசிஷ்டனை கவிகை யாளன் அவனுக் கந்நியமானவர்க ளென்னு மிவர்களின் ஞானம்

இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலாலும், வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமான கவிகைச் சம்பந்தத்தினை விட்டு ஒரு பாகமான புருஷனது ஞான மூண்டாகின்றது. ஆதலால் பாகந்தியாகலக்ஷணையாம். இவ்வாறு வேதாந்த பரிபாஷையில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் உதாரணம் கூறியிருக்கின்றனர், அவை யாவும சம்பிரதாயமூள்ளார் மதத்தில் அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாம். சிலவிடத்து அஜகல்லக்ஷணையின் உதாரணத்தில் சகலியாத்தம விசேக்ஷணமாம; சிலவிடத்து விசேஷியமாம். சக்கியத்தோடு கூடிய அசக்கியத்தின் தோற்றம் சமானமாம். சிறிது பேதத்தைக்கண்டு இலக்ஷணையின் பேதத்தை யங்கீகரித்தல் பயனற்றதாம எல்லா ஆசிரியாகளும அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாகக் கூறியவற்றைப் பாகத்தியாகலக்ஷணையின் உதாரணமாக இவர் கூறுவதற்கு ஆசாரியாகளது வசனத்தை விரோதித்தலே பயனம. சகலியாத்தத்தின் விசேஷணத்தன்மை விசேஷியத் தன்மைகளில் அஜகல் லக்ஷணை பாகத்தியாக லக்ஷணைகளின் பேதம அங்கீகரிக்கின், யாண்டு சக்கியாத்தத்தின் விசேஷணத்தன்மையுளதோ,ஆண்டுப பாகந்தியாக லக்ஷணையும,பாண்டுச் சகலிய அசக்கியங்க ளிரண்டின் விசேஷியத் தன்மை யுளதோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணையுமாக இவ்வாறு விபரீதத்தை அங்கீகரிக்கின் ஒரு பாதகமும் இல்லை. ஆதலால் மகா வாகியங்களிலும், அவனை இத்தேவதத்தன் னென்னும வாக்கியத்திலும் இலக்ஷணையை நிஷேதித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமும உதாரணமும் கூறுதல் தாமராஜருக்குப் பபனின்மையாம. மகாவாக்கியங்களில இலக்ஷணையினை நிரூவாகம கூறிய தெதுவோ அதுவும அசங்கதமாம. ஏனெனின, கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்தில் சக்தியை யங்கீகரிதது, இலக்ஷணையின்றிப் பதத்தாற் கேவல வியக்தியின் ஞானம் கூறுதல யுக்தியில்லாததாம். கேவல வியக்தியில் சகதியை யங்கீகரிதது, ஜாதி விசிஷ்டவியக்தியில் அங்கீகரியாவிடின,கேவல வியகதியின் ஞானம கடமுதலியபதங்களால நிகழும; அகண யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனல் விசிஷ்டவாசகபதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரதின போதம உண்டாகின்றதென்று தர்மராஜா எழுதியிருக்கின்றார். அது சக்திவாதமுதலிய நூல்களில் நிபுண மதியினையுடைய பண்டிதாகளுக்கு ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்குவதா யிருக்கின்றது! சக்திவாதத்தில் இப்பிரசங்கம் விளகமாயுளது. சில சப்தம ஒரு தாம விசிஷ்ட தர்மியின்

வாசகமாம். சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசக மாம்; சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியின் வாசக மாம். எப்பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்தியுண்டோ, அப்பதம அப்பொருளின் வாசகமெனப்படும். எங்ஙனம்: கட பதத்திற்குக் கடத் தன்மை வடிவினதாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியிலும், கோ பதத்திற்குக் கோத்தன்மையாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மி யிலும் சக்தியுண்டு. அது அவற்றின் வாசகமாம். தேனுபதத்திற்கு ப் பிரசவமும் கோத்தன்மையுமாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட ஒரு தர்மியில் சக்தியுளது. அது அதன் வாசகமாம். புஷ்பவந்தரென் னும் பதத்திற்குச் சந்திர சூரியத்தன்மை வடிவினவாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியாகிய சந்திர சூரியர்களிடத்துச் சக்தி யுளது. அப் புஷ்பவந்தரென்னும் பதம் சந்திர சூரியர்க ளிருவ ரின் வாசகமாம். எந்தத் தர்ம விசிஷ்டத்திற் சக்தியுளதோ அத் தர்மத்தை விட்டுக் கேவல ஆசிரயத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகின்றது. இலக்ஷணையின்றி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் கட முதலிய பதங்களால் கேவல வியக்தியின் போதம் இலக்ஷணை யினு லுண்டாகின்றது. அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமா கிய தேனுபத மெதுவோ, அதனால் ஒரு தர்மத்தை விட்டு ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் தேனுபதத்தால் பிரசவியாத கோவின் அல்லது பிரசவி த்த எருமையின் ஞானம் சக்தியினு லுண்டாகாது. சிலவிடத்துக் கோமாத்திரத்தின் ஞானமே தேனுபதத்தானுண்டாகின்றது. அது பாகத்தியாக லக்ஷணையால உண்டாகின்றது; சக்தியா லுண்டாவ தில்லை. அங்ஙனமே புஷ்பவந்த ரென்னும பதத்தான் சந்திரனை விட்டுச்சூரியனது ஞானமும் சூரியனைவிட்டுச் சந்திரனது ஞானமும் சக்தியானுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சக்திவாதத்தி லெழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அதுவேசமபக்கிறது. சக்தியானது விசிஷ்டத்தின் கணுளது; சக்தியால் விசேஷிபதத்தின் ஞானமுண்டாமெனக் கூறு தல் முற்றும் பொருத்தமுடைய தன்று. எந்தத் தர்மமுடைய அர் த்தத்தில் பதத்தின் சக்தியுளதோ, அதனினும குறைந்த அல்லது அதிகமான அர்த்தம் இலக்ஷணையினால் தோற்றும; சக்தியினால அந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தமே தோறுமெனபது நியமம். வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தியுண்டு, விசிஷ்டத்தி லில்லையெனக் கூறும் இத் தருமராஜரது அபிப்பிராய மெதுவோ, அது பொருந்

தாது. ஏனெனின், விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷி யத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதென்பது தர்மராஜராற் சொல்லப் பட்டது. வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி விரும்பப்பட்டதாகுமாயின், வியக்தி மாத்திரத்தில் பதத்தின் சக்தியால் அதன் ஞானமுண்டா குமவண்ணங் கூறுவர். விசிஷ்ட வாசக பதத்தினைக் கூறார். வியக்தி மாத்திரத்திற சக்தி ஒருவர்மதத்தினுமில்லை. அது எலலோர்மதத்தி னும் விருத்தமாம். சிரோமணி பட்டாசாரியர வியக்தி மாத்திரத் தில் சக்தி யங்கீகரித்துளராயினும் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிரு தியும சாப்தபோதமும சாதி விசிஷ்டத்தினவாக அவர மதத்தி லுண்டாகின்றன. வியக்தி மாத்திரத்தின் சாப்தபோதம் சக்தியால் ஒருவர் மதத்திலும் உண்டாவதில்லை. கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்திலும சக்தி யுண்டு. கேவல வியக்தியிலும் சக்தி யுண்டு. சிலவிடத்து ஜாதி விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துக் கேவல வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. அரி யென்னும் சொல் பலபொருளுடையதாதல்போல எல்லாப் பதங் களும பலபொரு ளுடையனவாமென் றிவ்வாறு கூறின், இப் பொருள் முற்றும பிழைபாடையதாம. அவர நூல்களினும இப் பொருளில்லை. பிழைபாடைமைக்கு இது ஏதுவாம:—இலகூஷீண பினுல யாண்டு நிருவாக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பலபொரு ளில சக்தியை விடுகின்றனர். ஒருபொருளில் சக்தியையும் மற்ற தில் இலகூஷீணையும்அங்கீகரிக்கின்றனர். தர்மராஜரே நீலமுதலிய சொற்களுக்குக் குணதத்திற சக்தியும், குணியில இலகூஷீணையுமாம; இரண்டினும சக்தியிருத்தல் ஒரிடத்து மிலலையென்று எழுதியிருக் கின்றனர். ஆதலால் இலகூஷீணியின் அசசத்தான் பல பொருண்மை யை யங்கீகரிபபதன்று. ஆனல் பல பொருண்மையின் அச்சத்தான் இலகூஷீணையை யங்கீகரித்தலாம். ஆகலால விசிஷ்டத்தினும் சக்தி யுண்டு; வியக்தி மாத்திரத்தினும சக்தி யுண்டென்னும் பிழைப் பொருளில் தருமராஜருக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனல் விசிஷ்டத் தில் சகல பதங்களுக்கும் சக்தி யுண்டு அவ்விசிஷ்டத்தில் சக்தி பின் மான்மியத்தால சில விடத்து விசிஷ்டத்திற்கு அந்நிய பதார் த்தங்களோடு அந்வய முண்டாகின்றது. சிலவிடத்து விசேஷிய த்திற்கு அந்நிய பதார்த்தங்களோடு அந்வய முண்டாகின்றது. பாண்டு விசிஷ்டத்தில அந்வயத்திற்கு யோக்கியதை யுண்டா கின்றதோ, ஆண்டு விசிஷ்டத்தின் அந்வய போதமும், யாண்டு

விசிஷ்டத்தில் அந்துவயத்திற்கு யோக்கியதை யில்லையோ, ஆண்டி விசேஷிய மாத்திரத்தின் அந்துவய போகமும் சக்தியா னுண்டா கின்றனவென்பது நிமராஜாமதம. அது கூடாது. வெனினின்,சக்தி விசிஷ்டத்திலும, இலக்ஷணையின்றி வியக்திமாத்திரத்தின் அந்துவய போதமுமங்கீகரிக்கில் தேனுபதத்தானும்இலக்ஷணையின் றிப் பிரச வியாதகோவின் ஞானமும, பிரசவித்தருமையின் ஞானமு முண் டாதல் வேண்டும. புஷ்பவதிதென்னும பதத்தால் இலக்ஷணை யின்றிச ரூரியனென்றின் அல்லது சதந்திரனென்றின் ஞான முண் டாதல் வேண்டும. உண்டாகிறதில்லை யாகலின், அந்ததியம குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் குடமுதலிய பதங்களுக்கு விய க்திமாதந்திரதில் பாகதத்தியாக லக்ஷணையாம். வெகு பிரயோகங் களில் வியக்திமாதந்திரதின் ஞான முண்டாகுதலான் சகதியிலே யே ஞான முண்டாகின்ற தெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதா னம் வருமாறு:—பிரயோக மிருதிபபாட்டால் பொருளில் சக்தியத் தன்மை யங்கீகரிக்கின் நீலமுதலிய பதங்களின் பிரயோகமிருதிப் பாடு குணியிலுளது; அதவ்ய சக்தியமாதல்வேண்டும். நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணி சகியமனறு, இலக்ஷியமாமென்று தரும ராஜரும வேதாந்தசூடாமணி யென்னும் உரையில அவா புத்திரரும் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.ஆகலால் யாண்டு விசிஷ்டவாசகபதத்தான் விசேஷிய மாத்திரதின் ஞானமுண்டாகின் றதோ, ஆண்டு முழுவ தும் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம. ஆனால் அது நிரூட லக்ஷணையாம். நிரூட லக்ஷணைக்குச் சக்தியினும சிறிதுதான் பேதம. அதன் பிர யோக மிருதிப்பா டுண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சதந்தப்பிர யோகத்தின மிருதிப்பாடுளதோ, அப்பொருளில் முழுவதும சக்தி யை யங்கீகரிக்கின் சாதிசக்தி வாதத்தில் வியக்தியின்ஞானம் முழு வதும இலக்ஷணையா னுண்டாகின்றது. அது பொருத்தமுடைய தாகாது. நியாயமதத்திலும இராஜ புருஷனென்றல் முதலிய வாக் கியங்களில் இராஜனென்னும் பதத்திறகு இராஜ சம்பந்தமுடைய தன்கண்முழுதும இலக்ஷணையாம.அதுஅசங்கதமாகும்(பொருத்த மின்மியதாம). இவ்வாறுரன் விசிஷ்டவாசக பதத்தான் விசே ஷிய மாதந்திரதின் ஞானம இலக்ஷணையின்றி யுண்டர்காது. ஆத லால் மகாவாக்கியங்களில் இலக்ஷணை யுண்டென்னும் சாம்பிரதா யிகமதமே ஜிஜ்ஞாசுவுக்குக் கொள்ளத்தக்கதாம. வேதாந்த வாக்கியங்களான் அசங்கப் பிரஹ்மதத்தின் ஆத்மரூபமான சாக்ஷாத்

காரமுண்டாகின்றது. அதனால் பிரவிருத்தி நிவிருத்தியின்றிய பிரஹ்மவடிவமாய் நிலித்தலாகிய பயனுண்டாகின்றது. இது அத்வைத வாதந்தின் சித்தாந்தமாம.

சசு. மீமாம்ஸக மதம்.

அதில் மீமாமஸையை யநுசரித்தவர்கள்சங்கை யிதுவாம:— சகல வேதமும பிரவிருத்தி அல்லது நிவிருத்தியை யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின்றிய பொருளை வேதம் அறி விப்பதில்லை. அறிவிக்குமாயின், பயனின்றிய பொருளை யறிவிக் கும் வேதம் அப்பிரமாணமாகும். ஆகலால் விதி நிஷேதமின்றிய வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு விதிவாக்கியங்களோடு சம்பந்த மிரு த்தலின் விதி வாக்கியங்களுக்கு வேதாந்த வாக்கியம் சேஷ (சாதன) மாம. சில வாக்கியங்கள் கர்மஞ் செய்வோனது சொரூப த்தை யறிவிப்பனவாம. அது துவம்பதார்த்தத்தினை யறிவிக்கும் பஞ்சகோச வாக்கியமாம. சில வாக்கியங்கள் கர்ம சேஷ (சாதன)மான தேவதையின் சொரூபத்தை யறிவிப்பனவாம். அது தற்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமாம். ஜீவப் பிரஹ்மங்க ளின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொரு ளிது வாம:—காமஞ் செய்யுஞ் சீவன் தெய்வத்தன்மையை யடைகின் றன். ஆதலால் கர்மம அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். இவ்வாறு கர்மத்தின் பயனைத் துதித்தலான அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக் கியம் அர்த்தவாதரூபமாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் தேவதை மந்திர மயமாம். விக்கிர முடையதும் ஐசுவரிய முடையதுமாகிய ஒரு தே வதை யில்லையாகலின் தெய்வத்தன்மையின் அடைவைச சொல்லு தல் சம்பவியாது; என்றாலும் சம்பாவனை மாத்திரத்தால் கர்ம பலத்தின் ஸ்துதியாம். அங்ஙனமன்றோ? கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை கோடிசூரியப் பிரபையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுக் கோடி சூரியப் பிரபை அப்பிரசிதமாம். என்றாலும் சம்பாவனை யால் உவமை சொல்லபட்டது. கோடி சூரியனது பிரபை ஒரிட த்திருக்குமாயின் கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை சம்பவிக்கும். இங்ஙனமே சாவஞ்ஞத்துவம் (முற்றறிவுடைமை) முதலிய குண விசிஷ்ட பரமைசுவரிய முடைய ஓர் அற்புத தெய்வ மிருக்கின், அப்படிப்பட்ட சொரூபம கர்மஞ் செய்வோனுக்குண்டாம். இவ் வாறுசம்பாவனையால் தெய்வதத்தன்மையின் அடைவு சொல்லப்பட்

டிருக்கிறது. இவ்வாற்றுன் எல்லா வேதமும் சாகூஷாத்தாகவாவது பரம்பரையாக வாவது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளே யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தியில் உபயோகமின்மிய பிரஹ்மஞானம் வேத வாக்கியங்களால் சம்பவியாது.

சௌ. பிராசீன விருத்திகாரர் மதம்.

பிராசீன விருத்திகாரர் வேதாந்தியெனப் படுவர். அவர் மதம் இதுவாம்:— கர்மவிதிப் பிரகரணத்தில் வேதாந்த வாக்கியங்களில்லை; ஆதலால் பின்னப் பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியம் கர்ம விதியின் சேஷ (சாதன) மன்று. உபாசனை விதி வேதாந்தப் பிரகரணத்தி லுளது. ஆதலால் சகல வேதாந்த வாக்கியங்களும் உபாசனு விதியிற் சேஷ (சாதன) மாம். துவம்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும வாக்கியம் உபாசகனது சொரூபத்தை யறிவிக்கின்றது; தத்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசியத்தின் சொரூபத்தை யறிவிக்கின்றது. துவம் பதார்த்த தத்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொருளிதுவாம்:— சமசார தசையில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களுக்குப் பேத முண்டு. உபாசனையின் வலியால் மோகூஷ தசையில் அபேத முண்டாகின்றது. அந்வைத வாதத்திலோ என்றும் அபேதமாம். பேதத்தோற்றம் சமசாரதசையினும் பிரம (மயக்க) வடிவினதாம். இம்மதத்தில் சம்சாரதசையில் பேதமும், மோகூஷதசையில் அபேதமுமுண்டாகின்றன. மோகூஷ தசையினும் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யங்கீகரிப்பவர் இம்மதத்தில் தோஷம் கூறுகின்றனர். ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மதத்தின் பேதம் சொரூபமாக வுளதா? அல்லது உபாதியானுகியதாயுளதா? சொரூபமாகப் பேத மங்கீகரிக்கின் எத்துணைச் சொரூபமுளதோ, அத்துணைப் பேதத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகாது. மோகூஷ தசையில் பேதம நீங்குதற்பொருட்டு ஜீவனது சொரூபத்தின் நிவிருத்தியை யங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத்தின் நீக்கமும் மோகூஷத்திற்குப் புருஷார்தத்தன்மை யின்மையுமுண்டாகும். எனெனின், மோகூஷதசையில் சொரூபத்தின் நிவிருத்தியை விருத்திகாரா அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒருவர் சித்தாந்தத்திலும் மோகூஷத்தில் சொரூபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. யாவராயினும் சொரூப நிவிருத்தியை மோகூஷ தசையில் அங்கீகரிக்கின் சொரூப நிவிருத்தியில் ஒரு புருஷனுக்கும் அபிலாஷை யுண்டாகாது. ஆதலால் மோகூஷத்தில் புருஷார்த்தத் தன்மையின்

இன்மை யுண்டாகும். புருஷனது அபிலாசைக்கு விஷயம் எது வோ அது புருஷார்த்த மெனப்படும். ஆதலால் ஜீவனிடத்துப்பிரஹ்ம மத்தின் பேதம சொரூபமாக அங்கீகரிக்கின், மோக்ஷ தசையில் அபேதம் சமபவியாது. ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதத்தை உபாதியானுகியதாகக் கூறின் உபாதி நிவிருத்தியால் மோக்ஷதசை யில் அபேதமோ சமபவிக்கும். ஆனல் அத்வைத மதத்தினும இம் மதத்திற்குப் பேதம் சித்திக்காது. எனெனின், அத்வைத வாதத் தினும உபாதியானுகிய பேதம் அங்கீகாரமாம். உபாதியானுகிய பேதமும் மித்தையாகும். அதன் நிவிருத்தியும் அத்வைத வாதத் தைப்போலக் கேவலஞானத்தால் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். மோ க்ஷத்தின் பொருட்டு உபாசனைக்கிரியை பயனற்றதாகும். விரு த்திகாரர்மதத்தில் நையாயிகர் மூதலியோர் இக்குறைக்கம் செய்கி ன்றனர். அது பொருந்தாது. எனெனின், ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்ம த்தின் பேதம் சொரூபமாயில்லை; உபாதியானுகியதாயுளது. உபாதி மித்தையாமாயின், உபாதியானுகிய பேதமும மித்தையாம. அதன் நிவிருத்தி கேவல ஞானத்தானும். விருத்திகாரர் மதத்தில் ஆகாய மூதற்பொருள்கள் பிரளயபரியந்தம் நிலைத்துள்ளனவாம். அவை மித்தையன்று. அங்ஙனமே ஜீவனது உபாதியாகிய அந்தக்கரண மூதலியனவும் சத்தியமாம. ஞானமாத்திரத்தான் அவற்றின் நிவிரு த்தி யுண்டாகிற தில்லை. மோக்ஷ தசையில் அந்தக்கரண மூதலிய வற்றின் நாச மூண்டாகின்ற தாகலின், துவமஸி சூனியத் தன்மை வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாராந்தரமும பொரு ந்தாதாயினும, ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுதற தகுனமையின்மை வடி வினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தில சகல பதார் த்தங்களினும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறருன் உபாதி சத்திய மாம; அச்சத்திய உபாதியானுகிய பேதமும் சத்தியமாம. ஜல சையோகமாகியசத்திய உபாதியானுகியசீதளத்தன்மைபிருதிவியிற் சத்தியமாம; அங்ஙனமே சத்திய வுபாதியானுய பேதமும் சதிய மாம். அச்சத்திய பேதத்தின் நிவிருத்தியும் உபாதியின் நிவிருத்தி யும் ஞான மாத்திரத்தா லுண்டாகாது. ஆனல் நித்திய கர்ம வுபா சனைகளோடு கூடிய ஞானத்தான் உபாதி நீங்குதலான் மோக்ஷ தசையில் பேதம நிவிருத்தியாகின்றது. அந்வைதமதத்தில் சகல வுபாதிகளும் பேதமும் மித்தையாம். அவற்றிற்கு ஞானமாத்திர த்தால் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. சமசாரதசையிலும் மித்தையா

கிய உபாதியால் பாரமார்த்திகமான அத்வைதத்தன்மை கெடாதி. ஆதலால் அத்வைத மதத்தோடு விருத்திகாரர் மதத்திற்குப் பேத முண்டி. இவ்வாறறுல் விருத்திகாரா மதத்தில் பேதத்தை யறிவிப்பன வும் அபேதத்தை யறிவிப்பனவுமாகிய வாக்கியங்களின் கதி சம்பவிக்கின்றது. சீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதத்தை யறிவிக் கும வாக்கியமோ சம்சாரிக ஜீவனது சொரூபதத்தை யறிவிக்கின் றது. அபேதத்தை யறிவிக்கும வாக்கியம முக்த ஜீவனது சொரூ பத்தை யறிவிக்கின்றது. முக்த தசையினும பேததத்தை யங்கீகரி க்கின், அவர்கள் மதத்தில் அபேததத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்க ளுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. அத்வைத வாதத்தில் எப்போதும் அபேதம் அங்கீகாரமாம. அமமதத்தில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யறிவிக்கும வாக்கியங்களுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சமஸார தசையில் பேதமும முக்தி தசையில் அபேதமும் அங்கீகரித்தல் தகுதியாம.

இம்மதமும் நலமுடைய தன்று. ஏனெனின், சகல வேதா ந்த வாக்கியங்களும தள்ளத் தகாததும கொள்ளத்தகாதது மாகிய பிரஹ்மத்தை யறிவிப்பனவாம. விதியின் சேஷ (சாதன) மான பொருளை யறிவிப்பன வாகா. இவ்வர்த்தத்தினை உத்தர மீமாம்ஸையின் முதல் அத்தியாயத்தின் நான்காவது சூத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷ்யகாரா விஸ்தாரமாய் எழுதி யிருக்கின் றனர். சில மந்த புத்தியுள்ள புருடருகளு மீமாமஸை விருத்திகா ரர் முதலியோர் மதத்தில் அதிக ஸ்ரத்தையுண்டாய்ப் புத்தி சாஸதி ரததில் பிரவேசிக்குமாயின் பாமதிநிபந்தனம் பிரஹ்மவித்தியாபரண முதலிய வியாக்கியானங்களோடு கூடிய பாஷ்ய விசாரத்தால புதநி தோஷத்தை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். சூத்திர பாஷ்ய விசாரத்தில் புத்தி சாமர்த்தியமுடையதன்றுயின், அவன் பாஷ்ய காரது வியாக்கியானங்களோடு கூடிய உபநிடத நூல்களை விசாரி க்கக்கடவன். அவற்றின் தாற்பரியம் தள்ளத்தகாததும் கொள்ள த்தகாததுமான பிரஹ்ம ஞானத்தின்கண்ணும. உபாசனவிதியில் தாற்பரிய மில்லை. ஏனெனின், இலௌகிக வாக்கியத்தின் தாற் பரியமோ பிரகரண முதலியவற்றுன் அறியப்படுகின்றது. அநதப் பிரகரண முதலியன காவியப்பிரகாச காவியப்பிரதீபங்களில் எழுதப் பட்டுள்ளன.

சூத்ர. ஆறுவைதிக வாக்கியங்களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கம்.

வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியவுணர்ச்சிக்கு ஏது உபக்கிர மோபசங்கார முதலிய ஆறும். (க) உபக்கிரம உபசங்காரங்களின் ஒரு வடிவாந்தன்மை, (உ) அப்பியாசம், (ங) அபூர்வதை, (ச)பலம் (டு) அர்த்தவாதம, (சு) உபபத்தியென்னும்ஆறும் வைதிகவாக்கியங் களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கமாம். இவற்றால் வைதிக வாக்கியங் களின் தாற்பரியம் அறியப்படுதலால் இவை தாற்பரியத்தின்இலிங்க மெனப் படுகின்றன. தூமத்தான் வன்னி யறியப்படுதலால் தூமம் வன்னியின் இலிங்கமெனப்படும். உபதிடதங்கட்கு வேறுய்க் கர்ம காண்டத்தை யறிவிக்கும வேதத்திற்குத் தாற்பரியம் கர்மவிதி யின்கண்ணும, உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன பூர்வ வேதத் தின் கர்மவிதியின்கண்ணுதாதல் ஜைமினியார் செய்யப்பட்ட பன் னிரண்டதியாயமுள்ள பூர்வமீமாம்லையின்கண் தெளிவாயுளது. உபநிஷத வடிவமான வேதத்தின் உபக்கிரமோபசங்கார முதலி யன அத்துவிதீயப் பிரஹ்மஞ்தினகண்ணவாம். ஆதலால் அத்துவி தீயப் பிரஹ்மத்தில் அவற்றிற்குத் தாறபரியமாம். எங்ஙனம்: சாந்தோக்கியத்தின் ஆறுவது அத்தியாயத்தின் உபக்கிரமத்தில் அதாவது ஆரமபத்தில அத்விதீயப் பிரஹ்ம முள்ளது. உபசங்காரத்தி லும் அதாவது முடிவிலும் அத்விதீயப்பிரஹ்மமுளது. எப்பொருள் ஆரமபத்திலுளதோ அதுவே அந்தத்தினு மிருக்குமாயின், ஆண்டு உபக்கிரமோபசங்காரங்களின் ஒரு வடிவாந்தன்மை சொல்லப்படு கின்றது. அடிக்கடி சொல்லுதற்கு அப்பியாசமென்று பெயர். சாந்தோக்கியத்தின் ஆறுவது அத்தியாயத்தில் ஒன்பதுமுறை தத் துவமஸி வாக்கியமுளது. ஆகலின், அதனுவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அப்பியாசமாம். பிரமாணாந்தர (வேறுபிரமாண)ங்களால் அறியப் படாத தன்மையினை அபூர்வதை யென்பர். உபதிடத வடிவமான சத்தப்பிரமாணத்தின் வேறுன பிரமாணங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மம் விஷயமாதலில்லை. ஆகலின், அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அறியப்படாத தன்மை வடிவினதாகிய அபூர்வதை யுளது. அத்து விதீயப் பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தால் மூலத்தோடு கூடியசோகமோக ங்களின் நிவிருத்தி பலமெனப் படுகின்றது. ஸ்துதியை அல்லது நிந் தையை யறிவிக்கும் வாக்கியம் அர்த்தவாத மெனப்படும். அத்துவி

தீயப்பிரஹ்மஞானத்தின் ஸ்துதி உபநிடதங்களில் தெளிவாயுளது: கூறும் பொருளிற்கு அதுகூலமான யுக்தியினை உபபத்தி யென்பர். சாந்தோக்கியத்தில் சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லுதற் பொருட்டுக் காரியத்திற்குக் காரணத்தோடு அபேதத்தைப்பிரதிபாதித்தல அநேக திருஷ்டாந்தங்களாற் சொல்லபபட் டிருக்கின்றது. இவ்வாறே ஆறு இலிங்கங்களின் எல்லா வுபநிடதங்களுக்கும் தாற்பரியம அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணும. இந்த ஆறு இலிங்கங்களையும உபநிடதங்களின் வியாக்கியானங்களில பாஷியகாரா தெளிவாய் எழுதியிருக்கின்றனர். அவற்றில் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் தாற்பரிய நிசசய முண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சொல்லுவானது கருத்தின் உணாசசி யுண்டாகின்றதோ, அப் பொருளின் உணாசசி கேட்பவனுக்குச சத்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சகதத்தினது சக்தியின் அல்லது இலக்ஷணை விருத்தியின் ஞானம சப்தபோதத்தில் (சொல்லுணாசசிக்) குக் காரணமாம.

சகு. அவாய்நிலைமுதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்தின் சககாரிகளாமெனல்.

அவாய்நிலை (ஆகாங்ஷை) யுணாவு, தகுதி (யோக்கியதை) யுணாவு, தாற்பரியவுணாவு, ஆசதி (அண்மை) யென்னும நான்கும சககாரிகளாம ஒரு பதாத்தத்திற்கு வேறு பதாத்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணாவினமை அவாயநிலை(ஆகாங்ஷை)யெனப்படும். இவன் வருகின்றான் புத்திரன் இராஜனது புருஷன் நீக்கப்படுக வென்னும வாகயத்தில் இராஜ பதாத்தத்திற்குப் புதுதிர பதார்த்தகுணமே கொண்டுகூட்டுணாவுண்டாகிய பின்னர்ப் புருஷனென்னும் பதாத்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர் வின்மையால் (அந்வயபோத மின்மையால்) சாபதபோத முண்டாகிறதில்லை; ஒரு பதாத்தத்தோடு அந்துவய முண்டாகிய பின்னா அந்துவய போதமின்மை வடிவினதாகிய அவாய்நிலை யின்மையான். ஸ்தூலக்கிரமம் இதுவாம்:—அவாயிநிலை என்பது இசசைக்காம.அதுசேதனத்திலிருகினும் பதத்திற்கும அர்த்தத்திற்கும் எவ்வளவுகாலம் வேறுபதார்த்தங்களோடு அந்துவயத்தின்ஞான முண்டாகவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம் தனது அர்த்தத்தின் அந்துவயத்தின்பொரு

ட்டு வேறுபதத்தின் இச்சை சமானமாய்த் தோற்றுகின்றது. அந்து வய போதமுண்டாகியபின்னர்த் தோற்றுததெதுவோ அது அவாய் நிலை யெனப்படும். அவாய்நிலையின் சொரூபம சூக்ஷமக ரிமமாக நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அது கடினமாகலின் அதன் தன்மை மாத்திரம அறிவிக்கப்பட்டது. இராஜனது புத்திரன் வருகின்றுன் என்றிவ்வாறு இராஜபதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதாரத்தத்தோடு அந்துவயபோதமுண்டாகியபின்னர்ப் புருஷபதார்த்ததத்தோடு அந் துவய போதத்திற்கு எதுவான அவாய்நிலை இராஜ பதார்த்தத்தி லில்லையாகலின், இராஜனது புருஷனீ நீக்கிவிடு என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆனல் புருஷனீ நீக்கிவிடென்னும் ஞானமுண் டாகின்றது. அவாய்நிலையுணர்வு சாப்தபோதத்திற்கு எது வாகா வீடின் இராஜாவின் புத்திரன் வருகின்றுன்; இராஜாவின் புருஷனீ நீக்கிவிடென்னும ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் அவாய் நிலை யுணர்வு சாப்த போதத்திற்கு எதுவாம. ஒரு பதார்த்தத் திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோ டுள்ள சமபந்தம யோக்கியதை (தகுதி) யெனப்படும். தகுதியில்லா விடத்துச சொல்லுணர்சசி யுண்டாகாது. தீயால்நனைகின்றுனென்னும வாக்கியத்தில் வன்னி யின்கண்ணுள்ள கரணத்தன்மை வடிவினதாய மூன்றும் வேற்று மைப் பொருட்குத் தெளிந்தநீர் பொருளில நிரூபிக்குந தன்மைச் சமபந்த வடிவினதாய தகுதி யில்லை. ஆதலால சாப்தபோத முண் டாகிற தில்லை. சாப்தபோதத்தில் தகுதி யேதுவாகாவிடின், தீயால் நனைக்கின்றுன் என்னும வாக்கியத்தில் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும. சொல்லுவோனது இசசையைத தாற்பரிய மென்பர். எவ்வர்த்தத்தில் தாற்பரிய ஞான முண்டாக வில்லையோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: மாவைக் கொண்டுவா வென்னும வாகியந்தான போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது இசசையாகிய தாற்பரியம குதிரையின்கண் நிகழா தாகலின் குதிரையின் சாப்தபோத முண்டாகாது. அங்ஙனமே நடக்கும் சமயத்தில் * மாவின் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. தாற்பரிய ஞானம சாப்தபோதத்திற்கு எதுவாகாவிடின், மாவைக்கொண்டி வா வென்னும் வாக்கியதான போஜன சமயத்தில் குதிரையின் ஞானமும, நடத்தற் சமயத்தில் மாவின் ஞானமு முண்டாதல வேண்டும. ஆதலால் சாப்தபோதத்தில் தாற்பரியஞானம் எதுவாம.

* மா=மாமபழம், மாவு.

ஈண்டிவ்வாறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— சொல்லுவானது இச்சையினீத் தாற்பரிய மென்பர். கிளியின்வாக்கியத்தில் சொலலுவானது இசசையில்லை. கிளியின் வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்ற தாகலின் தாற்பரிய ஞானம சாப்த போதத்திற் கேதுவாதல சமபவியாது. மீமாமஸகர் வேதத்தை நிதியமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அவாகள் மதததில ஈசுவரனது அங்கீகார மில்லை. வேறொருதச சீவனுமவேருதற்குக காருநாவலலன். ஆனல் வேதம நித்தியமாம். அவாகளுக்குச் சொல்லுவோனது இசைசையாகிய தாற்பரியத்தின் ஞானம வைதிக வாக்கியங்களிற் சமபவியாது.

இதற்குர சமாதானம மஞ்ஞூஷாவென்னும் நூலில் நாகோஜி பட்டர் இவ்வாறு எழுதி யிருக்கின்றனர்:— சகல சாபதபோதத்திற்கும் ஏது தாற்பரிய ஞான மாகுமாயின, இருருத் தோஷமுண்டாம். சகல சாபதருதிற்கும ஏது தாற்பரிய ஞானமன்று. ஆனல் நாகார்தத பதங் (பலபொருட்சொற) களோடு கூடிய வாக்கிய ஜனிய சாப்தபோததற்கு ஏது காறபரிய ஞானமாம். ஆதலால் தோஷமில்லை.

விவரணகிரந்தத்தில் பிரகாசாதம ஸ்ரீசரணர தாறபரிய ஞானம சாப்தபோதத்திற்குக் காரணமாதலை முற்றும் நிஷேதித திருக்கின்றனர். அவ்விருவர வாதததையும நலமுடைய தன்று. எனெனின், இவ்விருவர் மதத்தினும் வேதவாக்கியங்களின் தாறபரிய நிச்சயத்திற்கு ஏதுவாகிய பூவ மீமாம்ஸை உததர மீமாமஸைகள் பயனிலலாதனவாம. ஆதலால் தாறபரியநிச்சயம சகல சாப்தபோதததிறகும்ஏதுவாகும். கிளி வாக்கியததினும் மீமாமஸகருக்கும தாற்பரிய ஞானம சமபவிக்க வில்லை யென்பதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— மீமாமஸகாகளுக்கு வேதஞ்செய்தவனது தாறபரிய ஞானமோ சமபவியாது. ஆனல் வேதமுரைப்பவனுகிய பாடகனது தாற்பரிய ஞானம் சமபவிக்கின்றது. கிளி வாகியத்தில் தாற்பரிய ஞானம் சம்பவியா விடினும கேட்பவனுக்கு அறிவிக்கும விருப்பால் ஏவ்வாக்கியம உச்சரிக்கப் படுகின்றதோ, அது அறிவித்தல் வேட்கையி னினனமான வாக்கிய மெனப்படும். கிளியின் வாக்கியம் அறிவித்தல வேட்கை யாதினது மன்று. வேதவாக்கியமும் பாடகனது அறிவித்தல் வேட்கை யாதினமாம். அறிவித்தல் வேட்கை

யாதீன வாக்கியத்தாற் றேறன்றும ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரணமாம். கிளிக்ரு அறிவித்தல் வேட்கை யில்லையாகலின் கிளி வாக்கியத்தாற் றேறன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரண மன்று. வேதாந்த பரிபாஷையில் கிளிவாக்கியத்தினும் தாற்பரி யம் கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றது. அது சொல்லுவோனது இச் சையாகிய தாற்பரிய மன்று. ஆனால் இஷ்டமான அர்த்தத்தின் ஞானத்தைப் பிறப்பித்தலிற் றகுதி தாற்பரியமெனச் சொல்லப் பட் டிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்திற் சங்கை சமாதானம் மேலும் எழுதப்பட்டுளது. அது முழுவதும பயனில்லாதகாம. தாற்பரியத் தின் பொருள் சொல்லுவோனது இச்சையென்பது பிரசித்தம். அதனைவிட்டுத் தாற்பரியத்திற்குப் பாரிபாஷிகமான பொருளைக் கொண்டுக் கிளிவாக்கியத்தினும தாற்பரியத்தைச் சொல்லுவதற்கு உலகப் பிரசித்தியின் விரோதத்தையன்றி வேறு பய னில்லை. உலகப் பிரசித்தியின் விரோதமாத்திரமே பயனும. எனெனின் சுக (கிளி) வாக்கியம தாற்பரிய மூடையதன்றென்பது உலக முழு வதினும அநுபவப் பிரசித்தமாம. சுகவாக்கியம் தாற்பரிய மூடை யது என்று ஒருவரும சொல்லார. ஆதலால் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன வாக்கியத்தாற் றேறன்றும சாப்த போதத்தில் தாற்ப ரிய ஞானம ஏது வன்று; ஞானமில் லிய புருடனுசரிதத வாக் கியத்தால் சாபத போத முண்டாகின்றது. ஆனால அவ்வாக்கியம அறிவித்தல் வேடகை யாதீன மன்று. ஆதலால் அவ்வாத்த ஞான த்தில் தாற்பரிய ஞானம ஏதுவன்று. மௌநியாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளில் சொல்லுவானது இசசை தாறபரியமன்று. எனெனின் உச்சாரணத்தைச செய்பவன் சொல்லுவோ னெனப்படுவன். மௌநி உசசாரணஞ செய்யா ஞலின் மௌநியின் இசசை சொல்லுவோனது இசசை யனறென்று வேதாந்த பரிபாஷை யின் உரையில் காமராஜருடைய டீகதிரா எழுதியிருக்கின்றனர்.

அது சப்தரத்ந வியாகரண நூலால கண்டிக்கப்பட்டுளது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம:—உசசரித்த சதத்தாற் போதமுண்டா கின்றது, உசசரித்தலின்றிச சாபதபோத முண்டாகிறதில்லை என் னும அர்த்தத்தை யறிவிகரும மகா பாஷியத்தின் வாக்கியத்தை யெழுதி உச்சரித்தலின்றிச சாப்தபோதம நிகழாதெனின், ஏகாந்த த்தில் உசசரித்தலின்றிப் புத்தகம பார்ப்பவனுக்குச் சாப்தபோத முண்டாக லாகாதென்னும சங்கையை யெழுதி யிருக்கின்றனர்.

அதற்கு, ஆண்டும் புத்தகம பார்ப்பவன் சூக்குமஉச்சாரணம செய்கின்றான் என்று சமாதானம எழுதியிருக்கின்றார். இவ்வாற்றால் மௌனியால் எழுதப்பட்ட சுலோகத்தின் உசசரித்தலைச் செய்பவன் மௌனியாவன்.

அபேத ரந்நகாரர் மதம இதுவாம்:—யாண்டுத் தாற்பரியத்தின் சாதேதக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; அன்றியும் யாண்டுத் தாற்பரியதனது இன்மையின் நிசசய முண்டாகின்றதோ, அண்டும சாப்த போத முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு முதலில் தாற்பரியத்தின் சாதேதக முண்டாகி, அல்லது தாற்பரிய அபாவதனது நிசசயமுண்டாகிப் பிற்காலதனில் தாற்பரியத்தின் நிசசய முண்டாய்விடுகின்றதோ, ஆண்டுச சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆதலால் தாற்பரியத்தின் சாதேதகத்திற்குப் பிற்காலதது நிகழும சாப்த போதத்தின்கண்ணும, தாற்பரியாபாவதனின் நிசசயதற்குப் பிற்காலதது நிகழும சாப்தபோதத்தின்கண்ணும் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம்; எல்லாச் சாப்த போததனிலும ஏதுவாகாது என்பதாம். இமமதத்தில் தோஷம் வேதாந்த சிகாமணியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கண்டனத்தில் ஆக்கிரக மில்லையாகலின் இங்குத் தோஷ மெழுதப்பட வில்லை. விவரணகாரர் மஞ்ஞூஷாகாரர் மதத்தில் எங்ஙனம் பூர்வ உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனற்றவை யாமோ, அங்ஙனம் இமமதத்தில் மீமாம்ஸை பயனற்றதாகாது. ஏனெனின் இமமதத்தில் தாற்பரிய சாதேதகத்திற்குப் பின்னிகழும் சாப்த போதத்திற்குத் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம. வேதவாகியங்களில தாறபரியதனின் சாதேதக முண்டாகின்றது. அதன் நிவிருத்தி மீமாமஸையான் உண்டாகும். வேதவாகியங்களில் சாதேதகமும் அதன் நிவிருத்தியும் எங்ஙன முண்டாகுமோ, அது பூர்வ உத்தரமீமாம்ஸைகளில் ஸபஷ்டமாம.

இவ்வாற்றான் அவாய்நிலை, யோக்கியதை, தாற்பரிய மென்பன சாப்த போததற்கு ஏதுவாம. ஆனால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம ஏதுவாம; சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாகா. ஏனெனின, யாண்டு அவாய்நிலை முதலியவை யின்றிய வாக்கியங்களில் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் மயக்க முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச சாப்தபோத முண்டாகின்றது. சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், அவாய்நிலை முத

ஸியவற்றின் பிரமஸ்தலத்தில் சாப்தபோதம் உண்டாகாதிருத்தல் வேண்டும். அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம ஏதுவாதலே யங்கீகரிக்கின், சாப்தபோதத்திற்குக் காரணம பிரமவடிவ ஞானமா யிருத்தலின் சாபதபோதம சம்பவிக்கும். சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரித்தின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலி யனவிருந்தும கேட்பவனுக்கு இவ்வாக்கியம் அவாய்நிலை முதலிய வை யின்றியதெனப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙன முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம. அந்த ஞானம பிரமமாயினுமாகுக, அல்லது பிரமையாயினுமாகுக. சாப்தபோத த்திற்கு ஏது பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாம. பிரம சாமக்கிரியால் சாப்தபோதம பிரமமாகிற திலை; விஷயத்தின் அபாவத்தால் சாபத போதம் பிரமமாகின்றது. எங்ஙனம்: வன்னியின் வியபிசாரியாகிய பிரு திவித் தன்மையில் வன்னிவியாப்பியத்தன்மைப் பிரம முண்டாப் ப் பிருதிவித்தன்மை ஏதுவால் வன்னியுடைய பர்வதத்தில் வன்னி யின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அது விஷயத்தின் இரு ப்பால் பிரமையாகின்றது. விஷயமின்றிய விடத்தில் வியபிசாரி யேதுவால் அநுமிதிப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷயத்தி னிருப்பால் பிரம சாமக்கிரியினுல் அநுமிதிப் பிரமை யுண்டா கின்றது. அங்ஙனமே அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாகிய சாபதபோத சாமக்கிரி பிரமமாகுக, அல்லது பிரமை யாகுக. யாண்டு விஷயத்தின் இருப்புளதோ, ஆண்டெ சாப்தபோதம் பிரமையாம. யாண்டு விஷயத்தின் அபாவ முளதோ, ஆண்டெ சாப்தபோதம் பிரமமாம். ஆனுல் யாண்டு யோக்கியதை (தகுதி) யுணாவு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகஃ சாப்த போத முண்டாகின்றது; பிரமை யுண்டாகிலதில்லை. ஏனெனின், யாண்டு ச் சாப்தபோதத்தின் விஷயமுளதோ, ஆண்டு நியமமாக யோக் கியதை யுணர்வு பிரமை யாகின்றது. யாண்டுத் தகுதி யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச சாப்த போதத்தின் விஷயமிருப்பதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் சாப்தபோதம் பிரமையும், விஷயத்தின் இன்மையால் பிரமமுமா மென்பது நியம மாம. அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஊணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாதலபோல ஆசக்தியும சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். நியாய

நூல்களில் பதங்களின் சமீபத தன்மையை ஆசத்தி (அண்மை) யென்பர். வியவகித (மறைப்பட்ட) பதங்களினது அர்த்தத்தின் அந்துவயபோத முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம: கிரி உண்ணபபட்டது வன்னியுடைத்து, தேவதத்தனால் என்னும வாக்கியத்தால் அந்துவயபோதம உண்டாகிறதில்லை. கிரிவன்னியுடைதது, தேவதத்தனுண்ணப்பட்டது எனக்கூறின் சாபதபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பதங்களின் சமீபத் தன்மையாகிய அண்மை சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு அண்மையில்லாதிருக்க அண்மையின் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச சாப்தபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமப்பிரமைகளுக்குப் பொதுவான அண்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். சொரூபமாக ஆசததி (அண்மை) ஏது வன்று. பிற நூலகளில் இங்ஙனம எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:— யாண்டு வியவகித பதமூலதோ ஆண்டுச சுலோக முதலியவற்றில் சாப்தபோதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அண்மை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனல் சக்தி அல்லது இலக்ஷணையாகிய பதத்தின் சமபநதநதானுண்டாகும் பதாத்தங்களின் வியவதானமின்றிய ஸ்மிருதி யெதுவோ, அவ்வாசததி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். பதங்களுக்கு வியவதான மூலதாகுக, அல்லது அவ்வியவதான மூலதாகுக. எநதப் பதாத்தநதிறகு எநதப்பதார்த்தத்தோடு அநுவயபோத முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி வியவதானமின்றியதாதலவேண்டும். பதார்த்தங்களின் சாப்தபோதம ஸ்மிருதி மாத்திரத்தால் உண்டாகுமாயின், எவ்வாற்றானுயினும ஒரு பதாத்ததின் ஸ்மிருதியுண்டாகுமிடத்து அதன் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். பதததின் சம்பநதத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியினைச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகக் கூறுவோமாயின் எல்லாப் பதங்களுக்கும் ஆகாயத்தோடு சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதமாவினிடத்துச் சகல பதங்களுக்கும் சுவாநுகூலகிருதி (தன் அநுகூலவினைச) சம்பந்த முளது. ஆதலால் கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சமபநதநதால் யாண்டு ஆகாயத்தின் ஸ்மிருதியும, சுவாநுகூலகிருதி சம்பநதத்தால் யாண்டு ஆத்மாவின் ஸ்மிருதியுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின்ஞானம் கடத்தைக் கொண்டுவா என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சக்தி யல்லது இலக்ஷணைவிருத்தியாகிய

பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்கணுளது. சுவாநுகூலகிருதி சம்பந்தம் ஆகாவின்கணுளது. சக்தியல்லது இலக்ஷணைவிருத்தியாகிய சம்பந்தம் கடமுதலிய பதங்களுக்கு ஆகாயத்தினும ஆத்மாவினு மில்லை. ஆகாயம் ககனம்முதலிய பதங்களுக்குச சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்க ணுளது. சுவ (தானென்னும்) பதத்திற்கும் ஆத்ம பதத்திற்கும் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. ஆதலால் ஆகாச பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தால் ஆகாயத்தின் சாப்த ஞான முண்டாகின்றது. ஆத்ம பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தான் ஆத்மாவின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் எப்பதத்தின் விருத்தியாகிய சமபந்ததால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகின்ற தெனக் கூறினுமும 'கடந்தைக் கொண்டுவா' என்னும வாக்கியத்தால் எந்த ஞான முண்டாகின்றதோ அந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியானது கடம, கர்மதன்மை (செயப்படு பொருண்மை), கொண்டுவருதலாகிய வினையென்னு மித்துணைப் பதங்களாலுமுண்டாதல் வேண்டும. எனெனின், இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும பதங்களின் சக்தி சமானமாம. முதல் வாக்கியத்தால் சாப்தபோத முண்டாகின்றது, இரண்டாவதா னுண்டாகிறதில்லை. இதன்கண் இது ஏதுவாம:—யோக்கிய பதத்தின் விருத்தியால எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாம். முதல் வாக்கியத்தின் பதம யோக்கியமாம். இரண்டாவதின் பதம் யோக்கிய மன்று. யோக்கியதை (தகுதி) யும, அயோக்கியதை (தகுதி யின்மை) யும் அநுபவததை யொட்டி அநுமிக்கத் தக்கனவாம. எப்பதங்களால் சாப்த போதம் அநுப்வ சிததமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யுண்டு. எப்பதங்களால் சாப்தபோதத்தின் அபாவம அநுபவசிததமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யில்லை. இவ்வாற்றான் யோக்கிய பதத்தின் விருத்திரூப சமபந்தந்தான் உண்டாகும மறைப்பின்றிய பதார்தங்களின் ஸ்மிருதி ஆசத்தி யெனபபடும. இவ்வியலபினதாய ஆசத்தி சொரூபமாகச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம; அதன் ஞானம ஏதுவன்று. இவ்வாற்றால் அவாய்க்கி யுணர்வு முதலிய நான்கும சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். இந்நான்கையும் சாப்தசாமக்கிரி யென்பா.

அதுமிதியின் சாமக்கிரி வியாப்தி ஞானமாம். பிரத்தியகூ சாமக்கிரி இந்திரியசையோக முதலியனவாம். யாண்டு இரண்டு சாமக்கிரிகளுளவோ ஆண்டு இரண்டின் பயனு முண்டாகிறதில்லே. ஏனெனின் ஒருகூணத்தில் இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்தியுண் டாகாது. ஞானமிரண்டற்காதாரம ஒருகூணமாகுமாயினும ஞான மிரண்ட னுற்பத்திக் காதாரம ஒருகூணமாகாது. அவ்வுற்பத்தியும் வியதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களுகரு ஒரு கூணததிலுண் டாகும. எங்ஙனமு: தேவதததனது ஞானமும் எஞ்ஞததனது ஞானமும வியதிகரணமாம். அவற்றின் உற்பததி ஒரு கூணத்தி லுண்டாம. என்னும சமாஞ்திகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங் களின் உற்பததிஒரு கூணததி லுண்டாகிறதில்லேயென்பது சித்தா நீதம். இரண்டு சாமக்கிரிகளின் பயனும ஒருகூணத்தி லுண்டாகிற தில்லே. ஆகலின் பிரபல சாமகிரியின் பயனுண்டாகின்றது. தூப் பலத்திற்குப் பாத முண்டாகினறது; பிரபலத தன்மையும தூப் பலத்தன்மையும் அநுபவதனை யொட்டி யதமிகத தக்கனவாம. எங்ஙனம்: பூதலமகடமென்பவற்றேறி நேததிரதறகுசசையோக முண்டாகின்றது. அக்காலததில கடமுடையது பூதலம் என்னும் வாக்கியதனை சிரவண முண்டாகின்றது. ஆண்டுக கடமுடையது பூதலமென்னும பிரதியகஞானத்தின் சாமக்கிரியும சாப்தஞான த்தின் சாமக்கிரியு முள். என்னும பிரத்தியகூ ஞானமுண்டாகி றது; சாப்தஞானமுண்டாகிறதில்லே. ஆகலால்சமானவிஷயமுடைய பிரத்தியகூஞானசாப்தஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளுமுள்ளவிட த்தும பிரதியகூஞானததின் சாமகிரி பிரபலமும், சாப்தஞான த்தின் சாமக்கிரி தாப்பலமு மாகின்றன. யாண்டுப் பூதலத்தோடு கூடிய குடத்தேறி நேததிரதிற்குச சையோகமுண்டாக, அதே காலத்தில் உனக்குப் புத்திரன் பிறநதான் என்னும் வாக்கியததின் சிரவண முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலததில் கடத்தின் பிர தியகூ முண்டாகிறதில்லே; ஆனால் புதநிரனது பிறப்பின் சாப்த ஞானமுண்டாகின்றது. ஆகலால பின்னவிஷயங்களையுடைய ஞான தின் பிரதியகூ சாமக்கிரியும சாபதசாமக்கிரியு முள்ளவிடத்து, சாபத சாமக்கிரி பிரபலமும் பிரதியகூ சாமக்கிரி தூர்ப்பலமு மாகின்றன. இவவாறு பாதகிய பாதக பாவத்தை (வாக்கப்படு வது வாக்ப்படுதென்னுந் தன்மையை) விசாரிததுச சூக்ஷமதிருஷ்டி

யுள்ள புருஷன்பிரபுலதுர்ப்பலதாதன்மைகளைத்தெரிந்துகொள்ளுக. ஆனல் ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதலவேட்கை) யில்லாவிடத்து முற்கூறிய பாத்திய பாதக பாவமுளது. யாண்டு ஒரு வஸ்துவை யறியும்வேட்கை யுண்டாகின்றதோ,மற்றொன்றை யறியும வேட்கை யுண்டாக வில்லையோ,ஆண்டு இரண்டுஞானங்களின்சாமக்கிரிகளுமிருக்கினும, ஜிஞ்ஞாவித்த் (அறியவிருமபிய) தின் ஞான முண்டாகுமேயன்றி அறியவிரும்பாததின்ஞான முண்டாகிறதிலலை. ஆதலால் அறியவிரு ம்பியதினது ஞானதத்தின் சாமக்கிரிபிரபலமும்; அறிய விரும்பாததின னதுஞானத்தின்சாமக்கிரிதாபபலமுமாம.ஞானதத்தின் இசசை ஜிஞ் ஞாஸை(அறிதல்வேட்கை)யெனப்படும;அதன்விஷயம்ஜிஞ்ஞாஸிதம் (அறியவிருமபியது) எனப்படும. ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய சாமக் கிரி முழுவதும பிரபலமாம். யாண்டு இரண்டின் ஜிஞ்ஞாஸையு முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு தீவிரஜிஞ்ஞாஸை பாதகமாம். இக்கார ணத்தானே அத்தியான்ம நூலகளில் தீவிர ஜிஞ்ஞாசை யுள்ளவ னுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாம, தீவிரஞானவிருப்ப மில்லாதவ னுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாகாதென்று எழுதப்பட் டிருக் கின்றது. ஏனெனின், அறிய விரும்பும் பதார்த்தத்தின் அறிதல் வேட்கையோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரி யுளதாயின், அதனினும் தீவிர ஞானவிருப்பதோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரியினுல் அதற் குப் பாத முண்டாகின்றது. இல்லையாயின் ஞான விருப்போடு கூடிய சாமக்கிரியினுல் மற்றச சாமக்கிரிக்குப் பாத முண்டாகின் றது. இலௌகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையும அவற்றின் பிரத்தியகூ முதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியும எப்போதும் சாக் கிரகாலத்தில் சம்பவிக்கின்றன. அவற்றுல் ஞானவிருப்ப மின்றிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் இலௌகிக பதார்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய பிரத்தி யகூமுதலிய ஞானதத்தின் சாமக்கிரியினது பாததத்தின் பொருட்டு ப் பிரஹ்மத்தின் தீவிரமான ஞானவிருப்பம வேண்டும. தீவிர ஞான விருப்பதோடு கூடிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரியி னுல் இலௌகிக பதார்த்தங்களினது ஞானதத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதம் உண்டாகின்றது. *'ஈயாதொவ்வுஹஜி ஜ்ஞாஸா' என்னும்

* இது பிரஹ்மசூத்திரத்தின் முதற்சூத்திரம். இதன்பொருள் அதன்பின் பிரஹ்மத்தின ஞானவிருப்பானது செயயத்தக்கதாம் அதாவது பிரஹ்மத்தை அறிய விரும்பவேண்டும் என்பதாம்.

சூத்திரத்திற்கும் இப்பொருளின் சண்மே தாற்பரியமாம். வியாக்கியானகாரர் விசாரத்தில் ஜிஞ்ஞாஸை யென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணையைக் கூறிக் காத்தவ்விய பதத்திற்கு * அத்தியாகாரம் கூறியிருக்கின்றனராகலின், பிரஹ்மஞானத்தின்பொருட்டு வேதாந்த வாக்கியங்களின் விசாரம் செய்யவேண்டுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருளாயினும் விசார வாசகமான பதத்தைவிட்டு இலக்ஷணிகமான ஜிஞ்ஞாஸையென்னும் பதத்தைப் பிரயோகிப்பதினால் சூத்திரகாரருக்கு வாசியமும இலக்ஷியமுமாகிய இரண்டு பொருளினும தாற்பரியமாம். பிரஹ்மஜிஞ்ஞாஸை பிரஹ்ம ஞானத்திற்கு ஏதுவாமென்பது வாச்சியார்த்தம. ஓரேசொல்லான் இலக்ஷணவிருத்தி சக்திவிருத்திகளால் இரண்டு பொருள்களின். ஞான முண்டாகுதென்னும பழைமையான சொல், கங்கையில் மீன்களும இடைச்சேரியு முளவென்னும வாக்கியத்திற் பிறழ்த்லான் விகவகிகத் தக்கதன்று. கங்கையில் மீன்களும இடைச்சேரியுமுளவென்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதத்தின் வாசகியார்த்ததிறகு மீனொடு சமபந்தமும, இலக்ஷியார்த்தத்திற்கு இடைச்சேரியோடு சமபந்தமு முண்டாகினறன. ஆதலால் கங்கையில் மீனகளும் கரையில இடைச்சேரியுமுண்டென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம. நூலாசிரியர்கள் சூத்திரத்திற்கு * அநேகம் பொருள்கள் எழுதி யிருக்கினும அவ்வநேகம பொருள்களும் சூத்திரத்திற்குப் பூஷ்ணமாம். விசாரத்திற்போல ஜிஞ்ஞாஸையில் விதி சமபவிக்கின்றதா, இல்லையாவென்னும பொருளை யெழுதுவதில் நூல் விரியுமாகலின் ரண்டு எழுதப்படவிலலை.

நிக. வேதாந்தத்தின் தாற்பரியமும், வேதத்தினையும் சொல்லினையும் விசாரித்தலும்:

அவாய்நிலையுணாவு முதலியன சாப்த போதத்திற்கு ஏது வாம். அவற்றில் தாற்பரிய ஞான முளது. வேத வாக்கியத்தின் தாற்பரிய ஞானதிறகு ஏது உபக்கிரம முதலியனவாம. அவ்வுபக்கிரம முதலியவறறுள் வேதாந்த வாகியங்களுக்கு அத்துவிதீயப பிரஹ்மத்தின்கண் தாற்பரிய முளதாம். உபாசனை விதியிற் சுற்ப

---

* வாக்கியமுடிதற் பொருட்டாயினும, பொருள் முடிதற் பொருட்டாயினும் எஞ்சின்ற பதங்களே வருவிதலைத்தல் அத்தியாகாரமாம். இதனையே வாக்கிய சேஷமென்றும் கூறுவர்.

ரியமில்லை. இவ்வர்த்தம்பாஷியகாரரால் * சமன்வய சூத்திரத்திற்கு விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மீமாம்ஸக விருத்திகாரர்களது மதங்கள் நலமுடையனவன்று. அவர்களது மதகண்டனத்திற்கு அநுகூலமான தர்க்கம் சம்ஸ்கிருதபாஷை தெரியாத சுரோதாக்களு (கேள்வியாளரு) க்கு அறிதற் கரியதா மாகலின் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞான முண்டாகவேண்டுமென்னும் சொல்லுவானது விருப்பம் (இச்சை) தாற்பரியமெனப்படும். மீமாம்ஸக மதத்தில் வேதம் நித்தியம்; ஆண்டுக் கருத்தாவின் இசசையோ சம்பவியாது. அத்தியாபக (ஓதுவிப்போ) னது இச்சை சமபவிக்கும் கையாயிக மதத்தில் சப்தம் மூன்றுவது க்ஷணத்தில் நாச மாகின்றது. வேதமும் சத்த வடிவாயிருத்தலின் க்ஷணிகமாம. மூன்றுவது க்ஷணத்தில் எதற்கு நாசமுண்டாகின்றதோ, அது க்ஷணிகமெனப்படும். கையாயிக மதத்தில் உச்சாரணத்தின் பேதத்தால் வேதத்திற்குப் பேத முண்டு. ஒருமுறை உசசரித்து மீண்டும் உசசரிக்கப்படும் வாக்கியம எதுவோ அது முன் வாக்கியத்தினும வேறுகின்றது. ஆனல் முன்வாக்கியத்திறகுச சஜாதீய (ஒத்தவின) மாய்ப் பின்வாக்கியமுளது. ஆதலால் அபேதப்பிரம முண்டாகின்றது. கையாயிகமதத்தில் பாரச முதலியவறறைப்போல வேதம் பௌருஷேயமும் (புருஷனுற் செய்யப்பட்டதும) க்ஷணிகமுமாம். ஓனெனின் வர்ண சமுதாயத்தின் வேறுகவோ வேதம இல்லை. வர்ண சமுதாயத்தினையே வேத மென்பா. அசசமுதாயம் தனித்தனி வாணங்களினும் வேறன்று. ஆதலால் வேதம வர்ணவடிவமாம. அவ்வர்ணம் சத்தவடிவமாம். ஆகாயத்தின் குணம சத்தமாம. நாநா (பல) சத்தங்கள் ஒரு காலத்தி லுண்டாகா. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆன்மாவின் விசேஷகுணங்கள் ஞானமுதலியனவோ, அங்ஙனமே ஆகாயத்தின் விசேஷகுணம் சத்தமாம். விபுவின் விசேஷகுணங்களெவையோ, அவை யிரண்டு ஒருகாலத்திலுண்டாகா. ஆனல் தேவதத்தனது சத்தமும் எஞ்ஞத்தனது சத்தமும ஒருகாலத்திலுண்டாகின்றன; பேரியின் சத்தமும் தாளத்தின் சத்தமும் ஒரு காலத்திலுண்டாகின்றன. ஒருநிலைக்களதத (சமானஜாதி கரணமுடைய) விரண்டு சத்தங்களுக்கு ஒருகாலத்தில் உற்பத்தி நிகழாதெனக்

* பிரஹ்ம சூத்திரத்தினது முதல் அதிகரணம் முதல் பாதத்தின் சுவது சூத்திரம் சமன்வயசூத்திர மெனப்படும.

கூறினும், எல்லாச் சத்தங்களும் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஆகாயத் திருப்பனவாயிருத்தலின் ஒரு நிலைக்களத்தவாம். எசசத்தமும் வேறு நிலைக்களத்தாகாது. என்றாலும ஆகாயத்தில் சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த மிருப்பதுபோலக் கண்டம், மேல்வாய், பல், மூக்கு, உதடு, நாநுனி, உரம, சிரமென்னும எட்டுறுப்புகளினும் வாண (ஏழுத்து) வடிவான சத்தத்திற்கு அவசசேதகத்தன்மைச சம்பந்த முளது. துவனி (ஒலி) வடிவான சத்தத்திற்குப் பேரி தாள முதலியவற்றில் அவசசேதகத்தன்மைச சமபந்த முளது. ஒரு அதிகரண (நிலைக்கள)த்தி லிருப்பதனைச சமானாதிகரணம் (ஒரு நிலைக்களத்தது) என்பா. சமவாயசமபந்தத்தால் எல்லாச் சத்தங் களும் ஆகாயத் திருப்பனவாகலின் சமானாதிகரணமா யிருக்கின் றன. என்றாலும் அவசசேதகத்தன்மைச்சம்பந்தத்தால் தேவதத்த சத்தமும எஞ்ஞாந்த சத்தமும் வியதிகரணமாம். அங்ஙனமே பேரிசதமும தாளசத்தமும அவசசேதகத தன்மைச சமபநதத் தால் வியதிகரணமா(வேற்றுநிலைக்களத்தவா)ம். இதுநியமமாம:—

அவச்சேதகத்தன்மைச சமபந்ததால் ஒரு அதிகரணதில் இர ண்டு சத்தங்களின் உற்பத்தி யொருகாலதது ணுண்டாகிறதில்லை. அதாவது ஒரு அவசசேதகத்தில் இரண்டு சத்தங் (சொற்) களின் உற்பத்தி ஒருகாலத்தி லுண்டாகிறதிலலை. ஆதலால் வாக்கிய பதங்களின் அவயவ வடிவமான வாணங்களுக்கு ஒரு காலத்தில் உற்பததியுண்டாகிறதில்லை. ஆனல் எல்லா வாணங்களும கிரமமாக உண்டாகின்றன. கிரமமாக உண்டாகும வாணங்களுக்கு நிமித்த மின்றி நாச மங்கிகரிக்கின், சகல வாணங்களுக்கும முதற்கணத் தில் உற்பத்தியும் இரண்டாவது கணததில் நாசமு முண்டாகும. ஆதலால் உற்பத்தி நாசமின்றிச் சதத்ததில வேறு எதப் பிரதி யகூ முதலிய வியாபாரங்களும சித்தியா வாகலின், சத்தத்தின் நாசத்திற்கு யாதாணு மோர நிமித்ததத்தை யங்கிகரித்தல்வேண்டும். எந்த நிமித்தமின்றி இரண்டாவது கணததில் சதத்தத்திற்கு நாச முண்டாகாதோ, அது வேறெநதச சத்ததின் நாசத்திற்கும் நிமி த்தமாதல் சமபவியாது. முன் சதத்ததின நாசதநிற்கு வது தன் பின்னிற்கும சத்தமாம். ஸளஃ(கௌஃ-ஆ) என்னும வாக்கியத்தில புருஷனது முயற்சியால் நாபிதேசதநி னின்றும வாயுவின்றெழி லுண்டாய்க் ககாரத்தை யுண்பெண்ணும நாவினடியில வாயுவின் சையோர்கமுண்டாய் ஔகாரத்தை யுண்டுபண்ணும கண்டவாந்து

களுடன் வாயுவின் சையோகம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் விசர்க்கத்தை (:) உண்டுபண்ணும் கண்டஸ்தானத்தில் வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றது. எவ்வொழுங்கால் மூன்று சையோக ங்களு முண்டாகின்றனவோ, அவ்வொழுங்காலே ககார ஒளகார விசர்க்கங்களாகிய மூன்றுவர்ணங்களு முண்டாகின்றன. கௌழதி முதலியதூல்களிற் கவர்க்கத்திற்குக் கண்டஸ்தான மெழுதப்பட் டிருக்கினும், பாணினியாற் செய்யப்பட்ட சிக்ஷையில் கவர்க்கத் திற்கு நாவினடி ஸ்தானமாக எழுதப்பட் டிருக்கின்றது:— அதச் சிக்ஷை வசனத்தை யனுசரித்து நாவினடியில் வாயுவின் சையோக த்தால் ககாரத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. வியா கரணமதத்தில் கௌஃ (மஃ) வென்னும் இதுதூண வர்ணங்கள் வாக்கியரூப மாகாவாயினும் நியாயமதத்தான் வாக்கியமெனப் படுகின்றன. முதல் க்ஷணத்தில் ககாரத்தின் உற்பத்தியும், இரண் டாவது க்ஷணத்தில ஒளகாரத்தின் உற்பத்தியும்,மூன்றுவது க்ஷண த்தில் விசர்க்கத்தின் உற்பத்தியுமுண்டாகின்றன. ஆண்டுக் ககாரத் தின் நாசத்தில ஒளகாரம் ஏதுவாம், ஒளகாரத்தின் நாசத்தில் விசர்க்கம் ஏதுவாம். மூன்றுவது க்ஷணத்தில் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; இரண்டாவது க்ஷணத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், நாசத்திற்கு ஏது தனது பின்சத்தமாம். அஃது இரண் டாவது க்ஷணத்தில உண்டாகின்றது. காரணத்தின சித்தியின்றிக் காரிய முண்டாகாது. முதல் க்ஷணத்தில் இரண்டாவது சத்தம் வெளிப்படாததா யிருத்தலான், இரண்டாவது க்ஷணத்திற் பெறப் படும இரண்டாவது சத்தத்தால் மூன்றுவது க்ஷணத்தில முதற் சத்தத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறு மூன்றுவது சத்தத் தான் இரண்டாவதற்கு நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறே உபாந் திய (ஈறறயல்) சத்த பரியந்தம் தூக்கம் பின்னிற்கும சத்தங்க ளான் (மூன்) சத்தங்களுக்கு நாச முண்டாகின்றது. அந்திய (கடைசிச) சத்தத்திற்கு ஈறறயற் சத்தத்தான் சுந்தோபகந்தந்யாய த்தால் நாச முண்டாகின்றது. சுந்தன் உபசுந்தனென இரண்டு சகோதரர் இருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவருக்கொருவரான் நாச முண்டாகியதுபாரதத்திற் பிரசித்தம ஆஞலிதிலிதுதோஷமாம்:— ஈற்றயற் சத்தத்தால் அந்திய சத்தத்திற்கு நாசம் அங்கீகரிக்கின் இரண்டாவது க்ஷணத்திற்குனே அந்திய சத்தத்திற்கு நாச முண் டாகும. ஆதலால் உற்பத்தி நாசத்தின் வேறுன வியாபாரமின்றிய

அந்திய சத்தம் அப்பிரத்தியகூடாதல் வேண்டும். ஜகதீசபட்டாசாரியர் அந்தியசத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷ மென்று கூறியிருக்கின்றனராகலின், அப்பிரதத்தியகூதத்தை யீட்டுதல் இஷ்டமேம, தோஷமின் றெனக்கூறுவராயினும், மூன்றாவது கூஷணத்திற் சத்ததற்கு நாசமுண்டாமென்னும் நியமதத்திறகுக் கேடுண்டாம். ஆதலால் அந்திய சதததின் நாசத்தில் ஈற்றயற சதததின் நாசம் ஏதுவாம். ஈற்றயல் சத்தம் ஏதுவன்று. இப்பகூதத்தில அந்திய சத்தத்தின் நாசத்தில் இரண்டாவது கூஷணத்தில் நாசதத்தின் அபாதகியி(அடைவி)ல்லை. ஏனெனின், ஈற்றயல சதததின் நாசம் அந்தியசத்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்தியசத்தத்தின் இரண்டாவதுகூஷணதில ஈற்றயலின் நாசமும அதற்கடுத்தகூஷணத்தில்அந்தியதகின் நாசமுமுண்டாகின்றன. இவ்வாற்றான் சகல சத்தங்களின் நாசமும் மூனறாவது கூஷணத்தி லுண்டாகின்றது. இதன்கண் இது சங்கையாம்:—யாண்டு ஒரே வாணவடிவமான சத்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சத்தத்தின் நாசத்திற் கேதுவாக ஒரு சதமு மில்லை. அதறகு இது சமாதானமாம:—கண்ட முதலியவற்றோ டுண்டாகும் வாயுவின் சையோகம வாணடிவமான சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி முதலியவற்றோடு தண்ட முதலியவற்றிற் குண்டாகும சையோகம தொனிவடிவ சதததற்கு ஏதுவாம. மூங்கிற் பிள வினரண்டின் பிரிவு தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம. அங்ஙனமே சத்தமும் சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி தண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரிதேசதததிலுண்டாகும சத்தமெதுவோ அதனினின்றுமுண்டாகிய சத்தத்தின் சாகூஷாதகாரம் சிரவணததா (காதினு) லுண்டாகின்றது. அங்ஙனம் கண்ட-முதலிய விடங்களில் வாயுவின் சையோகத்தால் உண்டாகும் வர்ணரூப சத்த மெதுவோ, அதன் சாகூஷாத்காரம சிரவணத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் வர்ணரூப சத்தத்தான் வேறு சத்த முண்டாய் அதன் சாகூஷாத்கார முண்டாகிறது. இவ்வாற்றான் அந்திய சத்தமின்றிய ஒரு சத்தம் அப்பிரசிததமாம. ஆனால் இம்மதத்தில் வர்ணங்களின் சமூதாய வடிவமான பதத்திறகு ஏக காலத்திற் சமபவ மில்லையாகலின் பதததின் சாகூஷாத்காரமோ சம்பவியாது. என்றாலும். ஒவ்வொரு எழுத்தின் சாகூஷாத்காரததால் எல்லா வெழுத்துக்களையும் விஷயஞ்செய்யும் ஒரு ஸமிருதி யுண்டாகின்றது. ஸமரிக்கப்பட்ட பதததால் பதாத்தத்தின் ஸமிருதி யுண்டாகின்றது.

அதனாற் சாப்த போத முண்டாகின்றது. அல்லது முன் முன் வர்ணங்களின் அநுபவத்தால் சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சமஸகாரத்தோடு கூடிய அநுபவத்தின் அநுபவமே பதத்தின் அநுபவமெனப் படுகின்றது. அதனால் பதாரத்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அதனாற் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இது நியாயமதம். மீமாமஸக மதத்தில் வர்ணம நிதியமாம; ஆதலால் வர்ணங்களின் சமுதாயமாகிய வேதமும் நிதியம். அன்றியும் சில்லா வர்ணங்களும விபுவாம். யாண்டுகண்டமுதலியவிடங்களில் அதனியான்ம வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வர்ணங்களின் அபிவியக்தி (வெளிப்படுதல்) உண்டாகின்றது. நையாயிக மதத்தில் வாணங்களின் உற்பத்திக்கு ஏதுவாயுள்ள தெதுவோ, அதுவே மீமாமஸக மதத்தில் வாணங்களின் அபிவியக்தி(வெளிப்படை)க்கு ஏதுவாம். இவ்வாறாயின் வர்ண சமுதாயமான வேதம நித்தியம; ஆதலால் அபௌருஷேயமாம் (புருஷனாலாகிய தன்மும்). வேதாந்தமதத்தில் வாணமும அவற்றின் சமுதாயமான வேதமும் நிதியமன்று. ஏனெனின, வேததிற்கு உற்பத்தி சுருதி யிருக்கின்றது. சேதனத்திற்கு வேறாகிய யாவும் அநித்தியமாம். ஆதலால் வேதம் நித்திய மன்று; ஈசுவரனாலும மன்று. சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சாவாஞ்ஞ ரீசுவரனது சங்கற்ப மாத்திரத்தால் வேதத்தின் உற்பத்தி யுண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் சுவாசத்தைப் போல அநாயாசமாக ஈசுவரன், வேதத்தை யுண்டுபண்ணினார். நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப் போல வேதம பௌருஷேயமாம. வேதாந்தமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல் ஈசுவரரூப புருஷனாலாக்கப்பட்டதாகலின் பௌருஷேயமாம. ஆனால சாவாஞ்ஞர்களாகிய வியாசர் முதலியோர் எல்லாச் சிருட்டிகளிலும் பாரத முதலியவற்றைச் செய்திருக்கின்றனர். ஆண்டு எங்ஙனம் முன் சாக்கத்தில் (சிருஷ்டியில்) ஒழுங்கு இருந்ததோ அங்ஙனமே பாரத முதலியன பின் சாக்கத்திலும் உண்டாமென்னும நியமமில்லை. ஆனால் தனதிஷ்டப்படி பாரத முதலியவற்றின ஒழுங்கினைச செய்திருக்கின்றனர். வேதத்தின ஒழுங்கு விலக்ஷணமாகாது. ஆனால் முன் சர்க்கத்தின் ஒழுங்கினினைதலுப் பின சாகத்தில் முன்கற்பத்துக்குச சமானமான ஒழுங்கினை யுடையதாக வேதத்தின ஈசுவரன் சிருஷ்டிதிருக்கின்றனர். புருடனும் செய்யப்படுந் தன்மையாகிய பௌருஷேயத்

இருவகைச் சொரூபம்.

தன்மை வேதத்தில் பாரத முதலியவறறின சமானமாம அங்நிய சர்க்கதனது ஒழுங்கின் நிணவின்றிப் புருடனு லாக்கப்படுந தன்மை வடிவினதாகிய பௌருஷேயத தன்மை பாரத முதலியவற்றின்க ணுளது; வேதததிலின்று. வேதத்தில் முன் சாக்கத்து ஒழுங்கினை ஸமரிததுப் புருஷனுலாக்கப்படுநதன்மை யுளது. ஆதலால் வேதததின் ஒழுங்கு அநாதியாம; வேதம் ஈசுவரனுகிய புருஷனு லாக்கப்பட்டதாம; இதில விரோதமின்று.

முன்றவது பிரகாசம்

சத்தப்பிரமாண நிரூபணம

முடிந்தது.

ஓம தத்ஸ தபரஹ்மணேநமஃ.

நான்காவது பிரகாசம்.

உவமானப்பிரமாண நிரூபணம்.

நிஉ. கிரமபங்கத்தின் அபிப்பிராய பூர்வகமான இரண்டு நியாயக் கிரமத்தான் உவமான உவமிதிகளின் இருவகைச் சொரூபம்.

நியாய வேதாநதங்களின் எல்லா நூல்களினும்; உவமான நிரூபணத்திற்குப் பின் சத்தம் நிரூபிக்கப்பட்டுளதெனினும், முன்று பிரமாண வாதிகளாகிய சாங்கியர் முதலியோர் உவமானத்தை யங்கீகரிப்பதில்லை. பிரததியகூதம் அநுமானம சத்தமென்னும மூன்றனையும் யங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்களுக்குபயோகமுள்ளபிரமாணங்களை முன்னர்ச் சொல்லவேண்டுமாகலின், சத்தப் பிரமாணத்தின்பின் உவமானம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. எவ்வொழுங்கான சாஸதிரங்களில் அதிகப் பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுளவோ, அவ்வொழுங்காக இந்நூலில பிரமாணம நிரூபிக்கப்படுகின்றதாகலின், ஈண்டு வேறு சங்கதியி (தொடாபி) ன் அபேகையில்லை.

உவமிதிப் பிரமையின கரணம உவமானப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயக்கிரமமாய் உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபம் இதுவாம்:—* சம்ஞியில சம்ஞையினது வாசசியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியெனப்படும; அதன கரணமெனப்படும் வியாபாரமுடைய

---

* சொல்லின்பெயர சம்ஞை; பொருளின்பெயர் சம்ஞி.

அசாதாரண காரணமெதுவோ அது உவமானமெனப்படும். ஓர் நகரவாசியாகியபுருஷன் கவயம் (ஆமா) என்னும் சொற்பொருளை யுணராதவனுய் ஆரணியத்தில் வசிக்கு மொருவனேடு கவய மெத் தன்மைத்தென்று கேட்க, அப்போது ஆவிணையொக்கும் ஆமா வென்ற ஆரணிய புருடன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார் த்தத்தினே யநுபவித்து வனத்தில் ஆவிணையொத்த ஆமாவைக் கண்டு, ஆவிணை யொக்கும ஆமா வென்னும் வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரிக்கின்றன். அதன்பின் கண்டபசுவில் ஆமாவென்னும சொற் பொருட் டன்மையை யறிகின்றன். ஆண்டுப் பசுவிசேடத்தில் ஆமாவென்னும சொற்பொருட்டன்மை ஞானம் உவமிதியாம். ஆர ணிய புருடனுலறிவிக்கப்பட்ட வாக்கியார்த்தத்தின் சத்தாநுபவம் கரணமாம்; ஆவிணையொத்த பிண்டத்தைக் கண்டு வாக்கியார்த்தத் தை ஸ்மரித்தல் வியாபாரமாம; ஆவையொதத பிண்டதின் பிரத் தியகூஷம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதகமாயிருதலின் சககாரியாம். ஆதலால் வாக்கியார்த்தாநுபவம உவமானமும்,வாக்கியார்த்தஸ்மி ருதி வியாபாரமுமாம.எங்ஙனம் அவாய்நிலைமுதலியன சாத்தத்தின் சககாரிகளோ, அங்ஙனமே ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தி யகூஷம் உவமிதியின் சககாரியாம, உவமிதி பயன். இது **சாம்பிரதா யிகமான** நையாயிகர் மதம்.

நவீன நையாயிகர் இங்ஙனம கூறுகின்றனர:—சககாரியெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்திய கூஷம் உவமானமாம். வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபார மாம். ஆமாவென்னும் பதத்தினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவ மிதியாகிய பயனும். இம்மதத்தில் வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபவம் காரணத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலின் குலாலபிதாவைப்போல அங்கியதாசித்தம்மாம்(பிறிதோராற்றுற்பெறப்படுவதாம்). பொருள் இதுவாம்:—குலாலபிதா கடத்தினது சாமக்கிரியினும் புறமாதல் போல உவமிதி சாமக்கிரியினும் வாக்கியார்த் தாநுபவம புரகிய (புற) மாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நையாயிகளுடையவாம். இவற்றில் அநேக சங்கை சமாதானமாகிய விசாரம் **நியாய கௌ ஸ்துப** முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்தில் உபயோக முடைய தன்மைகளின் அதனே யாம் எழுதவில்லே.

உவமிதி ஒப்புமை ஞானத்தால் உண்டாவதுபோல விதர்ம ஞானத்தானும் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் காண்டாமிருகமென்

இருவகைச் சொருபம்.

னும் பதத்தின் வாச்சியத்தையறியாதவன் ஆரணியபுருஷனுல ஒட டையின் விலக்ஷணதர்மமுள்ள கொம்போடுகூடிய மூக்கினையுடை யது 'காண்டாமிருகம' என்னும் பதத்தின் வாசகியமாமென்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தாநுபவமுண்டாகியபின்னர் வனத்திற்சென்று ஒட்டையின் விதாமமான காண்டா * மிருகத் தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குப் பின் அதனிடத்துக் காண்டாமிருக மென்னும் பதத்தின் வாசகியத்தன்மையை யறிகின்றன். பிருதிவி யென்னும பதத்தின் வாச்சியத்தை அறியாதான் ஜலம் முதலிய வற்றின் வைதாமியமுடையது பிருதிவியென்னும் குருவாக்கியத் தைக்கேட்டு அதன் அர்த்தத்தை யனுபவித்து, ஜலாதிவைதர்மிய முடைய பதார்த்தத்தினைக் கண்டு, வாக்கியார்த்தநுதை ஸ்மரித்து அப்பதார்த்தத்தில் பிருதிவி யென்னும பதத்தின் வாசகியத்தன் மையை நிசயஞ் செய்கின்றன். விருத்த தர்மமுடையதனை விதர்ம மென்பர். விருத்த தாமத்தினை வைதர்மிய மென்பர். காண்டாமிருக த்தின்கண் ஒட்டையினும விருத்த தர்மம குறுகிய கழுத்து முத லியனவாம். பிருதிவியில் ஜல முதலியவற்றினும விருத்த தர்மம் கதமாம். இரண்டு உதாரணங்களினும் சாம்பிரதாயிகக்கிரமமாக வாக்கியார்த்தாநுபவம காணமும, வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியா பாரமும, விருத்த தாமமுடைய பதார்த்தத்தின் நிரசனம் சககாரியு மாம. நவீனக்கிரமமாக விருத்த தாம விசிஷ்ட பதார்த்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் காரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும், வாக்கியார்த் தாநுபவம பாகியசாமக்கிரியுமாம. காண்டாமிருக பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை ஞானமும் பிருதிவியென்னும் பதத் தின் வாச்சியத் தன்மை ஞானமும உவமிதியாகிய பயனும். இவ் வாற்றன் நியாமதத்தில் சப்தஞ்யின வாசியத்தன்மை ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனும. பிராசீனமதத்தில் வாக்கியார் த்தாநுபவத்தை உவமானப் பிரமாணமென்பர். நவீன மதத்தில் ஒப்புமையுடைய பிண்டதரிசனம அல்லது வைதர்மிய விசிஷ்ட பிண்டதரிசனம உவமானப் பிரமாணமா மென்பர்.

---

* மூக்கிற் கத்தியேன்ற வொரு கொம்புள்ள ஓர் மிருகம். இதனை வடநூலார் கட்கமிருக மென்பர்.

நிகூ. வேதாந்தத்தின்படி உவமான உவமிதிகளின் சொரூபம்.

வேதாந்த மதத்தில் உவமிதி உவமானங்கட்கு வேறு சொரூபமாம்:—கிராமத்தில் கோவின் வியத்தியைக் காண்பவன் வனத்திற் சென்று கவயத்தைக் காணுங்கால் "இப்பசு ஆவொப்புமையுடையது" என்னும் பிரத்தியக்ஷம உண்டாகின்றது; அதனபின் என் ஆ இப்பசுவினை ஒத்தது என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கவயத்தில் ஆ வொப்புமையின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணமெனப்படும; ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியெனப்படும். இமமதத்திலும் உவமிதியின் காரணமே உவமானமெனப்படுகின்றது. ஆனால் உவமிதியின் சொரூபமும் இலக்கணமும் வேறும். ஆதலால் உவமானத்தின் இலக்கண வேற்றுமையின்றி சொரூபத்தின் வேற்றுமை சித்திக்கின்றது. நியாய மதத்திலோ சம்ஞியில் சம்ஞையின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம் உவமிதி யெனப்படுகின்றது. வேதாந்த மதத்தில் ஒப்புமை ஞானத்தாற் ரூன்றிய ஞானத்தினை உவமிதியென்பர். கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானத்தால் ஆவில் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் ஜந்நியமாம். இவவாற்ரூன் உவமிதியின் இலக்கணம் நியாயமதத்திலும வேரும். அதன் காரணம ஏதுவோ அது உவமானமெனப்படுகின்றது. சாதிரூபிய ஞான ஜந்நிய ஞானமாகிய உவமிதி ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானமாம. அதன் காரணம கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானமாம. அத்தேவ உவமானமாம். இம்மதத்தில் உவமானப் பிரமாணம் வியாபார மின்றியதாம். உவமானத்திற்குப் பின்னர் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர வியாபாரமும ஏர்ப்படுகிறதில்லை. இமமதத்தில் வைதாமிய விசிஷ்ட ஞானத்தால உவமிதி யங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை; ஏனெனின் ஒப்புமை ஞானத்தாற் ரூன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென்பர்; பிறவற்றினை யன்று.

நிச. விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாய் உவமிதியைச் சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம்.

விசாரசாகரத்தில் நியாயகிரமமாக உவமிதியின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—

நியாயக் கிரமமாக உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபத்தை அங்கீகரிக்கினும் அத்வைத சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை.

மாறுன நியாயக் கிரமத்தான் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கின்றது. எனெனின் வைதர்மிய ஞானத்தான் உவமிதி நியாயமதத்திற் கொள்ளப்பட்டுளது. சித்காந்தத்திற் கநு கூலமான அதன் உதாரணம் இதுவாம் :— "ஆன்ம பதத்தினர்த் தம் எவ்வியல்பினது?" என்னும் விஞவிற்குத் "தேக முதலியவற் றின் வைதாமியமுடையது ஆன்மா" என்றுரைத்த குருவின்விடை யைக்கொண்டு அசித்தியமும அசுசியும் துக்க சொரூபமுமான தேகாதிகளினும் வித்தர்மமுடைய நித்திய சுத்த ஆநந்தரூபம் ஆன்ம பதத்தின் வாசசியமாமென்று ஏகாந்தமான விடத்தில் விவேகிக்குங் காலத்து, மனநிற்கு ஆத்மா வோடு சையோக முண்டாய் உவமிதிஞான முண்டாகின்றது. சாதாருசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினாலே உவமிதியென அங்கீகரிக்கின் ஆன்மா வில் எதாகும் சாதாருசியம் (ஒப்புமை) இன்று. ஆகலின் ஜிஞ ஞாசுவுக்கு (ஞான விருப்புடையோனுக்கு) அநுகூலமான உதார ணம் கிடைக்கிற திலலீ. அசங்கத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் ஆகாயத்தினை யொத்தது ஆன்மாவாமாகலின் ஆகாயத்தில் ஆன்மா வின் ஒப்புமை ஞானம் உவமானமாம்; ஆன்மாவில் ஆகாயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியாம். ஜிஞஞாசுவுக்கு அநுகூலமான இவ்வுதாரணம் சித்தாநதத்தின் உவமிதிக்குச் சமபவிக்குமாயி னும், ஏவ்வதிகரணத்தில எப்பதார்த்தத்தினது அபாவத்தின் ஞான மூளதோ, ஆண்டு அபாவ ஞானத்தில் பிரம (மயக்க) புதநி உண்டாத லின்றி, அவ்வதிகரணத்தில அப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஆன்மாவில் காத்திருத்துவ முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமூளதாக நியாயமுதலிய சாஸ்தி ரங்களைக் கேட்டும் முதல் ஞானத்தில் பிரமபுதநி யுண்டாதலின் றிக் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவென்னும் ஞானம நிகழாது. எவ னுக்குத் வேதாந்தார்த்த நிசசயஞ் செய்தும் கையாயிகர் முதலி யோரது குசங்கத்தால் காத்தா போகதா ஆன்மாவா மென்னு ஞான மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாகின்றது. முதல் ஞானத்தில் பிரமபுதநி யுண்டாத லின்றி விரோதமுடைய ஞானம் நிகழாது. அப்பிரமபுத்தி பிரம (மயக்க) வடிவினதாகுக, அல்லது உண்மை வடிவினதாகுக. இதில் ஆக்கிரக மில்லீ. ஆனால் பிரமபுத்தியில் பிரமத்தன்மை நிசசயம் வேண்டிய தின்றென்பது ஆக்கிரகமாம். இவ்வாறுன எக்காலத்தில் குரு

வாக்கியங்களான ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு ஆகாயமுதலிய சகல பிரபஞ்சமும் கந்தருவ நகரம்போல் திருஷ்ட நஷ்ட (காணும்போதே யழியும்)சுபாவமுடையனவாம்; அவற்றின் விலக்ஷண சுபாவமுடையது ஆன்மா; ஆகாயமுதலியவற்றில் ஆன்மாவிற்குச் சிறிதும ஒப்புமையின்றென்னும திடநிச்சயமுண்டாகுங்காலத்தில் ஆகாயத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்புமை ஞானம் சம்பவியாதாகலின் உத்தமஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான சித்தாந்தத்தினது உவமிதியின்உதாரணம் கிடைக்காது.

நிநி. முற்கூறிய வேதாந்தக் கிரம நியாயக்கிரமங்களின் விலக்ஷணமான உவமிதி உவமானங்களின் இலக்கணம்.

மூற்றும் நையாயிகக் கிரமத்தின் உவமிதியில் வித்துவேஷமு (விசேஷ வெறுப்பு) ண்டாகுமாயின் உவமிதிக்கு இவ்விலக்கணஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்:— சாதிரிசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானம் அல்லது வைதாமிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானமஎன்னும இரண்டஉள் யாதாஞு மொன்றுளதேல் அது உவமிதியெனப்படும். காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானதத்தான் ஒட்டை யில் காண்டாமிருகத்தின் வைதாமிய ஞானம உண்டாகின்றது. பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஜலத்தில் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞான மூண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் ஜலத்திற் பிருதிவியின் வைதாமிய ஞானமும் உவமிதியாம. அதன் கரணம உவமான மெனப்படும். ஈண்டுக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானமும் பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் கரணமாகலின் உவமானமாம். விப்பரீதமாகவும உவமான உவமிதித் தன்மை சமபவிக்கின்றது. இந்திரிய சம்பந்தமுடையதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமானமாம். இந்திரியத்தின் மறைபட்டதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதியாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தில் ஆத்மாவின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஆத்மாவில் பிரபஞ்சத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதியாகின்றது. இவ்வாற்றுன் சாதிருசிய ஞானஜந்திய ஞானம் வைதர்மிய ஞானஜந்திய ஞானம் ஏன்னும் இரண்டனையும் உவமிதியாகக் கூறின் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான உதாரணம சமபவிக்கின்றது.

வேதாந்த பரிபாஷையில் சாதிருசியஞான ஜந்ய ஞான மொன்றே உவமிதியின் இலக்கணமாகச்சொல்லப்பட்டது. அதன் உரையில் அந்நூலாசிரியர் புத்திரர் இரண்டாவது உவமிதியைக் கண்டித்தற்பொருட்டுக் கூறியிருக்தல்வருமாறு:—யாண்டுக் கமல த்தால் லோசன (நேத்திர) தகை உவமிக்கின்றேன் என்றிவ்வாறு உவமான உவமேயத்தன்மை யுண்டாகின்றதோ, அவ்விடதிற் ருன் உவமானப்பிரமாண முண்டாகின்றது. வைதாமியஞான முண் டாகுமிடத்து உவமான வுவமேயத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உவமானப் பிரமாணம் சம்பவியாது என்பதாம். அவரை இது கேட்டல் வேண்டும்:—வைதர்மிய ஞான ஜந்ய உவமிதிக்கு எவ்வுதாரணங்கள் கூறப்பட்டனவோ, அவற்றில உவமிதியினது விஷயத்தின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தா லுண்டாகிறதில்லை யெனின், எப்பிரமாணததால் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகின் றது? எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானத்தைக் கூறுவரோ அப் பிரமாணத்தானே சாதிருசிய ஞான ஜந்ய உவமிதியினது விஷயத்தின் ஞானமும் உண்டாய்விடும். உவமானப் பிரமாண த்தினை பிரயோஜனத்தின் அபாவத்தால் அங்கீகரித்தல் வேண் டும். கவயத்தின் பிரத்தியகூத்தில் ஆவின் சாதிருசியமோ பிரத் தியகூமு; ஆனல் ஆவில் கவயதின் சாதிருசியம் பிரதிபகூ மன்று. ஏனெனின், தாமியோடு இதிதிரியதின் சையோக மூண்டாகுமாயின், இதிதிரிய சையுதத தாதான்மிய சம்பந்தத் தால் சாதிருசிய தர்மத்தின பிரத்தியகூ மூண்டாகும். ஆவடிவ தர்மியோடு இதிதிரிய சையோகமின்மையால ஆவில கவயதின் சாதிருசியம பிரதிதியகூத்திற்கு விஷய மன்று. ஆதலால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு எதுவாகக் கவயத்தில் ஆவின் சாதிருசிய ஞான வடிவமாகிய உவமானப்பிரமாணம வேண்டிய தாயின், அங்ஙனமே காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையினது வைதர் மியத்தின் பிரத்தியகூ ஞானமோவுளது; ஒட்டையினைமு இந்திரிய ணசயோக மின்மையால் ஒட்டையில் காண்டா மிருகதினது வைதர்மியத்தின் ஞானம் பிரத்தியகூ வடிவமாகாது; அதற்கு ஏதுவாகக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞான மா கிய உவமானமே பிரமாணமென்று அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம. வேதா ந்த பரிபாஷையின் உரையில் எந்த ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்

கின்றேனென்னும் தோற்றம், ஞாதாவு (அறிபவனு)க் குண்டா கின்றதோ, அந்த ஞானம் உவமிதியாம். வைதர்மிய ஞானத்தாற் றேன்றிய வைதர்மிய ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்கின்றே னென் னும தோற்ற முண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் உவமிதியன்றென வெழுதி யிருக்கின்றனா. அது பிசகு; எனெனின் முகத்தில் சந் திரனது சாதிரூபியப் பிரதநியகூதத்தின் பின்னர் முகத்தைச் சந் திரனேடு உவமிக்கின்றே னென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. முகதத்தில் சநதிரனது சாதிரூபியத்தின் பிரத்தியகூ ஞானமூளது. உவமிதியில்லே. ஆதலால் உவமிககின்றேன் என்னும் வியவகாரத் திற்கு விஷயம உவமை யலங்காரமாம். யாண்டு உவமான உவமே யங்களுக்குர சமான சிறப்புண்டாகின்றதோ ஆண்டு உவமையலங் காரம் சொல்லப்படுகின்றது. அலங்காரதத்தின் சாமானிய லகூண மும் உவமை முதலியவற்றின் விசேஷ லகூணமும் அலங்காரசந் திரிகை முதலியவற்றிற் பிரசித்தமாம். அது கடினமும் உபயோக மின்றியதுமா மென்றறிந்து ஈண் டெழுதப்படவில்லே. ஆதலால் யாண்டு உவமிக்கின்றேன் என்னும தோற்றமுண்டா கின்றதோ அதன்விஷயம் உவமிதி ஞானமன்று. ஆனுல் சாதிரூபிய ஞானஜந்திய ஞான வைதர்மிய ஞான ஜந்தியஞானங்களில் உவமிதி சத்தம் பாரி பாஷிகமாம். எங்ஙனம் சந்தோகீரந்திங் (யாப்புநூல்) களில் ஐந்து ஆறு ஏழுகளில் பாணம் ரஸம் முனியென்னும் சொற்கள் பாரிபாஷி கமாயுளவோ, அங்ஙனமே உவமிதி சத்தமும் நியாய சாஸ்திர அத் வைத சாஸ்திரங்களில் வேறுவேறு பொருள்களில் பாரிபாஷிக மாம். ஆதலால் அத்வைத சாஸ்திரததில் சாதிரூபியஞான ஜந்திய ஞானத்தினேப் போல வைதாமியஞான ஜநதியஞானமும் உவமிதி சத்தத்தின் அர்த்தமாம்.

பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மத்தினைச் சாதிரூபிய மென்பர். எங்ஙனம: கவயத்தில் கோவின் பேததோடுகூடிய சமான அவய வம் கவயத்திலுளது. அதுவே கோவின சாதிரூபியமாம. கோவின் சமான தாமம கோவிலுளது; பேதமில்லே. கோவின்பேதம் அசுவ த்திலுளது; சமான தாமமின்று. ஆதலால் சாதிரூபியமில்லே. சந்திர னது பேதத்தோடுகூடிய சநதோஷததை யுண்டுபண்ணுந் தன்மை வடிவினதாகிய சமான தாமம் முகத்திலுளது. அதுவே முகத்தில் சநதிரனது சாதிரூபியமாம. இவ்வாறருன் உவமான உவமேயங் களின் பேதத்தோடுகூடிய சமான தாமமே சாதிரூபிய பதத்தின்

போருளாம். சில சாதிருசிய மென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தம், அது உவமான உவமேயங்களி லுள்ளது. உவமான உவமேயங்களி னது நிாணயிக்கப்பட்ட தாமங்களினவேறுமெனக் கூறுகின்றனர். அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின், யாண்டு இரண்டு பதார்த்தங் களின் சமானதாமம் அற்பமுஸ்தோ, ஆண்டு அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. சமான தாமம அதிகமுள்ள விடத்து உத்கிருஷ்ட (உயர்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. இவ்வாற்றுன் சமான தாமதத்தின் மீருதி குறைவுகளாற் சாதிருசியததில உதகாஷ அபகாஷங் (உயாவு தாழ்வு)க ளுண்டாகின்றன. நிாணயிகபப்பட்ட தர்மங்களின வேறுன சாதிருசியமுள தாயின், பிராஹ்மணத் தன்மை முதலிய ஜாதியைப்போல அகண்டமாகும; அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகாஷங்கள் பொருந்தா. ஆகலின சமானதாமம் சாதிருசியமா மென்னும உதயநாசாரியர்மதம் சிந்தாந்ததில் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம.

நிஜ. கரணத்தினது இலக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஆனல் உவமிதிசத்ததின் பரிபாஷைக்கு நியாயமததிலும் அத்வைதமதந்திலும பேதமுளது. உவமானசதந்தின் பொருள் இரண்டு மதத்திலும பின்ன மன்று. ஏனெனின் உவமிதியின் கரணம உவமான மெனப்படும. நியாயமதத்தில் கவயபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையுணர்சசி உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷிகப்பொரு ளாம். அதனகரணம் வாகயார்தாபவம, அலலது சாதிருசிய விசிஷ்டபிண்டப் பிரதியக்ஷமாம. அதவைத மதத்தில் சாதிரு சியஞான ஜநிய ஞானமும, வைதாமிய ஞான ஜநிய ஞான மும உவமிதிபதத்தின பாரிபாஷிக பொருளாம். அதன்கரணம் சாதிருசிய ஞாநமும வைதாமிய ஞானமு மாம். இவ்வாற்றுன் உவமிதி சத்தத்திற்குப் பரிபாஷையில் பேதமுண்டு. அதன் வேறுபாட் டால் உவமானதத்தின் பேதம சித்த மாகின்றது. உவமான பதம் பாரிபாஷிக மன்று; ஆனல் யௌகிகமாம. வியாகரணத்தின்படி கபபதம அவயவப்பொருளை விடுகிறதிலலையோ, அது யௌகிகபத மெனப் படுகின்றது. ஈண்டு வியாகரணநதின்படி உவமிதியின் கர ணம் உவமானபதத்தினது அவயவங்களின் பொருளாம. உவமான த்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் வியாபாரமில்லை. ஆதலால் வியாபாரமுடைய காரணமே கரணமா மென்னும நியமம் இல்லை.

ஆனல் நிாவியாபார காரணமும் கரணமாகின்றது. நியாயமத நிரூ பணததின பிரசங்கத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத் திற்கே காரணத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாகலின், நிாவியா பார காரணத்தில கரணததன்மை சம்பவியாது. என்றலும சித்தா ந்தமநததில் வியாபாரதிற்கு வேறுன அசாதாரண காரணத் திற்குக் காரணத்தன்மை சொல்லுதல வேண்டும. வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணதிற்கே காரணத்தன்மை யிலலே. எங்ஙனம் வியாபாரமுடையதென்று சொல்லுவதனல் வியாபாரதில் கரண லகூணம் செல்லாதோ, அங்ஙனமே வியாபாரதிறகு வேறுனதென் று சொல்லுதலாலும வியாபாரத்தில் கரணலகூணமசெல்லாது. ஏனெனின், எஙஙனம வியாபாரதில் வியாபாரமுடைமை யில்லே யோ,அங்ஙனமே வியாபாரதின் வேறுதற்றன்மையுமவியாபாரதி லில்லே. இவ்வாறருன் வியாபாரதின் வேறுய அசாதாரண கார ணம் கரணமெனபபடும. அது வியாபாரமின்றிய தாகுக, அல்லது வியாபாரமுடைய தாகுக பிரத்தியகூஷம அநுமானம சத்தம என் னும மூன்றுமோ பிரதிபகூஷப்பிரமை அநுமிதிப்பிரமை சாப்திப் பிரமைகளின் வியாபாரமுடைய காரணமாம. உவமானம் அர்த்தா பத்தி அநுபலபதி யென்னும மூன்றும உவமிதி முதலிய பிரமை யின் நிர்வியாபார காரணமாம. ஆதலால் சித்தாந்ததின்படி கரண லகூணததில் வியாபாரமுடைய தென்னும பதமுள்ள இடத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறுனதென்று சொலலுதல் வேண்டும. நியாய மதத்திலோகரணலகூணத்திற்கு வியாபாரதில் அதிவியாப்தியை நீக்குதற பொருட்டு வியாபார முடைய தென்னும பதத்தினைச் சேர்க்க, அல்லது வியாபாரதின் வேறுகியதென்னும பதத்தினைச் சேர்க்க. இருவகையாலும கரணலகூணம் சமபவிக்கும. ஏனெ னின், நியாய மதத்தில் உவமிதிப் பிரமையின் கூரணமாகிய உவ மானப் பிரமாணத்தில் வாக்கியாதஸமிருதிவியாபாரமாம. இது நியாயானுசாரமான உவமான நிரூபணததில் முன் சொல்லப்பட் டது. ஆதலால் உவமிதியின் காரணமாகிய உவமானத்தில் வியா பாரமுடையதெனக் கூறினும் கரண லகூணத்தின் அதி வியாப்தி யில்லே. அர்த்தாபத்தியை அநுமானததி லடங்கியதாக நையாயிகர் அங்கீகரிததிருக்கின்றனர். ஆதலால அர்த்தாபத்தியில் பிரமை யின் கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையை அங்கீகரியாமையால் அநில கரணததன்மை வியவகாரத்தின்

அபேக்ஷையில்லை. அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையில் அதுபலப்தியைச்சகாரி(துணைக்)காரணமென்றே மதித்திருக்கின்றனர். பிரமைக்கரண வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மைய அதுபலப்திக்கு நையாயிகா அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் அபாவப் பிரமையில் அதுபலப்தியோடு கூடிய இந்திரிய முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்தன்மையை யங்கீகரிக்கின்றனர். ஆதலால் அதுபலப்தியினும் பிரமைக்கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் தரணத தன்மை வியவகாரத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ரண்டு இது நிசசயம:—அாத்தாபத்திஅதுபலப்திகளில் கரணதத்தன்மை வியவகாரத்தில் இஷ்டமூளதாக, கரணதத்தின் இலக்கணம் இல்லையாயின், கரணலக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்தி தோஷ. மூண்டாம. அாத்தாபத்தி அதுபலபதிகளில் பிரமாணத்தன்மையுளதேல் கரணத்தன்மையின அபேக்ஷை அவசியமுண்டாம். ஏனெனின், பிரமையின் கரணத்தைப பிரமாணமென்ப. ஆதலால் பிரமாணத தன்மையில கரணதத்தன்மையின் பிரவேச மிருதத லின், கரணத தன்மையின்றிப பிரமாணத தனமை சம்பவியாது. நியாய மததில் அாதாபததி அதுபலப்திகளில் அநதப் பிரமாணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால இரண்டினும கரணத் தன்மை வியவகாரம அபேக்ஷிக்கப படுவதின்று. இவ்வாற்றுன் கரணத்தன்மை யின்மிய அர்த்தாபாதத்தி அதுபலபதிகளில் கரண லக்ஷண மின்மையால் அவ்வியாப்தி தோஷ மூண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றுன் நியாயமதததில வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனக் கூறினும அவ்வியாப்தியிலலை. சித்தாந்தத்திலோ வியாபாரமுடையதாகக் கூறின் உவமான முதலிய மூன்று பிரமாணங்களிலும கரண லக்ஷணதத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சித்தாந்த மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்த முடைய கவயத்தில் கோவின் பிரததியக்ஷ வடிவினதாகிய சாதிருசிய (ஒப்புமை) ஞானம் உவமானப் பிரமாணமாம. மறைபட்டுள்ள (தூரத்துள்ள) கோவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதிப் பிரமையாம. அங்ஙனமே இந்திரிய சமபந்த முடைய பசுவினுண்டாம் மறைபட்டுள்ள பசுவின் வைதர்மிய ஞானமோ உவமானப் பிரமாணமாம். மறைபட்டுளள பசுவினுண்டாம இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசுவின் வைதர்மிய ஞானம உவமிதிப் பிரமையாம். இவ்வாறு உவமானத்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபார

மும் சம்பவிக்கிறதில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர். ஆதலால் உவமானப் பிரமாணத்தின் கரணத் தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம். அங்ஙனமே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளிலும் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறுவாம். ஆகலின் கரணத்தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம்; வியாபாரத்தின் சம்பவமின்று. அதனால் உவமான அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் கரணத்தின் இலக்கணத்தில் சித்தாந்தத்தின்படி வியாபாரமுடைய தென்னும் பதத்தை விட்டு, வியாபாரத்தின் வேறாய வெனக் கூற வேண்டும். வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலில் தர்மராஜர் வியாபாரமுடைய அசாதாரண (சிறப்புக்) காரணமென்றே கரண லக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றார். அன்றியும் பிரமையின் கரணம் பிரமாண மென்று பிரமாணத்தின் இலக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றார். தர்மராஜருடைய புத்திரர் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் இங்ஙனம் கூறியிருக்கின்றார்:—உவமிதியின் அசாதாரண காரணம் உவமானம். அது வியாபார மின்றியதாம். அங்ஙனமே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளும் வியாபாரமின்றிய காரணங்களாகலின், உவமான முதலிய மூன்றி னிலக்ஷணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம உவமானமாம். உபபாதகத்தினது பிரமையின் வியாபார முடைய அசாதாரண காரணம அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அபாவப் பிரமையின் வியாபார முடைய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப் பிரமாணமாமென் றிவ்வாறு உவமான முதலிய மூன்றற்கும் வியாபார முடையதென்னும் பதம் பொருந்தியதாக இலக்ஷணத்தைச் செய்யின், மூன்றற்கும் வியாபார முடைமையின்மையால், உவமான முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணம் சம்பவியாததாகும். ஆகலின் வியாபார முடையதென்னும் பதமின்றியது விசேஷ லக்ஷணமாம். உவமிதிப பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் உவமான மெனப்படும. இவ்வாறே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தியின் இலக்ஷணத்திலும் வியாபாரமுடையதெனக் கூறலாகாது. ஆதலால் அசம்பவமின்று. இவ்வாறு தர்மராஜர் புத்திரர் உவமானப் பிரமாண முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமோ பொருந்தும் வண்ணம் கூறுகின்றார். எந்தக் காரணலக்ஷணமும அங்ஙனமே பிரமாணத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் மூலகாரரால் (தர்மராஜரால்) மூன்

கூறப்பட்டனவோ அவற்றின்கண் ஓர் வேற்றுமையுங் கூறினரில்லை. ஆகலின், அவர் புத்திரா கூற்றிற் குறையுளது. ஏனெனின், கரண இலக்கணத்தில் விசேடத்தைக் கூறினல்லால் வியாபார முடைமையின் அபாவத்தால், உவமிதியின் கரணம் உவமானம், அர்த்தாபத்திப் பிரமையின் கரணம அர்த்தாபத்தி, அபாவப் பிரமையின் கரணம அநுபலப்தி என்னும விஷகாரம் உண்டாகலாகாது. அங்ஙனமே கரணத் தன்மையின் அபாவத்தால் உவமான முதலியவற்றில் பிரமாணத்தனமை விஷகாரமு முண்டாகலாகாது. ஆகலின், மூலகாரரது கரண இலக்கணததில வியாபார முடையது என்னும பதத்திற்கு வியாபார பின்னமென் றுரைசெய்வதில் சாவ இஷ்ட சிததியு முணடாகிறது. ஆகலின் மூலகாரரது கரண இலக்கணததில் வியாபாரமுடையது என்னும பதததிற்கு வேறு பொருள் செய்யாமையின் புத்திரா கூற்றிற் குறை யுளது. நமது கிரமமாகவோ வியாபார மின்றிய உவமான முதலியவற்றினும உவமிதி முதலிய பிரமைகளின் கரணததன்மை சமபவிகின்றது. இவ்வாறுரின் பிரபஞ்சததில் பிரஹ்மத்தின் விதர்மத் தன்மையின் (வேற்றியல்பதாந தன்மையின்) ஞானம் உபமானமாம. பிரபஞ்சத்தினும் விதர்மம் (வேற்றியல்புடையது) பிரஹ்மமா மென்பது உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனுகிய உவமிதி ஞானமாம்.

நான்காவது பிரகரணம்
உபமானப்பிரமாண நிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மமேவ நமஃ.

ஸ்ரீ ஐந்தாவது பிரகாசம்.
அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம்.

நியாயமதத்தில் அர்த்தாபத்தியின் அங்கீகாரமின்மையும், மூவகை அனுமானங்களின் வர்ணனமும்.

நையாயிகமதத்தில் முற்கூறிய நான்குமே பிரமாணங்களாம். வைதிரேகியநுமானத்தில் அததாபத்திப்பிரமாணம்அடங்கும் சித்தாந்ததத்தில் கேவல வைதிரேகியநுமானம் அங்கீகரிக்கபடவில்லையாக

லின், அர்த்தாபத்தி வேறு பிரமாணமாம். கேவல வதிரேகி அது மானத்தின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியாற் பெறப்படுகின்றது. எதில்அந்நுவயீவியாப்திக்குஉதாரணங்கிடைக்காது சாத்தியாபாவத்தில் ஹேதுவபாவத்தினது வியாபதியின் உதாரணம் கிடைக்கின்ற தோ, அது கேவல வெதிரேகி யநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:— பிருதிவி பிறவற்றின் வேறு; கந்தமுடைமையான் என்னுமிடத்து யாண்டுக் கந்தமுடைமையுண்டோ, ஆண்டுப் பிறவற்றின் வேறுதற் றன்மை யுண்டு என்னும் அந்நுவய வியாப்திக்கு உதாரண மில்லை. எனெனின் பகூத்தின் வேறுனது திருஷ்டாந்தமாம். ஈண்டுப் பிருதிவிமுழுவதும் பகூமாம. அதனின்வேறுயஜலமுதலியவற்றில் பிறவற்றினவேறுதலும் கந்தமுமில்லை. ஆதலால் இது கேவல வெதிரேகி யநுமானமாம. யாண்டுப் பிறவற்றின் வேறுத லின்மை யுளதோ, ஆண்டுக் கந்தமின்மையுளது, ஜலத்திறபோல என்றிவ்வாறு சாத்தியா பாவத்தில் ஹேதுவின்மையின் வியாப்தி ஞானத்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணாவு யாதோ, அது ஜலமுதலியவற்றி லுளதாம். ஆகலின் ஜலமுதலியன உதாரணமாம். வியாப்திஞான த்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணாவு எதிலுளதோ, அது உதாரணமெனப்படும. அந்நுவயி அநுமானத்தில எங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகத்தன்மையுளதோ, அங்ஙனமே அதனின் விபரீதம (மாறுபட்டது)வெதிரேகியிலுளதாம். அநுவயியில் ஹேது வியாப்பியமும், சாத்தியம் வியாபகமுமாம. வெதிரேகியில் சாதியாபாவம் வியாப்பியமும, ஏதுவின் அபாவம வியாபகமுமாம. ஆனல் ஈண்டு நையாயிகர்களின் இரண்டு மத மூண்டு. சாத்தியா பாவதில் ஏதுவபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சிக காடசியுண்டாகின்றது. ஆனல் ஹேது அபாவதின் வியாப்தியின் ஞானமும் சாத்தியாபாவதில் உண்டாகின்றது. இப்பகூத்தில் சில நையாயிகர் மீத்தோஷங் கூறுகின்றனர்:— ஏந்தப்பதார்த்ததில் 'ஏதனது வியாப்தியின் ஞான முளதோ அப்பதார்ததமாகிய ஏதுவினுல அசாதாதியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஏப்பதார்ததங்களுக் கொன்றற்கொன்று வியாப்பிய வியாபகத்தன்மை யறியப்படவில்லையோ, அவற்றிற் கொன்றற் கொன்று ஏது சாத்தியத் தன்மைகள் பொருந்தா. பிறவற்றின் வேறுத லின்மை கந்த மின்மைகளுக்கு வியாப்பிய வியாபகத்தன்மைகளும், கந்தம் பிறவற்றின் வேறுதலென்பவற்றிற்கு ஏது சாத்தியத்தன்மைகளுமு கூறுதல் ஆச்சரியத்தை

யுண்டுபண்ணுவதாம். ஆதலால் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினுலும ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தி ஞான முண்டாகின்றது. அநுவயவி வெதிரேகி யநுமானங்களுக்கு இத்துணையே பேதமாம்:— யாண்டு ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினுல ஏதுவில் வியாப்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அது அந்நுவயி யநுமான மெனப்படும். யாண்டுச் சாத்தியாபாவத்தில ஏதுஅபாவதத்தின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வால் ஏதுவில் சாத்தியத்தின வியாப்தி ஞான் முண்டாகின்றதோ, அது வெதிரேகியநுமான மெனப்படும. சாதநி யாபாவதத்தில் ஏதுவபாவதத்தின் வியாப்திஞானம ஓரிடத்து முண்டாகிறதிலலே. யாண்டுச சாத்தியாபாவத்தில ஏதுஅபாவதத்தின வியாப்தி ஞானமுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுச சாதத்தியாபாவத்தால் ஏது அபாவதத்தின் அதுமிதியே யுண்டாகினறது. ஏதுவால் சாதத்தியத்தின் அதுமிதி யுண்டாகிறதிலலே. ஏனெனின் வியாப்பிய ஞானதத்தால் வியாப்பியதத்தின் அதுமி தி யுண்டாமெனபது நியமம். முதற்பகூடம் பிராசீனரது; இரண்டாம பகூடம நவீனரது. அதுமானப் பிரகரணத்தில் நியாய நூலைப படித்தலின்றிப் புத்தியின் பிரவேசம உண்டாகாதாகலின் அதுமானதத்தின் சில பொருளே யாம விஸ்தாரமாக எழுதவில்லே. இவ்வாறு கேவல வெதிரேகியதுமானத்திறகு உதாரணம் முளது. யாண்டுச சாத்தியாபாவ ஹேது அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிககு உதாரணம் கிடைக்கவில்லியோ, அது கேவலாந்நுவயி அநுமான மெனப்படும. எங்ஙனம:—கடம பதசகதியுடையது (சொல்லாற்றலுடையது); ஜேயத்தன்மையால்; படமபோல. ஈண்டுச் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி ஓரிடத்தும்கிடைப்பதில்லே. நியாயமதத்தில் ஜேயத்தன்மையும பதசக்தியும் எல்லாவற்றின் கண்ணுமுள. ஆகலின் அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் கிடைக்கவில்லே. யாண்டு இரண்டற்குமு உதாரணம் கிடைக்கின்றதோ, அது அந்நுவயவெதிரேகியநுமானமெனபடும. இவ்வாறு பிரசித்தஅநுமானமுளது. பாவதம வன்னியுடைதுஎன்பதைப் பிரசித்தநுமான மென்பர. ஈண்டு அந்நுவயதத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் குதாரணம அடுக்களே, வெதிரேகதத்தின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம்மடி. இவ்வாறு மூவகையநுமானம் நையாயிகர் கூறுவர.

ருகூ. வேதாந்தத்தின்படி ஏரே அந்நுவயி (அந்நுவயி வெதிரேகி) அநுமானமும், அர்த்தாபத்தியைக் கொள்ளுதலும்

வேதாந்தமதத்தில் கேவல வெதிரேகியின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியினு லுண்டாகின்றது. பிறவற்றின் வேறுதலின்றிக் கந்தமுடைமை சம்பவியாது.ஆதலால் கந்த முடைமையின் அநுபபத்தி (சமபவமின்மை) பிறவறறின் வேறுதலேக் கற்பிக்கின்றது. இவ்வாற்றுன் அர்த்தாபத்திப பிரமாணத்தால் கேவல வெதிரேகி பொருளின்றியதாம. கேவலாகநுவயி அநுமான மென்பது ஒன்றில்லே. எனெனின், சகலபதார்த்தங்களும பிரஹ்மத்திலில்லே. ஆதலால வெதிரேகவுடனிகழ்சிக்கு உதாரணம்பிரஹ்மதத்தில் கிடைக்கின்றது. விருத்தி ஞானதத்திற்கு விடயமாகதன்மை வடிவினதாகிய ஜேயததன்மை பிரஹ்மத்தினகணுளது. உளதாகவே அதன் அபாவம் பிரஹ்மத்தின்கண் பொருந்தாது. என்றுலும் ஜேயத்தன்மை முதலியன மித்தையாம். மித்தையாகிய பொருளும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிஷ்டானத்தி லிருக்கும். ஆதலால் எதனேகையாயிகர் அநுவய வெதிரேகியென்பரோ, அதுவே அந்துவயியென்னும் ஒருவகை யநுமானமாம.' இது வேதாந்தமதம். இமமதத்தில் கேவல வெதிரேகி யநுமானத்தின் அங்கீகாரமில்லே; அர்த்தாபதாபத்திப பிரமாணம் அங்கீகாரமாம். விசாரிததுப்பார்க்கின் இரண்டனேயும அங்கீகரிததல் வேண்டிம. எனெனின், யாண்டு ஒரு பொருளினது ஞானத்தின் அநுவியவசாயம பின்னமாகின்றதோ, ஆண்டு அப்பொருளினது ஞானததின் பிரமாணம் பின்னமாகின்றது. வியவசாய ஞானததை யுண்டுபண்ணும் பிரமாணபேதமின்றி அநுவியவசாயத்தின் பேதமுண்டாகாது. ஓர் வன்னியின் பிரத்தியகூ ஞான முண்டாகுமாயின், அட்போது வன்னியைச் சாகூாத்கரிக்கின்றேன் என்னும அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அநுமான ஜநகியஞான முண்டாகுங் காலத்து, வன்னியை யநுமிக்கின்றேன் என்னும அநுவியவசாயம உண்டாகின்றது. சத்தததால் வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து, வன்னியைச் சத்ததாலறிகின்றேன் என்னும அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. சூரியனிடத்துள்ள வன்னியின் சாதிருகிய ஞானமாகிய உவமானப பிரமாணத்தால் சூரியனேயொதத வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து,

சூரியனுல் வன்னியை உவமிக்கிஞ்றே னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் ஞானத்தை அநுவியவசாயமென்பர். அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகும் ஞானமெதுவோ, அது வியவ சாய மெனபபடும். இவ்வாறு வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண் ணும் பிரமாண பேதத்தால் அநுவியவசாயத்தின் பேத முண்டா கின்றது; ஒரு காலதுதுக் கந்தத்தால் பிறவற்றின் வேறுதலைப் பிருதிவியின்கண் அநுமிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. ஒருகாலத்துக் கந்த அநுபபதநியால் பிறவற்றின் வேறு தலைப் பிருதிவியிற் கற்பிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. யாண்டு அநுவியவ சாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவ சாயம் அநுமானப்பிரமாண ஜநியமாகின்றதோ, ஆண்டு, முதல் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. யாண்டு அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவசாயம அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜநியமாகின் றதோ, ஆண்டு இரண்டாவது அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தால் வியவசாயம வேறுபடு தலின் வியவசாய ஞானதுதை யுண்டுபண்ணும அநுமானம அர்த் தாபத்தியென்னும இரண்டு மிருக்கினறன. ஒன்றை யங்கேரித்து மற்றொன்றை நிஷேதிததல் பொருநதாது. சப்தசக்தி பிரகாசிகை முதலிய நூல்களில் அநுமானப் பிரமாணத்தால் சப்தப்பிரமாணத் தின் மேலதம் அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தானே பெறப்படுவதாக சசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணபேதத்தின் சித்தி யில் அநுவியவசாயதநின் பேதம பிரபல எதுவாம. இவ்வாறுன் அர்த்தாபதநி கேவலவேதிரேகி யநுமானமென்னு மிரண்டனை யும் அங்கேரித்தல் வேண்டும். யாண்டு விஷயத்தின் பிரகாசம் ஒரு பிரமாணதநாற் பெறப்படுகின்றதோ, ஆண்டு வேறு பிரமாண த்தின் நிஷேத முண்டாகிறதில்லை. கேவல வெதிரேகியின் சொரூ பம் சுருக்கமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

சூ0. அர்த்தாபத்திப் பிரமாண பிரமைகளின் சொரூப பேதமும், உதாரணமும்.

அர்த்தாபத்தியின் சொரூபம் இதுவாம்:—பிரத்தியகூ மென் னுஞ்சொல் பிரமாணத்தையும பிரமையையும் அறிவிப்பதாதல் போல அர்த்தாபதநி யென்னும் சொல்லும் பிரமாணமும் பிர மையுமாகிய இரண்டனையும் அறிவிப்பதாம. உபபாதக கற்பனைக்கு

ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பர். உபபாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமை யென்பர். உபபாதகம சம்பாதகம (சமபாதிபபது) என்பன பரியாயர் சொற்கள். ஆதலால் விசாரசாகரதில் சமபாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்தி யென்று கூறியிருக்கின்றது. அது விரோத மிலலை. எது இன்றி எது சமபவியாதோ, அதற்கு அது * உபபாத்திய மென ப்படும். அது இராப் போஜனமின்றிப் பகலுண்ணுப் புருஷனிட த்து ஸதூலதன்மை சமபவியாதாகலின், இராப் போஜனத்திற்கு ஸதூலத்தன்மை உபபாத்தியமாதலாம. எதன் அபாவத்தால்எதன் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அதற்கு உபபாதக மெனப் படும. அஃது, இராப்போஜனத்தின் அபாவத்தால் பகலுண்ணுதவ னுக்கு ஸதூலத தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது, ஆதலால் இராத்திரி போஜனம் ஸதூலத தன்மையின் உபபாதகமா மென் பது.

சங்கை:—இவ்வாறான் வியாபகத்திற்கு உபபாதகத் தன் மையும வியாப்பியத்திறகு உபபாத்தியத தன்மையும சித்தமாகின் றன. உபபாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய உபபாதிய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம. இங்ஙனம கூறுவதால வியாபகஞான த்திற்கு ஏதுவாகிய வியாப்பிய ஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பது பெறப்படுகினறது. இத்தன்மையது அநுமானப் பிர மாணமாம. அர்தாபதிப பிரமாணத்திற்கு அநுமானப் பிர மாணதினும பேதம தோறறலிலலை.

உத்தரம்:—தூலதன்மை இராப் போஜனத்தின் வியாப்பிய மாம, தூலத்தன்மை யுடையவன் தேவதத்தன் என்னுட இரண்டு ஞானமுமுண்டாய் யாண்டு இராப் போஜனத்தின் ஞானமுண்டா கின்றதோ, ஆண்டு அது அநுமிதி ஞானமாம: பகலுண்ணுத புருஷ னிடத்து இராத்திரி போஜனமின்றி ஸதூலத்தன்மை சமபவியா தென்னும் ஞானத்திறகுப் பின்னுண்டாகும இராத்திரி போஜன த்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம. இக்காரணத்தானே முதற்கிரமப்படி இராத்திரி போஜனதினது ஞானதின் பின் தூலதன்மையிலல் இராத்திரி போஜனத்தை அநுமிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. இரண்டாவதுகிரமத்தின்

* உபாத்தியம் சம்பாத்தியம (சமபாதிக்கப்படுவது) என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

படி இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானத்திற்குப்பின் தூலத்தன்மை சம்பவியாமையால் இராப் போஜனத்தைக் கற்பிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் உபபாத்திய அநுபபத்தி ஞானதஜால உபபாதகத்தைக்கற்பித்தல் அர்த்தாபத்தி ப் பிரமை யெனப்படும். உபபாதக கறபணைக்கு ஏதுவாகிய உப பாத்தியத்தின் அநுபபதஜிஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்னப்படும். அர்த்தமாவது உபபாதக வஸ்து; அதன் ஆபந்நியாவது கற்பணியா மென்னும் அர்தகுதஜால அர்தகாபதஜி பென்னும் சொல பிரமையை யறிவிப்பதாகின்றது. ஆண்டு அர்தததனது ஆபத்தி என்னும * ஆரும வேற்றுமைத தொகையாம. அன்றியும அர்த்தத்தின் ஆபதஜியை யுண்டாக்குவதென்னும அன்மொழித தொகையால் அர்தததனின் கற்பணை எதனினின்றும் உண்டாகின்றதோ, அநத உபபாதஜிய குகின் அநுபபதஜி ஞானமாகிய பிரமாணம அர்த்தாபத்தி சப்தத்தின் போருளாம. அர்த்தாபத்தி இருவகையாம:—ஒன்று திருஷ்டார்த்தாபகுதி (காண்டலருதஜாபதஜி), மற்றொன்று சுருதார்தஜாபத்தி (கேள்வியருதஜாபத்தி). யாண்டுத் திருஷ்டஉபபாத்தியகுதின் அநுபபதஜி ஞானதஜால்உபபாதகதஜின் கற்பணை யுண்டாகினறதோ, ஆண்டுத திருஷ்டார்த்தாபத்தி சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம:—பகலுண்ணுதவனது தூலத்தில் உண்டாகும இராகுதி போஜனத்தின் ஞானம திருஷ்டார்த்தா பத்தியாம; உபபாத்தியமாகிய தூலத்தன்மை திருஷ்டமாகலின் யாண்டு சுருத உபபாதஜியகுதின் அநுபபதஜியின் ஞானதஜால் உபபாதகத்தின கற்பணை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுருதார்தாபத்தி யென்னப்படுகின்றது. எங்ஙனம:— வீட்டி லில்லாத தேவதத்தன் ஜீவிக்கின்றனன என்னும வாகியத்தைக கேடடு, வீட்டிற்கு வெளியிடத்தில தேவதஜதனது இருபதின மி வீட்டிலிலலாத தேவதத்தனது ஜீவனம பொருநதாது. ஆதலால் வீட்டிலிலலாத தேவதஜதனது ஜீவனம சமபவியாமையால வீட்டிறகுப் புறமபே தேவதஜதனது இருப்புக கறபிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதஜதனது ஜீவனம திருஷ்டமன்று; சுருதமாம. சுருத அர்த்தத்தின் அநுபபத்தியினுல உண்டாகும உபபாதகத்தின் கற்பணை சுருதார்தாபத்திப் பிரமை யெனப்படுகின்றது. அதற்கு ஏதுவாகிய

* ரண்டு அர்தாபதஜி யென்னும் சொல் ஆரும வேற்றுமைத்தொகையால் பிரமையையும் அன்மொழித்தொகையால் பிரமாணஜையும் உணாதுவதைக காட்டுகின்றார.

சுருதார்த்தத்தின் அநுபபத்தி ஞானம் சுருதார்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படும். எண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் உப பாத்தியமாம், வீட்டிற்குப் புறம்பிலிருத்தல் உபபாதகமாம். அபி தாகா நுபபத்தி அபிஹிதா நுபபத்தி யென்னும் வேறுபாட்டால் சுருதார்த்தாபத்தி இருவகைப்படும். 'துவாரம் (வாயில்)' அல்லது 'மூடி' என்றல் முதலிய விடங்களில் யாண்டு வாக்கியத்தின் ஏக தேசம் உச்சரிக்கப்படடு, ஏகதேச முச்சரிக்கப் படவில்லையோ, ஆண்டுச் சுருத பதத்தினது அர்த்தத்தின் 'அந்நுவயத்திற்குரிய அர்த்தத்தின் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. அல்லது அந்நுவய த்திற்குரிய அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் பத மெதுவோ, அதன் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. இவற்றையே கிரமமாக அர்த்தாத்தி யாகார வாதம் சப்தாத்தியாகார வாதமென்று நூல்களில் கூறுவர். ஆனல் அர்த்தாத் தியாகாரதனின் ஞானம் அல்லது பதாத்தியா காரத்தின் ஞானம் அநியப பிரமாணத்தாற் சம்பவியாது; அர் த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினு லுண்டாகின்றது. எண்டு அபிதானநுப பத்தி வடிவினதாகிய சுருதார்த்தா பத்தியுளது. ஏனெனின், அந்நுவய போதமாகிய பயணியுடைய சத்தப் பிரயோகத்தை அபிதானமென் பர். துவாரமென்றல் முதலிய சப்தப் பிரயோகமாகிய அபிதானத் திற்கு மூடுதலாகிய ஆர்த்தத்தின் அல்லது மூடுஎன்னும் பதத்தின் அத்தியாகாரமின்றி அநுபபத்தி (சமபவியாமை) யுளது. அல்லது இந்த இடத்தில் ஒரு பதார்த்தத்திறகு இஷ்டமான வேறு பதார் த்தத்திலுள்ள அநுவயபோதத்தில் சொல்லுவோனுக்குள்ள தாற் பரியம அபிதானமென்னும் சொல்லிறகுப பொருளாம்.துவாரமெ ன்னுமித்துணியேகூறின்ஆண்டுத்துவாரத்தின்செயப்படுபொருண் மையை நிரூபிக்குந தன்மைச சமபநதத்தால் மூடுதலந்நுவயபோதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லுவான் கருத் தாகிய அபிதான மிருக்கின்றது.'மூடு'என்னும் இத்துணியே கூறின், ஆண்டும முற்கூறிய சொல்லுவான் கருததாகிய அபிதான மிருக் கின்றது. சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிதானத்தின் அத்தியா காரமின்றி அநுபபதது யிருக்கின்றதாகலின் அபிதாநாநுபபத்தி யெனப்படுகின்றது. எண்டு அர்ததத்தின் அத்தியாகாரம் அல்லது சத்தத்தின் அதியாகாரம் உபபாதகமாம். போதமாகிய பயணி யுடைய சத்தப் பிரயோகம் உபபாதகியமாம், அல்லதுமூற்கூறிய தாற்பரியம உபபாத்தியமாம். போதமாகிய பயணியுடைய சத்தப் பிரயோக மென்னும் உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினல் அல்

லது தாற்பரியமாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினுல் அர்த்தம் அல்லது சத்தமாகிய உபபாதகத்தின் கற்பனை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாகாரஞ செய்யப்பட்ட அர்தத்தின் அல்லது சதத்தின் அபிதானநுபபத்தியாகிய அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் போத முண்டாகின்றது. யாண்டு முழுவாக்கியத்தின் அர்த்தமும் வேறு அர்த்தத்தைக் கற்பித்தலின்றி யநுபபன்னமா (பொருந்தாதது) கின்றதோ, ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. எங்ஙனம்:—சுவர்க்ககாமன் யஜிக்கக்கடவன் என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் அபூர்வ கற்பனை யின்றி அநுபபன்னமாம். ஆதலால் அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. ஈண்டு யாகத்திற்குச சுவர்க்க சாதனதனமை உபபாத்தியமாம. அதன் அநுபபத்தியால் உபபாதகம் அபூர்வத்தின் கற்பனையாம். சுவர்க்க சாதனத்தன்மை திருஷ்டமன்று; ஆனல் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம்.

சூக. அர்த்தாபத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம்.

சுருதார்த்தா பத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம், ஆதமாவை யறிகதவன் சோகத்தைக் கடக்கின்று னென்பதாம். ஈண்டு ஞானத்தாற் சோகம் நீங்குதல் சுருதமாம. அது சோகத்தின் மிதகியாத் தன்மையின்றிச சம்பவியாதகாயிருத்தலின், ஞானத்தாற் சோகதகின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால பரதத்தினது மிதகியாததன்மையின்கற்பனையுண்டாகின்றது. பரதமிதகியாத்துவம உபபாதகமாம்; ஞானதகால் சோகநிவிருதகி உபபாதநியமாம். அது திருஷ்டமன்று; ஆனல் சுருதமாம. ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம். அங்ஙனமே மகா வாக்கியங்களில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் கேட்கப்படுகின்றது. அது உபாதியினுலாகிய பேதமாயின் கூடும்; சொரூபமாகப் பேதமாயின் கூடாது. ஆதலால் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம சம்பவியாமையால் பேதத்தின் ஔபாதிகத்தன்மை (உபாதியினுலாகதன்மை) யுணர்ச்சி அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்யமாம. ஈண்டு ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் உபபாத்தியமாம். பேதத்தில் ஔபாதிகத்தன்மை உபபாதகமாம். எல்லா உபபாத்திய ஞானமும பிரமாணமாம. உபபாதக ஞானம் பிரமையாம. ஈண்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம வித்துவான்களுக்குத் திருஷ்டமாம். அ

நியர்களுக்குச் சுருதமாம். ஆதலால் இது திருஷ்டார்த்தாபத்தி சுருதார்தாபத்தி யென்னும இரண்டற்கும் உதாரணமாம். யூண்டு வாக்கியததில் பதத்தின் அல்லது அர்த்தத்தின் அத்தியாகார மில்லையோ, அநுபபாதததின் கற்பனையின்றி வாக்கியார்த்ததின் அநுபபததி யிருக்கின்றதோ (வாக்கியார்த்தம சம்பவிக்கவில்லையோ), ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுண்டாகின்றது. ஆகலால் துவாரம என்னும் ஒரு உதாரணத்தை விட அபிகிதாநுபதநியாகியசுருதார்த்தாநுபப்பதியின் உதாரணமு முளது. அங்ஙனமே வெள்ளியின் அதிகரணமாகிய சுததியில் வெள்ளியின நிஷேதம் திருஷ்டமாம். அது வெள்ளியின் மித்தியாத தன்மையின்றி சமபவியாதாகலின நிஷேகத்தின அநுபபத்தியால் இரஜதமிதநியாக தன்மையின கறபனை யுண்டாகின்றது. இது திருஷ்டார்த்தா பத்திக்கு உதாரணமாம். ஈண்டு வெள்ளியின் நிஷேதம் உபபாதகியமும, மிதகியாத்தன்மை உபபாதகமுமாம். மனதின் விலயதகிற்குப்பின் நிரவிகற்ப சமாதிகாலத்தில அத்விதீயப் பிரஹ்மமாகாரம எஞ்சி நிறக, சகல அநாத்ம வஸ்துக்களின் அபாவமு முண்டாகின்றது. அவ்வாகாரம வஸ்து மானஸமாயின் மனதின் விலயதால் அதன் அபாவம் சமபவிக்கும். மானஸமாகாவிடின் மனதின் இலயத்தால் அதன் அபாவ முண்டாகாது. ஏனெனின், மறறொன்றன் விலயத்தால மற்றொன்றன் அபாவமுண்டாகாதாகலின் மனதினவிலயத்தால் சகலத துவைதத்தின் அபாவமும சமபவிபாமையால சகல துவைதமும மித்யாத்ரமாமென்னும கற்பனை யுண்டாகின்றது. ஈண்டு மனதின் விலயததால் சகல துவைதததின விலயமும உபபாத்தியமாம். அதன் ஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம. சகலத துவைதத்திறகும மானஸ்ததனமை உபபாதகமாம. அதன் ஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம. ஈண்டு உபபாதகப பிரமையின் அசாதாரண காரணம அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம. அது வியாபார மின்மியதாயிருக்கினும, அதனிடதது உபபாதகப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சமபவிக்கின்றது. இது உவமான நிரூபணததில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஐந்தாவது பிரகாசம்

அர்த்தாபத்திப் பிரமாண நிரூபணம்

முடிந்தது.

ஓம்

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நமஃ.

ஆறுவது பிரகாசம்

அநுபலப்திப் பிரமாணம்.

சூஉ. அபாவத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் பேதமும்.

அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் பிரமை யுண்டா கின்றதாகலின், அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப்பிரமாணமென்பா. நியாய வைசேஷிகாதிகளின் சமலகார பினமியவா அபாவத்தின சொரூபத்தை யறியாராகலின் முதலில் அபாவத்தின் சொரூபத்தைக் கூறுவாம. நிஷேதமுக ஞானத்திற்கு விஷயமாவது, அலலது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவமெனபபடும். முதலிலக்கணம் பிராசீனமதத்தது. நவீன மதத்தில் துவமஸமும் பிராக பாவமும் ந என்னும சொலலாற் சொலலும ஞானத்திறகு விஷயமாகா. இவ்வாதத்தம மேறறெளிவாகும. இதனால இரண்டாவது இலக்கணம சொலலபபட்டது. பிரதியோகியை விடடு அபாவ ஞான முண்டாகாதாகலின், எலலா அபாவங்களும பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவனவாம. அபாவத்தைபபோலச சமபந்தமும் சாதிருசியமும பிரதியோகியினபேக்ஷையின்றிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாம. அவற்றில் அபாவத்தின் லிலகணம செலலுகிறது. என்றாலும சமபந்த சாதிருசியங்களின் பிரதியோகித் தன்மையினும அபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை விலக்ஷணமாம. அது நியாயநூல்களில் அபாவாபாவவடிவத்தன்மையாகிய அபாவத்தின தபிரியோகித்தன்மையின் சொரூபமாக ஆசாரியாகளால எழுதப்படடிருகின்றது. இத்தன்மைதாய பிரதியோகித்தன்மை சமபந்த சாதிருசியங்களுக்கில்லை. ஆதலால் சமபந்த சாதிருசியங்களின் பிரதியோகித் தன்மைக்கு விலக்ஷணமான பிரதியோகித்தன்மை யுடையது எதற்குப் பிரதியோகியாகின்றதோ, அஃது அபாவமெனபபடும். லகுலக்கிரமம் இதுவாம்:—சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறறுப்பப் பிரதியோகியின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது யாதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். அவ்வபாவம சமசர்க்காபாவம் அந்தி

யோந்நியாபாவமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் அந்நியோந்நியா பாவமோ ஒரே விதமாம. சம்சர்க்காபாவம் பிராகபாவம், பிரத் துவம்சாபாவம், சாமயிகாபாவம், அத்தியந்தாபாவ மென்னும்பேத த்தால் நான்கு வகைப்படும். இவ்வாற்றுன் நால்வகைச் சம்சர்க் காபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமும் சேர்ந்து அபாவம் ஐந்து வகையாம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. பச்சையான கபாலத்தில் இரத்த வுருவம் உண்டாதற்கு முன் இரத்த வுருவத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது; அது பிராகபாவமாம். கடதத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் தடிமுதலிய வற்று னுடைந்தகாலத்துக் கபாலத்தில் கடத்தின் அபாவமிருக் கின்றது; அது பிரத்தோம்ஸாபாவமாம். வெந்த கபாலத்தில் கரு நிறதத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது; அது கரு நிறத்தின் பிரத்துவம் ஸாபாவமாம். நையாயிக மதத்தில பிரத்துவம்ஸாபாவம் ஸாதியும் (உற்பத்தி யுடையதும்) அநந்தமு (நாசமில்லாதது) மாம். எனெ னின், கடத் துவம்ஸதத்தின் உற்பத்தியோ தண்ட முதலியவற்று னுண்டாகின்ற தென்பது அநுபவ சித்தமாம். துவமஸதத்திற்குந துவமஸம் சமபவியாது. எனெனின் பிராகபாவம, பிரதியோகி, துவம்ஸம என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றன் அதிகரணகாலம அவசிய மூனதாம். பிராகபாவ துவமஸகங்களின் அநாதார காலம பிரதி யோகிக்கு ஆதாரமாகின்றதென்பது நியமம். அவ்வாறு கடமுண் டாய் நாசமாவதற்கு முன் கடத்தின் பிர்ாகபாவத் துவம்ஸங்க ளின் அநாதாரகால மிருக்கின்றது. எனெனின், பிராகபாவம் நாச மாய்விட்டது; கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாகவில்லே. ஆதலாற் கட த்துவம்ஸத்தின் அநாதார காலமாம. அது கடத்தின் ஆதாரகால மாம. கடததுவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், கடத் துவம்ஸத்தினது துவம்சத்தின் அதிகரணகாலம் கடப்பிராகபாவ கடத்துவமஸங்களின் அநாதாரமாய்பிருத்தலான் கடத்தின் ஆதார மாதல் வேண்டும. இவ்வாற்றுன் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், பிரதியோகியின் எழுச்சி உண்டாதல் வேண்டும். இதனுற்றுன் பிராகபாவத்தினை அநாதியென் றங்கீகரித்திருக்கின் றனர். ஸாதி (உற்பததியுடையது)என் றங்கீகரிக்கின் பிராகபாவத் தின் உற்பததிகு முநதிய காலம பிராகபாவத் துவம்ஸங்களின் அநாதாரமா யிருததலான் பிரதியோகியின் ஆதாரமாதல் வேண் டும. ஆதலால் பிராகபாவம அநாதியும் ஸாந்தமு(அநதமுடையது) மாம. துவம்ஸம் அநநதமும ஸாதியுமாம். பூதலமுதலியவற்றில்

யாண்டு ஓர்காலத்துக் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமில்லாத காலத்திற் கடதத்தின் சாமயிகாபாவ முளதாகின்றது. ஓரசமயத் திருப்பது யாதோ, அது சாமயிகாபாவமெனப்படும். வாயுவில் உருவம் ஒருகாலத்தது மிராது. ஆகலின் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந் தாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேருகிய பதார்த்தங்களிலுள்ள கடத்தின் பேதம யாதோ, அது கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மாம. சாமயிகாபாவமோ ஸாதி ஸாந்தமாம (ஆதியுடையதுமஅந்த முடையதுமாம). அதியந்தாபாவம அநாதியாநந்தமாம (ஆதியுடையதுமஅந்த மிலாததுமாம). அந்நியோந்நியாபாவ மென்னும் இரண்டும அநாதி அநந்தமாம. இவ்வாற்றுன் ஐவகையபாவ முண்டு.

சூசூ. பிராசீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்ச்சி.

அவற்றின் ஒன்றறகொன்றுள்ள விலக்ஷணத தன்மையின் சாதகமான விலக்ஷண வுணாவைக கூறுவாம:—கபாலத்தில் கடதகினை உற்பத்திக்குமுன் கபாலததில் கடமில்லையெனனும உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அதறகு விஷயம் கடதத்தின் பிராகபாவமாம். ஏனெனின், பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் சாமயிகாபாவமும அதியந்தாபாவமுமோ இரா வென்னும பொருளை மேற கூறுவாம. ஆனல் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்தை விடடு வேறிடதில இரண்டும அபாவமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் கபாலத்திற கடமில்லையென்னும் உணாவிற்கு விஷயம் சாமயிகாபாவமும் அதியந்தாபாவமு மன்று. கடதத்தின் உற்பத்திக்குமுன் துவமசதத்தின் சமபவ மில்லை. ஏனெனின், துவமசதத்தின் பிரதியோகி நிமித்தகாரண மாகின்றது. காரணதத்திற்குமுன் காரியம சமபவியாதாகலின் கடதத்தின் உற்பதத்திற்குமுன், கபாலத்திற் கடமில்லையெனனும உணாவிறகு விஷயம கடத துவமசமுமன்று. கடத்தின் அநந்தியோநந்தியாபாவம் கபாலததில் எப்போது மிருகினும், கபாலம் கடமன்றென்று அநந்தியோநந்தியாபாவத்தின் உணர்வுண்டாகின்றது; கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும அந்நியோநந்தியாபாவத்தின் உணாவுண்டாகிறதில்லை. இவ்வித வுணாசசிக்கு யாது விஷயமோ அது பிராகபாவமெனப்படும. அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றுன் கடத்தின் அதரிசன முண்டாகுங் காலத்துக் கபாலத்

தில் கடமில்லையென்னு முணாவுண்டாகின்றது. அவ்வுணர்விற்கு விஷயம் பிராகபாவமன்று. ஏனெனின், பிராகபாவத்தின் நாசம் பிரதியோகி வடிவமாகின்றது. கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் பிராகபாவத்தின் சம்பவமின்று. மூன்றபாவமெவையோ, அவற்றின் சம்பவமும முற்கூறிய வண்ணஞசம்பவியாது. ஆதலால்தண்டமுதலிய வற்றுற்றோன்றிய கடத்தின் அதரிசன காலததில் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணாவுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் பிரத்தோம்ஸாபாவமாம. இவ்வாற்றுன் பிராகபாவமும பிரத்துவம்சாபாவமும நா என்னும சொல்லாற் றோன்று முணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். இது பிராசினர் மதம.

சூசு. நவீனநியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்வு.

நவீனமதத்தில் பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்திலும் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், அத்தியந்தாபாவத திற்குப் பிரதியோகியோடு ஸோதமிருகின்றது; பிறவற்றோடில்லை. யாண்டுப் பிரதியோகியில்லையோ, ஆண்டு முழுவதும அத்தியந்தாபாவமாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் உற்பதத்திக்குமுன்னும் பிரதியோகியின் நாசகாலத்திலும் பிரதியோகியின் அத்தியந்தாபாவ மிருத்தலான் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும ஞானத்திற்கு விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். இவ்வித வுணர்வால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்சாபாவங்களின் சிததி யுண்டாகிறதில்லை. ஆனல் கபாலத்தில் கடம் உண்டாகுமென்னுமுணர்வு கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் ணுண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் பிராகபாவமாம. கடம துவம்ஸஞ்செய்யப்படடதென்னு முணாவினுக்கு விஷயம் துவம்ஸமாம். இவ்வாற்றுன் கடத்தினுற்பத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிராகபாவமென்னும் இரண்டும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் கபாலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம். கபாலத்திற் கடமுண்டாமென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்திற் கடத்தின் பிராகபாவமாம். அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றுற் கபாலத்தில் கடத்தின் அதரிசனமுண்டாயின் அக்காலத்தும் கபாலத்திற் கடமிலலை; கபாலத்திற் கடம் துவமஸமாயிற்று என் றிவ்வாறு இரு

வகை யுணர்வுகளுண்டாகின்றன. அவற்றுள் மூதலுணர்விற்கு விஷ்
யம் கடத்தின் அந்நியந்தாபாவமும், இரண்டாவது உணர்விற்கு
விஷயம கபாலத்தில்கடத்தின் பிரந்துவம்ஸாபாவமுமாம். இவ்வாற்
றுன் ஈவின மதத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் ந
என்னும சொலலாற் ரோன்றிய வுணர்விற்கு விடயமன்முகலான்
முத லிலக்கணம் பிராசீன மதத்தை யநுசரிததது, இரண்டாவ
திலக்கணம் இருமதங்களை யநுசரிகதுமாம். ஆதலால் இரண்டா
வது இலக்கணமே செவ்விதாம.

சூ. அபாவத்தின் இரண்டாவது இலக்கணமும் விலகஷண வுணர்வும்.

சமபநத சாதிருசியங்களுக்கு வேறுப்அநியதத்தின் அபேகை
யுடைய வுணர்விற்கு விஷயம எதுவோ, அஃது அபாவ மெனப்
படும. இஃது இரண்டாவது இலக்கணமாம. பூதலதகில கடமில்லை
யென்னும் உணர்வுக்கு விடயம பிராகபாவமும துவமஸமும் மன்று.
ஏனெனின் பிரதியோகியின் உபாதானத்தில இரண்டு அபாவங்களு
மிருக்கின்றன. கடர்பாவதத்தின் மிரதி யோகியாகிய கடத்தின்
உபாதானம பூதல மன்று. ஆதலால் முறகூறிய வுணர்விற்கு விட
யம் இரண்டபாவங்களு மன்று. அததியநதாபாவமும் அநியோ
நியா பாவமுமோ நிதியமாம். பூதலதகில் கடாபாவம் அநித்
தியமாம. ஆதலால் கடதின் சாமயிகாபாவமே முற்கூறிய பிர
தீதி (உணர்வு) நகு விஷயமாம. வாயுவில் உருவ மில்லையென்னும்
உணர்வுக்கு விஷயம கேவலம் அததியநதாபாவமாம. அநநதமா
(நாச மிலலாதது) யிருதலால் பிராகபாவ மன்று; அநாதித
தன்மையால் துவமஸமும மன்று; எபபோதுமிருத்தலால் சாமயி
காபாவ மன்று. ஆதலால மூற்கூறிய வுணர்வுக்கு விஷயம் அததி
யந்தாபாவமாம. அங்ஙனமே வாயு உருவமுடையதன்று என்னும
உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம. முற்கூறிய வுணர்
வால் வாயுவில் உருவமுடையதின் பேதம விளங்குகின்றது. அங
ஙனமே கடம் பட மன்று என்னும உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நி
யோந்நியாபாவமாம. அநியோநியாபாவத்தினையே பேதமென்பர்.

சூசூ. அந்நியோந்நியாபாவ லக்ஷணமும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் எதுவோ, அது அந்நியோந்நியாபாவ மெனப்படும. கடம் பட மன்று என்று கூறுதலால் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேதம கடத்திற் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். எனினின், ந என்னும் சொல்லின் றி எதனிடத்து எது தோற்றுகின்றதோ, அதன் நிஷேதம ந என்னும சொலலா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ந என்னும் சொலலின்றிய கடம பட மென்னும வாக்கியத்தான் நீலம குடமென்றன் முதலியவற்றைப்போலப் படத்தில் குடத்தின் அபேதம அல்லது குடத்தில் படத்தின் அபேதம் தோற்றுகின்றது. அவ்வபேதத்தின் நிஷேதம ந என்னும சொல்லா லுண்டாகின்றது. ஆனல் இத்தணைப் பேதமாம:—எந்தப் பதத்தோடு ந என்னும சொல்லின சமபந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதத்தினது நிஷேதம உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்:—கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தில் படபதத தோடு ந ஙன்னும சொல்லின் சமபந்த மிருகின்றது. ஆண்டுக்கட த்தில் படபதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதம் நிஷேதமாகின்றது. படம் கடமன்றுஎன்னும வாக்கியத்தில் கடப்பதத்தோடு ந என்னும பதத்தில் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கட பத அர்த்தத்தின் அபேத நிஷேதம படதத்தி லுண்டாகின்றது. இதனற்றுன் கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் ரேற்றும அநுயோகியாபாவம் எதுவோ, அதற்குக் கடம அநுயோகியும், படம் பிரதியோகியுமாம. அங்ஙனமே படம கடமனென்னும வாக்கியத்தாற் ரேற்றும அநுயோகியாபாவத்திற்குப் படம் அநுயோகியுமகடம் பிரதியோகியுமாம. எதன்கண் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அபாவதத்தின் அநுயோகி யெனப்படும. எதன் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அது பிரதியோகி யெனபபடும.

சங்கை:— எதன் நிஷேதம் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்கு அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே அபாவத்தின் பிரதியோகி யெனப்படுகின்றது.முன் இவ்வாறுகூறப்பட்டிருக்கின்றது:—கடம் படமன்றென்னும் வாக்கியத்தான் கடதத்தில் படத்தின் அபேதம்

நிஷேதிக்கப் படுகின்றது. படம்: கட மன்றென்னும் வாக்கியத் தால் படத்தில் கடத்தின் அபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஆத லால் கடம் படம் அன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் ரூற்மிய அபா வதத்தின் பிரதியோகி படத்தின் அபேதமாம்; பட மன்று. அங் ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற ரூற்மிய அபா வத்தின் பிரதியோகி கடத்தின் அபேதமாம்; கட மன்று. ஆத லால் இரண்டு வாக்கியங்களிலும் அபேதத்தின் நிஷேதம் கூறவே, படத்திலும் கடத்திலும் கிரமமாகப் பிரதியோகித் தன்மையைக் கூறுதலால் விரோதமுண்டாம.

சமாதானம:—அபேத மென்பது அசாதாரண தர்மத்தின் பெயர். எது தனது சொரூபத்திலன்றி எப்பதார்த்தத்திலு மிராதோ; தன்னிடத்து மாதத்திர மிருக்குமோ, அது தனது அசாதாரண தர்ம மெனப்படும். கடத்தின் அபேதம கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும்; பிறவற்றில் இராது. ஆதலால் கடத்தின் அபேதம கடத்தின் அசா தாரண தர்மமாம். அவ்வசாதாரண தாமமாகிய அபேதமே சகல பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மிலுள்ள சமபந்தமாம். இவ்வாற்றுன் சகல பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தாமமாகிய அபேத சமபந தம் தமது சொரூபத்தி லிருக்கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்தச் சமபந்தம் எதன்கணிருக்கின்றதோ, அப்பதார்த்தம அச் சமபந்தத்தால் அதன்கணிருக்கின்றதாம். எங்ஙனம: கடத்தின் சையோக சமபந்தம பூதலத்தி லிருக்கின், ஆண்டுச் சையோக சம் பந்தத்தால் பூதலத்தில கட மிருக்கின்ற தென்னும வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதல த்தில் இருக்கின்றது, சையோக சமபந்தத்தால் பூதலத்திற கட மிருக்கின்றது என்று சொல்லுதலில அர்த்தபேத மில்லை. அங்ஙன மே சையோகசம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கடாபாவமிருக்கின்றது, பூதலத்தில் கட சையோகத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது என்று கூறுதலிலும பொருள் ஒன்றேயாம. இவ்வாறு படத்தில அபேத சம்பந்தத்தால் கடாபாவமும், படத்தில் கடத்தினது அபேத சம பந்தத்தின் அபாவமுமாகியஇரண்டும ஒத்து உடனிகழ்வனவாயிரு த்தலின் ஒரே பதாத்தமாம. சமகிய (ஒத்தஉடனிகழும,) அபா வங்கட்குப் பேத முண்டாகாது. எங்ஙனம: கடத்தன்மை யத்தி யந்தாபாவமும், கடாந்நியோந்நியாபாவமும் கடத்திற்கு வேறுய்ச் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றன. ஆனல் ஒரே அபாவத்தில்,

க்டத்துவாத்தியந்தாபாவத்தன்மையும் கடாந்நியோந்நியா பாவத் தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களுள. ஒரே அபாவத்திற்குக் கட்டதன்மை கடமென இரண்டு பிரதியோகிகளுள. கடத்துவா த்தியந்தாபாவந்தன்மை வடிவால் எந்த அபாவத்திற்குக் கடத் தன்மை பிரதியோகியோ, அவ் வபாவத்திற்கே கடாநந்நியோந்நி யாபாவத்தன்மை வடிவான் கடமும் பிரதியோகி யாம். எவ்வாற் றான் ஒரே அபாவத்திறகு உருவமேபதத்தால் இரண்டு பிரதியோகிக ளிருக்கின்றனவோ, அவ்வாற்றான் உருவமேபதத்தால் ஒரேஅபாவத் திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான இரண்டு சம்பந் தங்களுள. கடத்துவ அநந்நியந்தாபாவதத்தன்மை வடிவான் பிரதி யோகித்தன்மை யவசேதகமான சமவாய சம்பந்த முண்டு. கட அநந்நியோநந்நியா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவதத்திற்கே பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சமபந்தம உண்டு. இவ்வாற்றால் பட முதலிய சகல பதார்த்தங்களிலும் உள்ள கடாபேதத்தின் அத்தியந்தா பாவமும் கடாந்நியோநந்நியாபாவ முமஒன்றும. அவ்வொருஅபாவதத்திலகடாபேத அத்தியந்தாபாவ தத்தன்மை கடாநந்நியோநந்நியாபாவத்தன்மை யென்று இரண்டு தர் மமங்களுள. கடாபேத அத்தியந்தா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ் வபாவதத்திற்குக் கடாபேதம பிரதியோகியாம், பிரதியோகிதத ன்மை யவச்சேதகம் சொல்ப சம்பந்தமாம். ஆநந்நியோந்நியா பாவத் தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே கடம பிரதியோகியாம். பிரதியோகிதத்தன்மை யவசசேதகம் அபேத சம்பந்தமாம. அவ் வபேத சமபந்தத்தினையே தாதாத்மிய மென்ப. அதன் வடிவாந் தன்மை (வியக்தித்தன்மை) யென்றுங்கூறுவர். இவ்வாற்றான் கட த்தினது அபேத நிஷேதத்தின் பிரதியோகி கடம என்று கூறு தலும பொருந்தும; விரோதமின்றி.

சுண்டு இது நிச்சயமாம:—எந்த வாக்கியத்தால் நா என்னும் சொல்லின்றி எப்பதார்த்தத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த் தம் தோற்றுகின்றதோ, நா என்னுஞ் சொல்லோடுகூடிய அவ்வா க்கியத்தால் அப்பதார்த்தத்தில் அச்சம்பந்தத்தால் அப்பதார்த்த த்தின் நிஷேதம தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம: நீலம் குடமென் னும் வாக்கியத்தால் கட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் நீல பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின், அபேத சமபந்தத் தால் நீல விசிஷ்டம் குடமென்பது வாக்கியத்தின பொருளாம்.

ந என்னும் சொல்லோடுகூடிய சூடம நீல மன்று என்னும் வாக்கியத்தான் அபேத சம்பந்தத்தினால் நீலத்தின் நிஷேதம் கடத்தில் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே கடம படமென்னும் வாக்கியத்தாலும ந என்னுஞ சொல்லின்றிப் படப் பொருளில் அபேத சம்பந்தத்தான் கடபதார்த்தந் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின் யாண்டு இரண்டு பதங்களிலும சமான வேற்றுமை யுளதாகின்றதேனும், ஆண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் அபேத சமபந்தத்தால் மற்றைய பதார்த்தத்தின் தோற்ற முண்டாமென்பது நியமம. நீலம குடமென்னும வாக்கியத்திற்போல குடம படமென்னும வாக்கியத்திலும இரண்டு பதங்களுஞ சமான (ஒரு) வேற்றுமை யுடையனவாம. ஆகலின் ந என்னுஞ சொல்லின்றிக் குடம படமென்னும, வாக்கியத்தானும பட பதார்த்தத்தில் அபேத சமபந்தத்தால் குட பதார்த்தம தோற்றுகின்றது. அபேத சமபந்தத்தாற பட பதார்த்தத்தில் குட பதார்த்தஞ சமபவியாதாயினும், ஒரு பதார்த்தத்தில அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றப் பதார்த்தம தோற்றுதற்குச சாமக்கிரி (சாதனம்) சமான வேற்றுமை யாம். அது கடம பட மென்னும வாக்கியத்தினு முளது. ஆதலால் ந என்னுஞ சொல லின்றி கடம பட மென்னும வாக்கியத்தாற் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சமபந்தத்தாற் குட பதார்த்தந தோற்றுகின்றது. ஆனால் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சமபந்தத்தால உண்டாகுங் குடபதார்த்தத்தின் தோற்றம் பிரம (மயக்க) வடிவமாம்; பிரமை யன்று. ஆதலால் ந என்னுஞ சொலலின்றி யொரு பதார்தத்தத்தில் எச் சமபந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் றோற்றம பிரமவடிவாகவேனும் பிரமை வடிவாகவேனும உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ந என்னுஞ சொல்லைச்சேர்க்கின் ஒரு பதார்தத்தத்தில் அச சமபந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் நிஷேத மூண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் ஒரு பதார்தத்தத்தில்அபேதசம்பந்தத்தால்வேறுபதார்த்தத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமெனபபடுகினறது.

சூத்ர. நவீனக்கிரமமாகச் சம்சர்க்காபாவத்தின் நான்குபேதமும், அவற்றி னிலக்கணமும், பரீக்ஷையும்.

அதனின் வேறுகிய அபாவமெதுவோ அதனைச் சமசர்க்காபாவமென்பர். சம்சர்க்காபாவம் பிராசீன மதத்தில் நான்குவகைப்

படும்:—அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவ மெனப்படும். தனது பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிரா கபாவ மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவத்திற்கு ப்பிரதியோகி கடம். அதன் உபாதான காரணமாகிய கபால த்தில கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. கபாலத்தின் உற்பத்தி க்கு முன்னும கபர்லத்தின் உபாதான காரணத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சிருஷ்டிக்குமுன் கடத் திற்குக் காரணமாகிய பரமாணு சமுதாயத்தில் கடத்தின் பிரா கபாவ மிருக்கின்றது. பரமாணு கடங்களுக்கு இடையில் உள்ள துவியணுக முதற்கபாலாவயவுள்ள அவயவிகள் எல்லாவற்றின் பிரா கபாவமும சிருஷ்டிக்குமுன் பரமாணுவி லிருக்கின்றன. இவ்வாற் றால் பிராகபாவம அநாதியும (உறபததியின்றியதும்) ஸாந்தமும (அந்தமுடையதும) ஆம. (அநாதமென்பது துவம்ரதத்திற்காம. அந ஸீயே நாசமென்பா.) கடத்தினது உற்பத்திக்குச காமக்கிரி எதுவோ, அதனால் கடத்தின் பிராகபாவத்திற்கு அந்தமுண்டாகி ன்றது. ஆதலால் கடத்தினது பிராகபாவத்தினக்தம் கடவடிவமே யாம. கடத்தினது பிராகபாவுதத்தின் துவம்சம் கடத்தினும வேற ன்று. பிரத்துவமசாபாவம் அநாதமும் கடம் ஸாந்தமுமாம. கட த்தினது ' பிராகபாவத்தின் துவமசம கடவடிவமாகுமாயின், பிர த்துவமசாபாவமுஞ் ஸாந்தமாகும. பிரததுவம்சாபாவம் அநந்த மென்னும் நியமததிற்குப் பங்கமுண்டாம. என்றாலும் துவம்சம் நாசம் அந்தமென்பன பரியாயச சொற்கள். அந்துவம்சம் இருவகை யாம். ஒன்று பாவ பதாரததத்தின் நாச வடிவமான துவம்சம். மற்றையது அபாவத்தின் நாசவடிவமான துவம்சம. பாவபதார்த் தத்தின் நாசவடிவான துவம்சமோ அபாவ வடிவமாம். அதனை யே பிரத்துவம்சாபாவமென்பா. எங்ஙனம்: குட முதலிய பாவ பதார்த்தங்களின் நாசம அபாவ வடிவமாம. அதனைப் பிரத்துவம் சாபாவமென்பர். அபாவ பதார்த்தததின் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் பாவரூபமாம். அதனைத் துவம்சப் பிரத்துவம்சமென்று கூறுகின்றனர். துவம்சாபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமென்று கூறுவ தில்லை. எங்ஙனம: கடத்தின் பிராகபாவம் அபாவ பதார்த்தமாம். அதன் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் கடமாம., அது பாவரூபம். அதனைப் பிரத்துவம்சா பாவமென்று கூறுவதில்லை. ஆனால் கடப் பிராகபாவத்தின் நாசவடிவினதாகிய கடத்தைச சுவப்பிராக

பாவத்தின் (தனது முன்னின்மையின்) துவம்சமென்றும் பிரத்துவம்சமென்றுமே கூறுவர். இவ்வாறுரை துவம்சம் இருவகையினதாம் அவற்றுள் பாவரூப துவம்சமோ ஸாந்தமாம்; ஆனால் அபாவரூபத் துவம்சம் அகந்தமாம். ஆதலால கடப்பிராகபாவத் துவம்சமாகிய கடரூபமோ சாந்தமாம். அங்ஙனமாயினும் பிரத்துவம்சாபாவம் அகந்தமென்றும நியமத்திற்குக் கேடில்லை. இவ்வாறரை அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவமெனப்படுகின்றது. அநாதிபாவம் அத்தியந்தாபாவமுமாம்; ஆனால் அது ஸாந்த மன்று. ஸாந்த அபாவம சாமயிகாபாவமுமாம; ஆனால் அது அநாதியன்று. வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் அநாதிஸாந்தம மாயை; அஸ்தபாவமன்று. ஆனால் அது ஜகத்தின் உபாதான காரணமாம். அது அபாவ வடிவ மாகுமாயின் அதற்கு உபாதான காரணத்தன்மைசம்பவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின உபாதான காரணமாகிய கபால முதலியன பாவரூபமாகவே யிருத்தல் பிரசித்தம். அபாவம எதற்கும உபாதான காரண மாகாது. ஆதலால் மாயை அபாவ ரூப மன்று; ஆனால பாவ ரூபமாம. மாயை பாவ அபாவங்களுக்கு வேறான அநிர்வசனீயமாமாகலின் பாவ வடிவத்தன்மையும் அதனிடத்தில சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும் அபாவரூபம மாயையன்றாகலின், பிராகபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவபதம் செல்லுதலால மாயையில் பிராகபாவத்தின் இலக்கணம செல்லாது. மாயை பாவரூபமன்றென்று சொல்லுதற்கு அபிப்பிராயம இதுவாம:—மூன்று காலத்திலும எதற்கும் பாதம் உண்டாகிறதில்லையோ, அது பரமார்த்தசத்தென்றும பாவமென்றும் சொல்லப்படும. அத்தன்மையது பிரஹ்மமாம்; மாயையன்று. ஏனெனின், ஞானதத்திற்குப் பிறகிய காலத்து மாயையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால பரமார்த்த சதது ஸ்வரூபமான பாவமோ மாயையன்று. ஆயினும், விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு எது விஷயமாகின்றதோ, அதுவும சத்தென்றும பாவமென்றும சொல்லப்படுகின்றது; நிஷேத முகவுணர்சிக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவ மெனப்படுகின்றது. நிஷேதமுகவுணர்சிகரு விஷயமாந்தன்மை மாயையிலின்று. ஆதலால் மாயையும் பாவரூபமாம்.

மாயை பிரகிருதி அவித்தை அஜ்ஞானம் என்பன பரியாயச்சொற்கள். அவித்தை அஜ்ஞானமென்னும சொற்களில் அகாரம் நிஷேத வாசகமாம, ஆதலால மாயையும் நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷய

மாகுதலான், அபாவரூபமே யுமென்று சொல்லுதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், அகாரத்திற்கு நிஷேதமாத்திரம் பொருளன்று; ஆனால் விரோதமுடையது, பேதமுடையது, அற்பமென்பனவும் அகாரதத்தின் பொருளாம. எங்ஙனம்: அதர்மமென்னும் சொல்லில் அகாரத்திறகு விரோதமுடையது பொருளாம். தர்ம விரோதியினை அதர்மமென்பர். அப்பிராமணன் அநாசாரியனென்னுமிடத்து அகாரத்திற்குப் பேத முடையது பொருளாம். பிராமணனின் வேறுனவன் ஆசாரியத்தன்மைக் குரியவனல்லனென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம. அதுதரை (உதரமிலி) தேவதத்தன் கன்னிகையென்னுமிடத்து அகாரத்திற்கு அற்ப மென்பது பொருள். அற்ப உதரமுடையவள் தேவதத்தன் கன்னிகையென்பது வாக்கியத்தின் பொருள்.எங்ஙனமஇத்துணைத்தானங்களில் அகாரத்திற்கு நிஷேதப்பொரு ளின்றே, அங்ஙனமே அவித்தை யஞ்ஞான மென்னும் சொற்களிலும் அகாரத்திற்கு நிஷேதப் பொரு ளின்று; ஆனால் விரோதிப் பொருளுளது. மாயைக்கு ஞானத்தோடு கெடுக்கப்படுவது கெடுப்பதெனுக் தன்மை விரோதமுளது; அதனால், அதனை அஞ்ஞானமென்கின்றனர். மாயைகெடுக்கப்படுவது,ஞானம் கெடுப்பது. வேதாந்தவாக்கியத்தாற்றேன்றியபிரஹ்மாகாரவிருத்தியினை வித்தையென்பர். அது மாயையின் விரோதியாகலின் மாயையை அவித்தை யென்பர். மாயை, அஞ்ஞானம், அவித்தை யென்னுஞ் சொற்களின் வாசகியமாயினும், அகாரத்திற்கு விரோதமுடைய தென்பது பொருளாகுதலான் அது பாவரூபமாம். பாவரூபமும் பிரஹ்மத்தைப்போலப் பரமார்த்த சத்துரூபமன்று. ஆனால் விதி மூகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாகுதலான் வியாவகாரிக சத்து ரூபமாம்.

பிராகபாவத்தின் இலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் பதம் இராவிடின் மாயையில் இலக்கணத்தின் அதிவியாப்தி புண்டாகின்றது. ஏனெனின், மாயை அநாதியும் ஸாந்தமுமாம. ஆதலால் அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ, அது பிராகபாவ மெனப்படுகின்றது. ஸாதி அநந்த அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படும். சூட முதலியவற்றின் துவம்சம் தண்டமுதலியவற்று ணுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸாதியாம். அநந்தம் அத்தன் கண் டிக்கியோடு கூடியதாகவே யிருக்கின்றது. அநந்த அபாவம பிரத்துவம்சாபாவ்மா மெனின் அத்தியந்தாபாவத்தில் அதி

வியாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தின் இலக்கணத்தில் ஸாதிபெனக் கூறல் வேண்டும். அத்தியந்தாபாவம் ஸாதியன்று; ஆனால் அநாதியாம். ஸாதியபாவத்தினைப் பிரத்துவம்சாபாவமெனின் ஸாதியபாவம சாமயிகாபாவமுமாம. ஆண்டு அதிவியாப்தி யுண்டாம. சாமயிகாபாவம் அநந்த மன்று; ஸாந்தமாம. ஸாதி யநந்தத்தினைப் பிரத்துவம்சாபாவ மெனின் மோக்ஷத்தில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின் மோக்ஷம உண்டாகுதலால் ஸாதியும,முக்தனுக்கு மீண்டுஞ சமசார முண்டாகாமையின அநந்த முமாம. ஆனால மோக்ஷம பாவ ரூபமாம; அபாவரூப மன்று. ஆதலால் பிரத்துவமசாபாவதத தினிலக்கணத்தில் அபாவ மென்பதைக் கூறவேண்டும். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும நிவிருத்தியாதலே மோக்ஷ மென்பா. நிவிருத்தி யென்பது துவமசதத்திற்காமாகலின் மோக்ஷமும் அபாவ ரூபமாம. ஆகலின பிரதத்துவமசாபாவதத தினிலகணதத்தில அபாவ பதத்தைச சோக்காவிடினும் மோக்ஷதத்தில் அதிவியாப்தியாதி தோஷ மினறு. ஏனெனின், இலக்கிய மல்லாததன்கண்ணும் இலக்கணஞ்செல்லுதலே அதிவியாப்தி யென்பர். அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் துவமசம மோக்ஷதத்திறகு இலகுயித்தன்மையாதல் வெளிப்படையேயாம. சகல நாசமும் துவம்சாபாவத்தினது இலக்கணதத்தின் இலக்கியமாம. சகல நாசங்களுக்கும் உள்ளடங்கியே காரியதகேது அஞ்ஞானம நிகித்தல் வடிவினதாகிய மோக்ஷம இருகின்றது. என்றாலும கற்பிததத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாம. அஞ்ஞானமும அதன் காரியமும் கற்பிதமா மாகலின் அவறறின் நிவிருதி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். ஆதலால் அபாவரூபம மோக்ஷ மன்று. ஆனால் பிரஹ்மரூபமா யிருதலால் மோக்ஷம பாவ ரூபமாம். அதன்கண் துவமசத்தி னிலக்கணஞ் செல்லுமாயின் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் ஸாதி யீநதமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படுகின்றது. உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவ மெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. யாண்டு ஒருகாலத்துப் பதார்த்த மூலதாய் ஒருகாலத்து இலதாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதாரதத சூனிய காலதது அப்பதார்த்தத்தின் சாமயிகாபாவ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம: பூகல முதலியவற்றிற் குட முதலியன ஓர் காலதது ளளவாய் ஓர காலதது லில வாகின்றன. ஆண்டுக் கட சூனியகால சமபநதமுடைய பூகல முத

லியவற்றில் கட முதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. சமய விசேஷத்தி லுண்டாய்ச் சமய விசேஷத்தில் நஷ்டமாவ தெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. பூதலத்தி னின்றுங் கடதத்தை வேறிடத்திற் கொண்டுபோயின, அப்போது கடத்தி னபாவம பூதலத்திலுண்டாகின்றது. அப்பூதலத்திற்றானே கட்டத்தைக் கொண்டுவரின், அப்போது கடத்தின் அபாவம் பூதலத்தில்நஷ்டமாகின்றது. இவ்வாற்றாற்சாமயிகாபாவமஉற்பத்திகாச முடையதாம். உற்பத்தியுடைய அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமாகின்றமையால்ஆண்டுஅதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டுச சாமயிகாபாவத்தின் இலக்கணத்தில் நாச மெனனும பதஞ சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரதத்துவமசாபாவமும உறபத்தியுடைய அபாவமாயினும நாசமுடைய தன்று. ஆதலால நாசமென்னும பதத்தைக்கூறின் அதிவியாப்தி தோஷமின்று. நாசமுடைய அபாவத்தைச் சாமயிகாபாவ மெனின் பிராகபாவத்தில அதிவியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் சாமயிகாபாவ,த்தினிலக்கணத்தில் உற்பத்தியென்னும பதம சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலக்கணத்தில் உற்பத்தியென்னும பதத்தின்பிரவேசத்தாலபிராகபாவத்தின் அதிவியாப்தியின்று. ஏனெனின, பிராகபாவத்தின் நாசமோ வண்டாகின்றது. ஆனால் அது அநாதியாயிருத்தலின் உறபத்தியாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் அபாவமென்னும சொலலிசை சேர்க்காது, உற்பத்தி நாசமுடையதனிச சாமயிகாபாவ மெனக் கூறின், கட முதலியவற்றில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின், கட முதலியனவும பூத பௌதிகமான அநேக பதார்த்தங்களும் உற்பத்தி நாசமுடையனவாயிருக்கின்றன. அபாவ பதத்தின் பிரவேசத்தால் கட முதலியவற்றிறகுப் பாவ ரூபத்துவம இருகதலான், அவற்றில் சாமயிகா பாவதத்தினது,இலகூணத்தின் அதிவியாப்தியின்று. இவ்வாறாறு பூதல முதலியவற்றில கட முதலியவற்றின் உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவம சாமயிகாபாவமாம. அந்நியோந்நியாபாவதத்திறகு வேறாய் உற்பத்திநாசமின்றிய அபாவமெதுவோ, அது அத்தியந்தாபாவ மெனப்படும. யாண்டு எக்காலத்திலும் எப்பதார்தத மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அபபதார்தத்தின் அத்தியந்தாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வாயுவில் உருவம் எக்காலத்து மிருப்பதில்லை; ஆண்டு உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே கநதமும் வாயுவில் எப்போது மிருப்ப

தில்லை. ஆதலால் வாயுவில் கந்தத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. சிநேக குணம் நீர் மாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. பிறவற்றில் எப்போது மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜல மல்லாத வேறு பதார்த்தங்களில் சிநேகத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதமாவினிடத்து உருவம் இரசம் கந்தம பரிசம சப்த மென்பன என்று மிருப்ப தில்லை. ஆதலால் உருவ முதலியவற்றின் அத்தியந்தாபாவம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரசம் இருக்கின்றது. பிறவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் பிருதிவி ஜலங்களுக்கு வேறுய பதார்த்தங்களில் இரசத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிருதிவித்தன்மைச சாதி பிருதிவிமாத்திரத்தி னிருகின்றது. ஜலமுதலியவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜலமுதலியவற்றில்பிருதிவித்தன்மையின்அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிராமணனுக்கு வேறுய சூத்திரியா முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையென்றுமிருப்பதில்லை. ஆதலால் சூத்திரியர்முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆகாயம காலம திக்கு ஆத்மாவென்பனவியாபகம். அவற்றில் என்றும் கிரியை யுண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஆகாய முதலியவற்றில்கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனமென்பவற்றில் கிரியை யுண்டாகின்றது. ஓர்காலத்துக் கிரியையின் அபாவம உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிருதிவி முதலியன கிரியை யின்றியவாருங் காலத்துப் பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனது என்பவற்றில் கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமில்லை; அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமு மில்லை. ஏனெனின், சாமயிகாபாவம திரவிய மாத்திரத்திற் குண்டாகின்றது. கிரியைக்குச சாமயிகாபாவம சமபவியாது என்பதை மேறகூறுவாம். ஆதலாற் சாமயிகாபாவமும் இலை. ஆனுல பிருதிவி முதலிய வைநதினும கிரியையின பிரகபாவமும துவம்லாபாவமு மிருக்கின்றன.

சூஅ. நான்கு சம்லர்க்காபாவங்களுக்கும்
பிரதியோகியோடு விரோதமும், அந்நியோந்
நியாபாவத்திற்கு அவிரோதமு முண்டெனல்.

இவ்வாற்றுற் பூதல முதலியவற்றில் யாண்டுக் கடமுதலியன ஓர் காலத்து இருநது, ஓர் காலதகிலிருப்ப தில்லையோ, ஆண்டு

'மூவுவதும் சாமயிகாபாவமாம்; அத்தியந்தாபாவ மின்று. ஏனெனின், அபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகி யுளதோ, ஆண்டு அபாவம் இருப்பதில்லை. ஆனல் அபாவதத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் பூதல முதலியவற்றில் ஓர் காலத்திற் கடமுதலியன விருந்து ஓர் காலத்தில் இருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவம் அங்கிகரிக்கின், அத்தியந்தாபாவம் நித்தியமா மாகலின் கட காலத்திலும் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருத்தல் நேருதலான் அத்தியந்தாபாவத்திற்குத் தனது பிரதியோகியோடு விரோத மின்மையுண்டாகும். ஆதலாற் பூதல முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் அத்தியந்தா பாவம் சமபவியாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவம் இருக்கின்றது. கட மாகிய பிரதியோகி யுண்டாகவே கபாலத்தில் கடத்தின் பிராக பாவமிருப்பதில்லை; அதன் நாச முண்டாய்விடுகின்றது. ஆதலால் பிராகபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவம் இருக்குங் காலத்துக் கடமிருப்பதில்லை, கடமிருக்குமளவும் கபாலத்திற் கடத்தின் பிரத்துவமஸாபாவம உண்டாகிற்தில்லை. ஆதலால் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமிருத்தல் வெளிப்படையாம். அங்ஙனமே பூதலமுதலியவற்றிற் சையோக சம்பந்தத்தால் கடமுதலியன விருக்குமளவும் பூதல முதலியவற்றிற் கடமுதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை; ஆனல் எதுவரையில் கட முதலிய பிரதியோகி பூதல முதலியவற்றி லில்லையோ, அதுவரையில் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. கடமுதலிய பிரதியோகி வந்து விடுமாயின், அப்போது சாமயிகாபாவத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. வந்த கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது சாமயிகாபாவம் மீண்டு முண்டாகின்றது. 'இதனுற்றான் சாமயிகாபாவத்திற்கு உற்பத்திநாசங்களே யங்கிகரித்திருக்கினறனர். இவ்வாற்றான் சாமயிகாபாவத்திறகும பிரதியோகியோடு விரோதம் இருப்பது வெளிப்படையாம. எங்ஙனமபிராகபாவ முதலியவற்றிற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் சொல்லுதல் வேண்டும். சகல அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின், எந்தக்காலத்திற் பூதலத்திற் கடம் வைக்கப்பட்டதாகின்ற

தோ, அந்தக் காலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பூதலத்தி லிருக்கலாகாது; கட முடைய பூதலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பேதத்தினே அந்நியோந்நியாபாவ மென்பர். அதனைத் தன்னின் வேறுயதன்மை யென்றும், பின்னதந் தன்மை யென்றும், வேற்றுமை யென்றும் கூறுவர். கடமுடைய பூதலமு கட சொரூப மன்று;, கடத்தின் வேருய தெனப்படும். இவ்வாற்றுற் கடமுடைய பூதலத்திற் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குக் கட ரூபப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இல்லே. அங்ஙனமே பட முதலியவற்றின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பட முதலியவற்றேடு விரோத மில்லே. ஆதலால் எல்லா அபாவங்கட்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருப்பதாகக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனுல் சில அபாவங்கட்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது; சிலவற்றிற்கு விரோதமில்லே.

பிராகபாவ முதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் சாதிக்கின், அப்போது அந்நியோந்நியா பாவ திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு அவிரோதமும சித்திக்கும். ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம்போலக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடத்தின் அதிகரணத்தில் சம்பவிக்கின்றது.

என்றலும் கடத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தா பாவம் சம்பவிக்கிறதில்லே. ஏனெனின், அபாவம் இருவகைத்தாம்:— ஒன்று அந்நியோந்நியாபாவம், மற்றென்று சமசர்க்காபாவம். சம்சர்க்காபாவம் நால்வகைப்படும். இவ்வாற்றன ஐவகையபாவ முளவ. அவற்றுள், அபாவத்தன்மைத் தாமம எல்லாவற்றினும் சமானமாம். நிஷேதமுக வுணர்சசிக்கு விஷயமாக தன்மையும் எல்லா அபாவங்களிலும் சமானமா யிருக்கின்றது. என்றலும் அந்நியோந்நியாபாவத்தினும் நால்வகைச சமசாக்காபாவத்தில் வேற்றுமை அநேக விதமாயுளது. எந்தவாக்கியத்தில் பிரதியோகி அதியோகிகளே யறிவிக்குமபின்னவிபக்திகளே(வெவ்வேறுவேற்றுமைகளே) யுடைய பதங்க ளுளவோ, அவ்வாக்கியத்தால் சம்சர்க்காபாவத்தின் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம: உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கட மில்லேயென்னும வாக்கியத்தில் அதியோகி

யை யறிவிக்கும சுபால மெனனும பதம ஏழாம வேற்றுமை யீற்றதாம். பிரதியோகியை யறிவிக்கும் கட மென்னும் பதம் மூதல் வேற்றுமை யீற்றதாம். ஆண்டுப் பிராகபாவத்தின் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே தடி முதலியவற்றுல் கடத்தின் காட்சியின்மை யுண்டாகின்றது. அப்போது அவ்வாக்கியத்தாற் ருனே கடத் துவம்ஸத்தின் தோற்ற முண்டாகிறது. வாயுவில் உருவமில்லையென்னும் வாக்கியத்தான் வாயுவில் உருவத்தினது அத்தியந்தாபாவத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. ஆண்டும் அது யோகியை யறிவிக்கும் வாயுவென்னும் பதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றதாம். பிரதியோகியை யறிவிக்கும் உருவபதம் முதல்வேற்று மை யீற்றதாம். அங்ஙனமே பூதலத்திற் கட மில்லை யென்னும் வாக்கியத்தாற் ருேன்றிய ஞானத்திற்கு விஷயம் சாமயிகாபாவ மாம். ஆண்டும் அதுயோகியை யறிவிக்கும பூதலபதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றகாம்; பிரதியோகியை யறிவிக்கும் ரூப பதம் முதல் வேற்றுமை யீற்றதாம். பூதலம் கடமன்றென்னும் வாக்கிய த்தால் பூதலத்திற் கடத்தின் அந்தியோந்நியாபாவம் தோற்று கின்றது. ஆண்டு அதுயோகியை யறிவிக்கும் பூதலபதமும் பிரதி யோகியை யறிவிக்கும் கடபதமுமாகிய இரண்டும் மூதல்வேற்று மை யீற்றவாம. இவ்வாற்ருன் பின்ன வேற்றுமை முடிபினை யுடைய பதங்களமைந்த வாக்கியத்தாற் ருேன்றும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகுதன்மை சமசர்க்காபாவத்தி லுளது; அந்தியோந்நியா பாவத்திலில்லை. சமான வேற்றுமை யமைந்தினை யுடைய பதங்க ளமைந்த வாக்கியத்தாறேன்றிய வுணர்வுக்கு விடயமாந்தன்மை அந்தியோந்நியா பாவத்துண்டு, சம்சர்க்காபாவத்தி லில்லை. இவ் வாற்ருன் அந்தியோந்நியாபாவதத்தினும விலக்ஷணை சுபாவத்தினை யுடைய நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவ மூள. ஆதலால் பிராகபாவ பிரத்தொம்மாபாவங்களின் திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தாபாவ த்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமே பெறப்பட்டதாகின்றது; விலக்ஷண சுபாவமுடைய அந்தியோந்நியாபாவத்தின் திருஷ்டாந்த த்தால் பிரதியோகியோடு விரோத மின்மை பெறப்படுவதில்லை. சம்சர்க்கா பாவத்திற்கு அந்தியோந்நியா பாவத்தோடு மற்றும் வேற்றுமை யுண்டு.

பாவங்கட்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவற்றோடுள்ள அவிரோதமும்.

நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்கட்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டு. ஒரு சம்சாக்காபாவதத்தின் அதிகரணத்தில் மற்றச சம்சாக்காபாவங்கள் இரா. எங்ஙனம : கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவமிருகிலறது. ஆண்டுக் கடத்தின் துவம்ஸமாவது, அத்தியநதாபாவமாவது, சாமயிகாபாவமாவது இருப்பதில்லை. அங்ஙனமே கபாலதில் கடததின் துவம்ஸமுண்டாகுங்காலத்துப் பிராகபாவமுதலிய மூன்றுசமசாக்காபாவங்களுமிருப்பதில்லை. கடத்தின அநியோநியாபாவம் கபாலதில் என்றுமிருக்கின்றது. அங்ஙனமே பூகலதில் கடத்தின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. ஆண்டும் கடததின் பிராகபாவம், பிரத்துவம் சாபாவம, அநதியநதா பாவமென்னும மூன்று மிருப்பதில்லை. கடததின் அநியோநியாபாவம் ஆண்டும் இருக்கின்றது. அங்ஙவனமே வாயுவில் உருவதத்தின் அத்தியநதாபாவம் இருக்கின்றது. ஆண்டு உருவதத்தின் பிராகபாவ்மம, பிரத்துவம்ஸாபாவம, சாமயிகாபாவமென்னும மூன்றும இருபபதிலலை. உருவத்தின் அநியோநியாபாவம் வாயுவிலிருக்கின்றது. இவ்வாற்றுன் நால்வகைச சமசர்க்காபாவங்கட்கும் ஒன்றற் கொன்று விரோதம உண்டு. அநியோநியாபாவதத்திற்கு அவற்றோடு விரோத மிலலை. எங்ஙனம் அந்நியோநியாபாவத்திறகு மறற அபாவங்களோடு விரோதமில்லாதிருக்கினும் பிராகபாவ முதலியவற்றிறகு ஒன்றற் கொன்று விரோதமின்மை பெறப்படுவதில்லையோ, அங்ஙனமே அந்நியோநியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமின்மையைக் காணுதலான் எநதச சமசர்க்காபாவத்திறகும பிரதியோகியோடு விரோதமின்மை பெறப்படுவதிலலை.

எஎ. பிராசீனமதத்தில் அபாவங்களுக்கு ஒன்றற் கொன்றும் பிரதியோகியோடு முள்ள விரோதா விரோதங்களை விரிவாய்க் கூறுதல்.

இனி அபாவங்கட் கொன்றற் கொன்றும பிரதியோகியோடு முள்ள விரோதாவிரோதங்களை விஸ்தாரமாய்க் கூறுவாம்:— பிரதி-

யோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபா வங்களிரண்டுமுள. எங்ஙனம்: கடத்தின் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தில் கடப் பிராகபாவம் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுளது. தண்ட முதலியவற்றில் கடத்தையுடைக்கின், அப்போது கட தத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவம அக்கபாலத்தின்கண்ணேயுளது. ஆத லால் பிராகபாவப் பிரத்துவமஸாபாவங்களுக் கொன்றற்கொன்று விரோதம் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்ஙனமாயினும ஒரு காலத் தில் இரண்டு மிரா; ஆனல் வெவ்வேறு காலத்திலிருக்கும்.ஆதலால் ஒரு காலதத்தில் உடனிருத்தலின்மை வடிவினதாகிய விரோதம் பிராகபாவப் பிரதத்துவம்ஸாபாவங்கட்கு ஒன்றற் கொன்றுளது. அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்திற்கும் அவற்றோடு விரோதம் அங் கீகரித்தல் வேண்டும். அந்தியோந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவ த்தோடும் விரோத மில்லை. ஏனெனின், கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது; ஆண்டுக் கடத்தின் அநந்தியோந்நியா பாவமும் இருக்கின்றது. கபாலதத்தில் கடத்தின் பிரத்தொம்ஸா பாவமுள்ள காலத்தும் கடத்தின் அநந்தியோந்நியாபாவம் இருக் கின்றது. தந்துவில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம இருக்குமிடத் தும் கடத்தின் அந்தியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலதத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவம் இருக்குங்காலத்தும ஆண்டுக் கடத் தின் அநந்தியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றுன் அந்தியோ ந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவதோடும விரோதமில்லை. அங்ஙன மாயினும் சம்சர்க்காபாவத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்களில் ஒரு சம்சர்க்காபாவம் ஒரு காலத்திருக் கும்; மற்றைய இரா. எங்ஙனம்: கபாலத்தில் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகடாவ மிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவ மிருப்பதில்லை: கடத்தின் பிரத்துவம் ஸாபாவ மிருக்குமாயின், அப்போது பிராகபாவ மிருப்பதில்லை. கபாலத் தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் என்று மிருப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத் துவமஸாபாவமு மிருக்குங்காலத்துப் படத்தின் அத்தியந்தா பாவமு மிருக்கின்றது. ஆயினும், ஒரு பிரதியோகியினியுடைய இரண்டு சம்சர்க்காபாவ மிருப்பதில்லை யென்பது நியமம். வேறு பிரதியோகியினியுடைய வேறு சம்சர்க்காபாவம் இருத்தற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே பூதல முதலியவற்றில் கடத்தின் சாம

யிகாபாவ மிருக்கின், ஆண்டுக், கடத்தின், அத்தியந்தாபாவ மும், பிராகபாவமும், பிரத்துவம்ஸாபாவமு மிருப்பதில்லை. வாயு வில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின், ஆண்டு உருவத்தின் பிராகபாவமுதலியன இருப்பதில்லை.

சையோக சமபந்தத்தால் ஓர் காலத்துப் பூதல முதலியவற் றிற் கட மிருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தத்தாற் கபாலமல்லாத பிற பதார்த்தங்களிற் கடம் என்றும இராது. ஆதலால் சமவாய சமபந்தத்தால் கடத்தின் அதந்தியபந்தாபாவம பூதல முதலியவறறி லிருக்கின்றது. சையோக சமபந்தத்தால் கடந்தின் சாமயிகா பாவ மிருக்கின்றது. ஆதலால் சாமயிகாபாவ அதந்தியந்தாபாவங் கடகு ஒன்றற்கொன்று விரோதம சமபவியாது. அங்ஙனமாயி னும் கடத்தின் சையோக சமபந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப் பட்ட சாமயிகாபாவந்திற்குக் கடத்தின் சையோகசமபந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்படட அந்தியந்தாபாவந்தோடு விரோதம் உளது. சமவாய சமபந்தத்தால வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தி யந்தாபாவந்தோடு விரோதமில்லை. இதனால் இரகியமம பெறப் பட்டதாயிற்று:—எவ்வதிகரணத்தில் எகாலதில் எப்பதார்த்த த்திற்கு எசசம்பந்தத்தால் ஒருசம்சர்காபாவ மூளதாகின்ற தோ, அவ்வதிகரணத்தில அக்காலதில அப்பதார்த்தத்திற்கு அச்சம்பந்தத்தால் வேறு சம்சர்காபாவம உண்டாவதில்லை; வேறு சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது. எச்சம்பந்தத்தால் எப் பதார்த்தம யாண்டு இருக்க வில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத் திற்கு அதன் சம்பந்தந்தாலீ வரைந்து கொள்ளப்படும் அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. பூதலதிற் சையோக சம்பந்தத்தால் ஓர் காலத்துக் கடமூளதாகின்றது ஆதலால் சையோகசம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடத்தின் அந்தியந்தாபாவம் பூதலத்தில் என்று மில்லை. ஆனால் பூதலித்தன்மைச் சாதியிலும, பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களிலும் சையோக சம்பந்தத்தால் கடம் என்றும் இருப்பதில்லை. எனெனின், இரண்டு திரவியங்கட்குச் சையோகமுண்டாம; திரவியத்திற்கும சாதிக்கும், அங்ஙனமே திர வியத்திற்கும் குணத்திற்கும சையோக முண்டாவதில்லை. ஆதலாற் பூதலத்தன்மையிலும், பூதலத்தின் உருவ முதலிய குணங்களிலும் கடத்தின் சையோக சமபந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பூதலத்தன்மையிலும் அங்ஙனமே

உருவமுதலிய குணங்களிலும், சமவாய சம்பந்தத்தாலும கடம ஒருகாலும் இருப்பதில்லை. எனெனின்:—

காரியத் திரவியத்திற்குத் தனது உபாதான காரணத்தில் சமவாயசம்பந்த முளதாகின்றது; பிறவற்றிலிருப்பதில்லை. குணத் தின் சமவாயம் குணியிலிருக்கும். ஜாதியின் சமவாயம் கிரியை யுடையதன்கண்ணிருக்கும். வேறிடங்களில் எங்கும சமவாய சம்பந்தமிராது. பரமாணுமுதலிய நித்தியத் திரவியங்களிலும் விசேஷ பதார்த்தத்தின் சமவாயம் கையாயிகர் அங்கீகரிக்கினும், விசேஷ பதார்த்தம அப்பிரசித்தமாம். அதனைக்கற்பித்தல் நிஷ்பிர யோஜனமாம். இஃது அத்வைத நூல்களில் வெளிப்படை. தீர்த்தி காத சிரோமணி பட்டாசாரியரும விசேஷ பதார்த்தத்தின் கண்டன மே கூறியிருக்கின்றார். ஆதலால் உபாதான காரணதனினும் குணி யினும் வியக்தியினும கிரியை யுடையதன்கண்ணுமே முறையே காரியத திரவியம் குணம ஜாதி கிரியை யென்பவற்றின் சம வாய சமபந்தமிருக்கும. வேறெதற்கும எதன்கண்ணும் சமவாய சம்பந்தமின்று. இவ்வாற்றால பூதலதனினும பூதலத்தின் உருவ முதலிய குணங்களிலும கடதனின் சமவாய சமபந்தம் என்னும் இருப்பதில்லை. ஆனால் கபாலத்திற்குக் கடத்தின் சமவாயமிருக்கின் றது. ஆதலால் கடத்தின் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தை விட்டுப் பிறவிடங்களில முழுவதும கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத் தான் வரைநது கொள்ளப்பட்ட அத்தியநதாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேறு சமசர்க்காபாவம அவ்வத்தியநதா பாவததோ டிருப்பதில்லை. எனெனின், கடததின் பிராகபாவமும் பிரததொம் சாபாவமும கபாலமின்றிய பிறவிடங்களில் இருபபதில்லை. சாமயி காபாவம ஆண்டிருக்கும. யாண்டு ஓர காலததில் எசசம்பந்த ததால் பிரதியோகி யுளநாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர சமபநதத்தால் எக்காலததில பிரதியோகி யிருப்பதில்லையோ, அக்காலத்து அதன் சமபநதததான் வரைநது கொளளப்படட அதநதியந்தாபாவமே உளதாகின்றது. கபாலமின்றிய பிற பதார்த்தங்களில் சமவாய சமபநதத்தான கடம என்னும் இருப்பா தில்லை. ஆதலால் கடத் தின் சமவாய சம்பநதத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட அத்தியந தாபாவத்தின் அதிகரணததில் கடத்தின் சமவாய சமபநதததான் வரைநது கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை.

ஆராயுமிடத்துத் திரவியத்தினீ சமவாயசமீபந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்த மாம்; திரவியத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமீமயிகாபாவமே பிரசித்தமாம். ஏனெனின், நித்தியத் திரவியமோ சமவாயசம்பந்தத்தான் எதனினு மிருப்பதில்லை.ஆதலால் நித்தியத் திரவியத்திற்குச சமவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றது. சமவாய சமபந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் நித்தியத் திரவியத்திற்கு ஓரிடத்து மில்லை. காரியத் திரவியத்திற்குச் சனது உபாதானகாரணத்தில் பிராகபாவம் அல்லது பிரத்துவமாபாவம் இருக்கும். ஆண்டுச சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமாவது சயவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமாவது இருப்பதில்லை. சனது உபாதான காரணத்தைவிட்டு அநிய பதார்த்தத்தில் சமவாய சமபந்தத்தால் காரியத் திரவியம் ஓர் காலத்திருந்து, ஓர காலத்திராதாயின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவ மூளதாம். உபாதான த்தின் வேருகியதில் காரியத் திரவியம் என்றும இராது. ஆதலால் உபாதானத்தின் வேறிய பதார்த்தங்களில் காரியத் திரவியத்திற்குச் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட சாம்யிகாபாவம் சம்பவியாது. ஆனுல் ஆண்டும சமவாய சம்பந்தசதான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே காரியத் திரவியதிற் காம். இவ்வாற்றுன் சமவாய சம்பந்தாவசின்ன சாமயிகாபாவம் திரவியத்திற்கு அப்பிரசிததமாம்.

குணக்கிரியைகளும் சமவாய சமபநதத்தான் எநதத் திரவிய நதினுண்டாய் நல்லுமாய் விடுகின்றனவோ, அத்திரவியத்தில் சமவாய சம்பநதத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆனுல் முதலிற் பிராகபாவமும பின்னர்ப் பிரத்துவம்சாபாவமுமுள. கடத்தின் குணக்கிரியைகள் சமவாய சமபந்தத்தால் அந்தியத் திரவியத்தில் என்றுமிரா. ஆண்டும் அவற்றின் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமுளது; சாமயிகாபாவமின்று. இவ்வாற்றுன் குணக்கிரியைகளுக்குமீ சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம்; அங்ஙனமே சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும குணக் கிரியைகளுக்கு அப்பிரசித்த

மாம். ஏனெனின், "சையோக" சம்பந்தத்தான் குணக்கிரியைகள் ஓர காலத்திருந்து ஓர் காலத் தில்லாதிருக்குமாயின், சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும சாமயிகாபாவம் குணக் கிரியைகளுக் குளதாம. சையோக சமபந்ததான் குணக்கிரியை கள் எதனினும என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் குணக்கிரியைக ளுக்குச் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் அத் தியந்தாபாவமே புளது. அவ்வத்தியந்தாபாவம எல்லாப் பதார்த் தங்களினு முளதாம. ஏனெனின், சையோக சம்பந்தத்தான் குண க்கிரியைகள் ஓர பதாததத்தி லிருக்குமாயின், அப்பதார்த்தத் தில சையோக சம்பந்ததான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட அத்தி யந்தாபாவம் குணக்கிரியைகளுக் கிராது. அச்சையோக சம்பந்தத் தான் குணக்கிரியைகளுக் காதார மொன்றும் இல்லை. ஆதலால் குணக்கிரியைகளின் சையோகசமபந்தத்தான் வரைந்துகொள்ள ப்படுமம அத்தியந்தாபாவம் கேவலாந்வயியாம். எதன் அபாவம் ஓரிடத்து மிருப்பதில்லையோ, அது கேலாந்வயி யெனப்படுகின்றது. முற்கூறிய அத்தியந்தாபாவம்முழுவதுமாம். அவ்வத்தியநதாபாவத் திற்கு அபாவம் ஓரிடத்து மிலலையாகலின் கேவலாந்நுவயி யெனப் படுகின்றது. இவ்வாற்றான் சமவாய சம்பநதத்தான் வரைந்து கொள்ளபபட்ட சாமயிகாபாவமும், சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும குணக்கிரியைகளுக்கு அப்பிரசித்தமாம்.

அங்ஙனமே ஜாதிக்கும் சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின், சையோக சமபந்தத்தாலோ ஜாதி எப்பதார்த்தத் திலும் என்று மிருப்பதில்லை. "ஆதலால் சகல பதார்த்தங்களினும் ஜாதியின் சையோக சமபந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியநதாபாவம் உளது; சாமயிகாபாவம இல்லை. அங்ஙனமே தனது ஆசிரயமாகிய வியக்தி எதுவோ, அதன்கண் சமவாய சம் பநதததான் ஜாதி எப்போதும் இருக்கின்றது. அந்த வியக்தியில் ஜாதியின் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஒரு அபாவமும இருப்பதில்லை. எங்ஙனம் : கடத்தன்மைச் சாதி கடவியக்தியில் சமவாய சமபந்த த்தா லிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் அத்தியந்தா பாவ சாமயிகாபாவங்கள் அல்லது பிராகபாவமும அங்ஙனமே துவம்ஸாபாவமும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின், பிராகபாவப் பிர த்துவம்சாபாவங்களோ அநித்தியக்கினவாம். கடத்தன்மை நித்தி

யம்; அதற்குப் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் சம்பவியா. யாண்டுப் பிரதியோகி என்று மிராதோ, ஆனுல் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கும். யாண்டுப் பிரதியோகி ஓர் காலதிருந்து ஓர்காலதிரு ப்பதிலலியோ, ஆண்டுச் சாமயிகாபாவ மூளதாம. கடத்தில் கீட தன்மை என்னும் சமவாய சம்பந்தததா லிருக்கின்றது. ஆத லால் கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சமபநதத்தான் வரை ந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியநதாபாவமும், சமவாய சமபந்தா வச்சின்ன சாமயிகாபாவமும சமபவியா. அங்ஙனமே கடததின் வேறுன கடத்தன்மைக் காதாரமாகாத எல்லாப பட முதலிய வற்றிலும் கடத்தன்மைச சாதி சமவாய சமபநததாலை எப போது மிருப்பதில்லை. ஆதலால் அவற்றிலும கடததன்மைச சாதியின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைநது கொள்ளபபட்ட சாமயிகாபாவ மில்லை. ஆனுல் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைநது கொள்ளப்பட்ட அததியநதாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாறுன திரவியததின் வேறுன பதாரத்தங்களுகுச சாமயிகாபாவம அப் பிரசித்தமாம்.

திரவியமும் நித்திய அநித்திய பேதத்தால் இருவகைத்தாம். பிரு திவி ஜல தேயு வாயுக்கள் துவியணுக முதலிய வடிவ அநித்திய மாம. ஆகாயம, காலம, திக்கு, ஆத்மா, மனம், பரமாணு வடிவின வாகிய பிருதிவி ஜல தேயு வாயுக்கள் என்பவை நிதியத்திரவிய ங்களாம். அந்த நித்தியத் திரவியம் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஓர் காலத்து ஒரு பதார்த்தத்தி லிருப்பதில்லை. ஆதலால் அவற் றிற்கோ சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட சாம யிகாபாவம் ஒரிடததுமில்லை. ஆனுல் சமவாய சம்பநதத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே முழுதுமாம. அங் ஙனமே அநித்தியமான துவியணுகாதி திரவியங்கள் சமவாய சம பந்தத்தால் தமது அவயவமாகிய பரமாணு முதலியவற்றி லிருக் கின்றன. அவயவமின்றிய வேறு பதாரத்தங்களில் அநித்தியத் திரவியம் சமவாய சமபந்தத்தால் என்றும் இருப்பதில்லை. அவ யவங்களில் அவயவியின் பிராகபாவப் பிரத்துவமஸாபாவங்க ளிரு க்கின்றன. ஆதலால் சமவாய சம்பந்தததான் வரைநதுகொள்ள ப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அவயவத்தில் காரியத் திரவியத்திற் கிருப்பதில்லை. அவயவத்தின் வேறுன பதார்த்தங்களில் சமவாய சம்பந்தத்தான் அவயவமும் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் சஉ

வாய சம்பந்தத்தான் வரைக்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் ஆண்டில்லே. ஆனுற் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைத்துகோள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவு முளது. இவ்வாற்றுன் திரவியத்திற்கும் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்த மாம். கேவல சையோக சம்பந்தத்தான் வரைக்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகா பாவம் திரவியத்திற்குப் பிரசித்தமாம். அதுவும் காரியத் திரவியத் திற்காம். நித்தியத் திரவியத்திற்கோ சையோக சம்பந்தத்தான் வரைகதுகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே முழுவதுமாம். சாமயிகாபாவம் யாண்டும் நித்தியத் திரவியத்திற் கின்று. ஏனெனின் நித்தியத் திரவியத்திற்கு அவிருத்தி சுபாவமாம். ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் நித்தியத் திரவியம் ஒரு பதார்த்தத்தி னும் ஒருபோது மிருப்பதில்லே. நித்தியத் திரவியததிற்கும் மற் றைத் திரவியங்களோடு சையோக முளது. ஏதன் சையோகம ஏதனிடத்தி னுளதாகின்றதோ, அது அதனிடத்துச் சையோக சம்பகதத்தா னுளதாம். என்றுலும் நிதியத் திரவியத்திற்குச * சையோகவிருத்தி நியாமகமன்று. குண்டவகினிகளின சை யோகம் அக்கினியினது விருத்தியின் † நியாமகமாம்; குண்டத் தினது விருதகியின் நியாமகமன்று, அங்ஙனமே நித்தியத் திர வியத்திறகுக் காரியத் திரவியத்தோடுள்ளசையோகமும காரியத் திரவியத்தினது விருத்தியின் நியாமகமாம். நித்தியத்திரவியத்தி னது விருத்தியின் நியாமகமன்று. இக்காரணத்தான் சையோக சம்பகதத்தான் வரைக்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் நித்திய த் திரவியத்திற்கு அப்பிரசித்த மாம். சையோக சம்பந்தத்தா னுதல் சமவாய சம்பந்ததானுதல் எந்தப் பதார்த்தம் ஒன்றினு மிருப்பதில்லையோ அது அவிருத்தியெனப் படுகின்றது. நித்தியத் திரவியத்திலோ சையோக சமபந்தத்தானும சமவீய் சம்பகதத் தானும் பிறபொருள்களிருக்கும். பிறபதார்த்தங்களில் சையோக சம்பந்ததானுதல் சமவாய சம்பகதத்தானுதல் நித்தியதிரவிய மிருப்பதில்லே. ஆதலால் நித்தியத் திரவியங்களே அவிருத்தி யென் பர். இவ்வாற்றுற் சம்சர்க்காபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென் னும் வேறுபாட்டால் அபாவம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் சம்சர் க்காபாவத்திற்கு நான்கு பேதங்களுள. அந்நான்கிற்கும் ஒன்றற் கொன்று விரோதமுண்டு. அந்நான்கிறகுமே தம் பிரதியோகி

* சையோகத்தால் ஒன்றன்கணிருப்பது. † நியாமகம்=நியமிப்பது.

யோடு விரோத முண்டு. பிரதியேகியோடு விரோதம் இவ்வகை யானும்:—எந்தப் பிரதியோகி எந்தச் சம்பந்தத்தான் யாண்டை தோ, அதற்கு அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவம் இருப்பதில்லை. ஒரு சம்பந்தத்தால் பிரதியோகியிருக்கும்; வேறு சம்பந்தத்தால் அதன் அபாவமும் மிருக்கும். எங்ஙனம்: சையோக சமபந்தத்தாற் பூதலத்திற் கடம் இருக்குங்காலத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் கடமிருப்பதில்லை. ஆதலால சையோக சம்பந்தத்தால் கட முடைய பூதலததிலும கடதத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அந்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் எசசம்பந்தத்தால் பிரதியோகி யுளதாகினறதோ, அச்சம்பநதத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட சமசாககாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத மிருககின்றது. சம்சாக்கா பாவத்திற்கு ஒன்றறகொன்றுள்ள விரோதமும சமான சம்பந்தத்தா லுளதாம. ஒரு சமபநதத்தான் வரைநதுகொள்ளபபட்ட ஒரு சம்சாக்காபாவம யாண்டுளதோ, ஆண்டும வேறு சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட வேறு சம்சாக்காபாவம் உண்டு எங்ஙனம்: கடமின்றிய பூதலததிற கடததின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகா பாவ முளது. அதே கடததின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொளளபபட்ட அந்தியநதாபாவம அப் பூதலத்தின்கண்ணே யிருக்கினறது. இவ்வாறுன பிரதியோகியோடு சமசாக்காபாவத்திற்கு ஒரு சமபநதத்தான் விரோத மிருக்கின்றது. சமான சம்பந்தத்தாலே சமசாக்கா பாவங்களுககு ஒன்றற்கொன்று விரோதம இருககின்றது. அநியோநயாபாவத்திறகோ பிராகபாவ முதலியவறறிலும விரோதமிலலாததுபோலத் தனது பிரதியோகியோடும் விரோதமில்லை. விசாரம் செய்யின் அந்தியோந்தியாபாவதத்திறகு அநய அபாவங்களோடு விரோதமில்லையாயினும தன்று பிரதியேகியோடு அநியோநயாபாவதத்திற்குத்தான் விரோதமுளது. அலேக நூல்களில் இஃதெழுதபபடடிருக்கின்றது:—சம்சாககாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத முண்டு. அந்தியோநதியாபாவத்திறகுப் பிரதியோகியோடு விரோத மில்லை. ஆனல் பிரதியோகித் தன்மையை வரைநதுகொள்ளும் தாமத்தோடு விரோதமுண்டு. எங்ஙனம: பூதலதத்திற கடமிருக்கின் அக்காலத்தும கடத்தின அநதியோநதியாபாவமிருககின்றது. ஏனெனின், பேதத்தை அந்நியோந்நியாபாவ மென்பர். கடமுடைய பூதலமும் கடரூபமனறு; ஆனல் கடத்தின வேறும. கடத்தின்

வேறுகிய அதாவது கடத்தின் பேதமுடைய பூதலமிருக்கின்றது. பேதமுடையது, அந்நியோந்நியாபாவமுடைய தெனக் கூறுவதிற் பொருள் ஒன்றே யாம். கடமொழிந்த மற்றெல்லாப் பொருள்களும் கடத்தின் வேறும். கடத்தில் கடத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தின் பேதவடிவமானகடாந்நியோந்நியாபாவம் இருப்பதில்லை. கடமொழிந்த மற்றப் பொருள்களினும் கடத்துவம் இருப்பதில்லை. ஆண்டு எல்லாக் கடத்திற்கும் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றும் கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்குக்கடத்தோடு விரோதமில்லை; ஆனல் கடத்தன்மையோடு விரோதமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடாநந்யோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி கடம்; பிரதியோகிந தன்மையை வரைவது கடத்தன்மை. எதன்அப்பாவமுளதோ அது பிரதியோகியெனப்படுகின்றது. பிரதியோகியிலிருக்கும் தாம மெதுவோ, அது பிரதியோகித்தன்மையை வரைவதெ(பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதக மெ)னப்படுகின்றது. பிரதியோகி யிலிருக்கும் தாமம் அநேகமாம். எங்ஙனம்: கடத்தில் கடத்தன்மை யிருக்கின்றது. பிருதிவித் தன்மை நிரவியத் தன்மை பதார்த்தத் தன்மை முதலியனவும் கடத்திலிருக்கின்றன. அவற்றுள் பிருதிவித தன்மை முதலியனவும் கடாந்நியோந் நியாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக மாதல்வேண்டும. பிருதிவித் தன்மை முதலியன கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மன்று. பிருதிவி யந்நியோந நியாபாவதத்தின பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் பிருதிவித் தன்மையாம. நிரவியாந்நியோநியா பாவதத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம நிரவியத் தனமையாம். கடாந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம பிருதிவித தனமை நிரவியத் தன்மை மூலிய வன்று; கடவடிவான பிரதியோகியிலா இருக்கின்றன. ஆகலின் கடந் தன்மையைப் போல கடாநந்யோநந்யாபாவத்திற்குப பிருதிவித்தன்மை நிரவியத்தன்மை முதலியவற்றைப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் என்னல் வேண்டும. அங்ஙனமாயினுமஅபாவநாதை யறிவிக்கும்பதத்தோடு பிரதியோகியை யறிவிக்கும்பதத்தை உசசரிக்கின் எதத் தர்மத்தின் தோற்ற முண்டாகிறதோ, அது பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மெனபபடும். கடாநந்யோந்நியாபாவத்தினைக் கூறுவதில் பிரதியோகியை யறிவிபபது கடபதமாம. அங்ஙனமே படம்

கடமன்று என்னுமிவ்வாற்றலும் பிரதியோகியை யறிவிப்பது கட பதமாம். அதனை யுசரிக்கின் கடத்தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டா கின்றது. பிருதிவித்தன்மை திரவியத்தன்மை முதலியவற்றின் உணர்ச்சி யுண்டாதலில்லை. ஆதலால் கடாந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் கடத்தன்மையாம்; பிருதிவி த்தன்மைமுதலியனவன்று. ஜலம் பிருதிவியன்றென்று கூறி, பிரு திவியந்நியோந்நியாபாவம் கூறின், அப்போது பிரதியோகியை யறி விப்பது பிருதிவி யென்னும் பதமாம். அதனை உசரிக்கின் பிருதிவி த்தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரதியோகித் தன்மையவச்சேதகம் பிருதிவித்தன்மையாம். குணம் திரவியமன் றென்றிவ்வாறு கூறி, திரவியாதந்நியோந்நியாபாவதத்தைக் கூறின், அப்போது பிரதியோகியை யறிவிப்பது திரவிய பதமாம். அதனை யுச்சரிக்கின் திரவியத் தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் திரவியத்தன்மையாம். கடபதத்தை யுசரிக்கின் கடத்தன்மையி னுணர்ச்சி யுண்டாகின் றது. பிருதிவித்தன்மை மூதலியவற்றி னுணர்ச்சியுண்டாவதில்லை. இதன்கண் இது எதுவாம்:— கடபதத்திற்குக் கடத்தன்மை விசி ஷ்டத்தில் சத்தியிருக்கின்றது. அத்தத்த நாம விசிஷ்டத்தின்கண் ஏற்றப் பதத்தின் சத்தியுளதோ, அத்தத்தாமத்தின் உணர்ச்சி அப் பதத்தா னுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடாந்நியோந்நியாபாவ த்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் கடத்தன்மையாம். அது கடத்திலிருக்கும். கடாந்நியோந்நியாபாவம் கடத்திலிருப்ப தில்லை. கடத்தின் வேறுகிய சகல பதார்த்தங்களினும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்துவ மிருப்ப தில்லை. ஆதலால் கடத்தன்மைவடிவப் பிரதியோகித்தன்மை யவ ச்சேதகத்தோடு கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு விரோத முண்டு. கடவடிவப் பிரதியோகியோடு விரோதமில்லை. சமசாக்காபாவத்திற் குப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு. இவ்வாறு அநேக நூலாசிரி யர் எழுதியிருக்கின்றனர். சமசாக்காபாவ அந்நியோந்நியாபாவங் களின் இலக்ஷணமுமிவ்வாறன்றி னையுசரித்தறியச்செய்திருக்கின்ற னர். பிரதியோகி விரோதியான அபாவமெதுவோ, அது சம்சர்க்கா பாவமென்ப்படுகின்றது. பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகவிரோதி யபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமென்ப்படுகின்றது. இவ்வித லக்ஷண த்தைக் கூறுதலானும அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி

யோடுஅவிரோதமே சித்திக்கிஷ்றது.ஈல்வகைச் சம்சர்க்காபாவங் கட்கும் பிரதியோகியோடுதான் விரோதம் சித்திக்கின்றது. ஆனல் நூலாசிரியர்களது இங்ஙனமெழுகிய எழுத்துக்கள் யாவும் தூல திருஷ்டியாலாம்; விசார திருஷ்டியாலில்லை. எனெனின், அத்தியந் தாபாவத்திறகு எவ்வாற்றுற் பிரதியோகியோடு விரோதமுளதோ, அவ்வாற்றுல் அந்தியோந்தியா பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமுளது. எப்பூதலத்தில் சையோக சம்பந்தத்தாற் குடம் உளதோ, அப்பூதலத்தின்கண்ணே சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடத்தின் அத்தியந்தா பாவத்திற்கும் பிரதி யோகியோடு முற்றும் விரோத மின்று. ஆனல் எந்தச சம்பந்தத் தான் பிரதியோகி யுளதாகின்றதோ, அசசமபநதத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆதலால் அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவசசேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகியோடு விரோதமுளது. பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தத்தின் வேறுய சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகி யோடு எநத அபாவதிற்கும விரோதமின்று. எச்சம்பந்தத்தான் பதார்த்தத்தின் அபாவம் சொல்லப்படுகின்றதோ அது பிரதியோகி நீநன்மை யவச்சேதக சம்பந்தமெனப்படுகின்றது. அத்தியந்தாபாவ த்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவசசேதக சம்பந்தம் அநேகமாம். ஏனெனின், எந்த அதிகரணத்தில் ஒருசம்பந்தத்தால் எந்தப்பதார் த்தமுளதாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்திற்றனே வேறு சமபந்தத் தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட அத்தியநதா பாவம் அப்பதார்த்த த்திற் குண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் கந்தம் சமவாய சம்பநதத்தால் இருக்கின்றது; சையோக சமபந்தத்தால் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலாற் பிருதிவியில் கந்தத்தின் சையோக சம்ப ந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின் றது.ஆண்டுப்பிரதியோகித்தன்மையவசசேதகமசையோகசம்பந்த மாம். ஜலதத்தில் சையோகசம்பந்தத்தானுவது சமவாய சம்பந்தத் தானுவது கந்தமின்று. ஆனல் காலத்தானுய சம்பந்தத்தான் ஜலத் தினும் கந்தமுளது. ஆதலாற் ஜலத்தில் கநதத்தின் சையோக சம் பந்தத்தாவ் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அந்தியநதா பாவமும், சம வாய சம்பநதததான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அந்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றன. ஆண்டு முதல் அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் சையோக சம்பந்தமும், இரண்டாவது

அபாவத்திற்குப பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் சமவாய சம்ப
ந்தமுமாகின்றன. காலிக சம்பந்தத்தான் ஒவ்வொரு ஜந்தியத்தி
னும் சகல பதார்த்தங்களு மிருக்கும். ஆதலால் அவியணுக முத
லிய வடிவினதாய ஜலத்தில் கந்த மிருத்தலான் ஜலதகி லிருக்கும்
கந்தாபாவதகின் பிரதியோகித் தன்மை யவசசேதகம் காலத்தா
னைய சம்பந்தமன்று. நிதகிய பதாாத்தத்தில் கூலத்தானைய சம்பந்த
த்தான் ஓர பதாாத்தமும் இருப்பதில்லை. ஆதலாற் பரமாணு வடிவ
மாகிய ஜலத்தில் கந்தத்தின் காலிக (காலத்தானைய) சமபந்தத்
தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியநதாபாவமும் இருக்கின்ற
தாகலின், பரமாணுவிலிருப்பதாகிய கந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி
த்தன்மை யவசசேதகம் காலத்தானைய சமபந்தமாம். இவ்வாறுன்
அத்தியநதாபாவத்தின் பிரதியோகித தன்மை யவசசேதக சம்ப
ந்தம்அநேகமாம.அந்நிய அபாவஙகளின்பிரதியோகித்தன்மையவச்
சேதகம் ஒவ்வொன்றும். எங்ஙனம் : கபாலத்தில் கடத்தின் பிரா
கபாவ மிருக்கின்றது. பிறவறறில் யாண்டும் கடத்தின் பிராகபாவ
மில்லை. அக் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவத்தின் பிரதியோகி
த்தன்மையவச்சேதகம் சமவாய சம்பநதமாம். பிராகபாவத்தின்
பிரதியோகித் தன்மை யவசசேதகம் வேறு சம்பந்தமன்று. எச்
சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பிராகபாவம் எதற்கு
எதன்கணுளதோ, அச்சம்பந்தத்தால் அதன் உற்பத்தி அதன்கண்
உளதாகின்றதென்பது நியமம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்தி சம
வாய சமபநதத்தான் உண்டாகின்றது; வேறு சம்பந்தத்தா னுண்
டாவதில்லை. ஆதலாற் கபாலதத்தில் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்
தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அதன்
பிரதியோகித் தன்மை யவசசேதகம் ஒரே சமவாய சம்பநத
மாம. அங்ஙனமே கபால சமவாயதத்தில் கடம் நஷ்டமாக வில்லை
யென்னும் உணர்வு துவம்ஸாபாவதத்திற்கு உண்டாகின்றது. ஆத
லால் துவம்ஸத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவசசேதகமும ஒரே
சமவாய சம்பநதமாம். அங்ஙனமே சாமயிகா பாவமும் ஜந்தியத்
திரவியத்திற்கே யாகின்றது. ஜந்தியத் திரவியத்திற்கும் சையோக
சமபந்தத்தான் வரைநது கொள்ளப்பட்ட சாமயிகா பாவமே
யாகின்றது. சமவாய சம்பநதாவசசின்ன சாமயிகாபாவம் அப்
பிரசித்தமாம். இது முன்னர் உரைக்கப்பட்டது. ஆதலால் சாம
யிகாபாவத்திற்கும் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் சையோக

சம்பந்தமாம். அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதி யோகித்தன்மை யவச்சேதகம் ஒரே அபேத சம்பந்தமாம். அவ் வபேதத்திணையே கையாயிகர் தாதாத்மியசம்பந்த மென்பர். அபேத சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவத்திணையே அந்நி யோந்நியாபாவ மென்பர். மற்றைச் சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொ ள்ளப்பட்ட அபாவத்திணைச சம்சர்க்காபாவ மென்பர். அந்நியோ ந்நியாபாவமென்று கூறுவதில்லை. இவ்வாற்றான் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் ஒரே தாதாத்மிய மென்னும் அபேதமாம். மற்ற எச்சம்பந்தமும் அந்நி யோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மாகாது. பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகி க்கு அபாவத்தோடு விரோத முண்டு. மற்றைச் சம்பந்த விசிஷ்ட பிரதியோகிக்கோ அத்தியந்தாபாவத்தோடும்விரோதமில்லை. இது நிசயிக்கப் பட்டதேயாம். அந்நியோந்நியாபாவதத்தின் பிரதியோகி த் தன்மை யவசசேதக அபேதசம்பந்தமெதுவோ அவ்வபேதசம்ப ந்தத்தான் தனது சொரூபத்திலேயே கடமிருகின்றது. பூதலம் கபால முதலியவற்றில் அபேதசமபந்தத்தால் கடம என்றுமிருப்ப தில்லை.யாண்டு அபேத சமபந்தத்தால்கடமிருப்பதில்லையோ,ஆண்டு எல்லாக் கடதற்கும் அந்நியோந்நியா பாவமிருக்கின்றது. தனது சொரூபதில அபேத சம்பந்தத்தாற் கடம இருகின்றது, ஆண்டு க்கடதத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமில்லை. இவ்வாற்றான் பிரதி யோகித்தன்மை யவசசேதக சமபந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகிக்கு அத்தியந்தாபாவதோடுமங்ஙனம விரோதமிருகின்றதோ,அங் ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தோடும பிரதியோகித் தன்மையவ ச் சேதகசமபந்தவிசிஷ்டப்பிரதியோகிக்கு விரோதமவெளிப்படை யா யுளது.பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகசமபந்தவிசிஷ்டப்பிரதி யோகியோடு அத்தியந்தாபாவத்திற கிருத்தல்போல அந்நியோந்தி யாபாவத்திற்கும விரோதம் வெளிப்படையா யிருத்தலின் பிரதி யோகியோடு விரோதமின்மையைக் கூறுதலே எல்லா நூலாசிரியர் களும் விவேக நேத்திரதனின் விழிப்பின்மையாற் கூறியிருக்கின்ற னர். ஆதலால எல்லா அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத முளது. முந்நூற் பிரசங்கம இதுவாம்:—யாண்டுப் பூதல முத லியவற்றில் ஓர் காலத்துக் கடம் இருந்து ஓர் காலத்தில இருப்ப தில்லையோ, ஆண்டுக் கடத்தின் சாமயிகாபாவம் இருக்கின்றது;

அத்தியந்தாபாவமின்று. எனினின், அபாவத்திற்குப்பிரதியோகியோடு விரோத முளதாகின்றது. அவ்விரோதம் முற்கூறியவாற்றுன் நிர்ணயிக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் பூதலத்தில் சையோக சம்பந்தத்தான் கடமுளதாயின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இன்று. கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவசின்ன அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றதென நிவ்வாறு அங்கீகரித்தல் உண்டாகும். இதனுற் பூதலதத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு உற்பதநிராசமங்கீகரித்தல்உண்டாகும்.உற்பத்திநாசம் கொள்ளாக்கால் ஓர் காலத்திருக்கின்றது, ஓர காலத்தில்லையென்று கூறுதல் அத்தியந்தாபாவத்திற் சம்பவியாது. அவ்வுற்பத்திநாசம் கடாத்தியந்தாபாவத்திற்குச சம்பவியாது. ஏனெனின், யாண்டுச் சையோக சம்பநதநதாற் கடமிலலையோ, ஆண்டு முழுவதுமகடத்தின் சையோகசமபநதத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருக்கும். அக்கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம எல்லாப்பதாத்தங்களினும் ஒன்றும்; பலவன்று. ஏனெனின், பிரதியோகி பேதநதால் அபாவத்திற்குப் பேத முளதாகின்றது. அதிகரணபேதத்தால் அபாவத்திற்குப் பேதமுளதாவதில்லையென்பது நாரக்கிகர் சித்நாந்தம். எங்ஙனம: கடாபாவ படாபாவங்களின் பிரதியோகி பின்னமாம. அவ்வபாவங்களும் பின்னமாம். பூதலத்திற் சையோக சமபந்தத்தான் கடாத்தியநதாபாவ முளது. அங்ஙனமே பூதலத் தன்மையின்கண்ணும் சையோக சமபந்தத்தான் கடம் இலலை. அங்ஙனமே கடதநன்மைச் சாதியின்கண்ணும் சையோகசமபநதநதான் கடமின்று. ஆதலால் சையோகசமபநதத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட கடாதத்தியநதா பாவமுளது. அங்ஙனமே படத்தன்மைமூதலியவறறின்கண்ணும சையோகசமபந்தத்தான் வரைநதுகொள்ளபபட்ட கடாதத்தியந்தா பாவமுளது. இவ்வாற்றுன் அநந்த வதிகரணஙகளில சையோக சமபாநதத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட கடாதத்தியநதா பாவமுளது. அதன் அதிகரணம் அநந்தமாயினும பிரதியோகி ஒன்றுகியகடமாம. ஆதலாற் சையோக சமபநதத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தாபாவம் ஒன்றும். ஆனுல் பூதலதத்தன்மை கடத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளாலோ கடத்தின்சையோகசமபந்தம் என்று மிராது. ஆதலாற் பூதலத்தன்மை கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியில் கடத்தின்

சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் உற்பத்தி நாசமின்றிய நித்தியமாம். பூதல முதலியவற்றில் சையோக சம்பந்தத்தால் ஒருகாலத்திற் கடமிருக்கும் ஒருகாலத் திராது. ஆதலாற் கடகாலத்தில் பூதலத்தின்கணிருக்கும் கடாத் தியந்தாபாவம் நஷ்டமாகின்றது. கடம் நீங்குங்காலத்துக் கடாத் தியந்தாபாவம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றுன் கடத்துவமுத லிய ஜாதியில் கடாத்தியந்தாபாவத்தினை நித்தியமெனலும் அக் கடாத்தியந்தாபாவத்தினேயே பூதலமுதலியவற்றில் உற்பத்தி நாச முடையஅநித்தியமாமென்றுசூதலும பொருத்தமுடையவன்று. ஆதலால் யாண்டுச் சையோகசமபாதத்தால் ஓர்காலத்துக் கடமிரு க்கின்றதோ, ஆண்டுக் கடசூனிய காலத்தில் கடத்தின் சையோக சம்பாதத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவமென்னும்ஓர்அநி த்தியமான அபாவததைஅங்கிகரித்தல்வேண்டும்.அதுவே சாமயிகா பாவ மெனப்படுகின்றது. அப்பூதலத்தின்கண்ணே சமவாய சம் பந்தத்தான் ஓர் காலத்தும் கடமிருப்பதில்லையாகலின் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தன்மை பூதலத் தன்மை முதலியவற்றில் சையோக சமபந்தத்தான் ஒருகாலத்தும் கடமிரு ப்பதில்லை., சமவாய சம்பாதத்தானும கபாலமின்றிய மற்றைய பதார்த்தங்களில் கடமிருப்ப தில்லை. ஆதலால் கடத்தன்மை முத லியவற்றில் சையோக சம்பாதத்தான் வரைந்துகொள்ளப் பட்ட கடாததியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்திய ந்தாபாவமு மிருக்கின்றன. அவ்வத்தியாதாபாவம் உற்பத்தி நாச மின்றிய நித்தியமாம். இதனுல் இந்த நிசசயம் சித்தித்தது:— யாண்டு ஒருகாலத்துச சையோக சமபந்தத்தான் பிரதியோகியிரு ந்து ஒரு காலத்தில்லையோ, ஆண்டுசசையோக சம்பந்தத்தான் வரை நீதுகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் சொல்லப்படுகினறது. கடத்தின் சாமயிகாபாவமஉற்பதநிநாசமுடையதாமாகலின பிரதியோகிபேத மில்லாமலும் ஒரு கடதநிறகுச சாமயிகாபாவம அநாத (அநேக) மாம். எசசம்பாததான் யாண்டுக கடவடிவப பிரதியோகி என்று மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அசசமபாததான் வரைந்துகொள்ளப் பட்ட அத்தியந்தாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அவ்வதியந்தாபா வம் உற்பத்தி நாசமின்றியதா யிருத்தலின் நிதயமாம. கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா

பாவம் அநந்த அதிகரணங்களில் ஏகமாம்; அங்ஙனமே சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாதியந்தாபாவமும் அநந்த அதிகரணங்களில் ஏகமாம். ஓர் அதிகரணத்திற்கு அழிவு வந்ததாயினும, அவ்வதியநதாபாவமே வேறு அதிகரணத்தில் இருக்கும். ஆதலால் அத்தியநதாபாவதநிறகு நாசம் உண்டாகிற தில்லை. எங்ஙனம: கடதநின் சமவாய சமபந்தாவசின்ன அத்தி யநதாபாவம தந்துவினும், தந்துத்தன்மைசாதியினும, கடத்தன் மையினும, படதத்தன்மையினும, கபாலத்தன்மையினும், கபால மொன்றெழிநத ஏனைய எல்லாப்பதாநதங்களினு முளது. அவற் றின்கண் சகல சமவாய சமபந்தாவசின்ன கடாத்தியநதாபாவம் ஒன்றும. தநது முதலிய அதிகநிய பதாத்தங்களுக்கு அழிவுண் டாயகாலத்தும தநதுத்தன்மை முதலிய நிதிய பதாநதங்களி லும அவ்வதியநதாபாவமேயிருக்கினறது. ஆதலால் அத்தியந்தா பாவம நிதிய மாம். பிரதியோகியின் பேதநதால் அத்தியநதா பாவதநிறகுப பேதம உண்டாகின்றது. எங்ஙனம: கடாநதியநதா பாவத்தினும படாதியநதாபாவம வேறும. பிரதியோகித்தன்மை யவசசேதகசமபநதநதின் பேதநதால் பிரதியோகி பேதம் இல்லா மலும அதியந்தா பாவத்திற்கு பேதம உளதாகின்றது. சம வாய சமபநதாவசசின்ன கநதாதியநதா பாவதநிற்கும சை யோக சம்பநதாவ்சசின்ன கநதாத்தியநதா பாவத்திற்கும் பிரதி யோகி ஒரே கநதமாம். ஆனால் பிரதியோகித் தன்மை யவச் சேதக சமபநதம் இரண்டாயிருத்தலின் இரண்டு அபாவமாம். இரண்டுமிருகக ஒன்றையே யங்கீகரிகின் பிருதிவியில் சமவாய சம்பந்தாவசசின்ன கநதாத்தியநதாபாவம இலலா திருத்தலான், சையோக சமபநதாவசசின்ன கநதாதியந்தாபாவமும இராது. பிருதிவியில் சையோக சம்பநதாவசசின்ன அதியநதாபாவமும் இல்லையெனின், பிருதிவியில சையோகமாகக் கநதம் இலலையென் னும் உணர்ச்சியுண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிருதிவியில சையோக சமபநதாவச்சின்ன கநதாத்தியநதாபாவம இருகின்றது. சமவாய சமபநதாவசசின்ன கநதாதியநதா பாவம இலலை. ஆதலால் பிரதி யோகிபேதத்தால் அதியநதாபாவத்திற்குப் பேதம உண்டாவது போலப் பிரதியோகித் தன்மை யவசசேதக சம்பந்த பேதத்தா லும் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேத முண்டாகின்றது. சாமயிகா பாவத்திறகுப் பிரதியோகித் தன்மை யவசசேதக சம்பநதத்தின்

பேதமின்றியும் சமவ பேதத்தாற் பேதம் உண்டாகின்றது. எங்ங னம் : பூதலத்தில் கடத்தின் சையோகம் எதுவரையில் உண்டாக வில்லேயோ, அதுவரையில் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலத்தில் கடத்தின் சையோக முண்டாகுங்காலத்துக் கடத்தின் முதற் சாமயிகாபாவம் நாசமாய் விடுகின்றது. பூதலத்தில் கடத்தை யெடுத்துவிடின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன வேறு சாமயிகாபாவம் உண்டாகிறது. அக்கடத்தையே மீண்டும் பூதலத்தில் வைத்தால் அப்போது இரண்டாவது சாமயிகாபாவம் நஷ்டமாய்விடுகின்றது. மீண்டும் அக்கடத்தை யெடுத்துவிடின், அப்போது அதே கடத் தின் மூன்றுவது சையோகசமபந்தாவசின்ன சாமயிகாபாவமுண் டாகின்றது. இவ்வாற்றுன் பிரதியோகி பேதமில்லாமலும், பிரதி யோகித்தன்மை யவசசேதக சம்பந்த பேதமில்லாமலும் காலபேத த்தால் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பேதமுண்டாகின்றது. இச்சாமயி காபாவ அத்தியநதாபாவங்களின் வேறுபாடு வெளிப்படையாம். இவ்வாறு நியாய சம்பிரதாயத்தில் ஐவகை யபாவமுள.

எக. நவீனதார்க்கிகர் சாமயிகா பாவஸ்தானத்தில் அநித்திய அத்தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தலும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

நவீன தார்க்கிகர் சாமயிகாபாவத்தை யங்கீகரிப்ப தில்லே. பூதலமுதலியவற்றில்கடமுதலியவற்றின்சாமயிகாபாவம யாண்டுச் சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டும சகல கடங்களின் அத்தியந்தா பாவமிருக்கின்றது. சங்கை:—பூதல முதலியவறறில் கட முதலிய வற்றின் சையோக சமபநதத்தால் வரைநதுகொள்ளப்பட்ட அத் தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தலில் தோஷம் சொல்லப்பட்டி ருக் கின்றது. ஜாதி குணமுதலியவற்றில் கடத்தின் சையோக சமபந் தாவசசின்ன அத்தியநதாபாவம் நித்தியமாம். பூதல முதலியவற் றில் அதே கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவசசின்ன அபாவம். அநித்தியமாம். அந்த நித்திய வநித்தியங்கள் ஒன்றற்கொன்று வேறும்; ஒன்றன்று. ஜாதி குண முதலியவற்றிலும், பூதல முதலிய வற்றிலும் சையோக சம்பநதாவசசின்ன கடாபாவத்தின் பேதம் அங்கீகரியாவிடின், நித்தியத்தன்மை அநிதியத்தன்மை வடிவின

வாகிய விரோதி தர்மங்கள் எவையோ, அவற்றிற்குக் கலப்புண் டாகுமென்னும் சங்கைக்குக் கங்கேசோபாத்தியாயர் முதலிய நவீனர் இவ்வாறு சமாதானம் செய்கின்றனர்:—பூதல முதலிய வற்றினும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அபாவம் அநித்திய மன்று; நித்தியமாம். எப்போது பூதலத்திற் கடத்தின் சையோகமுளதாகின்றதோ, அக்காலத்திலும் கடத்தின்சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது; அதன் நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அதந்தியந்தாபாவம் கேவலாந்நுவயி யாம். எதன் அபாவம் ஓரிடத்தும் இராமல், சகல பதார்த்தங்க ளினும் எப்போது மிருக்கின்றதோ, அது கேவலாந்நுவயியெனப் படுகின்றது.

கங்கை:—சையோக சமபந்தத்தால் கடமிருக்கச சையோக சம்பந்தாவசசின்ன கடாத்தியந்தாபாவததை யங்கீகரிக்கின், சையோக சமபந்ததால் கடமுடைய பூதலத்தில சையோகத்தாற் கடமில்லையென்னு முணர்வு பிறத்தல்வேண்டும.

சமாதானம் :—சையோக சமபந்ததாற் கடமுடைய பூதல த்நினும கடமினறிய பூதலதிற்போலக் கடதினை சையோக சமபந்தாவசசின்ன அதந்தியந்தாபாவம இருக்கின்றது. எனறாலும் கடமின்றிய பூதலதநிலோ சையோகததாற் பூதலத்திற் கடமில்லை யென்னுமுணாவுண்டாகின்றது; கடமுடையபூதலத்தில் முற்கூறிய வுணாவுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் முற்கூறிய வுணர்சசிக்கு விஷ யம் கேவலகடதத்தின் அத்தியந்தாபாவமன்று. ஆனால பூதலசம்பந்த முடைய கடத்தின் ஆதாரகாலத்தினும அதிகமிமித்த காலமும் சையோகசம்பந்தாவசசின்ன கடாத்தியந்தாபாவமுமாகிய இரண் டும் யாண்டிருக்கின்றனவோ, அண்டசை சையோகத்தாற் கடமில்லை யென்னு முண்டாசசி யுண்டாகினறது. பூதலதிற் சையோக சமப ந்தத்தாற் கடமிராத காலத்தீப் பூதல சம்பந்தமுடைய கடாதார காலம இல்லை. ஆனால் பூதல சமபந்தமில்லாக் கடத்தின் அநாதார காலம் இருக்கின்றது. ஆகலால் பூதல சமபந்த முடைய கடத் தின் ஆதாரகாலத்தின் வேருன காலம் இருக்கின்றது. அன்றியும் சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவமுமிருக்கின்றது. அதனால் சையோகத்தாற் கட முளதென்னும் உணர்வுண்டாகின் றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் சையோகசம்பந்தத்தால் கடமுளதோ, அண்டும் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நித்தியத் தன்மை யிருத்தலால்

சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமோ விருக்கின் றது. ஆனால் பூதல சம்பந்தமுடைய கடமிதுவோ, அதன் ஆதார காலமிருக்கின்றதாகலின் பூதல சம்பந்தமுடைய கடாதார காலத் தின் வேறுய காலமில்லை. ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் கட மிருக்கச் சையோகத்தாற் பூதலத்திற் கட மில்லையென்னு முணர் வண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றுன் அத்தியந்தாபாவமோ எல்லாவிட த்தினும் பிரதியோகி யிருக்கினும் இல்லாவிடினும் எப்போதும் இருக்கிறது. ஆனால் அபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடாதிகளின் சமபந்தமுடைய பூதலாதி அநுயோகி யெவையோ, அவற்றின் ஆதார காலம் பிரதியோகி யிருக்க வளதாகின்றது. பிரதியோகி சம்பந்தமுடைய அநுயோகியின் ஆதார காலத்தின் வேறுய காலம் இருப்ப தில்லை. ஆதலால் பிரதியோகி யில்லையென்னும் உணர்வு பிரதியோகி யிருக்க இருப்பதில்லை. பிரதியோகி யில்லாதிருக்கின் அப்போது பிரதியோகி சம்பந்தமுடைய அநுயோகியின் ஆதார காலத்தின் வேறுகிய காலமும் அத்தியநதாபாவமும் இரண்டும் உள. அதனால் பூதலத்திற் சையோகத்தாற் கடம இல்லை யென்னும் உணர்வுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுன் யாண்டுப் பிராசீனர் சாமயி காபாவம் அங்கீகரித் திருக்கின்ஞரோ, ஆண்டும் முழுவதும் அத் தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. அத்தியநதாபாவத்திற்கு அநித்தியத் தன்மை யுண்டாவ தில்லை. முறகூறிய காலத்தின் அபாவத்தால் பிரதியோகி யிருக்கினும் அதந்தியந்தாபாவத்தின் உணர்வு உண்டா கிறதில்லை.

எஉ. நவீனதார்க்கிகரது முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனம்.

இது நவீனதார்க்கிகா மதம். அது நலமுடைய தன்று. பிரா சீனர் மதமே நலமுடையதாம். ஏனெனின், பிரதியோகியிருக்க அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின் பிரதியோகிக்கும் அபாவத்திற் கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டென்னும் கதைக்குக்கேடுண் டாதல் வேண்டும். நவீனர் இங்ஙனம் கூறுவர்:—விரோதம் இரு வகையாம். ஒன்று ஏடனிருத்தலின்மை வடிவினது; மற்றொன்று உடன் மேற்றுதலின்மை வடிவினது. ஒரு நிலைக்களத்து ஒருகாலத் தில் இராதவை எவையோ, அவற்றிற்கு உடனிருத்தலின்மை வடிவின சாகிய விரோதம் சொல்லப்படுகின்றது. அஃது ஆதப சீதங்களுக்

குளளவ்ரதமாம. இவ்வத வ்ரதம் அபாவப பிரதியோகிக் கில்லை. ஏனெனின், பிரதியோகி யிருக்க அத்தியந்தாபாவ மிருக் கின்றது; ஆனல் அபாவப் பிரதியோகிக்கு உடன் றேற்றுதலின்மை வடிவினதாகிய விரோதமுண்டு. ஒரு காலததில் ஒரு அதிகரணத் தில் எவற்றின் தோற்றமுண்டாகிறதில்லையோ, அவற்றிற்கு உடன் றேற்றுத லின்மைவடிவினதாகிய விரோதம் சொல்லப்படுகின்றது. பிரதியோகியிருக்குங்கால் அத்தியந்தாபாவத்தின்தோற்றமுண்டா கிறதில்லை. ஆதலால் பிரதியோகி அபாவங்கடகு உடன் றேற்றுத லின்மை வடிவினதாகிய விரோதமுளது; உடனிருத்தலின்மை வடி வினதாகிய விரோத மில்லை. இவ்வாற்றன் நவீனர்களது சமாதா னம் உலகம சாஸதிரம எல்லாவறறிற்கும விருத்த மாம. எனெ னின், அபாவத்தின் அபாவம் பிரதியோகியெனப் படுகின்றது. யாண்டு அபாவம்இல்லையோ,ஆண்டுஅபாவத்தின் அபாவ முண்டா கின்றது. எங்ஙனம: கடமுடைய தேசத்தில் கடத்தின் அபாவ மில்லை; ஆனல் கடாபாவத்தின் அபாவம இருக்கின்றது. அதுவே கடமாம; கடாபாவத்திற்கு பிரதியோகியுமாம. இவ்வாற்றன் அபாவத்தின் அபாவததினைச சகல சாஸதிரங்களினும பிரதியோகி யென்பர். நவீனர் கிரமப்படி [illegible]க்கூற்று அசங்கதமாகும. எனெ னின், நவீன மதத்தில் கடமுடைய தேசத்தில கடத்தின் அபா வமும் உளதாகலின் கடாபாவத்திற்கு அபாவங்கூறுதல் பொருத தாது. சொல்லப்படுங் கிரமமாகக் கடத்திற்கு வேறுகவே கடாபா வாபாவ மிருக்கின்றது; கடரூபமன்றெனினும, கடத்தோடு உட னொற்றித் திருப்பது கடாபாவாபாவ மாம. இவ்வாத்தை நி விவாதமாம. நவீனக்கிரமமாகக் கடமுடைய தேசததில் கடாபாவ மிருக்கின்றதாகலின், கடாபாவத்தின் அபாவ மிலலாதிருத்தலான் இரண்டற்கும் சமகியதத்துவும் சமபவியாது. ஆதலால் நவீனமதம் சாஸ்திர விருதமாம. பிரதியோகியும அபாவமும் சமாநாதிகரண த்தி லிராவென்பது சாவலோகப் பிரசித்தமாம். அவ்வுலகப் பிர சித்தமான அரத்ததிற்கு நவீன கற்பனையால் பாதமுண்டாகும். கடத்தின் அதிகரணததில கடத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தை யங் கீகரித்தல் பிரமாண சூனியமாம்; எப் பிரமாணத்தானும பெறப் படுவதில்லை. யாண்டுக் கடமில்லையோ, ஆண்டுக் கட மில்லையென் னும் தோற்றமாக அத்தியந்தாபாவம் பெறப்படுவ தாகின்றது. கடமுடைய தேசத்தில் கட மில்லையென்னும் தோற்ற முண்டாகிற

தில்லை. வேறு எத்தோற்றமும் கடமுடையதேசத்தில் அத்தியந்தா பாவத்திற்குச் சாதகமின்று. ஆதலால் பிரதியோகி தேசத்தில்அத் தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தல் பிரமாண சித்தமன்று. மாறுன கட முடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் இல்லை யென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. அத்தோற்றத்திற்கு விருத்தமான அத்தி யந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. கட முடைய தேசத்தில் அத்தியந்தா பாவததினீ யங்கீகரிப்பவனுக்கு வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலுமிழந்த நியாயங்கிடைக்கும். எனெனின், அத்தியந்தாபாவத்தி ற்குக் கேவலாந்துவியைச் சாதித்தற் பொருட்டும நித்தியத்தன் மையைச் சாதித்தற்பொருட்டும கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தி யந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனல் கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின் அவ்வத்தியந்தா பாவமே நிஷ்பலமும் நிஷ்பிரமாணமு மாய்விடும். அங்ஙனமே சகலபதார்த்தங்களின்பயனும் வியவகாரத்தாற்பெறப்படுகின்றது. கட மில்லையென்னும் வியவகார சித்தியின்றி வேறு பயனை கடா த்தியந்தாபாவதத்திற்கு நிகழாது. முற்கூறிய வியவகாரத்தின் சித்தி யே பயனும். கடம் இல்லையென்னும் உணர்வானே கடாத்தியந்தா பாவம் பெறப்படுகின்றது; முற்கூறிய வுணர்ச்சியின்றிக் கடாத்தி யந்தாபாவத்தின் இருப்பில் ஒரு பிரமாணமும் இல்லை. நவீன மத த்தில் கடாத்தியந்தாபாவத்தால் கட மில்லையென்னும் வியவகார த்தின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆனல் கட சம்பந்தமுடைய பூத லாதிகரணத்தின் வேறுகிய காலத்தால் முற்கூறிய வியவகாரத்தின் சித்தி யுண்டாகிறது. எனெனின், கடசம்பந்தமுடைய பூதலாதிகர ணத்தின் வேறுகிய கால முளதாயின் அப்போது கட மில்லையென் னும் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. கட சம்பந்த முடைய பூதலாதி கரண காலமுள்ளதாயின் அப்போது கடம் இல்லையென்னும் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றல் கடமில்லையென்னும் உணர்வால் கட சம்பந்தமுடைய பூதலாதிகரணத்தின் வேறுகிய காலத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது; கடாத்தியந்தாபாவத்தின் சித்தி யுண்டா கிறதில்லை. பிரதீதி (உணர்ச்சி) யிணப்போலக் கடம் இல்லையென் னும் வியவகாரத்தின் சித்தி நவீனமதத்தில் கடாத்தியந்தாபாவத் தால் உண்டாகிறதில்லை ஆனல் முற்கூறியகாலத்தால் கட்டம் இல்லை யென்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடாத்தி யந்தாபாவம் நவீனமதத்தில் பயனற்றதும் பிரமாணம் இன்றியது

மாம். சத்தப் பிரயோகத்தினை வியவகாரமென்பர்; ஞானத்தினைப் பிரதீதியென்பர். இவ்வாற்றுன் கவினமதத்தால் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நித்தியத்தனமையை அங்கீகரித்தற்பொருட்டு, பிரதியோகியையுடைய தேசத்தில் அத்தியந்தாபாவத்தைக் கொள்ளின் அடியோடு அத்தியந்தாபாவத்திற்கு ஆனி யுண்டாம். ஆதலால் கட முடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் சம்பவியாது. யாண்டுப் பூதலத்தில் ஓர் காலத்தில் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவ முளதாயின் அத்தியந்தாபாவமென்னும் பெயரும் பொருளின்றியதாகும். யாண்டு அத்தியந்தாபாவம் உளதாய் மூன்று காலத்திலும் பிரதியோகி யிலதாகின்றதோ, அஃது அத்தியந்தாபாவமென்னும் பெயரினபடி பெறப்படுவதாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு ஓர் காலத்துப் பிரதியோகியுளதாய் ஓர் காலத்து இலதாகின்றதோ ஆண்டு முக்காலத்தினும் பிரதியோகியின் அபாவமின்று. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவமின்று. அதனின் வேறுய வோர் அபாவம உளது; அதனைச் சமாயிகாபாவமென்பர்.

எகூ. நியாய சம்பிரதாயத்தில் கடப்பிரத்துவம்சத்தினும் பிராகபாவம் கடமும் கடப்பிராகபாவமு மாமெனல்.

இவ்வாற்றுன் தான்கு வகையான் சம்சர்க்காபாவமும் பிராகபாவமும் சோகது ஐவகையபாவமாம். அவ்வபாவம் ஒவ்வோன்றும் இரண்டுவகையாம்:—ஒன்று பாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாகின்றது; மற்றென்று அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாகின்றது. பாவத்தின் அபாவம பாவப் பிரதியோகியினையுடைய அபாவமெனப்படுமம். அபாவத்தின் அபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையஅபாவமெனப்படுமம. எங்ஙனம்: பிராகபாவம் இருவகைத்தாம். கட முதலியவற்றிற்குக் கபால முதலியவற்றிலுள்ள பிராகபாவம் பாவப் பிரதியோகியினை யுடைய தாம். பாவ பதார்த்தத்திற்குப் பிராகபாவம இருத்தல்போல அபாவத்திற்கும் பிராகபாவ முண்டு. ஆனல் ஸாதி (உற்பத்தியுடைய) பதார்த்தங்களுக்குப் பிராகபாவ மூண்டு; அநாதிக்குப் பிராகபாவ மிருப்பதில்லை. அதத்தியந்தாபாவ அநியோநியாபாவப் பிராகபாவங்களோ அநாதியாம். ஆனல் அவற்றிற்கோ பிராகபாவம் சம்பவிப்பதில்லை. பிரத்தெரம்ஸா பாவமோ அநந்தமாம்; ஆனல் ஸாதியாம். ஆதலால் பிரத்தெரம்ஸா

ஸ்பாவத்திற்குப் பிராகபாவம் உண்டு. அப்பிரத்தொம் ஸபாவத்தின் பிராகபாவம் பிரதியோகி ரூபமும், பிரதியோகியின் பிராகபாவரூபமுமாம். தண்ட முதலியவற்றுன் கடத்திற்கு நாசமுண்டாயின், அதனிக் கடத்தின பிரத்தொம்ஸபாவ மென்பர். அப்பிரத்துவம்ஸபாவம தண்ட முதலியவற்றுற் ரேன்றியதாம். தண்ட முதலியவற்றின் வியாபாரதத்திற்குமுன் கடகாலத்திலும் கடத்தின் பிராகபாவ காலத்திலும் இல்லாதிருத்தலான் ஸாதியாம். ஆதலால் தண்ட முதலியவற்றின் வியாபாரத்திற்கு முன் கடத் துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம இருக்கின்றது. அத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் கட காலத்திலும, கடதத்தின் உறபத்திக்குமுன் கடதத்தின் பிராகபாவ காலதத்திலும் உளது. ஆதலால் கடததுவமஸத்தின் பிராகபாவம கடகாலதத்திலோ கடவடிவாகவும் கடத்தின் உறபத்திக்கு முன் கடதத்தின் பிராகபாவ வடிவமாகவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றுன் கடத்துவமஸத்தின் பிராகபாவம கடதத்தினும கடதத்தின் பிராகபாவத்தினும் அடங்கியுளது. அவற்றின் வேறுகவில்லையென்பது சாமபிரதாயிகமதம்.

எச. முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனமும், கடப் பிரத்துவம்ஸத்தினது அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவத்தின் சித்தியும்.

ஆனல் இம்மதம் யுக்தி விரோதமுடையதாம். ஏனெனின், கடமோ பாவரூபமுமஸாதியுமாம. கடதத்தின் பிராகபாவம அபாவரூபமும் அநாதியுமாம். ஒரே கடததுவமஸப் பிராகபாவதத்தினை ஒரு காலதத்தில் பாவ வடிவினதாயும ஒரு காலத்தில் அபாவ வடிவினதாயும கூறுதல் விருத்தமாம; அங்ஙனமே ஓர காலதது ஸாதி வடிவினதாயும ஓர காலத்து அநாதி வடிவினதாயும கூறுதலும் விருத்தமாம. அன்றியும கடகாலதத்தில கபாலதத்திற் சமவாயமாக ககடமிருக்கின்றது. கடததுவமஸமில்லையென் றிவ்வாறு விதிரூபமாகவும் நிஷேதரூபமாகவும இரண்டுணர்சிகள் விலக்ஷணமாகவண்டாகின்றன. அவற்றின் விஷயி ஒன்றறகொன்று விலக்ஷணமான இரண்டு பதார்த்தங்களா யங்கீகரித்தல் வேண்டும். அங்ஙனமே கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன்னும் கபாலதத்திற் கடமில்லை, கடத்துவமஸ மில்லையென் றிவ்வாறு இரண்டுணர்சிக ளுண்டாகின்றன. அவ்விரண்டுணர்ச்சிகளும் நிஷேத முகத்தனவாயினும வில

கூணமாம். ஏனெனின், முதலுணர்ச்சியிலோ இல்லையென்றுகூறுதலாணுண்டாகும அபாவம் எதுவோ, அதன் பிரதியோகியாகிய கடதத்தின் வுணர் வுண்டாகின்றது. இரண்டாவ துணர்ச்சியில் இல்லையென்று கூறுதலாற மேற்றிய அபாவத்திற்குக் கடப்பிரத்துவம்ஸமாகிய பிரதியோகியி னுணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரதியோகியின் பேதமிருக்குங்கால் கடப் பிராகபாவத்திற்கும், கட்ப் பிரத்துவம்ஸப பிராகபாவதிறகும அபேதம் சம்பவியாது. ஆனல் கடத்திற்கும அதன் பிராகபாவத்திற்கும கடப்பிரதுவமஸத்தின் பிராகபாவம் வேறென மதிக்கதகதாம. அதுபவததாற் பெறப் பட்ட பொருட்கு இலாகவ பலததால் லோபம சமபவியாது. ஆதலால் சாம்பிரதாயிகர் கிரமமாகக கடப்பிரதுவம்ஸ பிராகபாவத்திற்குக் கடததிலும் அதன் பிராகபாவத்திலும அடக்கம அங்கிகரிததல், இலாகவமாயினும கலமுடையதன்று. இவ்வாற்றுற்பிரத்துவமஸாபாவததின் பிராகபாவம அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவததின் அபாவமாம.

எடு. சாமயிகாபாவத்தின் பிராகபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாதல்.

அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமும ஸதியாகின்றது. அதன் பிராகபாவமும அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவ மாகின்றது.

எசு. பிராசினர் பிராகபாவத்தினதுபிரத்துவம்ஸம் பிரதியோகிப் பிரதியோகியிலும பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்வஸத்திலும் அடங்குமென்றல். நவீனராற் கண்டிக்கப் படுதலும், அதன் அபாவப் பிரதியோகித் தன்மையும்.

பிரத்துவம்ஸாபாவமும அத்தியந்தாபாவ அன்னியோந்நியாபாவங்களுக்கு இருப்பதில்லை. ஏனெனின், இரண்டு அபாவங்களும் அநாதியும அநந்தமுமாம; அங்ஙனமேம பிரத்துவம்ஸாபாவமும் அநந்தமாம். அதற்கும பிரத்துவம்ஸம சம்பவியாது. ஆனல் பிராகபாவ சமயிகாபாவங்களுக்குப் பிரத்துவம்ஸ முண்டாகின்றது. சாம்பிரதாயிகக் கிரமமாகப் பிராகபாவத் துவமஸம் பிரதி

போகிப்பிரதியோகியிலும், பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸத்திலும் அடங்கும்; அவற்றின் வேறுகாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவத்தினது துவம்ஸ முண்டாகின்றது. அது கடகாலத்திலும் கடத்தின் துவம்ஸ காலத்திலுமுளது. கடகாலத்திலோ கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம பிரதியோகி சொரூபமா யிருக்கின்றது. ஏனெனின், கடப்பிராக பாவத்தினது துவம்ஸத்தின் பிரதியோகி கடப்பிராகபாவமாம். கடப்பிராகபாவத்தின் பிரதியோகி கடமாம். ஆதலால் கடகாலததில் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் பிரதியோகியின் பிரதியோகி சொரூபமாம். தண்ட முதலியவற்றுன் கடத்திற்கு நாசமுண்டாயின் அக்காலத்தும் கடப்பிராகபாவத்தின் துவமஸமிருக்கின்றது; கடமில்லை. ஆதலால் அக்காலத்தில் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸ ரூபமாம். ஏனெனின் கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸத்தின் பிரதியோகியாகிய கடப்பிராகபாவ மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி கடமாம். அக்கடத்தின் துவம்ஸமே கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸமாம். கடத்துவம்ஸத்துக்கு வேறுகக் கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸ மில்லை. இவ்வாற்றுன் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் ஒருகாலத்தில் தனது பிரதியோகியின் பிரதியோகிவடிவமாம். ஒருகாலத்தில் தனது பிரதியோகியினது பிரதியோகியின் துவம்ஸ ரூபமாம. பிராகபாவத்துவமஸம் வேறன்று.

இச்சாம்பிரதாயிகக் கிரமமும யுக்தி யிருத்தமாம். ஏனெனின், கடமோ ஸாந்தமும்பாவரூபமுமாம. கடதுவமஸம் அகந்தமும் அபாவ ரூபமுமாம். ஒரு கடப்பிராகபாவத் துவம்ஸத்திற்கே ஸாந்த அகந்தங்களோடு அபேதங் கூறுதலும், அங்ஙனமே பாவா பாவங்களோடு அபேதங் கூறுதலும விருததமாம். கடஉற்பத்தியுண்டாயின் அப்போது 'கடமுண்டாயிற்று' 'கடப்பிராகபாவமழிந்தது' என்றிவ்வாறு இரண்டு விலக்ஷணமான தோற்ற முண்டாகின்றன. அவற்றுள் 'கடமுண்டாயிற்று' என்னும் தோற்றத்திற்கு விஷயம் உற்பத்தியாகிய கடமாம். 'கடப்பிராகபாவம்நஷ்டமாயிற்' றென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸமாம். அவற்றிற்கு அபேதம் (ஒற்றுமை) கூறுதல் சம்பவியாது. அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றும் கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாகவே, 'இப்பொழுது கடத்துவம்ஸ முண்டாயிற்று' 'கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸம் முன்கடோற்பத்தி காலத்தி லுண்டாயிற்று' என்னு

முணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டி வர்த்தமானே காலத்தில் கடத்துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியும, அதீதகாலத்தில் கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியும சித்தமாகின்றன. வர்த்தமான காலத்தில் உற்பத்தியுடையதனேடு அதீதகாலத்து உற்பத்திக்கு அபேதம் சம்பவியாது ஆதலால கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் கடத்தினும கடத துவம்ஸத்தினும வேறும. வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய அத்வைத நூல்களினும் துவமஸப் பிராகபாவத்திற்கும பிராகபாவதத்திறகும் துவம்ஸம் வேறுக எழுதப்படவில்லே. ஆனல் முற்கூறிய நியாய சமபிரதாயதத்தின்படி அநாதப் பாவமே (அடக்கமே) எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. என்றுமும சுருதி சூத்திர பாஷிபங்களோ இதனே நிரூபிததலில் உதாசினமா யிருக்கின்றன ஆதலால எவ்வகைப்பொருள் யுக்தி அநுபவாநுசாரமாகின்றதோ அதனே யங்கேகரித்தல் வேண்டும. யுக்தி யநுபவ விருத்தமாக இக் காலதததைய நூலாசிரியர் எழுதுவன பிரமாண மாகா. ஆகலின் முற்கூறிய பொருள் பிரமாண விருத்த மன்று. மாறுக வேறென் றங்கீகரித்தலே யுகதியநுபவங்களே யநுசரிததலாம. இவ்வாற்றுன் பிராகபாவத்தின் துவமஸம அபாவப் பிரதியோகியினேயுடைய பிரத்துவம்ஸாபாவமாம்.

எஎ. கடாத்நியோந்தியாபாவத்தினது அந்தியந்தாபாவத்தின் கடத்தன்மை வடிவாந் தன்மையும், அதில் தோஷமும்.

சாமயிகாபாவம கேவலம திரவியததிறகே யாமென்னும இது முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால அபாவப பிரதியோகியினேயுடைய சாமயிகாபாவம அபபிரசிதததமாம். அபாவப்பிரதியோகியினேயுடைய அந்தியந்தாபாவத்திற்கோ அநேக உதாரணங்கள் உள. கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமும பிரத்தொம்சாபாவமுமுள; தந்துவிலில்லே. ஆதலால் தநதுவில் கடப்பிராகபாவத்தின் அந்தியந்தா பாவமும், கடப்பிரத்நொம்சாபாவத்தின் அந்தியந்தாபாவமுமுள. அங்ஙனமே கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகா பாவமும் கடத்தின் அததியநதாபாவமுமில்லே. ஆதலால் கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்தின் அந்தியந்தாபாவமும், கட்நாத்தியந்தாபாவத்தின் அந்தியந்தாபாவமுமுள. அங்ஙனமே கபாலததில் கபாலத்தின் அங்நியோகியா பாவமில்லே. ஆண்டுக் கபாலாந்நியோந்தியாபாவத்தின் அந்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தில் கடத்தின் அந்

நியோக்நியாபாவம் இல்லை. ஆண்டுக் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆனால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் வேறில்லை; அநந்யோந்யா பாவத்தின் பிரதி யோகித்தன்மையை யவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மரூபமாம். எங் ஙனம்: கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மையை யவச் சேதகம் செய்யும் தர்மம் கடத்தன்மையாம். அது கேவலம் கடத் தின்கண்ணே யிருக்கும். கடாந்நியோந்நியா பாவத்தின் அத்தியந் தாபாவமும் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும். கடத்திற்கு வேறுய சகல பதார்த்தங்களினும் கடாந்நியோந்நியா பாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் கடாந்நியோந்நியாபாவததின் அத்தியந்தாபாவம் கடத் தின் வேறுய பதார்த்தங்களிலிராது. இவ்வாறுரும் கடத்தன்மை யின் சமநியதம கடாநந்நியோந்நியாபாவத்தின் அதநியந்தாபாவமா யிருத்தலின் கடத்தன்மைவடிவமே கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம்.

இத்தன்மைய பிராசீனர் எழுத்தும விசுவஷிக்கத் தக்கதன்று. ஏனெனின், கடத்திற் சமவாயமாகக் கடத்துவமிருக்கின்றதென் னு முணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடததன்மையாம். "கடதத்திற் கடாந்நி யோநியாபாவமில்லை" என்னு முணாச்சிக்கு விடயமான கடாநநி யோந்நியர்பாவத்தின் அத்தியநதாபாவ மிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்நியோநநியாபாவததின் அத்தியநதாபாவம அநந்யோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மையை யவச்சேதகஞ்செய்யும தர்ம ரூபமன்று. அதனின் வேறுகிய அபாவரூபமேயாம்.

ஏஅ. அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் முதலத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி வடிவினதாதலும், அதன் கண்டனமும்.

அங்ஙனமே அத்தியக்தாபாவத்தின் அநநியந்தாபாவத்தினை யும முதல அபாவத்தின் பிரதியோகி வடிவமாகப் பிராசீனர் அங் கீகரிகின்றனர். அதன கண்டனமோ நவீன நியாய நூல்களில் ஸபஷ்டமாம. அங்ஙனமன்றே, யாண்டுக் கடம் என்றும் இருப்ப தில்லையோ, ஆண்டுக கடதத்தின அத்தியநதாபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுக் கட முளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாத்தியநதாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆதலால் அதன் (கடாததியந்தாபாவத்தின்) அத்தி பந்தாபாவம இருக்கின்றது. இவ்வாறுரும் கடாத்தியந்தாபாவத்

தின் அத்தியந்தாபாவம் முதல்அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி யாகிய கடமெதுவோ, அதனுடே ஒருங்கு நிற்பதாயிருத்தலின் கடசொரூபமாம். அதனின் வேறன்று. கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்திற்குக் கடரூபம் அங்கீகரியாது, வேறெனக் கொள்ளின் அத்தியந்தாபாவங்களுக்கு அநவஸ்தை யுண்டாகும். எங் ஙனம் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் வேறோ, அங் ஙனமே இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்திற்கு மூன்றுவது அத் தியந்தாபாவமும், மூன்றுவதற்கு நான்காவதும், நான்காவதற்கு ஐந்தாவதும் வேறும. இவ்வாற்றுன் அத்தியந்தாபாவங்களுக்கு ஓரிடத்தும முடிவுண்டாகாமல்இங்ஙனம்அநந்த தாரையுண்டாகும். இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்தினே முதல் அத்தியந்தாபாவத் தின் பிரதியோகி சொரூபமாகக் கொள்ளின், அப்போது அநவஸ் தையாகிய தோஷம இல்லே. ஏனெனின், கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் கடரூபமெனக் கொள்ளின் இரண்டாவது அத் தியந்தாபாவத்தின் அதத்தியந்தாபாவமும கடாத்தியந்தாபாவமே யாம. ஏனெனின், இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவம் கடரூபமாம். ஆதலால் அதன் அத்தியந்தாபாவம் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவ மேயாம். அங்ஙனமே மூன்றுவது அத்தியந்தாபாவத்தினது நான் காவது அத்தியந்தாபாவம் மீண்டும் கடரூபமாம். நான்காவதுஅத் தியந்தாபாவத்தின்று ஐந்தாவது அத்தியந்தாபாவம்கடாத்தியந்தா பாவ ரூபமாம். இவ்வாற்றும் பிரதியோகியிலும ஒரு அத்தியந்தா பாவத்திலும எல்லாஅத்தியந்தாபாவங்களு மடங்கும். அநவஸ்தை யாகிய தோஷமில்லே. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தா பாவத்தினே முதல் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி சொரூப மாகப் பிராசீனா அங்கீகரிக்கின்றனர.

ஆண்டு நவ்ன கிரந்தகாரர் இத்தோஷத்தினே எழுதியிருக் கின்றனர்:—யாண்டுப் பூதலத்திற் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்திற் கடமுளது, பூதலத்திற்கடாத்தியந்தாபாவமில்லே' என் றிவ்வாறு விலக்ஷண வுணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. விதிமுக வுணர் ச்சிக்கும நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கும் ஒரே விஷயம் சமபலியாது. ஆதலால் விதிமுக வுணர்சசிக்கு விஷயம் கடமும, நிஷேதமுக வுண ர்ச்சிக்கு விடயம் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமு மாம். அது கடரூப மன்று; அபாவரூபமாம. ஆதலால் கடத் வேறும.

இரண்டாவது 'அத்தியந்தாபாவதத்தின் வேறனக் கொள ளின் அகவலாதோஷம் உண்டாமெனக் கூறியதற்குச் சமாதா னம் வருமாறு:—இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவம் முதலத்தியந் தாபாவதத்தின் பிரதியோகியோடு ஒருங்கு நிற்பதாம். மூன்றவது அபாவம் முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பதாம். பிரயோகியின் சம்மன தேசதத்திலுள்ள இரண்டாவது அபாவ மெதுவோ, அத னோடு ஒருங்கு நிற்பது நான்காவது அபாவமாம். முதலாவது மூன்றவது அபாவங்களுடன் ஒருங்கு நிற்பது ஐந்தாவது அபாவமாம். இவ்வாற்றின் இரட்டைச் சங்கையின் அபாவ முழுவதும் இரண் டாவது அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பனவாம். விஷம சங்கையின் அபாவ முழுவதும் முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பனவாம். ஆண்டு இரண்டாவது அபாவம் முதல் அபாவதத்தின் பிரதியோகி யோடு ஒருங்கு நிற்பதாயினும், பாவ அபாவங்களுக்கு ஐக்கியம் பொருந்தாது. ஆதலால் கடத்தோடு ஒருங்குநிற்பதாயினும் கடா த்தியந்தாபாவாபாவம் கடத்தின் வேறும். முதல் அபாவத்தோடி ஒருங்கு நிற்கும் மூன்றவது அபாவமோ, முதல் அபாவ சொரூப மாம்; வேறன்று. எனெனின், "கடம் இல்லை" என்னும் நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயம் முதல் அபாவமாம். "கடாதத்தியந்தாபாவா பாவ மில்லை" என்னும் உணர்ச்சியின் விஷயமே மூன்றவது அபாவ மாம். ஆதலால் மூன்றவது அபாவம் முதல் அபாவ வடிவினதாம். அங்ஙனமே கடாத்தியந்தாபாவ மில்லையென்னும் நிஷேதமுகவுணர் ச்சிக்கு விஷயம் இரண்டாவது அபாவமாம். "மூன்றவது அபாவ மில்லை" என்றிவ்வாறு நான்காவது அபாவமும நிஷேதமுகவுணர் ச்சிக்கு விஷயமாம். ஆதலால் இரண்டாவது அபாவத்தோடு ஒரு ங்கு நிற்கும் நான்காவது அபாவம் இரண்டாவது அபாவரூபமாம்; ஆகலால் கடதோடு ஒருங்கு நிற்பதாயினும் இரண்டாவது அபாவா பாவரூபம் கடத்தின் வேறுயஅபாவரூபமாம். இவ்வாறுன் அபாவ மாலிமுழுவதுமமுதல்அபாவ இரண்டாவது அபாவங்களுள் அடங் கும். அகவலதைத் தோஷமின்று.

பிராசீனா கிரமப்படி பிரதியோகியிலும் அபாவத்திலும் எல் லா அபாவங்களும அடங்குதலால் ஒரு அபாவமே அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. நவீனர் கிரமப்படி இரண்டபாவங்கள் அங்கீ கரிக்கவேண்டியன வாகின்றன. அதனால் நவீனமதத்தில் கௌரவ முளது. என்றாலும் பாவாபாவங்களுக்கு ஐக்கியம் பொருந்தா

தாகலின் பிராசீனமதம பிரமாணவிருத்தமாம். நவீனமதம் அநுபவாநுசாரியா யிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணத்தாற பெறப்படுவது கௌரவ தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுவதன்று. இவ்வாறு ஸூத்ர கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அதத்தியந்தாபாவமும அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அபாவமாம. இவ்வாறு அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய சம்சர்க்காபாவத்தின் உதாரணம் சொல்லபபட்டது.

எகூ. அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உதாரணமும், முற்கூறிய அர்த்தத்தின் அநுவாதமும்.

அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியா பாவத்தின் உதாரணம் மிக வெளிப்படையாம். எங்ஙனம்: பிராகபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பிராகபாவத்தி லின்று; சகல பதாரத்தங்களிலுமுண்டு. எனெனின், பேதத்தினை அந்நியோந்நியாபாவமென்பர். சொரூபத்திற் பேதமிராது. சொரூபத்தின் வேறுய எல்லாவற்றிலும் எல்லாவற்றின் பேதமு முளது. ஆதலால் பிராகபாவத்திற்கு வேறுய பதார்த்தங்களில் பிராகபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமிருக்கின்றது. பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் வேறுயவற்றில் பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் அந்நியோநந்நியாபாவம் உளது. அத்தியந்தாபாவத்தின் வேறுயவற்றில் அத்தியந்தாபாவத்தின் அநந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறுயவற்றில் அநந்நியோந்நியாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறுயவை நால்வகைச் சமஸர்க்காபாவமும் சகல பாவபதார்த்தங்களுமாம். எனெனின், சமஸர்க்காபாவமும பாவ பதாரத்தமும் அந்நியோந்நியாபாவ ரூபமன்று. ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறும். எது எதனின் வேறுகின்றதோ, அதன்கண் அதன் அநந்நியோந்நியாபாவம உளதாகின்றது. ஆதலால் சம்சர்க்காபாவதத்திலும் சகலபாவபதார்த்தங்களிலும் அநந்நியோந்நியாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது.

இவ்வாறுன் ஐவகைஅபாவங்களுள் சாம்யிகாபாவமோகேவலம் திரவியதத்திற்கே யுண்டாம். ஆதலால்அது அபாவப்பிரதியோகியினையுடையதன்று. நான்கபாவங்களும் அபாவப்பிரதியோகியையுடையனவாமென்பதற்கு உதாரணம்சொல்லப்பட்டது. அபாவப்

பிரதியோகியினையுடைய அபாவத்தினைச் சிலவிடங்களில் பிராசீனர் பாவரூபமெனக்கொண்டிருக்கின்றனர்.எங்ஙனம்:கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸத்தினைக் கடரூபமெனக் கொள்ளுகின்றனர். கடத்துவமஸத்தின் பிராகபாவத்தினைக் கடமெனக்கொள்ளுகின்றனர். கடாந்தியோநந்தியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவதத்தினைக் கடத்துவமெனக் கொள்ளுகின்றனர. கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவதத்தினைக் கடமெனக் கொள்ளுகின்றனர். அதன் கண்டனம் செய்யபபட்டது. ஆகலின் அபாவம் அபாவப்பிரதியோகியினையுடையதுமாம். பாவப்பிரதி யோகியினையுடைய அபாவமோ மிகப் பிரசித்தமாம். இவ்வாறருன் அபாவத்தின் நிருபணம் நியாயசாஸ்திரத்தின்படி செய்யப்பட்டது. சில விடங்களில் பிராசீன மதத்திலாதல் நவீன மதத்திலாதல் தோஷங்கூறிய தெதுவோ, அதுவுமநியாய மரியாதையைக் கொண்டே தோஷங் கூறியதாம்.

அ0. முற்கூறிய நியாயமதத்தில் வேதாந்தத்திற்கு விருத்தமான ஆசங்கையைக் காட்டலும், அநாதிப்பிராகபாவத்தின் கண்டனமும்.

அன்றியும் முற்கூறிய லக்ஷணம் அபாவத்தை நிரூபித்தல் வேதாந்த சாஸதிரத்தினுமை விருத்தமன்று. எவ்வளவு அம்சம் வேதாநத விருத்தமோ, அதனைக் காட்டுவாம். கபாலத்திலுள்ள கடத்தின் பிராகபாவத்தினை அநாதியென்பர். அது பிரமாணவிருத்தமாம். ஆதலால் வேதாநதாநுசார முடையதன்று; ஏனெனின், கடப்பிராகபாவத்தின் அதிகரணமானகபாலமும்ஸாதி; பிரதியோகியாகிய கடமும ஸாதி. அங்ஙனமாகவே பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை எங்ஙனமுண்டாகும்? மாயையில் சகல காரியங்களின் பிராகபாவத்திற்கும அநாதித தன்மை கூறிற்பொருந்தும். ஏனெனின் மாயை அநாதியாம்; ஆனல் மாயையில் காரியத்தின் பிராகபாவத்தினை அங்கீகரித்தல் வியர்த்தமாம. சித்தாந்தத்தில் விரும்பப்படுவதுமன்று; ஏனெனின், கடத்தினுற்பததி கபாலத்திலுண்டாகின்றது; பிறவற்றிலுண்டாகிறதில்லே. அங்ஙனமே படத்தின் உற்பத்தி தந்துவிலுண்டாகிறது; கபாலத்தில் உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் கடதத்தின் பிராகபாவம கபாலத்திலுளது; தந்துவிலின்று. படத்தின் பிராகபாவம் தந்துவிலுளது; கபாலத்திலின்று. எதற்கு எனதனகண் பிராகபாவமுளதோ, அதற்கு அதன்கண் உற்பத்தியுள

தாம்; பிறவற்றினுளதாத லில்லை. எல்லாவற்றினின்றும் எல்லாக் காரியங்களின் உற்பத்தியுமுண்டாகலாகாதென்பதற்காகவே பிராகபாவத்தின் அங்கீகாரமாம்.

அன்றியும் நையாயிகா பிராகபாவத்தின் முக்கியப் பிரயோஜனத்தை இங்ஙனம் கூறுகின்றனர:—கபாலம் தந்து முதலியவற்றிற்குக் கடம்படமுதலிய பரிணமமோ இல்லை. ஆனல் கபாலத்தில் கடத்தின் ஆரம்பம உண்டாகின்றது. தந்துவில் படத்தின் ஆரம்பமுண்டாகின்றது. கட்டம்படமுதலியனவுண்டாயின், அப்போது முன்போலவே கபால தந்துக்களு மிருக்கின்றன. பரிணமவாதமாயின் கடாகாரத்தை யடைந்தபின் சொரூபமாகக் கபால மிருப்பதில்லை. அங்ஙனமேபடாகாரத்தையடைந்தபின்னர்த்தந்துவுமிருப்பதில்லை. அதுபரிணமவாதமோ வன்று; ஆரம்பவாதமாம். கபாலமிருந்தபடியேயிருந்துகொண்டு, தனதுகடத்தின்உற்பத்தியைச செய்கின்றது. எப்போது கடம உற்பத்தியாய் விடுகின்றதோ, அப்போதும கடத்தின் சாமக்கிரி முன்போலவே பொருந்திநிற்கும். பரிணம வாதத்திலோ காரியத்தினுற்பத்தி யுண்டாகவே உபாதானகாரணம இருப்பதில்லை; ஏனெனின், பரிணம வாதத்தில் உபாதான காரணமே காரியரூபத்தை அடைகின்றது. ஸ்ரீதலால் கடவடிவத்தையடைந்த கபாலம் கடத்தின் சாமக்கிரியன்று. ஆரம்பவாதத்தில் உபாதான காரணம் தனது சொரூபத்தை விடுவதில்லை. உபாதானத்தின் வேறுன காரியத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகின்றது. தனது சொரூபமாக உபாதான காரணம பொருந்தி நிற்கும். ஆதலால் கீடத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகியும் உள்ளபடியே சாமக்கிரியிருத்தலால் மீண்டும கடத்தி னுற்பத்தி யுண்டாதல்வேண்டும. ஒரு கடமுண்டாய் வேறு கடமுண்டாதலில் முதற் கடம பிரதிபந்தகமாம; கடத்தான் நிரோதிக்கப்பட்ட கபாலத்தில வேறு கடத்தினுற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும முதலுண்டாகியகடத்திற்கு மீண்டும் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும. முதலுற்பத்திக்கு மீண்டும் உற்பத்தியங்கீகரிக்கின், எங்ஙனம் உற்பத்திகாலத்தில் "கடம் உற்பத்தியாகின்றது" என்னும வியவகாரமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே உற்பத்திகாலத்திற்குப் பிற்பியகாலத்திலும் "கடம் உற்பத்தியாகின்றது" என்னும் வியவகாரம் உண்டாதல் வேண்டும். சித்தித்த கடத்தின் ஆதாரகாலம எதுவோ; அது கடத்தின் உற்பத்திகாலத்திற்குப் பிற்பியகாலமாம். சித்தித்த கடத்தின ஆதாரகாலத்

தில் "உண்டாயிற்றி கடம்" என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. 'உண்டாகின்றது கடம்' என்னும வியவகாரம் உற்பத்திகூணம் ஒன்றில் உண்டாகின்றது. கடத்தின் ஆதாரமாகிய இரண்டாவது முதலிய கூணங்களில 'உண்டாகின்றது' என்னும் வியவகாரமுண் டாகிறதில்லை. ஏனெனின், வர்த்தமான வுற்பத்தியுடைய கடமுள தென்னும பொருள் 'கடம் உற்பத்தியாகின்றது' என்று கூறுத லால் தோற்றுகின்றது. 'உற்பததியாயிற்று கடம்' என்று கூறுத லால் சென்ற உற்பத்தியினையுடைய கடமுள்தென்னும் பொருள் தோற்றுகின்றது. உற்பத்தியானதற்கு உற்பத்தி யங்கீகரிக்கின் கடம் சித்திதத தசையிலும் யாதேனு மோர உற்பத்தி நிகழ்வதா யிருக்கும். அதனலுற்பதநியான கடத்திலும் 'உற்பதநியாகின்றது கடம்' என்னும வியவகாரமுண்டாதல்வேண்டும. ஆதலாலுற்பத்தி யான கடதநிற்கு மீண்டும உற்பத்தி காணப்படாமையான் கடத் தின் உற்பத்திசாமக்கிரி இருப்பதில்லையென்று அங்கீகரித்தல்வே ண்டும். ஆண்டி மறறைச சாமக்கிரிகளாகிய கபாலமுதலியனவோ விருக்கின்றன. அக்கடதநின் பிராகபாவமிருப்பதில்லை. கடப்பிராக பாவத்தின் தவம்ஸ்ம கட உற்பதநி கூணதநில் உண்டாகின்றது. அக்கடத்தின் பிராகபாவம கபாலத்தின் உற்பதநியிற் காரணமாம். அதன் அப்பாவத்தானுண்டாகிய கடதநிற்கு மீண்டும உற்பதநியுண் டாகிறதில்லை. இது பிராக்பாவத்தின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம்.

மாயையில்அந்தக்கடமுதலியவற்றினதுபிராகபாவதநின்முதற் பிரயோஜனமோ சமபவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின் சாகூாத் உபாதான காரணம மாயையன்று;கபாலமுதலியனவாம். மாயை சர்வ பதாததங்களுகுகும சாகூாத உபாதானமெனல் சித்தாநத பகூஷத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டதெனினும, காரியத்தின் உற்பத்தியில் வேறு காரணத்தினஅபேகூையைச செய்கிறதில்லை. அற்புதசக்தி மாயையில் இருகின்றது. ஆதலால் பிராகபாவ முதலிய வடிவினவாகிய அகிய காரணதநின் அபேகூையில்லை. ஆதலால் மாயையின்கண் ஏதன் பிராகபாவமுமில்லை. கபாலத்திற் கடத்தி றுற்பதநி யுண்டாகின்றது; படத்தினுற்பத்தி யுண்டாகிற தில்லையென்பதிற் பிராகபாவம் எதுவெனக் கூறப்பட்டது. அது வும் பொருந்தாது. கபாலத்திற் கடத்தின்காரணத்தன்மையுளது; படத்தின் காரணத்தன்மை யில்லை. ஏனெனின், அந நுவயவெதிரே கங்களாற காரணதநின்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. கபாலத

தின் அந்நுவயம் அதாவது சதசதியுளதாயின் கடத்தின் அநுவயம் உளதாகின்றது. கபாலத்தின் வேதிரேகத்தால் அதாவது அபாவத்தால் கடதத்தின் வெதிரேகம் உளதாகின்றது. இவ்வாறு முற் கபாலத்தின் அநுவய வெதிரேகங்களாற கடதத்தின் அந்நுவய வெதிரேகம காணப்படுகின்றது. படத்தின அநுவய வெதிரேகம் காணப்படுவதில்லை. ஆதலாற கபாலதத்திற கடதத்தின் காரணத்தன்மையுளது; படதத்தின நின்று. இதனாற கபாலதத்தினின்றும் கடமே யுண்டாகின்றது; படமுண்டாவதில்லை. படாதிகளைத் தவிர்த்தற் பொருட்டுக் கடதத்தின் பிராகபாவம கபாலத்திற் சம்பவிப்பதில்லை. கபாலதத்தில் கடதத்தின் உறபத்திக்குப் பின் உற்பத்தி யுண்டாகவேண்டியதாமென எந்த முகையப் பிரயோஜனம். பிராகபாவத்திறகுச் சொல்லப்படடதோ, அதுவும பரிணமவாதத்தில் தோஷமன்று. ஏனெனின், சொரூபமாக நிலைத்துள்ள கபாலம் கடதத்தின் உறபதத்தியைச செய்கினறது. காரியவடிவத்தையடைந்த கபாலதத்தினின்றும கடத்தின் உறபதத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பரிணமவாதத்திற பிராகபாவம நிஷபலமாம.

விசாரிகுமிடதது ஆரமபவாதத்திலும் பிராகபாவம் பயனற்றதாம. ஏனெனின், கடதத்தின் உறபதத்தியுண்டாகிய பின்னும் உற்பதத்தி யுண்டாதல வேண்டுமெ என்று இவ்வாறு கூறின் அவனை இங்ஙனம் கேட்கவேண்டுமெ.—வேறு கடத்தின் உறபத்தியுண்டாதல் வேண்டுமோ? அல்லது எந்தக் கடம எக்கபாலத்தில் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அத உற்பதத்தியுண்டாதல் வேண்டுமோ? வேறுகடத்தின் உற்பத்தியுண்டாகவேண்டுமெனக்கூறின், அதுசம்பவியாது. ஏனெனின் எந்தக்கபாலத்தால எந்தகடமுண்டாகின்றதோ அந்தக்கபாலத்தில் அக் கடத்தின் காரணத்தன்மையே யுளது. மற்றோர் கடத்தின் காரணத்தன்மை மற்றோர் கபாலத்தி லுளது. ஆதலால் வேறு கடத்தின உற்பதத்தியினடைவில்லை. கடம் முன் உண்டாயிருக்கின்றது; அதனுற்பத்தி யுண்டாகுமெனக் கூறின், அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின், யாண்டுக கபாலத்தினின்றும் கடத்தினுற்பத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் உற்பத்தி மற்றைய உற்பதத்தியின் பிரதிபந்தகமாம. ஆதலால் மீண்டும் உற்பத்தியின் உணர்ச்சியில்லை. பிராகபாவம் பயனற்றதாம.

உற்பத்தியின் சொரூபத்தைச்சரூகூமமாக விசாரிக்கின், மீண்டும உற்பத்தியுண்டாதல் வேண்டுமென்று கூறுதலே விருத்தமரம. எனெனின், முதற் கணத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை உற்பத்தியென்பர். கடத்தின் முதற்கணத்தோடுள்ள சமபந்தம் கடத்தின் உற்பத்தி யெனபபடுகின்றது. கடத்தின் அதிகரணத்துள்ள கனத்தின் துவமஸத்திற்கு அதிகரணமாகாத கணம் எதுவோ, அது கடத்தின் முதற்கணமெனப் படுகின்றது. கடத்தின் அதிகரணதத்துக்கணங்கள் அநந்தமாம். அவற்றுள் கடத்தின் அதிகரணத்து இரண்டாவது முதலிய கணங்களெவையோ, அவற்றில் கடாதிகரணத்து முதற்கணத்தின் துவமஸ மிருக்கின்றது. முதற்கணத்தில் கடாதிகரண கூணத்தின் துவம்ஸமில்லை. ஆதலால் கடாதிகரணத்துக்கணத்தின் துவமஸத்திற்கு அதிகரணமாகாதது கடத்தின் முதற்கணமாம். அக்கணதோடுள்ள சம்பந்தமே கடத்தின் உற்பத்தியெனப்படுகின்றது. இரண்டாவது முதலிய கணங்களில் முதற் கணத்தோடு சம்பந்தம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முதற்கணத்திற்றானே 'உண்டாகின்றது' என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது முதலியகணங்களிலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றான் முதற்கணசம்பந்தமாகிய உற்பத்தி மீண்டுமுண்டாதல்வேண்டுமென்றுகூறுதல் "என் காய் மலடி" என்னும் வாக்கியத்திற்குச்சமமாம். எனெனின், கடத்தின்உற்பத்திக்குப்பிறகியகணம் கடாதிகரணத்தினது துவம்ஸத்தின் அதிகரணமேயாகும். ஆதலால் கடாதிகரண கூணத்தின் துவமஸத்திற்கு அதிகரணமாகாத கூணம் மீண்டும் சமபவியாது. இதனால் உற்பத்தியாகியதற்கு உற்பத்தியாதல் வேண்டுமென்று கூறுதல் விருத்தமாம். இவ்வாற்றான பிராகபாவம் நிஷ்பலமாம். "கபாலத்திற் சமவாயமாகக் கடம்இல்லை" என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமான சாமயிகாபாவமே சம்பவிக்கின்றது. "கபாலத்திற் கடமுண்டாகும்" எனனும உணாசசிக்கு விஷயமும் கடதத்தின் வருங்காலமாம். பிராகபாவம பெறப்படாததாம்.

தமது சாஸதிரத்தின் சம்ஸகாரத்தான் நையாயிகர் பிராகபாவத்தினை அங்கீகரிக்கினும் ஸாதியாக (உற்பத்தியுடையதாக) அங்கீகரித்தல் வேண்டும்; அநாதியெனல் பொருந்காது. எனெனின், அந்நியமதத்திலோ எல்லா அபாவங்களுக்கும் அதிகரண பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. நையாயிகமதத்தில் அதிகரண பேதத்தால் அபாவங்களின் பேதமின்று. ஆனால் பிரதியோகியின்

பேதத்தால அபாவத்தின் பேதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒரு பிரதியோகியினை யுடைய அபாவம் நாநா அதிகரணங்களில் ஒன் றேயாகின்றது. ஆனால் பிராகபாவமோ கையாயிக மதத்தினும் அதிகரண பேதத்தால பின்னமேயாம். ஏனெனின், கடத்தின் பிரா கபாவம் கடத்தின் உபாதான காரணமான கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. அவற்றினும் எநதக்கடம எக்கபாலத்தின்கண்ணுளதோ, அக்கடத்தின் பிராகபாவம் அக்கபாலநதின்கண் ணிருக்கின்றது. வேறு கடத்தின் பிராகபாவம வேறு கபாலத்தின்கணுளது. இவ் வாற்றுன் ஒரு பிராகபாவம ஒரே அதிகரணததில் இருக்கின்றது. அக்கபால முதலிய பிராகபாவத்தின் அதிகரணம ஸாதியாம. அவ ற்றிலிருக்கும் பிராகபாவம் எவ்வாற்றானும் அநாதியாதல் பொருந தாது. அநாதி அதிகரணத்தினும் ஸாதியினும ஒரு பிராகபாவம் இருபபதாகுமாயின் அநாதியென்றனுமபொருந்தும். ஆனால் அங் ஙனம நாநா அதிகரணத்திற் பிராகபாவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கபாலமாத்திரத் திருக்கும கடப்பிராகபாவத்திற்கு அநாதித் தன்மை சமபவியாது.

கபாலத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கபாலத்தின் அவயவங்களில் கடததின் பிராகபாவ மிருக்கும். அதற்குமுன் அவயவத்தின் அவ யவங்களிலிருக்கும். இவ்வாற்றால் அநாதி பரமாணுவிலுள்ள கடத தின் பிராகபாவம்அநாதியாமென் றிவ்வாறு கூறின், அது பொருந தாது. ஏனெனின்; தனது பிரதியோகியின் உபாதான காரணத் தில் பிராகபாவமிருக்கும்; பிறவற்றிலிராது. இது நையாயிகர்களது நியமமாம். கபாலததின் அவயவம் கபாலத்தின் உபாதான காரண மாம். கடத்தின் உபாதான காரணமன்று. ஆதலாற் கபாலாவயவ த்தில் கபாலத்தின் பிராகபாவமே சமபவிக்கிற்து. கடத்தின் பிரா கபாவம் கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. கபாலாவயவத்திற் சம்பவி யாது. இவ்வாற்றால் பரமாணு கேவலம் துவியணுகத்திற்கு உபா தான காரணமாம். ஆதலால் துவியணுகத்தின் பிராகபாவமே பர மாணுவின்கண் ணுளதாம். துவியணுகத்திற்கு மேல் திரியணுக முதற் கடபரியந்தமான பிராகபாவங்கள் பரமாணுவிற் சம்பவியா. பரமாணுவில் துவியணுகத்தின் வேறிய பதார்த்தங்களின் பிரா கபாவத்தையும அங்கீகரிக்கின், பரமாணுவினின்றும் கடத்தின் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும்.

அன்றியும் பரிணமவாதத்திலோ காரியகாரணத்திற்கு அபேதம் உண்டு. ஆதலால் துவியணுகமுதல் அந்தியாவயவியான கட பரியந்தம காரணகாரியதாரைக்குப் பேதமில்லை. அம்மதத்திலோ பரமாணுவின்கண் உள்ள துவியணுகத்தின் பிராகபாவமே கட பரியந்தமான காரியதாரையின் பிராகபாவமாம். ஆதலாற் பரமாணுவிற் கடமுதலியவற்றின் பிராகபாவத்தினைக் கூறுதல் பொருந்தும். அக்காரிய காரணத்தின் அபேதமோ ஆரம்பவாதத்திலில்லை. காரிய காரணங்களுக்கு ஒன்றறகொன்று அத்தியந்தபேத மிருக்கின்றது. ஆதலாற் கபாலாவயவதத்திற் கடத்தின் பிராகபாவமில்லை. அங்ஙனமே பரமாணுவில் துவியணுகத்தினது காரியத்தின் பிராகபாவம் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் ஸாதி கபால முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை கூறுதல் அரங்கதமாம.

அக. அநந்தப் பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே நையாயிக மதத்தில் பிரத்துவம்ஸாபாவமும் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்திற்றுனிருக்கும். ஆதலால் கடதத்தின் துவமஸம் கபால மாத்திரத்திருப்பதாம். அஃது அநந்தமா மென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். கடத்துவம்ஸத்தின் அதிகரணமான கபால மெதுவோ, அதன் நாசததால் கடத் துவம்ஸத்தின் நாச முண்டாகின்றது.

அன்றியும் கடத்துவமஸத்தின் நாசத்தை யங்கீகரித்தலில் நையாயிகர் இத்தோஷத்தைக் கூறுகின்றனர்:-கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸம் உளதேல் கடத்தின் மீட்சியுளதாதல் வேண்டும். ஏனெனின், பிராகபாவப் பிரத்தியாம்ஸாபாவங்களின் அநாதாரகாலம் பிரதியோகியின் ஆதாரமாகின்ற தென்பது நியமம. எக்காலத்தில் கடத்துவம்ஸத்தின் துவமஸ முண்டாகின்றதோ, அக்காலம் கடத் துவம்ஸத்தின் அநாதாரமும், பிராகபாவத்தின் அநாதாரமுமாகும்; ஆதலால் கடத்தின் ஆதாரமாகும். இவ்வாற்றால் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தையங்கீகரிக்கின்கடமுதலிய பிரதியோகியின் மீட்சியுண்டாகுமென்னும் தோஷம் இல்லை. ஏனெனின், பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மையும துவம்ஸத்திற்கு அநந்தத்தன்மையும் அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய நியமத்தின் சிததி யுண்டாகின்றது. முற்கூறிய

நியமத்தை யங்கீகரிக்கின் பிராகப்வத்திறகு அநாதிதன்மையுமு துவம்ஸத்திற்கு அநந்தத்தன்மையும் பெறப்படுவனவாம். சித் தாந்தபக்ஷத்தில் பிராகபாவம ஸாதியாம். ஆதலால் பிராகபாவத் தின் உற்பத்திக்கு முந்தியகாலம கடப்பிராகபாவ கடத்துவடஸங் களின் அநாதாரமாம; கடத்தின் ஆதாரம் அன்று. அல்லது முக்கிய சித்தார்ந்தத்தில் முற்றும பிராகபாவத்தின் அங்கீகாரமில்லை. ஆத லால் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தியகாலம் கடப் பிராகபாவத் தின் அநாதாரமாம்; கடத் துவம்ஸத்தின் அநாதாரமுமாம். கட ரூபப் பிரதியோகியின் அநாதாரமாம்; கட ரூபப் பிரதியோகியின் ஆதார மன்று. இதனால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸங்களின் அநா தாரகாலம் பிரதியோகியின் ஆதாரமாகின்றதென்னும் நியமம சம்ப. வீப்பதில்லை. ஆதலால் கடத் துவம்ஸத்திறகும் துவம்ஸம உண்டா கின்றது. முற்கூறிய நியமம சிதநியாமையான் கடத்தின் மீட்சியும் உண்டாகிறதில்லை.

அஉ. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு வாதி வாந்தத் தன்மையையும், அநாதித்தன்மையையும் அங்கீகரித்தல்.

அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாதி ஸாந்த அதிகர ணத்தில் ஸாதி ஸாந்தமாம். எங்ஙனம : கடதத்தில் படத்தின் அந நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அதன் அதிகரணம் கடமாம். அது ஸாதியும் ஸாந்தமுமாம். ஆதலால் கடத்திலுள்ளபடாநந்நியோந் நியாபாவமும ஸாதியும ஸாந்தமு மாம. அநாதி அதிகரணதத்தில் அந்நியோநந்நியாபாவம் அநாதியாம; ஆனால் அநாதியும ஸாந்தமாம்; அநந்த மன்று. எங்ஙனம : பிரஹ்மத்தில் ஜீவனது பேத மிருக்கின் றது. அது ஜீவனது அநந்நியோந்நியாபாவமாம். அதன் அதிகரணம் பிரஹ்மமாம்; அது அநாதியாம். ஆதலால் பிரஹ்மத்திலுள்ள ஜீவ னது பேதமாகிய அந்நியோந்நியாபாவம் அநாதியாம். பிரஹ்மஞான த்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியாயிலாகப் பேதத்தின் அந்தமுண்டா கின்றது; ஆதலால் ஸாந்தமாம்.

அநாதி பதார்த்தத்திற்கும் ஞானத்தால் நிவிருத்தி அத்வைத வாதத்தில் இஷ்டமாம. இதனுளே சுத்த சேதனம, ஜீவன், சுகவ ரன், அவித்தை, அவித்தை சேதனங்களின் சம்பந்தம், அநாதிகளுக் கொன்றற்கொன்றுள்ள பேதம என்னும் ஆறுபதார்த்தங்களும் அந்

வைதமதந்தில் சொநுபமாக அநாதி யெனப்படுகின்றன. சுத்தசேதன மொழிந்த ஐந்திற்கும் ஞானத்தால் நிவிருத்தி அங்கீகரித் திருக் கின்றனர்.

இதில், ஜீவேசுவர்களே அதவைத வாதத்தில் மாயிகமென்று கூறுகின்றனர்; மாயையின் காரியம மாயிகமெனப் படுகின்றது. ஜீவேசுவரர்களே மாயையின் காரியமாகவும் அநாதியாகவும் கூறு தல் விருத்தமாம என்னும சங்கை யுண்டாகின்றது.அச்சங்கைக்கு ச் சமாதானம் வருமாறு:—ஜீவேசுவரர் மாயையின் காரியமென் பது மாயிக பதத்தின் பொருள் அன்று. ஆனல் மாயையினது நிலையின் வரத்ததாய் ஜீவேசுவராகளது நிலையிருக்கின்றது; மாயை யின் நிலைப்பின்றி ஜீவேசுவரர்களது நிலைப்பு நிகழாது; ஆகலின் மாயிகமாம்; மாயையினைப்போலஅநாதியுமாம்.இவ்வாற்றுன் அநாதி அந்நியோந்நியாபாவமும ஸாதமாம, அநந்தமன்று; அங்ஙனமே அத்தியநதாபாவமும் ஆகாய முதலியவற்றைப்போல அவிததை யின் காரியமாம்; நாசமுடையதுமாம். இவ்வாற்றுன் அத்வைத வாதத்தில் சகல அபாவஙகளும் நாசமுடையனவாம. ஒரு அபாவ மும் நித்தியமன்று. அத்வைத வாதத்தில் அநாதம பதாதததங்கள் யாவும் மாயையின் காரியமாம். ஆதலால் ஆத்மாவின் வேருயவற் றிற்கு நித்தியத்தன்மை சம்பவியாது. கட முதலிய பாவ பதார்த் தங்கள் மாயையின் காரியமாதல்போல அபாவமும் மாயையின் காரியமாம.

அத்வைதவாதத்தில் மாயைக்குப பாவரூபம கூறுகின்றனர். ஆதலால் அபாவ பதார்த்தத்திற்கு உபாதானமாதல் மாயைக்குச சமபவியாது. காரியத்திற்கு ஸ்வாதீயமாய் உபாதானம் இருக்கும். அபாவத்திற்கு ஸ்வாதீயமாய் மானபயில்லே. ஆனல் மாயையும் அபாவமும் பாவத்துவ அபாவத்துவங்களின் விஜாதீயமாம். மாயையில் பாவத்துவமும் அபாவத்தில் அபாவத்துவமும் இருக் கின்றன. அங்ஙனமாயினும் சகல அபாவங்களுக்கும் மாயையே உபாதானகாரணம். ஏனெனின், அதிவசநீயத்தன்மை மித்தியாத் தன்மை ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கபடுந்தன்மை அநாத்துமத் தன்மை முதலிய தர்மங்களால் மாயையும் அபாவமும் ஸ்வா தீயமாம். சகல தர்மங்களாலும் உபாதானத்திற்கும் காரியத்திற் கும் ஸ்வாதீயத்தன்மை கூறின், கடகபாலங்களிலும் கடத்துவ

கபாலத்துவ ஜாதீய தர்மங்களிருத்தலான் கீடத்திற்குபாதானம் கபாலமாகாது. மண்மயத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் கடமும கபாலமும ஜாதீயமாதலிபோல அநிர்வசனீயத்துவ முதலிய தர்ம ங்களான் அபாவமும மாயையும ஜாதீயமாம. ஆதலால் சகல அபாவங்களும மாயையின் காரியமா மாகலின் மிதுதையாம்.

ஓர் நூலாசிரியராகிய அதவைதவாதி யொருவா அந்நியதரா பாவ மொன்றனேயே அங்கீகரிக்கின்றனா. மற்ற அபாவங்களை பொய்யென்பா:— எங்ஙனம : கடாதின் பிராகபாவதுதைக கபால தநிற கூறுவா. அது பொய்யாம. ஏனெனில, கடாதின உற்பததி க்கு முதியகால சமபநதியாகிய கபாலமே 'கட முனைடாகும்' என் னும உணாவிறகு விடயமாம. கடாதின் பிராகபாவம அப்பிரசிநத மாம. அங்ஙனமே தண்ட முதலியவற்றுற பொடிக்கப்பட்ட கபால த்தின அலலது பிரிக்கபபட்ட கபாலாதின் வேறுய கடதுபவம்மை மும அபபிரசித்தமாம. அங்ஙனமே கட சமபநத மின்றிய பூதல மே கடதின் சாமயிகாபாவமாம. கடமிருகுகுங்காலாதுக் கடத் தின் சமபநதியாகிய பூதலம இருக்கின்றதாகலின் கட சமபநத மின்றிய பூதலம இன்று. இவ்வாறுற் சாமயிகாபாவம அதிகரண த்தின வேறன்று. அங்ஙனமே கடாதின்கணுள்ள படதின் பேத நதிணைக் கடதில் இருபதாய படாநதியோந்நியாவ மென்பர். அஃது இரண்டனது அபேதாதின் அநதியநதாபாவ ரூபமாம். இரண்டு பதாதநங்களினது அபேதாத்தியந்தாபாவதின் வேறுய அந்நியோநயாபாவம அப்பிரசிதமாம. இவ்வாறுன் அதியந் தாபாவ மொன்றேயுளது. பிறிதோ அபாவமுமின்று. இவ்வாறு அபாவ நிரூபணதில வெகு விசாரமுளது. நூல விரியுமெனும அச்சததால் அதன் தனமைமாத்திரம அறிவிக்கப்பட்டது.

அசு. அபாவப்பிரமைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாணத்தின் நிரூபணமும், அபாவ ஞானத்தின் பேதபூர்வகமாக நியாயமதத்தில் பிரமப் பிரத்தி யகூத்தில் விசேஷயாபேகூயின்மையும்.

அபாவதின் சொரூபம நிரூபிக்கப்பட்டது. அதிறபிரமாணம நிரூபிகபபடுகின்றது:—அபாவத்தின் ஞானம் இருவகையாம.ஒன்று பிரம வடிவின்து. மற்றையது பிரமை வடிவினது. பிரம ஞானமும் பிரமையைப்போல் பிரத்தியகூபரோகூபேதாத்தால் இருவகை யாம்

கடமுடைய பூகலத்தில் இநதிரிய சையோகமிருந்தும், ஒருவாற்றும் கடகதின உணாசகியுண்டாகவிலலையாயின்அண்டக் கடாபாவகதின் பிரந்தியகூப் பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆனால விஷயமின்றிப் பிரதகியகூ ஞானம உண்டாகாது. அந்நியதாக்கியாதி வாதியின் மதத்திலோ பிரஎம்மபபிரத்தியகூகதில விஷயதினபேகையில்லை. ஆனல அநிய பதாரதகதின் அநிய வடிவமாகிய ஞானதகை அந்நியநாக்கியாதி யெனபர். ஆகலால் எந்தப பதார்தகதின அந்நிய வடிவமான ஞானமுண்டாகிறதோ, அதன் அபேகையுண்டு. எங்ஙனம: பழுகையின பாமபுக ருன்மை வடிவமான ஞானமுண்டாகிறது; அதன்கண் பழுதையின அபேகை யுளது. அங்ஙனமாயினும, எவ்விஷயதினை ஆகாரம (வடிவம) ஞானதில தோறுகினறதோ, அதன் அபேகை அநியநாக்கியாதி வாதி மதத்தில இலலை. அது சாப்பதின ஆகாரம பிரமத்தில் தோறுமியும அதன் அபேகையிலலாதுபோலவாம.

அசை. சித்தாந்தத்தில் பரோகூப்பிரமத்தில் விஷயத்தின்அபேகையின்மையும், அபரோகூப் பிரமத்தில் அதன் அபேகையுண்மையும்.

அங்ஙன்மாயினும சிகாகாதத்தில அசிாவசனீயகியாதியுளது. யாண்டிப பிரதியகூப பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரம ஞானதகைப்போல அசிாவசனீய விஷயதகின் உறபாதியுமுண்டாகின்றது. ஆதலால வியாவகாரிக கடமுடைய பூதலத்தில பிராதிபாவிக கடாபாவம அசிாவசனீயமாயுண்டாகின்றது. வியாவகாரிக கடாதிறகு வியாவகாரிக கடாபாவதோடு விரோதமுண்டு.பிராதிபாவிக கடாபாவதோடு வியாவகாரிக கடதிறகு விரோதம இன்று. ஆதலால வியாவகாரிக கடமுடைய பூதலத்தில அசிாவசனீய கடாபாவமும அதன் அசிாவசனீய ஞானமுமாகிய இரண்டுமுண்டாகின்றன. அண்டுக் கடாபாவத்தின பிரந்தியகூப் பிரமம் தொலலப்படுகின்றது. யாண்டு அநதகனுக்குப் பொய்ய (வஞசக)னது வாகபிபதால கடமுடைய பூதலதில் கடாபாவத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அது அபாவதின் பரோகூப்பிரமமாம. பரோகூ ஞானதில் விஷயத்தின் அபேகையில்லை. ஏனெனின் கழிநதனவும வருவனவுமாயவறறின் பரோகூ ஞானம உண்டாகின்றது.ஆகலால்அபாவத்தின் பரோகூபபிரமம யாண்டு உண்டா

கின்றதோ, ஆண்டுப் பிராதிபாவிக அபாவத்தின் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. கேவலம அபாவாகார விருதத்திவடிவினதாகிய ஞானத்தின் உற்பத்தியே யுண்டாகினறது.

அநு. சித்தாந்தத்தில் அபாவப்பிரம முதலிய விடங்களில் அநித்தியாதாக்கியாதியின் அங்கீகாரம்.

அல்லது பரோக்ஷப்பிரமாதிணீபரிபாலயாண்டு அபாவத்தின் பிரதியக்ஷப பிரமம உண்டாகினறதோ, ஆனமும பிராதிபாவிக அபாவத்தின உறபத்தியுண்டாகிற தில்லை. ஆனால அபாவத்தின் பிரமம அநியதாகியாதிவடிவினதாம. எனெனின், இரஜ்ஜுமூடலியவறறில சாப்பமுதலிய பிரமாதிணீ அநியதாக்கியாதி வடிவமாகக கொளளின் இதரேதாஷம உளதாகினறது:—இரஜ்ஜுவில சர்ப்பதன்மைத காமதத்தின தோறறத்திணீ அநியதாக்கியாதியெனபா; அது சமபவியாது. ஏனெனின், இநதிரியத்தின சமபந்தம இரஜ்ஜுவோடும இரஜ்ஜுவுதன்மையோடும உளது. சாபபாகதன்மையோடுஇநதிரியதினசமபநதமின்று. விஷயசமபநதமின்றி இநதிரிய ஜநிய ஞானமுணடாகுதலில்லை. ஆதலால இரஜ்ஜுவின் சாபபாகதனமைத காமமாகத தோறறுதல வடிவினதாகிய அநநியதாக்கியாதி சமபவியாது. இவவாறு பிரதியக்ஷப பிரம ஸதலத்தில அநியதாக்கியாதியை நிஷேதிதது அநிரவசனீயக கியாதியை அங்கீகரிததிருககின்றனர். அதறகானமை முன கூறபபடடுளளது.

ஆனால் யாண்டு அநிஷடானமும ஆரோப்பியமுமாகிய இரண்டும இநதிரிய சமபநதியாகின்றனவோ, ஆண்டு முறகூறிய தோஷம சமபவியாது. ஆதலால சித்தாந்தநூல்களினும்மூடு அந்நியதாக்கியாதியே எழுதப்பட்டுளளது. எங்ஙனம்? புஷ்பதத்தின்மேல வைக்கபபட்ட ஸபடிகதத்தில செமமையின் பிரதியக்ஷப பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டுப் புஷ்பதத்தின் செமமையோடும நேதரித்திறகுச சையக்க சமவாய சமபநதம் அலலது சையுக்த தாதான்மியசமபநத முளது. ஸபடிகதத்தோடு நேதரித்திறகுச சையோகசமபநதமிருகின்றது. ஆண்டுச ஒ்மை ஆரோப்பியமும ஸபடிகமீ அநிஷடானமுமாம. ஆண்டுப் புஷ்பதத்தின் ஃபாவகாரிக செமமை ஸபடிகதில்தோற்றுகின்றது; ஸபடிகதில் அநிரவசனீய செமமையின் உறபத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், செமமையோடு சாபபாகதனமையோடு,

போலச் செம்மையோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகாதிருக்குமாயின், விஷயத்தோடு சமபந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்யஞானமுண்டாகா தென்னும தோஷம உண்டாம். நேத்திரத்தோடு செமமைக்குச சமபந்தமிருந்தலின் முற்கூறிய தோஷம் சமபவிப்பதில்லை. ஆதலால் ஆரோப்பியத்தின் சநிதான ஸ்தலத்தில் அந்தியதாக்கியாதியே சமபவிக்கின்றது.

அங்ஙனமே கடமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவப் பிரமமுண்டாயின், ஆண்டு ஆரோப்பிய அதிஷ்டானங்களின் சநிதான மிருத்தலான் ஆரோபபியதோடும இந்திரியத்திற்கு அதிஷடானத தோடுபோல சமபந்தம் இருக்கின்றது. எனினின் அதிஷடானம் பூதலமாம்; ஆரோப்பியமாகிய கடாபாவம பூதலந்திலோ இல்லை; ஆனை பூதலத்திலிருகும பூதலதன்மையில் கடாபாவம் இருக்கின்றது. அன்றியும பூதலதிலிருக்கும் உருவம் பரிசம முதலிய குணங்க ளெவையோ அவற்றின் கண் கடாபாவம இருக்கின்றது. பூதலத்தன்மையின்கண்ணும பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்க ளோடும கடதத்தின்சையோகம என்றும உண்டாகாது. எனினின் இரண்டு திரவியங்களுக்குச் சையோகமுண்டாகும். கடமோ திரவிய மாம; பூதலத்தன்மை திரவியமன்று; ஜாதியாம. அகனோடு கடத்திற்குச சையோக முண்டாகாது. பூதலதின் பரிச முதலியனவும் திரவியமன்று; குணமாம. அவற்றின்கண்ணும கடதத்தின்சையோகம சமபவியாது. எதன்கண் எதன் சையோக சமபந்தமுண்டாகவில்லையோ, அதனகண் அப்பதார்த்தத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அந்தியந்தாபாவ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றாற் பூதலத்திற் சையோக சமபந்தந்தாற கடமிருகினும பூதலதனமையிலும் பூதலத்தின் குணங்களிலும சையோக சமபந்தசபாற் கடமின்மையாற் சையோக சமபந்தாவசினன கடாத்தியந்தாபாவம இருக்கின்றது. ஆண்டு அதிஷடானம பூதல்மும், ஆரோப்பியம கடாதத்திய நந்தாபாவமுமாம. அதற்குப் பூதலதோடு சுவாதிகரண சமவாய சமபந்தமிருக்கின்றது. சுவ என்பது கடாத்தியநதாபாவம; அதன் அதிகரணம பூதலத்தன்மையும பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களுமாம; அவற்றின் சமவாயம பூதலத்தின்கண்ணுளது. பூதலத்தின் கடாதத்தியநதாபாவதோடு சுவசமவேத விருதத்தன்மைச் சமபந்தம உளது. சுவ என்பது பூதலம; அதன்கண் சமவேத மென்பது சமவாய சம்பந்ததானிருக்கும பூதலத்தன்மையும்

குணமுமாம்; அவற்றில் விருத்திந்நின்மை யென்பது ஆதேயத்தன்மையாம். அஃது அத்தியந்தா பாவத்திற் குளது. இவ்வாறு ஆரோப்பிய அதிஷ்டானங்களுக் கொன்றறகொன்று சமபந்தம் இருத்தலின் சந்நிதானம் இருக்கின்றது. ஆதலால பூதலத்தன்மையினிருப்பதும உருவம பரிசமுதலியவற்றி னிருப்பதுமாகிய வியாவகாரிக கடாததியதாபாவ மெதுவோ, அது பூதலத்திற் றோற்றுதல்ல் அபாவதத்தின் பிரமம அநாயதாகயாதி வடிவினதாம. பிராதிபாவிக அபாவத்தின் உற்பதி கிஷ்பிரயோஜனமாம. இவ்வாற்றோற் பிரத்தியகூ பரோகூ வேறுபாட்டால் அபாவப்பிரமம் இருவகைத்தாம்.

அசூ. பிரத்தியகூபரோகூ யதார்ந்தப்பிரமரூப அபாவப்பிரமைக்கு இந்திரியமும் அநுபலம்ப முதலியனவும் சாமக்கிரியாதலைக்கூறுதல்.

அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையும் பிரத்தியகூ பரோகூ பேதத்தால் இருவகைத்தாம:— நையாயிகர் மதத்திலோ இநதிரிய ஜநிய ஞானத்தை அபரோகூமென்பர; அதனின் வேறுய ஞானத்தைப் பரோகூமென்பர. அபாவதிதினுமம இநதிரியத்தின விசேஷணதன்மைச் சமபநதமாதல், சுவசமபநத விசேசஷணத்தன்மைச்சமபநதமாதல யாண்டு உளதாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியகூப்பிரமையுமபரோகூப்பிரமையுமசொல்லப்படுகின்றன. ஙனமசரோதநிரதேதாசப்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மை சமபநத மூள்ளவிடதது சப்தாபாவதத்தின் சுரோத்திர ஜநிய ப்பிரத்தியகூப் பிரமை யுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே பூதலதில கடாபாவம உளதாகியவிடத்து நேத்திர சம்பந்தப்பட்ட பூதலத்தில் அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச சமபந்தம் இருததலாற் கடாபாவதத்தின் நேதிர ஜநியப் பிரத்தியகூப் பிரமையுண்டாகின்றது. ஆனல் புருஷனின்றிய பூதலத்தில யாண்டுக் கடடையில் புருஷப்பிரமம உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புருஷாபாவம் இருக்கின்றது. புருஷாபாவத்தோடு நேதிரத்தின் சுவசமபந்த முடைய விசேஷணத்தன்மைச சமபந்தமும் இருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும புருஷாபாவத்தின் பிரத்தியகூம் உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் அபாவத்தின் பிரத்தியகூத்தில இந்திரியம காரணம, பிரதியோகியின் அநுபலம்பம்(உணர்சசியின்மை)சககாரி. யாண்டு

க்நாணுவில் புருஷபபிரமம உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரதி யோகியின் அநுபலமபம உண்டாகிறதில்லை. ஆனால புருஷப்பிரதி யோகியின் உபலப்பம் அதாவது ஞானமிருக்கின்றது. எங்ஙனம: கடமுதலிய கிரவியஙகளின் சாகஷாஷப் பிரதயகஷதில நேத் திரம் கரணமாம. அநதகாரத்தில் கடதின் சாகஷாஷப் பிரதி யகஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேதரஜந்திய சாகஷாஷப் பிர த்தியகஷத்தில் ஆலோக (பிரகாச) சையோகம சககாரியமாம. ஆக லால் அநதகாரதனுள்ள கட மாருமாயின் ஆண்டு நேதரதிரேகதிரிய மிருக்கின்றது; நேதரதிரேகதிரியதற்குக் கடதோடு சையோகமு மிருகின்றது. அஙஙனமாயினும கடதிறகு ஆலோகதோடு சையோகவடிவ சககாரியில்லை. ஆதலால் அநதகாரதனுள்ள கடத தின சாகஷாஷப பிரதயகஷ முண்டாகிறதில்லை. சாகஷாஷப் பிர தயகஷதில ஆலோகசையோகம சககாரியமாம. ஆண்டு இநதிரிய நதோடுள்ள ஆலோகதின சையோகம எதுவன்று; ஆனால் விஷயத தோடுள்ள ஆலோக சையோகம எதுவாம. ஆதலால பிரகாசத்தி னுள்ள புருஷனுக கநதகாரதனுள்ள கடத்தின் பிரதயகஷமுண் டாகிறதிலலை. ஆண்டிநதிரியத்துடனே ஆலோகதின சையோக மிருக்கின்றது; விஷயமாகிய கடதோடு ஆலோகதின சையோக மில்லை. அநதகாரதனுள்ள புருஷனுகபும பிரகாசதனுள்ள கட த்தின் பிரதயகஷம உண்டாகின்றது. ஆண்டு இநதிரியத்துடனே ஆலோகதின சையோகம இலலை; விஷயத்தோடு ஆலோகதின சையோகம இருகினறது. ஆதலால விஷய ஆலோகங்களின் சையோகம நேதரஜந்திய ஞானதில சககாரியமாம. அஙஙனமா யினும், கடதின பூரவதேச (முனனிட) தில ஆலோகத்தின் சையோகமுண்டாய்ப் பசசிமதேச(பினனிட)தில், நேதரதிரதின சையோக முணடாகுமிடதைக் கடத்தின் சாகஷாஷப்பிரத்தியகஷ முண்டாகிற தில்லை; உண்டாதல வேண்டும. எனனின, விஷயத் தோடு ஆலோகதின் சையோக வடிவ சககாரி யிருக்கின்றது. சையோகவடிவ வியாபாரமுடைய நேத்திரேதிரிய கரணமும் உளது. ஆதலால் எதைக் கடதின் தேசதில் நேதரதிரதின் சையோக முண்டாகினறதோ, அதே தேசதில் ஆலோகதின் சையோகம சககாரியாகின்றதென்று கொள்ளலவேண்டும. தீபம் சூரியன்முதலியவறறின் பிரபையை ஆலோகமெனபா.எங்ஙனம நிர வியதின சாகஷாஷப் பிரதயகஷதில ஆலோகத்தின் சையோ

கம் சககாரியாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரததியகூத்தில இந்திரியம காரணமும, பிரதியோகியின் அநுபலமபம சகாரியமாம. அதலால காரணஙில புருஷப்பிரம முண்டாகுமிடத்து, புருஷாபாவதநின் பிரதநியகூ முண்டாகிறதிலலை. அஙனமே யாண்டுப பூதலத்தில கடமிலலாமல, கடதநிறருச சமானமான வேறு பதாததம வைகலப்படடிருகினறதோ, ஆண்டுக கட்பிரம முண்டாய்விடுகினறது. அபபூதலதில கடாபாவமிருகினறது. கடாபாவதநீதாடு இநதிரியதநின சுவசமபநதமுடைய விசேஷணதநனமைச சமபநதமுமிருக்கினறது. வேனினை கடதநின பிரமமோ உண்டாயிருகினறது; கடமிலலை. ஆனல கடாபாவம இருக்கின்றது. புநறகுப பூதலதில விசேஷணதநனமைச சமபநதமிருக்கினறது. அபபூதலதோ டிநதிரியதநிறருச சையோகம இருதநலின் ஒநதிரிய சம்பநதமுடையதெனபபடுகினறது. இநதிரிய தநீதாடு சமபநதமுடையதாகிய பூதலதில அபாவதநின விசேஷணதநனமைச சமபநதம இருகினறது. ஆதலால சமபநத வடிவ வியாபாரமுடைய இநதிரியம காரணமாம. பிரதியோகியின அநுபலமபம சகாரியன்று. ஏனெனின ஞானதநதை உபலம்பமெனபர். அநதஞானம பிரமமாகுக, அல்லது பிரமையாகுக. இதில விசேஷமினறு. யாண்டுக கடதநின பிரமம உண்டாகினறதோ, ஆண்டுக் கடாபாவதநின பிரதியோகியாகிய கடமிலலதோ அதன அநுபலமபம இன்று. ஆனல பிரமரூப உபலம்ப (ஞான) மிருகின்றது. இவ்வாறருன் அபாவநநின பிரதநியகதநில இநதிரியம் காரணமும, பிரதியோகியின அநுபலமபம சகாரியமாம. பிரதியோகியின் அநுபலமபநதை மாதநிரம சகாரியெனினும நிவாகமுண்டாவதிலலை. வேனின், ஸ்தமபநதில பிசாசின பேதமோ பிரதியகூமாம. ஸ்தமபநதில் பிசாசின் அதநியநதாபாவம பிரதியகூமன்று. இநதமபம பிசாசனெனனும அநுபவம எல்லாஜனங்களுகுமுண்டு. ஆனல ஸ்தமபதநில் பிசாசிலலையெனனும நிசயமுண்டாகிறதிலலை. ஆண்டு முதல அநுபவதநிறகு விஷயம ஸ்தம்பபதநநிலுள்ள பிசாசின அநரியோநயாபாவமும; இரண்டாவது அநுபவதநிற்கு விஷயம பிசாசின அநதியநதாபாவமுமாம. இரண்டபாவங்களுக்கும பிரதியோகி பிசாசாம. அதன அநுபலமப மிருக்கின்றது. இநதிரிய சமபநதமுடையது ஸ்தமபமாம. அதிற் பிசாசின் அநரியோநயாபாவமும பிசாசின் அத்தியநதாபாவமுமாகிய

இரண்டும் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தாலிருக்கின்றன. ஆதலால் பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவத்தினைப்போலப் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவத்தினது பிரத்தியகூ முண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙனமே ஆதமாவினிடத்துஸ சுகாபாவ துக்காபாவங்களினது பிரதியகூம உண்டாகினறது; தாமாபாவ அதாமாபாவங்களின் பிரத்தியகூ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாதாதை எல்லோருடைய அநுபவத்தாலும பெறப்பட்டாம். 'இப்போது என்னிடத்துச சுகமில்லை, இபபோது என்னிடதது துக்கமில்லை' என்னும் இவ்வித அநுபவம எல்லோருக்கும உண்டாகின்றது. அவ்வநுபவம நியாயமதத்தில் மானஸப பிரதத்தியகூ வடிவினதாம. மனதின் சுகாபாவத்தாலும துக்காபாவதாலும சுவசையுத்த விசேஷணதாதன்மைச சம்பந்தமிருகின்றது. ஏனெனின, சுவ என்பது மனம; அதனுடு சையுத்தமென்பது வசையோகமுடைய ஆத்மா; அதனிடத்து விசேஷணதாதன்மைச சமபநதத்தால் சுகாபாவமும துக்காபாவமும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே தாமாபாவ அதாமாபாவங்களோடு மனத்திறகுச சுவசையுத்த விசேஷணத்தன்மைசசமபநதமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும பிரதத்தியகூமாகிறதில்லை. 'என்னிடதது தர்மமில்லை, என்னிடதது அதாமமில்லை' என்னும பிரத்தியகூ அநுபவமொருவருக்கு முண்டாகிறதில்லை. சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரதியோகிகளாகிய சுக துக்கங்களின் அநுபலமபம சீங்ஙனம் அபாவகாலத்தி லுண்டாகினறதோ, அங்ஙனமே தாமாபாவ அதாமாபாவங்களின் பிரதியோகிகளாகிய தாமாதாமங்களின் அநுபலம்பமும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரதியோகியின் அநுபலம்பவடிவமான சகாரியோகூடிய மனதினுல் சுகாபாவ துகாபாவங்களின் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே தாமாதாமரூப பிரதியோகியின் அநுபலமபவடிவ சகாரியோகூடிய மனதினுல் தாமாதாமங்களினது அபாவத்தின் பிரதத்தியகூமும் உண்டாதல வேண்டும். அங்ஙனமே வாயுவில உருவத்தின் அபாவப் பிரத்தியகூமிருக்கின்றது; குருத்துவாபாவப் பிரதத்தியகூமில்லை. உருவாபாவத்தின் பிரதியோகி உருவமும, குருத்துவாபாவத்தின பிரதியோகி குருத்துவமுமாம. அவ்விரண்டின் அநுபலம்பமும வாயுவிலிருக்கின்றது. நேத்திரத்திற்கு வாயுவோடு சையோக சம்பந்தம உண்டாகின்றது. நேத்திரசையுத்தவாயுவில் உருவாபாவமும குருத்துவாபாவமும் விசேஷணத்தன்மைச சம்பநதத்தால் இருக்கின்

றன. ஆதலால் சுவசமபக்ஷமுடைய விசேஷணத்தனமைச சமபக்ஷத்தால எங்ஙனம வாயுவில உருவ பாவத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரதியக்ஷமுணடாகின்றதீதா, அங்ஙனமே சுவசமபக்ஷமுடைய விசேஷணத்தன்மைச சமபக்ஷம குருத்துவாபாவத்தோடும நேத்திரத்திற் கிருகினறது. அதனால் "வாயுவில உருவம இல்லை" என்னும சாக்ஷாஷ ஞானத்தைபபோல "வாயுவில் குருத்துவம இல்லை" என்னும சாக்ஷாஷ ஞானமு முண்டாகலாவெண்டும. ஆதலால இநதிரிய ஜனிய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில கேவல அநுபலமபம சகாரியனறு; ஆனால யோக்கியாநுபலமபம சகாரியாம. வாயுவில் எங்ஙனம உருவத்தின அநுபலமபம இருக்கின்றதீதா, அங்ஙனமே குருத்துவத்தின் அநுபலமபமும இருக்கின்றது. ஆனால யோக்கியாநுபலமபம உருவத்திறகுளளது; குருத்துவத்திறகு யோக்கியாநுபலமபமினறு. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷமாகத்தக்கின் அப்பிரதிதியை யோக்கியாநுபலம்பமென்ப. உருவமோபிரத்தியக்ஷயோக்கியமாம; குருத்துவம பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஏனெனின் தாசின ஊஷ்மத்துவமுதலிய தன்மையால குருத்துவத்தின் அநுமிதியுணடாகினறது. எவ்விந்திரியத்தாலும குருத்துவத்தின் ஞானம உண்டாகிறதில்லை ஆதலால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய குருத்துவமிலலாதிருத்தலின் அதன் அநுபலமபம யோக்கியாநுபலமபமீம் அன்று. அங்ஙனமீம ஆகமாவினிடத்துஜ சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகினறது. ஆண்மை பிரத்தியக்ஷயோகிய சுகத்தின் அநுபலமபமும, பிரத்தியக்ஷயோக்கிய துக்கத்தின் அநுபலமபமும இருத்தலான சகாரிக்கு யோகியாநுபலமபம சம்பவிகினறது. தாமாபாவ அதாமாபாவங்களின் மானஸப் பிரத்தியக்ஷம ஆதமாவினிடத்து உண்டாகிறதில்லை. ஆண்மை தாமாதர்ம வடிவமான பிரதியோகியின அநுபலமபீமோ திருகின்றது. ஆனால தாமாதாமம கேவலம ஞானநிரவேதனியமாம; பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆதலால தாமாதாமங்களுக்கு யோக்கியாநுபலமபமில்லை. அவற்றின இன்மையால் தாமாபாவ அதாமாபாவங்களின் மானஸப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை.

அள. வ்ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் திருஷ்டாந்தத்தால் சங்தை சமாதான பூர்வகமான அநுபலம்பத்தின் நிர்ணயம்.

அங்ஙனமே வ்ஸ்தம்பத்தில பிசாசினது அதத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஆண்மை பிசாசு வடிவமான

பிரதியோகியின் அநுபலம்பமோவிருக்கின்றது; ஆனல்பிரத்தியகூ யோக்கியமான பிசாசில்லே. ஆதலால் யோக்கியாநுபலமப மில்லே. பிரத்தியகூ யோக்கியமான பிரதியோகியின் அநுபலம்பத்தினே யோக்கியாநுபலம்ப மென்பா. பிசாசினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய பிசாசு எதுவோ, அது பிரத்தியகூ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் பிசாசின் அநுபலமபம யோக்கியாநுபலமப மன்று.

இதில் இச்சங்கையுளது:—ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் பேதமும் பிரத்தியகூ மாகலாகாது. ஏனெனின பிசாசின் அநியோநியா பாவத்தினேப் பிசாசின் பேத மென்பா. அதன் பிரதியோகியும பிசாசாம; அது பிரதத்தியகூ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் யோக்கி யாநுபலமபத்தின் அபாவத்தால் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவத் தைப்போலப் பிசாசின் அநியோநியாபாவமும அப்பிரத்தியகூ மாதல்வேண்டும. சித்தாந்தியானவா "முற்கூறிய வடிவம யோக்கி யாநுபலமபமன்று; ஆனல் பிரத்தியகூ யோகிகிய அதிகரணத்தில் உள்ள பிரதியோகியின் அநுபலமபத்தினே யோக்கியாநுபலம்ப மென்பா. பிரதியோகி வேண்டுமானல் பிரதத்தியகூ யோக்கியமா யிருக்குக, அல்லது அப்பிரதத்தியகூமாயிருக்குக. அபாவத்தின் அதி கரணம பிரத்தியகூயோக்கியமா யிருத்தல்வேண்டும். ஸ்தமபத்தி லுள்ள பிசாசின் அநியோநியாபாவம ஏதுவோ அதன் பிரதி யோகி பிசாசாம; அதுவோ பிரதத்தியகூ யோகிபமன்று. அதில் பிரத்தியகூ யோக்கியதையின் அபேகையும இல்லே. என்றாலும பிசாசின் அந்தியோநியாபாவத்தின் அதிகரணம் ஸ்தமபமாம. அது பிரத்தியகூ யோக்கிபமாயிருத்தலால் யோக்கியாநுபலமபத தின் சற்பாவம் (இருப்பு) உளது. ஆதலால் பேயின் அநியோந் நியாபாவம ஸ்தமபதத்திறபிரதத்தியகூமாதல் சம்பவிக்கின்றது" என் பாராயின் சித்தாந்தியின் இசமாதானம சமபவியாது. ஏனெனின் முறகூறிய தன்மையால் இசசித்தாந்தமுண்டாகின்றது:—அபாவத் தின் பிரதியோகி பிரத்தியகூ யோக்கியமா யிருக்குக; அல்லது பிரத்தியகூ அயோக்கியமாயிருக்குக. யாண்டு அபாவத்தின் அதிகர ணம் பிரதத்தியகூயோக்கியமாயிருக்கின்றதோ ஆண்டுப்பிரதியோகி யினநுபலமபமுண்டாகின்றது. அநத யோக்கியாநுபலம்பம் அபாவ த்தின் பிரத்தியகூத்தில் சகாரியாம். இத்தன்மையான அரத்த த்தை அங்கீகரிக்கின், ஸ்தமபத்தில் பேயின் அத்தியந்தாபாவமும்

பிரத்தியகூமாதல் வேண்டும். அங்ஙனமே ஆதமாவினிடதுள்ள தாமாபாவ அதாமாபாவங்களும பிரதத்தியகூ மாதல் வேண்டும. வினெனின் ஸ்தமபதத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அத்தியநதாபாவத தின் அதிகரணம ஸ்தமபமாம. அது பிரதத்தியகூ யோக்கியமாம். ஆதமாவின்கண்ணுள்ள தாமாபாவ அதாமாபாவங்களின் அதி கரணமாகிய ஆத்மாபிரத்தியகூ யோகியமாம. ஆனால இவ்வள்வு பேதமுண்டு. ஸ்தமபமோ பாகியேநதிரியதாதால நேரன்றிய பிரத தியகூ யோகியமம். ஆதலால ஸ்தமபததுள்ள பேயின் அத்தி யநதாபாவம பாகியேநதிரியதாதால நேரன்றிய பிரதத்தியகூமாதல் வேண்டும. ஆதமா மானசப் பிதத்தியகூ யோக்கியமாம. ஆதலின் ஆதமாவினிடதுள்ள தாமாபாவ அதாமாபாவங்களின மானசப் பிரத்தியகூமுண்டாதல் வேண்டும. வாயுவிறகுப பிரதத்தியகூ யோ க்கியதாதன்மை அங்கீகரிக்கின, வாயுவினகண்ணுள்ள குருதாதுவ (கனத்தன்மை) அபாவதாதின் பிரதத்தியகூ முண்டாதல்வேண்டும. வாயுவிறகுப் பிரத்தியகூ யோக்கியதாதன்மை அங்கீகரியாவிடின், வாயுவின்கண்ணுளள உருவத்தினது அபாவதாதின பிரத்தியகூ மும உண்டாக லாகாது; வாயுவில உருவதாதின் அபாவம பிரதத்தி யகூமாமெனபது சிந்தாந்தமும மதிபவகித்தமுமாம. இபபொருள் மேல் விளகுகமாகும. சிதகாகதி இவ்வாறு சமாதானஞ்செய்வா ராயின் அதாவது:—யோக்கியாநுபலம்பமி இருவகைத்தாம. ஒன்று பிரத்தியகூ யோக்கியப் பிரதியோகியின் அநுபலமப மாகிய யோக்கியாநுபலம்பமாம; இரண்டாவது பிரத்தியகூயோக்கிய அதி கரணத்தில் பிரதியோகியின் அநுபலமபமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மாம. அத்தியநதாபாவத்தின் பிரத்தியகூததிலமுதல்யோக்கியா நுபலமபம சகாரியாம. ஆதலால அதிகரணமோ பிரதத்தியகூ யோக் கியமாகுக, அலலது அயோக்கியமாகுக. எனத அத்தியநதாபாவத் தின் பிரதியோகி பிரதத்தியகூ யோக்கியமாகின்றதோ, அதன் அநு பலமபம அத்தியநதாபாவதாதின பிரதத்தியகூததில சகாரியாம. அநந்யோநந்யாபாவதாதின் பிரத்தியகூதத்தில்இரண்டாவது அயோக்கி யாநுபலம்பம் சகாரியாம. ஆதலால அநந்யோநந்யாபாவதாதின் பிரதியோகி பிரத்தியகூ யோக்கியமாகுக, அலலது அயோக்கிய மாகுக. பிரதத்தியகூ யோக்கிய அதிகரணத்தில பிரதியோகியின் அநுபலமபம. அநந்யோநந்யாபாவத்தின பிரத்தியகூத்தில் சக காரியாம். ஆதலால் ஒரிடத்துமதோஷமிலலை. ஸ்தமபததிலபேயின

அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய பேயானது பிரத்தியகூயோக்கியமன்று. ஆதலால் ஸ்தமபத்தின்கண் ணுள்ள பேயின் அத்தியநதாபாவம அப்பிரத்தியகூமாம. ஸ்தமபதத்தின்கண் ணுள்ள பேயின் அந்தியோநதியாபாவதத்தின் அதிகரணம் ஸ்தம்பம; அது பிரதத்தியகூமாம. ஆதலால் ஸ்தமபத்தின்கண் ணுளள பேயின் அந்தியோநதியா பாவம பிரத்தியகூமாம. ஆத்மாவினசண் ணுள்ள சுகாதத்தியநதாபாவ ஸுக்காத்தியநதாபாவங்களின் பிரதியோகியா கிய சுகதுக்கங்கள் மானசப் பிரதத்தியகூ மேர்க்கியமாம் அவற் றின் அதத்தியநதாபாவங்களினது மானசப் பிரத்தியகூம் உண்டா கின்றது. தாம அதாமங்கள் பிரதத்தியகூயோக்கியமன்று. ஆதலால் அவறறின் அதத்தியநதாபாவங்களினது பிரதத்தியகூம உண்டாகிற தில்லை. உருவ குணமோ பிரத்தியகூ யோக்கியமாம. ஆதலால வாயுவில உருவதத்தின் அத்தியநதாபாவதத்தினது பிரதத்தியகூமுண் டாகின்றது. குருதத்துவகுணம பிரதத்தியகூ யோக்கியமன்று. ஆத லால வாயுவினுள்ள குருதத்துவத்தின் அத்தியந்தாபாவம பிரதத்தி யகூமன்று. இவ்வாறருல இபபொருள் பெறப்பட்டதாயிறறு:— அதிகரணதத்துள்ள பிரதத்தியகூயோக்கியதனமையும பிரதியோகி யின அநுபலமபமும அநியோநியாபாவதத்தின பிரதத்தியகூத்தில சகாரி பாம; பிரதியோகியின்கண் ணுள்ள பிரத்தியகூ யோக் கியதன்மையும, பிரதியோகியின் அநுபலமபமும அநியநதர பாவதத்தின பிரத்தியகூதத்தில் சகாரியாம எனனும இதகைய நியமதத்தைச சிததாநதி கூறின அதுவும சமபவியாது. எனெனின அநியோநதியா பாவதத்தின பிரதத்தியகூத்தில அதிகரணதத்தின் யோக்கியதன்மை நேறறு வாசூமாயின், வாயுவில உருவமுடைய தின் பேதத்தினது பிரதத்தியகூம உண்டாகினறது. அது உண்டாக லாகாது. "வாயு உருவம் உடைய தன்று" எனனும பிரத்திய கூம எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. சொல்லப்படுகினற கிரம மாக இத்தன்மைப் பிரதத்தியகூம சமபவிக்கின்றது. ஆண்டு அநி யோநதியாபாவத்தின அதிகரணம வாயுவாம் அது பிரதத்தியகூ யோக்கியமனறு. வாயுவிறகு ஆகாரகததால் பிரதத்தியகூ யோக்கிய த்தன்மை அங்கீகரிக்கின், வாயுவில் குருதத்துவ முடையதின் பேத மும பிரதத்தியகூமாதல வேண்டும. "வாயு குருதத்துவ் முடைய தன்று" என்னும பிரதத்தியகூம ஒருவருக்கு முண்டாகிறதில்லை. சொலலப்படுகின்ற கிரமததால சமபவிக்கிறதில்லை. ஸ்தம்பததில்

பேயுடையதின் பேதம் அப்பிரத்தியகூமாம். அநந்யோந்யாபாவ்த்தின் பிரதிதியகூத்தில் அதிகரணத்தின் யோக்கியதை ஏது வாயின் பேயுடையதின் பேதததினது அதிகரணம ஸதமபமாம. அது பிரத்தியகூ யோக்கியமா யிருததலின் பேயுடையதின் அநந்யோநயாபாவ வடிவமாகிய பேயுடையதின பேதம் பிரதிதியகூ மாதல்வேண்டும. 'ஸதமபம பேயுடையதன்று' என்னும பிரத்தியகூ முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரதிதியகூ யோக்கிய அதிகரணதத்தில்பிரதியோகியின் அநுபலமபரூப யோக்கியாநுலம்பம் அந்நியோநயாபாவத்தின் பிரத்தியகூத்திலசகாரியாமென்னுமநியமம் சமபவியாது. அங்ஙனமே அநதியந்தாபாவதத்தின் பிரதிதியகூத்தில்பிரதியோகியின் யோக்கியதையைசசகாரியென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மை அத்தியநதாபாவத்தின் பிரதிதியகூம உண்டாதல வேண்டும. ஏனெனின், ஜல பரமாணுவின்கண்ணுள்ள பிருதிவித் தன்மையினது அநதியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி பிருதிவித் தன்மையாம. அதன் சாகூஷப் பிரதிதியகூம் கட முதலியவறறின்கண் உண்டாகின்றதாகலின் பிரதிதியகூயோக்கியம பிரதியோகியாம. ஜலபரமாணுவில் அதன் உபலம்பம் (உணாசசி) உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அநுபலமபமாம. ஜலபரமாணுவோடு நேதரதிரதிறகுச் சையோகமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜல பரமாணுவினகணணுள்ள பிருதிவிததன்மை அதிதியநதாபாவதிதி. நேத்திரத்திற்குச சுவசையுக்த விசேஷணத்தன்மைச சமபநதமு முளது. "பரமாணு நிரவயவமாம. அதனோடு நேதரதிரதிறகுச் சையோகம சம்பவியாது. எனெனின் பதார்த்தநதின் ஏகதேசத்தில் சையோக முண்டாகின்றது. அவயவதறதைத் தேரமெனபா. பரமாணுவிற்கு அவயவ வடிவுமாகிய தேசம சமபவியாது. சகல பரமாணுக்களிலும சையோகத்தைச கூறின், அவ்வியாப்பியநித்தி சையோகத்தின் சுபாவமாகாது. ஒரிடத்திருநது ஒரிடத்தில்லாதிருபபதுஅவ்வியாப்பியநிதியெனப்படும. ஆதலால் பரமாணுவோடு நேத்திரத்திறகுச சையோகம உண்டாகிறதில்லை" என்றிவ்வாறுகூறின், அது பொருநதாது. எனெனின், பரமாணுவிற்குச சையோகம இல்லையாயின துவியணுக்க முண்டாகாது. பரமாணுவில் மகததுவாதபாவதிதின் நேத்திர சமபநதமான பிரத்தியகூம உண்டாகின்றது. அது உண்டாகாது. பரமாணுவில் மகததுவாபாவதிதின் பிரதிதியகூம உண்டாகின்றதென்பது,

மேல விளகுகமாகும். ஆதலால் நேத்திரசையுக்த விசேஷணத் தன்மைச சமபந்தத்தால் எங்ஙனம் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின பிரத்தியகூஷம் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திர சையுக்த விசேஷணத் தன்மை சமபந்தத்தால் பிருதிவித்தன்மை அபாவத்தின் பிரதியகூஷமுமுண்டாதல வேண்டும. நேத்திர சையுக்தபரமாணுவிலமகதத்துவாபாவத்தைப்போலப் பிருதிவிதத்தன்மை அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச சமபந்தமுண்டு. பரமாணுவின் சையோகம் வியாப்பிய விருதத்தியாகின்றது. அது மஞ்ஞூஷையின் உரையில் எழுதப்பட்டுளது. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவதத்தினது பிரதத்தியகூஷதத்தின சாமகுகிரி இருத்தலால் அதன் பிரத்தியகூஷமு மாதல் வேண்டும. சொல்லப்படும கிரமத்தால் ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியகூஷமுணடாகிறதில்லை. இவ்வாறுறுற் சகலஅபாவங்களின் பிரதத்தியகூஷதத்திலும ஒரு வடிவினதாகிய யோக்கியாநுபலமபம சம்பவியாது. அநேயோநேயாபாவ அத்தியந்தாபாவங்களின பிரதத்தியகூஷதத்தில் வேறு வேறு வடிவுடைய யோக்கியாநுபலம்பம சககாரியாமென்பதும் பொருநதாது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம:—

யோக்கியத்தில் அநுபலமபம யோகுகியநுபலமபம் என ஏழாம வேறறுமைத தெரிகை யாக்கின, அதிகரணதத்தில் பிரத்தியகூஷ யோக்கியத்தன்மை உண்டாகுங்கால, ஆண்டு யோக்கியாநுபலமபம பெறப்படுவ தாகின்றது. யோக்கியதத்தின் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலமபமன்றுஆறுமவேறறுமைததொகையாக்கின், பிரதியோகியின்கண் பிரதத்தியகூஷயோக்கியதை யுண்டாகுங்காலத்தில், ஆண்டு போக்கியாநுபலமபம பெறப்படுவதாகின்றது. ஆண்டு ஒவ்வொரு வீகையாக யோக்கியநுபலமபம அங்கீகரித்தலில் தோஷம் கூறப்பட்டது. அங்ஙனமே அந்யோநேயாபாவதத்தின் பிரத்தியகூஷத்தில் அதிகரண யோக்கியத்தன்மையைச் சாதிக்கும் ஏழாம்வேறறுத் தொகையினையுடைய யோக்கியாநுபலம்பததை அங்கீகரித்து, அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியகூஷத்தில் பிரதியோகியின் யோக்கியதையைச் சாதிக்கும ஆறுமவேறறுமைத தொகையினையுடைய யோக்கியாநுபலம்பத்தைச் சககாரியாக அங்கீகரிக்கின், அபாவபேதத்தால் இரண்டின் அங்கீகாரமும் உண்டாகின்றது. அதன்கண்ணுந் தோஷங்கூறப்பட்டது. ஆதலால் வேறுவகை

யோக்கியாநுபலப்பம சககாரியாம. யோக்கியாநுபலமப மென்னும் சொல்லில் ஏழாம வேற்றுமைத தொகையும ஆறும்வேறுமைத் தொகையும் இல்லை; ஆனல் 'நீலக்குடம்' என்னும சொல்லிற போல முதல்வேற்றுமைத் தொகையிருக்கின்றது. அஃதிவ்வாறிருக்கின்றது:—எங்ஙனம: 'நீலம குடம நீலகுடம' என்னுஞ சொலலில் முதல் வேற்றுமையிருகின்றது. அதனை வியாகரணதத்தில்'கர்ம தாரயன் (பண்புததொகை) எனப. யாண்டும் பண்புததொகையுள தோ, ஆண்டுப் பூர்வ பதார்த்தத்திறகு உத்தரபதார்த்ததோடு அபேதவுணர்சசியுண்டாகின்றது.எங்ஙனம 'நீலகுடம' எனனுஞ சொலலில பண்புத தொகையாக்கின் நீலபதார்த்தத்திறகுக் கடபதார்த்ததோடுஅபேதவுணர்சசி யுண்டாகினறதோ, அங்ஙனமே 'யோக்கியமாகியஅநுபலமபமயோக்கியாநுபலமபம' எனப் பண்புத்தொகை யாக்கின், யோக்கியாநுபலமப மென்னுஞ சொல்லினல் யோகயிய பதார்த்தத்திறகு அநுபலமப பதார்த்தத்தோடு அபேதவுணர்சசியுண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின பிரதியோகியும அதிகரணமும்வேண்டுமாறிருக்குக.அவற்றினயோக்கியத்தன்மையினறு பிரயோசனம் இல்லை. அநுபலமபத்தில யோக்கியதைவேண்டும. யாண்டுப் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம யோக்கியமாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியகூம முண்டாகின்றது. யாண்டுப்பிரதியோகியின் அநுபலம்பம அயோக்கியமாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரதத்தியகூம் உண்டாகிறதில்லை. அநுபலமபத்தில் யோகயியதை அயோக்கியதைகள் இவ்வாறிருக்கின்றன:— உபலமப அபாவதத்தினை அநுபலம்பமென்பர. பிரதீதி, ஞானம், உபலம்பம் என்பன பரியாயசசொற்கள். பிரதியோகியினது பிரதீதியின அபாவம அநுபலம்பமென்னுஞசோல்லின் பொருளாம.ஆகலால் இங்கிரியதத்தால் கடாபாவதத்தின் பிரத்தியகூத்தில் கடத்தினது பிரதீதியின் அபாவம சககாரியாம. ஆண்டுக் கடாபாவதத்தின் ஞானம பிரமை வடிவினதாகியபயனும். கடஞானத்தின் அபாவம கடாபாவப் பிரமையின் சகாரி காரணமாம்.அக்கடஞானத்தின் அபாவமயோக்கியமாதல் வேண்டும. கடஞான அபாவத்தினையே கடாநுபலம்பமென்பர். அவ்வபாவவடிவினதாகிய அநுபலமபத்தில் வேறுவகை யோக்கியதையோ சமபவியாது. ஆனல் எநத அநுபலமபத்தின் உபலமபமாகிய பிரதியோகி யோக்கியமாகின்றதோ, அவ்வநுபலம்பம் யோக்கியமெனப் படுகின்றது. எவ் வநுபலமபத்தின பிரதி

யோகியாகிய உபலம்பம் அயோக்கியமாகின்றதோ, அவ் வநுபலம் பம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. இதனால் இது பெறப்பட்ட தாயிற்று :— யோக்கிய உபலமபத்தின் அபாவ வடிவ யோக்கி யாநுபலம்பம சககாரியாம். இவ்வாற்றால் அநுபலம்பத்தின் யோக் கியதையைக் கூறுதலின் முடிவு உபலமபத்தின் யோக்கியதையில் உணீடாகின்றது. ஆதலால் உபலமபத்தில் யோக்கியதைவேண்டும். யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவம் யோக்கியாநுபலம்ப மெனப்படு கின்றது. உபலமபத்தின் யோக்கியதைக்கு அநுபலமபத்தில் விவ காரம உண்டாகின்றது. முன்னரே, யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவத்தினேயோக்கியாநுபலமபமெனின் இலாகவமும், உபலமப மாகிய பிரதியோகியின் வாயிலாக அநுபலம்பகத்திற்கு யோக்கியங் கூறுதல் பயனின்மையுமா மெனப்பட்டது. என்றாலும் யோக்கியா நுபலமப மென்னுஞ் சொல்லிற்கு வியாகரண மரியாதையின்படி பொருளசெய்யின் அப்போது அநுபலமபத்தில்யோகியதைகாண ப்படுகின்றது. ஆதலால் உபலமபதனின்கண்ணுள்ள முக்கியயோக கியதைக்கு அநுபலமபத்தோடு ஆரோபஞ சொல்லப்படடிருக்கின் றது. இதனால் இதுபெறப்பட்டபொருளாம. யாண்டுப பிரதியோகி யினதுயோகிய உபலமபத்தின் அபாவம உண்டாகிறதோ, ஆண்டு அபாவதனின் பிரதநியகஷமுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகி னது சதையினுல் நியமமாகப பிரதியோகியினது உபலப பத்தின் சதை உண்டாகிறதோ, அவ்வுபலம்பம் யோகியமாம். அதன் அபாவமாகியஅநுபலம்பமும யோக்கியமெனப்படுகின்றது. யாண்டு ப் பிரதியோகியிருதுமம நியமமாகப் பிரதியோகியின் உபலம்பம் உண்டாகவில்லையோ, அவ்வுபலம்பம் அயோக்கியமாம. அதன் அபாவமாகிய அநுபலமபமும அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. பிரகாசத்தில குடத்தின் இருப்பு உளதாயின், அப்போது நியம மாகக் குடதனின் உபலமபமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் குடத்தின் உபலம்பம யோக்கியமாம. அதன் அநுபலமபம் யோக்கியமெனப படுகின்றது. அங்ஙனமே சையோகசமபநதத்தால் யாண்டுப் பேயுள தோ, ஆண்டுப் பேயின் சத்தையினுல நியமமாகப் பேயின் உபல ம்பம உண்டாகிறதில்லை. ஆதலாற் பேயின் உபலமபம அயோக்கிய மாம. அதன் அபாவமாகிய பேயின் அநுபலம்பமும் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் கடாநுபலம்பம யோக்கியமாம். அது கடாபாவத்தின் பிரத்தியகூகத்தில் ஏதுவாம். பேயின் அநுப

லம்பம் யோக்கியமன்று. ஆதலால் பேயின் அநுபலம்பத்தால் பேயினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. கடத்தின் அபாவாதிகரணத்தில் கடகதின் சதத்தையும் கடவுபலம பத்தின்சத்தையும் சமபவிகிறதில்லை. என்றலும் கடத்திறகும் கட வுபலம்பத்திற்கும "பூதலத்திற் கடமுளதாயின், அப்போது கடவுப லம்பம் உளதாகின்றது" என்று இவ்வாறு ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவ அதிகரணகதிலும ஆரோபிக்கபபட்ட கடத்தின் சத்தையும, கடஅநுபலமபம இருக்கினும ஆரோபிக்கப்பட்ட கட வுபலம்பதகின சதையும சமபவிகின்றன. இதனால இது நிசசயிக்கப்பட்ட பொருளாம:-எவ்வபாவத்தின அதிகரணகதில பிரதியோகியின் ஆரோபஞசெய்யப பிரதியோகியின் உபலமபதனது ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகினறதே தவிர அவ்வுபலம்பம் யோக்கியமாம். அதன் அநுபலமபமுமயோக்கியமெனப்படுகின்றது. அன்றியும் அவ் வதிகரணதில் அவ்வபாவம பிரதியக்ஷ மாம. எவ்வபாவத்தின் அதிகரணத்தில எவ்வபாவத்தினது பிரதியோகியை ஆரோபிக்கப் பிரதியோகியினது உபலமபத்தின் ஆரோப முண்டாகிறதில்லையோ அவ்வபாவம் அப்பிரத்தியக்ஷ மாம. எங்ஙனமெ: அநதகாரத்தில கடாபாவம பிரதயியக்ஷமன்று. ஏனெனின், அநதகாரதில் "எண்டி க் கடம் உளதாயின் அப்போது அதன் உபலமபமுளதாம்" என் றிவ்வாறு கடகதின் ஆரோபதால கட்கதினது உபலமபத்தின் ஆரோபம நியமமாகச சமபவிப பதில்லை. இதனால அநதகாரதிற் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம உண்டாகிறதில்லை. ஸ்தமபதிற் பேயின் பேதம பிரத்தியக்ஷமாம. ஏனெனின "தாதானமியமாகப் பேய் ஸதமபதனி ளளதாயின் அப்போது உபலமபிகக (அறிய) ப்படும" என்று இவ்வாறு ஸ்தமபதனிலுள்ள தாதானமிய சமபநததால பேயை ஆரோபிததலால் பேயினது உபலமபதனின் ஆரோபம நியமமாக வுண்டாகிறது. ஏனெனின் ஸதமபதில தாதான்மிய சம்பந்ததால ஸதமபம இருக்கின்றது. அதன் உபலமபம நியம மாக வுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பேயும தாதான்மிய சமபநத த்தால் ஸதமபதிலுளதாயின் ஸதமபதைப்போல அதன் உப லம்பமும் நியமமாக வுண்டாகும. அவ்வுபலம்பதின இன்மையால் ஸதமபதில் தாதான்மிய சமபநததால் பேயிலலை. ஆதலால் பேயின் தாதான்மிய சமபந்த அவசசின்ன அபாவம ஸ்தம்பத்தில் இருக்கின்றது. தாதான்மிய சமபந்த அவசசின்ன அபாவத்தினையே

அந்நியோந்நியாபாவமென்பர். ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தாவச் சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும், அங்ஙனமே சமவாயசம்பந்தா வச்சின்ன பேயின் அதந்தியந்தாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின் "ஸ்தமபத்தில் சையோகத்தினுலாவது, சமவாயத்தினுலாவது பேயுளதாயின் அப்போதுஅதன்உபலம்பமுளதாம" என்றிவ்வாறு சையோகசம்பந்தத்தினுலாவது சமவாயசமபந்தத்தினுலாவது ஸ்த ம்பத்தில்பேயிண ஆரோபிக்கிற் பேயின் உபலம்பத்தினது ஆரோப முண்டாகிறதில்லே. ஏனெனின் யாண்டு மயானத்தின் மரமுதலியவற் றில் சையோகசமபந்தத்தாற் பேயிருக்கிறதோ, அன்றியும் தனது அவயவங்களிற சமவாயசமபந்தத்தாறபேயுளதாகிறதோ, ஆண்டும் பேயின் உபலமபமுண்டாகிறதில்லே. எவைஸ்தமபத்தில் சையோக சம்பந்தத்தினுலாவது சமவாயசமபந்தத்தினுலாவது இருக்கின்றன வோ, அவ்வெல்லாவற்றின் உபலம்பமு முளதாயின், ஸ்தம்பத்தில் சையோகசம்பந்தத்தாலாவது சமவாயசமபந்தத்தாலாவது பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலமபத்தின் ஆரோபமுண்டாம். ஸ்த மபத்திற்றுனே துவியணுகமுதலியவற்றின்சையோகமும் வாயுவின் சையோகமும இருக்கினறன; ஆதலால் துவியணுகமும் வாயுவும் சையோக சமபநதத்தால் ஸ்தமபதத்தின்கண் ணுள்ளனவாம்; அவ ற்றின் உபலமபமுண்டாகிறதில்லே. சமவாய சமபந்தத்தால் குருத் துவமுதலிய அப்பிரத்தியக்ஷ குணங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றின் உபலமபமும ஸ்தமபத்தில் உண்டாகிறதில்லே; ஆதலால் ஸ்தம்ப த்தில சையோக சம்பநதத்தினுலாவது சமவாய சமபந்தத்தினு லாவது பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் ஸ்தம்பதத்தில் சையோக சம்பந்தாவச் சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும, சமவாய சம்பந்தாவசசின்ன பேயின் அத்தியநதாபாவமும அப்பிரத்தியக்ஷமாம். யாண்டுத் தாதான்மிய சமபநதத்தாற பேயுளதாகின்றதோ, ஆண்டுப் பேயின் உபலம்பம நியமமாக வுண்டாகிறதில்லே. ஏனெனின் தாதான்மிய சமபந்தத்தால் பேயில பேயிருக்கின்றது; உபலம்பம் உண்டாகிற தில்லே. ஆதலால் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்த லாலும் நியமமாகப் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்ப விப்ப தில்லே. அத்தியந்தாபாவத்தின் தன்மையே அந்நியோந்நியா பாவத்தின்கண் ணிருக்கின்றது. என்றாலும் வேறு வகையாற் பேதமுண்டு. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தா லுள்ளது எது

வோ அதன் உபலமபம நியமமாக வுண்டாகின்றது. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சமபந்தத்தால் ஸ்தம்பமிருக்கின்றது; வேறில்லை. ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பம நியமமாகவுண்டாகின்றது. வேறேதர் பொருள் ஸ்தம்பத்தில தாதானமிய சமபந்தத்தால் இருக்கின், ஸ்தம்பத்தைப்போல அதன் உபலமபமும வேண்டும. ஆகலால தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலமபத்தின் ஆரோபம நியமமாக வண்டாகின்றது. "தாதான்மியத்தால் பேய் ஸ்தம்பமாயின் அப்போது அந்த ஸ்தமபத்தின உபலம்பமே யுண்டாம" என்று இவ்வாறு ஸ்தமபத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம உண்டாகினறது. ஆதலால் ஸ்தமபத்தில்பேயின் பேதம பிரதியக்ஷமாகின்றது. அதே ஸ்தமபத்தில் பேயுடையதன பேதம அப்பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் "தாதான்மியத்தால் ஸ்தமபம் பேயுடையதாமாயின் அபபோது பேயுடைமையாக ஸ்தமபத்தின் உபலமபமுண்டாம" என்று இவ்வாறு ஸ்தமபத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயுடையதின் ஆரோபத்தால் பேயுடையதின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பேயினுடைய மரமுதலியவற்றில பேயுடைமையின் உபலமபம உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தமபத்தில பேயுடைமையின் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். பேயின் பேதத்தினப்போலப்பிரதியக்ஷமன்று. இவ்வாறு அறிவுடையோர அநுபவத்தாற் கண்டு கொள்க. பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம யாண்டெ சம்பவிக்கிறதோ ஆண்டு அவ்வபாவம பிரத்தியக்ஷமாம.

அஅ. உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலாலும் ஆரோபியாமையாலும் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் அப்பிரத்தியக்ஷமும் முண்டாமென்பதில் உதாரணம்.

அங்ஙனமே "அதமாவினிடத்தில சுகமாவது துக்கமாவது இருக்குமாயின், அபபோது சுகத்தின் அலலது துக்கத்தின் உபலமப முளதாகும" என்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்தில சுகதுக்கங்களை ஆரோபித்தலால்அவற்றின் உபலமபத்தினது ஆரோபமும் நியமமாகவுண்டாகின்றது.ஏனெனின்,என்றுமஅறியப்படாத சுகதுக்கங்கள் உண்டாகிறதில்லை; அறியப்பட்டனவே யுண்டாம்,

ஆதலால் சுகதுக்கங்களின் ஆரோபமுண்டாகவே, அவற்றின் உப லமபத்தினது ஆரோபம நியமமாக வுண்டாகிறது. இதனுல் ஆத் மாவினுள்ள சுகாபாவ துக்காபாவங்கள் பிரதநியகூமாம. "ஆத் மாவினிடதுதத தாமமாவது அதாமமாவது உளதாயின்அப்போது அதன் உபலமபமூலதாம" என்றிவ்வாறு தாமாதர்மங்களை ஆரோ பிததலால,அவறறின் உபலமபததினது ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியகூஷ ஞானத்தை உபலம்ப மெனபா. ஞானம் பிரதீதி உபலமப மென்னுஞ் சொற்கள் பரியாயமா யிருத்தலின் ஞானமாதரதிதற்குப் பெயா உபலமபமாமாயினும, இப்பிரசங்க ததில எவ்விநதிரியததால் அபாவததின் பிரதநியகூ முண்டாகிற தோ, அவ்விநதிரிய ஜநியஞானம் உபலம்பமென்னுஞ் சொல்லாற் கொளளபபடுமென் றறிக. சுகுனமம சுகாபாவததின் பிரத்திய கூஷம் மனதினுல உண்டாகு மிடதது சுகததை ஆரோபித்தலால் சுகததின் உபலம்பதினது ஆரோபம் அதாவது மானசப் பிரத்தி யகூஷத்தினது ஆரோபம உணடாகிறதோ, அங்ஙனமே வாயுவில் உருவமின்மையின்சாகூஷப்பிரதியகூமுண்டாகினறது. ஆண்டு உருவததை ஆரோபிததலால அதன் உபலமபதினது ஆரோபம் அதாவது சாகூஷப் பிரத்தியகூதின ஆரோபமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு அநிய விநதிரியததால் யாண்டு அபாவததின் பிரத்தி யகூ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்திய விநதிரியததால் தோன் றிய பிரத்தியகூமே உபலம்பமெனனுஞ் சொல்லிறகுப் பொரு ளென அறிக. அனறியும் தாமா தாமங்கள் கேவலஞ் சாஸ்திர த்தினுல் அறியப்படுவனவாம. அவறறின் உபலம்பம என்றும இந் திரிய ஜந்திய ஞானமாகாது. ஆதலால் தாமாதாமங்களை ஆரோ பிததலால அவற்றின் உபலமபதினது ஆரோபம் உண்டாகின்ற தில்லையாகலின், தர்மாபாவ அதர்மா பாவங்கள் பிரத்தியகூம் அன்று. அங்ஙனமே வாயுவில் குருதுவ அத்திய நதாபாவம் பிரத்தியகூ மன்று. வாயுவில் உருவததின் அத்திய நதாபாவம் பிரத்தியகூமாம. ஏனெனின் "வாயுவில குருத்துவமூலதாயின் அதன் உபலமபமூலதாம" என்றிவ்வாறு குருதுவதத்தை ஆரோ பிததலால குருத்துவததினது உபலமபதநின் ஆரோபமுண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின் யாண்டுப் பிருதிவி ஜலங்களில குருத்துவமுண் டோ, ஆண்டும குருத்துவத்தின் பிரத்தியகூமாகிய உபலமபமுண் டாகிறதில்லை. ஆனுல் குருத்துவத்தின் அநுமிதி ஞானம உண்டா

கின்றது. ஆதலால் குருத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் வாயுவில் குருத்துவாபாவம பிரத்தியகூமன்று. வாயுவில் உருவம் உளதாயின் கட வுருவத்தினிப்போல் வாயுவுருவத்தின் உபலமபம் உண்டாம். உருவமாத்திரத்தின் உபலமபமே உண்டாகாது; வாயுவின் உபலம் பமுமுண்டாகும. எனினின் எநதத திரவியத்தில் மகத்துவகுண மிருநது உறபூத உருவமிருக்கின்றதோ, அநதத திரவியம்பிரத்தியகூமமாம். எநதத் திரவியத்தில் மகத்துவம் இருகினறதோ அதன் உருவம் பிரத்தியகூமமாம. பரமாணு துவியணுகங்களில் மகத்துவமில்லை. அவற்றின் உருவம பிரததியகூமன்று. ஆதலால் திரியணுக முதலியவாயுவில் மகததுவமுண்டு. அதிலுருவமுளதாயின் அத்திரியணுகமுதலிய வடிவினதாகிய வாயுவின் பிரததியகூம முண்டாம; அதனுருவத்தின் பிரத்தியகூமமு முண்டாம். இவ்வாறு பரமாணு துவியணுக வடிவினதாகிய வாயுவை விட்டுத திரியணுக முதலிய வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தை ஆரோபித்தலால் உருவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் திரியணுக முதலிய வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம பிரததியகூமமாம. பரமாணு துவியணுக வடிவ வாயுவில உருவதத்தின் ஆரோபமுண்டாகியும மகத்துவமின்மையால் உருவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம உணடாகாமையின பரமாணுதுவியணுக வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவதத்தின் அபாவம பிரத்தியகூமன்று. அங்ஙனமே ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மையின் அபாவம பிரத்தியகூமன்று. எனினின் "ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மையுளதாயின் அதன உபலமபமுண்டாகினறது" என்று இவ்வாறு பிருதிவித் தன்மையின ஆரோபத்தால் பிருதிவித் தன்மையினது உபலமபத்தின் ஆரோப முண்டாகிறதில்லை. எனினின் ஆசியம் பிரத்தியகூமமாயின ஜாதியின பிரததியகூம உண்டாம. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில ஜலததுவம இருக்கின்றது. எங்ஙனம ஆதத ஜலத்துவத்தின் பிரததியகூம மிலலையோ, அங்ஙனமே ஆரோபிக்கப்பட்ட பிருதிவிததனமையினது உபலமபதத்தின் ஆரோபம சம்பவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் பிருதிவித் தன்மையினது அபாவம பிரததியகூமன்று. பரமாணுவில் மகத்துவத்தின் அபாவம பிரத்தியகூமமாம. எனினின் பரமாணுவில் சாகூஷப் பிரத்தியகூதத்தின் சாமக்கிரி உற்பூத வுருவமும, துவக்கிந்திரிய

ப் பிரத்தியகூத்தின் சாமக்கிரியாகிய உற்பூத பரிசமும் இருக்கின் றன; ஆனல் மகத்துவம் இல்லே. அதனல் பரமாணுவின் பிரத்தி யகூதம் உண்டாகிறதில்லே. பரமாணுவின் பிரத்தியகூத யோக்கிய உருவமுதலிய குணங்களின் பிரத்தியகூதமும் மகத்துவமின்மை யால் உண்டாகிற தில்லே. மகத்துவமுடைய திரவியத்தின் உருவ முதலிய குணங்கள் பிரத்தியகூதமாம். பரமாணுவில் மகத்துவம் உளதாயின், பரமாணுவின் பிரத்தியகூதமுண்டாம்; பரமாணுவின் பிரத்தியகூத யோக்கிய குணங்களின் பிரத்தியகூதமும் உண்டாம். கடமுதலியவற்றின் மகத்துவம் பிரத்தியகூதமாம். ஆதலால் உருவ முதலியவற்றினேப்போல மகத்துவ குணமும் பிரததியகூத யோக் கியமாம். ஆகாச முதலியவற்றில் மகத்துவமோ விருக்கின்றது. ஆனல் உற்பூதவுருவ சமானுதிகரண மகத்துவத்தின் பிரத்தியகூ முன்டாம். ஆகாச முதலியவற்றில் உற்பூதவுருவ மிலலே. ஆதலால் அவற்றின் மகத்துவத்தினது பிரத்தியகூதமுண்டாகிறதில்லே. என் றலும் மகத்துவகுணம் பிரத்தியகூ யோக்கியமாம. இவ்வாற்றும் பரமாணுவில் மகத்துவமின்றிப் பிரத்தியகூத்தின் வேறு சாமக் கிரியிருக்கின்றது. மகத்துவமுளதாயின் பரமாணுவின் பிரத்தியகூ மும், அதன் குணங்களின் பிரத்தியகூமும உண்டாம. ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத் தின் ஆரோபம் சமபவிக்கின்றது. மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் கேவல மகத்துவத்தினது உபலமபத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிற தில்லே; ஆனல் பரமாணுவினது உடலம்பத்தின் ஆரோபமும், பரமாணுவில் சமவேதமான பிரததியகூ யோக்கியகுணமுதலிய வறறினது உபலமபததின் ஆரோபமு முண்டாகின்றன; பரமாணு வில் மகத்துவ முளதாயின் பரமாணுவின் உபலமபமுண்டாம்; பர மாணுவிற் சமவேதித்துள்ள பிரததியகூ யோக்கிய குணங்களின் உபலம்பமு முண்டாம. பிரத்தியகூயோகிய ஜாதியின், அங்ஙன மே தொழிலின் உபலமபமும் உண்டாம. அப்பரமாணு முதலியவ றறின் உபலமபமில்லே. ஆதலால பரமாணுவில் மகத்துவ மில்லே. இவ்வாற்றுன் பரமாணுவில மகததுவாபாவம பிரத்தியகூமாம். இவ்வாறு எந்த அதிகரணத்தில் எவ்வபாவததின் பிரதியோகியை ஆரோபிததலால் உபலம்பததின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ் வதிகரணத்தில் அவ்வபாவம பிரதத்தியகூமாம்.

ஆனல் எவ்விந்திரியத்தாற் ரேன்றிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவதத்தின் பிரதியகூமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "பூதலத்திற கடம் உளதாயின் கண்ணுற் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல் வேண்டுமே; உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் கடமில்லே" என்று இவ்வாறு யாண்டு நேத்திரஜந்நிய உபலமபத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் சாகூஷப் பிரத்நிபகூமுண்டாகின்றது. பூதலத்திற் கடமுளதாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றுற் குருடனுக்காவது இருளிலாவது துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய உபலமபதத்தின் ஆரோபம் உண்டாகுங்கால் ஆண்டுக் கடாபாவதத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியகூமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு எவ்விந்திரியதனது உபலம்பதத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியதனே அபாவத்தின் பிரத்தியகூமுண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேதரேந்திரியப்பிரத்தியகூமுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியப்பிரத்தியகூமுண்டாகிறதில்லே. ஏனெனின் "வாயுவில் உருவமிருக்குமாயின் உருவத்தின் நேதத்திரேந்திரிய ஜந்நிய உபலம்பமுண்டாம; உபலமபமோ உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் வாயுவில்உருவமின்று" என்றிவ்வாறு நேதத்திரேதரேந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலமபதத்தின ஆரோபம் உண்டாகிறது. "வாயுவில் உருவமுளதாயின துவக்கால் அதன் உபலமபமுண்டாகும்" என்பதாகத துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலமபத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதிலலே. ஏனெனின் உருவ சாகூஷத்காரத்திற்கு ஏது கேவலம நேத்திரமாம; துவக்கன்று. அங்ஙனமே இரசனே முதலிய இந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபமுமுண்டாகிறதில்லே. ஆதலால உருவி அபாவதத்திறகு நேதத்திரேந்திரியப் பிரத்தியகூமேயுண்டாம. அங்ஙனமே மதுரதரவியத்தில் கைப்புசசுவையின்மையின் இரசனேந்திரியப் பிரத்தியகூமேயுண்டாகின்றது. ஏனெனின் "கற்கண்டில்கைப்பிரசமுளதாயின், அதன் உபலம்பம இரசனேந்திரியத்தா லுண்டாகும்; உபலமபமுண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் கற்கண்டில் கைப்பிரசமில்லே" என்று இவ்வாறு கற்கண்டில் கைப்பிரசததை ஆரோபித்தலால் இரசனேயாற்ரேன்

றிய கைப்பிரசவுபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாகிறது. மற்றைஇந்திரியங்களாற் றோன்றிய உபலமபத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் இரசனேநதிரியஜந்நியமே இரசாபாவத்தின் பிரததியகூமாம். அங்ஙனமே பரிசம இன்மையின் பிரத்தியகூம் துவக்கிந்திரிய ஜந்தியமேயாம். எனெனின் "அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசமுளதாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் அதன் உபலம்பமுண்டாம. அக்கினியில் துவக்கினுல் சீதஸ்பரிசத்தின் உபலம்பம, உண்டாகிறதில்லே" என்று இவ்வாறு அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசத்தை ஆரோபித்தலால் துவக்கிநதிரியஜந்திய உபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரிசாபாவததின் பிரத்தியகூம கேவலம துவக்கிநதிரிய ஜந்நியமாம். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேநதிரியப் பிரத்தியகூமே யுண்டாகின்றது. எனெனின் பரமாணுவின்பேதம் மகத்துவமாம. பரிமாணகுணத்தின் ஞானம் நேததிரம் துவக்கென்னு மிரண்டினுலுமுண்டாம. இது அநுபவசிததம. குடத்தின் சிறுமையும பெருமையும் நேத்திரத்தினுலும் துவக்கினுலும் அறியப்படுகின்றன. ஆதலால் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் விஷயம் மகததுவமாம். என்றாலும மிகத் தாழ்வான மகத்துவத்தின் ஞானம துவக்கினுலுண்டாகுமாயின், நிரியணுகத்தின் மகத்துவத்தினது ஞானம் துவக்கினுலுண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் மிகத தாழ்நத மகத்துவததின் ஞானம் நேதிரமாத்திரத்தால் உண்டாகும. பரமாணுவிலும மிகத்தாழ்வான மகதுவத்தின் ஆரோபமஉண்டாம. அநத மிகத்தாழ்வான மகத்துவத்தின் துவக்கிநதிரியப் பிரததியகூமோ உண்டாகிறதில்லே;நேதிரநேதிரியப் பிரத்தியகூமுண்டாகின்றது; ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவத்தைஆரோபிததலால் நேத்திரஜநிய உபலம்பத்தின்ஆரோபமே யுண்டாய்ப் பரமாணுவில மகததுவாபாவத்தின் நேத்திரேநதிரியப் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது; துவக்கிநதிரியப் பிரத்தியகூமூண்டாகிறதில்லே. பரமாணுவில் மகத்துவமுளதாயின நிரியணுக மகத்துவத்தினேப்போல நேத்திரத்தால் அதன் உபலமபமுண்டாகும. இவ்வாறுரல் நேத்திரேநதிரிய உபலமபத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது; துவக்கிநதிரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லே; ஆதமாவினிடத்துச சுகாபாவ முதலியவற்றின் மானசப் பிரத்தியகூமே யுண்டாகின்றது. எனெனின் ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுண்டாகுமாயின் மனதினுல் சுகத்தின் உபலமபமுண்டாகின்

றது; இக்காலத்தில் சுகத்தின் உபலம்பம் உண்டாகிற தில்லை;. ஆதலால் இக்காலத்தில் என்னிடத்தில் சுகம இல்லையென்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்துச் சுகத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் மானச வுபலம்பத்தின் ஆரோபம உண்டாகின்றது. அதனால் சுகாபாவத்தின் மானசப் பிரத்தியகூகம் உண்டாகின்றது. அங்ஙன மே துக்காபாவ இச்சாபாவ தவேஷாபாவங்களின் மானசப் பிரத்தியகூமும் உண்டாகின்றது ஆனால் தனது சுகமுதலியவற் றின் அபாவம் பிரத்தியகூமாம. பிறீர சுக முதலியவற்றின அபா வம் பிரத்தியகூமன்று. ஆனால் சுத்தமுதலியவற்றினால் அவற்றின் அபரோகூ ஞானம் உண்டாகின்றது. எனெனின் ஒருவனுகுசு சுகமுதலியன உண்டாகியும அவற்றின உபலமபம பிறனுகுண் டாகிறதில்லை; ஆதலால் அநியரிடதுசுச் சுகமுண்டாயின் எனகுசு உபலம்ப முண்டாமென்பதாக அந்தியரிடத்துள்ள சுகமுதலியவற றின் உபமபத்தின் ஆரோபம் தனக்குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால அந்தியரிடத்துள்ள சுக முதலியவற்றின அபாவம் பிரத்தியகூம அன்று. இவ்வாறு பிரதியோகிய ஆரோபித்தலால் எங்கே உப லம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ அவ்வபாவம பிரத்தியகூ மாம். இவ்வாறுரை உபலமபத்தின அபாவமாகிய அநுபலமபதனை யோக்கியாநுலம்பமென்பர். ஆதலால பிரதியோகியின் ஆரோப த்தால் எவ்வுபலமபத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்வுப லமபம் எதற்குப் பிரதியோகியாகின்றதோ, அதனை யோக்கியா நுபலம்பமென்பர். இவ்வர்த்தத்தில ஒரு தோஷமும் இல்லை. இவ் வாறுரை எந்த அதிகரணத்தில் எந்தப் பதார்த்தத்தின் இந்திரிய ஜந்திய ஆரோபித உபலமபம சமபவிக்கினறதோ, அவ்வதிகரண த்தில் அதன் அபாவம பிரத்தியகூமாம. ஒரே பேயின்பேதம ஸ்தம்பத்தில் பிரத்தியகூமாடு; பரமாணுவில் அப்பிரதியகூ மாம். ஆதலால் எவ்வதிகரணத்தி லென்று சொல்லப்படட து. எப்பதார்த்தத்தின் இந்திரியஜந்திய ஆரோபித உபலமபம சமப விக்கின்றதோ, அதன் அபாவதனினைப் பிரத்தியகூ மெனக் கூறின், பேயின் இந்திரியஜந்திய ஆரோபித உபலமபமும ஸ்த ம்பத்தில் உண்டாகின்றது. பரமாணுவிலும பேயின் பேதம பிரத தியகூ மாகும. அதனால் அதிகரணத்தின பெயரைக் கொண்டு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்தம்ப அதிகரணத்தில் உபலமபத தின் ஆரோபமோ வுண்டாகினறது. ஸ்தமபதத்திறுனே பேயின்

பேதம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணுவில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயிருக்கும் பரமாணுவினிப்போல அதன் உபலம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலாற் பரமாணுவில் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமன்று. "எப்பதார்த்தத்தின்" என்று கூறுதலால் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினிப்போல் குருத்துவ அத்தியந்தாபாவம பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை; எந்த அதிகரணத்தில் இந்திரிய ஜந்திய ஆரோபித உபலமபம் சம்பவிக்கிறதோ அவ்வதிகரணத்தில் அபாவம பிரதியக்ஷமமென்று இவ்வளவே கூறின், வாயுவதிகரணதில் உருவததின் இநதிரிய ஜநிய ஆரோபித உபலம்பம் சமபவிக்கின்றது; குருதுவாபாவமும் பிரதியக்ஷமாகும். ஆதலால் எப்பதாத்தத்தின் உபலம்பமசமபவிக்கினறதோ அதன் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனப்பட்டது. ஆதலால் உருவத்தின் ஆரோபித உபலமபத்தால் வாயுவில் குருத்துவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் எஙகே பிரதியோகியின் எவ்விநதிரியஜநிய ஆரோபித உபலமப முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவததின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. எங்கே முற்கூறிய விதமாக உபலம்பம சமபவிக்கவில்லையோ, அங்கே அபாவத்தின் பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. இதுநையாயிகமதம்.

முற்கூறியபடி நியாயமதத்தில் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரணமாம். இநதிரியத்தில் விசேஷணத்தன்மையும், இநதிரிய சம்பநத முடையதில் விசேஷணத்தன்மையும அபாவததில் இநதிரியததின் சம்பநதமாம்; அது வியாபாரமாம. அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை பயனும. யோக்கியாநுபலம்பம் இந்திரியத்திற்குச் சககாரிகாரணமாம்; கரணமன்று.

கூ0. நியாயமதத்தில் சாமக்கிரியையோடு கூடிய அபாவப்பிரமையைக் கூறுதல்.

கட முதலியவற்றின் நேத்திரேநதிரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒளியின் சையோகம சககாரி காரணமாம; நேத்திரேந்திரியம் கரணமாம். அங்ஙனமே அபாவததின் பிரத்தியக்ஷததினும யோக்கியாதுபலம்பம் சககாரியாம. அபாவததின நேத்திரேந்திரியப் பிரதியக்ஷத்தினும் ஒளியின் சையோகம சககாரி யன்று. இருளில் கடாபாவததின் துவக்கிநதிரியப பிரத்தியக்ஷம உண்டாகின்றது; நேத்திரேநதிரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்ற தில்லை. ஒளியில் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரதியக்ஷம்

உண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின் நேத்திரேநதிரியப் பிரத்தியகூத்தில் அநுபவய வெதிரேகததால் ஆலோக சையோகமும் சககாரியெனல் வேண்டும. என்றாலும் கடத்தில் குலாலன் பிதா வைப்போல் அபாவத்தின் நேதநதிரேந்திரியப் பிரத்தியகூத்தில் ஒளியின் சையோகம அநபியதா சித்தமாம் (பிறிதோராற்றுற் பெறப்படுவதாம). கடத்திறகுக் காரணமாகிய குலாலனது சித்தியால் குலாலன் பிதா காரண சாமகிரியின் புறத்தே யுளன்; கடத்திற்குக் காரணமெனப்படான். ஆனால் கடத்தின காரணத்துக்குக் காரணமாவன. அங்ஙனமே அபாவதத்தின் பிரத்தியகூத்திற்குச சகாரிகாரணம யோக்கியாநுபலம்பமாம. அதன் சித்தியினால் அபாவப் பிரத்தியகூத்தின் காரண சாமகிரியினும் ஒளியின் சையோகம புறமபே யிருக்கின்றது. எனெனின், அநுபலம பத்தின் பிரதியோகியாகிய உபலமபதத்தின் ஆரோபம யாண்டு சம்பவிக்கிறதோ, ஆண்டு அவ்வநுபலம்பம் யோக்கிய மெனபபடுகின்றது. கடதத்தின் நேதநதிரேநதிரிய உபலமபதத்தின் ஆரோபம ஒளியி லுண்டாகினறது; அநதகாரதத்தில நேத்திரேநதிரிய உபலமபத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியகூத்திற்குச சகாரிகாரணமாகிய யோக்கியாநுபலமப மெதுவோ அதற்குச் சாதகம் ஒளியாம். அது கடாபாவத்தின் நேதநதிரேநதிரியப் பிரதநதியகூதநதிற்குச சாகூதாத் (நேர்) காரணமன்றுகலின் காரண சாமக்கிரியின் புறம்பாயிருக்கினறது; ஆதலால் குலாலபிதாவைபபோலப் பிறிதோராற்றுற பெறப்படுவதாம். குலாலபிதா கடநத்திற்குக் காரணமல்லன். அங்ஙனமே ஒளியின சையோகமும் அபாவதத்தின் நேதநதிரேநதிரியப் பிரத்தியகூத்திற்குக் காரணமன்று. ஆனால் சாகூஷப் பிரதநதியகூதநதிறகுக் காரணமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மெதுவோ அதற்கு முக்கிய படி சாதகமாம.

முன்னோ நூல்களிலோ யோக்கியாநுபலம்பம் இவ்வாறு சொல்லபபட்டிருகினறது:—யாண்டுப்பிரதியோகியினறிப் பிரதியோகியின் உபலமபத்தினது சகல சாமக்கிரிகளு மிருகின்றனவோ, உபலம்பமுண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்ப மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: ஒளியில் கடம இல்லாதிருக்க ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் இருக்கின்றது. எனெனின் கடாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடம் இல்லை. அஃதின்றி ஒளியின் சையோகம்

ருஷ்டாவின் நேத்ரமென்னுங் கட சாகூஷ உபலப்தத்தின் சாமக்ரி யிருத்தலால் யோக்கியாநுபலம்பமாம. அந்தகாரத்தில் யாண்டுக்கடமில்லேயோ ஆண்டியோகியாநுபலப்தம் இல்லே. ஏனெனின் பிரதியோகியின் சாகூஷ உபலப்தத்தின் சாமக்ரியில் ஆலோக சையோகம் உளது; ஆண்டு அதன் அபாவம இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியசம்பந்தத்தால் இருப்பது எதுவோ அதன் உபலம்பத்தின சாமக்ரி ஸ்தம்பத்தின்கண் ணுள்ள உற்பூதவஸ்துவும் மகத்துவ மாம. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில தாதான்மிய சமபந்தத்தால பேயின் அநுபலம்பம யோக்கியமாகும. சையோக சமபந்தத்தால் எது ஸ்தம்பத்தினகண் ணுள தாகிலுமதோ, அதனது உபலம்பத்தின சாமக்ரி ஸ்தம்பத்தின் உற்பூதவருவமும மகத்துவமுமன்று. ஆனல் சையோக சம்பந்தத்தால் இருப்பதன்கண் உற்பூதவருவமும மகத்துவமு மிருத்தல் வேண்டும; அது பேயினிடத்திலில்லே. ஆதலால் சையோக சமபந்தவசத்தின்னபேயினதுக்கியம்தாபாவதினதுபிரதியோகியாகியபேய் எதுவோ, அதன் உபலம்பத்தின சாமக்ரியாகிய பேயின்கண் ணுள்ள உற்பூதவருவ மில்லாமையால சையோக சமபந்தத்தால் பேயினது அநுபலம்பமேயாகியமன்று. இவ்வாறு பிரதியோகியின்றி ப்பிரதியோகியினது உபலம்பதத்தின் சகலசாமக்ரிகளு மிருந்தும உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லே. அந்த யோக்கியாநுபலம்பம் அபாவத்தின பிரத்தியக்ஷத்திற்கு சகாரிகாரணமாம். இவ்வாறு யாண்டு யோகியாநுபலம்பம் உளதாய் இந்திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சமபந்தமுண்டாகினதோ, ஆண்டு இந்திரியஜந்யப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அபாவத்திற்கு உண்டாகினது. யாண்டு யோகியாநுபலம்பமில்லேயோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகிறதில்லே. ஆனல அந்மானமுதலிய பிரமாதால பரோக்ஷஞான முண்டாகிறது. கையாயிகா பிரமபபதி அபாவப் பிரதியக்ஷத்தில் யோக்கியாநுபலம்பம சகாரியாம; இந்திரியம் காரணமாம.

கூக. பட்டவேதாந்த மதங்களில் நியாயமதத்தினும் அபாவப்பிரமையின் சாமக்ரியிலுள்ள வேறுபாடு.

பட்டமதத்தினும் அங்ஙனமே அத்வைதமதத்திலும் யோக்கியாநுபலம்பமே காரணமாம. அபாவஞானத்தில் இந்திரியத்திற்கு

க்கரணத்தன்மை யின்று. இதனுனே அநுபலப்தியென்னும் பின்னப் பிரமாணத்தைப் பட்டர் ஒப்பியிருக்கின்றார். அதனை அத்சரித்ததாக வே அத்வைத கிரந்தங்களிலும அபாவப் பிரதியகூத்திற் கேது வாக அநுபலப்தி யென்னும வேறு பிரமாணமே எழுதப்பட்டிரு க்கின்றது. அநுபலம்பத்தினையே அநுபலப்தியென்பா. எப்படி யோக் கியாநுபலம்பத்தினை நையாயிகர் சககாரியெனக்கொண்டிருக்கின் றனரோ, அங்ஙனமே யோக்கியாநுபலமபம், பட்டமத அத்துவித மதங்களிற் பிரமாண்மாம. நையாயிக மததில் அபாவப் பிரத்தி யகூத்திற்குக்காரணம் இநதிரியமும யோக்கியாநுபலமபமுமாகிய இரண்டு மாம. அவற்றுள் இநதிரியம் கரணமாமாகலின் அபாவப் பிரமையிற் பிரமாணமாம். அநுபலமபத்திற்கு அபாவப் பிரமை யின் சககாரி காரணதனமை அங்கீகரிகசுப்பட் டிருக்கின்றது; கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் அநுபலமபம் பிரமாணம் அன்று. பட்டர் முதலியோர மததில அநுபலப்தியே பிரமாணமாம.

அபாவப் பிரமையின் உற்பத்தியில் அநுபலப்தியின் வியா பாரமொன்றுஞ சம்பவிக்கிற தில்லை. வியாபாரமுடைய பிரமைக் காரணம யாதோ அது பிரமாணமெனப்படுகின்றது. ஆகலின் அநு பலப்திக்குப் பிரமாணத்தன்மை சமபவியாது. என்றாலும வியா பாரமுடைய பிரமையின் காரணத்திற்கே பிரமாணத்தன்மையுண் டென்னும நியமமும நையாயிக மததில் உள்ளது. பட்டமுதலி யோர் மதத்திலோ எல்லாப் பிரமாணங்களுக்குமே வேறு வேறு இலக்கணமுண்டு. சில பிரமாணங்களின் இலக்கணத்தில் வியாபார த்தின் பிரவேசம உண்டு; சிலவற்றின இலகசணதில் வியாபார த்தின் பிரவேசமில்லை. எங்ஙனம: பிரதியகூபபிரமையின வியா பாரமுடைய அசாதாரண காரணம பிரத்தியகூப் பிரமாண மென் றும, அநுமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண கார ணம அநுமானப்பிரமாணமென்றும, சாபதப் பிரமையின் வியாபார முடைய அசாதாரணகாரணம சத்தப்பிரமாணமென்றும சொலலப் படுகின்றன. இவ்வாறு மூன்றுபிரமாணங்களின் இலக்கணத்திலோ வியாபாரதத்தின் பிரவேசமிருக்கின்றது. அநதப் பிரமாணங்களின் நிரூபணத்தில்மூன்றிடங்களிலும்வியாபாரதத்தின் சமபவமசொல்லி வநதோம; உவமானம் அரத்தாபத்தி உபலப்தி என்பவற்றின் இலக்கணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதியின் அசர

தாரண காரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர். உபபாதக கற்பனையின் அசாதாரண காரணமாகிய உபபாத்தியத்தினது அநுப பத்தியின் ஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படுகின்றது. அபாவத்தினது பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாணமென்பர். அபாவத்தின்பரோக்ஷஞானமும் அநுமானமுத லியவற்று ணுண்டாகின்றதென்பது முன்னாக் கூறப்பட்டிருக்கின் றது. ஆதலால் அநுபலப்தியின இலக்ஷணத்திறகு அபாவ ஞான த்தை உண்டுபண்ணுவனவாகிய அநுமான முதலியவற்றில் அதி வியாப்தி யுண்டாகின்றது. என்றாலும் அநுமானமுதலிய பிரமாண ங்கள் பாவதத்தின் பிரமைக்கும, அபாவத்தின் பிரமைக்கும் சாதா ரணகாரணங்களாம. அபாவதத்தின் பிரமைக்கு அசாதாரணகாரண மன்று. அநுபலப்தியினால் கேவலம் அபாவத்தின் ஞானமே உண் டாகின்றது. ஆகலால் அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப பிரமாணமாம்; அநுமிய மன்று. இவ்வாறு மூன்று பிரமாணங்களினது இலக்கணத்தில வியாபாரத்தின் பிரவேசம் இல்லை. ஆதலால் வியாபாரதத்தின் அபேக்ஷை மூன்று பிரமாணங் களினு மிலலை. அநுபலப்திப் பிரமாணதத்தால் அபாவத்தின் ஞான மூண்டாகிறது; அதுவோ பிரத்தியக்ஷமாம. அநுமானதத்தாலும், அங்ஙனமே சத்தத்தாலுமுண்டாகும் அபாவத்தின் ஞானம ஏது வோ, அது பரோக்ஷ மாகின்றது. சிலவிடங்களில் கையாயிகர் அபாவத்தின் ஞானதத்தை இந்திரியஜநியமெனக் கூறுவர். அவ் வளவு ஞானமே அநுபலப்திப் பிரமாண ஜநியமாம. எனெனின், கையாயிக மதத்தினும அபாவஞானதின சகாரிகாரணம் அநு பலபதியாம. எதத்தன்மையோகியாநுபலப்தியை கையாயிகா இந் திரியதத்தின் சகாரியாகக் கொண்டிருக்கின்றனரோ, அதத யோக் கியாநுபலப்தியே படடாமுதலியோர மதத்தில் சுதந்திரம் பிரமாண மின்றியே பேதமாம. கையாயிக மதத்திலோ அபாவபபிரமைக்கு ப்பிரமாணம இந்திரியமாம்; வேதாந்த மதத்தில் பிரமாணம் அநு பலப்தியாம. வேதாந்த மதத்தில் அநுபலபதிப் பிரமாணத்தால் பெறப்படுவதாகிய அபாவதத்தின் ஞானமும் கையாயிக மதத்திற் போல பிரத்தியக்ஷமாம; பரோக்ஷமன்று.

இந்திரியத்தாற் பெறப்படாத் பிரத்தியகூ லகூஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஈண்டு இந்திரியஜந்ய ஞானமே பிரத்தியகூமாம்; அபாவ ஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்யத் தன்மையை நிஷேதித்துப் பிரத்தி யகூத்தன்மை கூறுதல்பொருந்தாது எனவிவ்வாறுகூறும சங்கை க்கு இது சமாதானமாம:—இந்திரியஜந்ய ஞானமே பிரத்தியகூ மாகுமாயின் ஈசுவரஞானம பிரத்தியகூமாகலாகாது. ஏனெனின், நியாய மதத்திலோ ரசுவரனது ஞானம நித்தியமாகலின் இந்திரிய ஜந்யமன்று. வேதாந்தமதத்தில் ஈசுவரனது ஞானம மாயையின் விருத்தி வடிவமாம; இந்திரிய ஜந்யம அன்று. வேறு நூல்களில் இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்திற்குப் பிரதியகூத் தன்மையைக் கூறுதலில் அநேக தூஷணம எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்ய ஞானமே பிரதியகூமா மென்னும் நியமம் இல்லை. ஆனல் பிரமாண சேதனதோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதமுண்டாயின் அநத ஞானம் பிரத்தியகூமாம். யாண்டு விஷ யம் எனதாப்படுகின்றதோ, ஆண்டெ சிலவிடத்திலோ இந்திரிய விஷ யங்களின் சம்பந்தத்தால் இந்திரியவாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கடதேசத்திற் செல்லுகின்றது; சென்று கடத்தின்சமான வடிவமாய்க் கடதோடு விருத்தி சேருகின்றது. ஆண்டு விருத்தி அவசியன்ன சேதனம பிரமாண சேதன மெனப்படுகின்றது. விஷ யத்தில் வந்த சேதனம் விஷய சேதன மெனபபடுகின்றது. பிர மாண சேதனமும் விஷய சேதனமும் சொரூபமாகவோ எப் போதும் ஒனறேயாம். உபாதி பேதத்தால் சேதனத்திற்குப் பேத முண்டாகின்றது. உபாதியும் வேறிடங்களி லிருக்குமாயின் உப கிதத்திற்குப் பேதமுண்டாம் ஒரிடத்தில் இருக்குமாயின் உபகித த்திறகுப் பேதம உண்டாகாது. எங்ஙனம:கடத்தின் உருவமும் கடமும ஒரிடத்தி லிருக்கினறன. ஆண்டெ கடத்தின் உருவ மீபகித ஆகாயமும் கட உபகித ஆகாயமும ஒன்றேயாம. மடத்தினுட் கடம் இருக்குமாயின், ஆண்டுக் கட உபகித ஆகாயம மடாகாயத்தின் வேறன்று. கடருனிய தேசத்திலும் மட மிருத்தலால் மடாகாய மோகடாகாயத்தினவேறுமாம. என்றாலும் மடருனிய தேசத்திற் கடமில்லை பாகலின் மடாகாயத்திலும் கடாகாயம் வேறன்று. இவ்வாறுல் விருத்தியும் விஷயமும பின்னதேசத்தில் இருக்கின் றன. இவ்வள்வான் விருத்தி உபகித சேதனமும் விஷய உபகித

சேதனமும் பின்னமாம். விருத்தி விஷய தேசத்தி லிருக்குமாயின் அப்போது விஷய சேதனமும் விருத்தி சேதனமாகின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு பேதம் இருப்பதில்லை; ஆனல் அபேதம் உண்டாகின்றது. விஷய தேசத்தில் விருத்தி செல்லுமாயின், அப்போது திருஷ்டாவின் சரீரத்தினுள் அந்தக்கரணமுதல் விஷயபரியந்தம் விருத்தியின் ஆகாரம உண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷய தேசத்திற்குப் புறத்திலும் விருத்தியின் சொரூபம் இருத்தலால் விஷய சேதனத்தின் வேறுயும் விருத்தி சேதன மிருக்கிறது. என்றுலும் அக்காலத்தில் விருத்தியின் வேறு கிய விடத்தில் விஷய மில்லை. ஆதலால் விஷயசேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதங் கூறுகின்றனர். இரண்டிற்கும் ஒன்றற்கொன்று அபேதம்பாண்டேனும் எழுதப்பட்டுளதாயின் அதன் அபிப்பிராயம இதுவாம்:— எவ்வளவு விருத்தி பாகம் கடதேசத்தில் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு விருத்தி பாகத்தால் உபகித சேதனம் கடசேதனத்தின்வேறன்று. இவ்வாற்றுல் யாண்டு விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்த ஞானம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படுகின்றது.

கூகூ. பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், அபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், ஸ்மிருதி முதலிய பரோக்ஷ ஞானம் என்பவற்றைச் சாமக்கிரியோடு நிர்ணயித்தல்.

யாண்டு விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத ஞானம் உண்டாகவில்லையோ, அந்த ஞானம் பரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. சமஸ்கார ஜந்திய ஸ்மரணரூப அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி சரீரத்தி னுள்ளேயே இருக்கின்றது. அதன் விஷயம் தேசாந்தரத்தில் இருக்கின்றது; அல்லது நஷ்டமாயிருக்கின்றது. ஆகலின் விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மில்லா திருத்தலின் ஸ்மிருதி ஞானம பரோட்சமாம். எப்பதார்த்தத்திற்குப் பூர்வ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரமும், இந்திரியத்தின்சையோகமு முண்டாகின்றன்வோ, ஆண்டு "அதுவேஇது" னன்னும் ஞான முண்டாகின்றது. அதனை அபிஜ்ஞை ஞானமென்

பர். ஆண்டும் இந்திரிய ஜந்திய விருத்தி விஷய தேசத்திற் செல்லுகின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மிருத்தலின் பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானமும பிரத்தியக்ஷமேயாகின்றது. கேவல இந்திரிய ஜந்திய விருத்தி யுளதாயின், ஆண்டு "இது" என்னும பிரதிபக்ஷம உண்டாகின்றது. அதணி அபிஞ்ஞைப் பிரத்நியக்ஷ மென்பர். முக்கிய சித்தாந்தத்திலோ முன் அது பவிக்கப்பட்டதின் 'அதுவே இது' எனனும ஞானமும 'அது' என்னும அமசத்தில் ஸ்மிருதி ரூபமா யிருத்தலால பரோக்ஷமும, 'இது' என்னும் அமசத்தில்பிரத்தியக்ஷமுமாம. ஆதலால 'அதுவே இது' என்னும ஞானத்தில கேவலம பிரதியக்ஷத தன்மையிலலை. அம்சபேதத்தால பரோக்ஷதத்தன்மை பிரத்தியக்ஷத்தன்மைகளாகிய இரண்டு தாமங்க ளிருகினறன.

கேவலம சமஸ்கார ஜந்திய விருத்தி யுளதாயின், அதற்கு 'அது' என்னும வடிவம உண்டாகின்றது. அதணி ஸ்மிருதி யென்பர். பூவம இந்திரியத்தால அலலது அநுமான முதலியவற்றால எந்தப் பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாயிருக்குமோ அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால ஸ்மிருதி ஞானத்தில பூர்வ அநுபவம காரணமாம்; அநுபவஜந்திய சமஸ்காரம வியாபாரமாம். ஏனெனின, எந்தப பதார்த்தத்தின ஞானம முன் உண்டாயிருக்கிறதோ அதன் ஸ்மிருதி வருஷங்கள் கழிந்தும உண்டாகும. ஆண்டு ஸ்மிருதிக்கு அவ்வியவகித (மறைப் பின்றிய) பூவ காலத்தில அநுபவமோ இல்லை. மறைப்பின்றிய பூவகாலத்தில உண்டாவது 'எதுவோ அது எதுவாம. ஆதலால பூவ அநுபவம ஸ்மிருதிக்கு நேரே காரணமாகாது. ஒன்றன் வாயிலாகக காரணமா மெனனல் வேண்டும. ஆதலால் இங்ஙனம மதிதகல தகுதியாம. எப்பதார்த்தத்தின் பூவ அநுபவம உண்டாக வில்லையோ, அதன் ஸ்மிருதியோ உண்டாகிறதில்லை. பூவ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரண மன்றெனின், எதன் அநுபவ முளதாகவில்லையோ அதன் ஸ்மிருதியு முண்டாதல் வேண்டும; அங்ஙனம உண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற் றூல பூர்வ அநுபவதோடு ஸ்மிருதிக்கு அநவயவெதிரேக முண்டு. பூர்வ அநுபவ மிருதால ஸ்மிருதி யுண்டாகுமென்பது அநவயம; பூர்வ அநுபவ மில்லையாயின ஸ்மிருதி யுண்டாகாதென்பது வெதிரேகம. ஒன்றிருத்தலால மற்றொன்றிருகதல அந்வயமெனப்படுகின்றது. ஒன்ற னினமையால மறறைப தில்லாதிருகதல வெதி

ரேக மெனப்படுகின்றது. அன்வய வெதிரேகத்தால் காரண காரிய த்தன்மை அரியப்படுகின்றது. பூர்வ அநுபவத்திற்கும் ஸ்மிருதி க்கும் அன்வய வெதிரேகத்தைக் காணுதலால் அவற்றினுக்குக் காரண காரியத்தன்மையோ அவசிய மிருக்கின்றது. ஆனால் மறை ப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் பூர்வ அநுபவம் சேருகிறதிலலீ. ஆத லால் ஸ்மிருதியின் உற்பத்திக்கு முன் அநுபவதத்திற்கு ஓர் வியா பாரமங்கீகரித்தல் வேண்டும். யாண்டுப் பிரமாணவலியால் காரண த் தன்மையின் நிசயம் உண்டாகின்றதோ, மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் காரணத்தின் சத்தை சமபவிக்கிற தில்லீயோ, ஆண்டு வியாபாரரூதின் கற்பணை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சாஸ் திரமாகிய பிரமானத்தால யாகத்தில் சுவர்க்கத்துக்குச் சாதன மாகுந் தன்மையின் நிசய முண்டாகின்றது. எற்றுகுதியை யாக மென்பர். அந்த யாகம் நாசமாய் வெகு காலத்திற்குப் பின் சுவர் க்க முண்டாகின்றது. சுக விசேஷத்திணை சுவர்க்க மென்பர். சுவ ர்க்கத்தின் மறைப்பின்றிய முற்காலதத்தில் யாகமின்மையால் யாக த்திற்குக் காரணத்தன்மை சமபவியாது. அதலால் சாஸதிரதத்தால் நிணயிக்கப்பட்ட காரணத்தனமையின் நிவாகதூதின் பொருட்டு யாகத்தின் வியாபாரமாகிய அபூர்வதத்திணை அங்கீகரித்திருக்கின்ற னர். எப்போது அபூர்வம அங்கீகரிக்கப்படடதோ, அப்போது தோஷமிலலீ.ஏனெனின் காரியந்நிறகடதத மூற்காலதத்தில் காரண மாவது வியாபாரமாவது ஒன்றிருத்தல் வேண்டும. சில விடதது இரண்டு மிருக்கும; ஆனால் ஒன்று அவசியமா யிருத்தல் வேண் டும. எதணைத தாமமென்பரோ அது யாகத்தாற்றோன்றிய அபூ ர்வமாம. யாகதத்தால் அபூர்வ மூண்டாய், யாகதத்தாற் றோன் றும சுவாக்க மெதிரோ அதணை உண்டாக்குவதாயும இருக்கின் றது. ஆதலால் அது (அபூர்வம) வியாபாரமாம. யாகம் சுவர்க்க தத்திற்குச சாதனமாக தன்மையை நிவகித்தற்பொருடடு அபூர் வம் வியாபாரமென அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அவ்வபூர்வம் எப் போதும் பரோகூஷமாம. அங்ஙனமே அநவய வெதிரேக வலியால் பெறபபட்டதாகிய பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாதலே நிர்வஹிதத்பொருடடுசே சமஸகாரத்திணை (வாசணையை) அங்கீ கரித்திருக்கின்றனர். அநதச சஸஸகாரம எல்லும பரோகூஷ மாம. எநத அநதக்காரணத்தில் பூர்வ அநுபவமூளதாய் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமோ அவ்வநதக்காரணத்தின் தர்மம சமஸகாரமாம்.

கையாயிக மதத்தில் அநுபவம சம்ஸகாரம் ஸ்மிருதி என்பன ஆத்மாவின் தர்மமாம. அநுபவ ஜநிய சம்ஸகாரத்தினை கையாயிகா பாவனை யென்பர். அநுதச சமஸ்காரம் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றியதும், பூர்வ அநுபவதாற் றோன்றும ஸ்மிருதியை யுண்டாக்குவதுமா யிருத்தலின், வியாபார மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றூற் பூர்வ அநுபவம ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாம; சமஸகாரம் வியாபாரமாம். ஸ்மிருதியின் உறபத்திகாகடுத்த பூர்வகாலதில் பூர்வ அநுபவமோ நாசமாகுதலான அபாவமாம. என்றூலும அதன் வியாபாரமாகிய சமஸகாரம இருகின்றது. ஆதலால பூர்வ அநுபவம் நாசமாகியும ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அநுதச சமஸகாரமோ பிரத்தியக்ஷம அன்று. அநுமானகினூலாவது அர்த்தாபதியினூலாவது சம்ஸகாரதின் சிததி யுண்டாகின்றது. ஆகலால எவ்வளவு காலம் மூன் அநுபவிக்கப்பட்டதின ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ அவ்வளவு காலம் சம்ஸகாரமிருக்கின்றது. எநத ஸ்மிருதிக்குப் பின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அது சரம ஸ்மிருதி யென ப்படுகின்றது. சரம ஸ்மிருதியால் சம்ஸகாரதிற்கு நாச மூண்டாகின்றது. ஆகலால் மீண்டும அப்படதாற்கதின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறுறூற பூர்வ அநுபவஜநிய சம்ஸகாரத்தால் அதேக ஸ்மிருதி யுண்டாகிறது. சரம ஸ்மிருதி யுண்டாகும வரையில் ஒரேசம்ஸகாரமிருகிறது. ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மை காரியத்தினுல் அமியபபடுகின்றது. எநத ஸ்மிருதி யுண்டாகிய பின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாவதில்லையோ, அநத ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மையின் ஞானம் அநுமானகநால் உண்டாகின்றது. அநதிய க்தை (கடைசியை) ச சரம மென்பர். சிலர இஙஙனம் கூறுகின்றனர:— பூர்வ அநுபவ ஜநிய சம்ஸகாரதநால மூதல ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. முதல் ஸ்மிருதியின் உறபததியினுல மூன் சம்ஸகாரத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. ஸ்மிருதியினுல வேறு சமஸ்கார மூண்டாகினறது. அதனினின்றும மீண்டும சஜாதீயஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அநத ஸ்மிருதியினுல் அதனே உண்டாகிய சமஸ்காரத்திற்கு நாசம உண்டாகின்றது. அநதியசமஸகாரம உற்பததியாகின்றது. அதனினின்றும மூன்றுவது ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுல் ஸ்மிருதியினின்றும சம்ஸ்காரததின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. எந்த ஸ்மிருதிக்குபபின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அந்த ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரக்திற் கேது வன்று. இம்மதத்தில்

சம்ஸகாரவாயிலாக ஸ்மிருதி ஞானமும உத்தரஸ்மிருதிக்குக் கரண மாம. முதல் ஸ்மிருதிக்குக் கரணம் அநுபவமாம. இரண்டிடங்க ளிலும் சமஸகாரம் வியாபார மாம. முதல் மதத்தில ஸ்மிருதி ஞானத்துக்குக் கரணம ஸ்மிருதியன்று. ஆனல் பூர்வ அநுபவத் தால் சமஸகாரம உண்டாகின்றது. அநத ஒரே சமஸகாரம சரம ஸ்மிருதிபரியந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூர்வ அநுபவமே ஸ்மி ருதிக்குக் கரணமாம; பூர்வ அநுபவ ஜநிய சமஸ்காரமே சகல சஜாதீய ஸ்மிருதிகளிலும் வியாபாரமாம. இரண்டு பகூஷங்களிலும ஸ்மிருதி ஞானம பிரமையன்று. ஏனெனின், முதற்பகூஷத்திலோ ஸ்மிருதி ஞானத்திறகுக்கரணம பூர்வ அநுபவமாம். அது ஆறு பிர மாணங்களின் வேறுபட. பிரமாண ஜநிய ஞானத்தினைப் பிரமை யென்ப. பூர்வ அநுபவம பிரமாணமன்று. இரண்டாவதுபகூஷத் தில் முதல ஸ்மிருதியின் கரணமோ பூர்வாநுபவமாம. இரண்டா வது ஸ்மிருதியின் கரணம் ஸ்மிருதியாம். அநத ஸ்மிருதியும் ஆறு பிரமாணங்களிலும இல்லை; ஆகலால் ஸ்மிருதியைப் பிரமை யெனக் கூறுவதில்லை. என்றாலும யதார்தகம அயதார்தகம் என்னும பேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகைத்தாம். மபக்க வடிவின தாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸகாரதத்தாற் றோன்றிய தெதுவோ அது அயதார்த்த மாம. பிரமை வடிவினதாகிய அநுபவதத்தின் சமஸ காரத்தாலுண்டாகிய தெதுவோ அது யதார்த்தமாம. இவ்வாறு இரண்டு பகூஷங்கள்தூலகளிலஎழுதபபடடிருக்கின்றன. அவற்றில் தூஷணமும் பூஷணமும் அறிகமுண்டு. நூல் விரியுமென்னும் பயத்தால உரதியடைது பிரசங்கத்தினை எழுதுகின்றேம.

எங்ஙனம பூர்வ அநுபவ ஜநிய ஸ்மிருதி ஞானம் பரோகூ மோ, அங்ஙனமே அநுமான முதலிய பிரமாணத்தாற் றோன்றிய ஞானமும பரோகூமாம. எனெனின், எங்ஙனம் ஸ்மிருதியின் விஷ யம விருதகியினின்றும் விலகியிருகின்றதோ, அங்ஙனமே அநு மான முதலியவறறும றோன்றும ஞானத்தின் விஷயமும விருத்தி தேசதகிலில்லை; ஆனல் விலகியுள்ள பாவதமுதலிய தேசங்களிலிரு க்கின்றது. சென்றனவும வருவனவு மாகிய பதார்தகங்களுக்கும அநுமானமுதலியவற்றால் அநுமிதி முதலியனவாகிய வாதகமான ஞானங்கள உண்டாகின்றன. ஆதலால அநுமான முதலியவற்றுற் றோன்றும ஞானத்தின்தேசதகிலும விஷயமிருக்கிறதில்லை. ஆனல் அநுமிதி முதலிய ஞானதகின் தேசகாலங்களுக்கு வேறுபடிய தேச த்திலும் காலத்திலும அவறறின் விஷயமிருக்கும.

இந்திரியஜக்நிய ஞானத்தின் விஷயம் ஞானத்தின் தேசகால
ங்களுக்கு வேறுகிய தேசகாலங்களிலிருப்பதில்லை; ஆனல் ஞானத்
தின் தேசகாலங்களிலேயேயிருக்கின்றது ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய
ஞானம முழுவதும பிரத்தியகூமேயாகினறது. அததுவைக மத
த்தில் அநதக்கரணஜதின் பரிணமமகிய விருதகதி யாதோ அதனை
ஞானமென்பா. ஆதலால் ஞானமும விஷயமும ஒரிடதிருகுமும,
அல்லதவிருகதியும விஷயமுமேமாரிடத்திருகுமனன றுகூறுவதிற்
பொருளொன்றேயாம். இநதிரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியகூமா
மென்னும் நியம மில்லை. யாண்டு அநுமிய பிரமாணத்தாற மேறன்
றிய விருத்திதேசத்திலும விஷய மிருக்கின்றதோ, அண்டுப்பிரத்தி
யகூஞானமே யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம "பதகாமவன்றி" எனனும்
சொலலால உற்பதகதியாகிய விருதகியின் தேசத்தில விஷயம்
இருக்கின்றது. இதனற் சபதப பிரமாண ஜந்நிய ஞானமும சில
விடத்துப் பிரத்தியகூமாகின்றது. மகாவாகியதாற் மேறன்றிய
பிரஹ்மாகார விருதகியும பிரஹ்மான்மாவுமாகிய இரண்டும ஓரிட
த்தில் இருக்கினறன; ஆதலால மகாவாக்கியத்தாற் றேன்றிய பிரஹ்
மாத்மஞானம் பிரத்தியகூமாம. அங்ஙனமே ஈசுவர ஞானதிற்கு
உபதானகாரணமான மாயையின் தேசதில சாவ பதார்த்தங்களு
மிருக்கின்றன. ஆக்கால் இநதிரிய ஜநநிய ஞானமன்றுயினும ஈசு
வரனது ஞானம பிரததியகூமாம். அங்ஙனமே அநுபலப்திப்
பிரமாணதகாற் மேறன்றிய அபாவத்தின் ஞானமும பிரததியகூ
மாம. ஏனெனின யாண்டுப் பூதலத்திற கடாபாவததின் ஞானம
உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலதோடு நேதநிரதகிறகுச சம
பநதமுண்டாய்ப பூதல தேகூதில் அநதக் கரணததின விருத்தி
செல்லுகின்றது. "பூதலதநிற கடமில்லை" என்பது விருதகியின்
ஆகாரமாம. ஆண்டுப் பூதலஅம்சத்திலோ விருதகி நேதநிரஜந்நிய
மாம். கடாபாவ அமசத்தில அநுபலப்தி ஜந்நியமாம. எங்ஙனம
"பர்வதம தீயுடைத்து" என்னும விருத்தி பர்வதஅம்சதில் நேத
நிர ஜந்நியமும, வகநி அம்சத்தில் அநுமான ஜநநியமும மாமோ,
அங்ஙனமே ஒரே விருத்தி அமசபேதததால இநதிரியமும அநுபல
ப்தியுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் உற்பத்தி யாகின்றது.
ஆண்டுப் பூதலாவச்சின்ன சேதனததிற்கு விருதகி அவச்சின்ன

சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. பூதலாவச்சின்ன சேதனமே கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனமாம். ஆதலால் கடாபாவ அவசசின்ன சேதனத்திற்கும் விருத்தி அவசசின்னசேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் ரேன்றிய கடாபாவத்தின் ஞானமும் பிரதியகூமாம். ஆனல் யாண்டு அபாவத்தின் அதிகரணம் பிரத்தியகூ யோக்கியமாய் அதிகரணதின் பிரதியகூத்தில் இருதிரியதின் வியாபாரமிருக்கின்றதோ, ஆண்டு மூற்கூறியபடி சமபவிக்கின்றது.

யாண்டு அதிகரணத்தின் பிரதியகூத்தில் இருதிரியதின் வியாபார மூண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்திய அபாவதின் ஞானம் பிரத்தியகூமன்று; ஆனுற் பரோகூமாம். எங்ஙனம் : வாயுவி லுருவமின்மையின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியால் முடிய கண்ணுடையவனுக்கும உண்டாகின்றது. பரமாணுவில் யோக்கியாநுபலப்தியினல் நேதிரத்தின் விழித்தல் வியாபாரமின்றியே மகத்துவா பாவதின் ஞானமு உண்டாகின்றது. ஆண்டு விஷய தேசததில் விருததி செல்லுகிற தில்லை. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற ரேன்றிய வாயுவி லுருவமின்மையின் ஞானமும் அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியகூமன்று; பரோகூமாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்திய அபாவதின் ஞானம் சிலவிடதது ப் பிரத்தியகூமும் சில விடத்துப் பரோகூமுமாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில அநுபலப்திப் பிரமாண ஜநிய அபாவதின் பிரதியகூம எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அநுபலப்தி ஜநிய பரோகூஞானதின் உதாரண மெழுதப்படவில்லை; அது அவஸ்யமாக குஷ்யமாம்; எழுதுதல்வேண்டும். பரோகூத்திற்கு உதாரணம எழுதாவிடின் அநுபலப்தி ஜநியஞானம பரோகூமாகாதென்னும் மயக்கமுண்டாம.

கூநி. அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோகூமாமென்பதின் நிர்ணயம்.

சூகூமமாய் விசாரிக்குமிடத்து அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் ரேன்றிய அபாவத்தின் ஞானம யாண்டும பரோகூமாம; ஓரிடத்தும் பிரத்தியகூ மன்று. எனெனின் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதம் உண்டாகியும், யாது பிரத்தியகூ

யோக்கிய விஷயமன்றே, அதன் பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சத்த முதலிய பிரமாணங்களால் தர்மாதர்மங்களின் ஞானம் உண்டாகுங்கால் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திறருப் பேதமில்லை. ஏனெனின் அநுதக்கரண தேசத்தில் தர்மாதாமமிருக்கின்றன. ஆதலால் அத்தக்கரணமும் தாமாதாமமுமாகியவுபாதிகள்வேறுவேறிடங்களிலில்லாதிருத்தலால், தாமாதர்மாவசிஷ்னசேதனமபிரமாணசேதனத்தோடுபின்ன மன்று. என்றுமம தாமாதாமம பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் சத்த முதலியவற்றும் மேற்றிய தாமாதாமங்களின் ஞானம என்றும பிரத்தியக்ஷ மன்று. அநுபவதத்தை யொட்டி விஷயங்களில் யோக்கியதை அயோகியதைகளை அறிதல் வேண்டும். எங்ஙனம தர்மாதர்மங்கள் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்றே, அங்ஙனமே அபாவ பதார்த்தமும பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. அபாவபதார்த்தம பிரத்தியக்ஷமாமாயின, வாதிகளின் விவாதமுண்டாதல் வேண்டியதில்லை. மீமாமலகா அபாவதத்தினை அதிகரணவடிவமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். நையாயிகா முதலியோர அதிகரணத்தின் வேறுகக்கொண்டிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே நாஸ்திகா அபாவதத்தினை வெறுமையென்றும் பொய்யென்றும் கொள்ளுகின்றனர். ஆஸ்திகா அபாவத்தினைப் பதார்த்தமெனக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறு அபாவத்தின் சொரூபத்தில் விவாதமுளது. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய கட முதலியவற்றின் சொரூபத்தில் அதிகரணத்தின் வேறு, வேறன்று எனறல முதலிய விவாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அபாவபதார்த்தம பிரத்தியக்ஷ யோக்கியம் அன்று. இக்காரணத்தால் யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாண சேதனத்தோடு கடாபாவ அவசிஷ்ன சேதனத்திற்கு அபேத முளதாயினும அபாவாமிசத்தில் இந்த ஞானம பரோக்ஷமாம்; பூதலாம்சத்தில் அபரோக்ஷமாம. எங்ஙனம: பர்வதம் வஹ்நியுடைத்து என்னும் ஞானம பர்வத அமசத்தில் அபரோக்ஷமும் வஹ்நி அம்சத்தில் பரோக்ஷமு மாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜன்ய அபாவத்தின் ஞானத்தினை யாண்டும பரோக்ஷமாகக்கொள்ளின் பட்டரோடும் விரோத மின்று. பட்டமதத்தில் அநுபலப்தி ஜன்ய அபாவத்தின் ஞானம பரோக்ஷமேயாம்.

அபாவத்தின் ஞானத்தினை நையாயிகர் இந்திரிய ஜன்யமென மதித்து அதற்குப் பிரத்தியக்ஷங் கூறுகின்றனர். அது எவ்வாற்று

ணும் அசங்கதமாம. எனெனின் வாயுவில்உருவமின்மையின் நேத்தி ரேந்திரியப் பிரத்தியகூம் உண்டாகின்றது, பரமாணுவில் மகத்து வாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியகூம உண்டாகின்றது என்பது நையாயிகாகளது சித்தாந்தம்; அது பொருந்தாது. எனெ னின் வாயுவில் உருவம இன்மையை அறிதற்பொருட்டு ஒருவரும் நேதரிரததை விழித்தலாகிய வியாபாரத்தைச செய்கிற தில்லே. ஆனல் மூடிய விழிக்கும் வாயுவில் உருவ மின்மையின் ஞானம போக்கியாநுபலப்தியால் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பரமாணு வில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும விழித்த விழிக்குண்டாவது போல மூடிய விழிக்கும உண்டாகின்றது மூடிய விழிக்குக் கட முதலியவற்றின் நேத்திரேநதிரிய ஞானம் என்றும உண்டாகிற தில்லே. ஆதலால் வாயுவில் உருவமின்மையின் நேததிரேந்திரியப் பிரதத்தியகூமும, பரமாணுவில மகத்துவாபாவதத்தின் நேதததிரேந திரியப் பிரதத்தியகூமும் பொருநதா. ஆனல் யோக்கிய அநுபலப்தி யினல் அவற்றின் பரோகூ ஞானம் உண்டாகிறது.

அபாவஞானத்தில இநதிரியங்களின் அநவயவெதிரேகத்தைக் காணுதலால அபாவஞானத்தில் இநதிரியம ஏதுவாமென நையா யிகா கூறுகினறனர. இதற்குச் சமாதானம போநதிக்காழுதலிய நூல்களில் எழுதப்படடிருக்கிறது:—இநதிரியங்களின் அநவயவெதி ரேகம அதிகரணத்தின ஞானததில் ஸபலமாம. எங்ஙனம்: பூதல த்திற் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறது, ஆண்டு நேததி ரேநதிரிய்த்தால அபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலததின் ஞான மூண்டாகின்றது. அநத நேதத்திரத்தால் அறியப்பட்ட பூதலத்தில கடாபாவதத்தின் ஞானம யோக்கியாநுபலப்தியினல உண்டாகின் றது. இவ்வாறனல் கடாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலம் யாதோ, அதன் ஞானததில் இநதிரியம ஸபலமாம. இச்சங்கைசமா தான மிரண்டும பொருத்த முடையனவன்று. ஏனெனின், வாயு வில் உருவமின்மையின் ஞானமும் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத் தின் ஞானமும நேதத்திர வியாபாரமின்றியு முண்டாகின்றன. ஆத லால் எநத அபாவஞானததிலும இந்திரியதின் அநவயவெதிரேக மிருக்கினும் இநதிரியத்திறகுக் காரணத்தன்மை சிதத்திக்கிறதில்லே. சகல அபாவஞானத்திலும இந்திரியத்தின் அநவயவெதிரேகம பெறப்படுவதில்லே. இவ்வாறனல் தளாவுடைய மூலசங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுதலும அசங்கதமாம.

வைபாயிகர் "கட அநுபலப்தியினல் இந்திரியத்தால் அபா வத்தை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின் றது; ஆதலால் அநுபலப்தி இந்திரியமென்னும் இரண்டும் கட முதலியவற்றின் அபாவ ஞானத்திற்கு ஏதுவாம என்று இவ்வாறு சங்கிக்கின்றனர். இசசங்கைக்குச் "கடாபாவதினது அதிகரண தின் ஞானம இந்திரியத்தால் உண்டாகின்றது, கடாபாவத்தின் ஞானம அநுபலப்தியினு லுண்டாகின்றது" எனனும் முறைகூறிய சமாதானம் சமபவியாது. எனெனின் யாண்டு இந்திரிய யோக் கிய அதிகரணம் இருக்கின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டு அதிகரணம இந்திரிய யோக்கியமன்றே ஆண்டு முறைகூறிய சமாதானம சமபவியாது. எங்ஙனம: "வாயு வில் உருவ அநுபலபதியினுல நேதந்திரதினுல் உருவத்தின் அபாவ தைத நிசசயிகினறேன்" என்பதாக வாயுவில் உருவ அபாவத் தின் அநுபலபதி ஜந்தியஞான முமம நேதந்திர ஜந்தியஞானமும் விள ங்குகின்றன. ஆண்டு வாயுவின ஞானம நேதந்திரஜந்தியமும உரூவ அபாவத்தின ஞானம அநுபலபதி ஜந்தியமுமாமெனக் கூறுதல் சமபவியாது. எனெனின, வாயுவில உருவதின் அபாவதைதோடு நேதந்திரதிறகு யோக்கியதை யின்று.

ஆதலால அபாவ ஞானதினைக் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்திய மெனக் கொள்ளின் இரண்டினுமம ஆசுப்பிரதன்மை தோற்று தலாலுண்டாகும விரோததிற்கு அத்வைதவாதியின் சமாதான மிது வாம்:— "பூதலதகில அநுபலபதியினுல் நேதந்திரத்தால் கடாபாவ தினை நிசசயிகின்றேன" என்று கூறுதற்கு அநுபலப்தியோடு கூடிய நேதந்திரதினுல் பூதலந்தில கடாபாவதின் நிசசயமுடை யன் யான் என்பது அபிபபிராயம் அன்று. ஆனுல பூதலத்தில் இந் திரியஜநிய கடதினது உபலப்தியின் இன்மையால் கடாபாவத் தின நிசசயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம. அபாவததின் நிசசயதிற் கேது அநுபலப்தியாம. அநுபலப்தியின் பிரதியோகி யாகிய வுபலப்தி யாதோ, அதனிடதது இந்திரிய ஜந்திபததுவம தோறறுகின்றது. இதனுல நிஷேதிக்கதக்க உபலப்தியில் இந் திரிய ஜநியதன்மை தோற்றுதலால் இந்திரிய ஜநிய உபலப்தி யின் அபாவததால் கடாபாவததின் நிசசயம் உண்டாகின்ற தென் பது பெறப்பட்டது. அங்ஙனமே "வாயுவில் உருவதின் அநுபல ப்தியால் நேத்திரத்தால உருவம் இன்மையை நிசசயிக்கின்றேன்"

ன்று சொல்லுதற்கும் உருவததின் அநுபலப்தியோடு கூடிய நேத்திரத்தால் உருவமின்மையின் நிசசயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரிய மன்று. ஏனெனின், நேதிதிரத்தின் வியாபாரமின்றியும் உருவமின்மையின் நிசசயம் உண்டாகின்றது. ஆனல் நேத்திரஜந்நிய உருவத்தினது உபலப்தியின் அபாவத்தால் வாயுவில் உருவம் இனமையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம். ஆதலால் எந்த உபலப்தியின் அபாவம் உருவம் இன்மையின் நிச்சயத்திற்கு ஏதுவோ அவ்வுபலப்தியிலநேத்திரஜந்நியதன்மை தோற்றுகின்றது. இவ்வாற்றல் சகல அபாவ நிச்சயத்திற்கும் ஏதுவாகிய அநுபலப்தி யாதோ அதன் பிரதியோகியாகிய உபலப்தியில் இநதிரிய ஜந்நியத்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. விலேகமின்றி அபாவ நிசசயத்தில் இநதிரிய ஜநந்யத்துவம் தோறறுகின்றது. நையாயிகாளது சங்கையின் இச்சமாதானம யாண்டும் வியாபகமாம. அதிகரண ஞானததின் இநதிரிய ஜநந்யத்துவம அபாவ ஞானததிற் றோற்றுகின்றதுஎன்னும பேததிக்கார வேதாந்த பரிபாஷை முதலியவறறின் சமாதானம யாண்டும வியாபகம் அன்று. ஆனல் யாண்டுப் பிரதியகூ யோக்கிய பூதல முதலியன அபாவத்தின் அதிகரண மாமோ; ஆண்டு இச சமாதானஞ் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டுப் பிரத்தியகூ அயோக்கியமான வாயு முதலியன அபாவததின் அதிகரணமோ ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானஞ் சம்பவிக்கிற திலலை. "அநுபலபதியினுல இரசனேநதிரியத்தால் புளிப்பிரசத்தின் இன்மையை மாமபழததில அறிகின்றேன்" என்னுமிடத்தும அதிகரணத்தின் ஞானம இரசனேநதிரியதனைற் றோன்றிய தெனல் சமபவியாது. ஏனெனின் புளிப்பிரசத்தின் அபாவத்தினது அதிகரணம் மாமபழமாம. அதனை அறிபு'ம் சாமாத்தியம் இரசனேந்திரியததி லின்று. இரசனேநதிரியததில் இரசமாத்திரத்தை அறியும சாமாத்தியம் உண்டு; திரவியத்தை அறியும் சாமாத்தியம் இல்லை. ஆதலால இரசனேநதிரிய ஜந்நிய புளிப்பிரசத்தினது உபலப்தியின் இன்மையால் மாம்பழததில் இரசத்தினது இன்மையின் நிசசயமூடையன் யான் எனனும் தாறபரியததால் முற்கூறிய வியவகாரம் உண்டாகின்றது. முற் கூறிய வாக்கியத்தின் அகூந்த மரியாதையால் கூறியஅர்த்தம கிலேசமுடையதாயினும், வேறொன்றிற் செலலுதல் சமபவியாமையின், கூறிய பொருளேயே அங்கீகரித்தல வேண்டும. ஆதலால் நையாயிகாளது சங்கைக்கு யாம்

கூறியதே சமாதானமாம. இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண த்தால் அபாவத்தின் நிசயம் உண்டாகின்றது ஏன்னும் பகூசம் தோஷமின்றியதாம்.

கூசு. அநுபலப்திப் பிரமாணத்தை அங்கீகரித்தலில் நையாயிகர் சங்கையும் சித்தாந்தியின் சமாதானமும்.

அபாவப் பிரமையை வேறு பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலில் கௌரவமிருக்கின்றது. குடமூதலியவற்றின் பிரதியகூபபிரமை யில் இந்திரியத்திற்குப பிரமாணதன்மை நிச்சயிக்கபபடடிருக் கின்றது. அந்த நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமாணதால் அபாவப் பிரமை யின் உற்பத்தியைக் கொள்ளுதலில இலாகவம் இருக்கிறது ஏன்று நையாயிகர் சங்கிக்கின்றனர.

அச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம:— இந்திரியதிற்குப் பிர மாணத் தன்மையைக் கூறும நையாயிகரும அநுபலப்திக்குக் காரணத்தன்மையோ அங்கிகரித திருக்கின்றனர. அநுபலப்திக்கு க் கரணத்தன்மை கூறுவ தில்லை. அதவைதவாதி இந்திரியம அபாவத்திற்குக் கரணமாதலை அங்கிகரிப்பதில்லை. ஆதலால் இந் திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சுவசமபநத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமும அங்கிகரிக்கப்படுவதில்லை. நையாயிகருக்கு அப்பிர சித்த சமபந்ததின் கற்பனை கௌரவமாம. அநுபலப்தியில் சக காரி காரணத்தன்மையோ நையாயிகரும் அங்கிகரிக்கின்றனர். அதற்கு அதவைதவாதிகள் காரணத்தன்மை யென்னும் பெயர் வைதது பிரமாணதன்மை கூறுகின்றர. ஆதலால நையாயிகா மதததிறகௌரவமுண்டு; அத்வைத மதததிலில்லை.

மேலும் வேதாநத பரிபாஷையின் உரையாசிரியர் நரசிரி யரின் புத்திரரானவர். அவருக்கு அத்வைத சாஸதிரத்தின் சமஸகா ரம குறைவாயும, நியாய சாஸதிரத்தின் சமஸகாரம அதிகமாயும் இருந்திருக்கின்றன. ஆதலால் மூலததிற்குவியாக்கியானஞசெய்து நையாயிகர் மதத்திற்கு அவர் இவ்வாறு உஜ்ஜீவனம் எழுதியிரு க்கின்றார்:— அநுபலப்தி வேறு பிரமாணம் இன்று. அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தினாலே யுண்டாகின்றது. அபாவத்தோடு இந் திரியத்திற்குச் சம்பந்தமில்லை; விஷயத்தோடு சம்பந்தமின்றி இந்தி ரிய ஜநிய ஞான முண்டாகாது. விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த

மும், சுவ சம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பநதமும கையாயி கர் அங்கிகரித் திருக்கின்றனர். அது அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்தத்தின் கற்பணை கௌரவமா மெனக்கூறின், அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் 'கடமின்மை யுடையது பூதலம்' என் னும உணர்வு எல்லோருக்கும சம்மதமாம். இவ்வுணர்ச்சியால் கடபாபாவத்தில் ஆதேயதன்மை விளங்குகின்றது. பூதலதத்தில் அதிகரணத்தன்மை விளங்குகின்றது. பரஸ்பர சமபநதமின்மி ஆதார ஆதேயத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லே. 'ஆதலால் பூதல முத லிய அதிகரணத்தில் அபாவதத்தின் சம்பந்தம எல்லோருக்கும இஷ்டமாம். அபாவதத்திற்குப் பிரத்தியகூமம் அங்கீகரியாதவாகள் எவர்களோ அவர்களுக்கும அபாவத்தின் அங்கீகார முண்டு. ஆத லால் அதிகரணத்தோடு அபாவத்திற்குச சமபநதம் எலலோருக் கும் இஷ்டமாம். அசசமபநதத்திற்கு வியவகாரத்தின் பொருட்டு ஒரு பெயா சொல்லுதல் வேண்டும. ஆதலால் அதிகரணத்தில அபாவத்தின் சம்பநதத்திணி விசேஷணத தன்மை யென்று கூறு கின்றனர். இவ்வாறுரல் விசேஷணத் தன்மைச சம்பந்தம அப்பிர சித்தம் அன்று. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பணையாகிய கௌரவம் கையாயிக மதத்திலில்லே. அபாவதிற்கு அதிகரணதோடு சம்ப ந்தம எல்லா மதத்திலும பெறப்பட்டதாயிருத்தலின் விசேஷண த தன்மை, சுவ சமபநத விசேஷணத் தன்மை என்னு மிரண்டு சம்ப ந்தமும் அப்பிரசித்த மன்று. "கடமின்மிய பூதலத்தைக் காண்கின் றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பூதல முதலியவற்றில் அபாவத்தின் ஞானம நேத்திர முதலியவற்றுற் றேன்றியதாம. யாண்டு நேத்திர ஜநிய ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் "காண்கின்றேன்" என்னும அநுவியவசாயம் உண்டா கின்றது. அத்வைத மதத்தில் பூதலத்தின் ஞானம நேத்திர ஜந்திய மாம; கடாபாவதத்தின் ஞானம அநுபலப்தி ஜநியமாம; நேத்திர ஜநியமன்று. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்தில் தனது விஷய மான வியவசாயத்தின் விலகூணதன்மை விளங்கவேண்டும். எங்ஙனம் "பாவதம வந்நியுடைத்து" என்னும ஞானம் பர்வத அம்சத்தில் பிரத்தியகூமும, வநநியம்சத்தில் அநுமிதியு மாம். "பாவதத்தைப் பார்க்கின்றேன்" "வந்நியை அநுமிக்கின்றேன்" என்று அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. அதில் வியவசாயத்தின் விலகூணத் தன்மை விளங்குகின்றது. அந்த விலகூணத்தன்மை

ஈண்டு நேத்திரஜந்நியத் தன்மையும் அநுமான ஜந்நியத்தன்மையு மாம். அங்ஙனமே அபாவ ஞானத்தில் நேத்திர ஜந்நியத்துவமும அநுபலப்தி ஜநநியத்துவமு மாகிய விலக்ஷணத் தன்மையுண்டாகு மாயின் அநுவியவசாயத்தில் விளங்கல் வேண்டும. ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜநநியமாம; வேறு பிரமாண ஜந்நியம் அன்று. அபாவ ஞானத்தினை இந்திரிய ஜநநியமேமன க்கொள்ளாவிடினும அதவைதவாதிகள் அநுபலப்தி ஜநநியமெனக் கொண்டு பிரதநியக்ஷ மெடிவமாகக் கூறுகினறனர. அதுவும அசங் கதமாம். ஏனெனின் பிரதநியக்ஷ ஞானமாவது யாதேர அது இந்திரிய ஜந்நியமாமெனனும நியமத்திற்குப் பாதம் உண்டாகுமு. ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானமு இந்திரிய ஜநநியமாம. இவ்வாறு வேதாநத பரிபாஷையின் உரையில் நையாயிகர் மதத்தின் உஜ் ஜீவனம சகல அதவைத நூல்களுக்கும விரோதமாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றது; அது யுக்திக்கு விரோதமாம. ஏனெனின்,

அபாவத்திறகு அதிகரணத்தோடு சம்பந்தம் எல்லோருக்கு மிஷ்டமாம். ஆகலின் அப்பிரசித்த கற்பணை யில்லையென்று முதலில கூறியது யாதேர அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் அபாவ அதி கரணங்களின் சமபநதமோ இஷ்டமாம. ஆனால் விசேஷணத் தன் மைச சமபநதத்தில் பிரதநியக்ஷ ஞானத்தின காரணத் தன்மை அப்பிரசித்தமாம. ஏனெனின் அபாவ ஞானத்திற்கு இநதிரிய ஜந்நியத் தன்மையை அங்கீகரிப்பவர் யாரோ அவர மதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பநதம இநதிரியஜநநிய ஞானத்திற்குக் காரணமென மதிக்கப்படுகின்றது, அநநியமதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பநதத்தில் இநதிரிய ஜநநிய ஞானத்தின் காரணத தன்மை அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பணையின் பரிகாரம் நையாயிக மதத்திலுண்டாகாது. அபாவ ஞானத்திற்கு வேறு பிரமாண ஜநநியத்தன்மை அங்கீகரித்தலில், கடமின்றிய பூதலத்தைக் காண்கின்றேன் என்னும அநுவியவசாயஞான முண் டாகாதென்று எந்தத் தோஷஞ் சொல்லப்பட்டதோ அதுவுஞ் சம்பவியாது. ஏனெனின் கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்தின் நேத்தி நேந்திரிய ஞான முடையவன் யான் என்னும அநுவியவசாய முண்டாகின்றது, முற்கூறிய வாக்கியத்திற்கும பொருள் இதுவே. இந்த அநுவியவசாயத்தில் கடாபாவம் விசேஷணமும பூதலம் விசேஷியமுமாம். அந்த விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்.

திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாத லிருக்கின்றது; கடாபாவ விசேஷணத்தில் இல்லையாயினும், கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்திற் ரேற்றுகின்றன. சிலவிடத்து விசேஷண மாத்திரத்தின் தாமமும், சிலவிடத்து விசேஷிய மாத்திரத்தின் தர்மமும், சிலவிடத்து விசேஷண விசேஷியமாகிய இரண்டின் தர்மமும விசிஷ்டத்திற் ரேற்றுகின்றன. எங்ஙனம் : தண்டி புருஷன் என்னும் ஞானத்தில் தண்டம் விசேஷணமும, புருஷன் விசேஷியமுமாம். யாண்டுத் தண்டமின்மிப் புருஷன் இருக்கின்ரூலை, ஆண்டுத் "தண்டி புருஷன் இல்லை" என்னும் உனாசசி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் தண்டமாகிய விசேஷணத்தின் அபாவ மிருக்கிறது; புருஷனுகிய விசேஷியத்தின் அபாவமில்லை. என்ரூலும விசேஷண மாத்திரத்தி லிருக்கும் அபாவம் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்தும் இருக்கின்றது. யாண்டுத் தண்டமிருந்து புருஷன் இல்லையோ ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அபாவ மிருக்கிறது. 'தண்டி புருஷன் இல்லை' என்பதாகத் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்திற ரேற்றுகின்றது. யாண்டுத் தண்டமும் புருஷனும் இல்லையோ, ஆண்டு விசேஷண விசேஷியங்கள் இரண்டின் அபாவமும் விசிஷ்டத்திற் ரேற்றுகின்றது. அங்ஙனமே விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதல் இருக்கின்றது; விசேஷணமாகிய கடாபாவத்தின்கண் இல்லை; என்ரூலும கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்திற் ரேறுன்றுகின்றது. எங்ஙனம் : "வங்கியுடைய பர்வதத்தைக் காண்கின்ரேன்" என்பதாகப் பர்வததினது பிரத்தியகூத்தின் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதல் விசேஷியமாகிய பர்வதத்திலுளது; விசேஷணமாகிய வருணியிலில்லை. என்ரூலும் வங்கி விசிஷ்ட பர்வதத்தில் நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திறகு விஷயமாதற் றன்மை தோற்றுகின்றது. கடாபாவமும் பூதலமும் விஜாதீய ஞானத்திற்கு விஷயமாமாயின், "பர்வதத்தைப்பாக்கின்ரேன்; வங்கியை அநுமிக்கின்ரேன்" என்பதாக விலக்ஷண வியவசாய ஞானத்தை விஷயஞ் செய்வதாகிய அநுவியவசாயம் உண்டாதல் வேண்டுமெ என எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டதோ, அதுவும அத்துவைத நூல்களின் தளர்ந்த சம்ஸ்காரமுடையோர் கூற்றுமெ. ஏனெனின் அபாவதத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப பிரமாண ஜந்யமாமென்னும் அர்த்தத்தை அங்கீகரிப்பவாகள் எவர்களோ, அவாகளுக்குக் "கட அநுபலப்தியினல்

கடாபாவத்தினை நிச்சயிக்கின்றேன், நேத்திரத்தினுல் பூதலத்தின்த க்காண்கின்றேன்'' என்னும் அநுபவியவசாயம் வாத்திக்கப்படாததா யுண்டாகின்றது. அதனுல் வியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயமாதற் றன்மையைக் கடாபாவத்திலும் பூதலத்திலும் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனா. அன்றியும் ''அநுபலப்தியினுற் ரூன்றிய தன்மையை அங்கீகரித்து அதுவைத வாதிகள் அபாவ ஞானித்தி ற்குப் பிரத்தியக்ஷமஅங்கீகரிதிருகின்றனர்.பிரத்தியக்ஷ ஞானம் யாதோ அது இந்திரிய ஜந்தியமாகின்றது. ஆதலால் முறகூறிய நியமதத்திற்கு அநுபலப்திவாதியின் மதத்தில் பாத முண்டாகும்'' என்று தோஷம கூறபபட்ட து. அதுவும சித்தாந்ததினை அறி யாததினுல் கூறியதாகலின் அசங்கதமாம. எனெனின் அநுபலப்தி ப் பிரமாண ஜந்திய அபாவஞான முழுவதும பிரத்தியக்ஷம அன்று. ஆனுல் சில ஞானம பிரதியக்ஷமாம். வாயுவில்உருவம் இன்மை யின் ஞானமும பரமாணுவில் மகத்துவம் இன்மையின் ஞானமு மாகிய இவை முதலியன அநுபலப்தி ஜந்தியமாம்; என்றுமும பரோக்ஷமாம. அலலது அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்தியமாயினும் அபாவத்தின் ஞான முழுவதும் பரோக்ஷமாம். இதனை முன் கூறிவந்திருக்கின்றேம். ஆதலால் அநுபலப்திவாதி அபாவ ஞான த்தினைப் பிரத்தியக்ஷமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தர்ம ராஜர்தீத்திரர் கூறுதல சித்தாந்தத்தை அறியாததினுலாம். வேதா ந்த பரிபாஷைமுதலியநூலகளிற் சிலவிடத்து அபாவஞானத்திற்கு ப் பிரதியக்ஷத் தன்மை கூறியிருப்பது பிரௌடி வாதத்தினும் கூறியதாம. அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்திய அபாவ ஞானத்திற்கு ப் பிரதியக்ஷத தன்மை ஒப்புக்கொள்ளினும, சொல்லப்படும் கிரமத்தால் அபாவ ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்தியத்தன்மை பெறப் படுவதில்லை என்பது நூலாசிரியரது பிரௌடி வந்தமாம். பிரதி வாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துப் பின் தனது மதத்தில் தோஷத்தைப் பரிகரித்தல் எதுவோ அதனைப் பிரோடிவாதமென் பர். அன்றியும அபாவஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அங்கீ கரித்து இந்திரிய ஜந்தியத்துவம் அங்கீகரியாவிடின், பிரத்தியக்ஷ ஞானம இந்திரிய ஜந்தியமா மென்னும் நியமத்திற்குப் பாதமுண் டாகும் என்னும் இக்கூற்றும அசங்கதமாம். எனெனின் அவனை இது கேட்போம்:—யாது பிரத்தியக்ஷ ஞானமாமோ, அது இந்தி ரிய ஜந்தியமாம், இந்திரியஜந்தியத்தின் வேறுப்ப் பிரத்தியக்ஷ முண்

ட்டாகிறதில்லே எனறு நியமம் உளதா? அல்லது யாது இந்திரிய ஜந்திய ஞானமும்மோ அது பிரத்தியகூஷமாம்; பிரத்தியகூஷத்திற்கு வேறுக இந்திரிய ஜந்திய முண்டாகிறதில்லே என்று நியமமுளதா? அவற்றுள் முதற்பகூஷத்தைக் கூறின் அசங்கதமாம்:—ஈசுவரனது ஞானம பிரத்தியகூஷமாம; இநதிரிய ஜந்தியமன்று. நியாயமதத்தில் நித்தியமும், சித்தாநத மதததில் மாயாஜநியமுமாம். ஈசுவரனுக்கு இநதிரிய மின்மையால் அவரது ஞானம் இநதிரியஜந்திய மன்று. "பத்தாமவன் நீ" என்னும வாக்கியத்தால் உண்டாகிய ஞானம் பிரத்தியகூஷமாம்; இந்திரியஜந்திய மன்று. "பத்தாவது புருஷனுக்குத் தனது சரீரத்தில் பத்தாமவனென்னுந் தன்மையின் ஞான மூண்டாகின்றது. அச்சரீரம் நேத்திர யோக்கியமாம. ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானமும நேத்திரேந்திரிய ஜநியமாம" என் றுவ்வாறுகூறின் அது சமபவியாது. எனெனின் மூடியகண்ணுடை யவனுக்கும வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பததாமவனது ஞானம் உண்டாகின்றது. நேத்திரஜந்தியமாயின் நேதநதிர வியாபாரமின்மி யுண்டாக லாகாது. ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம நேதநதிரஜந் நியமன்று; பததாமவனது ஞானம் மநோஜந்தியமா மாகலின் இந் திரிய ஜந்தியமாமெனக் கூறின் அதுவும சம்பவியாது. எனெனின் தேவதத்தன் யஞ்ஞதத்தன முதலிய பெயர ஆத்மாவின ுன்று; ஆனல்நியாயமதத்தில்சரீரவிசிஷ்டஆத்மாவினதாம; வேதாநத மத த்தில சூக்ஷ்ம விசிஷ்ட ஸ்தூலசரீரத்தினதாம். அங்ஙனமேநீ நான் என்னுமி வியவகாரமும் சூக்ஷ்மவிசிஷ்ட ஸ்தூல சரீரத்தி லுண்டா கின்றது. அநத ஸ்தூலசரீரத்தின் ஞானம் மனதிறை சம்பவிக்கிற தில்லே. பாகியபகாதநதனது ஞானத்தின் சாமாத்தியம மனதி லில்லே. "மனதின் அவதானம் உண்டாகுமாயின் வாக்கியததிறல் தசமனது ஞானமுண்டாகும். விக்ஷேபமடைநத மனமுடையவர் களுக்குண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் அநவய வெதிரேகததால் தச மனது ஞானத்திற கேது மனமாகலின் தசமனது ஞானம மானத மாம்; ஆதலால் இந்திரியஜநியமாம" என்று கூறின் அதுவும் பொருநதாது. எனெனின் இத்தன்மைய அநவயவெதிரேகததால் சகல ஞானங்களுக்கும ஏது மனமாம. விக்ஷேபப்பட்ட மனம் உடையவாகளுகு எநதப் பிரமாணங்களிறலும ஞான முண்டா கிறதில்லே. சாவதானமுடையவர்களுக்குச் சகல ஞானமுமுண்டா கும; அதனல் சகல ஞானங்களேயும் மானதமென்னல் வேண்டும்.

ஆதலால் மனம் சகல ஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரணமாம்; இக்கிரியம் அநுமானமுதலிய சகல பிரமாணங்களுக்கும் சககாரியாம். மனதோடுகூடிய நேத்திரத்தால் எந்த ஞானமுண்டாகின்றதோ அது சாக்ஷுஷ ஞான மெனப்படுகின்றது. மனதோடு கூடிய அநுமானப் பிரமாணத்தினால் உண்டாவது எதுவோ அது அநுமிதி ஞானமெனப்படுகின்றது. மனதோடுகூடிய சப்தப் பிரமாணத்தாலுண்டாவது யாதோ அது சாப்தஞானமென்ப்படுகின்றது. வேறு பிரமாணமின்றி மனோமாத்திரத்தினு லுண்டாகும் ஞானமெதுவோ அது மானஸ ஞானமெனப் படுகின்றது. அது மனமாத்திரத்தினால் உட்பதார்த்தங்களாகிய சுகமுதலியவற்றின் ஞான்மூண்டாவதாம். ஆதலால் உட்பதார்த்தங்களின் ஞானமே மானஸமாம். புறபதார்த்தங்களின் ஞானம இந்திரியம் அநுமானம முதலியவை யின்றி மனோமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை .ஆதலால பத்தாமவனது ஞானம் மானஸமாமென்று கூறுதல் சமபவியாது. உடபொருள்களின் ஞானம் மானஸமா மென்பதும் நையாயிகா முறைப்படி சொல்லப்பட் டிருக்கினறது. சித்தாந்தத்திலோ எந்த ஞானமும மானஸம அன்று. ஏனெனின் சுதந்த ஆன்மாவோ ஸவயமபிரகாசமாம. அதன் பிரகாசத்தில் (அதனை விளக்குவதில) எநதப் பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை .ஆதலால் ஆன்மாவின் ஞானம் மானஸ மன்று. சுகமுதலியன சாக்ஷிபாஸ்யமாம. எநதக் காலத்தில் இஷ்ட பதார்தத்தின் சம்பநதத்தால் சுக வடிவினதாகிய அநதக்கரணதத்தின் பரிணமமுண்டாகின்றதோ, அநிஷ்ட பதார்தத்தின் சமபந்தத்தால துக்க வடிவினதாகிய அநதக்கரணத்தின் பரிணமமுண்டாகினறதோ, அதே சமயதில் சுக துகங்களை விஷயீகரிசெய்வதாகிய அநதக்கரணதினது சுதந்தவகுணதின் பரிணமமாகிய விருதி யுண்டாகின்றது. அநத விருத்தியில் ஆரூட மான சாட்சி சுக துக்கங்களை விளகுகின்றது. சுக துகங்களின் உற்பத்தியில் இஷ்ட சமபநத அநிஷ்ட சமபநதங்கள் நிமிதகமாம. அந் நிமிதத்தாதான சுகதுக்கங்களை விஷயஞ செய்வதாகிய அநதக்கரணதின் விருதியுண்டாகினறது. அதன உற்பதியில் எநத பிரமாணத்தின அபேக்ஷையும் இல்லை. ஆதலால சுக துக்கங்கள் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். சுடமுதலியவற்றின் பிரகாசமும விருத்திமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால விருத்தியில் ஆரூடசேதனதானே எல்லாவற்றின் பிரகாசமுமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சகல

பதார்த்தங்களையும் சாகூபாவியமென்னல்வேண்டும். என்றலும் கடமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய அநதக்கரணவிருத்தியுண்டாயின், அதில் இநதிரியம அதுமானமுதலிய பிரமாணங்களின் அபேகூை யில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய விருதியின உற்பத் தியில் எந்தப பிரமாணததின் அபேகூையும இல்லை. இவ்வளவு பேதமுண்டு. எநத விருதியில் ஆரூடசாகூி விஷயததைப பிரகாசி க்கின்றதோ, அநத விருத்தி யாண்டு இநதிரியம் அதுமானமுதலிய பிரமாணஙகளால் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விஷயத்தினைச் சாகூிபாவியமெனக் கூறுவதிலலை; ஆனல் பிரமாணஜந்ய ஞான த்திறகு விஷயமெனக கூறுவர். யாண்டுப் பிரமாணததின் வியா பாரமின றி விருதியின் உறபததியுண்டாகின்றதோ, அநதவிருத்தி யில் ஆரூட சாகூி எதனை விளக்குகின்றதோ அது சாகூி பாலிய மெனப்படுகின்றது. கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அநதக்கர ணகதின் விருதி இநதிரியம் அதுமான முதலிய பிரமாணங்களா லுண்டாகின்றது; அநதவிருததியிலஆரூடசாகூி அவற்றை விளக்கு கின்றது. அங்ஙனமாயினும் கடமுதலியன பிரமாணகோசரமெனப் படுகின்றன; சாகூிபாவியமன்று. சுகமுதலியவறறைக் கோசரிக் கும விருதி பிரமாண ஜந்திய மன்று; ஆனல் சுகமுதலியவற்றை யுண்டுபண்ணுமதாமமுதலியவற்றறுபெறப்படுவதாம்; ஆதலால் சுக முதலியன சாகூிபாலியமாம். இவ்வாறறுற் சுகமுதலியனவும அவற் றின் ஞானமும் சமான சாமக்கிரியினுலுண்டாகின்றன; ஆதலால் அறியப்படாத சுகமுதலியன உண்டாகா; அறியப்பட்டனவே உண்டாம். சுகமுதலியவறறின் பிரதியகூதறகுச சுகமுதலியன எது வன்று. சுகமுதலியன பூவகாலததில இருகுமாயின் தமது ஞானதறகேதுவாகும். சுகமுதலியனவும அவற்றின் ஞானமும் சமானகாலத்தில் சமான சாமகரியினுல உண்டாகின்றன. ஆத லால் ஒன்றற கொன்று காரிய காரணதனமையோ இல்லை. கட முதலியவறறின பிரதியகூஞானதறகுமுன் கடமுதலியன வுண்டா யிருக்கின்றன. ஆதலால் தமமைக் கோசரிக்கும பிரதியகூத் திறகுக் கடமுதலியன எதுவாம். கடமுதலியவற்றிறகு யாண்டு அநுமிதிமுதலிய ஞானங்களுண்டாகின்றனவோ, அவற்றிறகேது கடமுதலியன வன்று. அநுமிதி ஞானதறகும் அங்ஙனமே சபத ஞானதறகும் விஷயமும் காரணமாகுமாயின், கடாதனவும் வரா

தனவுமாகிய பதார்த்தங்களின் அநுமிதிமுதலிய ஞானம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அநுமிதிஞானம் சாப்தஞான முதலியவற்றில் விஷயமகாரணமன்று. அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும தம்மை க்கோசரிக்கும் ஞானத்திறகுக் காரணமன்று. முற்பிரசங்கம் இதுவாம்:—சுகமுதலியவற்றின் ஞானம் மானஸம் அன்று. ஆனுல் சுக முதலியன சாடசி பாவியமாம. ஆதலால் மனதிற்கு அசாதாரண விஷயங்கிடைப்பதிலலீ. இக்காரணத்தால் சாவஞானங்களுக்கும் உபாதானமாகிய அந்தக்கரணமோ இருக்கின்றது. ஞானத்திறகுச் சுதந்தர கரணவடிவ இந்திரியமாக மனதை நையாயிகா கூறுகின்றனர். அது அசங்கதமாம். ஆதலால் பதார்மவனது ஞானம் மானஸம் அன்று; ஆனுல் வாக்கியஜந்யமும் பிரதயக்ஷமுமாம.* இவ்வாற்றுல் பிரதயக்ஷ ஞானமாவது யாதோ, அது இந்திரிய ஜந்யமா மென்னும் நியமம் சம்பவியாது. அன்றியும இந்திரிய ஜந்ய ஞான மெதுவோ அது பிரத்தியக்ஷமாம; இந்திரிய ஜந்ய ஞானமெதுவும் அப்பிரதயக்ஷ மாகாது என்னும் நியமதால் சித்தாந்தத்திறகுக் கேடு இலலீ. எனெனின இந்திரியஜந்யஞானத்திறகு அப்பிரதயக்ஷத்துவம் யாரும் கூறுவதிலலீ. இந்திரிய ஜந்ய ஞானமோ முழுவதும் பிரத்தியக்ஷமாம். சிலவிட தது சுசத்முதலியவற்றுனும் பிரத்தியக்ஷம உண்டாகின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆதலால முற்கூறிய நியமத்திற்கு விரோதம இல்லீ. இவ்வாற்றுல் நையாயிகரை அநுசரித்தவராகிய தாமராஜர் புத்திர ரது கூற்று அசங்கதமாம்.

ஆதலால் அபாவஞானம் இந்திரியஜந்யமன்று. ஆனுல் யோக்கியாநுபலப்தியென்னும வேறு பிரமாணதினும் ரோன்றியதாம். யாண்டுப "பிருதியோகி யுளதாயின் அதன் உபலம்பமுண்டாகும்" என்பதாகப்பிரதியோகியின் ஆரோபதத்தால்உபலம்பத்தின் ஆரோப முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்யமாம. அந்தகாரதலில கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுமான முதலியவற்றும் ரோன்றியதாம். எனெனின் "அந்தகாரதலில் கடமுளதாயின அதனுபலம்ப முண்டாம" என்பதாகக் கடமாகிய பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால் கடதினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம சம்பவிப்பதிலலீ. இவ்வாற்றுல் அந்திய மதத்தில் எவ்வவ்வு அபாவங்களின் ஞானம இந்திரியஜந்யமோ அவ்வளவே ஞானமும் வேதாந்த மதத்தில் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்யமாம். நையாயிக மதத்தில் இந்திரியம காரணமும அநுபல

பதி சககாரி காரணமுமாம். அதனுல் இந்திரியத்தில் பிரமாணத் தன்மையிருக்கின்றது; அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மையில்லை. வேதாந்தமதத்தில் அநுபலப்தியில் பிரமாணதன்மை அதிகமாய் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அநுபலப்தி சொரூபமாக இரண்டு மதத்தினும் பெறப்பட்டதாகின்றது. அங்ஙனமே நியாய மதத்தில் விசேஷணதன்மைச் சம்பந்தம் ஞானத்திற்குக் காரணமாதல் அதிகமாய்க் கொள்ளப்படுகின்றது; விசேஷணத்தன்மைச சம்பந்தம சொரூபமாக அதிகரண அபாவங்கட்கு இரண்டு மதத்தினும் பெறப்பட்ட தாகின்றது. இவ்வாற்றுல் வேதாநதிக்கு அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. நையாயிகருக்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பநதத்தில் ஞானதின் காரணதன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால் இலாகவ கௌரவங்கள் யாருக்கு மில்லை. இருவருக்கும் சமானகற்பணியிருக்கின்றது. என்றுமம அபாவ ஞானதிற்குக் காரணமாதற் றன்மையை இநதிரியத்தில் நையாயிகர் அதிகமாய்க் கூறுகின்றனர். இது அவர்கள் மதத்தில் கௌரவமாம். வாயுவில் உருவமின்மையின் ஞானம் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனை நையாயிகர் நேத்திரேநதிரிய ஞான மென்பர். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவமின்மையின் ஞானமும் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனையும நையாயிகர் நேத்திரேந்திரிய ஞானமென்பர். இவ்வாறு அநேக விடங்களில் எவ்விந்திரியததின் வியாபார மின்றி எவ்வபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனை அவ்விந்திரிய ஜந்திய மென்பர். அது அநுபவ விரோதமானதாம. எவ்விநதிரிய வியாபாரததால் எநத ஞானம் உண்டாகின்றதோ அநத ஞானம் அவ்விந்திரிய ஜந்தியமாகின்றது. எவ்விநதிரிய வியாபாரமின்றி எந்தஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விநதிரிய ஜந்தியத்தன்மை அந்த ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், சகல ஞானமும் சகல இந்திரியங்களின் ஜநியமாதல் வேண்டும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானம் இநதிரிய ஜநியமாமென்னும் நையாயிகர் மதம நலமுடைய தன்று. இவ்வாற்றுல் அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜநியமாம. ஆனுல் அபாவஞான தின் உற்பதியில் வியாபாரமின்மைய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்தியாம. ஆதலால் அபாவ ஞானத்தின் அசாதாரண காரணத் தன்மை அநுபலப்திப்பிரமாணத்தின் இலக்கணமாம்.

அநுபலப்தியை நிரூபித்தலில் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமா மாறு இதுவாம்:— "ஈண்டு நாகாவென்பது சிறிது மில்லை" என் றல் முதலிய சுருதி பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத்தின்மையைக் கூறு கின்றது. அதுபவ சித்தமாகப் பிரபஞ்சத்திற்கு முக்காலத்தைய நிஷேதம் பொருந்தாது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தைச் சொரூபமாக நிஷேதிப்ப தில்லை; ஆனால் பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திக மன்று. ஆத லால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத் தின்மையைச சுருதி கூறுகின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திகத் தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவம சுருதி சித்தமாம்; அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாலும சித்தமாம. பாரமார்தகிகத் தன் மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சம் உளதாயின், எங்ஙனம சொரூபமாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே பாரமார் த்திகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தியு மூண்டாம. சொரூபமாகவோ பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றது. பாரமார்தகிக வடிவ மாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பார மார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவமிருக்கிறது. இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சாபாவத்தின் ஞானம அநுபலபதியினால் உண்டாகின்றது. மற்றும் அநேக அபாவங்களின் ஞான்ம ஜிஞ் ஞாசுவுக்கு இஷ்டமாம். அவற்றிற்கேதீ அநுபலப்திப் பிரமாண மாம்.

ஆறவது பிரகாசம்
அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநமஃ.

ஏழாவது பிரகாசம்

விருத்திபேதமும் அநிர்வசனீயக்கியாதியின் மண்டனமும், கியாதி கண்டனமும், தானே பிரமாணமாந் தன்மைப் பிரமாண நிரூபணமும்.

கூஅ. உபாதானம்(சமவாயி), அசமவாயி, நிமித்த காரணம், சையோகம் என்பவற்றின் இலக்கணம்.

நூலின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியென்பது யாது என்னும் வாக்கியம், விருத்தியின் லக்ஷணமும் பேதமும் ஆகிய இவற்றின் விஞ்ஞாம். விருத்தியின் காரணம் யாது என்றது விருத்தியினது சாமக்கிரியின் விஞ்ஞாம். மூன்றாவது வினு விருத்தியின் பிரயோஜனத்தினதாம். அவற்றுள் விருத்தியினது பிரயோஜனதத்தின் நிரூபணத்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் செய்வாம். காரண சமுதாயத்தினைச் சாமக்கிரியென்பா. காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. ஒன்று உபாதான காரணம், மற்றையது நிமித்த காரணம். எதன் சொரூபத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றதோ அக் காரணத்தை உபாதான காரணமென்பர். உபாதான காரணத்தினையே சமவாயி காரணமென்பர். அது கடத்திற்கு உபாதானகாரணம் கபால மாவதுபோலவாம். காரியத்தினுடைய தமாய்க்காரியத்தையுண்டு பண்ணுவது யாதோ அது நிமித்த காரணமெனப்படும். அது கடத்திற்கு நிமித்த காரணம குலாலன் சக்கரம் தண்டம முதலியன ஆதல் போலவாம. நியாய வைசேஷிக மதத்தில் சமவாயி அசமவாயி நிமித்தபேதத்தால் காரணம் மூன்றுவகைத்தாமென்பர். காரியத்தின் சமவாயிகாரணத்தோடு சமபந்த முடையதாய்க் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவது யாதோ அதனை அசமவாயி காரணமென்பர். அது கடத்தின் அசமவாயிகாரணம் கபால சையோகமும், படத்தின் அசமவாயிகாரணம தந்து சையோகமும் ஆவது போல

வாம். கடத்தின் சமவாயி காரணமாகிய கபாலத்தோடு சம்பந்த் முடையதாய்க் கடத்தை யுண்டு பண்ணுவது கப்பால சையோக மாம். அங்ஙனமே படத்தின் சமவாயி காரணமாகிய தந்துவோடு சம்பந்தமுடையதாய்ப்படத்தையுண்டுபண்ணுவது தந்துசையோக மாம். சமவாயி காரணத்தின் சையோகத்தைக் காரியத்தை யுண்டு பண்ணுவதெனக் கொள்ளாவிடின், பிரிபட்ட கபாலங்களால் கடத்தின் உற்பத்தியும், பிரிபட்ட தந்துக்களால் படத்தின் உற் பத்தியும் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு திரவியத்தின் உற் பத்தியில் அவயவங்களின் சையோகம் காரணமாம. அந்த அவயவ சையோகத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி இல்லே. ஆனல் அவயவங்களில் காரியத் திரவியததின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் அவயவ சையோகத்தில் சமவாயி காரணத்தன்மை சமபவிக்கிற தில்லே. காரியத்தினும் தடஸ்தமாயும் இருப்பதில்லே. ஆனல் அவயவ சையோகமும், காரியத்திரவியமும் அவயவத்தில் சமானுதி கரண மாய் இருக்கும். ஆதலால் நிமித்த காரணதன்மையும் அவயவ சையோகதத்தில் சமபவிப்பதில்லே. ஆதலால் சமவாயி காரணத்திற் கும் நிமித்த காரணததிற்கும் வேறுய் அசமவாயி காரண மிருத்த லால், காரணம் மூவகையினதாகின்றது. எங்ஙனம் திரவியததின உற்பத்தியில் அவயவ சையோகம் அசமவாயி காரணமாகின்றதோ, அங்ஙனமே குணதத்தின் உற்பத்தியில் சில விடத்தில் குணம் அசம வாயி காரணமாகின்றது; சில விடத்தில் கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றது. அங்ஙனமன்றேர் நீல தந்துவால் நீல படதின் உற் பத்தியுண்டாகின்றது; பீததின் உற்பதியுண்டாகிறதில்லே. ஆத லால் படத்தின் நீலரூபதில் தந்துவின நீலரூபம காரணமாம. அப்படதின் நீலரூபதின சமவாயிகாரணம் படமாம். தந்து வின் நீலரூபம அதன் சமவாயி காரணமன்று. அத்போல்த தந்து வின் நீலரூபம படதின் நீலரூபதினும தடஸ்தம அன்று. ஆனல் தந்துவின் நீலரூபம் தந்துவில இருக்கின்றது. படதின நீல ரூப மும தந்துவில் இருக்கின்றது. ஆதலால இரண்டும சமானுதி கரண மாய் இருத்தலின் சமபந்திகளாம. சமபந்தியலலாதத்தினத் தடஸ்த மென்பர். படதின் நீலரூபம் சமவாயி சம்பந்தத்தால் படத்தில் உளதாயினும, சுவசமவாயி சமவாய சம்பந்தத்தால படத்தின் நீல உருவம் தந்துவின்கண்ணே இருக்கின்றது. சுவ என்பது படத் தின் நீலரூபம்; அதன் சமவாயியாகிய படம் எதுவோ அதன் சம

வாயம் தந்துவில் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றும் படத்தின் நீலரூப த்தோடு தந்துவின் நீல ரூபம் சமானுதிகரண மாம். தந்துவின் நீல ரூபம் சாட்சாத் சமபந்தத்தால் தந்துவில் இருக்கின்றது. அதன் கண்ணே படவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீலரூபம் இருக்கின்றது. ஆதலால் படத்தின நீல ரூபத்தினும் தந்துவின் நீலரூபம தடஸ்தமாகாதிருத்தலின் அதற்கு நிமித்த காரணம சம்பவியாது. ஆனல் படதினது நீலரூபத்தின் சமவாயி காரணமாகிய படம் யாதோ அதன் சமபந்தி தந்துவின்நீலரூபமாம். படத்தின் நீலரூபத்தினே யுண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின், அதன் அசமவாயி காரணம தந்துவின் நீலரூபமாம்.தந்துவின் நீலரூபமும் படமுமாகிய இரண்டும் தந்துவில் சமவாய சமபந்தத்தால் இருக் கின்றன. ஆதலால் சமானுதிகரண சமபந்தத்தால் தந்துவின் நீல ரூபம் படதின் சம்பந்தியாம. எங்ஙனம: காரியத்தினது உருவ த்தின் அசமவாயிகாரணம உபாதானத்தின் உருவமாம். அங்ஙன மே இரச கந்த பரிசங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக. சகல குணங் களின் உற்பத்தியிலும் எவ்வாற்றும் குணத்தின் கிரியை அசமவாயி காரணமாமோ, அது நியாய வைசேஷிய நூல்களில் விளக்கமா யுளது. உபயோகமில்லாமை கண்டி விரிவஞ்சி விடுதனம.

சையோகத்தின் பிரசங்கம் அநேக இடங்களில வருகின்றது. ஆதலால் குணதின் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரணமா தற்கு உதாரணம சொல்லுதற்பொருட்டே சையோகத்தின் உற் பத்தியைக்கூறுவாம:—சையோகம் இருவகைத்தாம. ஒன்று கர்மஜ சையோகமும், மற்றொன்று சையோகஜ சையோகமுமாம். எதன் உற்பத்தியில கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றதோ அது கர்மஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. சையோகமாகிய அசமவாயி காரண த்தால் உண்டாவது எதுவோ அது சையோகஜ சையோகமென ப்படுகின்றது. கர்மஜ சையோகமும் அந்நியதர கர்மஜம், உபயதர கர்மஜமென்னும் பேதத்தால் இருவகையினதாம. சையோகத்தின் ஆசிரயமூம இரண்டாம். அவற்றுள் ஒன்றன் தொழிலால் எச சையோகமுண்டாகின்றதோ அது அந்நியதரகர்மஜசையோகமெனப் படுகின்றது. பறவையின் தொழிலால் விருக்ஷத்திற்கும பறவைக் கும் உண்டாகும சையோகம் அந்நியதரகர்மஜசையோக மெனப்படு கின்றது. ஆண்டி விருக்ஷமும் படசியும சமவாயிகாரணமாம. சை யோகத்தின் சமவாயிகாரணமாகிய பட்சியினிடத்து அதன் கிரியை

க்குச் சமவாயசமபந்தமிருத்தலின் பட்சிவடிவமாகிய சமவாயிகார் ணத்தின் சம்பந்தமுடையதாய்ப் பட்சி விருட்சங்களின் சையோக த்தை யுண்டுபண்ணுவது பட்சியின் தொழிலாம். ஆதலால் பகுபி விருக்ஷங்களினது சையோகத்தின் அசமவாயிகாரணம் பட்சியின் தொழிலாம். இது அந்நியதர கர்மஜ சையோகத்துக்கு உதாரணம். ஆட்டுக்கடாக்கள் இரண்டன் தொழிலால் அக்கடாக்கள் இரண் டற்கும் உண்டாகும் சையோகம எதுவோ அது உபய கர்மஜ சையோகமாம். ஆட்டுகடாக்களிரண்டின்சையோகத்தில் இரண்டு கடாக்களும் சமவாயி காரணமாம். அவற்றின் தொழில் அசமவாயி காரணமாம். யாண்டுக் கையின் தொழிலால் கைக்கும் விருக்ஷத் திற்கும் சையோகம உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கையும விருக்ஷ மும ஒன்றற்கொன்று சையுக்தமாம. இந்த விவகாரத்தைப்போல காயமும் விருக்ஷமும சையுக்தமாம. இவ்விதவிவகாரமும உண்டா கின்றது. சையுக்தமென்பது சையோகமுடையதாம. அந்த யெதான த்தில் கை விருக்ஷங்களினது சையோகத்திலோ கையினதொழில் அசமவாயி காரணமாம. காயத்தினிடத்திலாவது விருக்ஷத்தி னிடத்திலாவது கிரியை உண்டாகுமாயின், காய விருக்ஷங்களின் சையோகமும கிரியா ஜநியமாதல் சமபவிக்கும. தருவிற்போலக் காய்த்தினும கிரியை இலை. எனெனின் சகல அவயவங்களினும் தொழில உண்டாகுமாயின, ஆண்டு அவயவிக்குத தொழில் உண் டாகும. கையிற்கு அநியமாகிய சகல அவயவங்களும நிச்சலமாய் இருத்தலால் காயத்திறகுத் தொழில் கூறுதல் சமபவியாது. ஆத லால் காயதருக்களின் சையோகத்தில் கிரியை அசமவாயிகாரண மாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால அந்நியதர காமஜமாகிய அந்தரு சேஷ்டையாகமும காயதரு சையோகத்தின் அசமவாயி கார ணமாம. எனெனின் காய தரு சையோகத்தின் சமவாயிகாரண மாகிய காயம் எதுவோ, அதனிடத்தும சுவரமவாயிசமவேதத்தன் மைச் சமபந்தத்தால் சமபந்தமுடையது அஸ்நந்நரு கையோகமாம். காயதரு சையோகத்தை உண்டுபண்ணுவதுமாம; ஆதலால் அசம வாயி காரணமாம. சுவ என்பது அஸ்நந்நரு கையோகம், அதன் சம வாயி அஸ்நம், அதனிடத்துள்ள சமவேதமாகிய காயம எதுவோ அதன் சமவேதத்த நன்மைத தர்மமே சப்பந்தமாம. இவ்வகைப் பரம்பரைச சமபந்தம சாமாநாதிகரணிய சமபந்தத்தில பரியவ சானமா (முடிவுபெறு) கின்றது. ஒரு அதிகரணத்தில் இருத்தலேச் சாமாநாதிகரணியமென்பர.

எவற்றிற்கு ஒரு அதிகரணத்தில் இருப்பு உளதாகின்றதோ அவற்றைச சமாநாதிகரணமென்பர். சண்டு அஸ்த தருசையோகம் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது; காயமும் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்ததில் இருக்கின்றது. ஆதலாலிரண்டும் சமாநாதிகரணமாம். அவற்றிற்கும் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. சண்டுக் காயமும் சையோகமும் அஸ்தத்தில் சாகூசாத் சம்பந்தத்தால இருக்கின்றன; ஆதலால சமாநாதிகரணமாம். அங்ஙனமே ஒன்று சாகூசாத் சமபந்ததாலும் மறறையது பரம்பரை ச சமபந்தத்தாலும இருக்கின், அவையும சமாநாதிகரணமெனப் படும; அவற்றிறகுச சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தம் சொலலப்படுகின்றது. இது பிரதிஞபகூப பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அஸ்ததரு சையோகதகின் உணாசசி யுண்டாகவே காயதரு சையோகத்தின் உணாசசி யுண்டாகின்றது. அஸ்த தருக்களின் சையோகததைக் காணுஞயின் அவணுக்குக காயதரு சையோகத்தின உணாச்சி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால காயதரு சையோகதத்திற்கு அஸ்த தரு சையோகம் காரண மாம. இது சையோகஜசையோகத்திற்கு உதாரணமாம. இசசையோகததினையே காரணகாரண சையோக ஜந்திய காரியாகாரிய சையோக மென்பர். சண்டு இரண்டு சையோகமுண்டு. ஒன்று அஸ்ததருக்களின்சையோகம; அது ஹேதுசையோகமாம. மறறையது காயதருக்களின் சையோகமாகிய பல சையோகமாம. இவ்விடத்துக் காரணமென்னும் சொல்லால் பல சையோகததினது ஆசிரயதகின சமவாயிகாரணம் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆதலால் பல சையோகத்தின் ஆசிரயம் காயம தருவென்னுமிரண்டுமாம். அவற்றுள் காயத்தின் சமவாயி காரணம அஸ்தமாம். ஆதலால காரணமெனுமசொல்லால் அஸ்தம் (கை)கொள்ளப்படுகின்றது. அகாரணமென்னும் சொல்லால் தரு கொள்ளப்படுகின்றது.எனெனின் காயத்திற்காவது தருவிற்காவது சமவாயி காரணம் தருவாகாதிருத்தலின் அகாரணமாம். அங்ஙனமே ஹேதுசையோகததின் ஆசிரயதகால உண்டாகியது காரியம் என்னும் சொல்லாற் கொள்ளபபடுகின்றது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயத்தால உண்டாகாதது அகாரியமென்னும சொல்லால் கொள்ளப்படுகிறது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயம ஹஸ்தமும் தருவுமாம. அவற்றுள் அஸ்த ஜந்நியமாகிய காயமெதுவோ அது காரியமாம். ஹஸ்தத்தினுலும் அங்ஙனமே தருவினுலும் ஆக்கப்

படாத தரு எதுவோ அது அகாரிய மாம. இவ்வாறற்றுற் காரண மாகிய ஹஸ்தம அகாரணமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோகத தால் காரியமாகிய காயம அகாரியமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலால இசசையோகத்தினைக் காரணு காரணசையோகஜந்நிய காரியகாரியாசையோகமென்பர. சையோகஜ சையோகம் இவ்வகையினதேயாம். பிறவகையாற் காமஜசையோக மேயாம. யாண்டுக் கபாலத்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, கபால சையோகத்தால் கபாலா காயங்களின் சையோகம உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும அது காமஜ சையோகமேயாம்;சையோகஜசையோகமன்று.எனெனின்எகபால த்தின் தொழிலால கபாலம் இரண்டின் சையோகம உண்டாகின்று தோ, அக்கபால காமத்தினுனே கபால ஆகாயங்களின் சையோ கமும உண்டாகின்றது. கபாலம இரண்டின் சையோகமும் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமுமாகிய இரண்டிம ஒரு கூணத்தில உண்டாகினறன. அவற்றிற் கொன்றறகொன்று காரிய காரணத தன்மை சமபவியாது; ஆதலால கபாலம இரண்டின் சையோகத் தைப்போலக கபால ஆகாயங்களின் சையோகமும கபாலதத்தின் தொழிலாலே உண்டாகுதலான் கர்மஜ சையோகமேயாம. முற கூறிய பிரகாரத்தாற் காரணகாரண சையோக ஜந்நிய காரியகாரிய சையோகம், அந்நியதர கர்ம ஜசையோகம், அங்ஙனமே உபயகர்மஜ சையோகம் என்னும பேதததாலமூவகைச் சையோகமேயுளது. சில நூலாசிரியர் சகஜ சையோகத்தினையும் அங்கிகரித்திருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: பொன்னில மஞசள் நிறததிற்கும குருததுவத்திற்கும் ஆசிரயமான பார்த்திவ பாகத்திற்கும, அக்கினி சையோகததால் நாசமாகாத திரவியதன்மையின ஆசிரயத்தால் தைஜச பாகத்திற் கும் சகஜ சையோகம் உண்டு. சையோகமுடையதின் பிரப்போடு உண்டாவதனைச சகஜசையோகமென்பர. சுவர்ணத்தைக் கேவலம பார்த்திவமெனின் நிறைமுதலிய பார்த்திவத்தின் திரவியத்தன்மை க்கு அகினி சையோகத்தால் நாச முண்டாகுதலான; சுவர்ணத் தின் திரவியதன்மைகும் அக்கினி சையோகததால் நாசம் உண் டாகுதல்வேண்டும். கேவலம் தைஜசமெனக் கொள்ளின் பொன் மையுருவம் குருத்துவமென்பவற்றின் அபாவ முண்டாதல்வேண் டும். ஆதலால சுவர்ணத்தில் தைஜசபார்த்திவ பாகங்கள் சையுக்த மாம். மீமாம்ஸகர்நித்தியசையோகமும் அங்கிகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாற்றுன் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அசமவாயி காரணம் அவயவ சையோகமாம். குணத்தின் உற்பத்தியில் சிலவிடத்துக் குணமும் சிலவிடத்துக் கிரியையும அசமவாயி காரணமாம். சம வாயிகாரண நிமித்த காரணங்களின் இலக்ஷணம் அதனிடத்துப் பொருந்தாது; ஆனல் சமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ, அதுமூன்ருவதாகிய அசம வாயி காரணமா யிருத்தலின், சமவாயி அசமவாயி நிமித்தமென் ஹும் பேதத்தால் காரணம் மூன்று வகைப்படும். இது நையாயிக வைசேஷிகரை அநுசரித்த நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது.

கூகூ. இரண்டு காரணங்களே அங்கீகரித்தலோடு மூன்ருவது அசமவாயிகாரணத்தைக் கண்டித்தல்.

அங்ஙனமாயினும நியாயவைசேஷிகங்களுக்கு வேருன மதங் களில் உபாதானகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால இருவகைக் காரணமே அங்கீகரிக்கப்படுளது. எதனை நையாயிகர் அசமவாயி காரணமென்பரோ அதனையும நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணம் அசமவாயிகாரணத்தில் இல்லே யென்று முற்கூறியது யாதோ அந்நூற் சமாதானம் இதுவாம்:— காரியத்தின் தடஸ்தமாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ அது நிமித்தகாரணத்தின் லக்ஷணமாமென்பது மூவகைக் காரியவாதி களின் கிரமப்படி சொலலப்பட்டது. இருவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படியோ உபாதான காரணத்தின் வேருய காரணம யாதோ அது நிமித்தகாரணமெனபபடுகின்றது. அந்நிமித்தகாரணம அநேக விதமாம். சிலவோ காரியத்தின் உபாதானத்திற சமவேத மாம. எங்ஙனம்: கடத்தின் நிமித்தகாரணம் கபால சையோகமாம் அது கடத்தின் உபாதானகாரணமாகிய கபாலத்திற் சமவேதமாம். சில நிமித்தகாரணமோ காரியத்தின் உபாதானத்தினது உபாதானத்திற் சமவேதமாம். எங்ஙனம்: படத்தினது உருவத்தின் நிமித்தகார ணம் தந்துவின் உருவமாம்; அது பட வுருவத்தின் உபாதானமா கிய படமெதுவோ அதன் உபாதானமாகிய தந்துவிற் சமவேத மாம். அங்ஙனமே சில் நிமித்த காரணம் கர்த்தா வடிவுமாகிய சேதனமாம். அது சுவதந்திரமாம். அது கடத்தின் நிமித்தகாரணம் குலாலனுவதாம. சில நிமித்தகாரணம ஜடமாம். அது கர்த்தாவி னது வியாபாரத்தின் அதீனமாம். அது கடத்திற்குக் காரணம்

தண்ட முதலியவைகளாதல் போலவாம். இவ்வாற்றுன் நிமித்த காரணத்துக்கு அனேக பேதங்களுண்டு. சிறிது வேற்றுமையினுல அசமவாயி காரணத்தன்மையை வேறுப் அங்கீகரிக்கின், கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகத்திலும் கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால வுருவத்திலும் காரணத் தனமையின் பேதம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகமோ காரியத்தின் உபாதானத்தில் சமவேத மாம. கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால உருவம காரியத்தின துபாதான தத்தின் உபாதானத்திற சமவேதமாம. இவ்வாற்றுன் விலகூண காரணங்கள் உளவேனும, அவ்விரண்டினையும அசமவாயி காரணம் என்றே நையாயிகாகூறுவர். அவற்றுள்ஒன்றற்கொன்று விலகூண காரணமாதல் அங்கீகரிக்கப் படவில்லை. அங்ஙனமே சேதன ஜட பேதத்தால் வேற்றுமம உண்டு. என்றுமஅவற்றை நிமித்தகாரண மென்றே கூறுவர். ஒன்றறகொன்று விலகூணகாரணமாதல் அவர் களிலும அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. மற்றும் நிமித்த காரணத்தில் அநேக வேறுபாடுகள் உள. சில காரியகாலத்தது உள்ளனவாம; சில காரியகாலதத்தின் முற்காலத்துள்ளனவாம. எங்ஙனம்: ஜலபாத்திர த்தின் சந்நிதானததால் சுவரில் சூரியப் பிரபையின் பிரதிபிமபம உண்டாகின்றது. அதில் சந்நிதானதத்திலுள்ள ஜலபாத்திரம நிமித்த காரணமாம். அதனை நீக்குவால் பிரதிபிம்பதத்தின் அபாவம் உண் டாகுதலான், சந்நிதியிலுள்ள ஜலபாத்திரம் காரியகாலத்திலிருக் கும் நிமித்த காரணமாம. பிரத்தியகூ ஞானத்தில் விஷயம் நிமித்த காரணமாகின்றது. அதுவும காரியகாலத்துள்ளதாம். தண்டமுதலி யன கடத்தின் நிமித்த காரணமாம. அவை காரிய காலத்தின் முற் காலத்துள்ள நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாறு நிமித்த காரணத்திலும் அசமவாயிகாரணத்திலும் அவ்வாந்தரமான அனேக பேதங்கள் இரு த்தலாலும் சமவாயிகாரணத்தின் வேறுபவற்றிலிருவகைக்காரண த்தன்மையே அங்கீகரிக்கப் பட்டுளது. சில விடத்து அசமவாயி காரணத்தன்மை யுளது. சிலவிடத்து நிமித்தகாரணத் தனமை யுளது. அங்ஙனமே சமவாயகாரணத்தின் வேறுப சகல காரணங்க ளிலும் ஒருவித காரணத்தன்மையினையே அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அச்சமவாய காரணத்தின் வேறுப காரணத்தை அசமவாயி காரண மென்க, அல்லது நிமித்தகாரணமென்க. சமவாயிகாரண சம்பந்த மூடைமை, சம்பந்தமின்மையென்னும்அவாந்தரபேதத்தால் வேறு

பெயரிடல் பயனற்றதாம். ஆதலால் சமவாயிகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் கர்ணம் இருவகைத்தாம.

எங்ஙனம் அசமவாயிகாரணம் நிமித்தகாரணங்களுக்கு வெவ் வேறு பெயரிஞல் பிரயோஜனம் இல்லையோ, அங்ஙனமே சமவாயி காரண நிமித்தகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமை உணாசசியினுலும புருஷாாத்தத்தின் அடைவு உண்டாத லில்லை. உலகத்திலும காரணத்தன்மை மாதத்திரமே பிரசித்ததமாம். சம வாயி காரணத் தன்மை நிமித்த காரணத் தன்மைகள் பிரசித்ததம் அன்று. ஆதலால் உலகவியவகாரதத்தின் ஞானமுமிருவகைக்காரண தத்தன்மையை நிரூபித்தற்குப் பயனுதில்லை. ஆனல காரிய காரண த்தன்மையின் வியவகாரம உலகத்தில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஏதன் இருபபால் காரியத்தின்உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, எதன் இன்மையிஞல் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அப் படிப்பட்ட காரியதத்திறகு மறைப்பின்மிய முற்காலத் திருப்பது ஏதுவோ அது காரணமெனப்படுகின்றது. இவவாற்ருற் காரணத் திற்குச சாதாரண இலகஷணமே சொல்லுதல் வேண்டும. அதன் பேதம இரண்டை நிரூபித்தலும் நிஷ்பிரயோஜனமாம என்று ஒரு வன கூறின, அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—காரணத்தின் பேதமிரண்டனையும நிரூபித்தலால்புருஷாாதசித்தி அல்லது லோக வியவகாரசித்தி என்னும பிரயோஜனம இல்லையாயினும், புருஷார் த்தத்திற்கு ஏது அத்வைத ஞானமாம். அதன் உபயோகி இரு வகைக்காரண நிரூபணமாம. அங்ஙன மன்றேஸ் சர்வஜகத்திற்கும் கார ணம் பிரஹ்மமாம. காரணதிறகு அபின்னமாய்க் காரிய மிருதத லால் சகல ஜகதது பிரஹ்மமாம; அதனின் வேறல்று. இதணைக் கேடடு ஞான விருப்புண்டயோனுக்கு இத்தவிமைசசங்கை யுண்டாகின் றது:—காரணதிற்கு வேருய்க் காரியம இராதாயின் தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றினின்றும கடம வேருகலாகாது என்ப தாம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம:—உபாதான நிமித்தபேதத்தால் காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. அவற்றுள் உபாதானகாரண த்திற்கு அபிநகமாய்க காரியமுண்டாகின்றது. அதஞ் மண்திரளிற்கு அபிநகமாய்க் கடமும, சுவர்ணத்திற்கு அபிநகமாய்க் கடக குண்டலாதிகளும், இரும்பிற்கு அபிநகமாய்க் கத்தி முதலியனவும்

இருத்தல்போலவாம். நிமித்தகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரிய மிராது; பிந்நமாகவே இருக்கும். அங்ஙனமே பிரஹ்மமும் ஜகத் திற்கு உபாதானகாரணமாம. ஆதலால் சகல ஜகதமும பிரஹ்ம மேயாம்; அத்னின் வேறன்று. இவ்வாறு காரணத்தினது பேதம் இரண்டின் நிரூபணம அத்வைத ஞானத்திற்கு உபயோகியாம். வேறு வகையாகக் காரணங்களுக்கு ஒன்றறகொன்று விலக்ஷணத் தன்மையை நிரூபித்தல பயனிலதாம. ஆதலால் தததுவஞான உப யோகியான பதாரத்தததை நிரூபிக்கும நூல்களில காரணதின் மூன்ரவது பேதததை நிரூபித்தல் அசங்கதமாம.

நியாய வைசேஷிகததை அநுசரிதத நூல்களில் தததுவ ஞான உபயோகியான பதார்த்தங்களீநிரூபிப்பதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்து, தத்துவஞானீதத்தில் அத்தியாதம உபயோகமிலலாதன வாகிய பதாரத்தங்களீ விஸ்தாரமாக நிரூபித்தலால் பிரதிஜ்ஞா பங்கம் உண்டாகின்றது. "தததுவ ஞானத்திறகு ஏது மனனமாம; ஆத்மா பிற பதாரத்ததின் பின்னமாம; ஆதமத தன்மையால், ஏது பிறிதின் பின்னமாகாது பிறிதாகுமோ அது ஆத்மா வன்று, கடமபோல என்னும வெதிரேகி அநுமானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிறிதின் பேதததின் அநுமிதி ஞானம உண் டாகின்றது. அது மனனமெனபபடுகின்றது. பிற பதாரததங்க ளின் ஞானம் இன்றி ஆத்மாவினிடத்துப் பிறபேதத்தின் ஞானம் சமபவியாது. ஏனெனின பிரதியோகி ஞானமின்றிப் பேத ஞான முண்டாகாது. ஆதலால் ஆத்மாவினிடதத்துப் பிற பேதத்தின் அது மிதி வடிவமாகிய மநநதறகு உபயோகியான பிற பதார்த்தங்க ளின் நிரூபணமும தததுவஞானதறகு உபயோகியாம" என்று தாக்கிகர் கூறுகின்றனர். அது சமபவியாது. ஏனெனின், கேட்ட அர்த்தததினை நிச்சயித்தற்கு அதுகூலமான பிரமேய சந் தேகதத்தை நிவாத்திகரும யுக்தியைச சிநதித்தலை மனனமென்பர். பேத ஞானததால் அனாத்தம உண்டாகின்றது. "ஸவ-ஂவ்ஷ்ஹ ஷ ஹ-நிசயமாக இவை யாவும பிரஹ்மம" என்றன் முதலிய வாகியங்களால் அபேதததில் சகல வேதங்களுக்கும் தாற்பரிய மாம். "ஷ்ரீயாஷெஹயஂஷ்வஜ்- இரணடாவதனால் பயமுண்டா கின்றது, ஷ்ரூஷெர்ஷ்ரஷ்ட்ரூ-ஷோஷ்ரொதியஷஹநாநெவஷஷ்ரூ-ஜ்- ஏவன் ஈண்டுநாநாவைப்போலக் காண்கிறானோ, அவன் மிருத்தியுவி

ளின்றும் மிருத்தியுவை அடைகின்றான்'' என்றன் முதலிய வேத வாகியங்களால் பேத ஞானம் நிந்திக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் பேதஞானத்திற்கு நேராகவாவது தத்துவ ஞானவாயிலாகவாவது புருஷார்த்தத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. மனன பதத்தாலும் ஆதமாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களினது பேதத் தில் உணர்சசி உண்டாகாது. மனன பதத்திற்குச் சிநதித்தன்மாத்தி ரம பொருளாம். வாக்கியார்தரத்தின் அநுரோதத்தால் அபேத சிநதனத்தில் மனன சப்தத்திற்குப் பரியவசானம் (முடிவு) உண் டாகின்றது. எவ்வாற்றானும் ஆதமாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்க ளின் வேற்றுமை மனன சப்தத்திற்குப் பொருளாகாது. ஆனால் பிற பொருட்களின் ஞானத்தினாலேயே புருஷார்த்த சாதனமாகிய தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாகுமாயின், சகல புருஷா களுக்கும் தத்துவ ஞானதின் அடைவு உண்டாதல் வேண்டும், அலலது ஒருவருக்கும் தத்துவ ஞானதினின் அடைவுண்டாகாது. அஃது எங்ஙன மெனின்:— பிற பொருடகளின் சாமானிய ஞானம் அபேகூிக்கப் படுவதாயின், சாமானிய ஞானம எல்லாப் புருஷாகளுக்கு மிருத்தலால, பிறபதார்தகதங்களின் ஞான பூர்வக மான பிறவற்றின் பேதஞானத்தால் சகலருக்கும தத்துவ ஞான மூண்டாதல் வேண்டும. சகல பதார்தங்களுக்கும அசாதாரண தர்ம சுவரூபமான விசேஷ ரூபத்தால் பிறவற்றின ஞானம் அபே கூிக்கப் படுவதாமெனின், சாவஞஞகிய ஈசுவரனனறி மற்றெவ ருக்கும் அசாதாரண தாமத்தால் எல்லாப் பிற பதார்த்தங்களின் ஞானமும் நிகழாது. ஆதலின் பிறவற்றின் உணாசசி சமபவியாமை யால் பிறபேத உணாசசி உண்டாகாமையின் ஒருவருகரும் தத் துவஞான மூண்டாகாது. இதனால் பிரமாண முதலியவறறின் நிரூ பணமின்றி அநேக பதார்த்தங்களை நிரூபிதல் பயனிலலாததாத லால் காரணதில மூன்றுவது பேதத்தை நிரூபிதல் அபேகூிக்க ப்படாததாம்.

"பாவகாரியத்தின் உற்பத்தி மூவகைக்காரணத்தா லுண்டா கின்றது. ஐவகை அபாவமுண்டு. அவற்றுள் பிராகபாவமோ அநாதி சாந்தமாம். ஆதலால் அதற்கு நாசம உண்டாகின்றது; உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அந்நியோந்நியாபாவமும் அந்தியந்தாபாவமும் அநாதி அநந்தமாம. ஆதலால் அவற்றிற்கும உற்பத்தி உண்டாகிற தில்லை. சாமயிகாபாவம் சாதி சாந்தமாம். அதறகு உற்பதது நாசம்

இரண்டுமுண்டு. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்த சாதியாம். ஆதலால் அதற்கு நாசமில்லை; உற்பத்தியுண்டு. இவ்வாற்றுன் இரண்டுஅபாவங்களுக்கும் உற்பத்தி உண்டாகுதலான் இரண்டும் காரியமாம். அவற்றிற்குச் சமவாயி காரண அசமவாயி காரணங்களோ சம்பவியா. ஏனெனின் எதனிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரிய முண்டாகின்றதோ அது சமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. எதனிடத்தும் சமவாயசம்பந்தத்தால் அபாவமிராது. ஆதலால்அதற்குச்சமவாயிகாரணம் சம்பவியாது. அச்சமவாயிகாரணதத்தில் சம்பந்த முடையநாய்க் காரியதத்தை உண்டுபண்ணுவதெதுவோ அது அசமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. சமவாயி காரணம இன்மையால் அதனிடத்துச் சம்பந்தித்துள்ளதாய்க்காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவதொன்று சம்பவியாமையின், அபாவதத்திற்கு அசமவாயி காரணமும் சமபவியாது. ஆதலால் கேவல நிமித்தகாரணத்தால் சாமயிகாபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் உண்டாகின்றன. பூதல முதலிய தேசத்தில் கடதத்தின் சாமயிகாபாவதத்திற்குப் பூதலமுதலிய தேசத்தினினறும் கடத்தை நகாத்துதல் நிமித்த காரணமாம். கடத்தின் பிரத்துவமலாபாவதத்திறகு நிமித்த காரணம் கடமாம். அங்ஙனமே கடக்தோடு தண்டு முதலியவறறின் சையோகமும அத்துவம்சதத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றுன் அபாவ காரியமோ நிமித்த காரணமாதத்தால் பெறப்படுவதாம். அங்ஙனமாயினும் எல்லாப் பாவகாரியங்களும் மூவகைக் காரணத்தாற் பெறப்படுவனவா மென்பது நியமம்'' என்று இவ்வாறு தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். இத்தாகிகரது வசனத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆதி காலத்தில் செய்யவேண்டுமெனறும ஈசுவரனது விருப்பதத்தால் பரமாணுவில் எநததொழில் உண்டாகின்றதோ அதன்கண் விய பிசார மூண்டி. ஏனெனின் அப்பரமாணுவின் தொழிலுக்குப் பரமாணு சமவாயி காரணமாம். ஈசுவர இசசை முதலியன நிமித்த காரணமாம். பரமாணுவில சமபந்தமுள்ள தொன்று கிரியையையுண்டு பண்ணுவ தாமாயின் அசமவாயி காரணமாம். அப் பரமாணுவின்கண்ணே சமபந்த முள்ளதாய் அத்தொழிலே உண்டுபண்ணுவதொன்று இல்லையாகலின், சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில பரமாணுவின் கிரியை காரணமிரண்டினுல் ஆக்கப்படுவதாம. காரணமூன்றினுல் ஆக்கப்படுவ தன்று. ஆதலால் தார்க்கிகா கூறிய நியமம் பொருந்தாது. சித்தாந்த மதத்திலோ எல்லாப் பாவகாரியங்க

ளும் உபாதான நிமித்த காரணங்களால் ஆக்கப் படுவனவாமென் பது நியமம். ஈதற்கு எவ்விடத்தும் வியபிசாரம் இல்லை. யாண்டுக் காரணம் மூன்றினுல் ஆக்கப்பட்ட காரியத்தினைக் கூறுகின்றூர்க ளோ, ஆண்டும் தாக்கிகரால் கொள்ளப்பட்ட அசமவாயி காரண மும் நிமித்தகாரணமேயாம். ஆதலால் சகல பாவ காரியங்களுக் குமி இருவகைக் காரணத்தால் பெறப்படுந தன்மையுளது. இவ் வாற்றுன் உபாதானம் நிமித்தமென்னும் வேறுபாட்டாற் காரணம் இருவகையின தாகின்றது. சாதாரணம் அசாதாரணம் என்னும் பேதத்தாலும் காரணத்திற்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும் சாதாரண காரணங்களாம். அவற்றிற்கு வேறுகிய கடமுதலியவற்றின் கபாலமுதலியன அசாதாரண காரணங்களாம. அவற்றுள்ளும சில நிமித்த காரணமும சில உபாதான காரணமு மாம். உபாதானகாரண நிமித்த காரணங்களுகளுகு வேறுகிய கார ணம் அப்பிரசித்தமாம்.

கoo. விருத்திஞானத்தின் உபாதான நிமித்த காரணங்களும், சாமானிய லகூணமும்.

அந்தக்கரணத்தின் ஞான வடிவ விருத்திகளுகு உபாதான ... ணம் அந்தக்கரணமாம். பிரதிபியகூ முதலிய பிரமாணங்களும் அங்ஙனமே இந்திரிய சையோகமுதலிய வியாபாரங்களும் நிமித்த காரணமாம். ஈசுவரனது ஞான வடிவவிருத்திக்கு உபாதான கார ணம் மாயையாம்; அதிருஷ்ட முதலியன நிமித்தகாரணமாம். பிரம விருத்திக்கு (மயக்கவுணாசசிக்கு) உபாதான காரணம அவித்தை யும், நிமித்தகாரணம் தோஷமுமாம். இவ்வார்த்தை கியாதி நிரூ பணத்தில் விளக்கமாகும். இவ்வாறு விருத்தியின் காரணத்தை அறிந்துகொள்க.

விருத்தியின் இலகூணம் நூலின் ஆரமபத்திற் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தற்கு ஏதுவாகிய அந்தக் கரண அவித்தைகளின் பரிணமம் விருத்தியெனப்படும்என்று விரு த்தியின் இலகூணம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சில நூல்களில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும பரிணமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோகூ ஞானத்தினுலும் அசத்துவா பாதக அஞ்ஞானமசத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அல்லது விஷய சேதநத் துள்ள அஞ்

ஞானத்தின் நாசமோ அபரோக்ஷ ஞானமின்மி உண்டாகிறதில்லை. பிரமாதகிரு சேதகத்துள்ள அஞ்ஞானதத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானதத்தினுலும்உண்டாகிறது. ஆதலால் பரோக்ஷவிருத்தியில்முற்கூறிய லக்ஷணதத்தின் வியாப்தி இல்லை. அங்ஙனமாயினும் சுகதுக்கங்களின் ஞான வடிவமாகிய விருத்தியிலும், மாயாவிருகதி வடிவினதாகிய ஈசுவரஞானதத்திலும், அங்ஙனமே கிளிஞ்சில வெள்ளி முதலியவற்றை விஷயிக்கும் பிரம ரூப அவித்நியா விருகதியிலும் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் முதலில் அறியப்படாத சுக துக்காகிகள் உண்டாகிப் பின்னர் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் அஞ்ஞானதத்திற்கு நாசம சமபவிக்கும; அறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லை. ஆஞல் சுகதுக்காதிகளும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரேகாலதத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலாலறியப்படாத சுகதுக்காதிக விலலாமையின்சுகதுகாதிகோசரவிருதியால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம சமபவியாது. அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கு அசாதாரண வடிவத்காற்சகலபதாதங்களும் எப்போதும பிரதியக்ஷமாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினின்மையால் மாயையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானத்தினலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது. கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலிய மித்தியா படார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் பிரமவிருத்தியி (மயக்க ஞானத்தி) னலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகாது. அங்ஙனமே தாரையாய்ச செல்லும விருத்தி உண்டாகுமாயின் ஆண்டும் முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு இரண்டாவது முதலிய விருத்திகளில் அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் ஞானதாரை உண்டாகுமாயின், ஆண்டு முதல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானதத்தின்நாசம் உண்டாகவே இரண்டாவது முதலியஞானத்திற்கு அஞ்ஞானதத்தைக் கேடுக்குந் தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணமத்தைவிருந்நீஎன்பர் என்பதன் காற்பரியமிதுவாம்:—இருக்கிறது என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணமம் யாதோ அதுவிருத்தீஎனப்படுகின்றது. பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணமத்தினைவிருத்திஎனினும், அறியப்படாத பதார்த்தங்களைக் கோசரம் செய்யும் விருத்தியிற்குன் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மை உண்டு. மறைக்கப்படாததைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை இல்லை.

ஏனெனின் மறைக்கபபடாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினுற்றூனே விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மைக் கற்பனை அயோக்கியமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவித பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல் லக்ஷணத்திற் குண்டானது போல சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும விருத்தியில் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஆதலால் இருக்கிறதென்னும வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அவித்தை அந்த க்கரணங்களின் பரிணமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ விருத்தியிலும் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாந்தன்மை வெளிப்படையாம். கடமுதலியவற்றை விஷயிக்கும் அந்த க்கரண விருத்தியினைக் கட முதலியவற்றின் ஞான மென்பர். அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விருத்தி யவச்சின்ன சேதனத்தை ஞான மென்பா. அபாதித(வாதிக்கப்படாத)விருத்தி யவச்சின்ன சேதனத்தைப் பிரமாஞானமென்பர். பாதிக்கப்படுவனவாகிய ரஜஜ்ஞுசர்ப்ப முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும விருத்தி யவச்சின்ன சேதனத்தை அப்பிரமாஞானமென்பா. அங்ஙனமாயினுமசேதனத்தில்ஞானமென்னும் சொல்லின் பிரயோகமும், அங்ஙனமே பிரமை அப்பிரமை என்னும் சொற்களின் பிரயோகமும் விருத்திசம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் விருத்தியினியும் அநேக இடங்களில் ஞான மென்பர். இவ்வாற்றூற் பிரமை அப்பிரமை என்னும் பேதத்தால் இருவகை விருத்தி சொல்லப்பட்டது.

கoக. பிரத்தியக்ஷத்தினது இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி ஞானத்தின் பேதம்.

அப்பிரமையும் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் எனனும் பேதத்தால் இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனது ஞானமும் சுகதுக்க முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமும் யதார்த்த அப்பிரமையாம். சுத்திவெள்ளி முதலிய பிரமம் அயதார்த்த அப்பிரமையாம். யாது பிரமாணஜந்நிய யதார்த்த ஞானமாகின்றதோ அது பிரமையாம். ஈசுவரஞான மூதலியன பிரமாண ஜந்நியமன்று; ஆகலின் பிரமை அன்று. தோஷஜந்நியமன்முகலின் பிரமமு (பிராந்தியு) மன்று. அநேக நூல்களிலோ பிரமைக்கு வேறு இலக்கணமே சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அநுசாரமாகவோ ஈசுவர

ஞானமுதலியனவும் யதார்த்த ஞானமாகிய பிரமையாம். ஆனல் யதார்த்த அயதார்த்தபேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். அவ் விரண்டுவகைப் பிரமையும் இல்லாதவர்களது மதத்தில் பிரமையின் இலக்ஷணமிதுவாம். பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயம்செய்வ தாகிய ஸ்மிருதியின் வேருகிய ஞானம் எதுவோ அது பிரமை என ப்படுகின்றது. இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதி யின் வேறும். அபாதித அர்த்தத்தை விஷயம்செய்யாது பாதிக்க ப்படும் பொருளை விஷயஞ செய்கின்றதாகலின் பிரமை அன்று. பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ செய்வது ஸ்மிருதி ஞானமு மாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரம இல்லே. ஆதலால ஸ்மிருதிக்கு வேருய்ப் பாதிக்கப்படாதபொருளை விஷயஞசெய்யும ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படும. அநுபவ யதார்த்த ஞானத்தைப்போல யதார்த்த ஸ்மிருதியும் சம்வாதிப் பிரவிருத்தி யை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின் ஸ்மிருதி சாதாரணமே பிரமை யின் இலக்ஷண மாதல்வேண்டும. அங்ஙனமாயினும சமவாதிப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியினும உளது. அந்தப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை யோ பாதிக்கப்படாதபொருளைக்கோசரிக்குதன்மை வடிவினதா யுள்ளது. பிரமாவியவகாரத்திற்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியில் இல்லே. ஏனெனின் இவ்லோகிக சாஸதிரீய பேதத தால் வியவகாரத்திற்கு இரண்டு பேதமுண்டு. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம் பாக உலகினர் எந்தச் சொற்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ, அது இலௌகிக வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸதிரத்தின் பரிபாஷை யால் எந்தச் சப்தப் பிரயோகம் செய்யப் படுகின்றதோ, அது சாஸ்திரீய வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம் பாகவோ யாரும் பிரமாவியவகாரம் செய்வதில்லே. ஓர் பண்டிதன் அங்ஙனமே சப்தப்பிரயோகஞ் செய்வானுயின், சாஸதிரத்தின் பரி பாஷையின் சமஸ்காரத்தால் செய்கின்றன். ஆதலால் கேவலம் சாஸ்திரீயம் பிரமாவியவகாரமாம். பிராசீன நூலாசிரியர் ஸ்மிருதி க்கு வேருய யதார்த்த ஞானத்தின் கண்ணேயே பிரமா வியவ காரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் ஸ்மிருதியின் வேறுபட்ட தாகவே பிரமையின் இலக்ஷணம் சொல்லுதல் வேண்டும. "யதார் த்தாநுபவம் பிரமை" எனப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தைப் பிரா சீன ஆசாரியர்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். ஸ்மிருதிக்கு வேருகிய

ஞானத்தை அநுபவமென்பர். ஆதலால் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவ காரம் இஷ்டமன்று. பிரத்தியகூ முதலிய ஞானங்களுக்கு வில கூணம் ஸ்மிருதி ஞானமாம. பிரத்தியகூமுதலிய சகல ஞானங்க ளினும் அநுபவத்தன்மை யுண்டு; ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஆதலால் அநுபவத் தன்மையின் உண்மை இன்மைகளால் பிரத்தியகூமுத லியனவும ஸ்மிருதியும ஒன்றற் கொன்று விஜாதியமாம். எங்ங னம: பிரத்தியகூ அநுமிதி சாப்தமுதலிய ஞானங்களில் பிரத் தியகூத்தன்மை அநுமிதித் தன்மை சாப்தத் தன்மை முதலிய விலகூணதாமமிருத்தலால் பிரத்தியகூமுதலியஞானங்கள்ஒன்றற் கொன்று விஜாதியமாம். விஜாதியப் பிரமைசளுக்குக் கரணங்க ளாகிய பிரமாணங்களும் பிரத்தியகூம் அனுமானம சப்தம் முதலி யனவாகவே வேறுபட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சகல அநுபவத் திற்கும் விஜாதியமாய் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம அநுபவமாம். அது எப்பிரமைக்கும் கரணம் அன்று; ஆகலின் பிர மாணமன்று. "வியாப்தியின் பிரத்தியகூம் அநுமிதிக்குக் கரணமா யிருத்தலின், அநுமானப் பிரமாணமாம். அங்ஙனமே பதத்தின் பிரத்தியகூம் சபதப் பிரமாணமும கவயத்தில் கோவினது ஒப்பு மையின் பிரத்தியகூம் உவமானப் பிரமாணமுமாம. பிரத்தியகூ ஞானமும் அநுபவத்தின்விசேஷமே யாகலின் அநுபவம் பிரமாண மன்று" எனக் கூறுதல் அசங்கதமாம:— அங்ஙனமாயினும் வியா ப்தி ஞானத்தன்மை வடிவததான் வியாப்திஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாக்.அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான்வியாப்திஞானமஅநுமிதி க்கு ஏதுவன்று.அங்ஙனமே பதப்பிரத்தியகூமும்சாதிருசிய ஞான மும் அநுபவத்தன்மைவடிவத்தான் சாப்தப் பிரமை உவமிதிப்பிர மைகளுக்கு ஏது வன்று. ஸ்மிருதிஞானத்தில் அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான்பூர்வ அநுபவம ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம; ஆதலால் பிர மாணமன்று. ஸ்மிருதி ஞானத்தையும பிரமையெனின் விஜாதீயப் பிரமைக்குக் கரணம் வேறு பிரமாணமாகின்றது. ஆதலால் நியாய சாஸ்திரத்திலோ அநுபவமென்பதனைப் பஞ்சப் பிரமாணமாகச சொல்லுதல் வேண்டும. பட்டவேதாந்த மதங்களில் ஏழாவது பிர மாணமாகச சொல்லுதல்வேண்டும. ஆதலால் எல்லாநூலாசிரியர் களுக்கும் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டம் இன்று. எவ ரேனும் யதார்த்த ஞானமாத்திரத்தில் பிரமா வியவகாரம் அங்கீகரி க்கின், அதை அநுசரித்துப் பிரமையின் இலகூணத்தில் ஸ்மிருதி

க்கு வேறுயவென்று புருத்தல்வேண்டா. பாதிக்கப்படாத பொருளிணை விஷயஞ்செய்யும்ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றது. பிரார்த்தி அநுபவத்தால் தோன்றிய அயதார்த்த ஸ்மிருதியோ பாதிக்கப்படும் பொருளிணை விஷயஞ்செய்கிறது; ஆதலால் அதில் அதிவியாப்தியின்று. யதார்த்தஅநுபவத்தால் தோன்றிய ஸ்மிருதியில் லக்ஷணம செல்லுமாயின், ஆண்டுப் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமாகலின் அதிவியாப்தியின்று. இலக்ஷியமல்லாததன்கண் இலக்ஷணம்சென்றல் அதிவியாப்தி ஆகின்றது. யதார்த்த ஸ்மிருதியும இலக்ஷியமாகலின் அதிவியாபதி இன்று. இமமதாநசாரமாக யதார்த்த அயதார்த்த பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாம். யதார்த்தத்திணைப் பிரமை என்பர்; அயதார்த்ததிணை அப்பிரமை என்பர். இமமதத்தில் பிரமைக்கு ஏழபேதமுண்டு:—பிரத்தியக்ஷம, அநுமிதி, சாப்தி, உபமிதி, அநுபலப்தி என்பன ஆறுபேதமாம. அங்ஙனமே யதார்த்த ஸ்மிருதியும் பிரமையின் ஏழாவது பேதமாம். ஆனால் எல்லா நூல்களுக்கும இம்மரியாதை உண்டு; ஸ்மிருதியில் பிரமாவியவகாரமில்லை. ஆதலால் பிரதத்தியக்ஷமுதலிய வேறுபாட்டால் பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி அறுவகையினதாம். பாகியம் ஆந்தரம என்னும பேதத்தால் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை இரண்டுவகையினதாம். பாதிக்கப்படாத பாகிய பதார்த்தத்தைக்கோசரிக்கும் விருத்தி பாகியப்பிரத்தியக்ஷபிரமை எனப்படுகின்றது. சுரோத்திரமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களால் ஜீவகைப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை புண்டாகின்றது. சிலவிடத்தருச சப்தத்தினாலும் பாகிய கோசர அபரோக்ஷவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன் நீ" என்னும சப்தத்தால் ஸ்தூலசரீரத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு காரணபேதத்தால் பாகியப் பிரதத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறுபேதம் உண்டு. சில நூலாசிரியர் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தியினையும் அபரோக்ஷ விருத்தி என்பர். அவர்கள்மதத்தில் சுரோத்திரேதரேந்திரியமுதலிய ஐந்து இந்திரியங்களும், சப்தமும், அங்ஙனமே அநுபலப்தியும் ஆகிய ஏழும பாகியப் பிரதத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் காரணமாம. ஆதலால் பாகியப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமை ஏழுவிதமாம். ஆனால் இவ்வாதகமும் முன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தர்மாதாமங்களைபோலப்பிரதத்தியக்ஷயோக்கியதை அபாவதத்தின்கண்ணில்லை. ஆதலால் விருத்தி அவசசின்னசேதநத்தோடு அபாவ அவச்சின்ன சேதநத்திற்கு அபேதம் உண்டாயி

னும் அபாவகோசர விருத்தி அபரோகூகம் அன்று. ஆனல் அநுமிதி முதலியவற்றைப்போல அநுபலப்திப் பிரமாணத்தினுண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தி பிரத்தியகூ விருத்தியின் விலகூணமாம். ஆதலால் பாகியப் பிரத்தியகூப் பிரமைக்கு ஆறு பேதம் உண்டு; ஏழு இல்லே. ஆந்தரப் பிரத்தியகூப் பிரமையும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசரம்; மற்றது அநாதமகோசரம். ஆந்மகோசரமும் இருவகையினதாம். ஒன்று சுத்தாததுமகோசரம்; மற்றையது விசிஷ்டாத்துமகோசரம. சூக்தர்த்மகோசரமும் இருவகைததாம். ஒன்று பிரஹ்மம அகோசரம்; மற்றென்று பிரஹ்மகோசரம். துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும வேதாந்த வாக்கியத்தால் "சுத்தன் பிரகாசன் யான்" என்று அந்தக்காரண விருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த விருத்திதேசத்திற்றனே அந்தக்காரண உபஹித சுத்தசேதநமிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியவச்சின்ன சேதந விஷயாவச சின்ன சேதநங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் அவ்விருத்தி அபரோகூகமாம். அவ்விருதிக்கு விஷயமாகிய சுத்த சேதநத்தில் பிரஹ்மத்தன்மையும இருகினறது; ஆனல் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி உண்டாகவில்லே. ஏனெனில் அவாநதர வாக்கியத்தால் விருத்தி உண்டாயிருக்கிறது. மகாவாக்கியததால் உண்டாகுமாயின் பிரஹ்மாகாரமும் உண்டாகும். ஏனெனின், சத்நத்தால் உண்டாகிய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம் :—சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினே எவ்வடிவத்தான் சப்தம் அறிவிக்கின்றதோ, அவ்வடிவத்தினேயே விஷயஞ் செய்கின்றது. எவ்வடிவத்தான் சப்தம் உசசரிக்கப்படவில்லேயோ, அவ்வடிவத்தால் சப்தத்தாற் றேறன்றும் ஞானம விஷயஞ்செய்கிறதில்லே. எங்ஙனம:பத்தாமவணேநோக்கி "தசமன் இருக்கின்ரு"னென்பதாகக் கூறுமிடதது "தசமன்யான்"என்றிவ்வாறுசோதாவுக்கு ஞானம் உண்டாகிறதில்லே. தசமனிடத்து ஆத்மத் தன்மையை அறிவிக்கும சப்தமின்மையால் ஆத்மத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தும் பிரஹ்மத்தன்மை எப்போது மிருக்கினும, பிரஹ்மத்தன்மையை அறிவிக்கும் சத்தமின்மையால் ஞானம் உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் முற்கூறிய விருத்தி பிரஹ்ம அகோசர சூக்தாந்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியகூப்பிரமையாம்.

பிரத்தியகூப் பிரசங்கத்தால் இச்சங்கையுண்டாகின்றது:—சித்தாந்தத்தில் இந்திரியஜந்யஞானம் பிரதியகூமாகின்றதென்பதன் அங்கீகாரம இல்லே. ஆனல் விருத்தி அவசசின்ன சேதநத்

தோடு விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் அபேதம் ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டு இந்திரிய சம்பந்தம் கடாதிகளுக்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய வாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வெளியிற்சென்று விஷயாகாரத்தின் சமானாகாரமாய் விஷயத்தோடு சமபந்தம் உடையதாகின்றது. ஆதலால் விஷயசேதன விருத்தி சேதங்களின் உபாதி ஒரிடத்திருத்தலால் உபஹிதசேதனத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுகமுதலியவற்றின ஞானமும இந்திரியஜந்யமன்று; சுத்தாத்மஞானமும சப்தஜந்யமாம; இந்திரியஜந்யமன்று. என்றாலும விஷயசேதனத்திற்கும விருத்திசேதனத்திற்கும பேதமில்லை. எனினின்சுகாகாரவிருத்தி அந்தக்கரணசேதனத்திலிருக்கின்றது; சுகமும் அந்தக்கரணத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபஹிதசேதன விஷய உபஹிதசேதனங்களுக்கு அபேதமுண்டு. அங்ஙனமே ஆத்மாகாரவிருத்திக்கு உபாதானகாரணம அந்தக்கரணமாம. அந்தக்கரண உபஹிதசேதனத்திற்கு எதிராமகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால் ஆத்மாகார விருத்தியும அந்தக்கரண சேதனத்தி லுண்டாகின்றது. அவ்வந்தக்கரணமே சுத்தாத்மாவுக்கு உபாதியாம. இவ்வாற்றான் இரண்டுபாதிகளும ஒரிடத்திருத்தலால் விருத்திசேதன விஷயசேதனங்களுக்கு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகாதிஞானமும் சுத்தாத்மஞானமும பிரதியக்ஷ ரூபமாம். சண்டு இதுநிசசயம்:— யாண்டு விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு விருத்திவாயிலாகவாதல் நேராகவாதலசம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அவ்விஷயத்தின் ஞானம்பிரத்தியக்ஷமாம. அவ்விஷயமும பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம: கடத்தின பிரதியக்ஷஞானம் உண்டாகும்போது "கடம் பிரதியக்ஷம" என்னும வியவகாரம் உண்டாகின்றது. வெளிப்பொருள்களுக்கு விருத்தியின் வழியாய்ப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுண்டாகிறது. சுகாதிகளுக்குப்பிரமாதாவோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தம இருகின்றது. அதீத (கழிந்த) சுகமுதலியவற்றிற்குப் பிரமாதாவோடு வாத்தமான சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் அதீத சுகமுதலியவற்றின் ஞானம ஸ்மிருதிரூபமாம; பிரத்தியக்ஷரூபமன்று. அதீதசுக முதலியவற்றிற்கும பிரமாதாவோடு சமபந்தமோ உண்டாயிருக்கின்றது. என்றாலும பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தின் பிரவேசம இருக்கின்றது. பிரமாதாவோடுவர்த்தமான சம்பந்தமுடைத்தாகிய யோக்கிய விஷயம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படு

கின்றது. பிரமாதாவோடுவர்த்தமானசம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயத்தின் ஞானம பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. யோக்கியமென்று சொல்லாவிடின் தாமமுதலியன எப்போதும் பிரமாதாவோடு சமபந்த முள்ளனவாய் இருத்தலால் அவை எப்பொழுதுமே பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும; அன்றியும் அவற்றின் ஞானம் சத்தமுதலியவற்றுல்உண்டாகின்றது; அதனைப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமென்னல் வேண்டும. தர்மமுதலியன பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்றுகலின் இலக்ஷணத்தில்யோக்கியமென்னுமபதத்தின் பிரவேசத்தால்தோஷமில்லை. யோக்கியதன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் அநுபவாநுசாரமாக அநுமிக்கத்தக்கனவாம். எந்தவஸ்துவில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின அநுபவம உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து யோக்கியத்தன்மையும, எதனிடத்தில்பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம்உண்டாகிறதில்லையோ, அதனிடத்தில் அயோக்கியத்தன்மையுமாகியஇவ்வுணர்சசிஅநுமானத்தாலாதல் அர்தாபத்தியினுலாதல் உண்டாகின்றது. யோக்கியத் தன்மை அயோக்கியத் தன்மைகள் இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கும ஒப்பத்தக்கனவாதல் வேண்டும். அவர்கள் மதத்தில் சுகாதிகளும் தாமாதிகளும ஆத்மாவின் தர்மமாம். அவற்றில் மனசையுக்த சமவாயசமபந்தம எல்லாவற்றோடும மனதுக்கு இருக்கின்றது. என்றலும் யோக்கியத்தன்மை இருத்தலால் சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரம உண்டாகினறது. யோக்கியத்தன்மை இன்மையால் தர்மாதிகளின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியதன்மைகள் சாவயவதங்களிலும அங்கிகரிக்கத் தக்கனவாம். இவ்வாற்றுல் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய வஸ்துவுகுப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சமபந்தம உண்டாகுமபோது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது.

இவ்வர்த்தத்தில் இச்சங்கையுளது:—பிரஹ்ம கோசர ஞானம பரோக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்மையுளதாயின புறபபொருள் முதலியவற்றின் ஞானத்தைப்போல பிரஹ்மஞானமும பரோக்ஷமாம. எப்போது அவாக்தரவாக்கியத்தால சதத்தியசொரூபம ஞானசொரூபம் அனந்த சொரூபம் பிரஹ்மமமாமென்னும விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்திலும பிரஹ்மததுக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம இருக்கின்றது. ஆதலால் அவாக்தர வாக்கியத்தால் உண்டாகும பிரஹ்ம

ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமேயாதலவேண்டும். சித்தகாரத்ததில் அவா ந்தரவாக்கியத்தாலுண்டாகும பிரஹ்மஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். அது முற்கூறியவிதத்தால் சமபவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம:—பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத் தில் விஷயத்திற்கு யோக்கியதையென்னும விசேஷணம சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே யோக்கியப பிரமாணத்தால் உண் டாகுந்தன்மை ஞானத்துக்கு விசேஷணமாம்; ஆகலால் முற்கூறிய தோஷமின்று. எனெனின பிரமாதாவோடு வாக்கியமான சமபந்த முடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன யோக்கியப் பிரமாணத் தால் உண்டாகுமஞானம பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ் விலக்கணத்தில முற்கூறிய தோஷமின்று. எனெனின வாக்கியந்தி ற்கு இது சுபாவமாம:—சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம வாய்ந்த வாக்கியத்தால அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும பதமின்றிய வாக்கியத் தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. விஷயம எதிர்முகபபடுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் இருக்கினும பொரூபத்தை அறிவிக் கும பதமின்றிய வாக்கியத்தால அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்ற தில்லீ. எங்ஙனம: தசமனீ அறிவிக்கும இருவகை வாக்கியங்க ளுள்ளொன்று "தசமனிருக்கின்றான்" எனனும வாக்கியம்; மறறை யது "தசமன் நீ" எனனும வாக்கியம். அவற்றுள் முதல் வாக்கிய மோ சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றியதாம். இரண்டாவது வாக்கியம் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்னும பதத்தோடு கூடியதாம. அவற்றுள் முதல்வாக்கிய த்தால் சுரோதாவுக்குந தசமனது பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகி ன்றது; வாக்கியத்தால தோன்றும ஞானத்துக்கு விஷயம தசம புருஷன். அவன் இரண்டு இடங்களிலும அதிசந்நிஹிதனாய் இருக் கின்றான். அதாவது சொரூபத்துக்குப் பின்னமாய்ச சம்பந்தம் உடையது யாதோ அது சந்நிஹிதமாம. தசம புருஷன் சுரோதா வின் சொரூபத்துக்கு வேறலலன்; சுரோதாவின் சொரூபமே யாவன; ஆகலால அதிசந்நிஹிதனுவன்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கியனும் ஆவன். பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகாவிடின் இரண்டாவது வாக்கிய த்தாலும தசமனது பிரத்தியக்ஷ ஞானம உண்டாகலாகாது. இர ண்டாவது வாக்கியத்தால பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது; ஆகலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மாம். இவ்வாற்றால் அதிசந்நிஹித

(மிகசசமீபித்தல) னும்வாக்கியஜநிதியபிரத்தியக்ஷயோக்கியனுமான தசமனது பிரத்தியக்ஷஞானம் என்த வாக்கியத்தினுலுண்டாகிறதில்லேயோ, அந்தவாக்கியம் அயோக்கியமாம. இரண்டாவதுவாக்கியத்தினுல் அதீத தசமனது அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டாவது வாக்கியம் யோக்கியமாம. வாக்கியங்களின் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளில் வேறேர் ஏதுவோ இல்லே; சொரூபத்தை அறிவிக்கும பதத்தோடுகூடிய தன்மையும், சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றிய தன்மையுமே யோக்கியதை அயோக்கியதைகளென சமபாதிப்பனவாம. இவ்வாறுல் "தசமன் நீ" என்னுமவாக்கியமோ யோகியப்பிரமாணமாம். அதனுற்றேன்றுவது "தசமன் யான்" என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம. அங்ஙன மே "தசமன் இருக்கின்றன" என்னும வாக்கியம் அயோக்கியப் பிரமாணமாம். அதனுற்றேன்றும் "தசமன்யாண்டோ இருக்கின்றன்" என்னும தசமனது ஞானம பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியழும் இருவகையினதாம். "சத்திய ஞானனந்தம பிரஹ்மம்" என்னுமியல்பினது அவாந்தர வாக்கியம்; "தத்துவமஸி" என்னும் இயல்பினது மகாவாக்கியம். அவாந்தர வாக்கியங்களில் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும பதம் இல்லே. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது அவாந்தர வாக்கியமன்று. மகா வாக்கியங்களில் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்றல்முதலிய பதங்க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில யோக்கியமாவது மகாவாக்கியமாம். இவ்வாற்றுன்யோக்கியப் பிரமாணம மகாவாக்கியமாம. அதனுலுண்டாகும ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அயோக்கியப் பிரமாணம் "சதயிது ஞானனந்தம பிரஹ்மம்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களாம. அவற்றினுலுண்டாகும் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமாம். அவாந்தர வாக்கியழும் இரு வகையினதாம். தத்பதார்தத்தை அறிவிப்ப தொன்று; துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று. அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியமோ அயோக்கியமாம. "யாதொரு இந்த அந்தர் ஜோதிபுருஷன்" என்றல் முதலிய துவம பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியமும் மகா வாகியங்களைப் போல யோக்கியமாம்; அயோக்கியமன்று. எனெனின் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் அவற்றில் இருக்கின்றது.

ஆதலால் துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியங்களினுலும் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆனல் அந்த அபரோக்ஷ ஞானம பிரஹ்ம அபேதத்தைக் கோசரிப்பதனுலின் பரம புருஷார்த்தத்தை சாதிப்பதன்று; ஆனல் பரம புருஷார்த்தத்தை சாதிப்பதாகிய அபேத ஞானமெதுவோ அதனிடத்துப் பதார்த்தத்தை சோதிதலல வாயிலாக உபயோகமுள்ளதாம். இவ்வாறருல் பிரஹ்மம் பிரமாதாவோடு சமபந்தமுடையதுமாம்; யோக்கியமுமாம். என்றுமாம் அயோக்கியமாகிய அவாந்தர வாக்கியங்களாலவையோ அவற்றுலபிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

இங்ஙனம கூறுவதில் வேறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சமபந்தமுடைய யோக்கிய விஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப்பிரமாணை ஜந்திய ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. இங்ஙனம கூறுவதில் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் முறகூறிய இலக்ஷணத்தின் அபாவம இருக்கின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றின பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாணத்தால் ஆக்கப்படுந்தன்மையின்மையால் யோக்கியப்பிரமாணகரணத்தால் ஆக்கப்படுந்தன்மை எவ்வாற்றுலும சமபவியாது. ஆதலால முறகூறிய இலக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்திதோஷ மிருக்கின்றது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:—யோக்கியப்பிரமாண ஜந்தியத்தன்மைக்கு இலக்ஷணத்திற் பிரவேசமின்று; ஆனல் அயோக்கியப்பிரமாண அஜந்தியத்தன்மைக்குப் பிரவேசமுண்டு; ஆதலால் அவ்வியாப்தி யின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வாதமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் அயோக்கியப்பிரமாணத்தாலுண்டாகும்அஜந்தியஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாறருல் கூறிய அவாந்தர வாக்கிய ஜந்திய பிரஹ்ம ஞானத்தின் நீக்கம் உண்டாகின்றது. முறகூறியவாற்றுல் பிரஹ்ம மாத்திரத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியம் அயோக்கியப்பிரமாணமாம். பிரஹ்மமிருக்கின்றதென்னும் பரோக்ஷஞானம அவற்றுல்(அவாந்தரவாக்கியங்களால்)தோன்றுவதாம்; அஜந்தியமன்று. ஆதலாற் பரோக்ஷஞானத்தில் இலக்ஷணருசெல்லுவதில்லை. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும ஞானத்தின் சங்கிரகம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்

கும் ஞானம் எப்பிரமாணத்தானும் ஜந்நியமன்று; ஆதலால்அயோக்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி ஞானமும, அங்ஙனமே மகாவாக்கிய ஜந்நியப் பிரஹ்மஞானமும் யோகியப்பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலின் அயோக்கியபபிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் தோஷமின்றியதாம.

முற்பிரசங்கமித்துவாம:—சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை இருவகைத்தாம. ஏன்று பிரஹ்ம அகோசரம; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம. பிரஹ்ம அகோசரதத்தைசொலலிவருதோம. மகாவாக்கிய ஜந்நியமாய் "யான் பிரஹ்மம" என்பதாகப பிரஹ்மதத்தைப் பின்னமான அதமாவை விஷயஞ்செய்வது யாதோ, அது பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம்.

"யான் பிரஹ்மம" என்னும ஞானதத்தினை வாசஸபதி மஹே ஸ்தியமென்றார. பிறர மதத்தில் இந்தஞானம வாக்கியஜந்நியமாம. அதனினும இந்ததினைப பேதமுண்டு. சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சித்தாந்த மிதுவாம:—மகாவாக்கியத்தினுல் பிரஹ்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே யுண்டாகின்றது. என்றும பரோக்ஷஞானம மகாவாக்கியத்தினு லுண்டாகிறதில்லை. பிறதூலாசிரியர மதம் இதுவாம்:—விசாரத்தோடுகூடிய மகாவாக்கியத்தினுல் அபரோக்ஷஞான முண்டாகினறது. விசாரமின்றிய வாக்கிய மாத்திரத்தினுல் பரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. எலலோர மதத்தினும "யான் பிரஹ்மம" என்னும ஞானம சுத்தாத்ம கோசரமும பிரஹ்ம கோசரமுமாம; அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமுமாம. இவ்வாததத்தில் ஒருவருக்கும் விவாதமின்று. சுத்தாத்ம கோசரப்பிரமைக்கு இரண்டுபேதம கூறுவர். விசிஷ்டாத்ம கோசரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு அநந்தபேத முண்டு. யான அஞ்ஞன், யான் காத்தா, யான் சுகி, யான் துகி, யான் மனிதன் என்றல் முதலிய அநந்த பேதமுண்டு. வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயஞ் செய்யும ஞானம பிரமை யெனப்படும; "யான் கர்த்தா" என்றல் முதலிய ஞானத்திற்கு "யான் காததா வல்லன்" என்றல் முதலிய ஞான்த்தால் பாத முண்டாகின்றது. அதனைப் பிரமையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. என்றாலும் சம்சாரதசையில் வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தினை விஷயஞசெய்யும ஞானம் யாதோ அது பிரமையெனப்படும. சமசாரதசையில் முற்கூறியஞானத்திற்கு

ப் பாதம் உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் பிரமையாம். இவ்வாறிருக்க ஆத்ம கோசர ஆநந்தாப் பிராத்தியக்ஷப் பிரமைக்குப் பேநம கூறுவா. "என்னிடத்திற் சுகமுளது, என்னிடதிற் துக்கமுளது" என்றல் முதலியசுகாதிகோசரஞானமும ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம். ஆனல் "யான் சுகி, யான் துகி" எனறல்முதலியபிரமையிலோயானென்னும பதத்திறகுப் பொருளாகிய ஆகமா விசேஷியமாம; சுக துக்க முதலியன விசேஷணமாம. "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத்துக்கீமுளது" என்றல் முதலிய பிரமையில் சுகதுக்க முதலியன விசேஷியமாம; ஆகமா விசேஷணமாம. ஆதலால் "என்னிடத்துச சுகமுளது, என்னிடதுத துக்கமுளது" என்றல முதலியஞானத்திணஆதமகோசரப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமையென்றகூறுவதில்லை; ஆனல் சுகமுதலியன விசேஷியமாயிருத்தலின் அநாத்ம கோச ஆந்தாப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையென்பா. வாசஸபதியின் மதத்தில் விசிஷ்டாத்ம ஞானமும, சுகாதி ஞானமும மனோ ஜகநியமாம்.சித்தாநதத்தில் அநதகரண விசிஷ்டாதமாவில அநதகரண பாகம சாகூபாவியமாம்; சேதனபாகம சுயமபிரகாசமாம. அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் சாகூபாவியமாம்.எநதஞானமும்மனோஜகநியமன்று; ஆதலால் மனம இந்திரியமன்று. இவ்வாறிருக்ல ஸமிருதிக்கு வேறுகிய யதாரத்த விருத்தியைப் பிரமையென்பா. அதன் பேதததைக் கூறுவாம. ஸ்மிருதி வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேநத்தால் இருவகைததாம். அவற்றுள் யதார்த்த ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். ஒன்று ஆதமஸமிருதி; மற்றொன்று அநாத்மஸ்மிருதி. தததுவமஸிமுதலிய வாக்கிய ஜகநிய அநுபவத்தால் உண்டாகும ஆத்ம தத்துவதின் ஸ்மிருதி யதார்த்த ஆத்மஸ்மிருதியாம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சதின் மித்தியாத்துவ அநுபவமுண்டாய், அதன் சமஸகாரத்தால் மித்தியாத்துவரூபமாக உண்டாகும பிரப்ஞசத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த அநாத்ம ஸ்மிருதியாம. அங்ஙனமே அயதார்த்தஸ்மிருதியும் இருவகையினதாம. ஒன்று ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி, மற்றையது அநாத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி. அகங்காரமுதலியவற்றில் ஆத்மதத்தன்மைப் பிரமவடிவமாகிய அநுபவத்தின் சமஸகாரத்தால் அகங்காரமுதலியவற்றினிண்டாகும் ஆத்மத்தன்மையின் ஸ்மிருதி ஆத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடததுக் காத்திருததுவ அநுபவசம்ஸகாரத்தால் உண்டாகும "ஆத்மாகாதகா" என்னும

ஸ்மிருதியும் ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதியாம். பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மைப் பிராந்தியின் சம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "பிரபாரூரமசத்திய" மென்னும் ஸ்மிருதியும் அநாத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். யதார்த்தம அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய யதார்த்த விருத்தி பிரமையெனப்பட்டது. யதார்த்த அநுபவஜநிய ஸ்மிருதி யதார்த்தமெனப்படடது. அயதார்த்த அநுபவஜநியஸ்மிருதி அயதார்த்தமெனப்பட்டது. அதுப்வததில் யதார்த்ததன்மை பாதிக்கப்படாத பொருளாகியதாம். பாதிக்கப்படாத பொருளின் விஷயஞ் செய்யும அநுபவம யதார்த்தமெனப்படுகின்றது; அதுவே பிரமையெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பாதிக்கப்படாத பொருளின் ஞானமாகிய அநுபவததில் யதார்ததததனமை யிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் யதார்ததததன்மையும அயதார்த்ததன்மையும் அநுபவதத்தின் அதீனமாம். ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய ஞானதநிஷ அநுபவமென்பர். அதுவும யதார்தமம அயதார்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யதார்த்த அநுபவமோ முன் கூறப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவத்தை நிரூபிப்பாம் அயதார்த்த ஸ்மிருதியின் நிரூபணமோ முன் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் அநுபவதத்தின அயதார்த்தத்தன்மையின் அதீனமாம். ஆதலால் அயதார்தத அநுபவதத்தின் நிரூபணத்தைச சொல்லுதல வேண்டும.

கo2. சம்சயவடிவமான பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

அயதார்த்த அநுபவம் இருவகைத்தாம்:—ஒன்று சம்சயவடிவம், மற்றொன்று நிச்சயவடிவம். அயதார்ததத்திணியே பிரமமென்பர். சம்சயஞானமும பிரமமாம். ஏனெனின், சுவ (தனது) அபாவாதி கரணத்தில் தோற்று (அவபாஸமா) வதைப் பிரமமென்பர். சமசய ஞானமும ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இரண்டிணை விஷயிப்பதாகின்றது. அவற்றுள்ஒன்றற்கபாவமுண்டாகுதலால் சமசயத்தில் பிரமத்தினிலக்ஷணமிருக்கின்றது. ஒருவிசேஷியத்திலுள்ளவிரோதமான இரண்டுவிசேஷணங்களின் ஞானம்சம்சயமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: ஸ்தாணுவில் "ஸ்தாணுவோ,அன்றோ?" என்னும் ஞான மூண்டாகின்றது; அல்லது "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ?" என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அவ்விரண்டணியும் சம்சயமென்பர். ஆண்டு

ஸ்தாணு விசேஷியம்; ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையபாவமும் விசேஷணங்கள். இரண்டும் விரோதமுடையனவாம்; ஒரதிகரணத்தில்லடனிருக்கமாடடா. ஆதலால ஸ்தாணுவாகிய ஒருவிசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தலமை ஸ்தாணுத்தன்மைபாவ மெனனும்வடிவினவாய விரோதமுள்ள இரண்டு விசேஷணங்களின ஞானமிருத்தலால் முதறசமயத்தில இலக்ஷணம சமபவிகினறது. அங்ஙனமே இரண்டாவது சமயத்திலும இலக்ஷணம சமபவிகினறது. ஏனெனின் ஸ்தாணு வடிவமான ஒரு விசேஷியத்தில ஸ்தாணுத்தனமை புருஷத்தன்மை வடிவினவாகிய விருத்தமான இரண்டு விசேஷணங்களின ஞானமிருக்கின்றது. தாணுத்தனமைக்கும தாணுத்தன்மை அபாவத்திறகும ஒன்றறகொன்று விரோதமிருத்தலபோல, தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மைகளுக்கும விரோதம அநுபவசித்தமாம். ஆதலால முதற சமயமோ விருத்தமான பாவாபாவ மிரண்டிணை விஷயிபபதாம. அங்ஙனமே இரண்டாவது சமயம விருத்தமான இரண்டு பாவங்களைக கோசரிபபதாம. நியாயநூல்களிலோ சுடடிகாடடுப்படடிருகினறது:—பாவா பாவங்களைக் கோசரிப்பதே சம்சயஞானமாம. கேவலம பாவத்தைக கோசரிபபது சம்சயமாகாது. யாண்டு "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ" வெனற சம சயமுண்டாகினறதோ, ஆண்டும தாணுத்தன்மை, தாணுத்தன்மையபாவம், புருஷத்தன்மை, புருஷத்தன்மையபாவம் என நான்குகோடி (பகுதி)க ளிருக்கினறன. ஆதலால இருகோடியினது நாற்கோடியினது என இருவகைச் சமசயமுளது. "தாணுவோ, அன்றோ" வென்பது இரு கோடியினதாகிய சமசயமாம. "தாணுவோ, புருடனோ" வென்பது நாற்கோடியினதாகிய சம்சயமாம. ஒரு தாயிலதோற்றுகினறதாமதகினைக்கோடியென்பா. ஆதலாறகேவலபாவத்தைக் கோசரிகுமழமசயம நியாயமதத்தில அப்பிரசித்தமாம. எவ்வாற்றானும சமசபஞானம பிரமவடிவமாம. இரண்டு விரோதமான விசேஷணங்கள் ஒனறனகண இரா; ஒன்றறகு அபாவமேம உணடாகும. எங்ஙனம: ஸ்தாணுவில ஸ்தாணுத்தனமையும ஸ்தாணுத்தன்மையி னின்மையும இரா. ஆகலின் ஸ்தாணுத்தனமையபாவமின்றிய தாணுவில் தாணுத்தனமையின் அபாவ ஞானம பிரமவடிவாம். ஆனல் ஒருஅமசத்தில் சமசயஞானம பிரமமாகினறது. சகல அமசங்களிலும் பிரமமாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்தாணுவில "ஸ்தாணுவோ, அன்றோ" வென்னுஞ சம்சயமுண்டா

கின்றதோ ஆண்டு அபாவ அம்சத்திற்பிரமமாம்.யாண்டுப்புருஷனிடத்து"ஸ்தாணுவோ,அன்றோ"வென்னும்சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவ அம்சமோ புருஷனிடத்திருக்கின்றது; ஸ்தாணுத் தனமை அம்சமில்லை. ஆகலால் பாவ அம்சத்தில் பிரமமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாவ பாவகோசர சம்சயமுண்டாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று அவகியமிருக்கும். ஆகலாற் சம்சய ஞானம் ஒரு அமசகதில் பிரமமாகின்றது. அன்றியும் விரோதமுள்ள உபய பாவகோசரத்தினையுடி சம்சயமெனக்கொள்ளின் சகல அம்சங்களினும் சம்சயத்திற்குப்பிரமத்துவம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம்: "தாணுவா, புருடனு" வென்னும் சமசயத்தினை நாற்கோடிகளுடையதாகக் கொள்ளாது, இருகோடிகளுடையதாகவெகொள்ளல் வேண்டும. தாணுவுக்கும புருடனுக்கும வேறுகிய எப்பதார்த்தத்திலேனும் "தாணுவா, புருடனு"வென்னும சம்சயமுண்டாயின், ஆண்டிச சமசயகதின்தாமியிலைதாணுதன்மை புருஷத்தன்மை யிரண்டும இல்லை. அகலாலிரண்டின் ஞானமும பிரமமாம. சம்சயத்தில் எதுவிரேஷியமாகின்றதோ அது சம்சயத்தில் தர்மியென ப்படுகின்றது. விரேஷணத்தினதை தர்மமென்ப. ஆதலால ஒரு தர்மியில் விருத்தமாகிய தாதாதாரங்களின் ஞானம சம்சய மெனப்படுகின்றது. இதை இலக்ஷணத்திதாடி முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்குப் பேதமில்லை. ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் உபயபத மிருக்கின்றது ஆகலால நாறகோடிகளினுடைய சம்சயத்தில முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தியிருக்கின்றது. எனெனின நாற் கோடிகளுடைய சமசயத்தில் ஒரு விரேஷியகதில நான்கு விரேஷணங்கள் தோற்றுகின்றன. இரண்டு விரேஷணங்களிலில. யாண்டு நான்கு உளதோ ஆண்டு மூன்றும் இரண்டும அங்ஙனமே ஒனறு மிருக்கின்றன; அங்ஙனமாயினும அதிக எண்ணால் குறைநத எண்ணுக்குப் பாதகமுண்டாகின்றது. இதறகருளு ஓரிடதது மீதது பிராஹ்மணரிருக்க, ஒருவன் நான்கு பிராஹ்மணரெனக் கூறின் அவனை மித்தியாவாதி (பொய்சொலலோவான) எனபர. ஆகலால் குறைநத எண் அதிக எண்ணி லடங்கியகாயினும குறைநதவெண்ணின் வியவகார மூண்டாகிறதில்லை. அதலால் இரண்டுபேதத்தால் நிகழும இலக்கணதிற்கு நாற்கோடியினையுடைய சமசயகதில் அவ்வியாப்தியுண்டாகுகலான நாநாவென்னும பதம சொல்லப்படடிருக்கின்றது

ஒன்றின் வேறுகியவற்றை நாநா வென்பா. இரண்டு கோடிகளு டைய சமசயத்தினைப்போல நான்கு கோடிகளுடைய சமசயமும நான்கு தர்மங்களைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் நாகர்தாம கோச ரமாம; ஆதலால் அவ்வியாப்தியிலதி. இவ்வாறுமுல சமசயமும பிர மமாம.

பிரமாதின் பேதநிரூபணத்திறுபின நிச்சயப்பிரமாத்தின் இலக்கணத்தை விளதாரமாய்க கூறுவாம சமசய நிசய வடிவ மாகிய பிரமம் அநாதாநத்தி கேதுவாமாகலின் நிவாதகக தக்கதாம. ஜிஞ்ஞாஸாவதாகு நிவாதகத்தகக பிரமம யாதை அதன் பேதத்தைக கூறுவாம :—சமசய வடிவ பிரமம் இருவகை தாம். ஒன்று பிரமாண சமசயம; மறறொன்று பிரமேய சமசயம. பிரமாணகோசர சந்தேதம பிரமாண சம்சய மெனபபடுகின்றது. அதனையே பிரமாணாநுபரம்பாவனையெனபா. "வேதாநதவாகியம அதனுவிருயபிரஹ்மாதநில பிரமாணமா, அனறு" எனபது பிரமாண சம்சயம். அநன நிவிருத்தி சாரீரகாதின முகலாதியாயத்தைப் படி த்தலாலேயும கேடடலாலேயு முணடாகின்றது. பிரமேயசம்சய முமி ஆத்மசம்சயம் அநாத்ம சம்சயமேயும் பேதத்தால் இருவகைத் தாம. அநாத்மசம்சயம் அநேதிமாம. அதனைச சொல்லுதலால் உபயோகமில்லை. ஆத்மசம்சயமும் நிநேவகைதாம்.

ஆத்மா பிரஹ்மமாதிகடு அபின்னமா? அலலது பின்னமா? அபின்னமாயினும எப்போதும அபினனமா? அலலது மோகாத காலதாதின மாதாதிமே அபின்னமா? எபபோதும அபின்னமன் று. எப்போதுமஅபின்னமாயினும ஆநாதகமுதலிய ஐகவியமுடை யதா? அல்லது ஆநாதாதிகளின் தியதா? ஆநாதகமுதலிய ஐகவரிய முடையதாயினும ஆநாதமுதலியன குணங்களா? அலலது பிரஹ் மாத்மாவின் சொரூபமா? இவை முதலியனவாக சூக்ஷ்மார்தகா பின்ன துவம்பதார்த்தகதில் நிரூபிகவித சமசயங்க ளிருகின்றன.

அங்ஙனமே கேவல துவமபதார்த்த கோசர சம்சயமும ஆத் மகோசரசம்சயமாம. ஆதமா தேகாதிகளின் வேறு? அன்று? வே றெனினும் அணுபரிமாணமா? மதயிமபரிமாணமா? அல்லது விபு பரிமாணமா? விபுவெனினும கருத்தாவா? அகாத்தாவா? அகாத் தாவெனினும ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகிய அநேகமா? அல் லது ஏகமா? இவ்வாறு அநேக சம்சயம் கேவல துவம்பதார்த்த கோ சரமாம்.

அங்ஙனமே கேவலம் தத்பதார்த்த கோசரமும் அநேகவகைச் சம்சயமாம். வைரூண்டமுதலிய உலக விசேஷங்களில் வசிக்கும் ஈசுவரன் பரிச்சினமான கைகால்முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய சரீரியா? அல்லது சரீரமின்றிய விபுவா? சரீரமின்றிய விபுவெனினும் பரமாணு முதலியவற்றை அபேக்ஷித்த ஜகத் கருத்தாவா? அல்லது நிரபேக்ஷ கருத்தாவா? பரமாணு முதலியவற்றின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவெனினும் கேவல கருத்தாவா? அல்லது அபின்ன நிமித்தோபாதான வடிவ கருத்தாவா? அபின்ன நிமித்தோபாதான கருத்தாவெனினும் ஜீவர்கள் கருமத்தின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவாயிருத்தலினவிஷமமாகச் செய்தற்றன்மைமுதலிய தோஷமுடையவரா? அல்லது ஜீவர்களது கருமத்தின அபேக்ஷையுடைய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற் றன்மைமுதலிய தோஷமின்றியவரா? என்றலமுதலிய அநேகவித தத்பதார்த்த நோசர சம்சயங்கள் நிவிருத்தி மனனத்தாலுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தினது இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தின் அத்தியயனத்தினாலேனும் சிரவணத்தினாலேனும மனனம் சித்திக்கின்றது அதனால பிரமேயசமசயத்தின நிவிருத்தியுண்டாகின்றது.

ஞான சாதனத்தின் சமசயமும மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமுமபிரமேயசம்சயமாம். ஏனெனின் பிரமையின் விஷயத்தினைப் பிரமேயமென்பர். ஞானசாதனமும் மோக்ஷசாதனமுமபிரமையின் விஷயமாயிருத்தலின பிரமேயமாம். ஆதலால் ஞான சாதனத்தின் சமசயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமும் பிரமேயசம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் மூனறுவது அதிகரணத்தால் உண்டாகின்றது.

அங்ஙனமே மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபத்தினது சமசயமும பிரமேய சமசயமாம். அதன நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் நானகாவது அத்தியாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாரீரகத்தின் நான்காவது அதிகரணத்தில் முதலில சாதன விசாரமே இருக்கின்றது; பின் பல விசார மிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தினைப் பலமென்பர். என்றலும நான்காவது அதிகரணத்தில சாதனவிசாரம எவ்வளவி விருக்கின்றதோ, அவ்வளவு நான்காவது அதிகரணதோடு கூடிய மூன்றுவது அத்தியாயத்தால சாதன சமசயத்தின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது. எஞ்சிய நான்காவது அதிகரணத்தால் பல சம்சயத்தின் நிவிருத்தியுணடாகின்றது.

சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகைத்தாம். சம்சயப் பிரமத்தின் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. நிச்சயப் பிரமத்தினைக் கூறுவாம் :—சமசயத்தின் வேறுய ஞானத்தினை நிச்சயமெனபர. சுத்திததன்மைவடிவத்தால் சுததியின் யதார்தஞான மும், இரஜதததன்மை வடிவத்தால் சுத்தியின பிரமஞானமுமாகிய இரண்டும் சமசயததின் வேறுகிய ஞானமா யிருததலின் நிச்சய வடிவமாம். வாதிக்கீப்படுமமூர்த்தத்தை விஷயமாக வுடையதாய்ச் சம்சயததின் வேறுகிய ஞானம் எதுவோ அது நிசசயமாம். சுத்தியில் இரஜத நிச்சயததின் விஷயம இரஜதமாம; அது பாதிதமாம். எனெனின், சமசாரதசையிற்றூனே சுததியின் ஞானததால் இரஜதத்தின் பாத முண்டாகினறது. பிரஹ்மஞானமின்மி எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகின்றது. பிரஹ்மஞான மின்மியே சுத்தி முதலியவற்றின ஞானததால் எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாதாவின பாதமின்மி எதற்குப் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகினறது, பிரமாதாவிருக்க எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அபாதிதம் இருவகைத்தாம. ஒன்றே என்னும் அபாதிதமாம்; மற்றையது வியாவகாரிக அபாதிதமாம். எதறகு எப்போதும் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அதன்மையது சேதனமாம். எவற்றிற்கு வியவகாரதசையில் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அத் தன்மையன அஞ்ஞானமும், மகாபூதமும், அங்ஙனமே பௌதிகப் பிரபஞசமுமாம். சுக முதலியன பிராதிபாவிகமாம். என்றாலும் பிரஹ்ம ஞானமின்றிச சுக முதலியவற்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அபாதிதமாம். அவற்றின் ஞானம் பிரம மன்று. அங்ஙனமே பாதித அரித்தமும் இருவகைத்தாம். ஒன்றே வியாவகாரிக பதார்த்தாவசசின்ன சேதனததின் விவர்தகம; மற்றையது பிராதிபாவிக பதார்த்தாவச்சின்னசேதனத்தின் விவாததம. சுத்தியில் இரஜதம் வியாவகாரிக பதாரத்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவாததமாம். எனெனின் சுத்திரஜதத்தின் அதிஷ்டானம சுத்தி அவசசின்ன சேதனமாம். சுத்தி வியாவகாரிகமாம். சொப்பனத்தில் சுத்தி தோற்றி அதனிடத்து இரஜதப் பிரம முண்டாகுமாயின், அவ்விரஜதத்திற்குச் சொப்பனத்திற்று

னே சுத்திஞானத்தால் பாதமுண்டாயின், அந்த இரஜதத்திற்குச் சொப்பன சுத்தியவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். சொப்பனத்தின் சுத்திப் பிராதிபாவிகமாம். இவ்வாற்றால் பாதிதபதார்த்தம் இருவகைத்தாம்.அவற்றின்நிச்சயம் பிரமநிசயமெனப்படுகின்றது.

கoச. அத்தியாசத்தின் இலகூணமும் பேதமும்.

பிரமஞானத்தில் நூலாசிரியர்களது அநேகவித வாதங்களுள. அவர்கள் மதத்திற்கு விலகூணமாகப் பாஷியகாரர் பிரமத்திற்கு அசாதாரண லகூஷணம் கூறியிருக்கின்றனர:— எத்தன்மைய பிரமத்தின் சொரூபத்தை அநிய சாஸ்திரமுடையோர் மதித்திருக்கின்றார்களோ,அதனிடத்துக் கூறப்படும்இவ்விலக்கணம்சம்பவியாதலின் அசாதாரணமாம். பிறரினும அசாதாரண லகூணத்தைக் கூறுதலால் பாஷியகாரருக்குப் பிறரான் மதிக்கப்பட்ட பிரமத்தின் சொரூபதோடு அபிப்பிராயமின்மை யிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சததை யுடைய அவபாசம் அந்தியாசமெனப்படும். யாண்டுசசுதநியில் இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றதோ,ஆண்டுச்சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் தற்காலதையை இரஜதமுமாகிய இவ்விரண்டனையும் சித்காரதத்தில் அவபாசமென்றும்,அத்தியாசமென்றும சுறுவர்.மற்றைய சாஸ்திரங்களால் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுறெதில்லை. இஃது எல்லோரினுமவிலகூணத்தன்மையாம.சாங்கியாதிவாதமொன்றில் இரஜதத்தின் உறபத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் மதத்தினும் விலகூணமாதலே மேற்கூறுவாம. வியாகரணத்தின் படி அத்தியாசபதத்திற்கும் அவபாசபதத்திற்கும் விஷயமும்ஞான மூமாகிய இரண்டும வாசசியமாம.

ஆதலால் அர்த்தாத்தியாச ஞானத்தியாசங்களின் பேதத்தால் அத்தியாசம் மிருவகைத்தாம். அர்த்தாத்தியாசம் அநேக விதமாம். சிலவிடத்துக் கேவலசமபந்த மாததிரததின் அநதியாசமும், சிலவிடத்துச் சம்பந்த விசிஷ்ட சம்பநதியின் அதியாசமும, சிலவிடத்துக்கேவல தர்மத்தின் அதியாசமும், சிலவிடதுத தாம விசிஷ்டதாமியின் அத்தியாசமும், சிலவிடதது அநியோந்யாத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்தியதராததியாசமு மிருக்கின்றன. அந்நியதாராத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம்; மற்றையது அநாத்மாவில்ஆதமாதத்தியாசமாம். இவ்வாறு

அர்த்தாத்தியாசம் அநேகவகைத்தாம். முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு யாண்டும பொருத்த முண்டி. அங்ஙனமே முக்கிய சித்தாந்தத திலோ சகல அத்தியாசத்திற்கும அதிஷ்டானம் சேதநமாம். இரஜ்ஜுவில சாபபம் தோறறுமாயின், ஆண்டும் இதுவென் னும வடிவினதாகிய விருத்தியவசசின்ன சேதநத்தோடு அபின் னமான இரஜ்ஜு அவசசின்ன சேதநமே சாப்பத்தின் அதி ஷ்டானமாம்; இரஜ்ஜு அதிஷ்டானமன்று. இவ்வாக்கம விசார சாகரத்திற றெளிவாயுளது.ஆண்டு சேதநத்தின பரமாத்மசத்தை யிருகின்றது. அல்லது அதன உபாதியாகிய இரஜ்ஜு வியாவகாரி கமா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு அவசசின்ன சேதநத்தின வியாவகாரிக சத்தை யிருகின்றது. இருவகையானும சாப்பத்திற்கும அதன் ஞானத்திற்கும பிராதிபாவிக சத்தையிருத்தலின் அதிஷ்டானத் தின் சத்தையினும விஷம சத்தையுடைய அவபாசம சாப்பமும அதன் ஞானமுமாம.ஆதலால் இரண்டினையும அந்நியாகமென்றும், அவபாகமென்றும கூறுவா.ஞானத்தினையும ஞானத்தின் விஷயத்தி னையும அவபாகமென்ப. இவ்வாறு யாண்டும அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம சேதநமெனக் கூறின், அப்பொழுதோ அதிஷ்டான த்திற்குப் பரமாத்த சத்தையும அத்தியாசத்திற்குப் பிராதிபாவிக சத்தையு மிருத்தலின், அதிஷ்டானத்தின் விஷம சத்தையுடையது அவபாசம (ஞானமும் அதனவிஷயமும) என்பது ஸ்பஷ்டமேயாம். இரஜ்தத்தின அதிஷ்டானமசத்தியாம. இவ்வியவகாரம உலகத்திலு ண்டாகின்றது. ஆதலால் அவசசேதகத தன்மைச சமபந்தத்தால சுத்தியும இரஜ்தத்தின் ஆசிரயமாம. ஏனெனின் சேதநத்தில இர ஜ்தத்தின அதிஷ்டானத்தன்மையை அவசசேதகம செய்வது சுத் தியாயிருத்தலின, அதனிடத்து இரஜ்தத்தின் அவசசேதகத்தன் மைச சமபந்தமிருகின்றது; அவசசேதகத் தன்மைச சமபந்தத் தால் சுத்தியின் இரஜ்தத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கூறின, சுத்தி க்கு வியாவகாரிகசத்தை யிருக்கின்றதது; இரஜ்தத்திறகுப் பிராதி பாவிக சத்தை யிருக்கின்றது. இதனாலும அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தையிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால சாவ அத்தியாசங்களி னும் ஆரோபிதத்தினும அதிஷ்டானத்திற்கு விஷமசத்தையிருக் கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆதாரத்தன்மை தோற்றுகின் றதோ அது அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமாயிருக்குக; அல்லது ஆரோபிகமாயிருக்குக. பரமார்

த்தமாய் ஆதாரம் உளதாயின் அது அதிஷ்டானமெனப்படுமென் னும ஆக்கிரசம் இப்பிரசங்கத்தில் இல்லை. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆத்மாவினிடத்து அநாத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங் ஙனமே அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் பரமார்த்தமான ஆதாரத்தன்மையில்லை. ஆனல் ஆரோபித ஆதாரத்தன்மையிருக்கின்றது. ஆதலால் ஆதார மாதரத்தினை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமெனக் கூறினேம். யாண்டு அநாத்மாவில் ஆதமாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதிஷ்டானம் அநாத்மாவாம். அதற்கு வியாவகாரிக சத்தை யும்; ஆத்மாவுக்குப் பாரமார்த்திக சதையு மிருக்கின்றனவாக லின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை புடையது அவசாசமாம்.

கoடு. அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற் சங்கை சமாதானம்.

ஆத்மாவிற் கதிஷ்டானம் அநாத்மாவெனக் கூறுதலால், ஆத்மா ஆரோபிதமென்பது பெறப்படுகின்றது. எது ஆரோபித மாகின்றதோ அது கற்பிதமாகின்றது. அதனல் ஆத்மாவும் கற் பிதமாகும். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின அத்தியாசம் இருக்கினறதெனக் கூறுதல்பொருந்தாது. என்றலும் பாஷியகாரர் சாரீரகத்தின் ஆரமபதத்தில் ஆத்மாநாத்மாக்களுக்கு அக்கியோந்ந யாத்தியாசம் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத் மாவினது அந்தியாசத்தின் நிஷேதமோ பொருந்தாது. பரஸபர அத்தியாசத்தினை அந்நியோந்நியாத்தியாச மென்பர். ஆதலால் அநாத்மாவில ஆத்மாவின் அந்தியாசத்தை அங்கிகரித்தமுற்கூறிய சங்கைக்குச சமாதானம கூறுதல் வேண்டும்.

அச்சமாதானம் இவ்வாரும். அத்தியாசம் இருவகைத்தாம். ஒன்று சொரூபாத்தியாசம; மற்றையது சமசர்க்காத்தியாரம் எப்பதார்த் தத்தின் சொரூபம அநிரவசனீயமாக உண்டாகின்றதோ அதனைச் சொரூபாத்தியாசமென்பர். அது சுததியில இரஜதத்தின் சொரூபாத் தியாசமும ஆதமாவில் அகங்காரமுதலிய அநாத்மாக்களின் சொரு பாத்தியாசழ மிருத்தல் போலவாம. அங்ஙனமே எப்பதாரத்தத் தின் சொரூபமோ வியாவகாரிகமாகவாவது பாரமாரதிகமாக வாவது முதலிற சிதநிதிருக்க, அநிரவசநீய சமபந்தம் உற்பததி யாகின்றதோ அது சம்சர்க்காத்தியாச மெனப்படுகின்றது. எங்ங

னம்: முகத்தோடி கண்ணுடிக்கு முற்கூறிய விதமாக ஓர் சம்பந்த மும்மில்லை. இரண்டி பதார்த்தங்களும் வியாவகாரிகமாம். ஆண்டுக் கண்ணுடியில் முகத்தின் சமபாதம தோற்றுகின்றது. ஆகலால் அநிர்வசநீய சம்பந்நம் உறபத்தியாகின்றது. அங்ஙனமே இரக்த வஸ்திரத்தில் இரக்த படமென்னும உணாசசியுண்டாகின்றது. இரக்த நிறமுடையது படமென்னும உணாசசியால் இரக்த நிறமு டைய பதார்த்தத்தின் தாதாத்மிய சப்பாதம படத்தில் காணுகின் றது. இரக்த நிறமுடையது குசுமப்பூத கிரவியமாகலின் இரக்த நிறமுடையதின் தாதானமியம குசும்பாதகிரவியத்திலிருக்கின்றது; படத்திலில்லை. இவ்வாறறால் இரக்த நிறமுடைய குசும்பாதகிரவிய மும படமுமோ வியாவகாரிகமாம. அவற்றின் தாதானமிய சம்பந தம அநிர்வசநீயமாக உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சிவபபுப படிக மென்னும உணாசசியால சிவபபின தாதான்மியசமபாதம படிகத் திற்காணுகின்றது. சிவப்பின் தாதானமியம புஷ்பதிலிருகின் றது; படிகத்திலில்லை. இரக்த நிறமுடையனைச சிவப்பென்பா. இரக்தநிறமுடையது புஷ்பமாம; ஸடிபகமன்று. ஆகலால் ஸடிக த்தில் சிவப்பின அநிர்வசநீய தாதான்மிய சம்பந்நம் உற்பதியாகி ன்றது. இவவாறு அநேக இடங்களில் சமபாதியோ வியவகாரிக மாக இருக்கின்றது. அவற்றின் சமபந்தங்களின் ஞானம அநிர் வசநீயமாக உறபத்தியாகின்றது. அவற்றைச சம்சர்க்காத்தியாச மென்பா. அங்ஙனமேம சேதகதிறகு அகங்காரதில் அதியாச மில்லை. ஆனால சேதகமோ பாரமார்திகமாம. அதன் சமபாதத் தின் அதியாசம அகங்காரதிலிருக்கின்றது. ஆத்மந்தன்மை சேதகதிலிருது, அகங்காரதிறகு தோறறுகினறது. ஆகலால் ஆத்மாவின் தாதான்மியம சேதகத்திலிருதுகொணடு அகங்கார தறிகுறறுகினறதாகலின "ஆதமசேதகதின் தாதான்மிய சம் பாதம அகங்காரத்தில் அநிர்வசநீயமாம. அல்லது ஆதமாவின் கண்ணுள்ள தாதானமியதின் அநிர்வசநீய சமபாதம அகங்கா ரத்திலிருக்கின்றது. ஆதலாற் சேதகம கற்பிதமனறு. ஆனால் சேதகதின் தாதான்மிய சமபாதம அகங்காரத்திற் கற்பிதமாம். அல்லது ஆத்மசேதகதினது தான்மியதின் சமபாதம கற்பித மாம். அத்வைத நூல்களிற கூறிய உதாரணங்களில அகியதாக் கியாதி சொல்லபபடடிருக்கினறம, பிரஹ்மவித்தியாபரணத்திறகூறிய படி முழுவதும அநிர்வசநீயக்கியாதியாகக கொண்டு நிரவாகம்

செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அநியதாக்கியாதி பிரசித்த மன்று. விசாரசாகரத்திலும் அங்ஙனமே இருநூலிலும் முன் இது எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. யாண்டு அதிஷ்டானதிதாடு ஆரோப்பியத்திற் குரு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ ஆண்டு அநீயதாக்கியாதியாம். அது வேறு நூலின்படி எழுதபபட்டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத் தோடு ஆரோபத்தின் சமபந்தமுண்டாகுமிடத்து அநியதாக்கி யாதியின் ஆதிக்கமே உண்டாகுமாயின், அகங்காரததினும சேத நத்தின் தாதான்மியம அநியதாக்கியாதியாகத தோறறுகின்றது என்று கூறுதலில ஓ பாதகமுமினறு. இவவாறாலும் யாண்டுப் பரமார்தகிக பதாரதத்தின் அபாவம உளதாக அதன் தோற் றம் யாண்டு உண்டாகினறதோ, ஆண்டுப் பரமார்தகிக பதார்த்த த்தின் அநிவசநீய சமபந்தமோ வியாவகாரிக பதாரத்தத்தில் உறபத்தியாகினறது. அதன் ஞானமும் அநிவசநீயமாகவே உண் டாகினறது. வியாவகாரிக பதாரத்தத்தின் அபாவம உளதாகத் தோறற்றம யாண்டு உண்டாகினறதோ, ஆண்டு அநிவசநீயமாகவே வேறு சம்பந்தி உறபத்தியாகின்றது. சமபந்தியின் ஞானமும் அநிர் வசநியமாக உற்பத்தியாகின்றது. சிலவிடத்துச சம்பந்தமாத்திர மும சமபந்தத்தின ஞானமும அநிவசநீயமாக உற்பதத்தியாகின் றன. முழுவதுமே அதநியஸ்தமதின அதிஷ்டானதிதினும விஷய சததை அநிவசநீயசத்தையாம். ஆகமாவின் அத்தியாசம் அநாத்மா விலஉண்டாகின்றது.ஆண்டும அதிஷ்டானமாகிய அநாத்மா வியாவ காரிகமாம். அதநியஸ்தம் ஆத்மாவன்று.ஆனால் ஆகமாவின் சம்பந் தம அநாதமாவில் அதநியஸ்தமாம்; ஆதலால் அநிவசநீயமாம்.

கoசு. அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகிய ஆத்மா விற்குப் பரமார்த்த சத்தையில் தாற்பரியம்.

மூலம் இது கூறப்பட்டது. அநாதமாவில் ஆதமாவின் அத்தியா சம் உண்டாகினறது. ஆண்டு அத்தியஸ்தத்திறகுப் பரமார்த்த சத்தையிருததலால் விஷமசததையாம. பிரஹ்ம விதியாபரணத் திலும மூற்கூறியவிடததில அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமாதசத்தை யே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் தாற்பரியம இதுவாம:—சுத்த பதார்தததிலும் விசிஷ்டம் பின்னமாம. ஆதலால அநாத்மாவில் ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் தொல்லப் பட்டது. ஆண்டுச சமபந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிறகே அத்தியாசமாம். சொரு பமாக ஆதமா சததியமாகலின் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த

சத்தை சொரூப திருஷ்டியாகக் கூறுகின்றார். அத்தியளதம் கற் பிதமாகின்றது. ஆதலால அகாரமாமபகதவிஷயடம கறபிதக மாயினும் சுதகம கறபிதமாகாது. ஏனெனில சுதகத்திலும் விஷ யடம பின்னமாயிருகதலின் விஷயடகதின கறபிதத்தனமை சுத தகதில் உண்டாகிறதில்லை. கேவல ஆகம சம்பநகதகதிறகு அத்தி யாசகதகை கூறுகலிலும சமபநகத விஷயட ஆகமாவிறகு அத்தி யாசம கூறுகலும, அதகியளநகதிறகுப பரமாகத சதகை கூறக லுமே சிரேஷ்டமாம். ஏனெனில் கேவல சமபநகதகதிறகு அத்தி யாசம கூறில் அநிஷ்டானதிறகு ஆசாரகதிலும விஷமதகதை சம்பவியாது. ஏனெனில ஆகமாவின சமபநதம அநுகரணத தில் அதகியளகமாம. ஸ்ரவணவடிவ கேதகநகதின் தாதபரியச மபநதம் கடமுதலியவறறில அதகியளகமாம; கடம மெறிக (மிண ங்கு) கின்றது என்னும வியவகாரம கடகநதில் ஸ்ரவணசமபநத தாற் றேறுகினறதாகலின கேதகநகதின அநிஷ்டானமாகிய அநுகக்கரணமும கடமுதலியனவும வியாவகாரிகமாம. அவறறுள் கேதகதின் சமபநகமும வியாவகாரிகமாம; பிரதிபாலிகமனறு. கேதகதின் சம்பநகம பிரதிபாலிகமாமாயின் பிரஹ்ம ஞான மின்றிப் பாதக உண்டாகுமெனவேண்டும; பாதக உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆகம சமபநதநதிறகும அநிஷ்டான அநுகரணாதிறகும வியாவகாரிக சதனதையிருகதலின விஷயசதனதை யினமையால் அத கியாசநதின லகஷணம சமபவியாது. ஆதலால் சமபநத விஷயட ஆகமாவிறகு அகாரமாதலில அதகியாஸமுளது. விதேயப்பாகதிறகுப் பரமாகத சதனதையிருகதலால விஷயடகதிறகுப் பரமாகத சதனதை உண்டு. அநிஷ்டானதிறகுப வியாவகாரிகசதனதை இருக கின்றது. இதனால இரண்டறகும விஷமசதனதை இருகதலின அத கியாசநதின லகஷணம சமபவிகின்றது. சேசபாகதிறகு அநி ஷ்டானம சாகஷியம். அதறகுரு சொரூபமாகப் பரமாகதிக சதனதை உண்டு. பாகாகங்களுககுப பிரதிபாலிக சதனதை இருக கின்றது. ஆதலால அநிஷ்டானகதின் விஷமசதனதை இருகதலின் அதகியாசநதின லகஷணம சம்பவிகின்றது.

சதநதா சொரூபம கேதகமாம. அதறகுச் சேதகங் கூறுதல சம பவியாதெனினும கேதக சொரூப சதனதையிறபம சதனதை என பது பின்னபதாகாதகமாம. அதனிடதது உதகாசக் அபகாஷகள் (உயர்வு, தாழ்வுகள்) உண்டு. அதறகுப் பரமாகதிக வியாவகா

ரிகப் பிராதிபாவிகமென மூன்று பேதங்கள் உண்டு. பிராதிபாவி கததிலும உதகாஷாபகாஷங்களுண்டு. சொப்பனததிற் சிலபதார்த் தங்கள தோறுகின்றன; அவறறிறகுர சொபபனததிற்முனே பாதம உண்டாகின்றது. எவறறிறகு ஜாகரிதறில பாதம் உண் டாகினறதோ, அவறறிறும சொபபனதறில பாதிக்கப்படுமெ பதார்ததங்களுககு அபாதிருஷ்டதவதை இருகமின்றது. இவ்வாறு சேதகு சொரூப சதகைகருப பினனமான சதகையின் சொரூபம் "ஸதகியஸ்யஸதகியம் வ்ருணாவைஸதகியஞ்சதஷாசேஷஸதகியம்- சதகியத்திற்கு சதகியம, பிரணனகள சதகியம, அவறறிறகு இது சதகியம" எனறு சுருகியிலவாழுகபபடடிருக்கின்றது. இர ஜதகதறின சதகிலும சுகதியின தன்மை உத்கிருஷ்டமாம. இது எல் லோருககும அநுபவமாம. ஆதலால உதகாஷ அபாகாஷமுமைய சதகிதத சேதனதகிலும பிங்னமாம. இவ்வாறு அதகியாசதத்தின் இலகுகணம் சொலலபபடடது.

கஎ. அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம்.

அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம் இதுவாம:— தனது அப வாதகதினகிரணதறில அவபாசமாகுமெ அத்தியாச மென்ப. சுதத தியில் இரஜததறின பாரமார்தகிக வியாவகாரிக அபாவ மிருகின் றது. இரஜதம் அசிவசரீயமாம. ஆதலால் இரஜதாபாவதறின் அதிகரணமாகிய சுகதி எதுவோ அதனிடதது இரஜததறின் பிர தீதியும அதன் விஷயமு மிருத்தலான் இரஜதாபாச மிருக் கின்றது; ஆதலால் அத்தியாசமாம. இவ்வாறு கற்பிததறின் அதி கரணதறில கற்பிததறின் அபாவ மிருதலின் சகல அத்தியாசங் களிலும இவ் விலகுகணம பொருதுகின்றது.

கஅ. ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கட்கு விரோதமுளதெனும் சங்கையும் சமாதானமும்.

ஒரு அதிகரணதறில பாவ அபாவங்களுககு விரோத மூண்டா கின்றது. சையோகமும அதன் அபாவமும ஒரு அதிகரணத்தில மூலமுதலிய இட வேறுபாடடா லிருகுகின்றன; ஓரிடதறி லிருப்ப திலலை. ஆதலால ஒரு அதிகரணதறில பாவாபாவங்கள் சம்ப வியா. என்றுமும பதார்ததங்களினை விரோதம, அநுபவாதுசார மாகச் சொலலப்படுகின்றது. கேவல பாவாபாவங்களுககு விரோ தமிலலை. அனால கடதறில படதறில மிரணடும பாவமாம; ஓர்

அதிகரணத்திலிரா; அவற்றிற்கு விரோதமுண்டு. திரவியத்தன்மைக்கும கடதத்தன்மைக்கும விரோதமில்லை. அங்ஙனமேமே கடதத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தில சென்றகாலவிசிஷ்ட கடத்தினை அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால சுத்தமாகிய கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோத மிருக்கின்றது. விசிஷ்ட கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சையோக சமபந்தத்தால்கட முடைய பூதலத்தில சமவாய சமபந்தாவசின்ன கடாபாவ மிருக்கின்றது; அதனோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சமானசத்தையுடைய பிரதியோகியபாவமு ஒரு அதிகரணத்தி லிருப்பதில்லை. விஷம சத்தையுடைய பிரதியோகிகளு அபாவத்தோடு விரோதமில்லை கற்பிதத்தின் அபாவத்திற்குபா பாரமார்த்திக சத்தை இருக்கின்றது. அலலது வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. கறபிதத்திற்குபா பிரதிபாலிகசத்தை இருக்கின்றது; அதலால விரோதமில்லை. யாணடை சுத்தியில ரஜதபபிரம முணடாகினறதே ஆனடு வியாவகாரிக ரஜதமில்லை. அதலால் இரஜதத்தில வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கினறது. பாரமார்திக ரஜதமோ ஸ்திரதனும இல்லாதிருததலின இரஜதத்தின் பாரமார்திக அபாவம சேவலா நீவயியாம். ஆதலால சுத்தியில ரஜதத்தின் பாரமார்திக அபாவமு மிருக்கின்றது. அநிாவசநீய இரஜதமும் அதன் ஞானமும் ஏகாலததில் உற்பத்தியாகின்றன. ஓரேகாலததில இரண்டற்கும நாச முண்டாகினறது. ஆதலால் இரஜதம பிராதிபாவிகமாம. பிரதீதிகாலத்தில் சதனசத்தை இருநது, பிரதீதி சூனியகாலதில உண்டாகிற தில்லையோ, அதனப பிராதிபாஸிக மெனபா. இவ்வாறு முற் பிரமஞானமும அதன விஷயமும அநிாவசநீயமாக உறபத்தியாகின்றன. சதசதசதுகளுக்கு விலக்ஷணமானதை அநிாவசநீய மென்பர். அதன் அபாவதத்தினை வியாவகாரிக மென்றபடி. ஆதலால பிரதியோகியபாவககட்குப் பரலபரமவிரோதமில்லை. வியாவகாரிக அபாவதத்திறகு வியாவகாரிகப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு.

கo கூ. அத்தியாசப் பிரசங்கத்திலுண்டாம் நான்கு சங்கைகள்.

இப்பிரசங்கத்தில் நான்கு சங்கைகளை உண்டாகின்றன. முதற்சங்கை:—சொப்பனப் பிரபஞ்சதத்திறகு அதிஷ்டானம சாசுவியா மென்பது முற்கூறப்பட்டது; அது சமபவியாது. ஏனெனின் எவ்வதிஷ

டானத்தில் எது ஆரோபித மாகின்றதோ, அவ்வதிஷ்டானத்தோடு அது சமபந்தமுடையதாக காணப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் ஆரோபிதம இரஜதமாம். அது "இது இரஜத" மென்பதாக சுத்தியின் இதரதையோ டெமபந்தப்பட்டதாகக காணப்படுகின்றது. ஆதமாவினிடத்துக் காதிருத்துவ முதலியன ஆரோபிதமாம். அவை "யான் காதகர" என்று சமபந்தபபட்டனவாகக் காணப் படுகின்றன. அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் யானை முதலியன சாக்ஷி யில் ஆரோபிதமாயின, அவை "யானயானை, என்னிடத்துயானை" என்றிவ்வாறு சாக்ஷியோடு சமபந்தபபட்டனவாகத தோற்றுதல் வேண்டுமே.

இரண்டாவது சங்கை இதுவாம:— சுத்தியில இரஜதாபாவம வியாவகாரிகமும, பாரமார்த்திகமுமாமென்று முற்கூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஒரு சேதனமே பாரமார்த்திகமாம். அதனின் வேறுகியதைப் பாரமார்த்திகமெனக்கொள்வின அத்வைதவாதத்திற்கு ஆனி யுண்டாகும. பாரமார்த்திக இரஜதமில்லை. யாகலின் பாரமார்த்திக இரஜதத்தின் அபாவ மிருக்கின்றதெனக கூறுதலோ சம்பவிக்கும; பாரமார்த்திக அபாவ மிருக்கின்ற தெனக் கூறுதல் சம்பவியாது.

மூன்றாவது சங்கை யிதுவாம்:—சுத்தியில் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் உறபத்தி நாச முண்டாகினறனவென முறகூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் இரஜதத்திறகு உறபத்தி நாசம ஊனவெனின் கடத்தின் உறபத்தி நாசங்களைபோல இரஜதத்தின் உற்பத்தி நாசம தோறறுதல வேண்டுமே. எங்ஙனம கடத்தின உற்பத்தி உணடாகுங்காலத்துக கடம உண்டாகின்றதெனபதாகக் கடதத்தின உற்பத்தி தோறறுகின்றதோ, கடதத்தின் நாசம உண்டாகும காலத்துக கடமழிந்தது என்பதாகக கடத்தின நாசம தோற்றுகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்தியில இரஜதத்தின உற்பத்தி உண்டாகுங் காலத்து, இரஜதத்தின் உற்பத்தி உணடாயிற் றெனபதாக உற்பத்தி தோறறுதல வேண்டுமே; இரஜதத்திறகு ஞானத்தால் நாசமுண்டாயின, அப்போது இரஜதத்திறகுச் சுத்தி தோற்றதில நாச முண்டாயிற்று என்பதாக நியம தோற்றுதல வேண்டும. சுத்தியில் கேவல இரஜதம தோறறுகின்றது. அதன் உற்பத்தி நாசங்கள் தோற்றுவ தில்லை. ஆதலால் பிற நூல்களின்படி அநியதா

க்கியாதி முதலியனவே நல்லனவாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி சமப வியாது.

நான்காவது சங்கை இதுவாம்:— சத்தசத்திற்கு விலக்ஷணமான அநிர்வசநீய இரஜத முதலியன உறபத்தியாகின்றன என்று முன் சொல்லப்பட்டது. அது மூறறும அசங்கதமாம். சதத்திற்கு விலக்ஷணம அசத்தாம. அசத்திறகு விலக்ஷணம் சததாம். சததின் விலக்ஷணமாம், அசததன்று என்று கூறுதல விருத்தமாம். அங்ஙனமே அசததின் விலக்ஷணமாம, சத்தனறு என்று கூறுதலும் விருத்தமாம.

ககo. முற்கூறிய நான்கு சங்கைகளின் சமாதானம்.

அவற்றிற்கு முறையே இவை சமாதானமாம். முதற்சங்கையின் சமாதானம்:—ராகூயில சொப்பன அத்தியாச முண்டாகுமாயின், "யான் யானே, என்னிடத்தியானே" என்னும உணாசகி உண்டாதல் வேண்டுமெனனும சங்கைக்கு இது சமாதானமாம:—பூவ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சமஸகாரத்தினால அததியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பூவஅநுபவ மூளதாகின்றதோ அங்ஙனமே சமஸ்கார முண்டாகின்றது. சமஸகாரததிற்குச் சமானமாக அத்திமீாச முண்டாகின்றது. சகல அநதியாசங்களுக்குமஉபாதான காரணமாகிய அவித்தையோ சமானமாம. ஆனால நிமிதகாரணம பூவ அநுபவ தாற் றோன்றிய சமஸகாரமாம; அது விலக்ஷணமாம. ஈங்ஙனம் அநுபவ ஜநிய சம்ஸகாரமூளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அவிதையின் பரிணாம முண்டாகின்றது. எப்பதாதாதாதின் யானெனும் வடிவ ஞானதாற் றோன்றிய சமஸகாரதோடு கூடிய அவிதையை உளதாகின்றதோ, அப்பதார்தாதின் யானெனும் வடிவ அவிதையின் பரிணமவடிவ அத்தியாச முண்டாகின்றது. எபபதார்த்தின் எனதென்னும வடிவ அநுபவ ஜநிய சமஸகாரதோடு கூடிய அவிதையை உளதாகின்றதோ, அபபதார்தாதின எனதென்னும வடிவ அவிதையின பரிணமமாகிய அதியாசம உண்டாகின்றது. எப்பதார்தாதின் இதுவெனும் வடிவ அநுபவ ஜநிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை உளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தின் இதுவெனும வடிவ அவித்தையின் பரிணமமாகிய அதியாச முண்டாகின்றது. சொப்பனதின் யானே முதலியவற்றி

னது பூர்வ அநுபவம் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாயிருக் கின்றது; யானெனும் வடிவமுதலிய அநுபவம் உண்டாகவில்லை. இதனால் அநுபவ ஜந்ய சமஸ்காரமும் யாணை முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. ஆத லால் இது யாணையென்னும உணாசசி உண்டாகின்றது; "என்னிட த்து யாணை, யான்யாணை" என்னும் உணாசசி உண்டாகிற தில்லை. சம்ஸ்காரம அநுமேயமாம். காரியததிற் கநுகூலமான சமஸ்காரத தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சமஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுவ தாகிய முன் அநுபவமும அத்தியாச வடிவமாம. அதை உண்டு பண்ணும் சமஸ்காரமும் இதுவெனும வடிவினதாகவே உண்டா கின்றது. அத்தியாசம பிரவாக அநாதியாம. ஆதலால் முதல் அநு பவததின் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையில் ஓர ஏதுவு மிலலை என் னும் சங்கை சம்பவியாது. எனெனின் அநாதி பகூதத்தில் ஓர் அநு பவமும முதலிலில்லை. பூர்வ பூர்வங்களினும உததரம் யாவும் அநு பவமாம்.

அபாவத்தைப் பாரமார்த்திகமெனக் கொள்ளின் அதது வைதத்திற்கு ஹானி யுண்டாருமென்னும் இரண்டாவது சங்கைக்கு இது சமாதானமாம:—சகல பதார்த்தங்களும சிததாநநதத்திற் கற் பிதமாம.' அவற்றின் அபாவம் பாரமார்தகிகமாம. அது பிரஹ்ம வடிவமாம். இது பாஷிய்காரருக்குச சமமதமே. இதில் யுக்தி மேற் கூறுவாம்; இக்காரணததால் அதவைதததிற்கு ஆனியிலலை.

மூன்றவது சங்கையின் சமாதானம்:— சுததியில் இரஜதத்தின் உற்பததி அங்கீகரிக்கின், உற்பத்தியின் உணர்சசி உண்டா தல் வேண்டு மென்பதற்கு இது சமாதானமாம:—சுததியில் தாதா ன்மிய சமபநதததால் இரஜதம அததியஸ்தமாம். சுத்தியி னது இதமிவ்வுரு தன்மையின் சப்பநதம இரஜதத்தில் அததி யஸ்தமாம். ஆதலால "இது இரஜதம" என்பதாக இரஜத உண ர்சசி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம சுததியினது இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பநதம் இரஜதத்தில அததியஸ்தமோ, அங் ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறபபட்ட தன்மைத தர்ம மிருக்கின் றது. இரஜதம தோற்றுங் காலததிற்கு முன் பெறபபட்டுள்ளதைப் பிராக்சித்த மென்று (முன்பெறப்பட்டதெனக்), கூறுவர். இரஜத உணாசசி காலத்திற்கு முன்னாப் பெறப்பட்டுள்ளது சுத்தியாம. இவ்வாற்றால் சுத்தியில் முன்பெறப்பீட்ட தன்மைத் தரும மிருக்

கின்றது. அதன்சம்பாதத்தின் அதிகியாசமும் இராஜதத்தில்உண்டா கின்றது. இதனற்குன் "இப்போதைய இராஜதம்" ளென்னும் உணர் ச்சி உண்டாகிறதில்லே. "முன் உண்டாகிய இராஜதத்தைப் பார்க்கி ன்றே" னென்னும் உண்டாசி உண்டாகின்றது. இவ்வுணர்சசி க்கு விஷயம் முன உண்டாகிய தன்மையாம. அது இராஜதத்தில் இல்லே. ஆனல இராஜதத்தில் இப்போதுண்டாகிய தன்மை இருக் கின்றது. முன் உண்டாகியதன்மை இராஜதத்தில் தோறுகின்றது. ஆனல் இராஜதத்தில் அரோவசனியமான முன உண்டாகியதன்மையின் உற்பதத்தி அங்கீகரிக்கின் கொளவமுண்டாகின்றது. சுதந்தியினது முன் உண்டாகிய தனமையின் உணாசசி இராஜதத்தில் அங்கீகரிக் கின் அநாயதாக்கியாதி அங்கிகரிகசப்படுகின்றது. இததன்மை யான இடதத்தில் அநாயதாசகியாதியினே அங்கீகரித்தது மிருக்கின் ருகள். என்னலும் சுதந்தியின் முற்பெறப்பட்டதன்மைத தாம தத்தின் அரோவசனிய சம்பதசதம் இராஜதத்தில உண்டாகிறதென் னும் பசும் நலமுடையதாம். இவ்வாறருல சுதந்தியின முற்பெறப் பட்ட தன்மையினது சம்பாதத்தின உணாசசியால உற்பதத்தி உணாசசிக்குப் பிரதிபாதம உண்டாகின்றது. எனெனின்முறபெற ப்பட்ட தன்மை வாதமான உறபத்தி என்னுமிரண்டும ஒன்றற் கொன்று விரோதிகளாம. யாண்டு முறபெறப்பட்ட தன்மை உள தாகின்றதோ ஆண்டு அநித உறபத்தி உளதாகினறது. யாண்டு வர்தமான உறபத்தி உளதாகினறதோ ஆண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை இருப்பதில்லே. இவ்வாறறுற சுதந்தியிலுள முற்ற பெறப் பட்ட தன்மையினது சமபாதத்தின் உணாசசியால் உற்பதகியின் உணாசசிக்குப் பிரதிபாத மிருதலின், இராஜதத்தின் உறபத்தி உண்டாகியும உறபத்தியின உணாசசி உண்டாகிறதில்லே. இராஜத தத்தின் நாச முண்டாகுமாயின், அதன் உணாசசி உண்டாதல் வேண்டும என்றதற்கு இது சமாதானமாம். அதிஷ்டானதத்தின் ஞா னம உண்டாகுமாயின அப்போது இராஜதத்தின் நாசம உண்டா கின்றது. அவ் வதிஷ்டான ஞானதத்தால இராஜதத்தின் பாதநிசச யம உண்டாகின்றது. சுதந்தியில் மூன்று காலதத்திலும் இராஜதமி ல்லே யென்னும நிசசயதத்தினப் பாதமெனபர். இததன்மைய நிசச யம் நாச் உணாத்சிககு விரோதியாம. ஏனெனின் நாசத்திற் பிரதி யோகி காரணமாகின்றது. பாததத்தினல பிரதியோகியின் என்று மின்மை தோற்றுகின்றது. எதன் என்னும் இல்லே யென்னும்

உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ அதன் நாச உணர்ச்சி சம்பவியாது. அல்லது எவ்வாறு கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்ட முதலியவற்றுற் பொடியாதல் வடிவினதாகிய நாசம் உண்டாகின்றதோ அவ்வாறு கற்பிதத்திற்கு நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தினுல் அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தோடு கூடிய கற்பிததிற்கு நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதிஷ்டான மாததிரத்தின் ஏஞ்சுதலே அஞ்ஞானத்தோடுகூடிய கறபிதததின் நிவிருத்தியாகின்றது. அவ்வதிஷ்டானம சுதந்தியாம. அதன அவசேஷ (ஏஞ்சுதல்) வடிவ இரஜதத்தின் நாசம அதிபவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது நாசத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதிலலை என்று கூறுதல் சாகசசுத்தினலாம.

சத்தசதத்திற்கு விலகூஷண மென்று கூறுதல் விருத்தமாமென்னும நான்காவது தங்கைக்கு இது சமாதானம்:— சொரூப மின்மியதனே சத்து விலகூஷணமென்றும, இருக்கின்ற சொரூபத்தினே அசத்து விலகூஷணமென்றும கூறின் விரோத முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒரே பதாரத்தத்தில் சொரூபமின்மிய தன்மையும் சொரூபத்தோடுகூடிய தன்மையும் சமபவியா. ஆதலால் சத்த சத்து விலகூஷணத்திறகு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனல் காலத்திரயத்திலும் எதற்குப் பாதமுண்டாகிறதிலலையோ அதனச சசுதென்பர். எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது சத்துவிலகூஷணமெனப்படுகின்றது. மூயறகோடு மலடிமைந்தன்போல சொரூபமில்லாதனே அசத்தென்ப. அதற்கு விலகூஷணமானது சொரூபமுடையதாகின்றது. இவ்வாற்றுல் பாதிக்கததக்க சொரூபமுடையது சத்தசத்துவிலகூஷண மென்னும சொலலிற்குப் பொருளாம. சத்துவிலகூஷணமெனனும சொலலிற்கு பாதயோக்கியமென்பது பிறபொருள். சொரூபமுடையதென்னும இத்துணைப்பொருள் அசத்துவிலகூஷணமென்னும சொல்லிற்காம.

ககக. முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது பேதத்தின் அநுவாதமும் அதில் உதாரணமும்.

இவ்வாறு யாண்டிப் பிரமஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதுமஅநிர்வசநீய பதாரத்தங்ளின்உற்பத்திஉண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சம்பந்தியின் உற்பததி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி இருக்கின்றது. இரஜதத்தில் சுத்

தியின்கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தினது சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தியின்கண்ணுள்ள சுவதாதான்மியத்திற்கு இரஜதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியிலில்லை. அங்ஙனமே சுத்தியில முன் பெறப்பட்ட தன்மைத தாம மிருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உறபத்தி இரஜதத்தில் உண்டாகின்றது. அதற்கும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை.

இவ்வாறுள் அநதியோநியாத்தியாசத்திற்கும இது உதாரணமாம. சமபநதாத்தியாசத்திறகும இது உதாரணமாம். சமபநதி அத்தியாசத்திறகும இது உதாரணமாம. அநிர்வசநீய வஸ்துவின் உணர்ச்சியை ஞாநத்தியாச மெனபர. ஞானதத்தின் அநிர்வசநீய விஷயததை அர்த்தாத்தியாசமென்பர. அதலால ஞாநத்தியாச அர்த்தாத்தியாசங்களுக்கும இது உதாரணமாம. இரஜதத்துவ தர்ம விசிஷ்ட இரஜதத்தின அத்தியாரம் சுத்தியிலிருக்கின்றது. ஆதலால் தாமி அதத்தியாசதிற்கும இது உதாரணமாம். யாண்டு அநியோநியாதத்தியாச முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரண்டற்கும ஒனறற்கொன்று தொரூபமாக அதத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆரோபிததத்தின் அத்தியாசம தொரூபமாக உண்டாகின்றது. சத்திய வஸ்துவின தாமம் அல்லது சமபநதம அத்தியாஸமாகின்றது. சம்பந்தாத்தியாசமும் இருவகைத்தாம. சில்விடத்துத் தர்மதத்தினது சம்பந்ததத்தின் அதத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம: முற்கூறிய உதாரணதத்தில் சுத்தியினகண்ணுள்ள இதுவெனுந தன்மை வடிவினதாய தாபாதத்தினது சம்பநதத்தின் அத்தியாசம் இரஜதததிலிருக்கின்றது. "இரக்தபட" மென்னுமிடத்தில் குசும்பாவின்கண்ணுள்ள இரகத வடிவமாகிய தாமதத்தினது சம்பந்ததத்தின் அதத்தியாசம படதத்திலிருக்கின்றது. கண்ணாடியில முகதத்தினது சமபநதத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. அத்தக்கரணதத்திற்கு ஆத்மாவினிடதது தொரூபமாக அதத்தியாச மிருக்கின்றது அநதக்கரணதத்தில ஆத்மாவின் அதத்தியாசம தொரூபமாக இல்லை. ஆனால ஆத்ம சமபநதத்தின் அத்தியாச மிருததலால் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச மிருக்கின்றது. ஞான தொரூபம ஆத்மாவாம; அநதக்கரண மன்று. ஞானதத்தின் சமபநதம் அத்தக்கரணத்தில தோற்றுகின்றது. ஆதலால, ஆத்மாவினதுசமபநதததின் அதத்தியாசம் அநதக்கரணத்திலிருக்கின்றது. அங்ஙனமே "கடம் விளங்குகின்றது, படம் விளங்குகின்ற" தென்பதாக ஸபூரண சம

பாதமை எல்லாப பதாாதாதங்களிலும தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆதம சம்பாகத்தின் அத்தியாசம் சகல பதாாத்தங்களிலு மிருக் கின்றது. ஆதமாவில் ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய இந்திரிய தர்மங்கள்தோற்றுகின்றன.ஆதலாலஒற்றைக்கண்ணுடைமைமுத லிய தர்மங்களின்அத்தியாசம் ஆத்மாவில இருகின்றது. இந்திரிய ங்களின் தாதான்மிய அத்தியாசம ஆதமாவினிடத்திலில்லை. எனை னின் "யான் ஒற்றைக்கண்ணன்" என்னும உணாச்சி உண்டாகின் றது. "யான் நேத்திர"பெனனும உணாச்சி உண்டாகிறதில்லை. ஆத லால் நேத்திரத்தின் தாமமாகிய ஒற்றைகண்ணுடைமையின் அத்தியாசம ஆதமாவிலிருகின்றது; நேத்திரத்தின் அத்தியாச மில்லை. இது தர்மாத்தியாசத்திற் குதாரணமாம. நேத்திர முதலிய சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும ஆதமாவிலிருக்கின்றது. என் றும பிரம்ம சைதன்யத்தில சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமு மிருக்கின்றது. துவமபதாாத்தத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின அத்தி யாசமு மில்லை. அவித்தைககு இத்தனமைய அற்புத மகிமை யுண்டு. ஒரே பதாாத்தத்திறகு ஒரு காம விசிஷ்டத்தின் அத்தி யாச முண்டாகின்றது. மற்றைய தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம: பிராஹ்மணத்தன்மை முதலிய தர்ம விசிஷ்ட சரீரத்தின் தாதான்மியாத்தியாசம ஆதமாவில் உண்டா கின்றது. சரீரத்தனமை விசிஷ்ட சரீரத்தின் அத்தியாச முண்டா கிறதில்லை. இதனறறுன விவேகியும "பிராஹ்மணன் யான், மனி தன் யானு" என்று வியவகரிகினறான். "சரீரம யான்" என்னும வியவகாரம விவேகிக குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்தைக்கு அறபுத மகிமை இருத்தலின் இந்திரியங்களின் அத்தியாசமின்றி ஆதமாவினிடத்து ஒறறைகண்ணுடைமை முதலிய தாமங்களி னத்தியாசஸ்சம்பவிகின்றது. இது தர்மாத்தியாசத்திற்கு உதாரண மாம. வேறொன்றை ஆசிரயித்ததாயச சுதந்திர மின்றி இருப்பத னால தர்மமென்பா. ஆதலால்சடபதார்தமும தாமமேயாம. அதன் அத் தியாசமும தர்மாத்தியாசமேயாம. ஆனல் தர்மம் இருவகையாம்:— ஒன்றே பிரதியோகி அதுயோகிகளது உணர்ச்சியின் அதினமாகிய உணர்ச்சிககு விஷயமாகினறது. சில தர்மம அநுயோகி மாத்திரத்தி னது உணர்ச்சியின் அதினமாகிய உணாச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. ஒருகால்அநுயோகியின் உணாச்சியின்றிக் கேவலதர்மத்தின் உண ர்ச்சியும உண்டாகின்றது.எங்ஙனம: கடத்தன்மைமுதலியவற்றின்

உணர்ச்சியில்அதுயோகிமாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின்அபேக்ஷை இருக்கின்றது. கடத்தன்மை நித்தியமாமென்றல் மூதலிய வாக்கிய ஜந்திய உணர்சசியில் அதுயோகிப் பிரதியோகிகளின் அபேக்ஷையு மில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைத் தாம முளது. அதுயோகிப் பிரதியோகிகளின் உணர்சியின்றி எதன் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய தாமசம்பந்தமென்பர். கடத்தனமை முதலியவற்றைக் கேவலதாமமென்பர்; சமபந்தமென்று சொல்லுவதில்லை. இவ்வாற்றால் சமபந்தாத்தியாசமும் தாமாதகியாசமேயாம. முறைகூறிய விதத்தாற் சகல பிரமத்திலுமு இரண்டு லக்ஷணங்களும சமபவிக்கின்றன. ஆனால் பரோக்ஷமு அபரோக்ஷமென்னும போகதால் பிரமம் (பிரார்த்தி) இருவகைத்தாம். அபரோக்ஷப்பிரமத்தின் உதாரணமோ சொல்லப்பட்டது. யாண்டு வந்நி இல்லாத இடத்தில் வந்நியின் அநுமிதிஞானமுண்டாகின்றதோ அது பரோக்ஷப்பிரமமாம. அது இவ்வா றுண்டாகின்றது:— மஹானஸத்துவம(அடிக்களைத்தன்மை)வந்நியின் வியாப்பியமன்று. மஹானஸத்திலஅடிக்கடி வந்நிதேசதத்தின் மஹானஸத்தன்மையின் வியாப்பியதன்மைப்பிரமமுண்டாய்விடுகின்றது. ஆண்டுவ்நியின் நியகாலதத்தில இவ்வாறு அநுமானம உண்டாகின்றது. "இந்த மஹானஸம் வந்நியுடைதது, மஹானஸதத்தன்மையால், முன்கண்ட மஹானஸமேபோல" என்று இவ்வாறு மஹானஸத்தில் வந்நியின் அநுமிதி வடிவப் பிரமஞானமுண்டாகின்றது. வ்ஞ்சகன்னு வாக்கியத்தால் வந்நியின் சப்தப்பிரம முண்டாகின்றது. அவ்விரண்டும் பரோக்ஷஞானமாம். யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபிவசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் அத்தேசதத்தில் அசதகாகிய வந்நியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால அத்தியாசலக்ஷணத்தின இலக்ஷியமோ பரோக்ஷப்பிரமமன்று. வந்நியின் அபாவாதிகரணத்தில்வந்நியின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சுவ அபாவாதிகரணத்தில் அவபாசமாம். விஷயதத்தினையும ஞானத்தினையும் அவபாசமென்பர். வந்நியின்

அபாவாதிகரணத்தில் வகுதியின் பரோக்ஷஞான வடிவ அவபாச மிருத்தலால் 'மூற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி உண்டா கின்றதெனினும் இலக்ஷணத்தில் அவபாச பதத்தால் அபரோக்ஷ ஞானதத்தின் நிரகணமிருக்கின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷப் பிரமத் தில் அத்தியாச லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியில்லை. யாண்டுப் பரோ க்ஷப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அநத ஸ்தானத்தில் எவ்வாறு நை யாயிகா முதலியோர் அநுபவத்தாக்கியாதி முதலியவற்றுல் நிராவாகஞ் செய்கின்றனரோ, அதனின் விலக்ஷணமாகக் கூறுதலில் அத்வைத வாதிக்கு ஆக்ஷேபகமில்லை; அபரோக்ஷப்பிரமத்திறனுன் பாரிபாஷிக அத்தியாசம விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனின் கர்த்திருத்வமுதலிய அநாததப் பிரமம அபரோக்ஷமாம. அதனது ரூபத்தில் ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுநதனமையின் பொ ருட்டு அதுதியாசம நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷ ப்பிரமத்திறகே திருஷ்டாகதததன்மையின் பொருட்டு அத்தியாச த்தன்மையைப் பிரதிபாதிதலில ஆகுறகமாம. பரோக்ஷப் பிர மத்தில் பிறநாலினும வேற்றுமை கூறுதலிற் பிரயோஜனமின்று. அபரோக்ஷப்பிரமத்தில முற்கூறியபடி இலக்ஷணத்தின் பொருத்த முண்டாகினறது.

கஉஉ-கஙகூ. சித்சுகந்தசம்மதமான அநிர்வசநீயக் கியாதியின் கிரமம்.

கஉஉ. சாம்பிரதாயிக மதம்.

சித்நாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யுளது. அதன் கிரமம் இது வாம்:— யாண்டு இரஜ்ஜு முதலியவற்றில் சாப்பமுதலியவற்றின் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானதத்தின் சாமானிய ஞானம் 'அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆதலால் இரஜ்ஜுவின் இது வெனுமவடிவம சாமானியஞானமாம். அசசாமானியஞானம்தோஷ தோடு கூடிய நேத்திரமாகிய பிரமாணததால் உறபததியாகின்ற தாகலின் பிரமையாம். அநதக் தோஷதோடுகூடிய நேதத்திரஜந் நிய இதுவெனும் வடிவ விருததி அவசசின்ன சேதனத்தின்கண் ணுள்ள அவித்தையின் பரிணமம் சாப்பஞானமாகின்றது. அதனை ஞானுபாதமென்பா. தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ் ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாகவே அநதக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியோ இரஜ்ஜு தேசத்திற் சென்றது. அதனுல்

பிரமாத்திருசேதனம் இதுவென்பதின் அவச்சின்ன சேதனம் என்பவற்றின் உபாதி ஓரிடததிருத்தலால் பிரமாதத்திருசேதனத் தோடு இதுவெனும விருதததி அவசசின்ன சேதனத்திற்குப் பேத மிருப்பதில்லை. ஆதலால் இரசசுவின சாமானிய இதுவெனும்வடிவம் பிரத்தியகூமாம. பிரதியகூ விஷயததின இதுவெனும வடிவ ஞானமும பிரதியகூமாம். எநத விஷயததிற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தி யகூஷமெனப்படுகின்றது. பிரதியகூ விஷயத்தின ஞானம் பிரத்தி யகூஷமெனப்படுகின்றது. அல்லதுபிரமாண சேதனதோடு விஷய சேதனததிற்குள்ள அபேதமே ஞானத்தின் பிரத்தியகூத் தன் மைக்குப் பிரயோஜனமெனின், முற்கூறிய ஸ்தலததில பிரமா த்திரு சேதனத்தின் அபேதமும விருதததி வாயிலாக உண்டாயிருக் கின்றது. ஆதலால் விருதததிரூப பிரமாண சேதனதிறகு விஷய சேதனத்தோடுள்ள அபேதமும அபாதிதமாம. எங்ஙனம தடாக ஜலததிற்கு வாய்க்காலின்வழியாய் வயலஜலத்தோடு அபேதமுண் டாகின்றது; வாய்க்கால் ஜலததிறகும் வயல்ஜலதோடு அபேத முண்டாகின்றது. ரணடித தடாகஜலததிற்குரூபமான பிரமாத்திரு சேதனம். வாய்ககாலுக்கொதததுவிருத்தி. வாய்க்கால ஜலததிறகு ஒத்தது விருத்திசேதனம். வயலுக்கொததது விஷயம. வயலின்கண் ணுள்ள ஜலதிறகொதததது விஷயசேதனம். முற்கூறிய திருஷ்டா ந்ததால் விஷய சேதனத்திற்கோ பிரமாத்திரு சேதனதோடு அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனல் பிரமாததிருசேதனதோடு கடமுதலிய விஷயங்களுகரு அபேதம் சம்பவிகறிதலில. எங்ங னம: தடாக ஜலத்தோடு வாய்க்கால வழியாய் வயல் ஜலததிற்கு அபேதம உண்டாகின்றது. பாதநிவமாகிய வயலுக்குத தடாக ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் கட்முதலியவிஷ யங்களின் பிரதியகூதததில பிரமாததிரு சேதனதோடு அபேத மாதல் ஏதுவாமென்று கூறியது சமபவியாது. என்றாலும பிரமா த்திரு சேதனத்தோடு அபேதமாதல் விஷயததின பிரத்தியகூத் தன்மைக்கு ஏதுவாமென்று கூறுதலால் பிரமாததிரு சேதனத் திற்கும விஷயததிற்குமஏகதவமொல்லக் கூறுதியதன்று. ஆனல் பிரமாத்திரு சேதனதின சததையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தையில்லை; பிரமாததிருசேதனதின் சத்தையே எந்த விஷ யத்திற்குச் சததை ஆகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியகூமாகின்ற

தென்னும பொருள் சொல்லக் கருதியதாம. கடத்தின் அதிஷ்டானமம கடாவச்சின்ன சேதனமாம. இரஜ்ஜுவின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனமாம். இவ்வாறுறுற் சகல விஷயங்களுக்கும அதிஷ்டானமம விஷயாவச்சின்ன சேதனமாம். அதிஷ்டானத்தின் சத்தைக்கு வேறுக அந்தியஸத்தைதிறகுச சத்தை இல்லை. ஆனல் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையே அந்தியஸத்தின் சத்தையாகின்றது. ஆதலால விஷயாவசசின்ன சேதனத்தின் சத்தையினும் வேறுகிய சத்தை விஷயத்திறகில்லை. அநாதக்ரணத்தின் விருத்தி வாயிலாகப் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாயின் அப்போதும பிரமாதிருசேதனமும் விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமாய் விஷயதிற்கு அதிஷ்டானமாகின்றது. ஆதலால் அபரோகூஷவிருத்தியின் விஷயத்திறகு அதிஷ்டானமாகிய பிரமாதிருசேதனம எதுவோ அதன் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தை இல்லாமையே பிரமாத்திருசேதனத்தோடு விஷயதிற்கு அபேதம எனறு சொலலப்படுகின்றது. அது முற் கூறியபடி சமபவிக்கின்றது. இதனுற்றன் அபரோகூஷதலத்தில் விஷயமாகிய இடத்தில் விருதியின் போக்குச் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனம வாய்க்காலின் சமபதமின்றி கடாக ஜலதிற்கும வயல் ஜலதிற்கும ஏகதுவ முண்டாகிறதிலலையோ, அங்ஙனமே விருத்தி சமபதமின்றிப் பிரமாத்திருசேதனதிற்கும விஷயசேதனதிற்கும ஏகதுவமுண்டாகிறதிலலை. ஆதலால் பரோகூஞான காலத்தில பிரமாதிரு சேதன விஷயசேதனங்களின் பேதத்தால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பினனசததையுடையது விஷயமாயிருதலின பிரமாதிரு சேதனதின் அபின்ன சததையுடையது விஷயமாகாது. அங்ஙனமே விருத்தி வெளிப்படுதலினறி அபரோகூஞான காலதிலும் பின்னசததையுடையது விஷயமாகும். ஆதலால் விஷயசேதனதில விருதியின் வெளிப்படுதல் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றல் "இது சாப்பம் இது இரஜதம்" என்றல் முதலிய அபரோகூஷப் பிரமஞானததின் உற்பத்தியுண்டாகினறது. ஆண்டுப் பிரமதிதினும் அவ்வியவகித பூர்வ காலத்தில் பிரமத்திற்கு ஷேது அதிஷ்டானததின் சாமானிய ஞானமாகின்றது. அது பிரத்தியகூஷப்பிரமையாகின்றது. அதனல சாப்பமுதலிய விஷயமும அதன் ஞானமும் உற்பதியாகின்றன வென்பது சாமபிரதாயிகமதமாம.

சங்கை:- ஆனல் அபரோகூப் பிரமையினுல் அஞ்ஞானததின் நிவிருத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. இவ்வாறதனை எட்டாவது பிரகாசததில் பிரதிபாதனம செய்யப்படுமே. ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவறறின் இதுவெனும் வடிவ அபரோகூப் பிரமை யினலும, விஷய சேதனதனது அஞ்ஞானத்தின நிவிருத்தி உண்டாயின, உபாதானதனை அபாவத்தால சாபப முதலிபன அவற்றின் ஞானமென்பவற்றின் உறபததி சமபவியாது.

இதற்குச் சமாதானம் சம்கேபசாரீரகத்தை அதரசிததவாகள் இவ்வாறு கூறுகின்றனர:—இதுவெனும் வடிவவிருததியினுல் விஷ யத்தின் இதுவெனும அம்சதினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகினறது. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தனமை முதலிய விசேஷ அமசஙகளினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருததி உண்டாகிற தில்லை. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுதததன்மை முதலிய விசேஷ அம சங்களின ஞானத்தினுலேயே அதகியாசததின் நிவிருத்தி உண்டா குதலால் விசேஷ அமசத்தின அஞ்ஞானமே அத்தியாசததிற்கு ஏதுவாம. சாமாநிய அமசத்தின் அஞ்ஞானம அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. சாமாநிய அமசததின் அஞ்ஞானமும அதகியாசத்தி ற்கு ஏதுவாகுமாயின், இதுவெனும வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினு லும அதகியாசத்திறகு நிவிருததி உண்டாதல வேண்டும். ஏனெ னின, எதன் அஞ்ஞானததினுல் பிரமம உண்டாகின்றதோ அதன் ஞானததால நஷடமாமெனபது நியமம். ஆதலால இதுவெனும் அமசததினது அஞ்ஞானததின அபேகூஷ அதகியாசததிலில்லை. ஆனுலும இதுவெனும வடிவ நேததிரப் பிரமையின அபே கூஷ அபரோகூஷ அத்தியாசததிலிருகினறது. ஏனெனின், இர ஜ்ஜுமுதலியவற்றிறகு நேததிரத்தின் சையோகமுண்டாகுமாயின் சாப்பமுதலியவற்றின் அபரோகூப் பிரமமுண்டாகின்றது. நேத் திரததின் சையோகமின்றி உணடாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திர ஜநிய அபரோகூப் பிரமைவடிவமாகிய அதிஷடானத்தின் சாமா நிய ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம. ஆண்டு வேறு வித மாகவோ சாமாநிய ஞானததின் உபயோகம் அதகியாசத்திற் சம் பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்

தின் கூேபம் சாமானிய ஞானதகினல் உண்டாகின்றதென்று மதிததல வேண்டிம. இவ்வாற்றல் அதிஷ்டானதகின் சாமாநிய ஞானம அதகியாசத்திற் காரணமாயிருததலின், இதுவெனுக தன்மை அம்சதகின் அருஞஞானம அதகியாசத்திறகு ஏதுவன்று.

ககசு. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரதுமதத்தின் ஆநு வாதமும் அநாதரமும்.

கவிதாக்கிக சக்கரவாத்தி நிருசிமஹபட்டோபாத்தியாயர் அதிஷ்டானதகின் சாமாநிய ஞானம அத்தியாசதகில ஏதுவாதலே நிஷேதிதகிருகின்றனர். அதிஷடானதகீதாடி நேதகிர சையோகமுண்டாகுமாயின் சாபபாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நேதகிரசையோகமுண்டாகாவிடின் சாபபாதிகளின் அதகியாசமுண்டாகிறதிலலீ. இவ்வாறுரல இநதிரிய அதிஷ்டானங்களினது சையோகதகின அநவயவெதிரேகங்களால எநதச சாமாநிய ஞானம அத்தியாசதகிறகுக்காரணமாதல் முன் செலலப்படடிருக்கிறதீதா, அவ்வநவய வெதிரேகங்களாலும இந்திரியஅதிஷ்டானங்களின் சையோகமே அந்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதாகின்றது. இநதிரிய சையோகஜநிய சாமாநிய ஞானம் அதகியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதிலலீ. எவனெனின் அநவயவெதிரேகஙகளால் காரணதகன்மையின் நிசசயமுண்டாகின்றது. கேவே காரணதகன்மை சமபவிகுமிடதுப் பரமபரையாகக் காரணதகன்மை கறபிததல் அமையாகியமாம். ஆதலால் இந்திரிய சையோகதகின் அந்வயவெதிரேகங்களால் அதகியாசத்தில் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகதகிறகே நோ காரணதகன்மை உசிகமாம. அதிஷடானதகின் சாமாநிய ஞானவாயிலாக இந்திரிய சையோகத்திறகுக காரணதகனமை கூறுதல் உசிதமன்று. அதிஷ்டானதகின் சாமாநிய ஞானதகால் அவிசசகையில் கூேபம அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகதகினுலேயே கூேபம் அங்கீகரிததல்வேண்டிம. அதிஷ்டானதகின் சாமாநிய ஞானதகினே அதகியாசதகில ஏதுவன்றெனக் கொளளின், அதகியாசதகிறகுமுன் இதுவெனும் வடிவ அபரோகூப் பிரமைஇருததலால் அருஞஞான நிவிருதகியின் எச்சங்கை சமாதானங்கள் உளவோ அவையும நிர்மூல்மாகின்றன.

இதுவும் அநுகூல இலகவமாம். இவ்வாறும்ரல் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம அதநியாசத்திற் காரணமாதலின் நிஷேதத்தைக் கவிதாக்கிக சக்கரவாதநி நிருமிஷமபடடோபாத்தியாயர் கூறியிருக்கின்றனா. அவருமம அக்வைத வாதியே. என்றுமம சாமபிரதாயிக வசனத்திலுமம அவர வாதத்தை விருத்தமாம். ஆதலால் அவர் வாத்தையின் கணடனத்தை இபபிரசங்கத்திறுனே விஸ்தாரமாகக் கூறுவாம.

ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாயிருக்தலின இதுவெனறு நின்மை அமசத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேபக்ஷை அத்தியாசதநிலிலல. இதனறுன் சமபோக்ஷப சாரீரகத்தில் அதிஷ்டான ஆதாரங்களுக்குப் பேதம கூறப்பட டிருகினறது. விலாசதோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம அதிஷ்டானமெனறு பகினறது. காரியத்தினை விலாசமென் பர.சாப்பமுதலியவிலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின்விஷயம்இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவமாயிருத்தலினசாப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானமம இரஜ்ஜுமுதலியவிசேஷவடிவமாம். அதநியாஸத்தில் அபிநகமாய்வ தன்னபபுரணமுணடானின்றோ அதுஆதாரமெனப்படுகின்றது. "இது சாபபம இது வெளளி" என்றலமுதலியபிரம உணர்ச்சியில் அத்தியாஸதமாகியசாப்பம இரஜ்ஜும முதலியவறறின் அபின்னமாய்ச சாமாநிய இதுவெனறும் அமசத்தின்னபுரணமுண்டாகுதலால் சாமாநிய அமசம ஆதாரமாம. இம்மதத்தில அதிஷ்டான அத்தியாஸதங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாகதன்மை உண்டாகின்றதென்பது நியமம். இங்கியமதத்தின படிதானத்தில ஆதார அத்தியாஸதங்களுக்கு ஒரு ஞானதத்திறகு விஷயமாகதன்மை உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டான அத்தியாஸதங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாகதன்மை அங்கிகரிக்கின், இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவத்திறகு அதிஷ்டானதததன்மையிருத்தலால் இரஜ்ஜுசாப்பம் சுததிவெள்ளி என்னும பிரம முண்டாதல் வேண்டும. சாமாநிய இதுவெனறும் அம்சத்திற்கு ஆதாரத் தன்மை இருக்கினறது; அதிஷ்டானதன்மை இலலை. ஆகலின் "இது சாபபம இது வெளளி" என்னும் பிரமம உண்டாகலாகாது. இதனால விசேஷ அமசத்தின் அஞ்ஞானமே அந்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இமமதத்தில ஆதார அதத்தியாஸதங்களுக்கே ஒரு ஞானதத்திற்கு விஷயமாகதன்மை அங்கிகரித்தல் வேண்டும.

ககரு. அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மையில் பஞ்சபாதிகை விவரணங்களின் மதம்.

பஞ்சபாதிகை விவரணகர்களின் மதத்தின் அநுசாரிகள் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:- ஆவரணம விக்ஷேபமென்னும் பேத தத்தால் அஜ்ஞானத்திற்கு இரண்டு சக்திகள் உண்டு. ஆவரண விசிஷ்ட அஞ்ஞான அமசத்திற்கு ஞானதோதாடி விரோதமிருத்தலின் நாச முண்டாகின்றது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அமசத்தி ற்கு ஞானதோதாடி விரோதமில்லை ஆதலால ஞானத்தினால அத ற்கு நாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறதை அவசியம் அங்கீகரிக் கதக்கதாம. அங்ஙனமில்லையாயின், ஜலதறிபிரதிபிம்பித்த விரு க்ஷத்தின மேறபாகதில் நிழிட தறி லிருத்தறறனமைப பிரம முண்டாகினறது. ஆண்டு விருக்ஷதறினை விசேஷ வடிவ ஞான முண்டாயினும மேறபாகதில நிழிட நறிருத்தற் றன்மை அத தியாசதறினை நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஜீவன்முக் தனாகிய விதவானுகறப பிரம்மாதமாவின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாகியும அநதகரணமுதலிய வடிவினதாகிய விக்ஷேப தறின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முற்கூறியஸதலதைத பபோல சாமானிய வடிவமாக ஞானமும விசேஷவடிவமாக அஞ் ஞானமுமோ செலலுதல பொருந்தாது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சதறிறகு ஞானதறினால நிவிருத்தி உண்டாகிற தில்லை. ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானமசத்திறகே ஞானதறி னால நிவிருத்தி உண்டாகினறதென்பதே சமாதானமாம. அங்ஙனமே இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவறறின சாமானியஞானததால இதுவெனும் அமசதறின் ஆவரணதறகு கேதுவாகிய அஞ்ஞானமசதறின் நாச முண்டாகின்றது. சாபபம் இரஜதமுதலிய விக்ஷேபதறிற கேதுவா கிய அஞ்ஞானமசத்தின நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால இதுவெ னும் வடிவ சாமானியஞான முண்டாகியும சாப்பமுதலிய விக்ஷே பதறிறகு ஏதுவாகிய இதுவிவெனும அமசதறின் அஞ்ஞானமும் சமபவிகின்றது. இவ்வாறால இதுவெனும வடிவ சாமானியஞான முண்டாகியும விலாசதோடு கூடிய அஞ்ஞானதறின் விஷயமா கிய இரஜ்ஜு முதலிய சாமானிய அமசம் சம்பவிகின்றது. ஆதலால அதிஷ்டானத தனமைக்கு இதுவெனு மம்சதறிற் சம்பவமிருதத லின், அதிஷ்டான அதியஸதகளுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷய

மாநதன்மை சமபிரதாயத்தினுல் அடையப்பட்டதா யிருக்கின்றது. அதற்குப் விரோதமில்லை.

ககசூ. பஞ்சபாதிகை சம்கேஷபசாரீரகங்களினது மதத்தின் விலகணத்தன்மையும், அதில் இரகசியமும்.

சமகேஷபசாரீரகதத்தினபடி. விசேஷ அமசுதில அதிஷ்டானத்தன்மை இருகின்றது. சாமாநிய அமசுதில அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. விசேஷ அமசுதில ஆதாரதனமையில்லை. இம்மாநதில் சாமாநிய அடசுநதில அதிஷ்டானதனமை இருக்கின்றது. இத்துணைப் பேதமாம். விசேஷ அமசுதில ஆதாரதனமையின் அபாவம இமமாநதினுமம சமானமாம். ஏனெனின அதியனதாநதோடு அபிநநமாய்க தோற்றுவது எதுவோ அது ஆநதா மெனபபடுகினறது. "இரஜஜு சாப்பமாம" எனறிவ்வாறு உணாசசி உண்டாகுமாயின், அதியனதாநதோடு அபிநநமாய் விசேஷ அமசம் தோறறாம.முறுகியபடி தோறறுகிறதில்லை. அதலால் விசேஷ வழிவமாக இரஜ்ஜு ஆதாரமனறு. இவ்வாறுரல முதற் பகூதாதில இதுவெனுந தனமை வழிவமாக இரஜ்ஜுவினும சுதியினும பிரமாணஜநிய ஞானததின் பிரமேயததன்மை இருகின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மைவழிவமாகவும, அங்ஙனமேசுதித்தன்மை வழிவமாகவும பிரமேயததன்மையின அபாவததால அஞ்ஞாநதத் தனமையிருதலின சாபப இரஜதங்களுககு அதிஷ்டானதன்மையிருகினறது. இரணடாவது பகூதாதில ஆவரணசக்தி விரோதிப்பிரமைக்குவிஷயமாநதன்மைவழியினதாகிய பிரமேயததன்மை இதுவெனுந தனமை வழிவததா னிருகின்றது. எனறுமும விகேஷபசகதிகுடைய அஞ்ஞாநதிறகு விஷயமாந்தன்மை அமிய ப்பட்டதின்கண்ணும்சமபவிக்கிறது. ஆதலாலஇதுவெனுநதன்மை வழியினதாகவே இரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானதன்மை யிருக்கின்றது.

இவ்விடத்து இது இரகசியமாம்:— அஞ்ஞாநதத்தாலாகிய ஆவரணம சேதனததிலுண்டாகின்றது. சுபாவமாக ஆவரிக்கபபட்ட வழியினதாகிய பிறவிக்குருடனுகுகு சமானமான ஜடபதாரத்தங்களில் அஞ்ஞாநதத்தினுலாகிய ஆவரணததின் அங்கீகாரமில்லை. அங்ஙனமே பிரமாணஜந்தியஞானததிறகுவிஷயமாநதன்மைவழியி

னதாகிய பிரமேயத்தன்மையும் சேதனத்திலிருக்கின்றது. கடமுத லிய ஜடபதார்த்தங்களில் ஆவரணமிருக்குமாயின், அதன் நிவிருத் தியினபொருட்டுப பிரமேயத ருன்மையின அங்கீகார முண்டா கிறது. சேதனததில அஞ்ஞானததிற்குவிஷயமாகதனமை வடிவின தாகிய அஞ்ஞாகத்தனமையிருத்தலால சேதனதநினகண ணிஞா கத்தனமையுமபிரமேயத்தன்மையுமிருக்கின்றன. அங்ஙனமேமசல அதநியாசங்களின் அதிஷ்டானமுமம சேதனமாம். ஜடபதார்த்தம் தான் அதநியாயதமாம; பிறவற்றிறகு அதிஷடானமாகாது. ஆத லால இரஜஜு சுதநிமுதலியவறறில அஞ்ஞாகத் தன்மையும, அங் ஙனமே ஞாதத்தனமையும, அதிஷ்டானகதன்மையும எவ்வாற் றுணும சமபவியா.என்றலும மூலாஞ்ஞானதிற்கு விஷயமாந்தன் மைவடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தனமையோ நிரவயவாவசசின்ன விபுசேதனததிலிருக்கிறது.ஆதலை தூலாஞ்ஞானததிற்கு விஷய மாகதன்மை வடிவினதாகிய அஞ்ஞாததன்மை அந்தரத விஷயா வசசின்ன சேதனத்தி லிருககின்றது. இவ்வாதகதத்தை எட்டா வது பிரகாசத்திற கூறுவோம. அஙஙனமே பிரஹ்மஞானதிற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞாதத்தன்மையோ நிரவய வாவசசின்ன சேதநததிலிருககின்றது. கடாதிஞானதிற்குவிஷய மாகதனமை வடிவினதாகிய ஞாதருதனமை கடாதியவசசின்ன சேதனத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமே அவித்தைக்கு அதிஷ்டான மாகதன்மைநிரவயவாவசசினனசேதனதநின் கண்ணிருக்கின்றது. பூகபெளதிக பிரபஞசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகதன்மை அஞ்ஞான அவசசின்னசேதனதநின்கண்ணிருககின்றது. பிராதிபாவிகசாப்ப மிரஜதமுதலியவற்றிறகு அதிஷ்டானமாகதன்மைஇரஜஜுஅவச்சி ன்ன சுதநிஅவசசின்னமுதலியசேதனங்களிலிருக்கின்றது. இவ்வா றருல சேதனதநில அஞ்ஞாதகதனமை ஞாதகதன்மை அதிஷ்டா னதநன்மை முதலியவறறின் அவசசேதகமை ஜடபதாதகதமாம். ஆதலால அவசசேதககதனமைச சமபந்தநதால ஜடபதாதநங்க ளிலும அஞ்ஞாகநன்மை முதலியவறறின் சமபவ மிருதநலின் இரஜஜுஅஞ்ஞாதமாம,ஞாகமாம,சாப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம, என்றிவ்வாறும் வியவகாரம சமபவிக்கின்றது.இவ்வாற்றால் சாப்ப முதலிய பிரமாந்நிற்கு ஏதுவாகிய இரஜஜு முதலியவற்றோடு இநதி ரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனனம வடிவ சாமாநிய ஞான ப்பிரமை வடிவமாகிய அநதக்கரணதநின் விருத்தி உண்டாகின்

றது. அச்சாமாகிய ஞானத்தால் கேஷாபமுடையதாகிய அவிதகை யின சாப்பாதி வடிவ பரிணமமும் சாப்பமுதலியவற்றின ஞான வடிவ பரிணமமுமுண்டாகின்றன. இரஜஜுவுதலிய விஷய உபகித சேதனத்தின்கணணுவள அவிதகையினது அமசத்தின சாப்பமுத லிய விஷயாகார பரிணம முண்டாகினறது. இதுவெணும வடிவ விருத்தியுபகிதசேதனத்தினகண்ணுள்ள அவிதகையினது அநாசத் தின ஞானகார பரிணமமுண்டாகிவறது. இரஜ்ஜு அவசகின்ன சேதனம சாபபத்தின் அதிஷ்டானமாம். இதுவெணும வடிவவிரு த்தியவசகின்ன சேதனம சாபபஞானத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

ககள. விஷய வுபகித விருத்தி யுபகித சேதனங்களின் அபேதத்தில் சங்கை சமாதானம்.

இதுவெணும் வடிவப பிரதியகஷவிருத்தி உண்டாகும கால த்து, விஷய உபகித சேதனத்திறகும விருத்தி உபகித சேதனத் திறகும அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால முறகூறியபடி விஷய ஞானங்களினது உபாதானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் அதிஷ் டானத்தின பேதத்தைக் கூறுதலும சமபவியா. சாப்பபதலியவிஷ யங்களின் அதிஷ்டானத்திணும ஞானத்தின அதிஷ்டானத்திண வேறாகக்கொளளுவோமாயின், சாப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான ஞானத்தால சாப்பமுதலியவறறின்ஞானத்தினநிவிருத்தி உண்டா காது. எனெனின் தனது அதிஷ்டானத்தின ஞானத்தால அத்தியாச த்தினநிவிருத்தி உண்டாகினறது. அநாதியதின் அதிஷ்டான ஞானத் தால் அதியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், சாபபத்தின் அதிஷ்டான ஞானமாகிய இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தால் அத்தியாச சமசாரத்தின நிவிருத்தி உண்டாதல வேண்டும். ஆதலால ஒன்றன் ஞானத்தால சாப்பமுதலிய விஷயம அவற்றின் ஞான மென்பவற் றின நிவிருத்தியின் பொருடடு இரண்டற்கும அதிஷ்டானம ஒன் றென்றே கொள்ளுதல தகுதியாம்.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:— யாண்டு ஒரு வஸ்துவிற்கு உபாதியினாலாய பேதமுளதாகின்றதோ, அண்டு உபாதியின் நிவிருத் தியினால் அபேதமுண்டாகின்றது. அன்றியும் இரண்டு உபாதிகளும் ஓரிடத்திருக்குமாயின் அண்மமஉபகிதத்திற்கு அபேத முண்டாகின் றது. ஆனால் உபாதிகளின் ஏகதேசத்திருத்தற்றன்மையினால் யாண்டு

உபகிதத்திற்கு அபேத முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரு தர்மியிற் றானே அவ்வவ்வுபகிதததன்மைகளாகிய இரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. எங்ஙனம: ஒரு ஆகாசத்திற்குக் கடமடஉபாதி பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக்கடமடங்களின் நாசத்தால் அபேத முண்டாகின்றது. மடமாகியஇடத்தில் கடதத்தை ஸ்தாபித்தலாலும கடகாசத்திற்கு மடகாசத்தோடு பேத மிருப்பதில்லை. என்றாலும் கடாகாசத்தில் கட உபகிதத்தன்மையும் மட உபகிதத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களிருக்கினறன; தாபி னைனும். அங்ஙனமாயினும எதுவரையில கடமடங்க ளிரண்டு மிருக்கினறனவோ, அதுவரையில் கடாகாச மடாகாசமென்னுமிவ்வியவகாரமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுமுதலிய விஷயதேசதகில விருத்தி செல்லுங்காலதகில் விருத்தி உபகித தேசனதோடு விஷய சேதனதகிறகு அபேத முண்டாயினும, இரண்டு உபாதிகள் இருததலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மை என் றிரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றுள் சாப்பமுதலிய விஷயங்களுக்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மையை அவசசேதகம் செய்யும் தர்மம இரஜ்ஜு உபகிதததன்மையாம். இரஜ்ஜுமுதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு அதிஷ்டானமாகுதன்மையை அவசசேதகஞ்செய்யும தர்மம விருத்தி உபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாறுமுல சாபபமுதலியவிஷயங்களுக்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞானமசத்திற்குச சேதனதகில் அதிகரணத்தன்மையை அவசசேதகஞ்செய்வது இரஜ்ஜு உபகிதததன்மையாம். பிராதகி ஞானதகிறகு உபாதானமாகிய அஞ்ஞானமசதகின் சேதனதகில் அதிகரணதகுதன்மையை அவச்சேதகஞ் செய்வது விருதகி யுபகிதத்தனமையாம். இவ்வாற்றால ஓரிடத்தில் உபாதிகளிருக்க உபகிதங்களுக்கு அபேத முண்டாகியும தாமங்களுக்குப் பேத மிருக்கின்றது. ஆதலால விருதகி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனதுள்ள அஞ்ஞானமசத்தில பிராதகிஞானத்திறகு உபாதானமாதற்றன்மை யிருகினறது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிததத்தன்மை அவசசின்ன அதிசேதனத்தின் கண்ணுள்ள அஞ்ஞானமசத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்திற்கு உபாதான மாதற்றனமை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே விருத்தி உபகிததத்தன்மை அவசசின்ன சேதனதகில் பிராந்திஞானத்திறகு அதிஷ்டான மாதற்றன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மைஅவசசின்ன அதிசேதனதகில் சர்ப்பமுத

லிய விஷயங்களுக்கு அதிஷ்டானமாதற்தன்மையிருக்கின்றது. இவ்வாறுக உபாதிகள் இருக்குங்காலதிலும் ஓரிடத்து உபாதிகளிருதலால் உபாதிதகதிற்கு அபேதமுண்டாயினும, உபாதியைமுன்னிட்டபேத வியவகாரமு முண்டாகின்றது. பினனதேசதில் உபாதி இருக்குமாயின அப்போதுகேவலபேதவியவகாரமுண்டாகின்றது. உபாதிவிருதியாயின அபபோதுபேத வியவகாரமுண்டாகிறதில் லை. கேவலஅபேதவியவகாரமுண்டாகின்றது. இவ்வாறுவிருதியும விஷயமுமாகிய இரணடும் ஓரிடதது இருப்பனவாயின, அப்போது சேதனதிற்கு அபேத முண்டாகியும உபாதியை முன்னிட்டு உபாதானதிறகும அதிஷ்டானதிறகும பேதங் கூறுதல அங்கீகரமன்று. சொரூபமாக உபாதானதிறகு அபேத மிருகின்றது. ஆதலால் ஒரு அதிஷ்டானதின் ஞானதால் சாப்பாதி விஷயங்களுக்கும் அவறறின ஞானதிறகும நிவிருதியும சமபவிக்கின்றது

ககஅ. இரஞ்ஜ முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரம ஞான முண்டாவதிலுள்ள இரண்டு பகுஷம்.

இரஜ்ஜ முதலியவறறின் இதுவெனும வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரமஞானம (மயக்கவுணாசசி) உண்டாகுமிடத்து இரண்டுபகுஷங்களுன. சிலா இதுகூறுகின்றனா:—இதுசர்ப்பம, இது இரஜ்ஜுமனனதிவ்வாறு அதிஷ்டானதின கண்ணுள்ள இதுவெனுந்தன்மையையுமசாப்பம இரஜ்ஜுமுதலியவறறில்அதன்சமபந்ததையும விஷயஞ செய்வதாய்ச சாபபம இரஜ்ஜும முதலியவற்றைக்கோசரிக்கும பிரம முண்டாகின்றது. அதிஷ்டானதின் இதுவெனுந் தன்மையினையும இதுவெனுந தன்மையின் சம்பந்ததத்தினையும விடடுகே கேவல சாப்பம இரஜ்ஜ முதலியவற்றைக கோசரிக்கும் அபரோக்ஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. கேவல அத்தியன்தகோசரமே பிராகதி ஆகுமாயினும சர்ப்பம இரஜ்ஜும என்னும வடிவப்பிராந்தி உண்டாதல வேண்டும. "இசசர்ப்பத்தை அறிகின்றேன், இவ்விரஜ்ஜுவை அறிகின்றேன்" என்னும் பிரமத்தின் அதுவியவசாயமும் இதுவெனும பதாரத்தத்தோடு தாதான்மியமாகப் பொருந்திய சர்ப்பம் இரஜ்ஜுமுதலியவற்றைக்கோசரிக்கும்வியவசாயத்தினை விஷயஞ செய்கின்றது. கற்பிதசாப்ப முதலியவற்றில்

இதுவெனுந் தன்மையில்லை. ஏனெனின் வர்த்தமானகால எதிரிடங்களின் சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையாகின்றது. வியாவகாரிக தேசகாலங்களுக்குப் பிராதிபாவிகதாதோடி வியாவகாரிக சம்பந்தம் சமபவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மை கற்பிதத்திற் றோற்றுதலால், வியாவகாரிகத்தின் நிரவாகம் உளதாகக் கற்பித்தத்தில் இதுவெனுந தன்மையை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். அநரியதாகியாதியோடி விரோத முளதாயின், அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந தன்மையின் அநிவசநீய சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. கற்பிதத்தில் இதுவெனுந் தன்மையின அங்கீகாரமில்லை. என்றாலும சம்பநதியை விட்டுக் கேவல சமபநதத்தின் ஞானம உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானதத்தின் இதுவெனுந் தன்மையை விடடுக் கேவலம அதியஸத கோசரமான அபரோகூப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இதுவெனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஒன்றோ இநதிரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையாகிய அநதக்கரண விருத்தி வடிவ உணாசியாம. மற்றையது விருத்தி உபகிதசேதனதத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின பரிணமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியவறறைக் கோசரிக்கும மயக்க உணாச்சியாம். அதுவும அத்தியஸதத்தில் இதுவெனுமப பதார்ததததின் ஜாதாந்மியத்தை விஷயஞ செய்வதாய் இதுவென்பதைக் கோசரிப்பதாகின்றது. இவ்வாற்றால் சகல அபரோகூப் பிராந்தியும இதுவெனுமப வடிவினதாய் அத்தியஸத வடிவமாகின்றது. சில ஆசிரியா இங்ஙனம் மதித்திருக்கின்றனர்.

அநேக நூலாசிரியா இவ்வாறு கூறுகின்றனா:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகததால் இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியாகிய பிரமையிலை கேஷாபமுடைய அவித்தையின் கேவல அத்தியஸத வடிவ பரிணம முண்டாகின்றது. அவித்தையின் இதுவெனும் வடிவ பரிணம முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாவகாரிக பதார்த்த வடிவமாக அவித்தையின் பரிணமம் சமபவியாது. சாகூநாத் அவித்தையினுற் றோன்றிய பிராதிபாவிக பதார்ததத வடிவமாகவே அவித்தையின் பரிணமமாகிய பிரமஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையில் பிராந்தி ஞானத்திற்குவிஷயமாகதன்மை யில்லை கேவலம

அத்தியஸதத்திற்முன் பிரமத்திறகு விஷயமாகதன்மை யிருக்கின்றது.

"இது சாப்பம இது இரஜதம" என்பதாகப் பிராந்தியின் ஆகார முண்டாகின்றது. அஙஙனமே "இவ்விரஜததை அறிகின்றேன்" என்று பிராநதியின அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அதத்தியஸத மாததிரதததைக் கோசரிபபது மலக்கமாகுமாயின் "சர்ப்ப மிரஜத" மென்பதாகப் பிரமததின் ஆகார முண்டாதல் வேண்டும. "இரஜதத்தை அறிகின்றே" னெனபதாகவே அநுவியவசாய முண்டாதல வேண்டும. இவ்வாறு முன்மதததிற கூறபபட்டிருக்கின்றது.

அநற்கு இது சமாதானமாம்.—ஙஙனம் சாபப மிரஜத முதலியவற்றின அதிஷ்டானததின்கண்ணுளள இதுவெனுந தன்மையின விளக்கம அதத்தியஸதததில் உண்டாகின்றதோ, அலலது அதிஷ்டானததின் கண்ணுளள இதுவெனுந தனமையின அநிரவசனீய சம்பநதம அதத்தியஸதசாபபமுதலியவறறிலுறபததியாகின்றதோ, அஙஙனமே சாப முதலிய ஞானுபாசதததின அதிஷ்டானம் இதுவெனும் வடிவ பிரமா விருதததியாம. அநத பிரமாவிருததியில் இதுவெனும பதார்ததத்தை விஷயிக்குந் தனமை யுளது. அதன் உணாசசி சாப்பமுதலிய பிரமததில் உண்டாகின்றது. அல்லது பிரமாவிருத்தியாகிய அதிஷ்டானதிலுள்ள இதுவெனுமபதார்ததத்தை விஷயிக்குந்தன்மை எதுவோ, அதன் அநிரவசனீய சமஸ்தம சாப்பமுதலிய ஞானஙகளில் உறபததியாகினறது. ஆதலால் இதுவெனும வடிவதுதன்மைச சூனியப பிரமஞானதில் இதுவெனும் வடிவதுதனமையின் உணாசசி உணடாகின்றது. அலலது இதுவெனும வடிவ விருததி உபகித சேதனமேம சாபப முதலிய ஞானுபாசதததிற்கு அதிஷ்டானமாம. முமுகூறிய விருததி உபலகூதம அதிஷ்டானமாகுமாயின், முற்கூறியவிருததியினுல இரண்டு நான்கு கடிகைகள் நீஙகிய பின்னும் சாப்பமுதலிய பிராநதி உணாதல் வேண்டும. எனெனின் உபலகூணமுடையதனை உபலகூஷித மென்பர். உபலகூணதில் வாததமானதன்மையின் அபேகைகூ யில்லை. இபபொருளை மேற்கூறுவாம். சொல்லப்படும கிரமமாக உபாதியில் வாதத்மானத்தன்மையின அபேகைகூ உளது. இதுவெனும் வடிவ விருததி எதற்கு உபாதியாகின்றதோ, அது இதுவெனும் விருத்தியபக்த மெனபபடுகின்றது. அதலால் சாப்பம

இரஜத முதலியவற்றின் பிரமஞான முண்டாயின், அக்காலத்தில் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருதிதியும் இருக்கின்றதென்பதனை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும. ஏனெனின் அதிஷ்டானதத்தின் சத்தா (இருப்புக) காலத்திற்கு அதிக்கிரமித்த காலத்தில் அத்தியஸ்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரம ஞானத்தின் சமயத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தின் அதிஷ்டானத தன்மைக்கு உபயோகமுள்ளதாகிய இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருததி இருக்கின்றது; இரஜத வடிவ அவிதகியாவிருதியும் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றல் இது சாப்பம் இது இரஜதம என இரண்டு ஞானமுவ. இதுவெனும வடிவினது பிரமா விருதியாம. சாப்பம் இரஜத முதலிய வடிவினது பிரம விருதியாம். அவசேதகதத்தன்மைச சமபந்தத்தால் பிரம விருதிககு இதுவெனும வடிவப் பிரமா விருதி அதிஷ்டானமாம. அதியஸ்ததிற்கு அபேத சமபந்தமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம: பிரஹ்மப் பிரபஞ்சங்களின் "இவ்வெலலாம பிரஹ்மம்" என்னும உணர்சசிக்கு விஷயம அபேதமாம. ஆதலால் "இது சாப்பம், இது இரஜதம" என்பதாக உபய விருத்தியின அபேத உணரசசி உண்டாகின்றது. முற்கூறியபடி விருதி இரண்டெனதாயின "அதிஷ்டானம் அதியஸ்தமென்னு மிரண்டும ஒரு ஞானதிற்கு விஷயமாம" என்னும பழமையான வசனம அசஙகதமாகும. எனறும ஒரு ஞானத்திற்கு [illegible]மென்பதறகு இது பொருளன்று. ஒரு விருத்திககு விஷமாம; ஆனல் அதிஷ்டான அதியஸ்தஙகள் ஒரு சாகூழிககு விஷயமாகாவெனபது பிராசீன வசனதிற்குப பொருளாம். இரஜ்ஜு சுதி முதலியவற்றின மேசதிலேயே சாப்பம் இரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. இதுவெனும வடிவ விருதியும இரஜ்ஜு சுத்தி முதலிய தேசஙகளிற் செல்லுகின்றது. ஆதலால இதுவெனும வடிவவிருதி யுபகித சாகூழிக்கு அதிஷ்டானமும அதியஸ்தமும் விஷயமாம். இவ்வாற்றல் அதிஷ்டானமும அதியஸ்தமும ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாமென்னும பிராசீன வசனதில ஞாயபதிற்குச் சாகூழி பொருளாம்; விருதியன்று. ஆதலால் பிரம விருதிக்கு அதியஸ்த மாதிரத்தைக கோசரிக்குக தன்மையை அங்கீகரிதலில அநேக ஆசிரியாகளுக்குச சமமதி இருக்கின்றது.

நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் மதம்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரோ இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—பிராந்தி ஞானமின்றிப் பிரமை வடிவ மாகிய இதுவெனும் வடிவ ஞானம பிரமதத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனல் இது பாமபு இது இரஜதம என்பதாகப் பிரமவடிவ ஒரே ஞானமுண்டாகின்றது. எனெனின் திரமதத்திற்கு முன் இது வெனும பதாரத்த வடிவப பிரமாரூப சாமாநிய ஞானம இரஜ் ஜு முதலியவற்றிறகு அங்கிகரிக்கின, அவரை இது கேட்பாம:— அநுபவானுசாரமாக ஞானமிரண்டின் அங்கீகாரமா ? அல்லது பிரமவடிவ காரியததின அநுபபததியினல் பிரமத்திற்கு பினன மான சாமாநிய ஞானததின் அங்கிகாரமா? அநுபவத்தை அநுச ரிதது ஞானமிரணடாமெனின் அது பொருநதாது. எனெனின் முதல் மதததிலோ இதுவெனும பதார்த்த கோசரமாக இரண்டு விருதததி சொல்லபபடடிருக்கின்றது. ஒன்றே பிரமை வடிவ அர்த்தகரணததின் இதுவெனும வடிவ விருததியாகச சொல்லப் பட்டது. மற்றையது அவிததையின் பிரம வடிவவிருத்தி இது வெனும பதாரதத்தின விஷயஞ செய்வதாய் இது இரஜதமென இரஜதததைக கோசரிப்பதா மென்றிவ்வாறு சொல்லப்படடது. இமமதததில இதுவெனும பதாரதததற்கு இருவகை உணாச்சி சொல்லப்பட்டது. அது எவருடைய அநுபவததிலும் எறுவதில்லை. சாபப மிரஜத முதலிய ஞானததைப்போல இதுவென்பதைத் சேர சரிக்கும் ஞானமும ஒரே அநுபவத்தாற் பெறபபடுவதாம். ஆத லால் முதல மதம அநுபவத்தை அநுசரிதததன்று. இரண்டாவது மதததில் இதுவெனுமபதார்த்தத்திறகு இரண்டுஞானத்தை அங்கீ கரிகக விலலை. ஆனல "இது பாமபு இது இரஜதம்" என்றல் முத லிய இரண்டு ஞானத்தை அங்கீகரிததிருக்கின்றனர். இதுவெனும் வடிவப் பிரமையோ அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாப்பம் இர ஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும பிரமம் அங்கிகரிக்கப்பட்டி ருக்கின்றது. அதுவும் அநுபவ விருத்தமாம. ஏனெனின் இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானததால் சர்ப்ப இரஜதங்களின் பாதமுண்டாகிய பின்னர், ஒருவன் உனக்கு எப்படிப் பிரமை உண்டாயிற்றென்று கேட்பானுயின், அதற்கு "இது சர்ப்பம்இது இரஜதம்" என்னும் பிரமம எனக்குண்டாயிற்று என்று உத்தரம கூறுவான். இது வெனும் வடிவப் பிரமை யுண்டாயிற்று, சர்ப்ப வடிவ இரஜத

வடிவப் பிரம முண்டாயிற்று என்று ஒருவனும் விடை கூறுவ தில்லே. ஆதலால இரண்டாவது மததகின்படியும ஞான மிரண் டின் அங்கீகார்மும அதுபவ விருததமாம. ஆதலால இநதிரிய ஜந நிய அநதக்கரணநதின விருத்தியாகிய இதுவெனும வடிவஞானம் பிரமையாம. இதுவெனுமவடிவ ஞானஜநிய சாபபம் இரஜமுத லியவறறைக் கோசரிகளுடி இதுவெனும பதார்தததத்தை விஷயிப் பது, அல்லது இதுவெனும பதாரததததை விஷயிபபது அவித தையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானுபாசமம. இவ்வாற்றல் ஞான மிரண்டின் அங்கீகாரம் அநுபவத்தை அநுசரிதததன்று.

கஉ0. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநியஞான (தர்மிஞான) வாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

சாமாநிய ஞானவாதி இங்ஙனம கூறுகின்றார:—இரஜ்ஜுமுத லியவறறேடு இநதிரிய சையோக முண்டாகுமாயின் சாபப முத லிய அத்தியார முண்டாகின்றது. இநதிரிய சையோகமுண்டாகா விடின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லே; இத்தன்மைய அநவயவெதி ரேகங்களால் இநதிரியததிறகு அநிஷ்டானததோடுள்ள சையோ கத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாந்தன்மை பெறப்படடதாகின் றது. அநிஷ்டான இநதிரியங்களின் சையோகநதிற்கு அநிஷ்டா னுதின் ஞானவாயிலாகவே காரணததன்மை சமபவிகின்றது. வேறு வஷ்கயாய் அநிஷ்டான இநதிரியங்களின் சையோகநதின் உபயோகம அநதியாசததிற் சம்பவிக்கிறதில்லே. அநதியாசத்திற் குக் காரணததன்மை கூறின் சமபவியாது. ஏனெனின அநிஷ் டான இநதிரியங்களின் சையோக மின்றியும் அகங்கார முதலிய வற்றின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால அத்தியாசமாதி ரத்தில் அநிஷ்டான ஞானததின் சாமாநிய ஞானம எதுவாம். அகங்கார முதலிய அத்தியாசததிற்கு அநிஷ்டானம பிரத்தியக்கு சொரூபமாகிய ஆதமாவாம. அது ஸவயம பிரகாசமாம. சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசத்தினது அநிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் இநதிரிய சையோகத்தால் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு நிஜப்பிர காச ரூபிய அநிஷ்டானததின் சாமாநிய ஞானவாயிலாகவே இந தரிய சையோகத்திற்கு அத்தியாசத்தில் உபயோக மிருக்கின்றது; நேரே உபயோகமில்லே. ஆதலால் அநிஷ்டானத்தின் சாமாநிய

ஞானமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். அத்தியாசம் காரியமாம். யாண்டுக் காரியம தோற்றிக் காரணம தோற்றுதிருக்கின்றதோ, ஆண்டுக் காரியம வேறுவகையாற் சமபவியாமையின் காரணத்தின் கற்பணே உண்டாகின்றது. பிரம ஸ்தலத்தில இதுவெனும் வடிவப் பிரமை அதுபவ சித்தமன்று. என்றாலும பிரம வடிவ காரியத்தின் சாமாநிய ஞானமாகிய காரணமின்றிச சமபவியாமையின் சாமாநிய ஞானத்தின் கற்பணே உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு தர்மீ ஞானவாதிகளின் அது பொருந்தாது. அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய சாமாநிய ஞானத்தினை தர்மிஞானமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில சாமாநியஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்குக் காரணமெனக் கொளவோர பூர்வபக்ஷிகள. சாமாநிய ஞானத்தைக் கூறுத உபாத்தியாயர் சித்தாந்தியாவர். அவர வார்த்தையினைக கூறுவாம:—சாமாநியஞானமின்றியோ அத்தியாசமும் உண்டாகாவிடின் அத்தியாசத்திற்கு காரணமாக தன்மை சாமாநியஞானத்திற்பொருந்தும. அதிஷ்டானத்தின சாமாநிய ஞானமின்றிக கடாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாச மாத்திரத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மையிலலை. தர்மிஞானவாதி கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானத்தைக்கூறுகினறார. அவரை இதுகேட்கவேண்டும்:—கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரசையோகத்தாறரூண்டிய அநதக்கரணத்தினவிருத்தியாகிய சமூகிஞானமா? அலலதுசேதன சொரூபப்பிரகாசமேசாமாநியஞானமா? முதற் பக்ஷத்தைக்கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய அந்தஞானுவசினை பிரதம்மம உருவமின்றியதாம். ஆதலால்பிரதம்மகோசரமஅநதக்கரணத்தின்சாக்ஷாத்விருத்தியெனல்சம்பவியாது. இரண்டாவதுபக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்துச சொரூபப் பிரகாசம ஆவரிக்கப்பட்டதாம். அவ்வாவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினையும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளின், இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரிய சையோக மில்லாமலும சாப்பு முதலிய அத்தியாசமுண்டாதல் வேண்டும. ஆதலால் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று; இவ்வாறரூல் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானமின்மையால்அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநியஞானத்திற்குக் காரணமாதற்றன்மை

யின்மையால் அத்தியாசரூபகாரியத்தின் அநுபபத்தியினால் சாமா நியஞானம்மாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியின் கற்பனை உண் டாகிறதில்லை.

தாமிஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—சகல அத்தியாசத்தி னும ஆவரிக்கப்படாத பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானத்தினை ஏது வென்க்கூறின் கடமுதலிய அத்தியாசததில வியபிசாரம கூறுதல் பொருதும். அத்தியாச மாத்திரததிலோ ஆவரிக்கப்படட அல் லது ஆவரிக்கப்படாத சாதாரணப் பிரகாசம ஏதுவாம. பிராதி பாவிக அத்தியாசத்தில ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசம ஏதுவாம். எங்ஙனம: உபாததியாயரது மதத்தில் சாப்பமுதலிய அத்தியாசத திற்கேதுவாகிய இநதிரிய சையோகம அங்கிகரிகக்பட்டிருக்கின் றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திறகேதுவாகிய இநதிரிய சையோ கம் அங்கிகரிக்கப்படவில்லை; சமபவிக்கிறதுமில்லை. ஆதலால இந் திரிய சையோகதின் அபாவகாலதைய சாப்பமுதலிய அத்தி யாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அதியாசம இநதிரியசை யோகமினறியும உண்டாகின்றது. இவ்வியவஸ்தை சமபவிக்கின் றது. அங்ஙனமே எங்கள் மதத்திலும பிராதிபாவிக சாப்பமுத லிய அத்தியாசத்திற்கேது அநாவிருதப் பிரகாசமாம. ஆதலால் ஆவரண பங்கதின்பொருட்டசு சாப்பமுதலிய அத்தியாசதிற்கு முன் இதுவெனுமவடிவ சாமாநியஞானமாகிய பிரமையின் அபே ஷை இருக்கின்றது. கடமுதலிய அதியாசதிற்கு ஏது சாதா ரணப்பிரகாசமாம. ஆதலால் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசதின் சற் பாவத்தால் கடமுதலிய அத்தியாசதில் விருத்தியின் அபேஷை யில்லை. ஆதலால் சாமாநிய ஞானவடிவ விருதியின் அபாவகால த்தில் சாப்பாதி அத்தியாசமுண்டாகிறதிலலை. கடமுதலிய அத்தி யாசம் விருத்தியின்றி உண்டாகின்றதென்னுட வியவஸ்தை சமப விக்கினறது. தாமிஞானவாதியின் இக்கூற்றும அசங்கதமாம். ஏனெனின், பிராதிபாவிக அதியாசதிற்கு முன் இநதிரிய ஜநிய பிரமைவடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி நியமமாக உண்டாகின் றது. இதறகும் சங்கின் பொன்மை அதியாசத்திலும கிணற்று நீரின் கருமை அதியாசதிலும வியபிசார முண்டி. ஏனெனின் பிரம்மஞான மின்றி ஏதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது பிராதிபாஸிக அந்தியாச மெனப்படுகின்றது. சங்கிற்பொன்மையின் பாதமும, கிணற்று நீரிற் கருமையின் பாதமும் பிரம்ம ஞானத்

திற்கு முன்னரே சங்கின் வெண்மை ஞானத்தாலும் கீரின் வெண்மை ஞானத்தாலுமுண்டாகின்றன. ஆதலால் இதுவுபபாதிகாரணிக அந்தியாசமாம். இவ்விடத்தில் தமிழ்ஞான வாதியின் பிரக்கிரியை பிரதிபாவிக அதரியாசத்தில் ஆவரிக்கபபடாத பிரகாசத்திற்குக் காரணதன்மையின் நியமத்தால் சங்கினுமை ஜலத்தினுமும் சேதரத்தின சையோகத்தால் இதுவெனும்வடிவ அந்தக் கரை விருத்தியினால் வெளிபபடட சங்கின் அவரகின்ன சேதரத்தினும ஜலாவரகின்னசேதரத்தினும பொன்மை கருமைகளின் அதரியாசமுண்டாகின்றது. உபாதியாயுது மதத்தினிலோ சங்கினுமை ஜலத்தினுமை சேதரத்தின் சையோகமுண்டாகப பொன்மைற்ற கருமைற்றகளின அதரியாசமுண்டாகின்றது. இது வெனுமவடிவ விருத்தியின் அபிபகஷயில்லை. ஆதலால தாமிஞர வாதியை இதுகேட்கவேண்டுமே:—இதுவெனும வடிவ விருத்தி கரு விஷயம உருவமின்றிய கேவல சங்கு முதலிப திரவியமா? அல்லது உருவ விசிஷட சங்குமை உருவ விசிஷட ஜலமுமை இதுவெனுமை வடிவ விருத்திகரு விஷயமா? உருவத்தை விடடுக கேவல திரவியத்தின் விருத்தி விஷயஞசெய்கினறதெனக கூறின் அது பொருந்தாது. எனெனின கேவலதிர ஜாதிய விருத்திக்கு இது சபாவமாம உருவத்தின் விஷயஞ செய்கின்றது. உருவ விசிஷட திரவியத்தின்யும விஷயஞ செய்கினறது. கேவல திரவியத்தை நேத்திர ஜாதியவிருத்தி விஷயஞசெய்கிறதில்லை. உருவத்தைவிட்டுக் கேவல திரவியத்தை விஷயஞசெய்யின் கடத்தின சகஷு இந்திரியஜாதிய ஞானமுடையவனுகருக்கு கடத்தின் நீலத்தனமை முதலியவற்றில் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும. உருவமினறிய காறறு முதலிய திரவியங்களின் சாகஷுஷ ஞானமு முண்டாதல வேண்டும. ஆதலால் கேவலமை திரவியகோசர இதுவெனுமை வடிவ சாகஷுஷ விருத்தி சங்குமுதலியவறறின் சாமானியஞானருபமாகாது. உருவ விசிஷட சங்கைக கோசரிபபதாம. அங்ஙனமே உருவ விசிஷட ஜலத்தைக் கோசரிபபதும விருத்தி னின், இது கேடகத தகக தாம:—வெணமை உருவ விசிஷட சங்கினையும வெண்மை உருவ விசிஷட ஜலத்தினையுட அவவிருத்தி விஷயஞ செய்கின்றதா? அல்லது அதரியாதரூப விசிஷ்டத்தை விஷயஞசெய்கின்றதா? முதற் பகஷத்தைக கூறுமிடத்து வெண்மை உருவினை விஷயஞசெய்வ தாய் இதுவெனுமை வடிவ விருத்திக்குப பிறகாலத்தில் முன்னிருத

திகரு விரோதியாகிய பொன்மைப் பிரமமும நீலப்பிரமமும் உண்டாகா. ஆகலால் பொன்மைப பிரமதத்திற்கும நீலப்பிரம தத்திறகும முன வெண்ணிற விசிஷ்டசங்கு ஜலங்களின் இதுவெ னும்வடிவ ஞானம சமபவியாது. அங்ஙனமே அத்தியஸ்தரூப விசி ஷ்டகோசர இதுவெனும வடிவ விருத்தியினை அங்கீகரிக்கின்,சங்கி னிடத்து அதத்தியஸ்தமான பொன்மை நிறமும ஜலதத்திலதத்தியஸ்த மானநீலநிறமும மிருகின்றன.அதன் விசிஷ்டஞானமே பிரமமாம. அதனீப் பிரமதத்திறகு ஏதுவாகுஞ தனமையிற கூறுதலில் ஆதமா சிரயமுண்டாகுதலால சமபவியாது. அன்றியும தாமி ஞானவாதி இதுவெனும வடிவ ஞானமாகிய பிரமை வடிவமே அதத்தியாசத த்திற்கு ஏதுவாமென்று கொண்டிருக்கின்றனர. அதத்தியஸ்த ரூப விசிஷ்டத்தின் ஞானதத்திற்குப பிரமதத்தன்மையிருத்தலால பிரமை வடிவ தாமிஞானம அத்தியாசதத்திற்கு ஏதுவாமென்னும் தாமி ஞானவாதியின் கூற்விற்குப பங்கமுண்டாகும. இவ்வாறுல சங்கிற்பொன்மைப பிரமதத்திறகும ஜலதத்தில நீலத்தன்மைப் பிரம த்திற்கும முன அதிஷ்டானத்தின சாமாநிய ஞானம பொருதது கிறதிலலீல. அதிஷ்டான இநதிரியங்களின சையோகதத்தினது சம பவமிருக்கின்றது.ஆதலால சாமாநிய ஞானதத்திறகு வியபிசாரமும இநதிரியசையோகதத்திறகு வியபிசாரமின்மையு மிருதலால் அத்தி யாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானதத்திற்கும இநதிரியதத்திறகும உள்ள சையோகமாம; சாமாநிய ஞானமலதுவன்று. இது உபாதத்தியாயா மதமாம்.

கஉக. பிராசீன ஆசாரியராகிய தாமி ஞானவாதியின் மதம்.

பிராசீன ஆசாரியா தாமிஞான வாதியாம. தாமி ஞானத திற்குச சங்கின் பொன்மை முதலிய அதத்தியாசத்தில் எந்த வியபி சாரம சொலலப்படாதோ,அதறகுச் சமாதானம் இங்ஙனம கூறுகி ன்றார:—அதத்தியாசமாதத்திரதத்தில சாமாநிய ஞானம ஏது வன்று. ஆனல் அதத்தியாச விசேஷத்தில் சாதிருகிய ஞானதத்தனமை வடி வமாகச சாமாநிய ஞானதத்திறகுக் காரணத்தனமை சொல்லுதற்கு அந்தியாசங்களின் பேத் கதைக கூறுகின்றார:—பிராதிபாவிக அத்தி யாசம இருவகையினதாம. ஒன்றே தாமியின் விசேஷ • ஞானத் தால பிரதிபந்திக்கப்பட்டதாம். மற்றையது விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததாம. கரிய முதுகுடைமை முட்கோணதத்தன்

மை முதலிய விசேஷ தாமங்களின் ஞான மூண்டாயின் இராஜத அத்தியாச மூண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இராஜத அத்தியாசமோ விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படுவதாம். அங்ஙனமே சாப பமுதலிய அதிதியாசத்தினையும அறிந்துகொள்க. வெண்மை வடிவவிசேஷ தர்மத்தின் ஞானமூண்டாகியும, சங்கில் பீதகதன்மை (பொன்மை) அதிதியாசமும் ஜலத்திலிலதன்மை அத்தியாசமும உண்டாகினறன; ஆதலால் முற்கூறிய அதிதியாசம் விசேஷ ஞானத்தால பிரதிபந்திக்கப் படாததாம: அங்ஙனமே உருவமின்மையாகிய விசேஷ தாமத்தின் ஞானமுண்டாகியும், ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அதிதியாசமும விசேஷ ஞானத்தால பிரதிபந்திக்கப்படாததாம். கறகண்டில் கைபத்தியாசமும விசேஷ ஞானத்தால பிரதிபந்திக்கப் படாததாம. எனெனின ஆகாயம நீலநிறம ஏன்னும நிசசயமுடையவனுகும, அநேகமுறை கறகண்டில் மதுரத்தனமையின் நிசய முடையவனுக்கும ஆகாயத்தில நீலத்தனமை அத்தியாசமும பிரத்தியக்ஷத்தால கறகண்டில கைப்பத்தியாசமும் மூண்டாகின்றன. இவ்வாறுரல் இருவகையதிதியாசங்கள விருக்கின்றன. அவற்றில அநாதிய அதிதியாசமோ அநிஷ்டான அதிதியஸ்தங்களின் சாதிருசிய ஞானமின்மையே உண்டாகின்றது. அநிஷ்டானத்திலும் அதிதியஸ்தத்திலும் விரோதி தாமங்கள் இருக்கின்றன. ஆண்டுச சாதிருசியத்தின சம்பவமில்லை. ஒன்றறகொன்று வைதாமிய ஞானம் இருகயிலும முற்கூறிய அதிதியாச மூண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞானமும அவ்வத்திதியாசத்திறகு வதுவனறு. அஞல விசேஷ ஞானத்தால எதறகுப் பிரதிபந்த மூண்டாகின்றதென, அப்படிப்பட்ட இராஜதம் சாப முதலிய அதிதியாசத்தில் அநிஷ்டானத்திற்கு அதிதியஸ்தத்தைதோன்றுள்ள சாதிருசிய ஞானம எனுவாம. விசேஷ ஞானத்தால பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசத்தினையும சாதிருசியஞான ஜநியமெனக்கொள்ளாது துஷ்ட இநதிரிய சையோக ஜநியமாகவே கொள்ளுமிடதது, சுத்தியில இராஜதாத்தியாசத்தினப்போலத் துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால கரியிலும இராஜதாதியாச மூண்டாதல் வேண்டும். நெருப்பினுல எரிக்கபபட்ட கரிய கடையினைக் கரி என்பா. இரசசுவில் சாப்பாதத்தியாசத்தினபோலத துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் கடத்திலும சாபபாதத்தியாசம் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறுரல் விசேஷ ஞானத்தால் எதறகுப் பிரதிபந்த

முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பிராதிபாவிக அததியாசத்திலும சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். சாதிருசிய ஞானமும் சாமானிய ஞான வடிவ தர்மிஞானமேயாம. சுத்தியிலும் வெள்ளியிலும் வெண் பளபளப்பு வடிவ சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இரஜ்ஜுவிலும் சாப்பத்திலும பூமியின சமபாதம நீட்சி என்னும் சாதிருசிய மிருக்கின்றது. புருஷனிடத்தும தாணுவிலும உயர்ச்சியாகிய சாதிருசிய மிருகின்றது. இவ்வாறு அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களில சமான தாமமே சாதிருசிய பதார்தமாம. அவற்றின் ஞானத்தினச சாமானியஞான மென்றும, தர்மிஞானமென்றும கூறுதல சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படும் பிராதிபாவிக அத்தியாசம் எதுவோ, அதனிடத்துச்சாதிருசிய ஞானவடிவ தாமிஞானமே ஏதுவாம. துஷ்ட இருதிரிய சைதியாசத்திறகுச சாதிருசிய ஞான வாயிலாக முற்கூறிய அத்தியாசதத்தில் உபயோகமாம.

கஉஉ. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் உபாத்தியாயரது சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாதத்தியாயரை அநுசரித்தவர இவ்வாறு கூறுகினறனர்:— பிரமாத்திருதோஷ பிரமாணதோஷபிரமேய தோஷங்களால தர்மி ஞானம் பிரதிபாதிக்கப்படுமே அத்தியாச முண்டாகின்றது. சாதிரூபியஞானதினே முறகூறிய அத்தியாசதற்கு ஏதுவெனக் கூறின் பிரமாதாவின தாமம ஞானமாகினறது. ஆதலால் பிரமாத்திரு தோஷதால அததியாசதின ஹேது உண்டாகின்றது. சாதிருசியத்தினே அதியாசதற்கு ஏதுவெனக் கூறின் விஷயதோஷம உண்டாய் அததியாசதற்கு ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம் பிரமாத்திரு தோஷமாகிய சாதிருசிய ஞானதினே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் கரியில உருவ அததியாசதின ஆபாதக (அடைறவி)கு பரிகார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே விஷய தோஷமாகிய சாதிருசியதினே அததியாச ஹேதுவெனக் கொள்ளினும முற்கூறிய ஆபாதகியின் பரிகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமாகிய தாமிஞானத்தினே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளுதல் பயனின்மையாம' என்றிவ்வாறு உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர கூறின் அதறகுத் தாமி ஞானவாதியின சமாதானமிதுவாம. தூரதேசசந்தினின்றும் சமூத்

திர ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் பிரமமுண்டாகின்றது. அதுவுமவிசேஷ ஞானத்தால பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசமாமு. ஏனெனின் ஜலத்தில் வெண்ணிறம் ஜலத்தன்மை என்பவற்றின் ஞானத்தால நீலக்கற பிரமத்திற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகினறது. ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் சாதிருசிய மில்லை. ஆலை சமுத்திர ஜலத்தால் நீல நிறத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலக்கலலின் பிரம முண்டாகினறது. ஆடு நீல உருவத்தின் ஞானமே பிரமவடிவ சாதிருசிய ஞான மாம. ஆதலால் பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம. சொரூபமாகச சாதிருசியம் எது வன்று. அன்றியும உபாதியாயரை அநுசரித்தவா இங்ஙனம கூறுகின்றனா:—கரி முதலியவற்றில வெளளி முதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்தியைப பரிகரிக்கற பொருடசெ சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை முற்கூறிய அத்தியாசத் திற்குக் காரணமாகக் கொணடிருகின்றனா. அதிஸ்டான அத்தி யலதங்களில சமான தாம வடிவ சாதிருசிய மெதுவோ அதனுடு இநதிரியநதிற்குள்ள சுவசையுக்த தாதானமிய வடிவ சமபநதமே சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம. சமுத்திர ஜலத்தில நீலக கல்லின அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய பிரம சொரூப சாதிருசிய ஞானமிருக்கின்றது. அதன் சாமக்கிரி தோஷமுடைய இநதிரியத் திற்கு ஜலத்திலுள்ள சையோகமாம. இவ்வாற்றால சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி எதுவோ அதுவே முறகூறிய அத்தியாசத் திற் கேதுவாம. சாதிருசிய ஞானத்தின அத்தியாசத்திற் கேது வெனக் கொள்ளினும சாதிருசிய ஞானத்தில இநதிரிய சமபநதத் திற்குக் காரணத்தன்மை அவசியம அங்கீகரிகக படுகின்றது. ஆதலால, சாதிருசிய ஞானத்தின காரணத்திற்கே அத்தியாசத் திற் காரணத்தன்மை உசிதமாம. அவ்விரண்டற்கும இடையில் சாதிருசிய ஞானத்தை அங்கீகரித்தல பயனின்மையாம. சங்கின் பீதத்தன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில இநதிரிய சமபநதத்திறகே காரணத்தன்மை இருக்கின்றது. அநத ஞானத்தில சாதிருசிய ஞானம் சமபவிக்கிறதில்லை. ஆதலால யாண்டுசாதிருசிய ஞானத் தின் அபேக்ஷை இருகின்றதோ, அண்டமே சாதிருசிய ஞானத் தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திறகுக் காரணமாம. சாதிருசிய ஞான த்திற்குக் காரணத்தன்மை யில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக் கிரிகரு அத்தியாசத்தின் காரணத்தனமை அங்கீகரிக்கின், சகல

அத்தியாசத்திலும ஒரு இருதிரிய சையோகத்திற்கே காரணத் தன்மை பெறுபடுவதா யிருததலின் இலாகவமாம. சாதிருசிய ஞானத்திறகுக் காரணததன்மை அங்கீகரிக்கின், விரூப அத்தியா சத்தில இருதிரிய சையோகத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரி க்து, சாதிருசிய அததியாசததில சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத் தன்மையை அங்கீகரிதததலில அத்தியாசத்திறகுக் காரண மிரண் டிணைக் கற்பித்தலால் கௌரவமாம. ஆதலால் யாண்டுச் சாதிரு சிய ஞானத்திற்கு ஏது கூறுகின்றீரோ, அண்மை சாதிருசிய ஞான த்தின் சாமகரியாகிய, இருதிரிய சமபந்தமே அததியாசதத்திற்கு ஏதுவாம.

இவ்வாறு உபாதத்தியாயரது சங்கைக்குத் தார்மீநாளவாதி இச் சமாதானம் செய்கின்றார்:—இருதிரிய சமபநதத்தால ஞானத்தின உறபததியே கண்டிருக்கின்றோம. ஆதலால இரஜத முதலிய விஷ யங்களின் உறபததி இருதிரிய சம்பநதததால் சமபவிக்கிறதில்லே. சாதிருசிய ஞானத்திணை அததியாசத்திறகு ஏதுவெனக்கொள்ளின் காரண மிரண்டின் கறபனை கௌரவமெனப்படடது; அது அச ங்கதமாம. ஏனெனின் தாமிஞான வாதிகருக் காரண மிரண்டைக் கற்பிதததலில் எபபடி இருமைச சங்கைபின் கறபனமிருக்கின்ற தோ, அப்படியே உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானத் தின் சாமகரியினை அததியாசதத்தின் காரணமெனக் கறபிதததலில் காரணதிறகு அதிக சரீர கறபனமாம. சாதிருசிய ஞானசாமக் கிரியின் சேரூபததில அடஙகியது சாதிருசிய ஞானமாம. ஆத லால் உபாத்தியாயரது மதததில் சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரி அதிக சரீரமுடைய அத்தியாசததின் ஏதுவென்று கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறறால் இலாகவகௌரவங்களோ இரண்டு மதஙகளிலும சமமாம. ஞானத்தின சாமக்கிரியினுல விஷயத்தினது உற்பததி யின் அசம்பவ வடிவ யுகதியின் விரோதம உபாத்தியாயரது மதத தில அதிக தோஷமாம. ஆதலால சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற் கேதுவாம. சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி ஏதுவன்று.

கூஉ. உபாத்தியாயர் சாதிருசியஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதலை கண்டித்தல்.

இவ்வாறு தாமி ஞானவாதிகள் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடிவாகச சாமாநிய ஞானத்திற்கு விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்தி

க்கப்படும் அதனியாசத்தில் காரணதத்தன்மை கூறுவாராயின், இவ் வாறு உபாதனியாயர் மதத்திற சமாதானமுளது:—விரூபத்திலும அதனியாசமிருத்தலால் சகல அதனியாசங்களிலுமோ சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆனல் கரிமுதலிய வற்றில் வெளிமுதலிய அதனியாசத்தைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு விசேஷஞானத்தால பிரதிபந்திகப்படுமெ அதனியாசத்திற்மூனே சாதிருசிய ஞானத்திற்கு வத்துதன்மை அங்கீகரித்திருகின்றனர். ஆண்டுமெ வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தில எங்ஙனமெ கரியமுதுகு முக்கோணத்தன்மை முதலிய விசேஷ தாமங்களின ஞானமெ அத னியாசத்திற்குப பிரதிபந்தகமோ, அங்ஙனமே விசேஷ தாமஞானத் தின் சாமக்கிரியும அதனியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாயிருத்தலின், கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அதனியாசத்தின் ஆபத்தியுண் டாகிறதில்லை. ஆதலால சாதிருசிய ஞானத்திற்கு அதனியாசத்தின் ஏதுத்தன்மை அங்கீகரித்தல பயனிலதாம. அங்ஙனமன்றே:—எப் பதார்த்தத்தின ஞானம் எதில பிரதிபந்தகமாகினறதோ, அபபதா ர்த்தத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியும அதற்குப்பிரதிபந்தகமாம என்பது நியமம். எங்ஙனம்: பாவத்தில வருகியினது அநுமிதியின் பிரதிபந்தகம வருகியபாவத்தின் ஞானமாம. அதன் சாமக்கிரி வருகி யபாவ வியாபபியத்தின் ஞானமாம. எனெனின் வியாபபியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம வருகி வியாப்பியம தூமமோ, அதன் ஞானத்தால் வியாபக வருகி யின் ஞானமுண்டாகினறதோ, அங்ஙனமே வருகியபாவத்தின் வியா பபியம ஜலமுதலியனவாம. அவற்றின் ஞானத்தால் வருகியின் அபாவத்தினது ஞானமுண்டாகினறது. ஆதலால வருகி யபாவத் தினது ஞானத்தின் சாமகிரி வருகியபாவத்தினது வியாப்பியத் தின் ஞானமாம. வருகியினது அநுமிதியினது பிரதிபந்தகம வருகி யபாவத்தின் ஞானமாம. அவ்வருகியபாவ ஞானத்தின சாமக்கிரி யாகிய வருகியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின ஞானமும வருகியது மிதியின் பிரதிபந்தகமாம. இவ்வர்த்தமுல் பிரதிபந்தக ஞானத்தின் சாமக்கிரியும பிரதிபந்தகமாகின்றது. பிரதிபந்தகத்தின சாமக்கிரி யினெப பிரதிபந்தகமெனின், தாகத்தின் பிரதிபந்தகமாகிய மணி ஏதுவோ, அதன் சாமகிரிக்குத தாகத்தின் பிரதிபந்தகத்தன்மை யின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும பிரதிபந்தகஞான த்தின் சாமக்கிரிகருப் பிரதிபந்தகத்தன்மையை அங்கீகரித்தலில்

வியபிசாரமில்லை. இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தக மாகிய விசேஷ ஞானம எதுவோ அதன் சாமக்கிரியும் அத்தியா சதின பிரதிபந்தகமாம. சுத்தியில் வெள்ளி யதியாசதின் பிர திபந்தாம நீலத்தன்மை உருவ விசேஷதாமத்தின் ஞானமாம். அதன சாமக்கிரி நீலபாகதைத வியாபித்த நேத்திர சையோக மாமு. அதுவும வெள்ளி அதியாசதின் பிரதிபந்தகமாம். வெனி னின் நீலபாகதில் சுதியோடு நேதிர சையோகமுண்டாகச கூநிஞானமே உண்டாகின்றது; வெள்ளிப்பிரீமமுண்டாகிறதில்லை. சுதியின் கருமைக்கு வேறுன பாகமாகிய வெண் பளபளப்புத தனமையுள்ள இடம எதுவோ அதனெஞடு நேதிரதின் சையோக முண்டாக வெள்ளிப பிரமமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால நீல உருவமுடைய காமியின் ஞானம வெள்ளி அதியாசத்தின் பிரதி பந்தகமாம். நீல உருவதினை ஆசிரயத்தோடு நேத்திரத்தின் சை யோகசமபந்தமும, அங்ஙனமே நீல உருவத்தோடு நேநிதிரதின் சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமும பிரதிபந்தகஞானதினை சாமக் கிரியாம. ஆகவே வெள்ளி அத்தியாசத்தின பிரதிபந்தகமாம. கரியினெஞடு நேதிரதிரதின் சமபந்தமுண்டாயின் அப்போது நீல உருவ விசிஷ்டத்தினெஞடுதான உண்டாகின்றது. ஆதலால் கரியி னெஞடு நேநிதிரத்தின் சையோக்மும அதன் நீல உருவநெஞடு சையுக்த தாதாணமிய சம்பந்தமும, வெள்ளிப் பிரதிபந்தக ஞானத தின் சாமகிரியாயிருக்க, கரியில வெள்ளி அதியாசத்தின பிரா ப்திப்பே யில்லை. அதனெப பரிகரிதகறபொருட்டே சாதிருரிய ஞான த்திற்கு அதியாசதின் எதுத்தன்மையை அங்கிகரிதல பய னினமையாம.

கஉச. தர்மி ஞானவாதியினுல் உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷமும் அதன் பரிகாரமும்.

புண்டரீக (தாமரை) வடிவமாக கதகரிகப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப் பிரமம உண்டாகின்றது. விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தில புண்டரீகப்பிரமம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சாதிருரிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு வேதுவாம என்னும இதுதோவந்ததை உபாதி யாயா மதததில் தாமி ஞானவாதி கூறுகின்ருர். அதறகும் அத்தி யாசப் பிரதிபந்தக விசேஷ ஞானதின் சாமக்கிரியினை அதியாச தின் பிரதிபந்தகமாகக் கொள்ளுதலால் சமாதான முண்டாகின்

தது:—விஸ்தார விசிஷ்ட படத்தோடுண்டாம் நேத்திரதத்தின் சம்பந்தம் படத்தின் விசேஷ ஞானதத்தின் சாமக்கிரியாம். பாண்டு விலதரிக்கப்பட்ட படததோடு நேதத்திரதத்தின் சம்பந்த மூண்டாகின்றதோ, அண்டுப் புண்டரீக அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லே. யாண்டுப் புண்டரீக வடிவ படத்தோடு நேத்திரதத்தின் சமபந்தமுண்டாகின்றதோ, அண்டுப் படத்தின் விசேஷ ஞானதத்தினது சாமக்கிரியின் அபாவமிருத்தலால் புண்டரீகாதத்தியாச முண்டாகின்றது.

யாண்டுச சமுத்திரஜலத்தின் சமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது. ஏனெனின நேத்திர சைபுஷ்ப காதான்மிய சமபந்தம வெண்மைக்குண சொரூப விசேஷஞானதத்திற்கு ஏதுவாம. சாகூஷ ஞானதத்திற்கு ஏது ஜலதோடு ஆலோக சையோகமுமாம். அங்ஙனமே ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷத்தின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியகூமு முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றல் சமுத்திரத்தினது ஜலசமுதாயத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியில் மூன்று பதார்த்தங்க ளிருக்கின்றன. க. வெண்மை உருவதோடு நேத்திர சையுக்த காதான்மியம், உ. ஆலோக சையோகம, ங. ஜலராசித்தன்மையின வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரதியகூம் என்னும இமமூன்று மிருத்தும, சமுத்திரதின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால விசேஷ தரிசனதின் சாமக்கிரிக்கு அத்தியாசதினது பிரதிபநதகத தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது.

அங்ஙனமாயினும் பிரதிபநதகமின்மிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமகிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபநதகமாம. பிரதிபநதகத்தோடு கூடிய விசேஷ தரிசனதத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபநதகமன்று. யாண்டுச் சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில நீலக் கற்றலத்தின் அதத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச சமுதத்திர ஜலத்தில் நீல உருவதத்தின பிரமமுண்டாய் நீலச்சியின அதத்தியாச முண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் பிரமஞானமிருக்க, ஜலதத்தில் வெண்மை உருவதத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் ஜலத்தின் விசேஷ தாமமாகிய வெண்மை உருவம் எதிலோ அதன் ஞானதத்தைப் பிரதிபநதிப்பது நீல உருவதத்தின் பிரமமாம். அங்ஙனமே தூரத்தன்மைத் தோஷத்தினுல் ஜலராசித்தன்மையும் வியஞ்

சகமான அலைமுதலியவற்றின் பிரத்தியகூமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் தூரத்தன்மைத தோஷமாம. ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்கு விரோதியா யிருத்தலால் சமூதத்திரஜல சமுதாயத்தில் நீலக்கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது; அதன் பிரதிபந்தமுண்டாகிறதில்லை. விரிவாய்ச சொல்வதிலென் ? சகல காரணங்களினின்றும தமது காரியோற்பத்தி பிரதிபந்தக மின்மியதனுலேயே உண்டாகின்றது. பிரதிபந்தகமிருக்க எந்தக் காரணத்தினுலும காரியமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமும் சகல காரியங்களின் சாதாரண காரணமா யிருத்தலால் பிரதிபந்தமிருக்க நேத்திர சையோகமுதலிய சகல அசாதாரண காரணங்களின் சற்பாவத்தினும் விசேஷஞானத்தின் சாமகிரியில்லை. எனெனின் சகல காரணங்களோடுங் கூடிய காரணத்தினைச் சாமக்கிரி என்பர். யாண்டு அநேக காரணமிருந்தும ஒன்றில்லையோ, அண்டுச் சாமக்கிரி உண்டாகிறதிலை. இவ்வாற்றால் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கு வெண்மை யுருவத்தின் ஞானத்தினுமு, தூரத்தன்மைத தோஷத்திற்கு ஜலராசித்தன்மை ஞானத்தினுமு பிரதிபந்தகத் தன்மை இருக்கின்றது. அதற்பிரதிபந்தகமிருக்க, பிரதிபந்தக மின்மையினுல் நிகழும விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியின்மையால் நீலக்ஷஜூழுதின் பிரமம சமபவிக்கின்றது. ஈண்டு இப்பொருள் அறியத்தக்கதாம :—சமீபத்தினுள்ள புருஷனுக்குப் பிரகாசமுடைய தேசத்தில நேத்திர சையோக முண்டாகியும் நீல உருவத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆகலால் ஜலத்தில் நீல உருவத்தினது பிரமத்திற்கு விசேஷ ஞானத்தினுலாவது அதன் சாமக்கிரியினுலாவது பிரதிபந்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததா யிருத்தலின் ஜலத்தின் வெண்மை யுருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுக்தத்தாதான்மிய சமபந்தமுண்டாகியும் ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. தாமிஞான வாதியின் மதத்தில முறைகூறிய பிரமமே சாமாந்தியஞானத்தன்மை வடிவத்தால் சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக்கற்றல அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம; உபாதத்தியாயரது மதத்தில் தோஷத்தன்மை வடிவத்தால் விசேஷ ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமாம, அல்லது பிரதிபந்தத்தின் பாவமின்மிய விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின்

அபாவத்தைச் சம்பாதித்தல் வாயிலாகச் சிலாதல அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இவ்வாறுரூல் உபாத்தியாயரது மதத்தில்' சாமாந்திய ஞானமாகிய தாமிஞானதற்கு அத்தியாசதற்குக் காரணமாதற் றன்மையிலலீ. என்றாலும் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளி யத்தியாசத்தின் அபாவம் சமபவிக்கின்றது. ஆதலால அதத்தியாசத்தில் தர்மி ஞானத்தினது காரியததன்மையின் அபாவத்தால் காரியம் சம்பவியாமையின் தர்மி ஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவப்பிரமாவிருத்தியைக் கற்பித்தல் சமபவியாது. இவ்வாற்றால் அநுபவாதாரமாகவாவது காரியஅநுபபததியினலாவது இதுவெனுமவுடிவ விருத்தி அங்கிகரிக்கப்படடிருந்ததனீ விலக்கினர.

கஉடு. உபாத்தியாயரது மதத்தில் தர்மிஞானவாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—விஷயத்தோடு இந்திரியத்தின் சமபநதமே அந்தக்கரணத்தின் விஷயாகார விருத்திக்கு ஏதுவாம். சுத்தி முதலிய விஷயங்களோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாக இதுவெனும வடிவ விருத்தி செவ்வையாக உண்டாகாது. வேறிடத்துப் பொருந்துதல் உண்டாயின் விஷயத்தோடு இநதிரியத்தின் சையோக முண்டாகியும் அவ்விஷயத்தின் ஞான வடிவ விருததி உண்டாகிறதில்லீ. வேறிடத்துப் பொருநதுதலின் றியதற்கு விஷயத்தோடு இநதிரிய ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்க முண்டாயின் அவ்விஷய வடிவ விருத்தி அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் வேறிடத்துப் பொருநதுதல் வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் இன்மையோடு கூடிய நேத்திர சையோகததால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றை விஷயஞ செய்வதாய் அநதக்கரணத்தின் இதுவெனும வடிவ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தி நேத்திர முதலிய பிரமாண ஜந்தியமாயிருததலாலும் சுத்தி முதலியவற்றின் பாதிகசப்படாத இதுவெனுந் தன்மையைக் கோசரிப்பதாயிருத்தலாலும் பிரமை வடிவமாகின்றது. இவ்வாற்றால் காரண சற்பாவத்தால் இதுவெனும வடிவப் பிரமையின் கற்பனம் அங்கீகரிக்கின், உபாத்தியாயரது சமாதானம் இங்ஙனமாகின்றது:—

நேத்திர சையோகமுதலியவற்றால் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனல் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்திய மாகின்றது. இது இரஜதம் என்பதாகத் தனது காலத்தில் உற்பத்

தியாகிய மித்தியாரஜதத்தினை விஷயஞ்செய்வதாய் உண்டாகின்றது. ஆகலால அவ்விருத்தி பிரமவடிவமாகின்றது; பிரமையாகிறதில்லை. உபாதியாயரதமதத்தின் நிச்சயம் இதுவாம:—தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தில் விஷயசைதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் காரியதத்திற்கு எதிர்முகமாகுந தன்மை வடிவினதாகியகூஷாபமுண்டாய்ச் சாப்பமிரஜதமுதலியவடிவ அவித்தையின் பரிணமமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகத்தின் பிற்கணதத்தில் அவித்தையில் கூஷாபமுண்டாகின்றது. அதன் பிற்கணதத்தில அவித்தையின் சர்பமிரஜத முதலிய பரிணமமுண்டாகின்றது. எந்தகூஷணதத்தில் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய அவித்தையின் பரிணமமுண்டாகின்றனவோ, அதே கூஷணதத்தில் அசசர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றினை விஷயஞ் செய்வதாகிய இது இரஜதமென்னும் அநதக்காரணத்தின் விருதத வடிவ ஞானமுண்டாகின்றது. எநதத் துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் அவித்தையில கூஷாபவாயிலாக சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின உற்பததி உண்டாகின்றதோ, அதே சையோகத்தால் அந்தக்காரணத்தின் பரிணமவடிவ விருத்தியாகிய ஞானததின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

இநதிரிய சையோகததிற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் ஞானதத்தின உற்பததி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர. நேத்திரசையோகத்தால் ஒரு கணதத்தின் மறைப்பினால் சாப்பமிரஜத முதலியவற்றிற்கு உற்பததி சொல்லப்பட்டது. ஏனெனின் நேத்திர சையோகத்திற்குப் பிற்கணத்தில் அவிதையின் கூஷாபம சொல்லப்பட்டது. அதன்பிற்கணத்தில் சாப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அவித்தையின் கூஷாப காலத்தில் விருத்தி ஞானதத்தின் உற்பத்தி சமபவிக்கின்றது. அதன் பிற்கணத்தில் அவனவாகிய இரஜதமுதலியவற்றிற்கு ஞானகாலத்தில் உற்பத்தி கூறுதலில் விரோதத தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும விரோதமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகும் அவித்தையின் அவஸ்தையினை கூஷாபமென்பர். எங்ஙனம் காரியத்திற்கெதிர்முகமாய் அவித்தைதனது காரியமாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை ஆக்குகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்காரணமும் நேத்திர சையோகததால் ஞானவடிவ காரியத்தின் அபிமுகமாய் ஞானத்தினை ஆக்குகின்றது. ஆதலால் அவித்தைக்கும் அந்தக்காரணத்திற்கும் தமது காரியாபிமுக அவஸ்தைக்கு மறைப்பின்றியபின் ஒரு

கூணமிருக்கின்றது. அதனின் இரண்டாவது கூணத்தில் அவித்தையின் சாப்பம இரஜத முதலிய பரிணமமுணடாகின்றது. அதே கூணத்தில் அநதக்கரணததின் ஞானரூப பரிணகமுண்டாகின்றது. நேத்திர சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணதத்தில் எந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியைக் கூறுகின்றனரோ அது கூணகாலம் அதிசூகூமமாம். ஆதலால் காரியாபிமுக அவஸ்தையின் கூணமும் காரியத்தினது உறபததியின் கூணமும் ஒரேகாலமாம் என்னும் அபிப்பிராயத்தாற் கூறுகின்றனர. இவ்வாற்றால் இரஜஜு சுத்தி முதலியவறறோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின் சையோகததால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாகிய ஞானமும் விஷயாவசின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணமமாகிய சர்ப்பமிர ஜதமுதலியனவும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற்கு விஷய விஷயித்தன்மையுண்டு. ஆதலால் அநதக்கரணத்தின் பரிணமமாகிய விருததி ஞானமும் துஷ்ட இந்திரிய சையோகஜந்ய மாம்;மிதியாபதார்ததகோசரமுமாம்.ஆதலால்அதுபிரமமாம;பிரமையன்று. தாமிஞானவாதியின் மதததில் அவித்தையின் கூோப த்திற்கு ஏது சாமாநிய ஞானமாம். ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில்கூோப முடைய அவித்தையின் பரிணமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. பிற்காலத்து உண்டாகும் பதார்த்தம் பிரத்தியகூ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் சாபபம இரஜதமுதலிய மிதியாபதார்த்தங்களாகாது ;சுத்தி இரஜ்ஜு முதலியனவாயிருத்தலின் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி பிரமையாம. சாப்பமிரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞசெய்வது அவித்தையின் பரிணமமாகிய பிரமவிருத்தியாம். இக்காரணத்தால் தாமிஞானவாதியின் மதததில் பிரமவிருத்தியேநதிரியகமன்று. நேரே இநதிரிய சமபநதத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது ஐந்திரியகமெனப்படுகினறது. பிரமவிருத்தியின் அதிஷ்டானமாகிய இதுவெனும் வடிவவிருததியாதோ,அதன்உற்பத்தி வாயிலாகப் பரம்பரையாய்இந்திரியசமபநதத்திற்குப் பிரமவிருததியில உபயோகமிருக்கின்றது; நேரே இலலை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உபாதான வடிவ அவித்தையில் கூோபத்திற்கு நிமித்தம் தோஷமுடைய இநதிரிய சையோகமாம்; ஆதலால் ஒரே இநதிரிய சையோகததால் அவித்தையின் பரிணமமாகிய சர்ப்ப

மிரஜத முதலியனவும், அவற்றை விஷயஞ்செய்யும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி பிரமரூபமாகவோ உண்டாகின்றது. சாக்ஷாத் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. இந்திரிய சம்பந்தத்தால் எந்த இதுவெனும் வடிவவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது தனது காலத்தில் உற்பத்தியாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகின்றது. ஆதலால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்றிவ்வா றுண்டாகின்றது. கேவலம இதுவெனும பதார்த்ததைக் கோசரிப்பதாகிறதில்லை.

கஉசூ. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாத்தியாயரது மதத்தில் இச்சங்கை உண்டாகின்றது :—எப்பதார்த்தத்தோடு இந்திரியதத்தின் சமபந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிப்பதாகவே விருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அந்தியத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்திய கோசர விருத்தி உண்டாகுமாயின், கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் படகோசர விருத்தியும் உண்டாதல்வேண்டும். வெகுவாய்ச் சொல்லுவதிலென்ன? ஒரு பதார்த்ததோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாயின் சகல பதார்த்த கோசர விருத்தியின் ஆபத்தியால் சகல்புருஷாகளும அநாயாசமாகச சர்வஞ்ஞாகளாதல்வேண்டும். ஆதலால் அந்திய பதாரதததோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்தியகோசர விருத்தி சமபவியாது. ஆனால் எதனோடு இந்திரியதத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிக்கும விருததியே உண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் இரஜ்ஜுசுத்திமுதலியவற்றோடு நேத்திர சையோகத்தால் உற்பத்தியாகிய விருததி சாப்ப ரஜ்தாதிகோசரமெனறு கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அது சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம் :—சுவசம்பந்தத்தோடும் தனது தாதான்மிய முடையதனோடுமே இந்திரிய சமபந்தத்தால் சுவகோசர விருத்தி உண்டாகினறது. விருத்தியின் விஷயம் சுவபதததின அர்த்ததமாம். எந்தப் பதார்த்ததனை விஷயஞசெய்யும் விருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்

தின் சம்பந்தம், அல்லது அப்பதார்த்தத்தின் தாதான்மிய முடை யதனேடு இதரிரியத்தின் சம்பந்த முண்டாதல்வேண்டும். பிரம விருத்தியின் விஷயம் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவாம். ஆண்டு விரு த்தியின் விஷயத்தினேடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகவில்லே. ஆனல் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றேடு நேதத்திரத்தின் சமபந்தமுண்டாயிருக்கின் றது. ஏனெனின் அதியஸதத்திற்கு அதிஷ்டானதேடு தாதா ன்மிய சம்பநத முண்டாகின்றது. சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையை அவசியேதகஞ் செய்வனவா யிருத்த லின் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியனவும் சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான மெனப்படுகின்றன. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலிய வற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுததி முதலியவற்றின் சம்பநதத்தால் உற்பததியாகிய விருத்திக்குச் சர்ப்பமிரஜத முதலி யனவும விஷயங்களெனல் பொருநதும். கடத்தில் படத்தின் தா தான்மிய மில்லே .ஆதலால்கடஇநதிரியங்களின் சமபநதத்தால் உற் பத்தியாகிய விருதநதி படகோசரமாகாது. இவ்வாறருல் ஒரு பதார் த்ததின் சமபநதத்தால் உறபத்தியாகிய விருதநதி சகல பதார்த்த ங்களேயும் கோசரிப்பதாகாது. பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமான எப் பதார்த்தத்திலும எலலாவற்றின் தாதான்மியமும மில்லே. பிரஹ்மத் தில் சகல பதாரதநதங்களின் தாதான்மியமும மிருக்கின்றது. ஆனல் பிரஹ்மம்அசங்கமாம். அதனேடுஇநதிரியத்திறகுச்சமபநதமுண்டப வியாது. ஆதலால் ஒரு பதாரதநதநேடு இநதிரியதநதின் சமபநத த்தால் விருநதி உணடாகவே சாவகாசநதனமையின் ஆபத்தி இல்லே. தாமிஞான வாதியின மதத்தில சாப்பம இரஜத முதலிய ஞேயமும், அவறறின ஞானமுமாகிய இரண்டும அவிததையின் பரிணமமாம. உபாததியாயதது மதத்தில சாப்பம் இரஜதம முத லியனவோ அவிததையின பரிணமமாம. அவறறின ஞானம முற் கூறியபடி அநதக்காரணத்தின் பரிணமமாம. அவ்வநதக்காரண த்தின் பரிணமம் இநதிரிய சமபநதத்தால உண்டாகின்றது; ஆத லால் ஈந்திரியக மென்பர். இவ்வாறருல சாபபு மிரஜத முதலியவற் றேடுநேத்திரசையோகநதின் அபாவமுண்டாகியும, இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றேடுஇஷ்டநேதநதிரசையோகத்தாற் ரோனியசாகூ ஷப்பிரமவிருதிக்கு விஷயம் சாப்ப மிரஜத முதலியனவா மென் பது உபாத்தியாயது மதம். "சகூ ஷவினல சாப்பத்தைப் பார்க்கின்

றேன், சகூஷ்வினல் இரஜதத்தைக் காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவ்சாம்பத்தினலும் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றைக் கோச ரிக்கும் பிரமவடிவ சாகூஷ விருத்தியே சித்தமாகின்றது. இரஜ்ஜூசுக்தி முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவ ப்பிரமாவிருத்தியில் அபிவியக்தமான (வெளிப்பட்ட) சாகூஷி கோ சரத்தன்மை சர்ப்பரஜதாதிகளுக்குத் தாமிஞானவாதிகள் அங்கீகரி த்திருக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் முற்கூறிய அநுவியவசாயத் தின் விரோத மிருக்கின்றது.

கூஎ. தர்மிஞானவாதி அத்தியாசத்தில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமுளதெனலும், உபாத்தியாயர் சங்கின் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில் நேத்திரத்தின் சாகூஷத் உபயோகமுளதெனலும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார் :—சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் பிரகாசமோ சாகூஷிவடிவமாம. ஆனல் அபிவியக்த சாகூஷியினுலேயே அவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாகூஷியின் அபிவியஞ்சகமாகிய இதுவெனும்வடிவவிருத்திநேத்திர ஜக்கியமாயிருத்தலால் பரம்பரைபாகச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற் றின் சாகூஷி வடிவப் பிரகாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருக்கின்றது. ஆதலால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் ஞானத் தில் சாகூஷத்தன்மை வியவகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் தாமிஞானவாதியின் மதத்தில் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றிற்குச் சாகூஷிபாவியத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும, முறகூறிய அநுவியவ சாயத்திற்கு விரோதமில்லை. இங்ஙனம கூறுதலும அசங்கதமாம். எனெனின் முற்கூறியஸ்தலத்திலோ பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருந்ததலால் சாகூஷத்தன்மை வியவகாரத்தின் நிர்வா கம் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும சங்கில பீதப் பிரமமுண் டாகின்றது. ஆண்டுப் பரமபரையாகவும நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. எனெனின் உருவமின்றிய கேவல சங்கிலோ நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆதலால் உருவ விசிஷ்டத் திற கூறுமிடத்துச் சங்கின் வெண்மை உருவம கிரகிகப்படுமா யின் பீதத்தன்மையின் அத்தியாச்ம உண்டாகீாது. இககாரண த்தால் அத்தியஸ்த பீதஉருவ விசிஷ்டத்தில் நேத்திரத்தின் யோக் கியதை அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். அது தாமிஞானவாதியின்

மதத்திற்சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் ஐந் திரியகத்துவம இல்லையென்பது தர்மிஞானவாதியின் மதம். இவ் வாறு உருவமின்றிய கேவல சங்கு ஞானத்திலேனும் உருவ விசி ஷ்ட சங்கு ஞானத்திலேனும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக் கிறதில்லை. உபாதத்தியாயரது மதந்தில் சங்கினுடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமே பிதவடிவ அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அந்த நேத் திரத்தின் சம்பந்தம உருவமினறிய கேவல சங்கினுலேனும் வெ ண்மை உருவ விசிஷ்டதினுலேனும் சமபவிக்கினறது.

கஉஅ. தர்மிஞானவாதிகூறும் சங்குப் பொன்மையின் அத்தியாச அபாவமும், உபாத்தியாயர் கூறும் அதன் அநுவாதமும், தோஷமும்.

இததலதத்துவ தாமிஞானவாதி இங்ஙனம கூறுகின்றார் :— யாண்டுச சங்கில் பீத உருவந்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்ப மிரஜத முதலிபவற்றினப்போல, பொன்மையின் அத்தியாசமும சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனல எபபடி ஸ்படிகத்தில செம்பரத்நம புஷ்பததின் கனணுளள செமமையின் சம்சர்க்கத்தின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திர த்தின் கண்ணுள்ள பீத சமபந்தியாகிய பொன்மையினது சமபந்த த்தின் அத்தியாசம சங்கிலிருகின்றது. பீதமாகிய பிதநதத்தின் ஞானமின்றி அகன் சமபந்தநதின் அத்தியாசம சமபவியாது. ஆதலால் பீதமாகிய பிதநதத்தின ஞானததில் நேதநிதநதின் உப யோகமிருநதலால் சஙக பீதத்தின அதிதியாசநதினும் பரமபரை யாக நேதநிதரதநின் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால பீதமாகிய சங்கினைக் கண்ணுற் காணகின்றேன் எனனும அநுபவியவசாயம் சம்பவிகின்றது. சங்கில பீத உருவத்தின் சமபநதம் அதிவரசீய மாக உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அரசியநதகியாதிவாதத்தின் ஆபத்தியுமில்லை.

இவ்வாறு தர்மிஞானவாதி கூறுவாரானல அவர் வார்த்தை யில் இது கேடகவேண்டியதாம:—சஙகினிடத்துப் பீத உருவத் தின் சமசாக்காத்தியாசததிற்கு ஏது பிதநதத்தினது பீதத்தன்மை யின் ஞானமாம. அது நேதநிதரீதசநதினுள்ள பிதத்தத்தினது பீதத் தன்மையின் பிரத்தியகூ ஞான மூண்டாகின்றதா? அல்லது சங்கு தேசநதில் பீதத்திரவியம் அடையப்பட்டதாய் அதனது பீதத் தன்

மையின் பிரத்தியகூஷ ஞானமுண்டாகின்றதாரி முதற் பகூஷத்தைக் கூறின் நேத்திரஸ்தானத்திலுள்ள பீதத்திரவியத்தோடு நேத்திரத்தி லுள்ள அஞ்சனத்தினுடை நேதத்திரசையோகம் பொருந்தாதது போல,நேத்திரத்தின்சையோகமசமபவியாமையால்அதன் சாகூஷ ஷப் பிரத்தியகூஷமோ உண்டாகாது. ஆதலால் நேத்திரத்தின் கண் ணுள்ள பீதமாகிய பிதகத்தினாக கோசரிப்பது பரோகூஷவிருத்தி யாகும.அநதப் பரோகூஷவிருத்தியின்கண்ணுள்ள சாகூயினுல் சங் கின்பீதத்தன்மையினது அபரோகூஷப்பிரகாசம் உண்டாகாது. எவ் வாற்றலும் நேதத்திரத்தின கண்ணுளள பிதகத்தினது பீதத்தன் மையைக் கோசரிகரும சாகூஷ விருத்தியை அங்கீகரிக்கி ஹும், அவ்விருத்தியினகண் அபிவியகத சாகூயோடு நயனதே சதகிலுள்ள பிதகதினது பீதத்தன்மை மாத்திரத்தின் சம் பநத மிருக்கின்றது. சங்கினுடைய சங்கினிடதுப் பீதத்தன்மை யின் சமபநததகினுடைய சாகூயிக்குச சமபநதமில்லை. ஆதலால் சங்கிற்கும் சங்கினிடதுப் பொன்மையின் சமபந்தத்திற்கும் சாகூயினுடை சமபநதமின்மை யிருத்தலின் பிரகாசமுண்டாக லாகாது. தார்பரிய மிதுவாம:—ஜபாகுசும (செவ்வரதம்பூ) சம்பநதமுள்ளதாகிய இரக்ததன்மையின் அதிவசநீய சம்பாத த்தின் உற்பதநி ஸ்படிகதகில் உண்டாகுங்கால், அவ்விடத்திலோ இரக்தத்தன்மை, ஸ்படிகத்தன்மை, அஙஙனமே இரக்தத்தன்மை யின் சம்பந்த மென்னு மூன்று பதார்த்தங்களும் முன் இடத் தில் இருந்தலால் ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாகூயிக்கு விஷயமாகின்றன. பீத சங்கின் அத்தியாசதகில பீதத்துவம் (பொன்மை) நேத்திரதேசத்தி லிருக்கின்றது. பொன்மையின் சம்பந்தமேதாடுகூடிய சங்கு முன் இடத்தி லிருக்கின்றது. ஆத லால் ஒருவிருத்தியில் அபிவியக்த சாகூயினுல் மூன்றினது பிர காசம சமபவியாது. ஆதலால் நயனதேசதகிலுள்ள பித்ததகி னது பொனமையின் ஞானதகில நேதத்திரதகின் உபயோக மிரு க்கின்றதென்னும முதற்பகூஷம சமபவியாது. அதலால் சங்கு தேச த்தில அடையப்படட பித்தத் திரவியதகினது பீததகன்மையின் அபரோகூஞானம நேதத்திரத்தினுல் உண்டாகின்றது. அதன்பின் சஙகிற் பீதத்தன்மையின் அதிவசநீய சமபநதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம: குசும்பாவில சம்பந்தமுள்ளதாகிய படத்தில் குசும்பாத திரவியத்தினது உருவதகின் உணர்ச்சி உண்

டாகின்றது. ஆண்டு ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்த சாகூயினுல் குசும்பாத்திரவியமும், இரக்த நிறமும், அங்ஙனமே, அதின் சம்பந்தியான படமுமாகிய இவற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஸ்படிகத்தில் சொமைப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டும ஒரு விருத்தியில் அபிவிபக்தமான சாகூயினுலேயே எல்லாவற்றின் பிரகாசமு முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சங்குப்பொன்மைப் பிரமத்தினும் ஈயனதேசதத்தினின்றும வெளிப்பட்ட பொன்மைப்பித்தமும் சங்குதேசத்திற்சென்றடைகின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சமபந்தத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றதென்னும் இரண்டாவது பகூஷதை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறிய தோஷ மில்லை. எனெனின், மஞ்சள் நிறப்பித்தமும சங்கமும் ஓரிடத்திருப்பனவா யிருத்தலின் மஞ்சள நிறப பித்தத்தைக் கோசரிக்கும் சாகூஷ விருத்தியில அபிவியக்தமான சாகூயினுல் சங்கு, சங்கினிடத்துள்ள பொன்மையின் ஸம்ஸாக்கம் எனபவற்றின பிரகாசத்தை அங்கீகரித்ததலில் ஓர பாதகமுமில்லை. இவ்வாற்றால் சங்குதேசத்திற்சென்றபீதமாகிய பித்தமையாதோ, அதன் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்சாக்கதினின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றது. சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தின் பிரத்தியகூஷம் நேத்திரஜந்நியமாகின்றது. அங்ஙனமே சங்கினிடத்துச் சம்சாக்காத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் பரம்பரையாகச் சங்குப் பொன்மை அத்தியாசதத்திலும நேத்திரதின் உபயோகமிருத்தலால் சாகூஷத்தன்மைப் பிரதீதி சம்பவிக்கின்றதென்னும் தர்மிஜ்ஞானவாதியின் வார்த்தையும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சங்குதேசத்தில் பீத உருவமுடைய பித்தத்தின் செல்லுதல உண்டாமாயின், பீதத்தன்மையின் உண்ர்சசி சங்கினிடத்துச சகல திருஷ்டாக்களுக்கும் உண்டாதல் வேண்டும்.

கஉக. முற்கூறிய தோஷத்திற்குத் தர்மிஞானவாதியினுற் சொல்லப்படும் (இருமுறை) சமாதானமும், உபாத்தியாயரால் சொல்லப்படும் (இருமுறை) தோஷமும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் பித்தம வெளிப்படுதலே எனதப் புருஷன் காண்கின்றனே, அவனுக்கே சங்கிற் பூசப்படட பித்தத்தினது பொன்மையின் உணர்சசி உண்டாகின்றது. எவனுடைய நேத்திரத்திற்

பித்த தோஷமில்லையோ, அவனுக்கு நேத்திரத்தினின்றும் வெளிப்படும் பிதகதங் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் பிதகதத்தினது பொன்மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத் துண்டாகிறதில்லை.எங்ஙனம் பூமியில் எழும்புகலைச் செய்கின்ற பட்சியினது ஆதி எழும்புதற் கிரியையினைக் கண்டு இடைத்தொழிலையும் காண்கின்றவனுக்கே மிக வுயாகதவிடதில் பகுதியின் உணாசசி உண்டாகின்றதோ, கீழ் இடததில் எழுமபுதலைச செய்வதனைக் காணுதவனுக்கு மிக வுயர்ந்தவிடத்துள்ள பகுதியின் உணாசசி உண்டாகாதோ, அங்ஙனமே எவனது நேத்திரதனினின்றும் பீதமாகிய பிததம் வெளிப்படுகின்றதோ, அவனுக்குமாததிரம் வெளிபபடுதலின் உணாசசி இருததலால சங்குதேசத்தில் அதன் உணாசசி உண்டாகின்றது; அந்நியனுக கிலலையென்னும் இததிருஷ்டாநதததினால் அந்நிய புருஷனுக்குப் பொனமை ஞானததினது ஆபததியின் பரிகாரம் கூறின் அது பொருநதாது. ஏனெனின் எவனுக்கு உயாந்த இடததிலிருக்கும பகுதி காணப்படுகின்றதோ, அவன் அநியபுருஷனுக்கு எனனுடைய நேத்திரதிற்குச சமீபமாக உன்நேதிரத்தை வைத்துப்பார் என்று உபதேசஞ் செய்கிறான். அல்லது விலலிசை சுட்டினாலும அநிய புருஷனுக்கும உயரிடத்திலுள்ள பகுதியின் உணாசசி உண்டாகின்றது. சங்கிற்பறறியுள்ள பிதததினது பிதத்தன்மையின் உணாசசி எவ்விததினாலும் அந்நியனுக்கு உண்டாகாமையின் திருஷ்டாந்தம் விஷமமாம. ஆதலால் சங்கு தேசத்தில் பிதததினை செல்லுகை சமபவியாது.

தர்மி ஞானவாதி இவ்வாறு கூறுகின்றார்:— தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் வெளிப்பட்ட பீத பித்ததத்தின் பொன்மையின் அபாரோகூம் தோஷமுடைய நேதிரதிரதினாலேயே உண்டாகின்றது. ஆதலால் அநிய புருஷாகளுக்குச சங்கிற் பொன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறாயும் சங்குதேசத்திலுள்ள பித்ததத்தினது பொன்மையின் அபாரோகூ அநுபவம நேத்திரேந்திரியத்தினால உண்டாகின்றது. நேதிரதிரத்தினால் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் அநிவசநீய சம்பநதம சங்கினிடத்து உற்பத்தியாகின்றது. அதனைச சாகஷி பிரகாசிகின்றது. சங்கினிடத்துப் பொன்மைச் சமபந்தத்தின் உணர்சசியில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோக மிருத்தலால், சாகூஷாத்தன்மை வியவகாரமும் சம்பவிக்கின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமும் அநுபூபமான ஆரோபத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஸ்மரிக்கப்படும் ஆரோபத்திற் சமபவியாது. வேறிடத்து அநுபவிக்கப்பட்டதின் வேறிடத் துணர்ச்சியினை அநுபூயமான (அநுபவிக்கப்பட்ட) ஆரோப மென்பர். எங்ஙனம்: சங்காகிய இடத்தின் கண்ணுள்ள நேத்திரத்தின் பிதத்தத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் உணர்சி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றது. இது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஆரோபமாம. இவ்வாற்றால் சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினது தாமதத்தின், உணர்சி அநுபவத்தி லுண்டாகின்றது. ஆண்டு முழுவதும அநுபூபமான ஆரோப மாம். பிரத்தியகூ அநுபவத்தினது விஷயத்தின் ஆரோப முண்டாயின் அது அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோப மெனப்படுகின்றது. சந்நிதிப்பட்ட உபாதியின் கண்ணேயே பிரதியகூ அநுபவத்தின் விஷயத்தன்மை உண்டாகினறது. ஜலத்தில் நீலத்தன்மையின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. அது ஸ்மர்யமாண (ஸ்மரிக்கப்படும்) ஆரோப மாம். ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினை ஸ்மரிக்கப்படுவதென்பர். ஜலத்திற்கு ஆதாரமான பூமி நீலமாயிருக்கின், அல்லது நீலமண்ணால் கலக்கப்பட்ட ஜலமாயிருக்கின், ஆண்டு ஜலத்தின் நீலத்தன்மை அத்தியாசம் அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோபமாகச சமபவிக்கின்றது. ஆனால் வெண்பூமியிலுள்ள நிர்மல ஜலத்திலும் ஆகாயத்திலும நீலத்தன்மையின் ஸ்மரிக்கப்படு மாரோப மிருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத்தில் நீலஉருவ சமசாக்கமுடையதாகிய அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக்கும சாகூஷ விருத்தியின் அங்கிகாரம இன்மையால் பரம் பரையாகவும நேத்திரத்தின் உபயோகம் சமபவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் சாகூஷத்தன்மை உணர்சி தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் சம்பவியாது. எனினின் அத்தியஸத பதார்த்தத்தினைத் தாம் ஞானவாதியின மதத்தில் சாகூஷி பாலியமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அத்தியஸத பதார்த்தத்தின் ஜநநிரியக விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அதியாசத்திலும் சாகூஷத் தன்மையின் உணர்சி சமபவிக்கின்றது. ஸ்தானத்தின மதுரமான பாலில் யாண்டுக் கைப்பிரசத்தின் பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்தில் மதுரமான பால் அதிஷ்டானமாம். நிரவியக் கிரகணத்தில் இரஸனேந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை இல்லாமையால் மதுரமான

பாலின் உணர்ச்சியிலோ இரஸனேந்திரியத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. தர்மி ஞானவாதத்தில் அத்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் மதுரமாகிய பாலில் கைப்புப பிரமத்திற்கு இராஸனத்தன்மை (ரஸனேந்திரியத்தால் அறியுந்தன்மை) சொல்லலாகாது. உபாத்தியாயரது மதத்திலோ கைப்பைக் கோசரிக்கும இராஸன(ரஸனேந்திரிய) விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் கைப்புப் பிரமத்தில் இராஸனத்தன்மை வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.

கஙo. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாசத்தின் இரஸனையால் கோசரிக்குந் தன்மை பூர்வகமான உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம்.

ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—சர்ப்பமிரஜத முதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டான கோசர சாக்ஷுஷ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ் விருத்தியின் சமகாலத்தில் உண்டாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியனவும் அதற்கே விஷயமாம். மதுரமாகிய பாலில் அநதக் கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசமுண்டாயின் ஆண்டுப் பால் வடிவ இராசன விருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் சரீரத்தில் வியாபித்திருபபது துவக்காம. ஆதலால் துவாச (தொக்கிந்திரிய) விருத்தி மதுரமான பாலவிஷயமாகின்றது. அதனால் மதுரமான பாலின் பிரகாசமுண்டாகினறது. எந்தக்காலத்தில் மதுரமாகிய பாலினுடு சையோகமுண்டாகின்றதோ, அதே காலத்தில் தோஷத்தினால் தூஷிக்கப்பட்ட இரசனைக்குப் பாலினுடு சையோகமுண்டாகின்றது. இரசனையின் சையோகத்தால பாலவசின்னசேதநத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் மோகபமுண்டாய், அவித்தையின் பரிணமமாகிய கைப்பிரச வடிவமும கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும இராசன விருத்தியும் ஏககாலதத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாறு மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாச முண்டாயின், ஆண்டு மதுரத்திரவியத்தின் பிரகாசமோ துவாச விருத்தி அவசின்ன சேதனதால் உண்டாகின்றது. கைப்பிரசவடிவ இராசன விருத்தி உண்டாகுதலால், இராசன விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் கைப்பிரசதத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. துவாசவிருத்தியும இராசன

விருத்தியும் பாலாகிய இடத்திற் செல்லுகின்றன. ஆதலால் ஓரிட த்துள்ளனவா யிருத்தலின் இரண்டு விருத்தி யுபகித சேதனத்திற் கும் பேதமில்லை. இதனால அத்திஷ்டான அத்தியஸதங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாகுந் தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. கைப் பிரசத்தைக் கோசரிக்கும இராசன விருத்தியை அங்கீகரியாமல், தூவாச விருத்தியில் அபிவியக்தமான சேதனத்தினுலேயே கைப் பிரசத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசத்தின் ஞான த்தில் இராசனதன்மை உணர்சசி உண்டாகாது. தாமி ஞான வாதியின் மதத்தில் சர்ப்பமிரஜுதமுதலிய அத்தியாசத்திலோ, அத் தியாசத்திற்குக் காரணமான அதிஷ்டானதத்தின் ஞானதத்தில் நேத் திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் பரமபரையாக அதியஸதஞான தத்திற்கும நேத்திர ஜநநியத்துவம உண்டு. கைப்பிரசத்தின் அத்தி யாசத்திலோ அதிஷ்டானம மதுரமான பால். அது திரவியரூபமா யிருத்தலின், அதன் ஞானத்தினும ரசனேநதிரியத்தின் உபயோக மின்மையால் பரம்பரையாகக் கைப்பிரச ஞானத்திற்கு இரசன ஜநநியத்துவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் இராசனத்தன்மை உணாசசியின் நிவாகத்தினபொருட்டுத் தாமி ஞானவாதிக்கும இராசனவிருத்தி அவசியம் அங்கீகரிக்கவேண் டியதாம். அங்ஙனமே சாப்பமிரஜத முதலிய அத்தியாசத்தினும் அத்தியஸ்த கோசர ஜிநதிரியகவிருத்தியே உண்டாகின்றது. அத தற்குப் பின்னமான, அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் பரிணம மாகிய அர்ச்சநீய விருத்தியினைக் கற்பிததல் பயனின்மையாம். இப்மதத்தில் அவிததையின் பரிணமம கேவலம விஷயாகாரமே யாகின்றது.

அவ்வர்ச்சநீய விஷயத்தின் ஞானரூப விருத்தி அநதக்கர ணத்தினதாகின்றது. தூஷட (தோஷமுடைய) இநதிரியதனி சையோகத்தால் அவ்விருதி உண்டாகின்றது. ஆதலாற் பிரம வடிவமாகின்றது. அதிஷ்டானத்திதாடு தூஷட இநதிரியதத்தின் சம்பநதமே அவித்தையில் கூஷாபவாயிலாக அதியாசதிற்கு ஏதுவாம். அதிஷ்டானதத்தின் சாமாநியஞானமே அதியாசதிற்கு ஏதுவன்று.

கஙக. ஆசாரியரது வாக்கியத்திற்கும் உபாத்தி யாய்ப்ரது மதம் விரோதப்படுதலும், தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்திற்குச் சமாதானமும்.

இது கவிநார்க்கிக சக்காவர்த்தி நிருசிம்மை பட்டோபார்த்தியர்ய ரது மதமாம். அது சகல பிராசீன ஆசாரியர்களது வார்த்தைக்கும் விருத்தமாம். அங்ஙனமன்றே:— அதிஷ்டானாதிகின் சாமாசிய ஞானம, தோஷம், பூவாநுபவஜகிய சம்ஸ்காரம் என்பவற்றால் அத்தியாச முண்டாகின்ற தென்பது பிராசீன மதம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிஷ்டானதிதாடி இருதிரியதகின் சையோகம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானதகின் சாமாசிய ஞானத்தினைக் கொள்ளவிலலை. ஆதலால் பிராசீன வசனதகிற்கு விருத்தமாம். அர்த்தாதியாச ஞானத்தியாசபேதத்தால் இருவகை அத்தியாசங்களுள. இது சகல அத்வைதிகளாலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஞானத்தியாசம் அப்பிரசித்தமாம.எனெனின் அநிர்வசநீய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணமதகினை ஞாநத்தியாச மென்பர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஐந்திரியகப் பிரம விருத்தியினை அங்கிகரித்து அதின் லோப மிருக்கின்றது. இவ்வாறறுல பிராசீன வரனதிதாடி விருத்தமாம். அங்ஙனமே சொல்லப்படுமை கிரமததால் யுக்தி விருத்தமுமாம்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சமபகதகினை சகல அத்தியாசங்களினும காரணமாகக் கொள்ளின் அகங்கார முதலிய அத்தியாசதகின அநுபபதி உண்டாகும். எனெனின், அகங்கார முதலியவற்றிற் கதிஷ்டானம் பிரம்மம அல்லது சாகி சேதனமாம். அது உருவ மின்மியதாம். அதனேடு ஞானதகிற கேதுவாகிய இந்திரிய சமபகதகின சம்பவமிலலை. பிராதிபாவிக அத்தியாசத்திலேயே இருதிரிய சமபகதகிறகுக் காரணத்தன்மை அங்கிகரிக்கினும் அகங்கார முதலியவறறின் அத்தியாசமும பிராதிபாவிகமாம். இமமதத்தில இந்திரிய சமபந்தகதின் அபாவததால் அகங்கார முதலிய அத்திபாசதகின அநுபபதியே உண்டாகும். அகங்கார முதலிய அதியாசம வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் பிராதிபாவிகதகினும விலகூணமாம். இம்மதத்தினும சொப்ப

ஞத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். ஏனெனின் சர்வ மதத்திலும் சொபபனஞ்தியாசம பிராதிபாலிகமுமம.' அதன் அதிஷ்டானம் சாகூடிசேதனமாம. அதனோடு இநதிரிய சம்பந் தம சமபவியாமையால பிராதிபாலிக அததியாசத்திலும அதி ஷ்டானதோடு இநதிரிய சமபநதத்திற்குக காரணநதனமை சம பவிபாது. இவ்வாற்றால உபாதநியாயரது மதம நலமுடையதன்று. தாமிஞானவாநதநில உபாதநியாயர தோஷம கூறியிருகின்ற னர்:—அதிஷடான ஞானதநில இநதிரிய சமபநதத்தின் உபயோ கம அஙகீகரிகின் சங்கிற பீதநதனமை, அநதியாசம உண்டா குங்கால, ஆணடு உருவமினறிய கேவலம சங்கின் சாகூஷம அங்கீகரிகின், உருவமினறிய வாயுவில் பிரதநியகூமுண்டாதல் வேண்டும. சுக்கில உருவ விசிஷட சங்கின சாகூஷம அங்கீகரிக்கின், பொனமை உருவஞானநிறகு விரோதியாகிய வெண்மை உருவஞானமிருகபபொனமை உருவநதின் அததியாசம உண்டாகாது. இககுறறம உபாதநியாயரு அவிவேகததாலாம். ஏனெனின் உருவமுடைய திரவியதின் சாகூஷப் பிரதியகூ முண்டாகினற தென்பது நியமம். சிலவிடதது தோஷபலததால் உருவபாகததைவிடுத கேவலம ஆசிரயதின சாகூஷம உண் டாகின்றது. தோஷமின்றிய நேத்திரத்தால உருவவிசிஷடதின் சாகூஷம உண்டாகின்றது. ஆனல் உருவமின்றியதின் சாகூஷ ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஆகலால உருவமின்றியவாயுவின் சாகூஷ ஷஞானத்தின் ஆபநதியிலலை. உருவமுடைய சங்கின் உருவபாக த்தினைவிடுத துவ்விட தேநதிரதினுல் சாகூஷம உண்டாகின் றது. அலலது வெண்மை உருவ விசிஷட சங்கின் சாகூஷம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும வெணமை உருவநதில வெண் மைத்தன்மை ஞானதின் பிரதிபநதகம நயனதிறகுரூஷமாம. இதனுல் பீத உருவதனை அததியாசமும சமபவிக்கின்றது. ஏனெ னின் சுக்கிலத்தனமை விசிஷட சுகில உருவதின்ஞானமே பீத உருவததின் ஞானதிறகு விரோதியாம. கேவலம சுக்கில உருவ வியகதியின் ஞானம பிரதிதோ உருவ ஞானத்திற்கு விரோதி யன்று. இவ்வாதத்தை பிரதிபந்தியப் பிரதிபந்தத் தன்மையை நிரூ பிக்கும் நூல்களிற் பிரசிததமாம. இவ்வாற்றால் சங்கினிடத்துப்பீதத் தன்மையின் அத்தியாசதிற்கு ஹேதுவாகச சங்குவடிவ அதிஷ்டா னத்தின் இதுவெனும வடிவ சாகூஷஞானம் சமபவிக்கின்றது.

அது கேவலம் சங்கைக் கோசரிப்பதாகின்றது. அல்லது தோஷ பலத்தால் சுகலிலத்தன்மையை விட்டுச் சுக்கில உருவ விசிஷ்டசங் கைக் கோசரிப்பதாகின்றது. பரம்பரையாகப் பீததத்தன்மை ஞான த்தில் நேதுதிரதத்தின் உபயோகமிருத்தலால் பீதத்தன்மை அததி யாசத்தில் சாகூஷத்தன்மை உணாசசியின் நிவாகமும தாமி ஞானவாதத்தில உண்டாகின்றது. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரச அத்தியாச முண்டாகுங்கால, ஆண்டுத் தாமி ஞானவாதத்திலும இராசனவிருத்தி அவசியமாமெனல் கூறப்படடது. ஏனெனின் கைப்பிரசதத்தின் அதிஷ்டானமாகிய மதுரமான பால் எதுவோ, அதன் சாமாநிய ஞானமாகிய விருத்தி இராசனமாகாது. ஆனால் துவாச விருத்தியே அதிஷ்டான கோசரமாம. அநதத் துவக்கிங் திரிய விருததியில் அபிவியக்தசாகூயினுல் கைப்பிரசதத்தின் பிர காசம அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசதத்தின் உணாசசியில இராசனத் துவ வியவகாரம் சமபவியாது. ஆதலால் தாமி ஞானவாதிக்குக் கைப்பிரசதத்தில் பிரமவடிவ உணாசசியும் இராசன ஜநியமாகவே அங்கீகரிக்கவேண்டியதா யிருக்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதமுத லிய பிரமஞானமும இருதிய ஜநியமாம். இவ்வாறுல் உபாததி யாயாது வசனம மதுரமாகிய பாலிறகு அதிஷ்டானதத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் பொருதமுடையதாம. அநத மதுர ரசமுடைய பால்வடிவத்திரவியம அதிஷ்டானமனறு. மூனுல கைப்பிரச அத்தி யாசதத்தின் அதிஷ்டானம் பாலின் மதுர ரசமாம. அதன் ஞானத் தில் ரசஜ்ஞத்தின் உபயோகமிருத்தலால் கைப்பிரசத்தின் உணாசசி யில் இராசனததன்மையின் உணாசசியும விபவகாரமும சம்பவிக் கின்றன. மதுர ரசதத்தின் ஞானமூண்டாயின் அதற்கு விரோதி யாகிய கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசம சமபவியாது. அங்ஙனமாயி னும மதுரத்தன்மைத தாமவிசிஷ்ட மதுர ரசத்தின் ஞானமே கைப்பிரச ஞானததிறகு விரோதியாம. மதுரதத்தன்மைத தாமத் தினை விட்டுக கேவல மதுரரசவியக்தியின் சாமாநியஞானம கைப் பிரசாத்தியாசத்தின் விரோதியன்று. எங்ஙனம்: சுத்தித்தன்மை வடிவத்தால் சுததியின் ஞானம இரஜதாத்தியாசத்திறகு விரோதி யாமெனினும, சுத்தியின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு விரோதியன்று; மாறுதலாகிய சுக்தியின் சாமாநியஞானம் இரஜ தாத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம. அங்ஙனமே மதுரரசத்தின் சாமாநிய ஞானமும கைப்பிரசாத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இவ்வாறுல்

தர்மி ஞானவாதத்திலும் கைப்பிரசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய மதுர ரசம யாதோ, அதன் சாமாந்தியஞானம் இரசனத்தால் உண்டாய்க் கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசம உண்டாகுதலால், பரம்பரையாக ரசனேந்திரியத்திற்குக் கைபபிரசாத்தியாசத்தில் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால கைப்பிரசத்தின் உணாசகியில் இராசனத்தன்மை வியவகாரம சமபவிக்கினறது.'

கஈஉ. கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் சிலரது வேறு வார்த்தையும் கண்டனமும்.

அன்றியும மதுரமாகிய பாலினையே கைப்பிரசத்தின அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளினும் கைபபிரசாத்தியாசத்தில் ரசனையின் அபேக்ஷையில்லை. ஆனால பாலிக கோசரிக்கும் துவகேந்திரியவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்துவகேந்திரியவிருத்தி கைப்பிரச வடிவ மன்றுயினும, துவகேந்திரிய விருத்தியில அபிவியக்தசாகூி மறைப பின்றியதாம. அதன் சமபந்தத்தால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. கைபபிரசத்தின் உணாசகியில் இரசனத்தின் வியாபாரம் தோறறுகிறதில்லை. ஆதலால கைப்பிரசாத்தியாசத்தில ராசனத்தன்மைவியவகாரம அப்பிரமாணிகமாம. இப்பக்ஷத்தில் கைப்பிரசாத்தியாசம கேவல அர்த்தாத்தியாசமாம. கைபபிரச வடிவ அவிதத்தையின் விருத்தி விஷபத்தன்மையினால அங்கீகரிக்கபபடவில்லை. இவ்வாறு சில தூலாசிரியா மதுரமாகிய பாலினைக் கைப்பிரசாத்தியாசத்திறகு அதிஷ்டானமாகக கொண்டு மதுரமாகிய பாலிக் கோசரிக்கும துவக்கேந்திரிய விருத்தியில அபிவியக்தசாகுியினால் கைபபிரசத்தின பிரகாசம அங்கீகரிக்கினறனர. கைப பிரசத்தைக் கோசரிக்கும விருத்தியின அபாவத்தையும அங்கீகரித்திருக்கின்றனர.

இவ்வெழுத்து அரங்கதமாம:— எனினின் தனது வடிவ விருத்தியில அபிவியக்தசேதனத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. அகிய வடிவ விருத்தியில அபிவியக்த சேதனத்தினால் தனது சமபந்தமுள்ள விஷயத்தின பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், உருவமுடைய கடாகார விருத்தியில அபிவியக்த சேதனத்தால கடத்தின்கண்ணுள்ள பரிமாணிம சங்கைமுதலியவற்றின் உணர்ச்சி உண்டாதல வேண்டும. "உருவமுடையது கடம்" எனனும் ஞானம உண்டாகியும, கடத்தின் தூலத்தன்மை முதலியவறறின்

பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. மதுரமாகிய பால்வடிவ தூவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனதத்தினுல் கைப்பிரசதத்தின் பிரகாசம சமபவிக்கிறதில்லை. ஆனல தோஷத்திறகு அற்புத மகிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருககினறது. ஆதலால் தோஷத்தினுலதுஷ்டமாகிய இநதிரியஜநிய விருதத்தியில் அபிவியகதமான சாகூழியினுல விருதத்தியின் கோசரமினறியதற்கும சிலவிடதது சேதன சம்பநதியின் பிரகாசம அங்கீகரிககின, ஒருவாறு முற்கூறிய ஏழுத்தும சம்பவிககும. உருவமுடைய கடாக்கர விருத்தி தோஷஜந்தியமன்று. ஆதலால் அவவிருதத்திக்கு அதிகாசரமான பரிமாணதிகளின் பிரகாசம அவ்விருதத்தியில அபிவியகதசேதனத்தினுல உண்டாகிறதில்லை.

கஙகூ. முக்கிய சித்தாந்தத்தைக் கூறுதல்.

முக்கிய சிந்தாந்தமோ இதுவாம:— சொப்பனவஸ்தையில் சகல பதாரததங்களும சாகூழிபாவியமாம. அவறறில சாகூஷத்தன்மை இராசனகதனமை முதலிய உணாசசி உண்டாகின்றது. அவ்வாறு சாப்பமிரஜதமுகலிய அநிரவசநீய பதாரததம சாகூழி பாவியமாம. அவறறில சாகூஷத்தன்மை முதலிய உணாசசி பிரமமாம். கேவல சாப்பமிரஜதமுதலியவைமாதரம சாகூழிபாவியமன்று; சகல அநாத்ம பதாரததங்களும சாகூழி பாவியமாம். சொப்பனதநிணபமபோலக்கடமுதலிய பிரமேயதநினும நேதரநிர முதலியபிரமாணதநினும நேதரநிராதிகளுக்குக கடமுதலியவற்றோடு சமபநதம ஏகாலதநில உறபதநியாகின்றது. ஆதலால் அவற்றிறகு ஒன்றறகொன்று பிரமாணப் பிரமேயதநனமை சம்பவியாது; தோற்றுகினறது; ஆதலால அநிரவசநீயமாமென்பது சித்தாந்தம். வியாளகாரிகப பிரபஞசநதின் மிநதியாத்தன்மைச சித்திக்கு உபயோகியான சாகூழிபாவியநதன்மையைச சாதிக்கும மிததியா சாப்பம இரஜதமுதலியன திருஷ்டாநதமாம. அவறறிறகு ஐநதிரியகதனமை அங்கீகரிகின், சிததாநதத்திறகுச சாதகமான திருஷ்டாந்தம பிரதிகூலமாகின்றது. ஆதலால் உபாததியாயாது மதம் சிததாந்த விரோதியாம.

அத்தியஸ்த பதாரத்தத்திறகு ஐநதிரியகதனமை அங்கீகரிக்காவிடின், ஆகாயததில நீலதவனமை அததியாசததின் அநுபபததி இருக்கினறது. தார்மிஞானவாதத்தில இதுதோஷம நிராகரிக்கபபடாதாம. எனனின் ஆகாயம உருவமின்மையதாம். ஆதலால்

ஆகாயத்தின சாமாநிய ஞானம் நேத்திரத்திஞல் சம்பவிக்கிற தில்லே. சாமாநிய ஞானம சமபவிக்கின் நீலததனமை 'அநுதியா சம் உண்டாகும. உபாதியாயரது மததநிலோ ஆகாயதேதாடு நேதிரத்தின சையோகமுண்டாகவே, ஆகாய அவசசின்ன சேத னதனகண்ணுள்ள அவித்தையில கூஹாபவாயிலாக நீல உருவத தின் உறபததியும நீல உருவ விசிஷட ஆகாயத்தைக கோசரிக கும நேதிர சையோக ஜநிய அநுதககாரணதநின் சாகஷாஷவிரு தியும ஏகாலததில் உனடாகின்றன. இதனல ஆகாயதில நீல தன்மை அதியாசதின் சமபவமாம.

கஉச. தர்மிஞானவாதத்தில் ஆகாயத்தில் நீலத் தன்மை யத்தியாசத்தின் அசம்பவமும் அதன் பரிகாரமும்.

அங்ஙனமாயினும தாமிஞானவாதததிலும் இவ்வத்தியாசத் தின் அநுபபதநி இலலே. எனெனின் ஆகாயம் உருவ மினறியதா யினும பிரகாசத நிரவியம ரூபமுடையதாம. ஆதலால பிரகாசத்தி னைபு சூஷ்டநேத்திரதின சையோக முண்டாகியும, பிரகாசத் தைக் கோசரிக்கும பிரகாச வியாபியான ஆகாச வடிவ பிரமை யாகிய சாமாநிய ஞானம் உண்டாகினறது. அதன்பின ஆகாய அவசசின சேதனதீதின் கண்ணுள்ள அவித்தையில் கூஹாபவா யிலாக நீல உருவவடிவ அவித்தையின் பரிணமமுண்டாகினறது. அங்ஙனமே இதுபோலவும் வடிவ விருதத அவசசின சேதனத் தின் கண்ணுளள அவிததையின் நீல உருவதததைக் கோசரிக்கும ஞானவடிவ பரிணமம முண்டாகின்றது. ஆகாயதததைக் கோசரி க்கும பிரமாவிருதியும நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும அவித் தியா விருதியும் ஏகதேசத்திருத்தலால உபய விருதி உபகித சாகூரி ஏகமாம. ஆதலால அதிஷ்டான அதியலதஙகளின் பிர காசம் ஒரு சாகூரியினல உண்டாகின்றது. விசேஷவடிவமாக அதிஷ்டானதினை ஞானமுண்டாகியும அதியாசம சமபவியாது. ஆகாய வடிவப் பிரமாவிருதிக்குப்பின அதியாசம சொலலப் படடது. ஆணமி ஆகாயதன்மை வடிவமாக ஆகாயதின் ஞா னம அத்தியாசதநிறகு ஏதுவெனக கூறுதலால விசேஷ வடிவத் தின் ஞானமு அதியாசதநிறகு ஏதுவெனத் தோற்றுகின்றது. அது அசங்கதமாம. அங்ஙனமாயினும் ஆகாயத்தன்மை வடிவ

ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமாம்; விசேஷ ஞான மன்று. உருவ மின்றியது ஆகாயம் என்பதாக உருவ மின்ற்ய தனமை விசிஷ்ட ஆகாயத்தின் ஞானமே விசேஷ ஞானமாம். ஏனெனின் அத்தியாசகாலத்திற மூற்றூத அமசத்தினே விசேஷ அம்ச மென்பா. அதனேயே அதிஷ்டான மென்றுங் கூறுவர். அத்தி யாசகாலத்தில தோறறுழ அமசத்தினைச் சாமாநிய அம்ச மென்பர். அதனேயே ஆதார மென்றுங் கூறுவர். ஆகாயம நீலம் என்பதாகப் பிராநதிகாலததில் ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயதின் உணர் சசி உண்டாகின்றது. உருவமின்றியது ஆகாய மென்பதாக உருவ மின்மைத தனமைத தாமத்தினுல் ஆகாயத்தின் உணரசசி பிராநதி காலத்தில் உண்டாகிறதிலலே. ஆதலால் ஆகாயத்தன்மை வடிவ ஆகாயதின் ஞானமும சாமாநிய ஞானமா யிருத்தலின், அதன் பின் நீல உருவதாதின அததியாசம சமபவிக்கிறதிலலே.

கஉறு சர்ப்பமுதலிய பிரமஸ்தலத்தில் நான்கு மதங்களும், நான்காவது மதத்தில் உள்ள தோஷமும்.

இவ்வாறு சாப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் பிரம முண்டாகு மிடத்து மூன்று மதங்களைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று உபாத்தியர யரது மதம். அது சொல்லப்பட்டது. அவா ம்தத்தில் ஒரே ஞானம் தஷட இநதிரிய விஷயங்களின் சமபநதத்தால் அநதக்கரணத் தின் பரிணமவடிவமாகின்றது. இந்த ஞானம் அதிஷ்டானத் தின் சாமாநிய அமசத்தினேயும் அத்தியஸதத்தினேயும விஷயஞ செய்வதாய்ப் பிரம வடிவமாம. இதற்கு வேறுக அதிஷ்டானத் தின் சாமாநிய அமச மாதரித்தைக் கோசரிகரும பிரமைஞானத தின் அங்கிகாரம் அவா மதத்தி லில்லே. தர்மிஞான வாதத்தில் இர ண்டு மதங்கள் கூறபபடடன. ஒருமதத்திலோ இதுவெனும வடிவ சாமாநிய ஞானமாகிய பிரமைவடிவத்திற்குப் பின் இது சாப்பம இது இரஜதம என்பதாகப் பிரமஞான முண்டாகின்றது. அது அவித்தையின் பரிணமவடிவமாம. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அமசத்தை விஷயஞசெய்வதாய் அத்தியஸ்தத்தை விஷயஞ்செய் கின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவமும் அத்தியஸத வடிவமும உண்டாகின்றன. தர்மிஞான வாதத்தில் இரண்டாவதுமதம் இது வாம:—இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம அத்தியாசத்திற்

கேதுவாகிய பிரமை வடிவமாம். அதன் பிற்கணத்தில் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும அவித்தையின் பரிணம மாகிய ஞானம உண்டாகின்றது; அது பிரமவடிவமாம்; ஆதலால அதிஷ்டான கோசரமாகாது. ஆனல் கேவலம அதரியஸதகோச ரமாகின்றது. அநதப் பிரமஞானததில இதுவெனனும பதாரதததத தை விஷயிக்குந தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும அதன அதிஷ் டான ஞானததில் இது வெனனும பதாரதததை விஷயிகுநதன் மை இருக்கின்றது. அதன் அநிவசனீய சமபநதம் பிரமஞானத் தில் உற்பததியாகின்றது. இவ்வாற்றல் கேவல அதரியஸதபதார் த்தவடிவ பிரமஞானம் உண்டாகின்றது. இமமதமே நலமுடைய தாம்.

தர்மிஞானவாதத்திலேயே ஓர்நூலாசிரியர் மூன்றுவதுபக்ஷம அங்கீகரிததிருக்கின்றனர். அது வருமாறு :— அதரியாசகதிற் கேதுஅதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானமாகின்றது. அதற்குவேறு கிய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவறறைக் கோசரிககும அவித்தையின விருதது நிஷ்பலமாம. எனெனின் அதிஷ்டானததைக் கோசரிக் கும் அந்தக்கரணத்தின் எநத இதுவெனனும வடிவ விருத்தி அத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றதோ, அநத விருத்தியிலஅபிவியக்தமான சேதனததிலேயேசாப்பமிரஜதமுத லியவற்றின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சாப்பமிரஜத முதலிய ஜெயவடிவமோ அவிதையின பரிணமமாகின்றது. ஞான ரூப பரிணமம அவிதையைக் குண்டாகிறதிலலை. இநதி மதததி னும உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச சுத்தி இரஜதமுதலியவற் றில் கேவல அநதாதகரியாச மிருக்கின்றது; ஞானாதியாசத்தின் அங்கீகாரமில்லை. இமமதமும் உபாத்தியாயரது மததததைப்போல ச சகல ஆசாரிய வசனங்களுக்கும் யுகதிகமும விருத்தமாம. ஏனெ னின் இநத மதத்தில பிரம ஞானதிறகு லோபமுண்டாகின் றது. இதுவெனனும வடிவ எநத ஞானம உண்டாகினறதோ, அது அதிஷ்டானத்தோடு இநதிரியத்தின் சையோகத்தால் அநதக்கர ணத்தின் விருத்தி வடிவமாக உண்டாகின்றது; அதிஷ்டானகோச ரமுமாகிறது; ஆதலால் பிரமையாம. அதறகுப் பின்னமான ஞானத்தை அங்கீகரிகவில்லையாகலின் பிரம ஞானம அப்பிர சித்தமாகும. அதிஷ்டான கோசர இதுவெனனும வடிவ ஞானமே சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்தலால் பாதிக்கப்

படும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் பிரமமெனப் படுகின்றதைக் கூறுவராயினும், இமமதத்தில் அந்த ஞானத் திறகே பாதிக்கப்படாத அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை இருத்தலின் பிரமாதாதன்மையும் உண்டாதல்வேண்டும. ஆதலால ஒரு ஞானத்தில பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சங்கரம (கலப்பு) உண்டாகும.

சுத்தியமான இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதும சுத்தி இர ஜதாதைக கோசரிப்பதும" ஒரு ஞானமாயின், ஆண்டுப் பிர மாதாதன்மை பிரமாத்தன்மைகளின சங்கரம பிரசித்தமாம. அத லால அவரேதாக பேதாதால எங்ஙனம சையோகமும சை யோகாந்தின் அபாவமுமாகிய விரோதி பதாதாதங்க ளிருக்கின் றனவோ, அங்ஙனமே ஒரு ஞானததிலும அவசசேதாக பேதாத் தால் பிரமாதாதனமை பிரமாதாதன்மையாகிய விரோதமுடைய தர் மங்கள் சமபவிக்கின்றன. திருஷ்டாநதத்தில் விருஷ்தாதின்கண் ணுள்ள சையோகாபாவதாதின் அவசசேதாக மூலதேசமாம் (அடி ப்புறமாம); சையோகத்தின் அவசசேதாக கிளையாகிய இட மாம. அங்ஙனமே ஞானத்திலும பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மையோ பிரமாதாதன்மையின் அவசசேதாக தாமமாம. பாதி க்கப்படாதாதனை விஷயிக்குந்தன்மை பிரமாதாதனமையின் அவ ச்சேதாக தாமமாம். ஆதலால் ஒரே ஞானத்தில் பாதிக்கப்பட்டத தனை விஷயிக்குந்தன்மை அவசசின்ன பிரமாதாதன்மையும், பாதி க்கப்படாதாதனை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமாதாதன் மையும இருத்தலின் பிரமாதாதன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரதோஷமில்லை. அங்ஙனமாயினும் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தனமைகளைப்போலப் பாதிக்கப்படாதனை விஷயிக்குந் தன்மை யும் பாதிக்கபடாதாதனை விஷயிக்குந்தன்மையும் ஒன்றற்கொ ன்று பாவாபாவ ரூபமாயிருத்தலின் விரோதிகளாம். அவற்றின் அவசசேதாகமும் பேதமின்றி ஒருஞானத்தில் பிரவேசித்தல் பொ ருந்தாது. அவறறின் அநுகியமான அவசசேதாகம அறியப்படுகிற தில்லை. எதேனும வேறொன்றின் கற்பனையைக் கற்பிக்கின், ஒன் றற்கொன்று விரோதமுள்ளதாகவே ஓர அவசசேதாகம் அங்கீக ரிக்கவரும. ஆதலால் அவற்றின் அவசசேதாகததை அங்கீகரிதத லில் அநவஸதைக் குறறமுண்டாகும. இவ்வாறறால, ஒரு ஞானத் தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சம்சயம் சமபவியாதி.

சத்திய ரஜத கோசரமும் சுதந்திரஜத கோசரமுமாகிய ஒரு ஞானத்தில் பிரமததன்மை பிரமைத்தன்மைகளின் சங்கரம செய்யப்பட்டது. அதுவும சித்தாந்தததை அறியாததனால் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் சததிய ரஜதகோசரம அந்தக் காரணததின் விருததி ஆகின்றது. சுதந்திரஜதகோசரம் அவிததை யின் விருததி ஆகின்றது. இதனால் சததிய இரஜதகோசரமும் சுதந்தி ரஜத கோசரமுமாகிய இரண்டு ஞானங்கள் உண்டாகின் றன. இரண்டு ஞானங்களும சமானகாலததில உண்டாகின்றன; சஜாதீயுகோசரமுமாகின்றன. ஆதலால அவறறின் ஒன்றறுகொன் றுள்ள பேதம தோற்றுகிறதில்லை; ஆனால அவற்றில் ஏகதவப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால பிரமததன்மை பிரமாததன் மைகளின் சங்கரம அதிருஷ்ட கோசரமாயிருததலின், இதுவெ னும வடிவப் பிரமாவிருததியில அபிவியக்தமான சாகூயினால் அத்தியஸதத்தின் பிரகாசம சமபவிகிறதில்லை. அதிஷ்டானகோ சரவிருததியில அபிவியகதமான சாகூயினாலேயே அததியஸ்தத தின் பிரகாசததை அங்கீகரிதது, அததியஸ்தகோசர அவிருததியின் விருததியை அங்கீகரியாவிடின் அததியஸ்தப தாதாதத்தினஸமிருதி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அநுபவததின் நாசததால சமஸ காரமுண்டாகின்றது. பிழிதொனறைக கோசரிக்கும அநுபவத் தால பிழிதொன்றைக் கோசரிகரும சமஸகாரமும ஸமிருதியும் உணடாகுமாயின், படததைக கோசரிகரும அநுபவததால கடத தைக்கோசரிக்கும சமஸகாரமும ஸமிருதியும உண்டாதலவேண் டும. ஆதலால் சமானகோசர அநுபவததால சமஸகாரவாயிலாக ஸமிருதியின உற்பததி உண்டாகுமென்பது நியமமாகலின், அதிஷ டானகோசர விருததி வடிவ அநுபவததால அததியஸதகோசர சமஸகார வாயிலாக ஸமிருதியின உறபததி சம்பவிக்கிற தில்லை. அததியஸதகோசர சாகூயிவடிவஅநுபவததால்சமஸகார வாயிலாக வ்ஸமிருதியின் உற்பததிகூறின் முறறும அசங்கதமாம. ஏனெனின் அநுபவததின் நாசததால சமஸகாரமுணடாகின்றது; சாகூயி நித்தி யமாம.அதறகுச சமஸகாரததை உண்டுபண்ணுத தன்மை சம்பவி யாது. "எநத விருததியினால் சேதனததின் அபிவியகதி வாயிலாக எப்படாதாதமததின் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அவ்விருததியி னால் அப்படாதாதம கோசர சம்ஸகாரவாயிலாக ஸமிருதி உண்டா கின்றது. படகோசரவிருததியில அபிவியக்த சேதனத்தினால்

கடத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் படகோசர அநுபவத்தால் கடகோசர சமஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் ஆபதாதியில்லை. அதிஷ்டானகோசர அநுதக்கரணத்தின் இதுவெனும வடிவ விருதாதியில் அபிவியக்த சேதனாதனால் அத்தியஸ்த த்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவப் பிரமையினால அதாதியஸ்த கோசர சமஸ்கா ரவாயிலாக ஸ்மிருதியின சமாவமிருதலின், அத்தியஸ்தகோசர அவித்தியா விருதாதியின் அங்கீகாரம நிஷ்பலமாம." என்று இங்ங னம கூறுவராயின், அதுவும அசங்கதமாம். ஏனெனின் அதிஷ் டானகோசர இதுவெனும வடிவ ஞானததாற் அதாதியஸ்தத்தின் பிரகாசதைத அங்கிகரிக்கின், அவரை இது கேடகவேண்டும்:— இதுவெனும வடிவ ஞானமுண்டாயின் அது அத்தியஸ்த வடிவ மூமாகின்றதா? அல்லது இலலையா? அதாதியஸ்த வடிவமும ஆகின் றதெனக் கூறுவராயின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் பிரத்தி யகூஷ ஞானத்தில வடிவத்தைச சமர்பபிதாதற்கு ஏது விஷயமாம. இதுவெனுமவடிவஞானதாற்குப் பிறகணதாதில் அத்தியஸ்த பதார ததாதின் உறபாதி உண்டாகுதலால், இனி வரும் விஷயதாகாடு பிரதாதியகூஷ ஞானதாதில தனது வடிவதாதைச சமர்ப்பிதாதல் சமப வியாது. ஆதலால இதுவெனும வடிவ ஞானதாறகு அதாதியஸ்த வடிவத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை என்னும இரண்டாவது பகூஷத தைக் கூறினும பொருந்தாது. ஏனெனின் அந்திய வடிவ விருதாதி யில் அபிவியக்த சாகூஷியினால் அநாதிய விஷயத்தின் பிரகாசம உண் டாகிறதில்லை எனபது முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவெ னும வடிவ விருதாதியில் அபிவியக்த சாகூஷியின் சமபநதாதினால் வடிவத்தைச் சமாபபிதாதல அகாதாவிறகும பிரகாசம் அங் கீகரிகின், இதுவெனும வடிவ விருதாதியில அபிவியக்த சாகூஷி யின சமபநதியாகிய அதிஷ்டானாதின விசேஷ அமசம ஏதுவோ அதன் பிரகாசமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இதுவெனும வடிவ சாமாநிய ஞானதாதிற்குப் பின்னமான அவிதாதையின் பரி ணாமமாகிய அதாதியஸ்த வடிவவிருத்திரூபஞானம அவசியம அங்கீ கரிக்கதாக்கதாம. அதனிடத்தும் இரண்டுபகூஷங்களைக்கூறுகின்றார். அவற்றுள் அதிஷ்டானகோசரமும அத்தியஸ்தகோசரமுமஅரிவச நீய ஞானமாகின்றனவென்னும முதற் பகூஷமோ நலமுடையதன் றென முற கூறப்பட்டது. அரிவசநீய மித்தியா ஞானத்தை உபய

கோசரமெனக் கொள்ளின் பிரமைத்தன்மை பிரமத் தன்மைக ளின் சங்கர தோஷமுண்டாகும. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானதத்திறகுப் பிற்கணத்தில் கேவல அத்தியஸத கோ சர அவித்தையின் விருதத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சர்ப்பம இரஜத முதலியன மிததையாகின்றனவோ, அங்ஙனமே அவற்றின் ஞானமும மிததையாகினறன. இதனறறுன் சாப்ப பிரஜத மூதலி யவறறிற்குப் பாதமுண்டாகிறதுபோல அவறறின்ஞானதத்திற்கும பாதமுண்டாகிறது. இதுவெனும விடிப பிரமாவிருத்தியில் அபி வியகத சாகஷியினலேயே அததியஸதததின் பிரகாசம் அங்கீகரிக் கின் சாகஷியோ எப்போதுமே பாதிகசப்படாததாம. இதுவெனும் வடிவ விருதத்தியும அநதக்கரணதத்தின் பரிணமமாயிருத்தலின் கடமுதலிய ஞானதத்தினபோல வியவகார காலத்தில பாதிக்கப படாததாம. ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றி அதத்தியஸதஜனது ஞானதத்திற்குப் பாதமுண்டாகலாகாது.

கஉசூ. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் முற்கூறிய நான்கு மதங்களின் அநுவாதமும், அதன் சமாப்திச் செய்யுளும்.

இவ்வாறு இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிகசும பிரமமுண் டாகுமிடத்துசசித்தாநீதத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி சோல்லப்பட்டிருக் கின்றது. அநனகண்நானகு பகஷநீகள் உள. ஒன்றே கஷிகாரக்கின் நிருசிமஷ பட்டோபாததியாயரது மதமாம. அநில அதிஷ்டானத் தோடு இநதிரியத்தின் சமபநதமே அநதியாசதத்திற கேதுவாம். அதிஷடானததின் சாமாநிய ஞானம எதுவன்று. மற்றைய ஆசா ரியாகளது மதத்தில அதிஷடானததின் சாமாநிய ஞானம அத்தி யாசத்திறகு எதுவாம. சாமாநிய ஞானதத்தினத தாமிஞானமென் பர. உபாதத்தியாயரது மதத்திறகு வேறுன மூன்று பதங்களிலும் சாமாநிய ஞானம அதத்தியாசதத்திறகுக் காரணமாதல் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்று மதத்தினர தாமிஞானவாதி கள். அவாகளுள்ளும் அத்தியஸத பதாரத்த வடிவமேயாகிய அவி த்தையின் விருத்திரூப பிரமஞானமுண்டாகின்றதென்பவர பகூத மே நலமுடையதாம். அதிஷ்டான கோர இருவெனும் வடிவ மும், அங்ஙனமே அத்தியஸத வடிவமும அவித்தையின் விருத்தி யாகின்றனவென்பவர்பகூதமும; இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகிய

எந்தச் சாமாநிய ஞானம அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவோ, அதனு லேயே நிரவாகமாகின்றது, அத்தியஸ்த கோசர அவித்தையினது விருத்தியின் அங்கீகார மில்லையென்பவா பக்ஷமும் நலமுடைய தன்று. அங்ஙனமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகச சாமாநிய ஞான த்தினை அங்கீகரியாத உபாததியாயரது பக்ஷமும நலமுடைய தன்று. இவ்வாற்றுல் பிராசீன நூலாசிரியா எழுதியிருப்பது எது வோ, அதனை அநுசரிததே யாம் தூஷணமும பூஷணமும எழுதி யிருக்கின்றேம. தனது புதியின் பலத்தால் விசாரிக்கின் றவாகான்கு மதங்களிலும் தூஷண பூஷணங்கள் சமானமாம். பிர பஞ்சத்தினது மிதியாத்தன்மையைச சாதித்தலில் அதவைத வாததற்கு அபிவேசமாம். அவாகதர மதபேதததைப் பிரதிபா தித்தலிலேனும கண்டித்தலிலேனும் அபிவேசமின்று. ஆதலால் எந்த ஜிஞ்ஞாசுக்காவது கண்டிக்கப்பட்ட பக்ஷமே புத்தியில் ஆரூ டமாகுமாயின ஓர் கெடுதியுமிலலை. ஒரே மதத்திற்கு அதுகூலமாக யாம யுக்தி எழுதி இருக்கின்றேம.—அது பிராசீன ஆசாரியா களதுமாாக்கதினின்றும குறுக்காகச செல்லுதலே நிரோதித்தற் பொருட டெழுதப்பட்டது.

நிசசல னன்றி யாரு நிகழ்ந்தின ரில்லை யிநத
மெசசரி வசனக யாதி மெய்ம்மையையப் பாலை கன்னில்
சற்சன ராவா ரிதனைத் தக்கவா ருய்கூறு மேலாரு
சசரிதா நநத வாழ்வைச சார்நதிடற கைய மின்றே.

கூள், பிறநூல்களிற்கூறிய ஐந்து கியாதிகளின் பெயர்.

பிறநூல்களில் பிரமதநிறகு எநத இலகூணமும சொரூப மும் சொல்லப்படடிருகின்றனவோ, அவறறிறகு விலகூணமா கவே பிரமத்தின் இலகூணமும் சொரூபமுமாமென்னும் பொருளை அறிவித்தற்பொருட்டுச சாஸ்திராநதரங்களினது பிரமதத்தின் சொ ரூப பாவிய்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றின் நிரூபண மும் கண்டனமும செய்வாம். சுத்தியில இரஜத முதலிய பிரமமு ண்டாகுமிடத்துச சித்தாநத பக்ஷமின்றி ஈநது மதங்களிருக்கின் றன:—க. சத்கியாதி உ. அசதகியாதி கூ. ஆத்மக்கியாதி. ச. அந்நி யதாக்கியாதி. ஙு. அக்கியாதி என்று பிரமத்நிற்ற இப்பெயர் கூறு வர். எல்லோா மதததிலும் ஐந்து பெயர்களில் ஐநதில் ஒரு பிர மதத்தின் நாமம பிரசிநதமாம.

கஈஅ.—கசஎ சத்கியாதியின் கிரமம்.

அவற்றுள்சத்கியாதிவாதியின்சித்தாந்தம் இதுவாமாம்:—சுத்தியின் அவயவங்களோடு இரஜதத்தின் அவயவம எப்போது மிருகின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியின் அவயவம் சத்தியமோ, அங்ஙனமே இரஜதத்தின அவயவமுமாம; மிதையன்று. எங்ஙனம தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சமபாகத்தால் சித்தாந்ததில் அவித்தையின் பரிணமமாகிய அநிர்வசநீய ரஜதம உறபத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திர சமபாகத்தால் இரஜதாவயவங்களி னின்றும சத்திய ரஜதம் உறபத்தியாகின்றது. அதிஷ்டான ஞானத்தினால் எங்ஙனம் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சித்தாந்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்தி ஞானத்தினால் சத்திய ரஜதத்தின் துவம்ஸம தனது அவயவங்களில் உண்டாகின்றது.

கஈக. சத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

இது சத்கியாதிவாதியின் மதமாம். அது நிராகரிக்கத்தக்கதாம. எனெனின் சுத்திரஜத திருஷ்டாந்தத்தால் பிரபஞ்சத்திறகு மித்கியாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சதகியாதி வாதத்தில் சுத்தியில இரஜதம சதகியாமாம. அதனால திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தில மிதகியாதீதன்மையின் சிதது உண்டாகாது. ஆதலால் இபபக்ஷம் நிராகரிக்கத் தக்கதாம. இப்பக்ஷத்தில் இது தோஷமாம:—சுத்தி ஞானதத்திற்குப்பின் காலதீதிரயத்திலும் சுததியில் வெள்ளி இல்லை என்பதாகச் சுததியில் முக்கால த்தைய வெள்ளி அபாவ உணர்சசி உண்டாகின்றது. சிததாந்த மதத்தில் அநிர்வசநீய ரஜதமோ மத்தியகாலததில் உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக இரஜதாபாவம முக்காலததையதாம. சத்கியாதிவாதியின் மததில் வியாவகாரிக இரஜத முண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் வியாவகாரிக இரஜதாபாவம சமபவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் முக்காலத்தைய இரஜதாபாவத்தின் உணாசசியால் வியாவகாரிக ரஜதத்தைக் கூறுதல் விருத்தமாம. அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தியிலோ பிரசித்த ரஜதத்தின் சாமக்கிரி வேண்டிய தில்லை. தோஷத்தோடுகூடிய அவித்தையினால் அதன் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது. வியாவகாரிகரஜதத்தின் உற்பததியோரஜதத்தின் பிரசிதத சாமக்கிரியின்றிச் சம்பவிக்கிறதில்லை. சுததி தேசத்தில்

இரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரி இல்லை. ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தின் உற்பத்தி சுத்திதேசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை.

கசo. சுத்தியில் சத்திய ரஜதத்தினது சாமக்கிரியின் அங்கீகாரமும் கண்டனமும்.

சுத்திதேசத்தில் இரஜதத்தின் அவயவமிருக்கின்றது. அதுவே சத்தியரஜதத்தின் சாமக்கிரியாம்என்றுகூறின், அவனை இதுகேட்பாம்:—இரஜதாவயவங்களுக்குஉற்பத்தஉருவமிருக்கின்றதா? அதற்பூத உருவமிருக்கின்றதா? உற்பூத உருவமெனின் இரஜதத்தின்உற்பத்திக்குமுன் இரஜதாவயவங்களின் பிரதியக்ஷமுமுண்டாதல்வேண்டும். அதற்பூத உருவமெனின் அதற்பூத உருவமுடைய அவயவங்களினின்றும் இரஜதமும் அதற்பூத உருவமுடையதாகும். அதனால் இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது. உற்பூத உருவமுடைய திரியணுகத்தின் ஆரம்பகமாகிய துவியணுகத்திலோ அதற்பூத உருவமில்லை; உற்பூத உருவமிருக்கின்றது. துவியணுகத்தில் மகத்துவமில்லையாகலின், உற்பூத உருவமிருந்தும் துவியணுகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. துவியணுகத்தில் மாத்திரம உற்பூத உருவமன்று; பரமாணுவினும் கையாயிகா உற்பூத உருவம அங்கீகரிக்கின்றனர்.

துவியணுகத்தினைப்போல இரஜதாவயவமும உற்பூத உருவமுடையதாம். ஆனால மகத்துவ சூனியமாம். ஆதலால இரஜதாவயத்தின் பிரதியக்ஷ முண்டாகிறதில்லையெனக் கூறின் அது சம்பவியாது. ஏனெனின் மகத் பரிமாணத்திற்கு நான்குபேதமுண்டு. ஆகாயமுதலியவற்றில் பரம (மேலான) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. மேலான மகதபரிமாணத்தினையே கையாயிகா விபு என்பர். விபுவிற்கு வேறான படமுதலியவற்றில் அபகிருஷ்ட(தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. கடுகு முதலியவற்றில் அபகிருஷ்டதர(அதனினும் தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. திரியணுகத்தில் அபகிருஷ்டதம (எல்லாவற்றிலும் தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. இரஜதத்தின் அவயவமும மகத் பரிமாண சூனியமாயின், துவியணுகத்தினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரியணுகத்தினைப்போல மகத்துவ சூனிய அவயவங்களினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இரஜத முதலியனவும் அபகிருஷ்டதம மகத பரிமாண முடையனவே யாதல்வேண்டும. ஆதலால் இரஜதாவயவம் மகத்துவ சூன்யமாம. இங்ஙனம் கூறுதல்

சம்பவியாது. இரஜதாவயவத்திலோ மகத்துவத்தின் அபாவத்தைக் கூறின் எவ்வாற்றானும் சம்பவிக்கும். ஆனால் பூர்ணப் புற்றில கடத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டிம கடாவயவமாகிய கபாலம அங்கிகரிக்கவருட். யாண்டுத் தாணுவில் புருஷபபிரமம உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத தாணுவில புருஷனது அவயவங்களாகிய கைகால் முதலியன அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகும. கபாலமும் கைகால முதலியனவுமோ மகத்தவ சூன்யமாதல சம்பவியாது. இரஜதத்தனமை ஜாதியோ• அணுசாதாரணமாம. ஆதலால் சூக்ஷ்ம அவயவங்களினும இரஜத வியவகாரம சம்பவிக்கின்றது. கடத்தன்மை கபாலத்தன்மை கைகாற்றன்மை புருஷத்தன்மமுதலிய ஜாதியோ மகத்தவயவிமாதிரத் திருப்பதாம. அவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களில் கபாலதன்மை முதலிய ஜாதி சம்பவிக்கிறதிலலீ. ஆதலால பிரமதனின அதிஷ்டான நேரததில ஆரோபிதத்தின் வியாவகாரிக அவயவ மிருக்குமாயின், அவறறின் உணாசசி உண்டாதல வேண்டும. ஆதலால் வியாவகாரிக அவயவங்களினின்றும இரஜத முதலியவற்றின் உற்பததி கூறுதல் யுசங்கதமாம.

கசக. சத்கியாதிவாதியினுவ் முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் அதன் கண்டனமும்.

சத்கியாதிவாதி இங்ஙனம கூறுகின்றார்:—சுத்தி நேதரத்தில் இரஜதத்தின சாகூாத அவயவமில்லீ. ஆனால் அவயவங்களுக்கு அவயவமாகிய பரமாணு துவியணுகள அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே புற்றிடத்தில் கடம, ஸ்தாணுநேதரதத்தில் புருஷன் என்பவற்றின் சாகூாத் அவயவங்களின் அவயவமாகிய பரமாணு துவியணுகங்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருகின்றன. நேதாஷதோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பநதத்தால் சுடுதியில் அவயவிதாரை உற்பததியாய், இரஜதம கடம புருஷன் எனபவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. நேதாஷத்தின் அற்புத மகிமையினால இவ்வாறு வேகமாகத் திரிபணுக முதலியவற்றின் தாரை உற்பததியாகின்றது. எதனால் இடை அவயவிகளாகிய கபாலம கை கால் முதலியன தோற்றுவதிலலீயோ, அதிய அவயவியாகிய கடமுதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாயின் கபாலமுதலியன ஓரிடத்தும் தோற்றுவதில்லீயோ, அதனால் பிரமத்தின்

அதிஷ்டானததில ஆரோபிதத்தின் அவயவம் தோற்றுகிறதில்லை. வியாவகாரிக அவயவம் இரஜத முதலியவற்றினதாம். அல்லது சுதந்தி தேச்சத்தில இரஜதத்தின மகத்தவயவமிருக்கின்றது. புற்றி டததில கடகதின் அவயவம் கபாலமாம. ஸ்தாணுதேசசத்தில புரு ஷனது அவயவம கைகால முதலியனவாம. இவ்வாறுல் பிரமத் தின அதிஷ்டானததில் ஆரோபிதத்தின் சகல அவயவங்களு மிரு க்கின்றன. எனறுமும அதிஷ்டானததின் விசேஷ வடிவமான உணர்ச்சிஅவ்வவயவங்களில் உணாசசிக்குப்பிரதிபந்தகமாம்.ஆத லால் இருபபனவாகிய மகத் அவயவங்களின் பிரத்தியகூ முண் டாகிறதிலலை. இவ்வாறுல் சத்கியாதிவாதியின் சமாதானமும் நலழ டையதன்று. எனெனின் சுதந்தி தேசசததில வியாவகாரிக ரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிகினும, அறபவததை யொடடி இரஜததின் நிவிருதந்தி சுதந்தி ஞானதினுலேயே அங்கீகரித்தல்வேண்டும.

கசஉ. இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தியினுல் பிராதிபாவிக்மும் வியாவகாரிகமுமாகிய இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் கண்டனமும்.

சத்கியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார:—இரஜதத்தின நிவிரு தந்தியில் சுதந்தி ஞானதின் அபேகையில்லை. ஆனுல இரஜத ஞான பாவததினுல் இரஜததின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எவ்வளவு காலம இரஜதத்தின ஞானம இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு காலம் இரஜத மிருக்கின்றது. இரஜத ஞானத்தின் அபாவ முண்டாயின, அப்போது இரஜததின் நிவிருதந்தி உண்டாகின்றது. சுத்திஞான மும சிலவிடதது இரஜதஞானத்தின் நிவிருதந்திக்கு ஏதுவாம. சில விடத்துச சுதந்திஞானமின்றி அநய பதார்த்தங்களின் ஞானத் தால இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகினறது. அநத இரஜத ஞானதின் நிவிருதந்திக்குப் பிற்கண்தத்தில இரஜதத்தின் நிவிருதந்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி எதனால உண்டாகின்றதோ, அதனுலேயே இரஜதஞானதின் நிவிருதந்தி கூணத்தில் இரஜதத்தின நிவிருதந்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு ஞானகாலதந்திலேயே இரஜததின் ஸ்திதி இருத்தலால் பிராதிபா விகமாகவே இரஜதாதிகளிருகினும அநிவசநீயமன்று; ஆனுல் வியாவகாரிக சதயமாம். எங்ஙனம சிதந்தாந்தத்தில சுகமுதலியன பிராதிபாவிகமாயினும் சொப்பனசுகமுதலியவற்றினும் விலகூண

வியாவகாரிகமாகக் கொள்ளப்படுகின்றனவோ, நியாய மதத்தில் இருமை முதலியன பிராதிபாவிகமாகக் கொண்டு வியாவகாரிக சதந்தியமாக மதிகசப்படுகினறனவோ, அங்ஙனமே இரஜதமுதலி யன பிராதிபாவிகமாயினும வியாவகாரிக சதந்தியமாம. இவ்வாற் றால் இரஜதஞானநதின் நிவிருதநிக்குப் பிறகிய கணத்தில் இரஜத முதலியவற்றின நிவிருதநி உண்டாகின்றது. அலலது இரஜதஞான நத்தின் நிவிருதநிக்கு மதுவாகிய சுதநியின்ஞானம, அலலது வேறு பதாதநதநதின ஞானம் எதுவோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத் தின் நிவிருதநி சூணநதில இரஜதநதின நிவிருதநி உண்டாகின் றது. சுதநி ஞானநதினாலேயே இரஜதநதின நிவிருதநி உண்டாகு மென்னும நியமமில்லை.

இவ்வாறு சுயின் உலக அநுபவநதிறகு விரோதமுண்டாகுமு; சகல சாஸ்திரங்களுககும் விரோதமுண்டாகும்; சிதநாநதநதின விபரீதண்டாகுமு; யுகதிககும விரோதமாகும. ஏனெனின சுதநி ஞானநதினால இரஜநப பிரமநதின நிவிருதநி உணடாகினறதென பது சகல லோகநதினும பிரசிதநமாம். சகல சாஸ்திரங்களிலும பிரசித்தமாம. சத்கியாதிவாதிகளும இதுவே சிதநாநதமாம. சத் கியாதிவாதியின் மதநதில விசேஷ ரூபமாகச சுதநியின் ஞானம இரஜதாவயவநதின ஞானநதிறகுப் பிரதிபநதகமாம. ஆதலால இரஜதாவயவநதின் ஞானநதிறகு விரோதி கநதியின ஞானமென்பது நிசயிகக படட டிருக்கிறது. இரஜதாவயவநதின உணர்ச்சிக்கு விரோதியாகிய சுதநிஞானமே இரஜதஞானநதிறகு விரோதமெனக கொள்ளுதல கிஞ்சிதகரம்பனையாம. நிராணயிககப்பட்ட தனைக் கிஞ்சிந மெனபா. சுதநிஞானமினறிப பிறிதினால இரஜத ஞானநதின நிவிருதநி அங்கீகரிககின் கிஞ்சிதமின்றிய கரபனை யாகும. இவ்வாறாலு கிஞ்சிதகரபனை யோகியமாம. இதக யுகதி யினாலும விரோதமுண்டாகும. ஆதலால் சுதநிஞானநதினாலேயே இரஜதநதின் நிவிருதநியும அதன ஞானநதின நிவிருத்தியும அங்கீகரிக்கநதகாகலவாம.

கசுசூ. சத்கியாநிவாதத்துள்ள பிரபலதோஷம்.

மூற்கூறிய வண்ணம இரஜதஞானபாவதநதால் இரஜதத்தின் நிவிருதநியை அங்கீகரிதது, இரஜதஞானநதின நிவிருதநிக்கு அநேக சாதனங்களை அங்கீகரிகினும, சொல்லபபடும தோஷத்தி

ஞல் சதகியாதிவாதிக்கு மீட்சிஉண்டாகிறதில்லே. அத்தோஷம இது வாம:—யாண்டுஉ சுத்தியில் எந்த கூஷணத்தில் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ,அதேகூஷணத்தில்சுத்தியினேடுஅகினியின்சையோகமுண்டாய்,அடுத்தகூஷணத்தில் சுத்தியின்துவமசமும் பஸ்மத்தின் உற்பத்தியும்உண்டாயின்,ஆண்டுஇரஜதஞானத்தினநிவிருத்திக்குச் சாதனம ஒன்றும உண்டாகவில்லே. ஆதலால சுத்தியின் துவமசத்திற்கும் பஸமத்தின் உற்பத்திக்குமுன் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாமையால பஸமதோஷத்தில் இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாதல்வேண்டும. ஏனெனின் இரஜதத் திரவியம தேஜசாம். அதன் துவம்சம கருமுதலியவற்றின் சமபகுகமின்றி உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் பிரமஸ்தானதத்தில் வியாவகாரிக இரஜதமாகிய சத்பதார்த்ததின் கியாதி உண்டாகின்றது. இந்நச சதகியாதிவாதம் அசங்கதமாம். ஒரு இரஜ்ஜுவில பதறுப புருஷாகளுக்கு ஒரு வனுக்குந தண்டமும, ஒருவனுக்கு மாலேயும, ஒருவனுகுச சாப்பமும, அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு ஜலதாரையுமாக வேறு வேறு பதாரத்தங்களின் பிரம முண்டாகுமாயின், இப்பதார்த்தங்களின் அவயவம சொற்ப இரஜ்ஜு தேசத்திற சமபவியாது. ஏனெனின் மூலத்தத்திரவியம் விதானதைத நிரோதிக்கும. ஆதலால சொற்ப தேசத்தில இதறன பதாரத்தங்களின் அவயவங்கள் சமபவியா. பிரமகாலத்தில் தண்டமுதலிய அவயவிகள் எவ்வாறுஞம்சொற்ப தேசத்திற் சமபவியா. சித்தாந்தத்திலோ தண்டாதிகள் அசிர் வசரீயமாம. அவை வியாவகாரிக தேசத்தை நிரோதியா. சதகியாதி வாதியும அத்தண்டமுதலியவற்றில் ஸ்தானநிரோதமுதலிய பயண அங்கீகரியாவிடின், தண்டமுதலியவற்றைச சத்தென்று கூறுதல் விருத்தமும பயனின்மையுமாம. தண்டமுதலியவற்றின் உணர்சசி மாததிரம் உண்டாகின்றது. வேறு காரியம அவற்றில் உண்டாகிறதில்லே.' இவ்வாறு கூறின் அதிவசரியவாதமே சித்தமாகின்றது.

அன்றியும பிரமஸ்தலத்தில சத்பதார்த்ததின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், நெருப்போடுகூடிய ஊஷர பூமியில் ஜலப்பிரமம உண்டாயின், ஆண்டு ஜலதினல் அக்கினி சாரதமாதல்வேண்டும். பஞ்சின்பேரில் வைக்கப்பட்ட குன்றிமணிக்கொத்தில் அக்கினிப்பிரம முண்டாயின் ஆண்டுப் பஞ்சினே எரிக்தலவேண்டும.தோஷத்தோடு கூடிய காரணத்தால் உற்பத்தியாகிய பதார்தத்தின் உணர்ச்சி அங்கியருக்குத தோற்றாது. எவனுடைய தோஷத்தினல் உற்பத்தி

யாயினதோ அவனுக்கே தோறுமென்று கூறின், தோஷத்தின காரியமாகிய ஜலஅக்கினிகளால் ஈரமும் தாகமுமுண்டாகாவிடின், அவற்றைச் சத்தியமென்று கூறுதல் கேவலம கிரிப்பிற்குக் காரணமாம. ஏனெனின் அவயவமோ ஸ்தானநிரோத முதலியவற்றிற்கு ஏதுவன்று. அவயவியிஞல் ஒருகாரியமும உண்டாகிறதில்லை. இங்ஙனம பதார்தகதிஜ்ஞசதமிதனறு கூறுதலுக்கேட்டுப் புத்திமான்களுக்கு நகையுண்டாகின்றது. ஆதலால் சதகியாதிவாதியின் வார்தகதை சபபவியாதிதாடு, இபபரகம முறறும யுகதியில்லாத தாம். இதனுறுன் விராசாகாரதகதில் சதகியாதி இல்லை. எஙதப் பகூஷத்திறகு ஒருவாறு பொருத்தமிருகக, மீண்டும காகமுதலிய பலத்தால் கண்டனமுணடாகின்றமோ அதறபகூகம எழுதப்படவேண்டும. சத்கியாதி வாதததின யுகதி (பொருத்தம) சமபவிக்கிறதில்லையாகலின இருநூலினும எழுதாதகத்தன்று. என்றாலும் முற்றும் எழுதாவிடின, இதனைப படிக்கின்றவாகளுககு தாசிரியருக்குச் சத்கியாதி வாதததின் ஞானம இருநதிராது என்னும பிரமம உண்டாய்விடும. அநநப பிரமததை நிவாகதித்தறபொருட்டு எண்டு எழுதப்படடிருகினறது.

கசசு—க்சஅ. மூவகை அசத்கியாதியின் கிரமம்.

கசசு. சூனியவாதியின் கிரமமாக அசத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே அசதகியாதி வாதமும முற்றும் யுக்தி அநுபவ சூனியமாம். நிராகரண மின்றியும அது எவனுடைய புத்தியிலும் ஆரூடமாகா (வரு) தாகலின் நிராகரிக்கதகக தன்று. என்றாலும் அசதகியாதிவாதி வேதமாகாகதநிறகு விரோதியாதல் பிரசித்தமாம். சூத்திரங்களாலும அவரது மதததின் கண்டனம் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது; ஆதலால கண்டிக்கத்தக்கதாம. அசத்கியர்திவாதி இருவர்:—ஒருவரோ சூனியவாதியாகிய நாஸ்திகர்; அசதகியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவாமதத்திலோ சகல பதார்தங்களும் அசதது வடிவமாம். ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதமும அசத்தாம். சூனிய வாதியின் மதததிலோ அசத்தாகிய அதிஷ்டானத்தில் இரஜதம் அசத்தாம.•ஆதலால் பிரமம நிரதிஷ்டானமாம். அங்ஙனமே ஞாதாஞானமும அசத்தாம். இமமதத்தின் கண்டனம சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் தாக்க பாததத்தில் விஸ்தா

ரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; அநுபவ விருத்தமுமாம். எனெனின் சூந்யவாதத்தில் எலலா இடங்களிலும சூந்யமிருக்கின்றதாகலின, எதன வியவகாரமும பிரசித்தமாக உண்டாகலாகாது. சூனியத்தினல் வியவகார முண்டாகுமாயின், ஜலத்தின் பிரயோஜனம அக்கினியினலும அக்கினியின் பிரயோஜனம் ஜலத்தினலும் உண்டாதல வேண்டும். அக்கினியும் ஜலமுமோ சத்திய மாகவாவது மித்தையாகவாவது ஓரிடத்தும மிலலை. கேவலம் சூந்ய தத்துவ மிருக்கின்றது. அது முழுவதும் ஆகாசமாம். அதனிடத்து ஓர் விசேஷமுமிலலை. சூந்யவாதத்தில விசேஷம அங்கிகரிக்கின் சூந்ய வாதிக்கு ஹானி உண்டாகும; அவ்விசேஷமே சூந்யத்திறகுப் பிரமாணமாயிருத்தலின். அனறியும சூந்யவாதத்தில விசேஷமிருக்கின்றது. எதற்கு விலக்ஷணத்தன்மை கூறுகினறனரோ, அதனல் வியவகாரபேதமுண்டாகினறது. அவ்விசேஷமும, வியவகாரமும், அங்ஙனமே வியவகாரத்தின காரணத்வமும பரமார்த்தமாகச சூந்யமாம். ஆதலால் சூந்யத்தன்மைக்கு ஹானியிலலை என்று கூறின் அதுவும பொருந்தாது. எனெனின சூந்யவாதத்தில விசேஷ மிருக்கின்றதென்னும இவவார்த்தையும விருத்தமாம. விசேஷமுடைய தெனக் கூறின, சூந்யத்தன்மைக்கு ஹானி உண்டாகின்றது. சூந்யமெனக் கூறின் விசேஷ முடையதின ஹானியினல் வியவகார பேதம சமபவிக்கிறதிலலை. இவ்வார்த்தையல் சூந்யவாதம சமபவியாது.

கசடு. ஓர் தாந்திரிகரது கிரமமாக அசத்கியாதி வாதம்.

ஓர் தாந்திரிக அசத்கியாதிவாதி உளன். அவன் மதத்தில் சுத்தி முதலிய வியவகாரத்தின் பதார்த்தங்களோ அசத்தன்று. ஆனல் பிரம ஞானத்தின விஷயமாகிய எந்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியன சித்தாந்தத்தில் அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவை அசத்தாம. ஆதலால் வியாவகாரிக ரஜத முதலியன தனது தேசத்திலிருக்கினறன. அவற்றிற்குச சுக்தியில் சமபந்தமில்லை. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதியினப்போல சுக்தியில் ரஜதத்தன்மையின் உணரசி உண்டாகிறதில்லை. அநிர்வசநீய ரஜதம உற்பத்தியாகிறதில்லை. அக்கியாதி வாதியினப்போல இரண்டு ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சூந்யவாதியினப்போலசுத்தி அசத்தன்று; ஞாதாவும் ஞானமும அசத்தன்று. ஆனல் சுத்தி ஞானம் ஞாதா சத்தாம்.

தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்குச சுத்தியினுடை சம்பந்தமுண்டாயின், அப்போது சுதந்தியின் ஞானமுண்டாகிறதில்லீ. ஆனல் சுத்திதேசத்தில் அசத்திரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில சுத்தி தோதத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். காசதையின் சரதத்திலும அங்ஙனமே கடையிலும சதந்திய ரஜதம் இரண்டு மதங்களிலு மிருகிறது. அங்ஙனமாயினும அநியதாக்கியாதி வாதத்திலோ தோசாதரதத்துள்ள சதந்திய ரஜதத்திலிருக்கும் ரஜதத்தனமையின் ஞானம சுத்தியில் உனடாகின்றது. அசத கியாதி வாதத்தில் தோசாந்தரத்தில இரஜதமோ இருக்கின்றது. அதன் தாமமாகிய ரஜதத்தனமையின் ஞானம சுதந்தியினிடத்து உண்டாகிறதில்லீ. ஆனல் அசத்தைத கோசரிக்கும இரஜத ஞான மிருக்கின்றது. சுத்தியினுடை தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின சம்பந்தத்தால் இரஜதப் பிரமமுனடாகின்றது. அதன விஷயம் சுத்தியனறு. இரஜத பிரமத்தின் விஷயம சுதந்தி ஆகுமாயின், "இது சுதந்தி" எவ்னும ஞானம உண்டாதல வேண்டுமே. சுத்தித்தன் மை வடிவ விசேஷ தாமத்தின் தோஷ பலத்தால் பானமுண்டா காவிடின், சாமானிய அம்சத்தின் "இது" வெனும் இவ்வளவே ஞான முண்டாதல வேண்டும. ஆதலால் பிரமத்தின் விஷயம சுத்தி யன்று. அங்ஙனமே பிரமத்தின் விஷயம இரஜதமுமன்று. ஏனெனின் முன் உள்ள இடத்திலோ இரஜதமில்லீ; வேறிடத்தில் இரஜ தமிருகின்றது. அதனுடை நேத்திரத்தின் சம்பந்தமில்லீ. இவ்வாற்றால் இரஜதப் பிரமத்தின விஷயம ஒன்றுமிலலீ. சுதந்திஞானத்திறகுப் பிற்காலத்தில் "ராண்டுக் காலத்திரயத்திலும இரஜதமில்லீ" எனனும உணர்சசி உண்டாகின்றது. ஆதலால இரஜதப் பிரமம் நிர்விஷயமாயிருத்தலின் அசத்கோசரமெனபபடுகினறது. அசத சோசர ஞானத்தினையே அநிர்வசனீயமென்பர

கசசூ. நியாயவாசஸ்பதிகாரர் கிரமப்படி அசத்கியாதி.வாதம்.

ஒருவர் அசத்கியாதியை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சுதந்தியினுடைதோதத்தின சமபந்தத்தால இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம சுதந்தியாம. ஆனலசுதந்தியில் சுத்தித்தன்மையும்சுதந்தியின் சமவாயமுமாகிய இரண்டும தோஷத்தினுல் தோறறுகிறதிலலீ. ஆனல் சுதந்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம தோற்றுகின்றது. இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம

சுத்தியில் இல்லை; ஆகலின் அசத்கியாதியாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினது சுத்தி அநுயோகினையுடைய சமவாயம் அசத்தாம். அதன்கியாதி அதாவது உணாசசி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயம் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். சுதந்தி அநுயோகிக சமவாயம் சுதந்தியில் சுத்தித்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம. ஆனல் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரதியோகியினை யுடைய சமவாயம் இரஜத அநுயோகியினையுடையதாதல் பிரசித்தம; சுதந்தியினை அநுயோகியாக வுடையதன்று. சுதந்தியினை அநுயோகியாகவுடைய எச்சமவாயம் பிரசித்தமோ அது சுத்தித்தன்மைப் பிரதியோகியினை யுடையதாம. இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதன்று. இவ்வாற்றல் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதும் சுத்தி அநுயோகியினையுடையதுமாகிய சமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன பிரதீதியை அசத்கியாதியென்பர். சுதந்தி எதன் அநுயோகி அதாவது தர்மி யாகின்றதோ, அது சுத்தி அநுயோகிகமெனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மை எதன் பிரதியோகியாகின்றதோ, அது இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகமெனப்படுகின்றது. தாற்பரியம் இதுவாம:—கேவல சமவாயம் பிரசித்தம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயமும இரஜதத்தாற் பிரசித்தம. சுத்தி அநுயோகிக சமவாயமும் சுதந்தி தாமங்களும் சுத்தியிற்பிரசித்தமாம.பிரசித்த சமவாயத்தில் சமவாயத்தன்மைத் தாமமிருகின்றது.இரஜதத்தன்மைப்பிரதியோகித்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம்.அங்ஙனமே சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம். ஆனல் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மையும் சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களுமஞரிடதுசசமவாயத்தில் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மை விசிஷ்டசமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன்கியாதி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இது நியாயவாசஸ்பதிகாரர்மதம். இவ்வாறு அதிஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, அசத்கியாதியை இருவகையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர. ஒன்றே சுத்தி அதிஷ்டானத்தில் அசத்தாகிய இரஜதத்தின் பிரதிதிவடிவம்; மற்றையது சுத்தியில் அசத்தாகிய இரஜதத்தன்மைச சமவாயத்தின் பிரதிதிவடிவமாம.

கசஎ. இருவகை அசத்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

அவ்விரண்டும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அசத்கீயாதியை அங்கீகரிப்பவன் எவனே அவனே இது கேட்குமுமு:—அசத்கியாதி என்னும் வாக்கியத்தில் பாதிக்கப்படாததின் விலகூணமென்பது அசத்சப்தத்தின் பொருளா? அல்லது அசததெனும் சொற்போ ருள் சொரூபமின்மையா? அசத்தென்பதின் பொருள் சொரூப மின்மியதென்பதாமெனின், "வாயில் என்கு காவில்லை" என்னும வாக்கியம்போல அசத்கியாதி வாதத்தின் அங்கீகாரம நாணமின் றியதாம். ஏனெனின் சததாஸ்பூர்த்தியின்மியதனைச சொரூபமின்றிய தென்பர். ஆதலால சத்தாஸ்பூர்த்தி சூரியமூம தோற்றுகின்ற தென்னும் அசத்கியாதிவாதம் சொல்லியபடி சித்தமாகின்றது. சத்தாஸ்பூர்த்தி சூரியத்தின் பிரதீதியைக் கூறுதல் விருத்தமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்படாததின் விலகூணம் அசததென்னும் சொ ற்பொருளாமெனின், பாதிக்கப்படாததின் விலகூணம் பாதிக்கப் படுவதாகின்றது. பாதிககப்படுவதற்குரியதனைப் பாத்தியமென்பா. இவ்வாற்றால் பாதத்திற்கு உரியதின் பிரதீதி அசத்கியாதியெனப் படுகின்றதென்பது சித்தமாயிறது. அதுவே சித்தாநதியின் மத மாம. ஏனெனின அநிர்வசநீயக்கியாதி சித்தாநதத்தில் உண்டு. பாதயோக்கியமே அநிர்வசநீயமாகின்றது. இவ்வாற்றால் சித்தா நதத்திற்கு விலகூணமாக அசதகியாதிவாதம உளதென்று கூறு தல் சம்பவியாது.

கசஅ—கநிசு. ஆத்மக்யாதியின் கிரமும் கண்டனமும்

கசஅ.ஆந்தரபதார்த்தங்களை அங்கீகரித்தும் ஆத்மக்யாதிவாதியின் அபிப்பிராயம்.

அங்ஙனமே ஆதமகயாதி வாதமும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் விஞ்ஞானவாதியின் மதத்தில் ஆத்மக்யாதி யுமது. கூணிக விஞ்ஞானதத்தினை விஞ்ஞானவாதி ஆத்மா வென்பர். அவர் மதத்தில பாகியரஜதமில்லை. ஆனால் ஆந்தரவிஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவிருக்கின்றது. அதன் தர்மம் இரஜதமாம். தோஷபலத் தால் வெளியில் ரோற்றுகின்றது. சூரியவாதியின் மதமின்றி ஆந தரபதார்த்தங்களின்சத்தையில் சுகதருடையசிஷ்யாகள் எவருக்கும

விவாத மிலலை. புறப்பதார்த்தத்திணையோ ஒருவர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்; ஒருவர அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் புறப்பதார்த்தின் சத்தையிலோ அவாகளுக்கு விவாதமுண்டு. சூரியவாதியின் ஓர் நாஸ்திகனும் ஆந்தர (உள்) விஞ்ஞானதத்தின் நிஷேதத்தினைச செப்கிறதில்லை. ஆதலால உள் இரஜதத்தின் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மா அதிஷ்டானம். அதன் தாமமாகிய இரஜதம உள்ளிருப்பதாம். தோஷவலியால் புறத்ததுபோலத் தோறுகின்றது. ஞானத்தினுல் இரஜதத்தின் பாதம நொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் இரஜதத்தினது புறததிருத்தறன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. அநிாவசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இரஜத தாமியின பாதமும், இது வெனுந தன்மை வடிவ பாகிய விருத்தியின் பாதமும அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. ஆதமக்யாதி மதத்தில இரஜதத்தின் பாதமோ அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. எனெனின் சூரியவாதிகளு வேறுன சகல சௌகதாகள (சுகதாவழி வந்தோர்) மதத்தினுமம பதார்த்தங்களின் ஆந்தர சத்தையில விவாதமில்லை. ஆதலால் நொரூபமாக இரஜதத்தின் பாதம அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. கேவலம் பாகியதன்மை வடிவ இதநதையின் பாதம அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அநிாவசநீய வாதம அங்கீகரிக்கின், தர்ம தாமிகளின் பாதம கற்பிததல் கௌரவமாம். 'ஆத்மக்யாதியை 'அங்கீகரிக்கின் தாமியின் பாதமின்றி இதநதைவடிவ தாடமாதநிரதத்தின் பாதம கற்பித்தலில் இலாகவமாம. இது ஆத்மக்யாதி வாதியின் அபிப்பிராயம்.' இமமதத்தில் இரஜதம ஆந்தர சத்தியமாம. அது வெளி தேசதத்தில தோற்றுதல் பிரமமாம. ஆதலால இரஜத ஞானத்தில் இரஜதகோசரதன்மை அமசம பிரமமன்று. ஆனுல் இரஜதத்தின் பாகியதேசத்த திருக்குந்தன்மை யுணாசசி அமசத்தில பிரமம் உண்டு.

கசசு. ஆந்தர பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதி வாதியினது மதத்தின் கண்டனம்.

இமமதமும் நலமுடையதனறு:— இரஜதம உள்ளிருப்பதாமென்னும அநுபவம ஒருவருகுமம உண்டாகிறதில்லை. பிரம ஸ்தலதத்திலேனும யதாரத்த ஸ்தலதத்திலேனும் இரஜத முதலியவற்றின் ஆந்தரத்தன்மை எபபிரமாணதாலும பெறபபடுவதில்லை. சுக

முதலியன ஆந்தரமும், இரஜதமுதலியன பாகியமுமா மென்னும் அநுபவம எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. இரஜதத்தை ஆந்தர மெனக்கொள்ளின் அநுபவதத்திற்கு விரோதமாம. ஆந்தரத்தன் மையைச சாதிக்கும பிரமாண யுகதிகளுமிலலை. ஆதலால் ஆந்தர இரஜததிற்குப் பாகிபப் பிரதீதியை அங்கிகரிததல் அசங்கத மாம.

கரு0. சௌகதர்களது இரண்டு பேதங்களில் பாகிய பதார்த்தவாதிகளது ஆத்மக்கி யாதியின் அநுவாதம்.

சௌகதர்களில் இரண்டு பேதமுண்டு — ஒன்றே விஞ்ஞான வாதம்; மற்றையது பாகியவாதம. பாகியவாதத்திலும் இரண்டுபேத முண்டு. ஒன்றே பாகிய பதாரதம அநுமேயமாம; பிரத்தியகஷ மன்று; ஞானத்தின் பிரதியகஷமுண்டாகின்றது; ஞானததினுல் ஞேயத்தின அநுமிதி உண்டாகினறது; இவ்வாறுல் பாகியபதார தத்தங்களுக்குப பரோகஷவாத மிருக்கின்றது. பாகிய பதார்த்தமும் பிரதியகஷ ஞானத்தின் விஷயமாம. இவ்வாறுல் பாகிய பதார தத்தங்களுகஷ அபரோகஷ வாதமுண்டு; இவறறில விஞ்ஞானவாதி யின் மதத்திலும் வியாவகாரிகஷ இரஜதமும் பாகியமன்று. பாகிய பதாரதவாதியின் மதத்தில பதாரதத ஞானதத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமோ பாகியமாம. அதலால் முற்கூறிய அநுபவதத்திற்கு விரோதமிலலை. பிரமஸ்தலதத்தில பாகிய இரஜததை அங்கிகரித தற்குப பிரயோஜனமின்று. எனெனின் கடகமுதலியவற்றின் சித் தியோ அவ்விரஜததால் உணடாகிறதில்லை; கேவலம பிரதீதிமாத் திரமாகின்றது. விஷயமின்றிப பிரதீதி உண்டாகாதாகலின், பிரமப் பிரதீதிக்கு விஷயதைதாடு கூடியதன்மை சிதிதிதலை அவ்விரஜ தததின் பயனும. அதனை ஆந்தரமாகவே அங்கிகரிக்கினும, பிரம ப்பிரதீதி விஷயதைதாடு கூடியதாய் விடுகின்றது. பாகியமை கைகொண்டு பிரதீதிககு விஷயதைதாடுகூடியதன்மை சிதிதிகசச் செய்யின், அவை மதத்தில் முற்கூறியபடி தாம தாமிகளுகஷப் பா தம் அங்கிகரித்தலால் கௌரவமிருக்கின்றது. ஆதலாரஜதத்திற்குத் தோஷமிலலததால் வெளிப் பிரதீதியை அங்கிகரிக்கின், கேவலம் இதரதையின் பாதம அங்கிகரிததலால இலாகவ முண்டாகின்றது. பதாரதஞானதத்தின் விஷயமாகிய இரஜதம முன்னிருக்குமிடத்

தில் உளதாகின்றது. பிரமஞானத்தின் விஷயமாகிய இராஜதமும் மூனனிருக்குமிடத்தில் உளதாயின்,யதார்த்தஞானத்திற்கும் பிரம ஞானத்திற்கும் விலக்ஷணத்தன்மை உண்டாகாது. ஆத்மக்கியாதி மதத்திலோ யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமும் முன் னிருக்குமிடத்தி லிருக்கின்றது.பிரமஞானத்தின் விஷயமாகிய இர ஜதம் ஆந்தரமாம். ஆதலால் பாகியத்தன்மை ஆந்தரத் தன்மை வடிவ விஷயத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையினுல் யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மைப்பேதம் ஞானத்திற்குண்டாகின்றது. பாகிய தேசத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், சுத்திதேசத்தில் உற்பத்தியாகிய இரஜதத்தின் பிரதீதி எல்லோரு க்கும் உண்டாதல் வேண்டும. ஒரு அதிஷ்டானத்தில் பத்துப்புரு ஷாகளுக்கு வேறு வேறு பதார்தநங்களின் பிரமம உண்டாயின், ஆண்டு ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் எல்லாப் பதார்த்தங்களின் பிர தீதியும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆத்மக்கியாதி மதத்திலோ எவனு ள்ளே எப்பதார்த்தம் உறபத்தியாகின்றதோ, அவனுக்கு முன்னி ருக்குமிடதில் அபபதார்த்தம தோற்றுகின்றது. ஆதலால் அக் நியபுருஷனுக்கு அதனது தோறறத்தின் சங்கையே உண்டாகிற தில்லை. பிரமத்தின் விஷயத்திற்குப் பாகிய உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், அவர் மத்ததில் அநிய புருஷாகளுக்குத் தோற்றுமையில் சமாதா னத்தைத் தேடுதலாகிய கிலேசமே பயனும. இவ்வாறு பாகிய பதார்த்தவாதி சௌகதமதத்தில் ஆதமக்கியாகியின் வார்த்தை சம்பவிக்கின்றது. வியாவகாரிக பதாததமே அவாகள் மதத்தில் பாகியமாம். பிராதிபாஸிக ரஜதமுதலியன பாகியமன்று; கேவலம் ஆந்தரமேயாம.

கருகூ. பாகிய பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்கியாதி வாதியினது மதத்தின் கண்டனம்

அங்ஙனமாயினும ஆதமக்கியாதி வாதம அரங்கதமேயாம். ஏனெனின் இரஜத மூதலிய பதாத்தம் சொப்பனமின்றி ஜாக்கிரத் தில ஆந்தரமென்பது அப்பிரசித்தமாம். பாகிய சுபாவத்திற்குப் பிரமாதலத்தில் ஆந்தரம கற்பிததல அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய தோஷமாம்.ஆந்தரமாயின்,"என்னிடத்துஇரஜதம்,பான் இரஜதம"

என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல்வேண்டும். "இது இரஜத" மென்ப தாக இரஜதத்தின் பாகிய உணாசசி உண்டாகின்றது.

இரஜதம ஆநதரமாய்ப் பாகியதேரதத்தில் இல்லாதிருக்கினும், தோஷமகாதமியததால் ஆநதர பதாரதததின் பிரதீதி பாகியத் தில் உண்டாகின்றது. பாகியத்தன்மை வடிவ இதந்தை (இதுவெ ணுதன்மை)சுத்தியிலிருக்கினறது. தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் சுத்தியின் இதநதை இரஜதததில தோறறுகின்றது. எததோஷத் தினுல் ஆந்தர ரஜதம் உற்பததியாயிருகின்றதோ, அததோஷத்தி ணுலேயே ஆநதரதில் உற்பததியாகிய இரஜதததில சுதநதியின் இதந் தை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இரஜததநதிறகுப் பாகிய தேசத்தில் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின, பாகியதேசதநிற சுதநிய ரஜதமோ சம் பவியாது; அநிரவசநீயம மதிக்கப்படும. அவ்வநிரவசநீய வஸது உலகத்தில் அபபிரசித்தமாம. ஆகலால அபபிரசித்த கற்பனை தோஷமாகும. ஆநதரநதிலோ சுதநிய ரஜதம உற்பத்தியாகின் றது. ஆநதரமாயிருநதலின் அதன் தேகமும உபாதானமும அசக்தி யமாம். ஆதலால் சத்தியமாயினும கடநமுநலிய சிதசித்த வடிவப் பயனின் அபாவம சமபவிக்கினறது. ஆதலால் அநிரவசநீய வஸது வின் கற்பனை உண்டாகிறதில்லை. அநிரவசநீயக் கியாதியினுல் ஆத்மக்கியாதியினும இவ்விலாகவமிருகின்றதெனறு இவ்வாறு கூறின், அதுவும அசஙகதமாம:—சுதநியின் இதந்தை ரஜதததில் தோற்றுகினறதென்று கூறுதலால் அநியதாக்கியாதியின் அங் கீகார முண்டாகின்றது. இதந்தைத தோற்றததில் அந்தியதா க்கியாதி அங்கீகரிக்கின், சுத்தியில இரஜதததன்மைத தாமியின் பிரதீதியினையும அநியதாக்கியாதியெனறே கொள்ளவேண்டும. ஆநதரரஜதத்தின் உற்பததி அங்கீகரித்தல நிஷ்பலமாகு. எங்ஙனம: இரஜதபதார்த்தமசுத்தியினுல் வியவகிதமாயிருகின்றது; அதனது காமததின் பிரதீதி சுதநியிற் சமபவியாதெனக் கூறின், உன்னு டைய மதத்திலும் சுதநியினுல் வியவகித உளனிடநதில இரஜத மிருக்கின்றது. அதனிடத்துச சுதநியின் தர்மமாகிய இதநதையின் பிரதீதி சமபவியாமை சமமாம.

கஙூ. ஆத்மக்கியாதி வாதத்தின் விலக்ஷணமான அத்வைத வாதத்தின் சித்தாந்தம்.

சித்தாந்தத்திலோ சுத்தியிலிருப்பதாகிய தாதான்மியத்தின் அநிர்வசநீயசமபந்தம இரஜதத்தில் உற்பதத்தியாகின்றது. அதனை சம்சர்க்காத்தியாச மென்பர். அதிஷ்டானதத்தின் சமபந்தம் ஆரோபி தத்தில் யாண்டுத் தோற்றுகின்றதோ, அண்டுச சகலஅதிஷ்டான தத்தின் சமசர்க்காதத்தியாசமு முண்டாகின்றது. சமசார்க்காத்தியாச மின்றி அநிய தாமத்தின் பிரதீதி அநியதத்தில் உண்டாகிறதிலலை. இவ்வாற்றால அதியாசமின்றிச சுத்தியிலிருதகும இதரதையின் பிரதீதி ஆதர இரஜதத்திற் சமபவியாமையால், ஆத்மக்கியாதி வாதம அசங்கதமாம. அநிர்வசநீயவலதுவின் அப்பிரசித்த கற் பனையாகிய தோஷம் சொல்லபடடது. அதுவும அஞ்ஞானத்தாற் சொல்லப்படடதாம. எனெனின்,

அத்வைத வாதத்தின் முக்கிய சித்தாந்தம் இதுவாம:—சேதனம் சத்தியம; அதற்கு வேறுகிய யாவும் மித்தையாம. அநிர்வசநீயத்தினை மித்தையென்பர். ஆதலால் சேதனத்திறகுப் பின்னமான பதார்த் தத்தினைச் சத்தியமென்று கூறுதலிலேயே அப்பிரசித்த கற்பனை இருக்கின்றது. சேதனத்திற்குப் பின்னமான பதாரததங்களில் அநிர்வசநீயதத்தன்மையோ அநிப்பிரசித்தமாம. யுக்தியினல் விசா ரிக்கின் அப்போது எவ்வகாதமபதாரததங்களின் சொரூபமும சித் தியாது; ஆனல் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் சகல அநாதமபதார்த் தங்களும் அநிர்வசநீயமாம. சிதாகாதத்தில் அநாதம பதாரதம் எதுவும் சதத்தியமன்று. கநதருவ நகரதத்தினைப்போல சகலப் பிர பஞ்சமும திருஷ்டநஷ்ட கபாவமாம. சொப்பனதத்திலும ஜாக்கிர பதார்த்தங்களில் சிறிதும விலக்ஷணத்தன்மையில்லை.[1] சுத்தி ரஜதம் பிராதிபாவிகமாம. காந்தை (ஸ்திரீ)யின் கை முதலியவற்றிலுள்ள இரஜதம் வியாவகாரிகமாம. இவ்வாற்றால் அநாத்ம பதார்த்தங் களில் மித்தியாத்தன்மை சத்தியதத்தன்மையான விலக்ஷணத்துவம் ஒன்றற்கொன்று சொல்லப்பட டிருக்கின்றது. அது ஸ்தூலபுததி யுடையவர்களுக்கு அதவைத போதத்தில் பிரவேசித்தற் பொரு ட்டு அருந்ததி நியாயததாற் சொலலப்பட டிருகின்றது. "ஸ்தூல புத்தியுடைய புருஷனுககு முதலிலேயே மூக்கிய சிதாகாதத்தின் கிரமததைச் சொல்லுமிடதது, அற்புதமான அாதத்தைக்கேட்டு

அஹாத்ம சததியததன்மைப் பாவனையுடைய புருஷன் சாஸதிரத தின் விமுகனுப்ப் புருஷாதாதத்தினின்றும பிரஷ்டனுய்ப் விடுவான். இதன்பொருட்டே அஹாத்ம பதாதாதங்களுக்கு வியாவகாரிக பிராதிபாவிக பேதததால் இருவகைச சததை சொல்லப்பட்டது. சேதனத்திற்குப் பாரமாரத்திக சததை சொல்லப்பட்டது. பிர பஞசததின் சேதனதினும நியூன (தூறைநத) சத்தை புத்தி யில் ஆரூடமாய், சகல அஹாத்ம பதாதாதங்களுக்கும் சொப்பன முதலிய திருஷ்டாநதத்தால் பிராதிபரிலிதத் தனமையை அறிந்து, நிஷேத வாக்கியநதினுல சகல அஹாதமக்களினும சததாலபூத்தி சூனியமை (சததையின் விளக்கமின்மையை)ன்று அறிநதுகொள்ள வேண்டும. இதனுற்றுன் சத்தாபேதம கூறபபட்டது. அஹாதம பதாரத்தங்களுக்கு ஒன்றறகொன்று சததையின வேறுபாட்டில் அதவைத சாஸதிரதறகுந் தாற்பரிய மிலலை. ஆதலால் அத வைத வாதிகரு அபிவசரிய பதாதாதம அப்பிரகிருதமா மென் று கூறுதல் விருததமாம; வேறு வகையான சமபவமில்லை. ஆக லால் இலாகவ கௌரவம கூறுதல முற்றும அசமபவமாம. அகிாவசரியகையாதி யின்றி வேறு விதமாகவும சம்பவிக்கின, கௌரவ தோஷத்தைக் கண்டி இப்பக்ஷததின் நியாயம சம பவிக்கும. முற்கூறிய நிரமமாக சதகியூதிமுதலிய எநதப் பக்ஷ மும சமபவியாது. ஆதலால் கௌரவ இலாகவ விசாரமே பயனி ன்றியதாம்.

கருங. சித்தாந்தத்திற்கூறிய கௌரவ தோஷத்தின் பரிகார பூர்வகமாக இருவகை விஞ்ஞான வாதத்தின் அசம்பவம்.

ஆத்மக்கியாதியின் நிரூபணத்தின் ஆரம்பத்தில், 'பாகிய ரஜத உற்பததி அங்கீகரிக்கின் இரஜத தாமியும இதாதையைத் தருமமாகிய இவ்விரண்டற்கும பாதாதத்தை அங்கீகரிதாதலில் கௌரவமுண்டு. ஆத்மக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின் இதக்தை மாத்திரத்திற்குப் பாத முண்டாகுதலால் தாமியின் பாதத்தை அங்கீகரியாமையில் இலாக வமுண்டென்று கூறி இருக்கின்றது.

இக்கூற்றும மூலமுடையதன்று. எனெனின், சுத்தியின் ஞான மூண்டாக "மித்தையாகிய இரஜதம எனக்குத் தோற்றியது" என் றிவ்வாறு இரஜதத்தின் பாதம எல்லோருக்கும அநுபவசித்த

மாயுளது. ஆதமகயாதியினபடி இராஜதத்தில மதத்தையாகிய பாகியத் தன்மைத் தீர்ற்றமுண்டாய் இவ்வாறு பாத முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் தாமியினது பாதத்தை இலாகவபத்தால் கெடுக்கின், பாக முதலிய பயனைச் சாதிக்கும் வியாபார சமூகத்தில் ஒரு வியாபாரத்தைச செய்து இலாகவபத்தால் அதிக வியாபாரத்தை விடுதல் வேண்டும். பிரமமுடைய புருஷனுக்கு ஆப்தன் உபதேசஞ் செய்யின், அப்போது "இது இரஜத மன்று; இது சுத்தியா"மென்றிவ்வாறு இரஜதத்தினைச சொரூபமாக நிஷேதஞ செய்கின்றான். ஆத்மக்கியாதியின்படி "ஈண்டு இரஜத மில்லை" ஆனால் "ஆத்மாவினிடத்தில் இரஜதமிருக்கின்றது" என்றிவ்வாறு இரஜதத்தினது தேச மாததிரத்தின் நிஷேதஞ் செய்தல்வேண்டும். ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்து உற்பதியானதற்குப் பாகியதேசத்திற கியாதி யிருக்கின்றது. இவ்வாதத்ததில் தாற்பரியத்தினுல் பாகிய பதார்த்தவாதி சௌகதரது ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமாம். விஞ்ஞானத்திற்கு வேறுக ஓர பாகிய பதார்த்தமும் ஆக்கர பதார்த்தமு மில்லை. ஆனல் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவின் ஆகாரம் சகல பதார்த்தங்களுமாம். இவ்வாற்றால் விஞ்ஞான வாதிக்கு விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவின் இரஜத வடிவமான கியாதி இருக்கின்றது என்னும் தாற்பரியத்தினுலும் ஆசமக்கியாதி வாதம அசங்கதமாம். விஞ்ஞானத்திற்கு வேறுக இரஜத மிருக்கின்றது. அது ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அதனை விஞ்ஞானவடிவ ஆத்மாவிற்கு அபின்னமாகக் கூறுதல் சம்பவியாது. விஞ்ஞான வாதியின் மதத்தில் சகல பதார்த்தங்களும் கூணிகவிஞ்ஞான வடிவமாம். அதனிடத்துப் பிரத்திய பிஞ்ஞைபசம்பவமுதலிய அநேக தூஷணங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் ஆத்மக்யாதி சம்பவியாது.

கநிசு-கசுக. அந்நியதாக்கியாதியின் கிரமமும் கண்டனமும்.

கநிசு. அந்நியதாக்கியாதிவாகியின் தாற்பரியம்.

அந்நியதாக்கியாதி வாதமும் அசங்கதமாம். இது அந்நியதாக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியமாம்:—எந்தப் புருஷனுக்குச சத்திய பதார்த்தத்தின் அநுபவ ஜநிய சமஸ்காரம் இருக்கின்றதோ, அவனது தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்கு முன் கண்ட சமான பதார்த்தத்தோடு சம்பந்த முண்டாயின், ஆண்டு

எதிரிலுள்ள சமான பதார்த்தத்தின் சாமாந்திய ஞானத்தால்முன் கண்டதின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அல்லது ஸ்மிருதி உண்டாகி றதில்லை; சமானமானதின் உணர்ச்சியால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகி ன்றது. எந்தப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ,அல்லது எதன் உற்பூதசமஸ்கார முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் தர்மம் எதிரிலுள்ள பதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம: சத்தியஇரஜதத்தின் அநுபவஜநிய சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய புருஷ னுக்கு இரஜத சமாநமான சுத்திபோடு தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாயின் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அதனை ஸ்மரிக்கவே இரஜ்ஜதின் இரஜதத்தன் மைத் தர்மம் சுத்தியிற் காண்கின்றது. அல்லது நேத்திரதின் சம்பந்தமுண்டாய் இரஜதப் பிரமதத்தில் விலம்பம்உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திர சம்பந்தத்திற்கும் இரஜதத்தின் பிரதியக்ஷப் பிரமத்திற்கும் இடையில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகிறதில்லை. ஆனல் இரஜதாநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம உற்பூதமாக, ஸ்மிருதியின் வியவதான மின்றி விரைவாகவே சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தருமத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஸ்தலத்தில் எங்ஙனம் முன் கண்டதற்கொப்பானதின் ஞானத்தினுல் சம்ஸகா ரத்தின் உற்பேரீத முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரமை ஸ்தலத் தில் முன் கண்டதற்குச் சமானமான பதார்த்தத்தோடு இந்திரிய த்தின் சம்பந்த முண்டாகவே, சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத முண் டாய்ச சம்ஸ்கார கோசர தர்மத்தின் ஞானம் முன்னிருப்பதில் உண்டாகின்றது. இதனை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். அரிவடிவ மாகத் தோற்றுதலை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். சுத்தியாகிய பதா ர்த்தத்தில் சுக்தித்தன்மைத் தாமமிருக்கின்றது; இரஜதத்தன்மை இல்லை. சுத்தியின் ஞானம் இரஜதத்தன்மை வடிவத்தாலுண்டாகி ன்றது. ஆதலால் அந்நிய வடிவமாகப் பிரதீதி இருக்கின்றது.

கருநி. விசாரசாகரத்தின்கண் கூறிய இருவகைக் கியாதி வாதத்தில் முதல் பிராசீன மதத்தின் கிரமும் கண்டனமும்.

விசாரசாகரத்தில் அகியதாக்கியாதியில் இரண்டு பேதங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது பிரகாரம் இதுவாம்:— இரஜதப்பிரம முண்டாகுங்கால், ஆண்டுக் காந்தையின் கரமுதலிய

வற்றினுள்ள இரஜதத்தோடு நேத்திரதத்தின் சம்பந்த முண்டாய் அதன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் காரதையின் கரத்தில் அல்லது கடையிலுள்ள இரஜதத்தின் முன்னிருக்குமிடத்துப் பிரதீதி அந்நியதாக்கியாதியாம. இமமதத்தில தர்மதாமி அமசத்திலோ இரஜதத்தின் ஞானமை யதாரத்தமாம. ஆனல் தோச அம்சத்தில் வேறுவகை ஞான முண்டு. கடை முதலியவற்றின இரஜதம மறைவா யிருக்கின்றது. அதனோடு நேத்திரத்தின் சமபந்தம சம்பவியாது. என்றலும் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு வீய வகித இரஜதத்தோடு சமபந்தமுண்டாய் ஞானமுண்டாகின்றது. இது தோஷத்தின் மகாத்மியமாம். இதுதன்மை அந்நியதாக்கியாதி இப்போதிருப்பனவாகிய கியாய முதலிய கிரந்தங்களில காணப்பட்டில்லை. என்றலும இவ்வகையான அந்நியதாக்கியாதியின் கண்டனம அநேக நூல்களிலிருகின்றது.

இதில்இத்தோஷமிருக்கின்றது:— தேசாந்தரத்திலுள்ள இரஜதத்தோடு நேத்திரத்திறகுச சமபந்தமுண்டாயின், கடையில இரஜதத்தின் சமீபத்தில் வைக்கப்பட்ட பிற பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டும. காரதையின் கரத்திலுள்ள இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங்கால காரதையினது கரத்தின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல வேண்டும. அன்றி-ம இங்ஙனம கூறின்:— அந்நியதாக்கியாதிக்குக் கேவலம இந்திரியத்தினுல் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆனல பூர்வாநுபவத்தினுல உண்டாகிய சாதிசாரதத்தோடுகூடிய தோஷமுள்ள நேத்திரத்தால அந்நியதாக்கியாதி ஞானம உறபத்தியாகின்றது. ஆதலால் உற்பூத சம்ஸ்காரம நேத்திரத்தின் சகாரியாம. இரஜதகோசர சமஸ்காரத்தோடுகூடிய நேத்திரதத்தினுல் இரஜதத்தின ஞானமே உண்டாகின்றது. அந்நியபதார்த்த கோசர சமஸ்காரமோ இருக்கின்றது; ஆனல் உற்புத்தமன்று. இதனுல் அந்நிய வஸ்துவின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரத்தின் உற்புத்தத்தன்மையும அநுற்புத்தத்தன்மையும காரியத்தினுல் அநுமேயமாம; ஆதலால தோஷமில்லை. என்றலும யாண்டுச சுத்தியில இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அண்டுச சுத்திக்குச சமானமாக ஆரோபித இரஜதத்தின் பரிமாணம தோற்றுகின்றது. இலகுவான சுத்தியில் இரஜதப் பிரமமுண்டாகுங் காலத்து ஆரோபிக்கபபட்ட இரஜதத்தினும இலகுத்தன்மை தோற்றுகின்றது. மகத்தாகிய சுத்தியில

இராஜதப்பிரமபுண்டாகுங்கால ஆண்டு மகத்துப்பரிமாணமுடைய இராஜதம தோறறுகின்றது. இவவாற்றால் ஆரோபிக்கப்பட்ட பதார்த்ததில் அதிஷ்டான பரிமாணதின் நியமமிருத்தலின், சுத்தி முதலியவற்றின் இராஜததனமை முதலிய தர்மத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அநிய தேசதநிலுள்ள இராஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகுமாயின், ஆரோபிததநில அதிஷ்டான பரிமாணத்தின் நியமம வேண்டியதிலலை. சுருதியினது இலகு பரிமாணமும அங்ஙனமே மகதபரிமாணமும தோற்றுகின்றன. ஆதலால் தேசாந்தரத்தின் இராஜததனது பிரதீதி இலலை. இராஜச சமஸகாரமுடையவர்களுக்கு அநியபதாரதததின் உணர்ச்சி சமபவிக்கிறதிலலையாயினும, எல்லா இடஙகளினும உள்ள அநத இராஜதங்களின் உணர்ச்சி உண்டாதல வேண்டும். இவவாறு அளவின்றிய தூஷணஙகளால விழுஙகப்படடதாம் இபபகூதம. இதனற்றுன தறகாலததைய நூல்களில இப்பகூதம் காணப்படுகிறதிலலை.

கருசு. முற்கூறிய அந்நியதாக்கியாதிவாதந்தின் கண்டனம்.

சுததியில் இராஜதததன்மைத காமதின் பிரதீதி உண்டாகின்றதென்னும் அநியதாக்கியாதி வாதத்தை அதிகம் நூலாசிரியாகளாகிய கையாயினா எழுதியிருக்கின்றனா. என்றாலும அவாகள் எழுதியதும சுருதி ஸமிருதிகளுக்கு விருதததமாம. ஆகலால் விசுவசிக்கத்தக்க தன்று :— சொபபன ஞானததினை கையாயிகர் மானஸவிபரீயய மென்பா. அநியதாகியாதியினை விபரீயய மெனபா. சுருதியில் சொப்பன பதாரத்தத்தின் உற்பததி கூறப்பட டிருக்கின்றது. "நதத ரயா ரதா யொமா நவொயாநொ ஸவஜிகயா ரயாநுரயொமாநுவயஹ்ரஜித-ஆண்டு இரதமுமில்லை. இரதத்திற் பூட்டியனவுமில்லை. வழியுமில்லை. இனி இரதங்களும இரதத்திற்பூட்டியனவும் வழிகளுமஆகுகடவனவென்று சிருஷ்டிக்கின்றா" என்பது (பிருகதாரணிய) சுருதி. அது வியாவகாரிக இரதம, குதிரை, வழியெனபவறறைச சொப்பனத்தில நிஷேதித்து, அதிவசநீய ரதம குதிரை வழி என்பவற்றின் உறபததி கூறியிருக்கின்றது. அங்ஙனமே "ஸம்யெ்வஹ்ரஷ்டிராஹஹி-சதியிம் (சொப்பனத்திற்) சிருஷ்டியை (சுருதி) கூறுகின்றது." என்பது வியாசசூத்திரம். அதுவும சொப்பனதின் அதிவசநீய பதார்த்தங்

களின் நிருஷ்டியைக் கூறி யிருக்கின்றது. வியாசராற செய்யப் பட்ட சூத்திர ஸமிருதி வடிவமாம்.

இவ்வாற்றால் நையாயிகாகளது அநியதாக்கியாதி வாதம சுருதி ஸ்மிருதி விருத்தமாம். நேதநிரக்கிஞல வியவஸித இரஜதத் தன்மையின் ஞானம சுதந்தியிற் சமபவியாது. சுத்திக்குச் சமீபத தில் இரஜநமிருக்குமாயின், இரண்டற்கும சையோக முண்டாய் இரஜதத்திலுள்ள இரஜததன்மையின நேதநிர ஜநியப பிரம ஞானம சுத்தியிற சமபவிக்கின்றது. யாண்டெ சுதந்தியின் சமீ பத்தில் இரஜத மில்லேயோ, ஆண்டெ சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைப் பிரமம நேத்திர ஜநியமென்பது சமபவியாது. ஏனெனின் விசே ஷண விசேஷியங்களோடு இந்திரியத்தின சமபந்தமுண்டாக இந்தி ரியஜந்ய விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. யாண்டெ சுதந்திய ரஜத மிருக்கின்றதோ, ஆண்டு விசேஷணம இரஜததன்மையம; விசே டியம் இரஜதவியகதியாம. இரஜதவியகதியோடு நேத்திரதின் சையோக சமபந்தமுண்டாகின்றது. இரஜததன்மையோடு நேத் திரத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆதலால் "இது இரஜத" மென்பதாக இரஜததன்மை விசிஷ்டத்தின் நேத் திர ஜந்ய ஞானமுண்டாகின்றது. யாண்டெ சுதந்தி பில் இரஜதத் தன்மை விசிஷ்டபபிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷியமா கிய சுதந்தியினோடு நேத்திரதின் சையோக சமபந்த மிருக்கின்றது. இரஜதத்தன்மை விசேஷணத்தோடு சையுக்த சம்வாய மில்லை. இர ஜதவியக்தியோடு சையோக முண்டாயின், இரஜதத்தன்மையோடு சையுத்த சமவாயமுண்டாகும. இரஜதவியக்தியோடு சையோகத் தின் அபாவதாதால் இரஜதத்தன்மையோடு சையுத்த சமவாயத் தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால இரஜத விசிஷ்ட சுத்தியின் ஞானம சம்பவிக்கிறதில்லை.

கருஎ. பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கேதுவாகிய அறுவகை இலௌகிகமும் மூவகை அலௌகிகமு மாகிய இரண்டு சம்பந்தங்கள்.

நையாயிகர் கூறுவதாவது:—பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏது வாகிய விஷய இந்திரியங்களின் சம்பந்தம் இருவகையாம். ஒன்று இலௌகிகசம்பந்தம்; மற்றையது அலௌகிகசம்பந்தம். சையோக முதலிய அறுவகைச் சம்பந்தங்களும் இலௌகிக மெனப்படுகின்றன.

சாமாந்தியலக்ஷணம், ஞானலக்ஷணம், யோக ஜந்ய தாமலக்ஷணம என மூவகை அலௌகிக சம்பந்த முண்டு. இலௌகிக சமபாதத்தின் உதாரணத்தையும் சொரூபத்தையும் பிரத்தியக்ஷநிரூபணத்திற் கூறி யிருக்கின்றோம.

அலௌகிக சமபாதத்தின உதாரணமும சொரூபமும இவ்வாறும:—யாண்டு ஒரு கடத்தோடு நேத்திரத்தின சையோக முண்டாகின்றதோ, • ஆண்டு ஒரே• கடத்தின் சாக்ஷாத்காரம் நேத்திரத்தினால் உண்டாகிறதில்லை. கடத்தன்மையின் ஆச்ரயமாகிய சகல கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும் நேத்திரத்தினால உண்டாகின்றது. ஆனால் நவீன மதத்தில நேத்திரசையுக்த கடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும, தேசாந்தரங்களிலுள்ள கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும ஒரே க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றன. பிராசீன மதத்தில நேத்திரசையுக்த கடத்தின சாக்ஷாத்காரம முகூர்த்தத்தில் உண்டாகின்றது. ஆனால நவீன மதத்தில் நேத்திர சையுக்தகடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும, தேசாந்தரஸ்தனகண்ணிலுள்ள கடத்தின சாக்ஷாத்காரமும் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றன. இரண்டு சாக்ஷாத்காரமும நேத்ர ஜந்யமாம; ஆனால சமபாதம பின்னமாம். இவை இரண்டு மதங்களாம். இவற்றுள் பிராசீனக் கிரமம் எளிதாம. ஆதலால் பிராசீனக கிரமத்தினையே கூறுவாம:— முன்னிடத்திருக்கும கடத்தோடு நேத்திரத்தின சையோக முண்டாய், "இது கடம" எனபதாக ஒரு கடத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. இச்சாக்ஷாத்காரத்திற் கேது சையோகசமபாதமாம. ஆதலால இச்சாக்ஷாத்காரம இலௌகிக சம்பந்த ஜந்யமாம. இச்சாக்ஷாத்காரத்திற்கு விஷயம கடமும் கடத்தனமையுமாம. அவற்றுள் வியக்தி விசேஷியமும, கடத்தனமாப் பிரகாரமுமாம. விசேஷணத்தைப் பிரகாரமென்பர். இந்நஞானத்திற்பிரகாரமாகியகடத்தன்மை எதுவோ அது எல்லாக் கடங்களிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முன்னிடத்துள்ள கடத்தின் ஞான காலத்தில நேத்திரேந்திரியத்தினசுவஜந்தியஞானப பிரகாரவடிவ கடத்தனமையுடைமைசமபாதம சகல கடங்களிலும இருக்கின்றது. இச்சமபாதத்தால நேத்திரேந்திரிய ஜந்திய சகல கடங்களின சாக்ஷாத்காரமும் இரண்டாவது க்ஷணத்தில உண்டாகின்றது. இச்சாக்ஷாத்காரத்தின விஷயம முன்னுள்ள கடமுமாம. ஏனெனின, கடத்தனமையுடைமை

எங்ஙனமெ அநாதிய கடங்களி லிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே முன்னிருக்குமு கடத்திலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முன்னிருக்கும கடதத்தைக் கீ ீசரிப்பன இரண்டுஞானங்களாகின்றன. முதல் கூணதத்தில்இலெளகிக ஞானமுண்டாகின்றது.இரண்டாவது கூணதத்தில் அலௌகிக ஞான முண்டாகின்றது. கூறிய இசசமபநதம அலௌகிகமாம். அலௌகிக சமபநத ஜநிய ஞானமும அலௌகிகமாம். இநதிரியததிறகுச சகல் கடங்களிஞுமிம சுவ ஜந்ிய ஞான விசேஷண வடிவ கடததன்மையுடைமைச சமபநதமிருகின்றது. யாண்டு நேததிர ஜநிய சாகூாதகாரம ஒரு கடததிறகு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச சுவ வெண்ணுஞ சொல நேதநிரததை அறிவிபபதாம. யாண்டுத துவக்கினுல ஒரு கடததின ஞான முண்டாகினறதோ, ஆணடுச சுவ வெண்ணுஞ சொல துவககை அறிவிப்பதாம. இவ்வாறு எவ்விநதிரியத்தினுல் ஒரு விபக்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விநதிரிய ஜநியமாகவே சகல கடங்களின் அலௌகிக சாகூாதகாரமு முண்டாகினறது நேத்திரேந்திரிய ஜநிய ஒரு கடததின் இலௌகிக சாகூாதகார முண்டாயின, துவக்கிந்திரியஜநிய சகலகடங்களின அலௌகிக சாகூாதகாரமு முண்டாகிறதில்லை. நேதநிர ஜநிய ஒரு கடததின் ஞான முண்டாகவே சுவ என்பது நேதநிரம; அதனுல் ஜநியமெனபது "இது கட" மென்னும ஞானம; அதனிடதநுப் பிரகார (விசேஷண) வடிவமாகிய கடத்தனமை யாதோ அதனுடைமை அதாவது அதன் ஆதாரதன்மை சகல கடங்களிலு மிருக்கின்றது. இவ் வாறருல் சகல கடங்களின் ஞானத்திறகும ஏது முற்கூறிய சமபநதமாம. அது ஒரு கட ஞான முண்டாயின், அபபோது நேத்திர ஜந்ிய ஞானத்தில கடத்தனமைவிசேஷணமுண்டாகின்றது. முன்னிருக்கும கடததின் இலௌகிக ஞானத்தால முற்கூறிய சம்பநதம சமபனியாது. அதலால் இலௌகிக ஞானம் முதற்கணததில உண்டாகின்றது; அலௌகிகம் உத்தரகூணதநதி லுண்டாகின்றது. இது பிராசீனக கிரமம். நவீனக் கிரமத்தால் ஒரே ஞானம சகல கடகோசரமாகினறது. முன்னிருக்கும கட அம்சத்தில் இலௌகிக முண்டாகின்றது. தேசாநதரத்திலுளள கடாம்சத்தில் அலௌகிக முண்டாகின்றது. பிரசங்கத்தா லடையப்பட்ட ஒரு கிரமத்தைக கூறினேம. விரிதலஞுல் நவீனக கிரமதைத் கூறவில்லை. இது சாமாகியலகூண சமபந்தம. சாமாந்ிய மென்பது ஜாதியும

இலக்ஷணமென்பது சொரூபமுமாமாகலின் ஜாதிசொரூப சமபந்த மாம. இதனால் இது பெறபபடடதாயிற்று:—நேதஜாதிஜநிய ஞான விசேஷண வடிவ கடதநன்மையுடைமையைக் கூறுதலால் கடத் தன்மையே சிதநிக்கின்றது. ஆகலால் முற்கூறிய சம்பந்தம சாமா நிய சொரூபமாம. அல்லது கடதனமை யதிகரணதநிலைக் கடத நன்மை யுடைமை எனக் கூறினும சாமாநிய லக்ஷண சமபந்தமே இருக்கின்றது. எனெனின் அநேக அதிகரணங்களில அதிகரணத் தன்மைத் தாமம சாமாநியமாம. இநத ஸதானத்தில அநேகங்களி லிருக்கும சமானதாமம எதுவோ அது தாமாநிய சப்தநதிற்குப் பொருளாம. கேவலம் ஜாதியே சாமாநிய சப்தநதிற்குப் பொரு ளன்று. ஆகலால் அநேக கடங்களில கடத்தனமை அதிகரணத தன்மையும் சமானதர்மமாய இருததலின் சாமாநியமெனப்படுகின் றது. இவ்வாறாயில் ஒரு வியகதியோடு இநதிரியதநிறகுச சமபந்த முண்டாக, இநதிரிய சமபநதியாகிய வியக்தியின் சமான தாம முடைய இநதிரிய சம்பநதியாகிய சகல வியகதியோடும இநதிரி யதநின சாமானிய லக்ஷண அலௌகிக சமபந்த முண்டாகலால, வியவகித அவ்வியவகித வஸதுக்களில இநதிரிய ஜநிய அலௌ கிக சாக்ஷாதகார முண்டாகின்றது.

ஞான லக்ஷண சமபநதநதின் உதாரணத்தோடு கூடிய சொரூ பம இதுவாம. யாண்டு இநதிரியயோக்கிய பதாரதததோடு இநதி ரியத்தின் சமபநதமுண்டாகின்றதோ, இநதிரிய சமபநதகாலத்தில் அவ்விநதிரிய அயோக்கியபதாரதநதின் ஸ்மிருதிஞான,மேண்டா கினறதோ,ஆண்டு இநதிரியசம்பநதியாகியபதார்தநம,ஸ்மிருதிகோ சர பதாரதநம என்பவற்றின் ஏகஞான முண்டாகினறது. ஆண்டு எப்பதார்தநநின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அநத அம்சத்தில் அநதஞானம அலௌகிகமாம். எந்தஅமசத்தினது இநதிரியசமபந்த ஜநியமாகின்றதோ அநத அமசததில் லௌகிக மிருக்கின்றது. எங் ஙனம : சநதனதோடு நேதஇரேந்திரியநதின் சையோக முண்டா சூங்காலதநில சுகநத காமதநின் ஸ்மிருதி யுண்டாயின், அப்போது நேதஇரேநதிரிய ஜநிய "சுகநதமுடையது சநதன" மென்னும பிரதியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு சநதனதனமை விசிஷ்ட சநதனமோ நேதஇரத்திறகு யோக்கியமாம. சநதனதநின் தாமம சுகந்தமாம; அதனோடு நேத்திர சையுக்த சமவாய சமபநதமு மிருக்கின்றது. என்றாலும நேதஇர யோகியம் சுகநத மன்று.

கிராணமோக்கியம் சுகந்தமாம். ஆதலால் நேததிர சையுக்த சம வாய சமபநதநதால் சுகந்த காமததின் சாகூஷ சாகூஷாத்கார முண்டாகிறுகில்லை. ஆனால் நேததிர சையோகததால் சநதன வியக்தியின சாகூஷ ஞானமும நேததிர சையுகத சமவாயத்தால் சந்தனத்தன்மைச சாகூஷஞானமு முண்டாகின்றன. சந்தனத்தின் சுகநத குணத்தால் நேததிரத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பநதம இருப்பதாயினும பயனிலலாதகாம். என்றாலும் நேத்திர சையோகம் இருக்கும்போதே, "சுகநதமுடைய்துசந்தனம்" என்பதாகச சநதனகோசர சாகூஷ ஞானம் அநுபவசிதகமாம். ஆதலால் சந்தனத்தின்கண் உள்ள சுகந்த குணதோடு நேததிரத்தின் சம்பநதம ஓர் சாகூஷாதகாரத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளுதல் வேண்டும. ஆண்டு வேறு எசசமபந்தமும் நேதநிரத்திறகுச சுகநத குணதோடில்லை. நேத்திர சையுக்த சமவாய மிருக்கின்றது. அது கநதஞானத்தை உணடுபண்ணுவ தன்று. எவனுகுச சநதனத்தின் சுகநததனமை கிராணதினுல அநுபவிக்கப்பட்டதாகின்றதோ, அவனுகுகே நேததிரதினுல் சநதனத்தின் "சுகந்தமுடையது சநதன"மென்னும் ஞான முண்டாகினறது. எவனுக்குச சநதனததில சுகநதமுடைமை கிராணத்தினுல அநுபவிக்கப்பட்ட தாகிறதில்லையோ, அவனுக்குச சநதனத்திலேயு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகச "சுகநதமுடையது சநதன" மென்னும ஞான முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பூவ அநுபவ ஜநகிய சுகந்ததின் சம்ஸகாரத்திற்குச "சுகநதமுடையது சநதன" மென்னும பிரத்தியகூதத்தினுல் அநுவயவெதிரேக மிருக்கின்றது. ஆதலால் "சுகந்தமுடையது சநதனம"என்னும சாகூஷஞானத்திற்குச சுகநதாநுபவஜநகிய சமஸ்காரம அலலது சுகநத ஸமிருதி ஏதுவாம். சுகநத சமஸ்காரத்திற்கு அல்லது ஸமிருதிக்குச சுகநதப் பிரத்தியகூதத்தின் சுவதந்திர காரணத்தன்மையைக் கூறின், சுகநத அம்சத்தில் அந்த ஞானம சாகூஷமாகாது. "சுகநதமுடையது சநதன"மென்னும் ஞானம சுகந்தாம்சத்தினும் சந்தன சந்தனத் தன்மைகளைப்போலச் சாகூஷ மென்பதே அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் அநத ஞானத்திற் கேதுவாகிய சம்ஸகாரத்திற்காவது ஸமிருதிக்காவது நேததிரதின் சமபநதம அங்கீகரித்தல்வேண்டும. நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தினை அங்கிகரிக்கின், சுகந்தஞானமும் சம்ஸகார அல்லது ஸமிருதிவடிவ நேததிரதின்

சம்பந்த ஜநியமாம்; ஆதலால் சாகூஷமாம். ஆனால் சம்ஸ்காரம் அல்லது ஸ்மிருதி நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டதாயின் நேத்திரத்தின் சமபந்தமுளதாம். எங்ஙனம கடதத்தால் நிரூபிக்கப்பட்ட சையோகம கடதத்தின் சம்பந்த மெனப்படுகின்றதோ, படதத்தால் நிரூபிக்கப்பட்ட சையோகம படதத்தின தெனப்படுகின்றதோ, இவ்வாற்றால் சுகநத கோசரஸ்மிருதியும் சமஸ்காரமும நேத்திரதத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டனவாமாயின், நேத்திரதத்தின் சமபந்தம சமபவிக்கும். வேறுவகையாக நேதத்திரதத்தின் சம்பந்தம சுகநதத்தின் ஸ்மிருதிக்காவது சுகநதத்தின் சமஸ்காரத்திற்காவது கூறுதல சம்பவியாதாகலின், இவ்வாற்றால் நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டனவாம. எப்போது சநதனத்தின் சாகூஷத்காரமுண்டாகிறதோ, அப்போது மனத்திற்கும ஆதமாவிறகும் சம்பந்தமுண்டாய், மனத்திற்கும் நேத்திரதத்திற்கும சமபந்தமுண்டாகின்றது. ஆத்ம சையுக்த மன சையுக்த நேத்திரதத்திற்குச சந்தனத்தோடு சையோக முண்டாகின்றது. இவ்வாறால் மன ஆத்மாக்களின் சையோகமும் மன நேத்திரங்களின் சையோகமும் சந்தன சாகூஷாத்காரதத்திற்கு ஏதுவாம. எக்காலதில ஆத்ம சையுக்த மனத்திற்கு நேத்திரமோடு சையோகமுண்டாகின்றதோ, அகாலத்தில் சுகநதத்தின் ஸ்மிருதி அல்லது சுகந்ததின் சமஸகாரம ஆத்மாவினிடத்துச் சமவாய சமபந்தத்தாலிருக்கின்றது. அவறறின் விஷயம சுகந்மாம. ஆதலால் சுவசையுக்த மன சையுக்த ஆதமசமவேத ஞானம், அலலது சுவசையுக்த மனசையுக்த ஆதம சமவேத சமஸகாரம சநதனத்திற்குச சுகநதத்தி லிருக்கின்றது. எனெனின் சுவசப்தத்தாற் நேதத்ரம் கொள்ளப்படுகிறது. அதனெடு சையுக்தம அதாவது சையோகமுடையது மனமாம; அதனெடு சையுக்தம் அதாவது சையோகமுடையது ஆதமாவாம. அதனிடத்துச சமவேதத்தி (சமவாயசம்பந்தத்தாலிருப்பத)ற்குச சுகநதத்தின் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. சுகந்தத்தின் சம்ஸகாரமும சமவாய சமபநதத்தால் ஆத்மாவிலிருப்பதாம். ஆதலால நேதத்திரசையுகத மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஸ்மிருதி ஞானமும, நேதத்திரசையுகத மனசையுகத ஆத்மசமவேத சம்ஸ்காரமும்மாகிய இவ்வீரண்டும் நேத்திரநிரூபிதமாம. நேத்திரத்தால் நிகழும் சொரூபமாகிய இது பரமபரையாம். ஆதலால் நேதத்திரதத்தின்சம்பந்தமிருக்கின்றது.இந்தப் பரமபரைச் சமபந்தத்

நிற்குப் பிரதியோகி நேத்திரமும், அநுயோகி சுகந்தமுமாம். எதனிடத்துஞ் சம்பந்தமிருக்குமோ அது சம்பந்தத்தின் அநுயோகி யெனப்படுகின்றது. ஸ்மிருதிரூப அல்லது சமஸ்காரரூப மூற்கூறிய பரமபரையால் நேத்திரத்தின் சம்பந்தம யாதோ அதன் விஷயம சுகந்தமாம. ஆதலால் மூற்கூறியசமபந்தத்திறகுசசுகந்தம அநுயோகியாம. ஞானத்தின் அதிகரணத்தன்மை விஷயத்தில் அநுபவ கிதமாம. ஆதலால ஆத்மாவைப்போல விஷயமும ஞானத்திறகு அதிகரணமென்றும, அநுயோகியென்றும சொலலப்படுகின்றது. எங்ஙனம:"கடத்தில் ஞானம்" என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. ஆண்டுக் "கடவிருதது ஞானம்" என்பது கூறிய வாககியததிற்குப் பொருளாம. இவ்வாற்றால் விஷயமும ஆதமாவினைப் போல ஞானதத்திறகு ஆதாரமா யிருதததலால் அதுயோகியாம். ஆனால் சமவாய சமபந்தததால் ஞானங்களுக் காதாரம ஆத்மாவாம. விஷயத்தன்மைச சம்பநதததால் ஞானத்திறகு ஆதாரம சுகந்த முதலிய விஷயங்களாம. எது ஞானதத்திறகு ஆதாரமாகின்றதோ, அதுவே சமஸ்காரத்திற்கு ஆதாரமாகின்றது. எனெனின் பூர்வ அநுபவத்தால் சமஸகாரம உற்பததியாகின்றது. அநுபவத்திறகுச் சமான விஷயமுடைய பின் ஸ்மிருதி முதலிய வறறினை உண்டாக்குகின்றது. ஆதலால் முன் அநுபவம, சமஸகாரம, ஸ்மிருதி என்னும மூன்றறகும ஆசிரயமாகிய விஷயம் சமானமாம். ஆதலால் சுகந்தகோசர சமஸ்காரமும விஷயத்தன்மைச சமபந்தத்தால் சுகந்தததி லிருக்கின்றது. ஆதலால் நேத்திரப்பிரதியோகியினையுடைய சமஸ்காரத்திற்கு அநுயோகி சுகந்தமாம். இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதி வடிவ அல்லது சமஸகார வடிவ சமபநதம நேத்திரதத்திற்குச சுகந்தததா லிருக்கிறது. சையோக சமபநதம் சந்தன வியக்தியினு லிருக்கின்றது. சையுக்தசமவாயம் சநதனத்தன்மையோடிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்றனையும விஷயஞசெய்வது "சுகந்த முடையது சந்தன"மென்னும் நேத்திரோதபாதிய சாகூஷாத்காரமாம. "சுகந்தமுடையது சந்தனமா" மென்பது வாக்கியத்திறகுப் பொருள். நேத்திரஜ்ஞானத்தில் சுகந்தம், சந்தனத்தன்மை, சந்தனமளன்பவற்றின் சாகூஷாத்கார முண்டாகுமிடதனுச சந்தனத் தன்மையோடு ஆண்டு இலைளகிக சமபநத மிருக்கின்றது. சையோகமுதலிய ஆறு சம்பந்தங்களை இலௌகிக சம்பந்த மென்பர். ஸ்மிருதியின் சமஸகாரமும் இலைளகிகசம்பந்ததத்திற்கு வேறுபிருத்தலின் அலௌகிக

மெனப்படும். யாண்டுச் சந்தனத்தோடு கூத்திரத்தின் சமபந்த காலதத்தில் சுகந்த ஸ்மிருதி அநுபவ சித்தமாகின்றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதிவடிவ சமபந்த மிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியின் அநுபவ முண்டாகாவிடின், சமலகாரமே சமபந்தமாம். இந்த அலௌகிக சமபந்தத்தினை ஞானலக்ஷண சம்பந்த மென்பர். ஸ்மிருதியினிடத்தே ஞான சப்தத்தின் பிரயோகம பிரசித்தமாகவே இருக்கின்றது. சமலகாரமும ஞான ஜநகியமாய்ப் பின் ஞானதத்தை உண்டுபண்ணுவ தாகின்றது. இதனல் ஞானத்தின் சமபந்தமுடையதா யிருத்தலால் ஞான மெனபபடுகின்றது.

அங்ஙனமே யோகிக்கு இந்திரிய சமபந்தியின் சாக்ஷாத்கார தத்தினைப் போல இந்திரியந்தினல் வியவகிதத்தின சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகினறது. ஆண்டு யோகாப்பியாசத்தினல் இந்திரியத்தில் விலக்ஷண சாமார்த்திய முண்டாகினறது ஆதலால யோகஜ தர்மமே இந்திரியத்தின் சமபந்த மெனப்படுகினறது. ஆனல் இதனிடத்து மந்தேபந்த மிருக்கின்றது.

ஜகதீசபட்டாசாரியர் மதம் இதுவாம்:— எவ்விந்திரியத்திற்கு யோக்கியம எப்பதார்த்தமாகினறதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அப்பதார்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. யோகிக்கு மறைந்துள்ளன, சென்றன, வருவன என்பவற்றின இந்திரிய ஜந்ய சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகினறது. யோகிக் கருகியமானவாகளுக்கு வர்த்தமான இந்திரிய சம்பந்தமுடையதின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்திற்கு எப்பதார்தத்தம யோக்கியமன்றோ, அவ்விந்திரியத்தால அப்பதார்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் யோகிக்கு முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: உருவத்தின் ஞானம நேத்திரத்தினுலேயே உண்டாகின்றது; இரச முதலியவற்றால் உண்டாகிறதில்லை.

வேறு சில நூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:— யோகத்திற்கு அற்புதமகிமை இருக்கின்றது. அப்பியாசத்தின் உயாவு தாழ்வுகளால் யோகஜதர்மம விலக்ஷணமாக உண்டாகின்றது. சிலரிடத்திலோ அப்பியாசத்தின் மேமபாட்டால் இத்தன்மைத் தர்மம உண்டாகின்றது. ஒரு இந்திரியத்தால யோக்கிய அயோக்கியமான எல்லாவற்றின் ஞானமும உண்டாகின்றது. எல்லாவிதத்தினலும் யோகஜ தர்மத்தினல் வியவகிதத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் யோகஜ தாமமும அலௌகிக சமபந்தமாம்.

கடுஅ. நியாயமதத்தில் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் சுத்தியில் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தன்மையின் ஞானமும், அந்தஞானம் சுகந்தமுடைய சந்தனத்தின் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணமாதலும்

இவ்வாற்றால் இந்திரியத்தின் சையோக முதலிய சமபந்த மின்றி, அலௌகிக சமபந்தத்தினாலும இந்திரிய ஜந்ய சாக்ஷாத் கார முண்டாதலால், தேசாந்தரத்தின கண்ணுள்ள இரஜதத்திலிரு க்கும இரஜதத்தன்மையின் சாக்ஷாத் சாக்ஷாத்காரமும சுத்தியி னிடத்து அலௌகிக சமபந்தத்தாற சமபவிக்கின்றது. சுகந்த ஸ்மிருதியும, சந்தனத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகச் "சுகந்தமுடையது சந்தனம" என்பதாக யோக்கிய அயோக் கிய அநுபவகோசர சாக்ஷாத் ஞானமு முண்டாகின்றது. இவ் வாற்றால் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம சுத்தியி னிடை உண்டாகின்றது. சுத்தி வியகதியோ நேத்திரயோக்கியமாம். இரஜதத்தன்மை ஜாதி பிரதகியகூ யோகியமாயினும், ஜாதியின் ஆசிரயமாகிய வியகதி யாண்டிப் பிரதகியகூ கோசரமாகின்றதோ, ஆண்டி ஜாதி யோகியமாம. யாண்டி ஜாதியின் அசிரயம பிரத்தி யகூயோக்கிய மல்லவோ, அண்டி ஜாதி அயோக்கியமாம். இப்பிர சங்கத்தில் இரஜதத்தன்மையின ஆசிரயமாகிய இரஜதவியக்தி நேத் திரத்தோடு வியவகிதமாம. ஆதலால் நேதத்திர யோக்கியமன்று. எங்ஙனம சுகந்த அமசத்தில் சந்தன ஞானம அலௌகிகமோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத"மெனனும ஞானமும் இரஜதத்தன்மை அமசத்தில் இலௌகிகமாம. ஆனால இதனுணைப் பேதமுண்டு:— "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும ஞானத்தால் சந்தனத்தின் கண்ணுள்ள் சுகந்தம் சந்தனத்தில தோற்றுகின்றது. "இது இர ஜத" மென்னும் ஞானத்தால் இதுவெனும பதாத்தத்திலில்லாத இரஜதத்தன்மை இதுவெனும பதார்த்ததிற் றோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே மற்றும விலக்ஷணத்தன்மை புளது:— "சுகந்தமுடை யது சந்தன" மென்னும ஞானத்தால் நேத்திரத்திறகு அயோக் கியமான சுகந்தம தோற்றுகின்றது. சந்தனத்தின் சகல சாமானிய விசேஷத்தன்மையும் தோற்றுகின்றது. "இது இரஜத" மென்னும் ஞானத்தினால் வியவகிதமா யிருத்தலின், நேத்திரத்திறகு அயோக் கியமான இரஜதத்தன்மையின் விளக்கமோ சுகந்த விளக்கத்திற்

குச் சமானமாம். ஆனால் சந்தனத்தின் விசேஷ வடிவ சந்தனத்தன்மையின் விளக்கமபோல சுதந்தியின் விசேஷ வடிவ சுத்தித் தன்மையின் விளக்கம உண்டாகிறதில்லை. மலயாசலத்தின்கண் உண்டாகிய காவ்ட விசேஷ வடிவமான சந்தனத்தின் அவயவம் தோற்றுகின்றது. சுதந்தியின மூக்கோணத்தனமை முதலிய விசிஷ்ட அவயவம தோற்றுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால இரண்டு ஞானங்களுக்கும பேதமுண்டு. யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மைகள் கிரமமாக முறகூறிய பேதங்களினால் ஆயினவாகவே இருக்கின்றன. இந்தரியத்தின் சையோகமும அரியோகியமாகிய சாமக்கிரி இரண்டுஞானங்களிலும் சமமாம. சாமக்கிரி பேதமின்றி முறகூறியவகையின விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும சாமக்கிரியினிடத்துத தோஷமின்றிய தன்மையும தோஷத்தோடுகூடிய தன்மையுமாகிய விலக்ஷணத்தனமை யிருக்கினறது. இதனால் முறகூறிய விலக்ஷணத்தனமை சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் "வாசனையுடைத்து சந்தனம்" என்னுமிடத்தில் ஞான லக்ஷண சமபந்தத்தைக நிரூபிக்குந்தனமை நேத்திரத்திற் கிருகினறதோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத" மெனனும ஸ்தானத்திலும நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானசமபந்த ஸிருகின்றது. அதை நிரூபிப்பது நேத்திரமாம. விஷயம இரஜதத்தன்மையாம. அதீ மிருதிஞானத்திறகு அநுயோகியாம. ஒவ்விஷயத்தின் ஞானம உண்டாகினறதோ, அது விஷயத்தன்மைச சமபந்தத்தால ஞானத்திறகு அநுயோகியாம. நேத்திரத்தோடு சையோகமுடையதா யிருத்தலின் நேத்திரசையுக்தம் மனமாம; அதனுடசையுக்தம அதாவது சையோகமுடையது ஆத்மாவாம; அத்தனிடத்துச சமவேத ஞானம இரஜதத்தன்மையின ஸ்மிருதியாம. அது விஷயத்தனமைச சமபந்தத்தால் இரஜதத்தன்மையி லிருக்கின்றது. இவ்வாறுரல நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானவடிவ நேத்திரத்தின் சம்பந்தம இரஜதத்தன்மையி லிருத்தலால், நேத்திர சம்பந்தப்பட்ட இரஜதத்தன்மையின் பிரமஞானம பிரத்தியக்ஷமாம.

அல்லது ஞானரூப சமபந்தமில்லை; ஆனால் ஞானத்தின் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானத்தின விஷயத்தனமைச சமபந்தம் அலெள்கிக சம்பந்தமாம. "சுகந்தமுடையது சந்தன"மென்

ஜம்ஸ்தானத்தில் சம்பந்தவடிவ முற்கூறிய விஷயததன்மை சுகத்தத்தி லிருக்கின்றது. "இது வெள்ளி" யென்னு மிடத்தில் நேத்திரசையுக்த் மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஞானம இரஜதத்தன்மை ஸ்மிருதியா்ற். அதன் விஷயததன்மை இரஜதத்தன்மையி லிருக்கின்றது. இவ்வாறு விஷயதன்மை யமச சமபந்ததைச் சோத்தால் சமபந்ததின் அநுயோகி சுகந்த இரஜதத்தன்மைக ளென்பது ஸ்பஷ்டமேயாம. இதனால் அநிய்தாக்கியாதி வாதம் சம்பவிக்கின்றது. நேத்திரத்தின் சமபநதமின்றி, இரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சமபவிக்கிறதில்லே. இதுதோஷம அநிய்தாக்கியாதி வாதத்தில் இல்லே. இவ்வர்ற்ருல் இரஜதத்தன்மைவடிவ விசேஷணத்தோடு நேத்திரத்தின் அலௌகிக சமபநதமும, சுத்திவடிவ விசேஷியத்தோடு இலௌகிக சமபந்தமும அங்கீகரிதது, அநிய்தாக்கியாதியின் சம்பவத்தைக் கூறுகின்ரூர.

கநிகை. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் நியாயத்திற் கூறிய தோஷம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதியில் இத்தோஷத்தைக் கூறுகின்ரூர்:— அநிய்தாக்கியாதி வாதிக்குப் பிரமஞானததின் காரணத்தன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரிப்பதாகின்றது. அநிர்வசீநீயக்கியாதிவாதிக்கு இரஜதமுதலிய அநிர்வசநீய விஷயங்களின் காரணத்தன்மையும், அவற்றின ஞானதினது காரணத்தன்மையும் அங்கீகரிக்க வருகின்றது. ஆதலால அநிய்தாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுளது. அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு அநிய்தாக்கியாதியின் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லே. சிலவிடதது அநிய்தாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின்றனர்; சிலவிடத்து அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்ரனர். ஆதலால் முழுவதும அநிய்தாக்கியாதியிணேயே அங்கீகரிததல் தகுதியாம். முழுவதும அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின், அதவைதவாதிகளுத் தன் மதநூல்களோடு விரோத முண்டாகும. கேவல அநிர்வசநீயக்கியாதியினுல் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லே. யாண்டு அநிர்வசநீயக்கியாதி சமபவிக்கவில்லேயோ, ஆண்டு அத்வைத மதநூல்களில் அநிய்தாக்கியாதியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம் ஆநாதம பதார்த்தங்களில் பாதிக்கப்படாத்தன்மை வடிவ சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய பாதிக்கப்படாத்தன்மையின் உற்பத்தியிணே

அநாத்ம பதார்த்தங்களிற கூறுவோமாயின், இக்கூற்று "பிறப்பில் லாததற்குப் பிறப்புண்டாயிற்று, நித்தியதற்குக் கூவடிசமுண்டா யிற்று" என்னும வாக்கியங்களுக்குச சமானமாக நிருக்தமாம். ஆதலால் ஆதம சத்தியதன்மை அநாதமாவினிடத்தில் தோற்று தலாகிய அந்தியதாகியாதியே சமபவிகின்றது. இத்தன்மை ஸ்தானங்களில் அந்தியதாக்கியாதியே அத்வைத நூல்களில் எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. பௌராணிகப் பிரமஸ்தலத்திலும அதவைத நூல் களில அநந்தியதாக்கியாதியே சொல்லப்படடிருக்கிறது. இது அவ தற்றின் தாபரியமாம:— பிரத்தியகூஞானமோ நியமமாக வாதத மான கோசரமாகின்றது. எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்த முண்டாகினறதோ, அவ்விஷயத்தின ஞானம பிரதத்தி யகூஷ மெனப்படுகின்றது. வியவகித இராஜதத்தினது இராஜதத தனமையின் சமபந்தம் பிரமாதாவோடு சமபவிகிறதில்லை. ஆக லால் முன்னுள்ள இடதில இராஜதத்தின சதகை (இருப்பு) அவ சியம வேணமெம. பௌராணிக ஞானமோ அநிதமும வருவனவுமா கிய பதார்தங்களினது மாகினறது. ஆதலால பௌராணிக ஞானத் தினது விஷயதத்தின் சமபந்தம பிரமாதாவோடு அபேக்ஷிகப்படட தன்று; சமபவிப்பதுமில்லை. எனெனின் யாண்டு அநுமானப் பிர மாணதினுள்ளாவது சபதப் பிரமாணதினுளாவது தேசாந்தரத் திருப்பனவும காலாந்தரத திருப்பனவுமாகிய பதார்தங்களின யதார்தஞான மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டும பினனதேசத்திருப் பதும பிற்காலத திருப்பதுமாகிய பிரமாதாவோடு சமபந்த மூண்டாகிறதில்லை பிரமவடிவ பௌராணிகஞானதிலோ பிரமாதா வோடு விஷயதத்தின் சமபந்தம் முற்றும் அசமபாவிதமாம. ஆக லால் பௌராணிக பிரமஸ்தலத்தில அநிவசநீயக்கியாதி யில்லை. ஆனால் விஷயசூனிய தேசததில விஷயதத்தின பிரதீதியாகிய அநந்திய தாகியாதி இருக்கின்றது. இவ்வாறு அநேக இடங்களில அநந்திய தாக்கியாதி அங்கீகரிதிருகின்றனர். அபௌராணிகப் பிரமத்தில் யாண்டு வியவகித ஆரோபித முண்டாகின்றதோ, அதிக லக்ஷணத்தில அநிவசநீயக்கியாதியை அங்கீகரித திருகினறனர். யாண்டு முன்னுள்ள இடதில் அதிஷ்டான சம்பந்தமுடைய ஆரோபித முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும அந்தியதாகியாதியே யிருகின்றது. எனெனின் அதிஷ்டான கோசரவிருதி உண்டாயின், அப்போது ஆரோபித வஸ்துவிற்குப் பிரமாதாவோடு சமபந்தம அநந்தியதா

க்கியாதியை அங்கிகரிக்கினும் சம்பவிக்கின்றது. அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி நிஷ்பிரயோஜனமாம. இவ்வாற்றால் அத்வைத வாதியின் பக்ஷத்தில் அநிர்வசநீயகியாதி ஒன்றினால் நிரவாக முண்டாகிறதிலலை. ஆக்கியதாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின், அநிரவசநீயக்கியாதியின் அங்கிகார முண்டாகாது. யாண்டு வியவகித ஆரோபித முண்டாய்ப் பிரத்தியகூப் பிரம முண்டாகின்றதோ, அத்தலதான தில் அத்வைதவாதியான்வா அநியதாக்கியாதியின் அசமபவம் கூறியிருக்கின்றனர. ஆண்டுமுமுற்கூறியபடி கேத்திரத்தின் ஞான லகஷண சமபநதம சமபவிக்கினறது. ஆதலால் பிரதத்தியகூப் பிரமத்தின் சம்பவமிருகதலின், அநிரவசநீயக்கியாதியின அங்கிகாரம பிரயோஜனசூனியமாய்க கௌரவத்தால் தூஷிக்கப்படுவதாம.

ககூo. சாமாநியம் ஞான லகஷணமுதலிய அலௌகிக சம்பந்தம் பிரத்நிய கூ ஞானத்திற்கு ஏதுவாதல் சம்பவியாமையின் பிரமஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத்துவ மின்மை.

இத்தன்மைய அநாத நிராதாதகப் பிதற்றுதலை கையாயிகா விவேகமினமையாற் செய்திருக்கின்றனர. ஏனெனின சாமாநிய லகஷணமுதலிய சமபநதம பிரதத்தியகூ ஞானத்திற்கு ஏதுவென க்கூறின, அது எலலோருடைய அநுபவததிறகும விரோதமாம. எவனுக்கு ஒருகடததின் சேதநதிரநகிய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவனே "எதனே கடஙகளின சாகஷாஷ சாட்சாதகாரம உனக்கு உண்டாயிறறு" என்று கேடபாம. அப்போதுபிரசினமசெயபவனே ப்பாரதது காண்பவன "எனது சேதநிரநதிற் கெதிரில ஒரு கட மிருகினறது. எவ்வளவு கடஙகளின் சாகஷாத்காரம் உண்டாயிற் றென்று நீவினவியது அவிவேகத்தினுலாம" என்றிவவாறு கட. தைக் காண்போன் பிரசினதநிறகு உபாலமபஞ செய்கின்றான். கையாயிகக் கிரமமாக இலௌகிக அலௌகிக பேதத்தால் சகல கடஙகளினது பிரதத்தியகூதனினது சாமகிரி இருததலால உபாலபபம (பழிதத்தல) சமபவியாது. ஒரு கடத்தின் இலௌகிக சாகஷாஷம் உண்டாயிருகின்றது. எலலாவற்றின் அலௌகிக சாகஷாஷ சாகஷாதகாரம உணடாயிருக்கின்றது. என்று விடைகூறுதல் வேண்டும வியவகித கடத்தின் சாகஷாத்காரததைக் கேட்டு எல்லோருடைய இருதயதனிலும ஆசசரியம உண்டாகின்றது. ஆக

லால் சாமாரிய லகூணை சம்பந்தத்தால் சாகூஷாத்காரம் சர்வலோக விருத்தமாம். சகல தந்திரங்களுக்குமே விருத்தமாம். ஆனால் ஒரு கடத்தின் சாகூஷாத்கார முண்டாயின், அப்போது கடத்வத்தின சஜாதீயத்தனமையினால ஸமிருதி முதலியன சப்பவிக்கின்றன. அங்ஙனமே "வாசினியுடையது சந்தன" மென்பதாகச சந்தனத்தில சுகந்த தாமந்தைக கவரும் சாகூஷ சாகூஷாத்காரம ஞான ரூப சமபந்தத்தால நேத்திரேந்திரிய ஜந்யமாகினறதென்று நையாயிகா கூறுவதும் விருத்தமாம். எனினின் எந்தப் புருஷனுக்குச சந்தனத்தின் சாகூஷாத்கார முண்டாகினறதோ, அவனே "யாது காணப்பட்டது" என்று கேட்கின், அப்போது அவன் "சுகந்தமுடைய சந்தனம காணபபட்ட" தென்று இவ்வாறு கூறுவன். மீண்டும, இசசந்தனத்தில சுகந்த மிருகினறதென்னும ஞானம் எனக்கெவ்வா றுண்டாயிற்றெனறு பிரித்துக கேட்போமாயின், அப்போது திருஷ்டா இது கூறுகினறனர்:—சுவேத (வெண்மைச) சந்தனமா யிருத்தலால் சுகந்தம் இதில அவசியமாயிருக்கும். இரக்த சந்தனத்தில சுகந்தமிராது. இத்தன்மைய சுவேதத்தில சுகந்த மிருக்குமென்று இவ்வாறு சுகந்தஞானத்தில அநுமானஜந்யத் தன்மையைக் குறிபபிக்கும வாகயித்தைக கூறுகினறனர். நேத்திரத்தால் சுகந்தத்தின் சாகூஷாத்காரம எனக்குண்டாயிருகின்ற தென்று விடை கூறுகிறதில்லை. ஆதலால் சுகந்தத்தின் ஞானம் நேத்திர ஜந்யப் பிரத்தியகூஷரூப மன்று. அனால் சுகந்தாமசத்தில் அந்த ஞானம் அநுமிதியாம; சந்தன அமசத்தில பிரத்தியகூஷமாம். "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும வாக்கியப் பிரயோகமுடைய சந்தன திருஷ்டாவைப்பாரத்து, "இசசந்தனத்தில் அற்ப கந்த மிருக்கின்றதா? அல்லது அதிக கந்த மிருக்கினறதா?" என்று கேட்போமாயின், அப்போது அவன் "நேத்திரத்தினால் சுவேத சந்தனம் தோற்றுகின்றதாகலின, கந்த சாமாரியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. கந்தம் பிரதியகூஷமாயின், கந்தத்தின் உயாவு தாழ்வுகளின் ஞானம் உண்டாகும். ஆதலால் கந்தத்தின் உயாவு தாழ்வுகளோ மூக்கினால் மோந்தால் அப்போது அறியப்படும். நேத்திரத்தினாலோ சுவேத சந்தனத்தின் ஞானம உண்டாகின்றது. அதனால கந்த சாமாரியத்தின் ஞான முண்டாகின்றது" என்று விடை கூறுதலாலும சுகந்தத்தினது ஞானத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது; பிரத்தியகூஷ முண்டாகிறதில்லை. எவ்விந்திரியத

தினால் ரூப, ரச, கந்த, பரிச, சப்தங்களின் ஞான முண்டாகின்ற தோ, அவ்விந்திரியத்தினால் உருவ முதலியவற்றினது உயர்வு தாழ்வுகளிக்ஞானம் உண்டாகாது. நேத்திரேந்திரியத்தால் கந்த தத்தின் ஞானம் முண்டாகுமாயின, கந்ததின் உயர்வு தாழ்வு களின் ஞானம உண்டாதல வேண்டும ஆகலால் கந்தனதில் சுகந்தத்தின் ஞானம் அநுமிதி வடிவமாம; பிரதியகூ மனது. அநுமிதி ஞானதினாலோ உயர்வு தாழ்வுகளின் அபபிரதீதி அநு பவஙித்தமாம. தூமதினால் வஹ்நியின ஞானம உண்டாகின்றது. ஆண்டு வஹ்நியின் அற்பத்துவ மகததுவங்களின் ஞானம உண்டா கிறதில்லே. கையாயிகர, லௌகிக சமபநத ஜந்ய பிரதியகூத்தி னால் விஷபங்களின் உகருஷ அபகருஷங்கள் தோறறுகின்றன, அலௌகிகத்தினால் விஷயத்தின் சாமாந்ய தாமமும் தோற்றுகின் றது, விசேஷ தாமம தோற்றுகிறதில்லே என்று கூறுகின்ற னர். அதுவும அசங்கதமாம. ஏனெனின் சாமாந்ய தாமத்தி னாலோ பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும விஷபதின் பிரகாசம் சம்ப விக்கின்றது. அப்பிரசித்த சமபநதத்தால அப்பிரசித்த பிரதி யகூ கறபனை நிஷ்பிரயோஜனமாம். விசேஷரூபமாக சுகந்தத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லே. சாமானிய ரூபமாக சுகந்தத்தின் பிரகாச மிருக்கின்றது. இவ்வாறு சுகந்ததின் ஞானம் நேத்திர த்தால் உண்டாகின்றது. இதையாயிக வசனத்தால் இது சித்திக் கின்றது:—நேத்திரத்தினால் சுவேத சந்தனதின் சாகூஷாத்கார முண்டாகவே, சுகந்ததின் சாமாந்ய ஞானம அநுமிதி ரூபமா கின்றது. அவ்வநுமிதிகருப் பிரயோஜகம் சந்தனதின் சுவேதத் தன்மை ஞானவாயிலாக நேத்திரமாம். இவ்வாற்றால் சுகந்தத்தின் ஞானம நேத்திரஜந்ய மன்று; அநுமிதியாம். கையாயிகர இங் ஙனம் கூறுகின்றனர:—நேத்திர ஜந்ய சுகந்தத்தின் ஞானம் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்களே விளக்குகிறதில்லே. அதலின் அநுமிதிக் குச சமானமாம. அங்ஙனமாயினும் அநுமிதி வடிவம் சம்பவி யாது ஏனெனின் "சுகந்ததமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானம் ஒன்றும; இரண்டன்று. ஒரே ஞானதிதிறகுச சுகந்த அம்சததில் அநுமிதிதனமையும, சந்தன அம்சத்தில் பிரதியகூதன்மையும் கூறின், அநுமிதிதன்மை- பிரத்தியகூத்தன்மையாகிய விரோதமுடைய தாமங்களின் சமாவேச முண்டாகும. ஆகலால் எல்லா அமசங்களிலும் பிரத்தியகூ முண்டென்று கூறுதலும் சம்ப

வியாது. ஏனெனின், உன்னுடைய மதத்தில் ஒரு ஞானத்தில் எங்ஙனம் இலௌகிகத்தன்மை அலௌகிகதத்தன்மை யடங்கியுள்ளவிரோத முடைய தாமங்களின் சமாவேச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநுமிதித்தன்மை பிரதிஞ்ஞாதன்மைகளுக்கும் ஒரு ஞானத்தில் சமாவேசம் சம்பவிக்கின்றது. பிரதிஞ்ஞாதன்மை அநுமிதிதன்மைகளின் விரோதமோ நியாயசாஸ்திர சமயாசாரமுடையவர்களுக்குத் தோற்றுகின்றது. லௌகிகத்தன்மை அலௌகிகத்தன்மைகளோ ஒன்றற்கொன்று அபாவருபமாயிருக்கின்றன. ஆதலின் அவற்றின விரோதம் எல்லோருக்கும் விளங்கும். பிரதியோகி அபாவங்கட்குப் பரஸ்பரம விரோதமிருக்கின்றது. இது சகல லௌகத்திலும பிரசித்தமாம். ஆதலால உலகப் பிரசித்த விரோதமுடைய தாமங்களின சமாவேசத்தை யையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இதனுல் விரோதமுள்ள பதார்த்தங்களுக்குச் சமாவேச மில்லையெனும் வாக்கியம் நாணமினமையைக் காரணமாகவுடையதாம.

வைசாரத மதத்திலோ அநுமக்கரணத்தின விருத்திரூப ஞானம் அம்சதரூபமாகி கூடியபதாயிருக்கலின, ஒரு விருத்தியில அம்சபேதத்தால விரோதமுடைய தாமங்களின் சமாவேசம் சம்பவிக்கின்றது. நியாயமதத்தில ஞானீ ஜந்நியதன்மை இருக்கின்றது; ஆனல திரவியமில்லை. ஆதலால அம்சபேதமாகியதனறு. நிரமச ஞானத்தில் விரோதமுடைய தாமங்களின் சமாவேசம பாதிதமாம. ஆதலால் "சுகாதமுடையது சுகதன" மெனனும் ஞானம் சுகாதஅமசத்தில அநுமிதியாம்; சுகதன அமசத்தில பிரத்தியகூமாம். அல்லது ஞானத்தின் உபாதானமாகிய அநுமக்கரணம அமசமுடையதாம். ஆதலால் அநுமக்கரணத்தின பரிணமமாகிய இரண்டு ஞானமிருக்கின்றது. "சுகாதமுடைய" தென்னும ஞானம் அநுமிதிவடிவமாம. "சுகதன" மென்னுமஞானம பிரத்தியகூமாம. இரண்டு பரிணமமும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால அவற்றின் இருமை ஒருநாளும் தோற்றுகிறதில்லை. இவ்வாறுரல் "வாசனையுடைதுசுகதனம" என்னும ஞானம சுகாதஅமசத்தில்சாகூஷமன்று. இநத ஞானத்திற்கு ஒருவாற்றால அலௌகிக சமபந்த ஜந்நியத்தன்மை கூறினர.

அங்ஙனமாயினும "இது இரஜத" மென்றல் முதலிய பிரமமோகூறியபடி சம்பவியாது. ஏனெனின் சுதந்தியோடு நேத்திரத்தின்

சம்பந்தத்தினையும், இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதியினையும "இது இரஜத"மென்னும ஞானத்திற்குக் காரணமாய் அங்கிகரிக்கின், அவனே இது கேடபாம்:—சுத்திபோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாய்ச் சுத்தி ரஜத சாதாரண தாமமாகிய வெண்மினுமினுப்பு விசிஷ்ட சுத்தியின் இதுவெனும்வடிவ சாமாந்தியஞானமுண்டாய், இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகப பின் அதன பிரம முண்டாகின்றதா ? அல்லது சுத்தியின சாமாந்தியஞானத்திற்கு முன்னரே சுத்தியினெடு நேத்திரத்தின் சமபந்தமுண்டாக, அதிகாலத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய், "இது இரஜத" மென்னும பிரமம உண்டாகின்றதா ? முதற்பக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்து சமபவியாது. ஏனெனின், முதலிலோ சுத்தியின் சாமாந்திய ஞானமும, அதற்குபபின இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஇரஜதத்தின் ஸ்மிருதியும, அதன்பின் இரஜதப் பிரமமுமாக, இவ்வாறு மூன்று ஞானங்களின தாரை அநுபவத்தால் பாதிதமாயிருக்கின்றது. "இது வெள்ளி" என்னும் ஒரே ஞானம எலலோருக்கும் தோற்றுகினறது.

முதலில் சுத்தியின சாமாந்திய ஞானம உண்டாகினபிற சுத்தியோடு நேத்திரத்தின சையோககாலத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய் "இது இரஜத" மென்னும பிரமமுண்டாகின்றது என்று கூறுவாராயின், அதுவும சமபவியாது. ஏனெனின் சகல ஞானமும சேதனவடிவ சொபபிரகாசமாம., விருத்திவடிவஞானம் சாக்ஷிபாலியமாம. எநத ஞானமும எகாலத்திலும அஞ்ஞாதமாகாதென்னும வாதத்தையிங் கேற பிரதிபாதனம செய்வோம். அதலால் சுத்தியோடு நேத்திரத்தின சையோககாலத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உடையின், ஸ்மிருதியின பிரகாசம உண்டாதல் வேண்டும. ஸ்மிருதியில் சேதனபாகமோ சுயம்பிரகாசமாம். விருத்திபாகத்தின பிரகாசம் சாக்ஷியதீனமாய் எப்போதும உண்டாகினறது. ஆதலால ஸ்மிருதியின அநுபவம உண்டாதல் வேண்டும. கையாயிக்ஷை சபாதபூவகமாய் இது கேட்பாம:— "சுத்தியில் 'இது இரஜத'மென்னும பிரமத்திற்குப் பூவகாலத்தில இரஜதஸ்மிருதியின அநுபவம உனக்கு உண்டாகினறதா?" என்று கேட்போமாயின, அப்போது அவன் உண்மை உரைப்பவனாயின், ஸ்மிருதியினது அநுபவத்தின் அபாவத்தையே கூறுவன். ஆதலால் சுத்தியினோடு நேத்திர சையோககாலத்தில் பிரமத்திற்கு முன் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி சமபவிகிறதிலலை.

இரஜதா நபவ ஜநிய இரஜதகோசர சமஸகாரத்தோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தால் இரஜநபபிரம முண்டாகின்றது. சமஸகார குணம் பிரதியகூ யோகிய மனது; ஆனல் அநுமேயமாம். ஆகலால முடிகூடிய தோஷமில்லே எனறு கூறுவாஞ்சின், அவ்வீ அங்ஙனமாயினும உறபுத்த சமஸகாரம பிரமதத்தை உண்டுபண்ணுவதா? அலலது உறபுத்தம அநுபபுத்தமென்னும இரண்டு சமஸ்கார முமும பிரமதத்தை உணடுபண்ணுவனவா? என்று கேட்டாம. இரண்டிறகும உண்டுபனைஞ்ச தன்மையைக் கூறினை சமபவியாது. எனெனின அறுபுத்த சமஸகாரஙகளால ஸ்மிருதி முதலிய ஞானம என்றும் உண்டாகாது. அநுபபுத்தஞ்ஞானமும ஸ்மிருதி உணடாகுமாயின், அநுபபுத்த ஸமஸகாரத்தால எபபோதுமம ஸ்மிருதி உண்டாகுதலவேணடும. ஆகலால உறபுத்த சமஸகாரத்தால ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரமஞானமும உறபுத்தஸமஸ்காரத்தினுலேயே சமபவிகின்றதாகலின, உறபுத்த ஸ்மஸகாரம பிரமதத்தை உண்டுபண்ணுவதாம் என்று கூறின, அதுவும பொருநதாது. எனெனின சமஸகாரநதின உறபோதகம (வாசனையை எழுப்புவன) சமானமானவறறைக காணுதல முதலியனவாம். ஆகலால சுதநியினறி நேத்திரத்தின் சையோகத்தால வெண்பள பளப்பு விசிஷ்ட சுதநியின் ஞானமுண்டாகியபின், இரஜதகோசர சமஸகாரத்தின உறபோதகம சமபவிகின்றது. நேத்திர சுத்திகரினை சையோக காலத்தில இரஜதகோசர சமஸகாரத்தின உறபோதம சமபவியாது. ஆதலால இது அங்கீகரிப்பதாகுமு:—முதற் கணத்தில் நேத்திர சையோகமும், இரணடாவது கணத்திலவெண் பளபளபபுத் தாமவிசிஷ்ட சுதநியின ஞானமும, அதறகுப பிறக்கணத்தில சமஸ்காரத்தின உறபோதமும, அதறகுப பிறக்கணத்தில இரஜதப்பிரமமும சமபவிகினறன. இவ்வாறுல நேத்திர சையோகத்தினுல நான்காவது கணத்தில பிரமஞானத்தின் உறபத்தி சித்திதததது. அது அநுபவத்தினுல பாதிக்கபபடுவதாம். நேத்திர சையோகத்திறகு அவயிபவகித பிறகணத்தில சாக்ஷுஷஞானம உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுபவமும முண்டாகின்றது. அதலால முற்கூறிய கிரமம் அசங்கதமாம.

முற்கூறியபடி சுதநியின் இரண்டு ஞானஙகள் சித்திக்கின்றன. ஒன்று சமஸகாரதநின் உற்போதக சாமாநியஞானம; மற்றையது சமஸகார ஜநிய பிரமஞானம. இவ்வாற்றுல சுத்தியின்

இரண்டு ஞானமும் அநுபவஸித்தமாம். நேத்திரசையோகமுண்டாகியும "இது இரஜதம்" என்னும ஒரே ஞானம அநுபவ ஸித்தமாம. ஆதலால் இரஜதாநுபவ ஜந்திய சமஸகாரத்தோடு கூடிய நேத்திர சம்யோகத்தினால் "இது இரஜத" மெனனும பிரமம உண்டாகின்றதென்று சொலலுதலும சமபவியாது.

"சுகந்தமுடையது சந்தனம" என்னும ஞானத்தினை அலௌகிகப்பிரதியக்ஷமெனக் கொளளினும, "இது இரஜத" மென்னும ஞானமோ ஞானலக்ஷண அலௌகிக சமபந்த ஜந்யம என்பது சமபவியாது. ஏனெனில், "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும ஞானமுண்டாகச சுகந்தத்தின் உயாவு தாழ்வுகளின் சந்தேகமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகந்தத்தினது உயாவு தாழ்வுகளின் நிசசய வடிவப பிரகடதத்தன்மை அலௌகிக ஞானத்தால உண்டாகிறதிலலை என்பதை அங்கீகரித்தல வேண்டும. அலௌகிக ஞானத்தாலும விஷயத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகுமாயின், சுகந்தத்தினது அபகாஷ முதலியவற்றின் சந்தேகம சமபவிக்கிறதில்லை. "இது இரஜத" மென்னும பிரமத்தினாலும், சுத்திய ரஜதத்தில் "இது இரஜத" மென்னும பிரமையினாலும இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை சமமாகின்றது. பிரமஸ்தலத்தில இரஜதத்தின் பிரகடதத்தன்மை உண்டாகாதாயின, இரஜதத்தினது பரிமாண முதலியவற்றின சந்தேக முண்டாதல்வேண்டும. பரிமாண முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. இதனால பிரமஞானத்தினால் இரஜதத்தின் பிரகடதத்தனமை உண்டாகினறது ஞானலக்ஷண சமபந்த ஜந்திய ஞானத்தினால விஷயத்தின பிரகடதத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால "இது இரஜத" மென்னும பிரமஞானத்திறகு ஏது ஞானலக்ஷண சமபந்தமன்று.

விசாரஞ செய்யின ஞானவடிவ சமபந்தம ஓரிடத்தும் சம்பவிக்கிறதில்லை. எனெனின் ஞானலக்ஷண சமபந்ததால அலௌகிகப் பிரதியக்ஷமுண்டாகின்றது. இப்பக்ஷத்தின நிசசயம் இதுவாம்:—யாண்டு ஒரு பதாரத்தத்தின் அநுபவஜந்திய ஸ்மிருதி அல்லது அநுபவ ஜந்திய சமஸகார முண்டாய்ப் பிறபதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சமபந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய சம்பந்தியில் ஸ்மிருதிகோசர பதார்த்தத்தின் அல்லது சம்ஸகார கோசர பதார்த்தத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. இந்திரிய சமப

ஈதி பதாத்தமோ விசேஷியரூபததாற் மேற்றுகின்றது. ஸமிருதி கோசர பதாததம விசேஷணை ரூபத்தால் பிரதீதியாகின்றது. எங்ஙனம 'சுகதுமுடையது சாதன'' மென்னும ஞானதில் நேத்திர வடிவ இநதிரிய சமபநதியாகிய சாதனம் விசேஷியமும, ஸமிருதிகோசர சுகாதம விசேஷணமுமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே ''இது இரஜத'' மெனனும் பிரமஞாவதநிலும இநதிரிய சமபநதியாகிய சுதி விசேஷியமும, ஸ்மிருதியின் கோசரமாகிய அல்லது ஸம்ஸகாரதின் கோசரமாகிய இரஜததனமை விசேஷணமுமாம. விசேஷண விசேஷிய மிரண்டின ஞானமும பிரத்தியக்ஷமாம எனனும் பக்ஷதை அங்கீகரிகின, அநுமானபபிரமாணத்தின் நீகக முணடாகும. எனெனில ''பாவதம வஹ்நியுடைதது''என்னும அநுமிதிஞானம அநுமானப் பிரமாணததால உண்டாகின்றது. வதுவில சாதநியதினது வியாப்தியின் ஸ்மரணததால் அல்லதுசாதநியதினது வியாப்தியின் உறபுததஸமஸ்காரஙகளால் அநுமிதி ஞானம உணடாகின்றதென்னும அபதம அநுமான நிரூபணததில நிசசயிகபபட்டிருகினறது. சாதநியதினது வியாப்தியின ஸமிருதி உண்டாகுமாயின், அப்போது வியாப்தியை நிரூபிக்கும் சாத்தியதின் ஸ்மிருதியும உண்டாகும். ஆதலால பாவததிகரு நேத்திரதின சையோகதினுலும வஹ்நியின ஸமிருதியினுலும ''பாவதய வஹ்நியுடைதது'' என்னும பிரதிதியகூ ஞானதின சமபவம உண்டாகுமென்னும பகூஷத்தில், சாதநிய நிசசயமாகிய அநுமிதி ஞானத்தை உண்டுபண்ணும அநுமானப் பிரமாணதின அங்கிகாரம பயனிலகாம். கௌதமர கணாத கபிலாமுதலிய முறறறிவுடையோராற் செய்யப்பட்ட சூத்திரஙகளில அநுமானப்பிரமாணம பிரதிதியகூதிறகு வேறுகவே சொல்லப்படடிருக்கின்றது. அநுமானப்பிரமாணம் பயனிலகாமாயின அகனை சூத்திரங்களிற சொல்லார். ஆதலால் அநுமானதின் பிரயோஜனதனைச சாதிக்கும ஞானரூப சமபந்த ஜகிய அலௌகிகப் பிரதிதியகூம அபபிரகிதமாம. அகியதாக்கியாதிவாதியானவர ''பிரதிதியகூ ஞானதின் விஷயததன்மையினும அநுமிதி ஞானதின் விஷயதன்மை'யிலகூணமாம. இதனற்ருன பிரதிதியகூ விஷயதநில பரிமாண முதலியவறறின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. அநுமிதியின விஷயததில் பரிமாணமுதலியவறறின் சநதேக முண்டாகின்றது. இவ்வாறருல் பரோகூத்த

ன்மை அபாகூதகதன்மை வடிவ விஷயத்தன்மையின் பேதமஅநு மிதிஞாஷப் பிரத்தியகூஞானங்களின பேதகதால் உண்டாகின றது. இதனால பாரூகூதகதன்மைவடிவ விஷயதகனமையைசமபர திப்பது பிரதிஜியகூஞான மன்று; அனால் அநுமிதிஞானமாம. அத ற்கேது அநுமானபபிரமாணமாம'' எனறு கூறுவாராயின், இங்ங னங்கூறுதலும் பொருகதா று. ஏனெனின் இலௌகிகப் பிரதிய கூஷத்தின விஷயத்தனமையோ அநுமிதியின் விலகூகணமாம. ஆனால் ''சுகந்த முடையது சந்தனம'' என்றல முதலிய ஞானம் சுகாதமுத லிய அமரகதில அலௌகிகமாம. ஆண்டு சுகந்தகதினஞானம் அநுமிதிக்குச சமானமாம. எங்ஙனம அநுமிதி ஞானதகதின விஷய கதில் உயாவுமுதலியன நிராகரிக்கப்படாதன வாகின்றனவோ, அங் ஙனமே சுகந்தகதின் உயாவுமுதலியனவும நிராணயிக்கப்படாதன வாம. ஆகலால அலௌகிகப பிரத்தியகூகதின் விஷயத்தன்மை கூ அநுமிதியின விஷயத்தன்மையோடு பேதமிலலை. பிரமவடிவ அலௌகிகப பிரத்தியகூகதின விஷயதகன்மை இரஜுகாதிகளி லிருகின்றது. அதாரு அநுமிதியின விஷயதகன்மையோடு பேதம் அநுபவசித்தமாம; இதனனே இரஜுகதின அறபதகன்மை முதலியவறறின சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. என்றாலும ஞான லகூகண சமபந்த ஜகரிய ,அலௌகிகப் பிரத்தியகூப் பிரமையின் விஷயதகோடு பேதமிலலை. எங்ஙனம அநுமிதியின் விஷயத்தில பிரகடத்தனமையின்மை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அலௌ கிகப் பிரத்தியகூப் பிரமையின விஷயமாகிய கந்தத்தில் பிரகடத் தன்மையினமை இருகிறது. இதனால ஞானலகூகண சமபந்ததினால பாவநதகில வரியின பிரகாசம அலௌகிகப் பிரதயகூத் தினால சமபவிக்கின்றது. அநுமிதி ஞானதகின பொழுட்டு அநுமா னபபிரமாண்ம வியாகதமாகும. அநுமானப்பிரமாணம் முற்றறி வுடையோரா வாகியங்களால பெறப்படடதாம. ஆதலால் அநு மானதகின பயனின்மையைச சமபாதிக்கும அலௌகிகப் பிரத தியகூம பெறப்படாதகதாம்.

விலகூகணவிஷயதகன்மையைச சமபாதிப்பது அநுமிதிஞான மாம; அதறகு வதுவான அநுமானப பிரமாணம வியர்த்தமன்று என்று இங்ஙனங கூறி இருக்கின்றனர். இவ்வாகூத்தையே அசங் கதமாம. ஏனெனின் யாண்டு அநுமானப் பிரமாணத்தால் அநு மிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச சகலஅலௌகிகப் பிரத்தியகூத்

தின் சாமக்கிரியும் இருக்கின்றது. எங்ஙனம் : பாவதத்தில் வந்
யின் அநுமிதிக்குமுன் புகையைக காணுதலாகிய வியாப்தி ஞா
னமோ அநுமிதியின சாமக்கிரியாம. பாவதத்தோடு. நேத்திரத்
தின் சம்பந்தமும் வந்யின் வியாப்தியுமாகிய இது அலௌகிகப்
பிரத்தியகூத்தின் சாமக்கிரியாம. இரண்டு ஞானத்திறகு இரண்டு
சாமக்கிரி இருக்குமாயின, பாவதத்தில் வந்யின பிரத்தியகூ
வடிவஞானமே உண்டாகுமு; அநுமிதிஞானம உண்டாகாது. இத
னல் அநுமானப்பிரமாணம் வியாத்தமே அதின்றது. ஏனெனின்
இது நியாயசாஸ்திரத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருளாம:—யாண்டு
ஒன்றைக்கோசரிக்கும அநுமிதியின் சாமக்கிரிக்கும பிறிதொன்
றைக் கோசரிக்கும பிரத்தியகூத்தின் சாமக்கிரிகும சமானமே
சம் உண்டாகின்றமேதா, ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபல
மாம. எங்ஙனம் : பாவதத்தோடு நேத்திரத்தின சையோகமோ
பாவதத்தினது பிரத்தியகூத்தின் சாமக்கிரிக்குமு, வந்யின் அநு
மிதியின் சாமக்கிரிகுமு சமானமாகவுமுண்டாக வந்யின் அநுமிதி
உண்டாகின்றது. பாவதத்தின் பிரத்தியகூ ஞான முண்டாகிற
தில்லை. யாண்டுத தூமத்தோடுமு வந்யோடுமு நேத்திரத்தின்
சையோக முண்டாய்த் தூமத்தில் வந்யினது வியாப்தியின் ஞான
முண்டாகின்றமேதா, அண்டு வந்யினது அநுமிதியின் சாமக்கிரி
யிருக்கின்றது; வந்யின் பிரத்தியகூத்தின சாமக்கிரியு மிருக்கின்
றது. ஆதலால் சகானகோசர உபயஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக்
கின்றது. ஆண்டுப் பிரத்தியகூ சாமக்கிரி பிரபலமாம. அதலால்
வந்யின் பிரத்தியகூ ஞானமே உண்டாகினறது; வந்யின் அநு
மிதி உண்டாகிறதிலலை. புருஷனிடத்துப் "புருஷனே, அன்றே"
வென்னும் சப்தத்தமுண்டாய்ப்"புருஷத்தன்மை வியாபபிய கைமு
தலியவற்றையுடையதுஇது"வனனுமு பிரத்தியகூ வடிவ பராமரிச
ஞானமும் புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாயின்,
ஆண்டுப பராமரிசமோ புருஷனது அநுமிதியின சாமக்கிரியாம.
புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகம புருஷனது பிரத்தியகூத்
திறகுச சாமக்கிரியாம. ஆண்டுப் புருஷனது பிரத்தியகூ ஞானமே
உண்டாகினறது; புருஷனது அநுமிதி உண்டாகிறதிலலை. ஆதலால்
ஒரு விஷயத்திற்கு இரண்டு ஞானங்களின் சாமகிரி இருக்குமா
யின், அவற்றிற பிரத்தியகூ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந்
யின் அநுமிதி சாமக்கிரி இருக்கினும், அலௌகிக சமபந்தமா

கிய சாமக்கிரியினால் வருகியின் பிரத்தியகூக ஞானமே உண்டாகும். இவ்வாறாக ஞானலகூண அலௌகிக சமபந்தத்தால் பிரத்தியகூக ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் அநுமானப்பிரமாணம வியர்த்தமாம்.

"பின்ன விஷயங்களிருக்குமாயின் ஆண்டுப் பிரத்தியகூக சாமக்கிரியினும் அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபலமாம். சமான விஷயமிருக்குமாயின் ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரியினும பிரத்தியகூக சாமக்கிரி பிரபலமாம். என்றாலும சமானவிஷயமிருக்கவும இலௌகிகப் பிரத்தியகூகத்தின் சாமக்கிரி அநுமிதி சாமக்கிரியினும பிரபலமாம். அலௌகிகப பிரத்தியகூகத்தின சாமக்கிரியோ அநுமிதி சாமக்கிரியினும் முற்றும வலியின்மையுகாம. ஆதலால பாவதத்தின் வருகியின் அநுமிதி சாமக்கிரியினால அலௌகிகப் பிரத்தியகூக சாமக்கிரிக்குப் பாதமிருத்தலால் அநுமானபபிரமாணம பயனின்றியதன்று."என்றுரையாயிகாகூ துவாராயின, இக்கூறறும நலமுடையதன்று. எனெனின் யாண்டுத் தாணுவில் "தாணுவோ? அன்றோ?" என்னும சந்தேகமுண்டாய்ப் "புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கரமுதலியவற்றை யுடையது இது" என்னும பிரம முண்டாய், "இவன் புருஷனே"என்னும பிரமவடிவப் பிரதியகூகமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுரையாயிக வசனத்தின்படி அநுமிதி உண்டாதலவேண்டும; பிரத்தியகூக முண்டாகலாகாது. எனெனின் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தாணுவில் புருஷத்தன்மையின் பிரதியகூக மிருத்தலால் பிரமஃ பிரதியகூகமாம. பிரமப்பிரதியகூகத்திறகு உன்னுடைய மதத்தில அலௌகிக சாமக்கிரியிருக்கின்றது. ஆதலால அநுமிதி சாமக்கிரியினும் அலௌகிகப் பிரதியகூகத்தின சாமக்கிரிக்கு வலியின்மை அங்கீகரிக்க, முற்கூறியவிடத்தில அநுமிதி உண்டாதல் வேண்டும. முற்கூறியவிடத்தில் புருஷனது பிரமம அநுமிதி வடிவமாக அகீகரிக்கின, பிற்காலத்தில "புருஷனே சாகூதாகரிக்கின்றேனென்னும அநுவியவசாயம உண்டாதல்வேண்டும; ஆதலால் இரண்டும சமான விஷயமாயின், ஆணடு லௌகிகப பிரத்தியகூக சாமக்கிரியைப்போல அலௌகிகப் பிரத்தியகூக சாமக்கிரியும பிரபலமாம; அநுமிதி சாமக்கிரி தூரப்பலமாம. ஆதலால் ஞானலகூண சம்பந்தத்தால் பிரத்தியகூகத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், அநுமிதி ஞானத்தைப் பாதிக்கத்தப் பருவதமுதலியவற்றில் வந்நி முதலியவறறின் பிரத்தியகூக ஞானமே உண்டாகும.

இதனால் அநுமானப்பிரமாணம் நிஷ்பலமாகும். இக்காரணத்தால் எவன் அநுமானப்பிரமாணத்தை அங்கீகரிக்கின்றானோ, அவன் மதத்தில் ஸமிருதி ஞானத்தைக் கெடுப்ப இருதிய சைதன்யத்தினாலேனும், சமஸ்காரத்தைக் கெடுப்ப இருதிய சைதன்யத்தினாலேனும் விபவகித வஸ்துவின் பிரத்தியக்ஷஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகலால சுதந்தியின் இராஜதந்தனமை வடிவால தோற்றுதலாகிய அநுபவத்தாக்கியாதி சமபவியாது.

ககூக. அநிர்வசநீய வாத்தில் நியாயவாதி கூறிய தோஷத்தின் நிவிருத்தி.

"அநிர்வசநீயக்கியாதியின் மதத்தில் விஷயதந்திற்கும காரணதன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அநுபவத்தாக்கியாதி வாதத்தில ஞானதந்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்; விஷயதந்திற கில்லை. ஆகலால் அநுபவத்தாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுண்டு. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதிக்கு அநுபவத்தாக்கியாதியும அங்கீகரித்தல் உண்டாகின்றது. அநுபவத்தாக்கியாதி வாதிக்கு அநிர்வசநீயக்கியாதி அங்கீகரித்தல் உண்டாகிறதில்லை. இதனாலும இலாகவ மிருக்கின்றது." என்றிவ்வாறு அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதத்தில் தோஷம் சொல்லபபட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம கூறுவ்தும அவிவேக காரணத்தினாலாம. ஏனெனின், அநுபவத்தாக்கியாதிவாதிக்குசசருதி ஸமிருதிகளின் ஆஞ்ஞையால் சொப்பனந்திலோ அநிர்வசநீயக்கியாதியை அவசியம அங்கீகரித்தல் வேண்டும. வேதத்திற்கூறிய அர்த்தத்திறகுப் புருஷபுத்தியினால் கற்பிக்கபபடும யுக்தி சமூதாயத்தால் வேறுதன்மையினைக் கறபித்தல் ஆஸதிகாகுரிய தன்று. சுதந்தி இராஜதந்தின் தாதான்மியம தோறறுகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும பதார்த்தத்தில் இராஜதத்தன்மையின சமவாயம் தோறறுகினறது.அங்ஙனமே இதுவெனும பதாரத்தம் இராஜதம் என்பவறறின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. இதுவெனும பதாரததம சுதந்தியாம. சுத்தி இராஜதங்களின தாதாதமியம் வேறு இடங்களில பிரகிதமில்லை. ஆகலால் முன்னிருக்கு மிடதத்தில சுதந்தி இராஜதத்தின தாதான்மியம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அநிர்வசநீய தாதான்மியத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரியாவிடின், அப்பிரசித்தத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி யுண்டாகாது. தாதான்மியதத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி

உண்டாகின்றது. கையாயிகர ஆக்கிரகத்தால் சுத்தியில் இரஜ தத்தன்மையின சமவாயமே தோற்றுகின்றது எனக்கூறின், அத ற்கும சம்வாய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது என்பது பெ¦ருளாம. சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம தோற்று கிறதில்லை எனறு கூறின், சுத்தி ஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் இது இரஜதமன்றெனனும பாதமுண்டாகின்றது. அதன்பாதியம (வா திகக்பபடுவது) இதுவெனும பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தின் தாதா ன்மியமாம. பிரமகாலத்தில் இதுவெனும பதார்த்தத்தில் இரஜதத் தின் தாதான்மியம தோற்றுவிடின பாதம நிவிஷயமாகும. கேவல இரஜதத தன்மையின் சமவாயமே சுத்தியில தோற்றுமாயின், "ரண்டு இரஜதத்தன்மை இலலை" யெனனும பாதமுண்டாதல வேண்டும. ஆதலால சுத்தியில இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற் றுகின்றது. அதுபோ சுத்திரஜதத்தின தாதான்மியம இரண்டை யும் அபேக்ஷிக்கதாம; ஒரிடத்தும பிரகாசமிலலை. ஆதலால் அநி வசநீய தாதாத்மியத்தின் உறபத்தி அநியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஆவசியகமாம. கேவலம அநியதாக்கியாதியினால் நிவாக முண் டாகிறதில்லை.

அநிவசநீயக்கியாதிவாதிக்கு அநியதாக்கியாதி அங்கீகரி க்க வேண்டியதாகினறது; அதனால்தான கிரந்தகாரிகளும அங்கீகரி த்திருகின்றனர எனறு கூறுதலும அதவைத நூல்களின அபிப் பிராயத்தை அபியாகினாலாம். எனெனின் அதவைத வாதத்தில் ஒரிடத்தும அநியதாக்கியாதி யிலலை; முழுவதும அநிவசநீயக் கியாதியாம. வெகுவாய்ச சொல்லுவதிலென ? யாண்டுப பிரமாண ஞானத்தைக கூறுகின்றனரோ, ஆண்டும அதவைத சித்தாந்தத் தில விஷயமும ஞானமும அநிவசநீயமாம. சில ஸ்தானங்களில் அநியதாக்கியாதி எழுதி இருப்பதற்கு இது தாற்பரியமாம்:— யாண்டு அதிஷ்டான ஆரோப்பியங்களுகுச சமபந்தமுண்டாய்ப் பரோக்ஷ பிரமமுண்டாகினறதோ, ஆண்டு அநியதாக்கியாதியும் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால முழுவதும அநியதாக்கியாதியாகாது. யாண்டு ஆரோப்பியம வியவகிதமாய் அபரோக்ஷப் பிரமம உண் டாகின்றதோ, ஆணடு அநிவசநீயக்கியாதி ஆவசியகமாம. ஆத லால் ஆவசியகமாய் அநிவசநீயக்கியாதியிணையே முழுவதும் அங்கீ கரித்தல் வேண்டும. இவ்வாற்றால் அநியதாக்கியாதியைக் கூறுதல் சமபவாபிப்பிராயத்தினாலாம; அங்கீகரிக்கப்படுந் தன்மை அபிப்

பிராயத்தினுலன்று. யாண்டு ஆகமசகதையும அகாத்மாவில் அகநி யகாக்கியாதியாகச சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டும ஆத்மசகதை யின் அநிவசகீய சமபகதம உறபகதியாகின்றது. இவ்வாறுல யாண்டு அநிவசகீய சமபகநியின் உற்பகதி சமபவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு அநிவசகீய சமபகதகதின அங்கீகாரமாம. அங்ஙனமே பரோக்ஷப் பிரமம உண்டாயின, ஆண்டும அநிவசகீயவிஷயகதின் உற்பகதிபிரஹ்மவிந்தியாபரணத்தில்எழுதிப்பட்டிருக்கின்றது.ஆனல் பரோக்ஷப் பிரமம உண்டாகுமிடகது அகநியகாகியாதியை அங் கீகரிகதினுமதோஷமில்லை. இகனற்ருன சரள (ஒழுஙகான) புத்தி யினல பரோக்ஷப் பிரமம் அகநியகாகியாதி விவிமாகச சொல் லப்பட டிருகதின்றது.

"அதுவே இவவிரஜதம" எனறு இவ்வாறு சுத்தியினிடகது இரஜதகத்தின பிரகதியபிஞ்ஞைப் பிரமம உண்டாயின, ஆண்டு அநிவசகீய ரஜதகதின உற்பகதி முன்னுள்ள இடகதில அங்கீ கரிக்கின், அடுதகுள்ள இரஜதகதிலோ அஜ்ஞானகதன்மை சம பவியாது. ஆதலால தேசாகதரகதிருகதும இரஜதகதுள்ள இரஜ தகதன்மையின பிரதீதியும, அஜ்ஞானகதன்மையின பிரதீதி யும சுகதி பகதாகதகதில உண்டாகின்றன. அகலது ஈதானமிய சமபகதகதால தேசாகதரகதுள்ள இரஜதகதின பிரதீதி உண்டா கின்றது. ஆதலால முற்கூறிய லகஷணகதில அகநியகாகியாதி அவ சியகமாம என்றிவ்வாறு சொலலுவாராயின, இங்ஙனம கூறுத லும அரங்கதமாம. ஏனெனில முற்கூறிய பிரகதியபிஞ்ஞையி லும அநிவசகீய ரஜதமே விஷயமாம; தேசாகதரகதில் உள்ள தன்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு சமபகதமின்றி அபரோக்ஷ அவபாசம, சமபவிக்கிறதில்லை. தேசாந்தரகதுள்ள இரஜதகதிற் குப் பிரமாதாவோடுள்ள சாபகதிக சமபகதம பாதிதமாம. ஆதலால தேசாக தரகதிலுள்ள இரஜதகதின பிரதீதியன்று. யாண்டு யதாகதப் பிரத் தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும அதுவெனுக தனமை அமசகதில் லயிருகி இருகின்றதென்பது நிதாநதமாம. ஆத லால் "அதுவே இவவிரஜத" மென்னும் பிரமவடிவ பிரகதியபிஞ் ஞையும, அதுவெனுகதன்மை யமசகதில லயிருகியும, இது இர ஜதமெனனும்இதனுலை அமசகதில் அநிவசகீயப பிரகதியகூமு மிருக்கின்றன. ஆகலால ஒரிடகதும அகநியகாகியாதி அவசியக மனறு.யாண்டு அநிவசகீய விஷயகதின உறபகதி சமபவிகதவில

லேயோ, ஆண்டு அநிவசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ஆதமாநாத்மாகளின் அநந்யேதரயாத்தியாசமுண்டாகுமிடத்து, அநாதமாவில் ஆதமாவும ஆத்மாவின் தாமமும் அநிவசநீயமாக உறபதிதியாகினறன என்று கூறுதல் சமபவியாது. ஆதமால ஆதமாவின் அநிவசநீய சம்பநதமும, ஆதம தர்மங்களின் அநிவசநீய சமபநதமும அநாதமாவினிடத்து உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வாற்றல் முழுவதும அநிவசநீயகியாதியினல் நிவாகமாகின்றது. ஓரிடத்தும அநந்யதாகியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதிலலை.

அநந்யதாக்கியாதி வாதியானவர அநிவசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இக்கௌரவம சொலலியிருகினறார:— தோஷம அநிவசநீய ரஜத முதலியவறறிறகும, அவறறின ஞானதறகும காரணமாதலை அங்கீகரிததலால, கேவல ஞானதறகு காரணமாதலை அங்கீகரிததலில் இலாகவ மிருகினறது. அநந்யதாக்கியாதி வாதத்தில் இரஜதமோ தோஷாநதரதில பிரகாசமாம. அதனது இரஜதத தன்மைக் காமதின் ஞானம சுதநியில உண்டாசினறது. அல்லது தாதான்மிய சமபநதநதால இரஜதத்தின ஞானம சுதநியில உண்டாகினறது. இவவாறறுல கேவல ஞானமே தோஷ ஜன்யமாம். அநிவசநீயகியாதி வாதததில விஷயமும ஞானமுமாகிய இரண்டினையும தோஷ ஜனியமென்பர். ஆதலால கௌரவ மிருகின்றது.

இங்ஙனம கூறுதலும் அசங்கதமாம. எனெனின் இலாவக பலத்தால் அறுபவசித்த பதாரத்ததின் லோபகதைச செய்யின, யதாரதஞானதின விஷயமும அங்கீகரிககப்படாது. விஞஞான வாதததின்படி கேவல விஞஞானமே அங்கீகரிகின்; மிக்க இலாகவமாம. எங்ஙனம அறுபவசித்த கடமுதலியவற்றை அங்கீகரித்து இலாகவதனுடனகிய விஞஞான வாதததின் தியாகமுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோகஷ பிரதீதியினறி சிதததத அநிவசநீய ரஜத முதலியவறறை அங்கீகரித்து அநந்யதாக்கியாதி வாதமும தள்ளுபடியாகின்றது.

விசாரிகுமிடதுக் கௌரவமும அநந்யதாக்கியாதி வாதத்திருக்கின்றது.எனெனில தோஷாநதரதுளள இரஜததின்ஞானம் அங்கீகரிகின, அவர மதத்தில அகௌரவமுண்டு. இரஜத நேத்

திரசையோகத்திற்கு இரஜத சாகூதாகாரத்தில் காரணத்தன்மை நிசசயிகசப்படடிருக்கினறது. நிசசயிக்கபபட்ட ஆதன், கியாக முண்டாகும். இரஜத ஆலோகங்களின சஙகருதல் இரஜதத்தின் சாகூதாகாரம நிணயிகசபபடடிருக்கினறது. அநியாகியாதி வாதததில சுத்தி ஆலோகங்களின மையோகத்தால் இரஜதத்தின பிரமம சாகூதாத்காரமாகினறது. அது நிணயிக்கபபடாதது. இதனால் நிணயிகசப்படாததின அஙகீகார முண்டாகினறது. அஙஙனமே ஞான லகூஷண சமபநதம அப்பிரதிபதமாம. இதனால் அபபிரதிபதததின அஙகீகார முண்டாகினறது. ஞான லகூஷண சமபநதத்தினை அஙகீகரிககினறோம், எபபதார்தததின் அலௌகிக சமபநதநதால் பிரத்தியகூ முண்டாகினறதோ அதன் பிரகடனதன்மை உளடாகிறதிலலை. இதனறுமுன "சுகநத முடையது ரூபதன" மெனபதாகச சுகநததின அலௌகிகப் பிரதியகூ முண்டாயிறும, "சுகநதநதைச சாபதார்தகரிகினறோம்" எனனும அநுவியவசாய முண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சமபநத ஜனிய இரஜதப் பிரமம உணடாக இரஜதத்தின பிரகடனதன்மை உண்டாகினறது. இதனறுமுன் பிரமாதாவுப் பிறகாலதில "இரஜதமதைச சாகூதாகரிகிகினறோ" எனனும அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாறுமுல ஞானலகூஷண சமபநதஜனிய யதார்தத ஞானதில பிரகடனதனமையை உணபெணணுத தனமையிலலை. பிரமாதாவதில அலௌகிக ஞானதிறுப் பிரகடனதனமையை உண்பெண்ணுதனமையை அநுகரிகினறது, அதனறியும அப்பிரதிபதத கறபனையாம. இவ்வாறு அநேகவித அபபிரதிபதத கறபனை அநியதாகவியாதி வாதததில் லிருப்பதால் இபபகுதியிலேயே கௌரவ முண்டு. தோஷததிறகு அநிவாரணிய விஷயதவதத உண்டு பண்ணுந தன்மையோ சுருதி ஸ்மிருதிகளின வலியால் சொப்பனதத்திலுண்டு. அப்பிரதிபதத கறபனை யின்று. பிரம்மாநந்தரால் செயயப்பட்ட அநிர்வசநீயவாதந்தில் அநியதாகியாதியின கண்டனம் விசேஷமாகச செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அநதகமம கடினமா யிருதலின் பிரம்மவித்தியாபரணதின வெளியிடமமாக அநியதாகியாதி வாதததின நீகபபடிதன்மை சொலலப்பட்டது. ஆதலால அநியதாகியாதி வாதகமாம.

சசூஉ—களஅ. அக்கியாதி வாதத்தின் கிரமமும் கண்டநமும்.

சசூஉ. அக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியம்.

அநஙஞேப அக்கியாதிவாதமும அசங்கதமாம. அக்கியாதி வாதம பிரபாகரமதாம. இது அவரது அபிபபிராயம:—அநாதிய சாஸ்திரங்களில் யதாதத அயதாதத்தமென்னும பேததால இரு வகை ஞானம் அங்கீகரிக்கப்பட டிருக்கின்றது. யதாதத ஞானத்தினல் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனுடையனவாம. அயதாதத ஞானத்தினல பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனில்லாதனவாம. இராகல சாஸ்திரங்களின் எழுநதும அசங்கதமாம. ஏனெனின் அயதாதத ஞானம அபபிரமாணமாம. சகல ஞானங்களும யதாதததமேயாம. அயதாதத ஞானமும உளதாயின் புருஷனுக்கு ஞானமுண்டாகவே ஞானதன்மைச சாமானிய தாமததைக் கண்டு, உற்பநதியான ஞானத்தில அயதாதத்தின் சநதேகமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின் அபாவமுண்டாகும. ஏனெனின ஞானதில யதாதததன்மை நிசசயம அயதார்த்ததன்மைச சநதேகம எனபதறகின அபாவம புருஷனது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளுகு ஏதுவாம அயதாதததன்மையின் சநதேகம உளதாயின் இரண்டும சமபவியா. அயதார்த்த ஞானத்தினை அங்கிகரியாவிடின, அப்போது உற்பநதியாகிய ஞானதில் மூற்கூறிய சநதேகமுண்டாகாது. ஏனெனின் எந்த ஞானமாவது அயதார்தமாகுமாயின், அதன் ஞானதன்மைதாமததினல்ஜாதீயதன்மையினைத தனது ஞானதற்கண்டு அயதாதததன்மைச சநதேகமுண்டாகும. அவ்வயதாதத ஞானமோ இருப்பதில்லை. சகல ஞானங்களும் யதாதததமேயாம. ஆதலால் ஞானதில் அயதார்தததன்மைச சநதேக முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறல் பிரம ஞானம அப்பிரசித்தமாம. யாண்டிச சுத்தியில் இரஜத விருப்புடையோனுகுப் பிரவிருத்தியும பயத்திற்கேதுவாகிய இரஜ்ஜ-வினினமும நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றதைதா, ஆண்மை இரஜதத்தினது பிரத்தியகூ ஞானமும சாப்பதின் பிரத்தியகூ ஞானமுமில்லை. இரஜதத்தின் பிரத்தியகூ ஞானமும சாப்பத்தின பிரத்தியகூ ஞானமும முற்கூறியவிடத்தி லிருக்குமாயின் யதாதத்தமோ சமபவியாது; ஆதலால அயதார்தமாம. அநத அயதாதத ஞானம் பொய்யாம. ஆதலால் மூறகூறியவிடதில இரஜத

சாப்பங்களின் பிரத்தியகூ ஞானமில்லை. ஆனால் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும், சுத்தியின் இதுவெனும வடிவத்தால் சாமாநிய ஞானமாகிய பிரதியகூமும மிருக்கினறன. அங்ஙனமே முன் அதுபவிக்கப்பட்ட சாப்பதினின ஸ்மிருதிஞானமும, சாமாநிய இதுவெனும் வடிவத்தால் இரஜ்ஜுவின பிரத்தியகூ ஞானமு மிருக்கின்றன. சுததியினுமும அஙஙனமே இரஜ்ஜுவினுமும தோஷத் தோடுகூடிய நேதநிரதத்தின் சமபந்த மூணடாகின்றது. ஆதலால் சுத்தியின் விசேஷவடிவமும, அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் விசேஷ வடிவமும விளங்குகிறதிலலை. ஆனால் சாமாநிய வடிவமாகிய இத நதை விளங்குகினறது. சுததியினுமு நேத்நிரதின சமபநத ஜஞநியஞானம உண்டாய், இரஜததின சமஸகாரம உறபத்தமாய்ச சுததியின சாமாநிய ஞானததிறகு அதிதததனைதில இரஜததின ஸ்மிருதி உண்டாகினறது. அஙஙனமே இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானததிறகு அதிதகூஞானததில சாப்பதின ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. சகல ஸ்மிருதி ஞானங்களிலும பதார்ததங்களின் அதுவெனுந்தன்மையும தோறறுகின்றது. என்றாலும தோஷத்தோடு கூடிய நேதநிரதத்தின சமபநதததால சமஸகாரம உறபததமாம். ஆண்டித் தோஷதின் மகாதமியத்தால் அதுவெனுதனமை அம் சத்தின் பிரமேயகூ (லோபம). உண்டாகினறது. ஆதலால பிரமுஷ்ட அதுவெனுத தன்மைகளின் ஸ்மிருதி உண்டாகினறது. பிரமுஷ்டமென்பது லுப்தமாய் (மறைநது) இருப்பதாம். அதுவெனுந் தன்மை எதறகு உளதோ, அது பிரமுஷ்ட அதுவெந்தன்மையுடைய தெனுஞ்சொல்லின் பொருளாம. இவ்வாறாயுல "இது இரஜதம், இது சாப்பம்" என்றல முதலியஸதலங்களில் இரண்டு ஞானமுண்டு. ஆண்டுசெசுததி இரஜ்ஜுக்களின் சாமாநிய இதுவெனுமவடிவதத்தின் பிரத்தியகூ ஞானம யதார்தத்தமாம. இரஜததின் அஙஙனமே சாப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும் யதார்தத்தமாம. விசேஷமாகிய சுத்தி இரஜ்ஜுபாகங்களை விட்டுப பிரத்தியகூ ஞானமும, அதுவெனுந தன்மைப் பாகமின்றிய ஸ்மிருதி ஞானமும உண்டாயிருக்கின்றன. என்றாலும ஒரு பாகததை விடுதலால் ஞானம அயதார்தத்தமாகிறதில்லை. ஆனால் அநிய வடிவத்தால் ஞானத்தினை அயதார்தத மென்பர். ஆதலால் முற்கூறிய, ஞானம யதார்தமாம்; அயதார்தத்தமன்று. இவ்வாறாயுல் பிரமஞானம அப்பிரசித்தமாம.

ககூஉ அக்கியாதிவாதி பிறராற் செய்யப்பட்ட சங்கையை நிவர்த்தித்தல்.

வேறு ரூளைதிரகாரா இவ்வாறு கூறுவர். எப்பதார்த்தத்தில் இஷ்டசாதனதாதனமை (விரும்பப்படடதறகு ஏதுவாகதன்மை) ஞானம உணடாகின்றதோ, அதனிடதறகுப்பிரவிருதி யுண்டாகின்றது. எதனிடதறில அநிஷ்ட சாதனத்தன்மைஞானம (விரும்பப்பட தறதறகுஏதுவாகதனமையின உணர்வாகி)உணடாகின்றதோ, அதனின் றம நிவிருதி உண்டாகினறது. அக்கியாதிவாதியின் மதறதில சுருதியில இஷ்ட சாதனதறன்மை ஞானதறைதறக்கூறின் பிரமதறதின் அங்கீகாரமுணடாகும. ஆதலால் இஷ்ட சாதனதறன்மை ஞானத தின அபாவதறகாலதறதியில இரஜதவிருபபுடையோனுக்குப்பிரவிரு தி உண்டாகலாகாது. அங்ஙனமீம இரஜ்ஜுவில அநிஷ்ட சாதனத தனமையில்லை. அதன ஞானதறைத அங்கீகரிகினை பிரமதறின் அங் கீகாரமுண்டாகும. ஆதலால் அநிஷ்டசாதனதறனமை ஞானதறின் அபாவதறால நிவிருதி உண்டாகலாகாது. அதலால் பிரமஞா னம ஆவசியகமாமெனக கூறுகினறனர. அதறகு இவ்வாறு அக் கியாதிவாதி ரமாதானம செய்கினறார:—எதறப்பதார்த்தறதிலபுரு ஷனறது பிரவிருதி உணடாகின்றதோ, அதறப பதார்தறதறதின சாமானியவடிவமான பிரதறியகஷ ஞானமும, இஷ்டபதார்தறதறின ஸ்மிருதியும, ஸ்மிருதியின் விஷயதறினும முனனிடதறுள்ள பதார்தறதறின் பேத ஞானபாவமும், அங்ஙனமீம ஸ்மிருதி ஞான தறிறகு முனனிருபபதின ஞானதறினும் பேதஞானமின்மையு மாகிய இதறதுணைச சாமக்கிரிகள பிரவிருதறிக்கு ஏதுவாம். ஆத லால் பிரமஞான மினறிப் பிரவிருதறி சமபவிக்கினறது. விஷயத் தறிறகும் ஞானதறிறகும உள்ள பேத ஞானமின்மையே பிரவிருத் தியில் ஏதுவாமெனகூறின், உதாசின தசையில் பிரவிருதறி உண் டாதல் வேண்டும். விஷயதறின் சாமானிய ஞானதறோடி கூடிய இஷ்டதறின் ஸ்மிருதியே பிரவிருதறிக்குக் காரணமெனக்கூறின், "தேசாதறரதறகுள்ள அவிரஜதம கிருஹித்து இது" என்றிவ் வாறு தேசாதறகர சம்பநதி வடிவமாக இரஜததறின் ஸ்மிருதி உண்டாய்ச சுத்தியின் ஞானம கிருஹிதறெனனும வடிவான் உண் டாகுமாயின், அண்டும் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிரு தி உண்டாகல். வேண்டும. ஆதலால் இஷ்டபதார்தறதறதோடி

விஷயத்தின் பேத ஞானமை இன்மையும் பிரவிருத்திக்கு ஏது வாம. முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இஷ்டமாகிய இரஜதத்திற்குச் சுத்தி யொடு பேத ஞான மிருக்கின்றது; அதன அபாவமில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இஷ்டபதார்த்தத்திற்கு முன்னிரு ப்பதனைடு பேதஞான மின்மையைப் பிரவிருத்தியின் சாமகரியில் சோத்து, இரண்டு ஞானங்களுக்கும பேத ஞான மின்மை இல்லை யெனக்கூறின், இது இரஜதமெனபதாக இரண்டு ஞானமுண்டாய், இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் பிரதிநியதை ஞானம எனக்குண்டா யிருக்கின்றது, இரஜதத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும உண்டாயிருக்கின்ற தென்பதாக இரண்டு ஞானங்களின பேத ஞானமுண்டாகும, அல் லது இதுவெனும பதார்த்தத்தின ஞானமும இரஜதபதார்த்தத் தின் ஞானமும் எனக்கொளறுமெனறு பின்னமாயுண்டாயிரு க்கினறன வென்பதாகப் பேத ஞான முண்டாகும. ஆண்டும விஷ யத்தின் பேதஞானமிலலை. இங்ஙனற் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வே ண்டும. ஆதலால் ஞானத்தின் பேதஞான மின்மையையும பிரவிரு த்தி சாமக்கிரியில் சொல்லுதல வேண்டும். முற்கூறிய விடத்தில் முன்னிருப்பதின் சாமானிய ஞானமும இஷ்ட ரஜதத்தின் ஸ்மிருதி யும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன்னிருப்பதனைடு இஷ்ட ரஜ தத்தினது பேதஞானத்தின அபாவமுமிருக்கின்றது. ஆனால் இர ண்டுஞானங்களின் பேதஞான மிருகின்றது; அதன பாவமில்லை. இவ்வாறலல் இரண்டுவகைப் பேதஞானத்தோடு கூடிய இஷ்ட ஸ்மிருதியோடுள்ள முன்னிருபபதின் சாமானிய ஞானம் பிரவிருத் திக்கு ஏதுவாம். அதத முன்னிருபபதாகிய சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவ சாமானிய ஞானம யதார்த்தமாம. ஆதலால் பிரமத்தின் அங்கிகாரம் நிஷ்பலமாம. யாண்டிச சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேத ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதவிசாரப்புடையோனுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. சுத்திஞானத்தில இரஜத ஞானத் தின் பேதத்தைக் கொள்ளுதல். உண்டாகுமிடத்தும் பிரவிரு த்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பேதஞானம் பிரவிருத்தியின் பிரதிபநதகமாம. பிரதிபநதகத்தின் அபாவம் காரணமாகின்றது. ஆதலால் பேதஞானத்தின் அபாவதத்தில் பிரவிருத்தியின காரணத் தன்மையை அங்கிகரித்தலில் அப்பிரதிபநத கற்பனையின்று. யாண்டு இரஜ்ஜு தேசத்தினின்றும் பயகாரணத்தினால் ஓடுதல் உண்டாகின் றதோ, ஆண்டும சாப்பப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் துவே

ஷத்தைக் கோசரிக்கும் சாப்பதத்தின் ஸ்மிருதியும், இரஜ்ஜுவின் சாமாந்ய ஞானமும, அங்ஙனமே ஞானத்திற்கும் அதன் விஷயத் திறகும உள்ள பேத ஞானமின்மையும் ஒட்டதத்திற்குக் காரண மாம. ஒடுதது;ம் பிரவிருத்தி விரேஷமாம. ஆனல் அநதப் பிரவிரு த்தி விஷயததிம் ரு எதிராமுக மன்று; ஆனல் புறமுகப பிரவிருதத யாம. புறமுகப் பிரவிரு;தியில் துவேஷ கோசரத்தின் ஸ்மிருதி ஏதுவாம. எதிராமுகப் பிரவிரு;தியில் இசரையின் கோசரதத்தினது ஸ்மிருதி ஏதுவாம். இவ்வாறுலல பயரு;தாற ரோன்றிய ஒடுதல் முத லிய கிரியையுண்டாயின், அதணப் பிரவிருததி யென்க அல்லது நிவி ருதத்தியென்க. அதறகு ஏது துவேஷ கோசர பதாரு;தத்தினை ஸ்மி ருதியாம. யாமைச் சு;தநிஞானதநிலல் இரஜ்ஜு விருப்புடையோ னது பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதற் கேதுவோ சு;தநிஞானமாம. அதுவும பிரம மன்று. யாண்டுச சு;தநிய ரஜதத்தில இரஜ்ஜு விருப்புடையோனுக்குப் பிர விருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஞானமே இரஜ்ஜு விருப்புடையோனது பிரவிருத்தி க்கு ஏதுவாம. முன்னிருப்பதாகிய சு;தநிய ரஜதத்தில் இரஜதத் தின் பேத ஞானுபாவம பிரவிரு;த்திக்கு ஏதுவன்று. ஆதலால் விசிஷ்டஞானத்தில பிரவிரு;த்தியை உண்டுபண்ணுந தன்மைக்கு முற்றும் லோபமிலலை. ஏனெனின் யாண்டுச சு;தநிய ரஜத மிருக்கி ன்றதோ, ஆண்டு முன்னிருப்பதாகிய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானுபாவமே பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கூறின் சமப வியாது. பிரதியோகி பிரகிததமாயின் அதன் அபாவம வியவகார கோசரமாகும. அப்பிரகிதப் பிரதியோகியின் அபாவம் வியவகார யோக்கியமன்று. எங்ஙனம: மூயறகோடடினது அபாவதத்தின் பிரதியோகி அப்பிரசிநதமாதலால, மூயறகோடடின் அபாவமும பொய்யாம. பொய்ப பதாரு;தத்தினுல ஒரு வியவகாரமு முண் டாகிறதில்லை. கேவல சப்தப்பிரயோகமும் விகற்பவடிவ ஞானமு மோ பொய்ப பதாரு;தத்திற்கு உண்டாகின்றது. பொய்ப் பதார் த்ததில் காரணுநதன்மை காரியததன்மை நிதியததன்மை அநி த்தியத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரகிதத பதார்த்ததத்தின அபாவமே வியவகார யோக்கியமாகின் றது. அப்பிரகிதத்தின் அபாவம எநத வியவகாரத்திறகும யோ க்கிய மன்று; அதனுல் பொய்யாம. சு;தநிய ரஜதத்தில் இரஜதத்

தின் பேதமில்லை. ஆதலால் சுத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானம் சம்பவியாது. பிரமஞானத்தை அங்கீகரிக்கினோ சுத்திய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம சம்பவிக்கும். அக்கியாதி வாதியின் மதத்தில் பிரமஞானம் அப்பிரஸ்தாபமாம். ஆதலால் சுத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாறாயுல சுத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேத ஞானவடிவப் பிரதியோகியின சம்பவ மின்மையால், சுத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேதஞானத்தின் அபாவமு பொய்யாம. அதனிடத்துப பிரவிருத்தியை உண்டுபண் ணுந் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால சுத்திய இரஜத மதலாதி யுள்ள மூனனிருக்குமிடத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜத மிருக்கின்ற தென்னும விசிஷ்டஞானமே இரஜதவிருப்புடையோ னுகருப் பிரவிருத்திகரு ஏதுவாம. அகுகியாதி வாதத்தில் பிரம ஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும யதார்த்தமாம. எனறாலும் சில விடத்துப் பிரவிருத்தி பயனுடையதாகின்றது. இதறகு ஏது கூறுதல் வேண்டும. அதனிடத்து இது ஏதுவாம. விசிஷ்டஞான ஜங்கியப் பிரவிருத்தி ஸபலமாகின்றது. பேத ஞானபாவ ஜங்கியப் பிரவிருத்தி நிஷபலமாகின்றது. இரஜத தேசத்திலும பேத ஞான பாவ ஜகுயப பிரவிருத்தியைக் கூறினை, சகலமும சம்பிரவிருத்தி யாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணு வது விசிஷ்ட ஞானமெனக் கொளளுதல் வேண்டும. யாண்டுச சுத்திய ரஜதத்தில இரஜதாதியின் பிரவிருத்தி உண்டாகவில்லை யோ, அண்டுப பிரவிருத்தியபாவ வடிவ நிவிருத்தி இருகின்றது. அதற்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானபாவமாம. ஆண்டும் பிரமவடிவ இரஜதாபாவ ஞானமில்லை. ஏனெனின் பிர விருத்தி நிவிருத்தி ஒனறறகொன்று பிரதியோகி அபாவ வடிவ மாம். பிரவிருத்தி வடிவப பிரதியோகிகரு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானமாம. பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவி ருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜதஞானத்தின் அபாவ மாம். இவ்வாறாயுல அக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும இருப்ப தில்லை. விஷயாதாதிக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதற்கேது இஷ்டத்தின மயிருத்தி முதலியனவாம; விசிஷ்டஞான மன்று. யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் இது இரஜத மென்னும ஞானம உண் டாகின்றதோ, அது ஒரு ஞானமன்று. சுத்தியின் இதுவெனும்

வடிவ சாமாகியஞானம, இரஜதத்தின் பிரமுஷ்ட அதுவெனுக தன்மையினுடைய ஸமிருதி என்னும் இரண்டு ஞானங்களால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனல் பேத ஞானபாவ முண்டா யின் அப்போ்,து பிரவிருதி உண்டாகின்றது. பேதஞான முண் டாயின் பிரவிருதி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞான மிரண் டோ்டு கூடிய பேதஞானபாவம பிரவிருததிகு ஏதுவாம்.

அநேக நூல்களில் சமபாதமின்மையைக் கிரகித்தலின் இன் மையால் பிரவிருதி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பொருள் இதுவாம:—சுதியில இரஜதத்தனமையின சமபாதமின்மை இரு க்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதத்தின தாதாதமிய சம்பந்தமும் இதுவெனும் பதாத்ததில்லை. இவ்வாறு எவனுக்கு ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பிரவிருதி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சமபாதமின்மையைக் கிரகித்தலின் அபாவம் பிரவிருத் திக்கு ஏதுவாம். இதனல் பேதத்தைக் கிரகித்தலின் அபாவத்தி ற்குச சமான அர்த்தமே சித்தமாகின்றது. ஆனல் இவ்வாறு பிரவிருத்தி உண்டாயின் அது நிஷ்பலமாம. விஷயதோசத்தில் விஷய விருப்படையோனுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய விசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது, விசிஷ்டஞானத்தினல யாண்டும் பிரவிருதி உண் டாகின்றதோ, ஆண்டு ஸாலமாகினறது. பிரமஞானம அபபிரசித் தமாம். சகல ஞானமும் யதார்தமாம். யாண்டு ஞானமிரண்டி னல் நிஷ்பலப் பிரவிருதி உண்டாகுமோ, ஆண்டு ஞானமிரண்டி னையுமே பிரமமென்ப. இது பிரபாகரரது அக்கியாதிவாதமாம். ஞானத்துவயதின விவேகமின்மையும இரண்டு விஷயங்களின் விவேகமின்மையும அக்கியாதியெனும் சொல்லிற்குப் பாரிபாஷிகப் பொருளாம.

கசுச. அக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

இமமதமும் நலமுடையதன்று:—எனெனின் சுத்தியில் இர ஜதப் பிரமததினல பிரவிருதிதத புருஷனுக்கு இரஜதத்தின் இலா பமுண்டாகிறதில்லை அப்போது புருஷன், இரஜத சூனியவிடத்தில் இரஜதஞானதினல் எனக்கு நிஷபல பிரவிருதி யுண்டாயிற் றென்று கூறுகினறான். இவ்வாறருல பிரமஞானம அநுபவகித்த மாம். அதன் லோபம சமபவியாது. மரு பூமியில ஜலதின் பாத முண்டாயின், அப்போது இது கூறுகினறான்:—மரு பூமியில் மித்

தியாஜலத்தின் பிரதிதி எனக்குண்டாயிற் றென்னும பாதத்தினு லும மிதத்தியாஜலமும அதன பிரதிதியுமுண்டாகின்றன. அக்கியாதி வாதியின் கிரமமாகவோ, இரஜதத்தின ஸ்மிருதி சுத்தி ஞானம எனபவற்றின் பேதத்தைத கிரகிதலினமையால், எனக்குச் சுத தியினிடததுப் பிரமிருதி உண்டாயிறறென்னும் பாத முண்டா தல்வேண்டும். மரு பூமியின பிரதத்தியகஷதினாலும ஜலத்தின் ஸ்மிருதியினாலும எனகருப் பிரமிருத்தி உண்டாயிறறு என் னும் பாத முண்டாதல்வேணடும. விஷயமும அங்ஙனமே பிரம ஞானமுமாகிய இரண்டனையும விட்டு அநேகவித விருதத கற் பனை அகியாதி வாதததி லிருதகின்றது. எஙஙனமெனின :— நேததிர சையோக முண்டாபத தோஷததின் மகாதமியத்தால் சுத்தியின விசேஷ வடிவஞான முண்டாகவிலலை என்னும கற் பனை விருதமாம. அஙஙனமே அதுவெனுத தன்மை அமசதத்தின் பிரமோஷததினால ஸ்மிருதியின கற்பனை விருதமாம. விஷயங் களுக்குப் பேதமிருகினறது; தோற்றுகிறதிலலை. அஙஙனமே ஞானங்களுக்குப் பேதமிருகின்றது, எபபோதும தோறறுகிற திலலை எனனும கறபனை விருதமாம். இரஜதத்தின் பிரதிதிகாலத் தில் எதிரமுகவிடதில இரஜதப்பிரதிதி உண்டாகின்றது. இதனால் அகியாதிவாதம் அநுபவ விருதமாம்.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில இரஜதத்தின் பேதத்தைக் கிர கித்தல் பிரமிருதிகருப் பிரதி பநதகமா யிருதலால், இரஜதத தின் பேதததைத கிரகிதலின்மை எஙஙனம் இரஜத விருப்படை யோனது பிரமிருதிகரு ஏதுவெனக் கொள்ளப்பட டிருக்கின் றதோ, அஙஙனமே சதகியரஜத ஸ்தலத்தில இரஜதத்தின அபே தத்தைக் கிரகிதல நிமிருதிகருப் பிரதிபநதக மெனபது அநு பவ சிதமாம. ஆதலால் இரஜதத்தினது அபேதத்தைக கிரகித் தலின் இன்மை நிமிருதிக்கு ஏதுவாகும. இவ்வாற்றால் இரஜ தத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவம இரஜத விருப்படையோ னது பிரமிருத்திக்கு ஏதுவாம. இரஜதத்தினது அபேத ஞானத் தின் அபாவம. இரஜத விருப்புடையோனது நிமிருதிகருவது வாம். சுத்தி தோஷதில இது இரஜத மென்றிரண்டு ஞான முண் டாகின்றது. ஆண்டு அகியாதிவாதியின் மதத்தில் இரண்டு மிருக் கினறன. எனெனின சுததியில இரஜதத்தின் பேதமோ இருக்கின் றது. ஆனால் தோஷபலத்தால இரஜதத்தினது பேதத்தின் ஞா

னம சுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவமாம். சுத்தியில் இரஜ தத்தின அபேதமில்லை. அக்கியாதிவாதத்தில் பிரமத்தின் அங்கீ காரமில்லை. ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதஞானம் சம் பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாறாயுல் சுத்தியினுல் இரஜத விருப்புடை யோனுடைய நிவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது அபேதஞானத் தின் அபாவமாம். இரஜித விருப்புடையோனுக்குச சமமகிரி இரண்டுமாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிரண்டும ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். ஒருகாலத்தில் இரண்டும சமபவியா. இரண்டும் சமபவியாமையால் இரண்டினையும விடின், அதுவு(விடுதலு)ம் சமப யாது.ஏனெனின் பிரவிருத்தியின அபாவமே இரத ஞானத்தில் நிவிருத்தி பதார்த்தமாமாகலின், பிரவிருத்தியை விடின நிவிருத் திப்பெருக் குண்டாகின்றது. நிவிருத்தியைவிடின் பிரவிருத்திப் பெருக்குண்டாகின்றது. இவ்வாறாயுல் இரண்டினையும விடுதலி லும்,இரண்டினையும அநுஷ்டித்தலிலுமசக்தியற்றவனுன அக்கியாதி வாதி வியாகூலமடைந்து வெடதந்தினுல் பிராணனை விடுவான். ஆதலால் அக்கியாதிவாதம மரணந்தர கேதுவாம. இவ்வர்த்தத் தில் அநேகம பகூஷங்களுண்டு. கிலேச முண்டாமென்றதிகரு எழு தப்படவில்லை.

அககியாதிவாதியின் மதத்திலும் இச்சையின்றிப் பிரம ஞானத்தின் சாமக்கிரியின் பலத்தால் நிததமாகின்றது. யாண் டுத தூமமின்றிய வநநியோடு கூடிய பாவதந்தில் தூளிபடலத் தைக் கண்டு, வநநியாபபிய தூமமுடையது என்னும பராமரிசம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்நியின் பிரமையுடிவ அநுமிதி உண் டாகின்றது. ஏனெனின் அநுமிதியின் விஷயமாகிய வீநநி பாவதத் தில் இருப்பதாயிருக்கின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்கு ஏதுவான "வநநியாப்பிய தூமமுடையதுமலை" என்றிவ்வாறு பர் வதத்தில் வநநியாப்பிய தூமநந்தினது சமபநதத்தின் ஞானமோ அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் சமபவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பர் வதத்தில் தூமநந்தின் சமபநதமில்லை. பிரமஞானத்தின் அங்கீகார மூலதாயின், தூமசமபநதமின்றிய பாவதத்தில் தூமசம்பந்தத் தின் ஞான முண்டாகும. பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமில்லையாக லின், தூமமின்றியதில் தூமசம்பநதத்தின் ஞானம உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் பாவதத்தில் தூமத்தின் சமபநதமின்மை ஞான

க்கின அபாவவடிவ பராமரிசமே முற்கூறிய அதுமிதிக்குக்காரண மாயிருத்தலின், சகல பக்ஷதாதிலும ஏதுவின் சமபாதகமின்மை ஞானத்தினது அபாவமே அநுமிதிக்குக காரணமெனக் கொள்ளு தல் வேண்டும. யாண்டுப் பக்ஷத்தில் ஏதுவின சமபந்த மிருக்கின்ற தோ, ஆண்டுப் பக்ஷதில சமபந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவ மிருகின்றது. பக்ஷத்தில் ஏதுவின சமபந்தஞானமு மிருக்கின் றது. ஆனல் யாண்டு முற்கூறிய பாவதத்தில தூம மிலலாதிருது அதுமிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப பக்ஷதில் ஏதுவின சம பந்தஞானம சமபவிகிறதில்லை. ஏதுவின சம்பந்தமின்மை ஞான த்தின் அபாவம முழுவதும சமபவிகின்றது ஆதலால பக்ஷத தில் ஏதுவின் சமபந்தமின்மை ஞானததின அபாவமே அதுமிதி ககுக் காரணமென அக்கியாதி வாதத்தில சிதமாகினறது. ஆத லால் சொல்லப்படும கிரமமக கலகரக (தொணடையைப் பிடித் தலெனும) ஞாயததால அக்கியாதிவாதியின் மதததில் அநுமிதி வடிவபிரமஞானதின சிதி உண்டாகின்றது. எங்ஙனமெனின்:— எஙஙனம் வநதியின் வியாப்பிய தூமமிருகின்றதோ, அங்ஙனமே இஷ்டசாதனத தனமையின வியாப்பிய இரஜதத்தன்மை இருக் கின்றது. "யாண்டு யாண்டு இரஜதத்தனமை ஆண்டாண்டு இஷ்ட சாதனத்தனமை" என்பதாக இரஜதத்தனமையில இஷ்டசாதனத் தன்மையின்வியாப்தி இருக்கினறது. எதனிடதில எதன் வியாப்தி உண்டாகினறதோ, அது அதன வியாப்பியமாகின்றது. எதன் வியாப்தி உண்டாகின்றதோ அது வியாபகமாகின்றது. இவ்வாற் றல் இஷ்டசாதனதத்தன்மை வியாபகமும இரஜதத்தனமை வியாப் பியமுமாம. வியாப்பியம் ஏதுவும வியாபகம சாதத்தியமு மாகின் றன. இவ்வாறு அநுமானதில எழுதப்படடிருகினறது. ஆத லால் இரஜதத்தன்மை ஏதுவினல இஷட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியதின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. இவ்வாதமோ எலலா ருடைய மதத்தினும விவாதமின்றியதாம. அகிய மதத்திலோ வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் சமபந்த ஞானத்தால வியாபகமாகிய சாதத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகினறது. அக்கியாதி வாதத்தில், பக்ஷத்தில் வியாப்பிய ஏதுவின் சமபந்தமின்மை ஞானத்தின் அபா வத்தால் சாதத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றதென்னும் அர்த் தம சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இது இரஜதம்என்பதாக யாண்டுச் சுததிதசதத்தில் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இது

வெனும் பதார்த்தமாகிய சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் ஞான மோ இல்லை. அங்ஙனமாயினும் இரஜததன்மையினது சமபந்த மின்மையின் ஞானமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்த மில்மையினது ஞானத்தின் அபாவமிருத்தலால் இதுவெனும் பதார்த்த வடிவபக்ஷத்தில் இரஜதத்தன்மை வடிவ ஏதுவின் சமப ந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாதநியத்தின் அநுமிதி இசசையினறிச சாமக்கிரிபலத் தரீல் சித்தமாகின்றது. அந்தத் இதமபதார்த்தத்தில் இஷ்ட சாதன த்தன்மையின் அநுமிதி பிரமவடிவமாம எனெனின இதுவெனும பதார்த்தம சுத்தியாம. அதனிடத்து இஷ்டசாதனத்தன்மை இல் லை. இஷ்ட சாதனமின்மையில இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநு மிதிஞானம் பிரமவடிவமாம். இவ்வாறு கலக்கிரக நியாயத்தால் அக் கியாதிவாதியின மதத்தில் பிரம ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின் றது. தூளி படலத்தில் உடிய பாவத்தில் எந்தத்தூமத்தின் பரா மரிசம சொலலப்படடதோ, அண்டித தூமத்தின் சம்பந்த ஞானம பாவத்தில் அங்கீகரிக்கின, தூமத்தின் சமபந்தஞானமே பிரம வடிவமென்று கொளளுதல உண்டாகின்றது. அப்பாவத்தில தூமத்தின் சமபந்தமினமை ஞானத்தின அபாவம் அநுமிதிக்கு ஏதுவெனக கூறின, அந்தஸ்தானத்திலோ பிரமஞானத்தின அங் கீகாரத்தினலும நிவாக முண்டாயிற்று. ஆனல் சகல அநுமிதி களிலும ஏதுவின் சமபந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தினைக் காரணமெனக்கொண்டு, சுத்தியில இரஜதத்தனமையின் சமபந்த மின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்டசாதனத்தனமையின் பிரமவடிவ அநுமிதி சித்தமாயிற்று. இவ்வாற்றல உபயதப்பாசா இரஜ்ஜு நியாய(உபயதோபாஸாரஜ்ஜு நியாய) த்தால் (இரண்டு புறமும கடடியுள்ள கயிறறுத்த திருஷ்டாந்தத்தால்) அக்கியாதிவா தியின மதத்தில பிரமம் சித்தமாகின்றது.

இன்னும அக்கியாதிவாதத்தில் தோஷமிருக்கின்றது:—யா ண்டிசசாயமும இரஜதமும வைகுகப்படடிருக்கின்றனவோ, அண்டி அவற்றின் "இவை இரஜத" மென்னும ஞானமுண்டாகின்றது. இந்த ஞானம அந்திய மதங்களின்படியோ சாயு அமசத்தில பிர மமும, இரஜத அமசதத்தில பிரமையுமாம. சாயத்தினும அங்ஙனமே இரஜதத்தினும இரஜதத்தனமைத தாமதத்தின விஷயஞ செய்

கின்றது. ஆதலால சாய அமசத்தில இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ஞான மிருகின்றது. அகக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் மிமஞான மோ இல்லை. முற்கூறிய ஞானமும் எல்லா அமசங்களிலும யதார்த்தமாம். ஆனால இரஜத அமசத்தில இரஜதத்தன்மைச சமசர்க்கம(சமபந்தம) கொள்ளுகையால. சாய அமசத்தின் இதுவெனுமவடிவதான ஞான மிருகின்றது. அதில இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொளகையினால இருக்கின்றது. இவ்வாறு ஸ்ரீல பேதகறபனம் அபாவவிருத்தமாம.எனெனின சாயத்திறகும இரஜதத்திறகும "இவை இரஜத" மெனபதாக ஒர்வடிவ உசசரிப்பு உண்டாகின்றது. அதில் முற்கூறிய பேதத்தைச சொல்லுதற்கிரமத்தினும விலகாணமான உசசரிப்பு உண்டாதல் வேண்டும. சாயஅமசத்தில் இரஜதத்தனமையின் சமபந்தக கொள்கையோ பிரமத்தை அங்கீகரியாமையினால சமபவிகக்றதில்லை. இரஜத அமசதத்திலும இரஜதத்தன்மையின் சமபந்தமினமையினது கொள்கை இன்மையை அங்கீகரிகின் சமபவிக்கினறது. எனெனின இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையினது சமபந்தமின்மையின் கொள்கையில்லை; ஆனால சம்பந்தத்தின் கொளகை இருக்கின்றது. ஆதலால ஒரே வடிவ உசசரிப்பும சமபவிகக்கின்றது. ஆனால் யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயம் எதிரமுகமாகினறதோ, ஆண்டுச சமசர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும நியமம முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதனல விபரீத உண்டாகும. இவ்வாறு கூறின், யாணடுப பிரவிருத்தியின் விஷயமாகிய இஷ்ட பதார்த்தமே எதிரமுகமாய் அநிஷ்ட பதார்த்தம் எதிரமுகமாகவில்லையோ,ஆண்டுச சமசர்க்க விசிஷ்டத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. எங்ஙனம. கேவல இரஜதத்தின் இரஜதமென்னும ஞானம இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமாம. அன்றியும் யாண்டு இஷ்டமான இரஜதம அநிஷ்டமாகிய சாயம் இரண்டுமெ எதிரமுகமாகின்றனவோ, அநிஷ்ட பதார்த்தத்திற்கும இஷ்ட தத்தினப்போல இதுவெனுமவடிவ ஞானம உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இஷ்டபதார்த்தத்திலும இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆனால இரஜதத்தன்மையினது சமபந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு கொள்ளுகையில் "இவை இரஜத" மென்பதாகச சமான உசசரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. இரஜத சாயங்களின் இதுவெனும்வடிவ சாமானிய ஞான

மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சமபாதமின்மையும் இருக்கின்றது; ஆனால சமபாதமின்மையின் தோஷத்தால் ஞானமில்லை. ஆதலால சாயத்தில இரஜதத்தன்மையின் சமபாதமின்மை ஞானத்தின் அபாவமிருகினறது. இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையின சமபாதமினமை யிலலிபாகலின, சமபாதமின்மையின ஞானத்தின அபாவமிருகினறது. இதனல் ஏகரசமான உசசரிப்பு சமபவிக்கினறது. ஆனல முறகூயியபடி இரஜதாமசத்நிலும நிஷபலப பிரவிருத்தி உண்டாதல வேண்டும். ஆதலால் முற்கூறிய இடத்தில் இரஜத அமசத்தில இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின ஞானமிருக்கினறது. எனெனின் அக்யாதிவாதியின் மதத்தில பிரமஞானமோ இல்லை. எதனல் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அதனல இஷடபாதாதத்தின் பேத ஞானத்தால எநதப பிரவிருத்தி உண்டாகினறதோ, அது நிஷ்பலமாகின்றது. விசிஷ்டஞானத்தால ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாகினறது. ஆதலால் சாயமும இரஜதமும, முன இருப்பனவாய் "இது இரஜத" மென்னும் ஞானமுண்டாயின், ஆண்டு இரஜத சாயங்களில ஞானம இதுவெனும வடிவமாகவோ சமமாம. ஆனல இரஜதத்தின் இதுவெனும் அமசத்தில இரஜதத்தன்மைவிசிஷ்டஞானமிருக்கினறது. சாயத்தின இதுவெனும அமசத்தில இரஜதத்தன்மையினது சமபாதத்தின் கொள்கையின்மை இருகினறது. அல்லது இரஜதத்தினது பேதத்தின் கொளகையின்மை இருக்கிறது. யாண்டு இரஜதத்தன்மையின் சமபாதமின்மை இருக்கிறதோ, ஆண்டு இரஜதத்தின் பேதமிருகினறது. அதலால இரஜதத்தன்மையினது சமபாதமினமையின கொள்கையின்மை என்னும, இரஜத பேதத்தின கொள்கையின்மையென்னும் சொல்லுதலில பொருட் பேதமில்லை. இவ்வாறறுல அக்கியாதிவாதத்தில "இவ்விரண்டும இரஜத" மென்னுமிடத்தில சமான உசசரிப்பு சமபவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அகியாதிவாதம அசங்கதமாம்.

ககூடு. பிரமஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்தின் அசம்பவம்.

பிரமஞானததை அங்கிகரிப்பவாகளது மதத்தில தோஷம் சொல்லப்படடிருக்கிறது:—பிரமஞானமும பிரகித்தமாயின், சகல ஞானஙகளிலும பிரமத்தன்மைச சாதேகத்தால் அசைவின்றிய

பிரவிருத்தி உண்டாகாது என்பதாம். அதுவும சம்பவியாது. ஏனெனின் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமே இல்லை. சகல ஞானமும யதார்த்தமாம். ஆனால ஞானத்தினால பிரவிருத்தியோ சிலவிடத்தது பலமும் சிலவிடத்து நிஷ்பலமுமாகின்றது. ஆதலால பிரவிருத்தியில் பலத்தன்மை நிஷ்பலத்தனமைகளைச் சமபாதிப்பதோர, ஞானங்களிலுள்ள விலக்ஷணைதன்மையாமென்று அக்கியாதிவாதிகளும அங்கீகரித்திருக்கின்றனர. யாண்டுச் சம்சாரவிஷட ஞானத்தினால பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ அது பலமாகின்றது. ஆதலால பலப பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதாகிய சமசாரவிஷட ஞானம் பிரமையாம. கிரகிக்கபடாத பேதஞானமானது ஞானத்தினால நிஷ்பல பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. நிஷபல பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவன இரண்டு ஞானங்களாகின்றன. அதத ஞானம அப்பிரமையாம. விஷயங்களின் பாவாபாவங்களால ஞானங்களில பிரமாதுதன்மை அப்பிரமாதுதனமைக ளில்லையாயினும, பிரவிருத்தியின் விலக்ஷணைதன்மைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாத்தன்மை அபபிரமாதுதன்மைகளோ அக்கியாதிவாதிகளும இஷடமாம. அப்பிரமாதுதனைப் பெயரினேமெ அக்கியாதிவாதிக்கு விதுதுவேஷ முண்டாயினும, கிரகிகபடாத பேதகுரூன மிரண்டில ஸ்பலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும ஞானத்திறகு விலக்ஷணத்தனமையோ அநபவிதமாம்; அகியாதிவாதியும அங்கீகரித்திருகினறனர. ஆதலால வியவகார பேதத்தின பொருட்டு வேறு பெயரிடதகுகதா யிருக்கின்றது. ஆதலால பிரதிதமான பெயரினாலே வியவகாரம செய்வது தகுதியாம். இவ்வாறாயுல பிரம ஞானதினின் அங்கீகார மின்மையினும, பிரமஸ்தானத்தில் நிஷ்பல பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும எத்தக கிரகிக்கபடாத பேதத்தினது யதார்தத ஞானமும, ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் இரஜதத்தில இரஜதத்த தன்மை விசிஷ்டஞானமும உண்டாகின்றனவோ, அவறறில் ஞானத்தன்மைவடிவ சமானகாரத்தைக கண்டு இதரபேதகம சமபவிகின்றது. எங்ஙனம கதத்தியில கிரகிக்கபடாத பேதத்தினை யுடைய இரண்டு ஞானங்களிருததும அவறறின பேதம கிரகிகபடுகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே இதத ஞானமும கிரகிகபடாத பேதத்தினையுடைய இரண்டு ஞானவடிவமா? அலலது பேதமின்றிய ஒனறா? கிரகிகபடாத பேதத்தினையுடைய ஞானமிரண்டினவடிவமாகுமாயின்,

இராஜதத்தின் லாபம் பிரவிருத்தியினால் உண்டாகாது என்னும் சந்தேகத்தால் அக்கியாதிவாதத்தினும அசைவின்றிய பிரவிருத்தி சமபவியாது. ஆதலால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவம் இரண்டு மதங்களினும சமானமாம. இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம.

ககூசூ. கஅக. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபமும், உற்பத்தியும், ஞானத்தின் தன்மையும்.

ககூசூ. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதியே தோஷமில்லாததாம:—சதகியாதி முதலிய ஐவகை வாதத்தின் கண்டநம் விவரணமுதலிய நூல்களில் விஸ்தாரமாய பிரஸ்தாபிக்கின்றது. ரண்டு அவற்றின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்படடது. அக்கியாதிவாதி சிதகாசதமநத்தில் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசமபவமாகிய தோஷம கூறினர். அதத்தோஷத்தின் சமபவம அக்கியாதிவாததினும சொல்லப்பட்டது. ஆனல் தனது மதததில் பரிகாரஞ செய்யவில்லை. அதன் பரிகாரம் இதுவாம:—எந்தப் பதார்த்ததின் எதத ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதத ஞானத்தில அப்பிரமாததன்மை நிசசயம் உண்டாயின், பிரவிருத்தி உண்டாகிறதிலலை. அப்பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாயின், அசைவோடகூடிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாததன்மையின் நிசசயமுண்டாயின், அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனாறறுன் பிரமாததன்மை அப்பிரமாத தன்மைகளின் சொரூபததையும, அவறறின உற்பததியையும், அவற்றின் ஞானதின பிரகாரத்தையும் சொல்லுவாம.

பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாததன்மைகளின் சொரூபம் முன் சொல்லப்பட டிருக்கின்றது. ஸமிருதிக்கு வேறுப்ப் பாதிக்கப்படாத அரதததைக் கோசரிக்கும ஞானம எதுவோ அது பிரமையாம்.அதனின் வேறுகிய ஞானம அப்பிரமையாம. இங்ஙனம் கூறுதலால் இது அறியப்படுகின்றது:—ஸமிருதிக்குப பின்னமாய்ப் பாதிக்கப்படாத அரத்தத்தைக கோசரிக்கும ஞானத்தின் தாமம் எதுவோ, அது பிரமாததன்மையாம. அதற்கநியமான ஞானத்தின் தாமம அபபிரமாததன்மையாம.

என்றலும் முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலில்லை. பிரவிருத்தியின் உபயோகியாகிய பிரமாத்ஞ்தன்மையினை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரித்தல வேண்டும். ஏனெனின் ஸ்மிருதி ஞானத்தினுலும் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. எந்தஸ்தானத்தில நிலைத்துள்ள இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அந்தஸ்தானத்தில் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் நிசயம் உண்டாயின் அசைவின்மிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியின் உபயோகியான பிரம்மாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால முறகூறிய பொருபம பிரமாத்தன்மையினும் வேறுவித பிரமாத்தனமையின் பொருபத்தைச சொல்லுதல்வேண்டும். சகலசாஸ்திரங்களிலுமஸ்மிருதிக்கு வேருகிய ஞானத்தில்அநுபவ வியவகாரத்தைச செய்கின்றனர். சமஸ்கார ஜந்தியஞானத்தில் ஸ்மிருதி வியவகாரத்தைச செய்கின்றனர். யதார்த்த அநுபவத்தில் பிரமை வியவகாரத்தைச்செய்கின்றனர். அதற்கு வேறுகியதில் அப்பிரமை வியவகாரத்தைச செய்கின்றனர். இவ்வாறுல் ஞானத்தன்மைத காமமோ சகல ஞானத்திலு மிருத்தலால வியாபகமாம. அநுபவத்தன்மை ஸ்மிருதித்தன்மை ஞானத்தன்மையின் வியாப்பியமாம; ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். அங்ஙனமே பிரமாத்தன்மைத் தர்மமும் அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தன்மையோ யதார்த்தாநுபவ •அயதார்த்தாநுபவங்களி லிருக்கினறது. பிரமாத்தன்மைத காமம யதார்த்த அநுபவத்திலேயே இருகினறது. ஆதலால அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்தன்மையாம். அங்ஙனமே யதார்த்தத் தன்மைக்கும பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம. ஏனெனின் யதார்த்தத்தன்மையோ சந்தியபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியிலு மிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில பிரமாத்தனமை இருக்கிறதில்லை. ஆதலால் யதார்த்தத் தன்மைக்கும பிரமாத்தனமை வியாப்பியமாம. இது சாஸ்திரகாரர்களது பரிபாஷையாம. இதை அநுசரித்த பிரமைக்கு, ஸ்மிருதிக்கு வேருய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்தத்தைக் கோசரிகருமு ஞானம பிரமை எனப்படுகின்ற தென்னும் லக்ஷணம் சொல்லப்பட டிருகின்றது. எந்தப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தினுல் புருஷனுக்கு அசைவின்மிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய பிரமாத்தன்மையை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரி

த்தல் வேண்டும். ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்ததத்தன் மையினுடைய வியாப்பியம பிரமாத்துவ மன்று. ஆனால யதார்த்தத்த தன்மையின் பெயரே பிரமாத்தன்மையாம. மூற்கூறிய பாரிபா வுகை பிரமாத்நனமையோ ஸ்மிருதியிலில்லை. யதார்த்தத்தனமை இருக்கின்றது. ஆதலால் மூறகூறிய பிரமாத்தன்மை யதார்த்தத் தனமை வடிவமனறு; அனால் அதனினவேறாம. அதனின அற்ப தேசத்நிருப்பதா யிருத்தலின யதார்த்தத்தனமையின் வியாப்பிய மாம .பிரவிருத்திக்கு உபயோகமுள்ள பிரமாத்நனமை விசாரிக் கத்தக்கதாம. அது ஸ்மிருதி ராதாரணமாம. ஆதலால் யதார்த் தத்தன்மையினும் அறப தேசத்நிருப்பதன்று. அனால யதார்த்தத் தன்மை வடிவமே பிரமாத்தன்மையாக விசாரிக்கத் தக்கதாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில பிரமை வியவகாரத்தினால முற்றும விதது வேஷ முண்டாயின, பிரமாத்நன்மை ஞானத்தால அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகினறதென்னும வாக்கியத்தினை விட்டு, யதார் த்தத்தனமை ஞானத்தினால அசைவினறியபிரவிருத்தி உண்டாகின் றதென்னும வாக்கியத்தினைக் கூறுக. இவ்வாறாயால இப்பிரசங்கத் தில பிரமாத்தன்மைகளுக்கு ஒரே பொருளிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மைத காமத்நிருப்பிரமாத் தன்மைச் சப்தத்தால் வியவகார மிருக்கின்றது.

ககூஎ. நியாயவைசேஷிக மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரிக்குப் புறம்பாகிய சாமக்கிரியினால் பிரமாத்துவ அப்பிரமாத்துவங்கள் உற்பத்தியாதல் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதமும் பிறிதால் அப்பிராமாணிய வாதமும்).

நியாய சாஸ்திரத்தின் மதத்தில ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின உறபத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தின் ஞாபகஞசெய்யும சாமகிரியினால பிரமாத்தன்மை யின் ஞானம உண்டாகிறதில்லை. இதனைப் பிறிதாற்பிராமாணியவாத மென்பா. இப்பிரசங்கத்தில பிரமாத்தன்மைக்குப் பிராமாணிய மென்று பெயா. பிறிதின் அதாவது அந்தியதினின்றும் பிராமா ணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகினறது. அந்தியத்தினின்றே பிராமா ணியத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சாமகிரிக்கு

வேறுகிய சாமக்கிரி பிறிதென்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாம். இதனுலை இதத நிச்சயம உண்டாயிற்று:— ஞானதகின் சாமக்கிரியினும பிரமாதகன்மையின் சாமக்கிரி வேறும. ஞானதகினது உற்பதகியின சாமக்கிரியான இநகிரிய அநுமானஙகளோ முன் கூறப்பட்டிருகின்றன. அதனுற் பிரமாதகனமையின் உற்பதகி உண்டாயின சகல ஞானமும பிரமையாதல வேணடும. அபபிரமாஞானதகிறகு லோபமுணடாகும். ஆகலாலீ ஞானதகினை உறபதகி சாமககிரியினும அதிக சாமககிரியினுல பிரமாதகன்மையின் உறபதகி உண்டாகினறது. யாண்டு அதிக சாமககிரி இலலியோ, ஆணடு ஞானதகில பிரமாதகன்மைத தாம முணடாகிறதிலலை. ஆதலால பிரமாஞானதகிறகு லோப மிலலை. அவ்வதிக சாமக்கிரி குணமாம. யாணடுக குணதகிதாடகூடிய இநகிரிய அநுமான முதலிய வறறுல ஞான முண்டாகினறதோ, ஆணடுப் பிரமை உண்டாகின்றது. குணமினமிய இநகிரிய அநுமான முதலியவறறுலும ஞான முண்டாயின, அது பிரமையனறு. பிரதகியகூப பிரமையின உற்பதகியில விஷயதகின அதிகதேசதகில இநகிரியஙகளின சையோகம குணமாம. சாத்தியதகின வியாப்பியமான வதுவின சாதகிய முடைய பகூதகில உண்டாகும ஞானம அதுமிதிப் பிரமையின உறபதகியில குணமாம. யாண்டு வியபிசாரி வதுவின ஞானம பகூதகில உணடாகினறதோ, ஆண்டு அதுமிதி ஞானதகின் சாமககிரி பகூதகில வதுவின ஞானமோ இருக்கின்றது; ஆனல் வியாபபிய வதுவின ஞானவடிவ குணமிலலை. ஆதலால அதுமிதிப்பிரமை உணடாகிறதிலலை. இவ்வாறுல் ஞானதகிலிருக்கும பிரமாதகனமைத் தருமதகின உறபதகியில ஞானதகை உண்பெணணும சாமககிரியினும வேறு குணதகின் அபேகூை இருதலால், பிறிதாற பிரமாணியதகின் உறபதகி உண்டாகினறது.

பிரமாதகன்மையினைப்போல ஞானதகின்கண் உள்ள அப்பிரமாதகன்மைக்கும பிறிதால உற்பதகி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமாஞானம தோஷ ஜநியமாமென்னுமவாதகை பிரசித்தமாம; பிரமாஞானதகில தோஷம வதுவன்று. ஆதலால ஞானதகின் சாமககிரியினும தோஷம புறதகதாம. அநதத தோஷம் அநதஙதவிதமாம். இவ்வீரிற்றுல 'ஞானீ சாமககிரியினும் தோஷம பிறிதாம. பின்னதகைப் பிறிதென்பா. அதனுல் அப்பிரமையின உற்பதகி உண்டாகுதலால் பிறிதால அப்பிராமாணியதகின் உறபதகி

உண்டாகின்றது அப்பிரமாத்தன்மையை அப்பிராமாணியமென்பர். இவ்வாறுல் பிரமாதகன்மையின் உற்பத்தியும அப்பிரமாத்தன் மையின் உற்பத்தியும பிறிதால் உண்டாகின்றன.

கசூஅ. ஞான ஞானத்தன்மைகளின் சாமக்கிரியின் வேறு காரணத்திஞல் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தின் உற்பத்தி (பிறிதாற் பிராமாணியங்கொள்ஞம் வாதம்).

அங்ஙனமே ஞானுதினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியினுல் பிர மாத்தனமையின் ஞானம உண்டாகிறதில்லே. ஆனுல் ஞானம் ஞா னுதத்தன்மை எனனுமிவறறின ஞான மெனுதச சாமக்கிரியினுல் உண்டாகின்றதேநா, அதறகு வேருகிய காரணத்திஞல பிரமாத்தன் மையின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரதகியகூ முத லிய பிரமாணங்களால கடமுதலியவறறின ஞான முண்டாகின் றது. அங்ஙனமே மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தததால் கடாதி ஞானங்களின ஞானமு முண்டாகினறது. நேததிர முதலிய பிரமா ணத்தால் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு "இதுகட" மென்பது வடிவமாம. மன வடிவப் பிரமாணுததால் கடஞான த்தின் பிரதகியகூ முண்டாகின்றது. அதறகுக் "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" னென்பது வடிவம. "கடததை யான் அறிகின்றேன்" னென்னுமானச ஞானுதறகு விஷயம் கடஞானமாம்; கடமும விஷயமாம. ஏனெனின ஞானுதின் ஞானம அநுவியவசாய மெனப் படுகின்றது. கட முதலியவறறின் ஞானம வியவசாய மெனப்படு கின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம:— வியவசாய ததின் விஷயத்தை விடுகிறதில்லே; ஆனுல் விஷயத்தோடுகூடிய வியவ சாயதத்தின்* பிரகாசிகினறது. இதனுற்முன்ஞானத்தின் ஞானுதறகு அநுவியவசாயமென்னுமபெயர் இருகினறது. வியவசாயத்தை அநுசரித்ததனே அநுவியவசாய மென்பர். எங்ஙனம் வியவசாயத திற்குக் கடமுதலியன விஷயமோ, அங்ஙனமே அநுவியவசாயத்தி ற்கும் கடமுதலியன விஷயமாம. ஆதலால வியவசாயத்தை அநுசரி த்தது அநுவியவசாயமாம். அநுவியவசாய ஞானுதிற்கு ஆத்மாவும விஷயமாம். ஏனெனின் இது நியமமாம்:— ஞானம், இசசை, தொ

* பிரகாசிக்கின்றது என்று வரு மிடத்தோறும் அறிகின்றதெனப் பொருள்கொள்க.

ழில், சுகம, துக்கம, துவேஷமென்பன ஆத்மாவின் விசேஷகுணங் களாம். இவற்றில் யாதேனும ஓர குணம தோற்றுமாயின் ஆத்மா வின் பிரதீதி உணடாம. எதன் பிரதீதியும உண்டாகாவிடின், ஆத் மாவின் பிரதீதியும உண்டாகாது. ஆதலால் சகல விசேஷ குணங் களையும விடடு ஆதமாவின பிரதீதி உணடாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஆதமாவினவிட்டுக கேவலம ஞான முதலியவற்றின பிரதிதி உண் டாகிறதிலலை. ஆதலால கடதத்தின் ஞானத்தின் ஞானமுண்டாயின், அபபோது ஆதமாவின் ஞானமும உண்டாகும. ஆகலால வியவசாய ஞானதத்தினையும, அநன விஷயமாகிய கடதத்தையும, அங்ஙனமே வியவசாயத்தின ஆசிரயமான ஆதமாவையும் "கடதத்தை யான் அறி கின்றேன்" எனனும ஞானம பிரகாசிகினறது. இதனறிருந் திரி புடி கோசர ஞானதத்தினை அநுவியவசாய மெனபர. அநுவியவசாய ஞானதத்திறகுக காரணம மனமாம. ஆகலால சகல விஷயஙகளி லும மனதிறகுச சமபநதத்தை சொலலுதலவேண்டும். எங்ஙனம: கடம ஞானம ஆத்மா எனபன விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே கடதத்தன்மைஞானதத்தன்மைஆத்மதத்தன்மைகளும கடஞானதத்தின் ஞானதத்திறகு விஷயமாம. கட ஞானதத்தினறும மனதின் சுவசையுக்த சமவாயசம்பநதமிருகின்றது ஞானத்தன்மையினறும சுவசை யுக்த சமவேதசமவாய சமபநதமிருகின்றது. ஆதமாவோடு சுவ சையோக சம்பநத மிருகின்றது. அதம்த்தன்மையோடு சுவசையுக் த சமவாய சமபநத மிருக்கின்றது. கடதத்தினறும மனதின் சமபந் நமோ பிரதயக்ஷதத்திறகு ஏறறவாகாது. எனனின் பார்கிய பதார் த்ததின் ஞானம சுதந்திர மனதினால் உண்டாகிறதிலலை. ஆதலால் கடதத்தினறும மனதிறகு அலௌகிக சமபந்ததத்தை சொல்லுதல் வேண்டும. இலௌகிக சமபநதத்தினால பாகிய பதாரதத்தின் ஞானம மனதினால் உணடாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பநதத்தினால் பாகிய பதாரதத்தின் ஞானமும மனதினால் உண்டாகின்றது. அந்த அலௌகிக சம்பநதமும ஞானலக்ஷணமாம. அநுவியவசாய ஞானத்தின விஷயமாகிய வியவசாய ஞானம் எதுவோ, அதுவே மனதிறகுக் கடததோடுள்ள சம்பந்தமாம. அதன் சொரூபம இது வாம்:— சுவசையுக்த சமவேத ஞானம அலலது சுவசையுக்த சம வேத ஞான விஷயத்தன்மை கடததோடு மனதிறகுள்ள சம்பந் தமாம். ஞானலக்ஷண வாக்கியததில் இலக்ஷண சப்தத்திறகுச் சொரூப மெனப்பொருள் செய்யின், அப்போது முதற் சம்பந்த

மாம. இலக்ஷண சப்தத்திற்கு ஞாபகம (அறிவிப்பது) எனப் பொருள்செய்யின், அபோது இரண்டாவது சமபாதமாம. சுவ இவனும சொல்லிறகுப் பொருள் மனமாம். அதனைறி சையுக்த ஆதமதத்தன்மையிற சமவேதம வியவசாய ஞானமாம. அது கட த்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் முறகூறிய ஞானமே கடதத்தில் மன தின் சமபாதமா யிருதலின் கடத்தின மானச ஞானமாகின்றது. இரண்டாவது பக்ஷதத்திற் கூறிய ஞானதின் விஷயத்தன்மை வடிவ சம்பாதம் கடதத்தி லிருக்கினறது. வியவசாய ஞானத்தின் விஷயம கடதத்தனமை படதத்தனமை இரண்டுமாம. ஆதலால் வியவசாய வடிவ சமபாதத்தால அதுவியவசாய ஞானத்திற்கு இரண்டும விஷயமாம.இவ்வாற்றால் கட ஞானமுதலியன அநுவியவ சாய ஞானத்திறகு விஷயமாம. ஆதலால் ஞானத்தினை ஞா னம அநுவியவசாயமாம. அதன சாமக்கிரி மனசையோக முதலிய வடிவினதாம. அதனால ஞானத்தினை ஞானமும் ஞானதத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன; பிரமாதத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஞானமுண்டாய்ப புருஷனுக்கு ஸ்பஷ்டப்பிரவிரு த்தி உண்டாயின், அதறகுப் பிறகாலததில பிரவிருதியை உண்டு பண்ணும் ஞானத்தில பிரமாதத்தன்மையின அநுமிதி ஞானமு ண்டாகின்றது. எவ்வனம்: கடாதத்தில ஜலதத்தின் பிரதியக்ஷ ஞானதினால ஜல விருப்படையோனுகருப் பிரவிருத்தி உண் டாய் ஜலதத்தின் லாபமுண்டாகினறது; அபோது புருஷனுகரு இவ்வாறு அநுமான முண்டாகினறது:—"இந்த ஜலஞானம பிர மை;ஸ்பஷ்டப்பிரவிருதியைஉண்டுபண்ணுவதாயிருதலின்;யாண்டு ஸ்பஷ்டப்பிரவிருதியை உண்டுபண்ணுத தனமையுளதோ, ஆண்டுப் பிரமாதத்தன்மையுளது; நிசசயிக்கப்பட்ட பிரமையைப்போல" ஈண் டு வர்த்தமான ஜலஞானம் பக்ஷம. அநுமான காலத்தில் ஜல ஞா னம் அதீதமாயினும், வாதமான தத்திறகுச் சமீபித்த இறப்பும் எதிர்வும வாதமானமென்றே சொல்லப்படுகின்றன. இதனால் வர்த்தமான ஜலஞானமே பக்ஷமாகசசொல்லப்பட்டது; அதீதமா கச சொல்லபபடவில்லை. பிரமாதத்தன்மை சாத்தியமாம மேல ஏது திருஷ்டாந்தங்கள் ஸ்பஷ்டமாம்.வெதிரேகதிருஷ்டாந்தம்சொல்லவே ண்டியதாயின், "யாண்டு யாண்டு ஸ்பஷ்டப்பிரவிருதியை உண்டுப ண்ணுந் தன்மையிலலையோ, ஆண்டாண்டுப் பிரமாத்தன்மையில்லை, சுத்திரஜதத்தை அறிதலிற்போல" என்றித்தன்மைய வாக்கியத்தி

ணச் சொல்லுக. இவ்வதுமானத்தால் ஜலஞானத்திற் பிரமாதத தன்மையின் நிசயமுண்டாகின்றது. இவ்வாறாயுல் சகல ஞானங்க ளிலும் ஸபல பிரவிருத்தியினுல பிரமாததன்மையின் அநுமிதி உண்டாகினறது. ஜலஞானதைக்க கிரகிக்கும் சாமக்கிரி "ஜலத் தை யான் அறிகின்றே" னெனறும அநுவியவசாயத்தின் சாமக் கிரியாம். பிரமாததனமையைக கிரகிக்கும சாமக்கிரி முற்கூறிய அநுமானமாம; அது அநுவிவசாயதநின சாமக்கிரிகரு வேறுயிரு த்தலின் பிறிதாம. ஆதலால பிறிதபு பிரமாததன்மையைக் கொ ள்ளுதலாகின்றது. நிபாயமதத்தில அநுமிதியின விஷயம பகூமு மாம். முறகூறிய அநுமிதியில ஜலஞானம் பகூமமாம. ஆதலால் பிரமாததன்மையின் அநுமானமும ஞானத்தைக் கிரகிக்கும சாம க்கிரியாம. அஙஙனமே அநுபியவசாயமும் இருவகை யாகின்றது:— ஒன்றே "ஜலதைதை யான் அறிகினறேன" எனனும அநுவியவசாய முண்டாகினறது. யாண்டுப் பிரமாததனமை நிசயத்திறகுப்பின் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு "ஜலதைதை யான் அளக் (பிரமாணதநினுல்அறி) கினறேன" என்னும அநுவியவசாயமுண் டாகினறது. ஆதலால முறகூறிய அநுமான வடிவ ஞானதைதைக் கிரகிககும் சாமககிரியினுல பிரமாததன்மையின நிசயமுண்டாயி ற்று. இரண்டாவது அநுவியவசாயதநின சாமககிரியும ஞானத தைதை கிரகிப்பதாம. அதனுல் பிரமாததன்மையின் நிசய முண்டா யிற்று. இவ்வாறுல சிததாநத பகூமதநில தன்னுற்பிராமாணியத் தைதை கிரகிததலின அடைவுண்டாயிறறு. என்றுனும, யாது யாது ஞானத்தைதை கிரகிக்கும சாமக்கிரியோ, அது முழுவதும பிரமாத் தன்மையைக் கிரகிபபதாம் என்பது சிததாநத பகூமமாம். ஞானத் தைக் கிரகிககும சகல சாமககிரியினும "ஜலதைதை யான் அறிகின் றே" னென்னும அநுவியவசாயதநின சாமக்கிரியும அடங்கி இரு க்கின்றது. அதனுல் பிரமாததனமையின் கிரகிபப உண்டாகிறதி ல்லை. ஆதலால் சிததாநத பகூமத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

இவ்வாற்றுல கட முதலியவறறின ஞானததால கட முதலிய வற்றின் பிரகாசமுண்டாகினறது. கட முதலியவறறின பிரகாசமு ண்டாகியும், கடாதிகளின் ஞானத்தின் பிரகாசமும் ஞானத்திற் காசிரயமாகிய ஆத்மாவின் பிரகாசமு முண்டாகிறதில்லை. எந்தக் காலத்தில் அநுவியவசாய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அப்போது கட முதலிய் விஷயத்துடனும ஆதமாவுடனும கடாதி ஞானத்தின்

பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஆனால் அநுவியவசாய ஞானத்தினால் வியவசாயத்தினது திரிபுடியின் பிரகாச முண்டாகின்றது; அநுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகிறதில்லே. எப்போது அநுவியவசாயகோசர அநுவியவசாய மூனடாகின்றதோ, அப்போது முதல் அநுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது; இரண்டாவது அநுவியவசாயம பிரகாசமின்றியதாகவே இருக்கின்றது. முதல அநுவியவசாயமோ வியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. இரண்டாவது அநுவியவசாயமோ அநுவியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கிறது. "கட ஞானத்தை யான் அறிகின்றே" னென்பது இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சொரூபமாம. இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், "கடஞானத்தின் ஞானத்தை யானறிகின்றேன" என்று மூன்றுவது அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆனால நியாய மதத்தில் கட ஞானத்தினால் கடத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடத்தின் வியவகாரம சித்திக்கின்றது. கடவியவகாரத்தில் கடஞானத்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இல்லே. கடஞானத்தின் வியவகாரம இஷ்டமாயின், அப்போது அநுவியவசாயத்தினால் கடஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடஞானத்தின் வியவகாரமுண்டாகின்றது. அநுவியவசாயத்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இலலே. இவ்வாறாயுள்ளதன வியவகாரம இஷ்டமாகின்றதோ, அதன ஞானத்தின் அபேக்ஷையுண்டு. விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கும ஞானமானது வா, அது பிரகாசிக்கப்படுவதாகுக; அல்லது பிரகாசிக்கபடாததாகுக; அதன் பிரகாசத்தினால் உபயோகமில்லே. பிரகாசிகபடும் ஞானத்தினாலேயே விஷயத்தின பிரகாசம் உண்டாகுமாயின், நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷ முண்டாகும். எனெனின் எநத ஞானத்தினால் விஷயம பிரகாசமாகின்றதோ, அநத ஞானம சுவபபிரகாசமோ அன்று. அதனைப் பிரகாசிக்கும வேறு ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஞானத்தினால் விஷயதத்தின பிரகாசமுண்டாம். அநத முதல ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வேறு ஞானதத்திற்கு வேறு ஞானம வேண்டும். மூன்றுவதைப் பிரகாசிப்பிக்குமகான்காவதுஞானம்வேண்டும். இவ்வாறு அநவஸ்தாதோஷமுண்டாம. ஒன்றறகொன் றபேக்ஷையுடைய பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அநயோநயாசிரயமும் சக்கிரிகை முதலிய தோஷமுண்டாம். ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்தில் தனது பிரகாசத்தின் ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லே.

ஆனல் தனது வியவகாரத்தில் பிரகாசத்தின் அபேகூயுண்டு. யாண்டுக் கடமூகலிய விஷயங்களின் வியவகாரம் இஷ்டமாகின் றதோ, ஆண்டுக் கடஞானதனின அபேகூ கடத்தினது பிரகா சத்தின் பொருட்டுண்டு. பிரகாசிக்கப்படுவதின்றிய ஞானத்தினு லேயே கடவியவகாரம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனமப்போது கட தத்தின் ஞானம உண்டாக வில்லேயோ, அக்காலத்திலும் ஜலத்தைத் தரித்தல் முதலிய பிரயோஜனதத்தின் பொறுகியைக் கடம் செய்கி னறது. தனது காரியதில பிரகாசதின அபேகூயைக் கடம செய்கிறதில்லே. அங்ஙனமே ஞானதின காரியம விஷயதின் பிரகாசமாம. அநத விஷயப்பிரகாசவடிவ காரியதில் தனது பிர காசத்தின அபேகூயை ஞானம செய்கிறதிலலே. கடதினைப் போலத் தனது வியவகாரதிற பிரகாசதின் பொருட்டு ஞானத் தின் அபேகூயை ஞானம் செய்கினறது. எநத ஞானதின் வியவகாரம் இஷடமாமோ, அநத ஞானதின் ஞானம உண்டாகி னறது. ஞான ஞானதிறகுப பிரகாசதின் அபேகூ யிலலே. இசசையின் விஷயதை இஷ்டமெனபர். ஆதலால் நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷம கூறுகினறனர. அது அவாகளது அவிவேகத் தைக் காரணமாகவுடைய பிரலாபமாம. இவ்வாற்றல நியாயமதத திலஎந்த ஞானமும சொப்பிரகாசமன்று. ஆதலால ஞானத்தினது ஞானத்தின் உபபததி எதனல உண்டாகினறதோ, அது ஞானத் தைக் கிரகிக்கும சாமக்கிரி எனப்படுகின்றது. அநுவியவசாய ஞான த்தின் சாமக்கிரி மனசையோக முதலியனவும, ஞானலகூண அலௌகிக சமபநதமுமாம். அது அநுவியவசாய பேதததால் நாநா வாம. அங்ஙனமே "ஜலஞானம பிரமை" என்னும அநுமிதியும் ஞானததின் ஞானமாம. அதனே உண்பெண்ணுவது அநுமான மாம். அதுவும் ஞானததைக் கிரகிக்கும சாமக்கிரியாம். அதனல் ஜலஞானத்தினது பிரமாததன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லே. "ஜலத்தை அளக்கின்றே" னென்னும் அநுவியவசாயததின் சாமக் கிரியும ஞானததைக கிரகிக்கும சாமக்கிரியாம். அதனல் ஜலஞா னத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆனல் "ஜலத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும அநுவியவசாயமும ஜல ஞானத்தின் ஞானமாம. ஜலஞானததின் பிரமாததன்மையினைப் பிர காசிக்கிறதில்லே. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும சாமக்கிரியான கூறிய அநுவியவசாய சாமக்கிரியினல் ஜலஞானதினது பிரமாத்

தன்மையின் கிரகணமின்மை யிருத்தலின், ஜலஞானத்தைக் கிரகிக்குமசகலசாமக்கிரியினலும் ஜலஞானத்தினது பிரமாதுதன்மையின் கிரகணம உண்டாகாமையால, தன்னுற பிராமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகிறதில்லே. ஆனல பிறிதாற பிராமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்குஞ் சாமக்கிரியோ, அவ்வெல்லாவற்றினும் பிரமாதுதன்மையைக் கிரகிதல் உண்டாகின்றது.•இதனேத தன்னுற் பிராமாணியங்கொள்ளுத லென்பா. இபபரஸ்தலில பிரமாதுதன்மைஞ தாமத்தினே விடடு எந்த ஞானதுதின் ஞானமு முண்டாகிறதில்லே. பிரமாதுதன்மை ஞானதுதன்மை யென்னும இரண்டு தாமவிசிஷ்ட ஞானதுதின ஞானம உண்டாகினறது. கேவல ஞானதுதனமைதுதாம விசிஷ்ட ஞானத்தின ஞான முண்டாகிறதில்லே. பிறிதாற பிராமாணியங் கொள்ளும வாதுதில முதல அதிவியவசாயதுதினுல பிரமாத்தன்மையை விடடு ஞானத்தன்மைவிசிஷ்ட ஞானதுதின ஞான முண்டாகின்றது. மீண்டும வேறு அநுவியவசாயதுதினுலேனும் அல்லது முற்கூறிய அநுமானத்தினுலேனும பிரமாத தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது.

கசுகூ. மீமாம்ஸக மதத்திலும் சிந்தாந்த மதத்திலும் கொண்டுள்ள தன்னுற் பிராமாணியவாதத்தில் தோஷம்.

மீமாம்ஸக மதுதிலும் சிதுதாந்த மதுதிலும தன்னுற் பிராமாணியங்கொள்வது அங்கீகாரமாம. நியாய வைசேஷிகமதத்தில் பிறிதாற் பிராமாணியம கொள்ளுதலின் அங்கீகார முண்டு. தன்னுற் பிராமாணியம் கொள்ளுதலில இதுதோஷங கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டு ஒருபதாதுதத்திறகு அநேகமுறற ஞானமுண்டாய்ப் பிரவிருதது உணடாயிருந்திருகுமேர, ஆணடு ஞானத்தின் பிரமாத்தனமையில் ஓரிடத்தும சந்தேகமிலலே. ஏனெனின் அநேக முறை ஸபலப்பிரவிருதது உண்டாய்ப்பிரமாதுதன்மைநிசசயம் உண்டாய் விடுகின்றது. அநுதப்பிரமாதுதன்மை நிசசயம் பிரமாத்தன்மையின் சம்சயதுதிறகு விரோதியாம. ஆனல எப்பதார்ததுதின அபூர்வஞான முண்டாகின்றபோது, அதன ஞானதுதில பிரமாதுதன்மையின் சுந்தேதகமுண்டாகின்றது. அஃதுஉண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அத்வைத மதுதிலும் பிரபாகரரது மதுதிலுமோ ஞானம்

சொப்பிரகாசமாம். ஆதலால் ஞானம் என்றும் கிரகிக்கப்படாத தாகாது; கிரகிக்கப்பட்டதேயாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையும் கூடவே கிரகிக்கப்படுவதாயின், நிசசயிக்கப்பட்ட பதார்த்தத்தின் சந்தேகமுண்டாகாது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகம் சமபவியாது. சுகதாகதபகூதிலோ பிரகாசவடிவ ஞான மிருக்கின்றது. பிரகாச பதாகதத்திற்கு ஞானபதாத்தத்தோடு பேதமில்லை.

களo. பிரபாகராது மதத்தில் சகல ஞானங்களிலும் திரிபுடி பிரகாசித்தல்.

பிரபாகரரது மதத்தில் ஞானத்தின் விஷயத்திற் பிரகாரமுண்டாகின்றது. பிரகாசத்திற் கேது ஞானம். எங்ஙனம கடத்தின் ஞானமுண்டாயின் அப்போது கடஞானத்தினால் கடத்தில் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே கடத்தின ஞானம் தனது சொரூபத்தின பிரகாசஞ் செய்கினறது. தனது ஆசிரயமாகிய ஆதமா யாதோ அதனையும பிரகாசம் செய்கின்றது. சகல ஞானங்களும திரிபுடியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. ஞாதாஞானேஞயங்களின சமுதாயம திரிபுடி எனபபடுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரபாகரது மதத்தில் தனது சொரூபத்தினையும ஞானம விஷயஞ்செய்கின்றது. தனது பிரமாத்தன்மையையும விஷயம செய்கின்றது.

தகக. முராரி மிசிரர் மதம்.

முராரி மிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தின் பிரகாசம் அநுவியவசாயத்தால உண்டாகினறது. அநத ஞானதைபப பிரகாசிக்கும அநுமிதியே பிரமாததன்மையின் பிரகாசமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கினறது. இதனால அநுவியவசாயதத்திற்குப் பின பிரமாத்தனமையின சந்தேகமுணடாகலாகாது.

களஉ. பட்டர் சித்தாந்தம்.

அங்ஙனமே பட்டர் சிந்தாந்தம் இதுவாம:—கடமுதலியவற்றினது ஞாலத்தின் ஞானம பிரத்தியகூ வடிவமாகாது. ஏனெனின் ஞானகுணம பிரத்தியகூ யோகியமன்று. ஆதலால் ஞானதத்தின் ஞானம் அநுமிதிவடிவ மாகின்றது; மானஸப் பிரத்தியகூ வடிவமன்று. அவ்வநுமிதி ஞானம இவ்வாற்றால் உண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சையோகத்தால் பிரத்தியகூஞானம் உண்டா

குக; அல்லது அதுமிதிஞான முண்டாகுக. சகல ஞானங்களினு மும கூடமுதலிய விஷயங்களில ஞாதருதன்மையென்னும தாமம் உறபதரியாகின்றது. இதனறபினு ஞானமுண்டாகிய பின் "அறி யப்பட்டது கடம" என்னும வியவகாரமுண்டாகின்றது. ஞானத் திறகு முன் எருதக் கட இநதிரியங்களின சையோக முண்டாகின் றதோ, அதனால் "இது கட" மென்னும பிரத்தியகூ முண்டாகின் றது. அநதப பிரதரியகூ ஞானம சமவாய சமபநதரதால் ஞாதரு விலிருக்கின்றது; விஷயரதன்மைச சம்பநதரதால் கடதரிலிருக் கின்றது. யாண்டு விஷயத்தன்மைச சமபநதரதினால ஞானமுண் டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமவாய சமபநதரதினால் ஞாதரதன்மை உற்பதரியாகின்றது. இவ்வாறறால கடத்தின் ஞானதரினால் கட த தில் ஞாதரத்தன்மை உறபதரியாகின்றது. அநத ஞாதரதன்மை க்கு உபாதான காரணம கடமும, நிமிதரகாரணம ஞானமுமாம: அசமவாயிகாரணபரிபாஷை படடா மதரத்தில இல்லை. உபாதான காரணதரிறகு வேறறியதை நிமிரத்தகாரணமென்றே கூறுவா. இவ் வாறறால ஞானஜநிய ஞாதரதருவமைந தாமம் கடதரில் உண்டா கின்றது. முதலிலோ "இது கட" மென்பதாகக் கடத்தைப் பிர காசிக்கும பிரத்தியகூமுண்டா யிருக்கின்றது. அநதப் பிரதரிய கூதரினால் கடத்தில் ஞாதருத்வமம் தாமம உண்டாயிற்று; அப் போது இநதிரிய சையோக்தரினால அநத கடதரின் பிரதரியகூம "அறியப்பட்டது கட" மெனபதாக உண்டாகினறது. இவ்வாற றால ஞானஜநிய ஞாதரத்தன்மையின் பிரதரியகூம புற இநதிரிய த்தினால் உண்டாகின்றது. புறப்பதாரதஙகளினது ஞானத்தின் பிரத்தியகூம புற இநதிரியங்களினாலோ எமமதரினும உண்டா கிறதில்லை. ஸையாயிகா முதலியோர மதரதில ஞானரதின் மான ஸப் பிரத்தியகூ முண்டாகின்றது. படடா மதரத்தில் கடமுதலிய வற்றினது ஞானத்தின் மானஸப்பிரதரியகூமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கடமுதலிய ஞானதரதின் அநுமானஜநிய அநுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அநுமானந்தீற்து தெது வடிவமாம:— "இக்கடம் விஷயத்தன்மைச் சமபநதரதினால் ஞானமுடையதாம; சமவாய த்தினால ஞானத்தன்மை யுடைமையால; யாண்டியாண்டுச் சமவா யத்தால் ஞானதரதன்மை ஆண்டு ஆண்டு விஷயத்தன்மைச சம்பந் தத்தால் ஞானமுண்டு." இநத ஸதானத்தில் முன்னிருப்பதாகிய கடம் பகூம, விஷயதரதன்மைச் சமபந்தரதால் ஞானம் சாதரியம.

மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்க ளிருக்கின்றன. பிற நூல்களில் வேறு விதமாக அநுமானம எழுதப்படடிருக்கின்றது. அத்து கண்டனமாம். பட்டர் மதத்தில் அநுமானத்தினுல ஞானம அடியப்படுகின்றது. இது சுலபமான கிரமமாய்க் காடடப்படடது. இவ்வாறுலும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும சாமக்கிரி பட்டர் மதத்தில் அஜ்ஞானமாம்.

களங. நியாய வைசேஷிகமத நிச்சயம்.

இவ்வநுமானத்தினுலேயே கடஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அதலால ஞானத்தின் அறுமிதி உண்டாகிய பின், பிரமாத்தனமையின் சந்தேகம பட்டர மதத்தில் உண்டாகலாகாது. ஆகலால் ஞானத்தின் சகல ஞானங்களினுலும பிரமாத்தன்மையின் நிசசயம உண்டாகிறதில்லே. ஆனல பலப்பிரவிருத்தி உண்டாகியபின், ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் நிசசயம உண்டாகின்றது. இது நியாய வைசேஷிகர மதம். இதனேப் பிறநாம் பிராமாணியவாத மென்பர். ஞானத்தினது உறபத்தியின் சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் உறபத்தி உண்டாகிறதில்லே. அதிக சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அதிக சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உன்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையினேபபோல அப்பிரமாத்தன்மையின் உறபத்தி பிறிதான் உண்டாகின்றது. பிறிதான் ஞானமுண்டாய் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினுல் ஞானத்தினது அப்பிரமாத்தன்மைத தாமத்தின் உறபத்தி உண்டாயின், சகல ஞானங்களும அப்பிரமையாத்தலேவேண்டும. ஆகலால் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினுல அப்பிரமாத்தன்மையின உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லே. ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவன இந்திரிய அநுமானஞ்சுகளாம. அவற்றில் தோஷத்தின் சுகயமிருக்குமாயின், அப்பிரமாத்தனமையாடு கூடிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகும. தோஷம காரணவிதமாம்.

பிரத்தியகூப பிரமம உண்டாயின, ஆண்டோ சேதந்திர மூதலியவற்றின்கண் உள்ள பிரமாணதோஷத்தினேப்போல, விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருயதோஷமும ஏதுவாம. சில விடத்துப் பிரத்தியகூப் பிரமத்தில விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருய தோஷத்தின் வியபிசாரமு மிருக்கின்றது. ஆனல் சதிருசத் (சமான முடைய) தின்கண்ணே வெகு பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அநேக இடங்களிலேர சாதிருசிய தோஷம் பிரமத்

கிறகு ஏதுவாம். யாண்டு வேற்மியல்புடையதின்கண் பிரமம் அநுபவஸ்தித்த மாகின்றதோ, ஆண்டெ சாதிருகிய தோஷம பிரம த்திற்குக் காரணமன்று. ஏகவடிவததால் தோஷம ஏதுவன்று. ஆனால் ஏதுவிருக்க ஏநதப்பிரமம உண்டாகின்றதோ, அத்தத் தோ ஷம் அநதப் பிரம்மத்திற்குக் காரணமாகின்றது. பரோக்ஷப் பிரம ஞானதத்தில் சாதிருகியதத்தின் அபேக்ஷையில்லை. இதனுஅநுபவஸ்தித்த மாம். ஆதலால் பரோக்ஷ ஞானதத்தில விஷயத்தின்கண் உள்ள தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் அநுமிதிப்பிரமத்தில் அநுமானதோ ஷம் ஏதுவாம. வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் ஞானம அநுமானமாம். ஏதுவில் வியபிசார முதலிய தோஷம நியாயநூல்களிலுங்களிற பிரஸித்த மாம். சாப்தப்பிரம முண்டாயின, அண்டெ சரோ நாவினிடத்து வாக்கிய தாறபரியதத்தின் அவதாரணமினமை தோஷமாம். சொல் லுவானிடத்து ஸிப்பிரமம பதத்தனமை (வஞ்சகதத்தன்மை) முத லியன தோஷமாம். சபதததில் பிறிதோனிதத்தால் போதிகருந் தன்மை முதலியன தோஷமாம. இவ்வாறு அப்பிரமாதத்தன் மைக்கு ஏதுவாகிய தோஷத்தை அநுபவாதுசாரமாக அறிய வேண்டும.

இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மையின் உறபத்தியும், அப்பிர மாத்தன்மையின் உறபத்தியும சொல்லப்படடன. அது விருத்தமா கத் தோற்றுகின்றது. சென்றன, வருவன, இருப்பனவாகிய சகலப் பிரமைகளிலும பிரமாதத்தன்மைத காமம ஏகமாம. அங்ஙனமே சகல அப்பிரமையிலும அப்பிரமாத்தனமையும ஏகமாம. அவற் றின் உறபத்திகூறுதல் சமபலியாது. எல்லாறும தனது காரணதத்தி னால் ஞானம் உறபத்தியாயின், அப்போது சில ஞானம பிரமையும், சிலஞானம் அப்பிரமையுமாகினறன. பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் பிரமையாம். அப்பிரம்மாத்தன்மை விசிஷ்டம அப்பிரமையாம. இவ் வாற்றால ஞானதத்தில் பிரமாதத்தனமை அபபிரமாதத்தன்மைத தர் மங்களின் விலக்ஷணதத்தன்மை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும சாமக் கிரியின் அதீனமாம. சிலவிடத்து ஞானத்தின இதத்தன்மைய சாமக் கிரி இருக்கின்றது அதாவது பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத் தின் உறபத்தி ஏதனால் உண்டாகின்றதோ அத்தன்மைய சாமக் கிரி இருக்கின்றது. சிலவிடத்து அப்பிரமாத்தனமை விசிஷ்டஞா னத்தின உறபத்தி ஏதனால் உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய சாம கிரி இருக்கின்றது. இதனால் இவ்வாறு மதித்தல் வேண்டும:—

பிரமாத்தன்மைத் தாமமோ ஒன்றும. சகலப் பிரமையிலும் அதன சமபந்தமிருக்கின்றது. ஆனல பிரமாதன்மையின் சம்பந்தம சாமக்கிரியின் அதீனமாம. இவ்வாற்றல் ஞானதில் பிரமாதன மையின் பிரயோஜக (காரண) சாமகிரி இருந்தலால பிரமாதன் மையின் உற்பந்தி சொல்லபடடிருகின்றது. அதனலேம அப்பி ரமாதன்மையின் பிரயோஜகம தோஷமாம. ஆதலால் தோஷஜந் நியம் அப்பிரமாந்தன்மை எனபபடுகின்றது. தோஷ ஜந்தியமென்று சொல்லுதறகு தோஷப் * பிரயோஜ்யதநில தாற்பரியமாம். அவ ற்றின் ஞானதநிறகோ முக்கிய உறபந்தி சமபவிகின்றது.

சித்தாந்ததில் சாகுபாவியம பிரமாதன்மையாம். ஆத லால் பிரமாதன்மையினது ஞானதநிறகும உற்பதி கூறின், சாகுபியின் உறபத்தி சிததமாகின்றது. அது பொருந்தாது. என்ற லும் விருத்தியில் ஆரூடசாகுபி பிரமாதன்மை முதலியவற்றைப் பிரகாசிக்கின்றது. ஆதலால விருத்தியும ஞானமெனப்படுகின் றது. அதற்கு உற்பந்தி சம்பவிகறும. இவ்வாறதை முன் சொல் லப்பட்டிருகின்றமெனினும, மூனகு தியபொருளேயே கூறுதலால் கேடபவருகறும படிபபவருகறும போதம நிடமாகினறது. சால தியீய ஆததநதின் மநத சமலகாரமுடைய புருஷாகளுகறு அடிக் கடி சொல்லுதலால பிரபாசையின் அபிபோதமுண்டாகின்றது. ஆத லால இபபிரகரணதநில அநேக அர்த்தங்களைப் பலமுறைகூறியிரு க்கினறோம; கூறியது கூறல் என்னும குறறமில்லை. இவ்வாற்றல் நியாயமதநதில் பிரிதாறபிராமாணிய வாதம அங்கிகரிக்கப்படடி ருக்கின்றது. தன்றும் பிராமாணியவாதத்தில சமசயததின் அநுப பத்திதோஷம சொலலப்படடிருகினறது.

களச. நியாயவைசேஷிக மதகண்டநம்.

அது மூலமுவதும அசங்கதமாம்:—பிரமாதன்மையின் ஞான னத்தையோ பின் சொலலுவோம.முதலிலோ அநுபவியவசாயஞான த்தினல் ஞானதநின் பிரகாசமுண்டாகினறது என்றுகூறுதல் அச ங்கதமாம. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவம ஞானமாகுமாயின், அதன் சமபநததநால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகாது. கடமுதலியவற்றின் பிரகாசததில் ஞானம தன்று பிரகாசத்தை அபேகஷிக்கிறதில்லை. எனனனமு கடமுதலியன அநியபபடாதன வாயினும் தம் காரியத்தைச செய்கினறனவோ, அங்னனமே ஞா

* பிரயோஜகம்=காரணம். பிரயோஜ்யம=காரணத்தாலாகியது.

னமும அறியப்படாததாய் விஷயத்தின் பிரகாச வடிவ தனது காரியதஸ்தச் செய்கின்றது என்று முன் கூறியது யாதோ அது சம்பவியாது. வெனினின் சகல பௌதிக ஜோதிகளும் தாம் பிரகாசவடிவினவாய் அர்த்தியதஸ்தப் பிரகாசிக்கின்றன. பிரகாசமின்றிய ஜோதியினுல் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லே. பிரகாசமின்றியதும் சுபாவபலதஸ்தால் தனது சமபந்தமுடையதின் பிரகாசத்தைச செய்யின், சுவர்ணதஸ்தின் கணுள்ள ஜோதிபாகதஸ்தினுலும் சுவாண சம்பந்தமுடைய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாதல் வேண்டுமே. சொரூபப் பிரகாசதஸ்தினுல் பிரகாசிக்கப்படும் பௌதிக ஜோதியினுல கடமுதலியவற்றின் பிரகாசத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம. சொரூபப் பிரகாசத்தினுல் பிரகாசிகப்படாத சுவர்ணம் இரஜதம முதலிய வடிவ ஜோதியினுல் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லே. ஆதலால் சொரூபப் பிரகாசதஸ்தினுல் பிரகாசிக்கபபடுமெ ஞானதஸ்தின் சமபந்தஸ்தினுல் கடமுதலியவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றதென்று கொள்ளவேண்டுமே. ஆதலால் பிரகாச சுபாவமும் ஞானமாம். கேவலம திருஷ்டாந்த பலத்தினுல் ஞானதஸ்திறகுசொப்பிரகாசதஸ்தன்மையைஅங்கீகரிக்கவில்லே.ஆனுல் அநுபவஸ்தினுலும் சொப்பிரகாசதஸ்தனமை சிதஸ்திக்கின்றது. யாண்டு அவித்தற்கரிய அஞ்ஞாத பதார்தஸ்தின் ஞானம் புருஷனுக்குண்டாய் "அறியதஸ்தக்கது அறியப்படாது, அறிவஸ்தற்கு ஒன்றும் மிருஸ்தல்லே" என்னும் வாக்கியஸ்தைச் சுருதோஷ்தத்தினுல் சொல்லுகினறுனே, அவனேப்பார்ஸ்தது அருகிய புருஷன் "இவ்வஞ்ஞானம் அவிதற்கு எஞ்சி இருக்கின்றது" என்று சொல்ல இவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டுச சிரிக்கின்றுன். ஆதலால் ஞானத்தின் பிரகாசத்தன்மையின் அநுபவம் சித்தமாம. ஞானத்தினது பிரகாசத்தின் எஞ்சுதற் றன்மையைக் கேட்டுச சிரிகின்றுன். கடஞானம அறியப்பட்டதா? இலலேயா? வென்னும வாக்கியதஸ்தைக் கூறுகின்றவனேப் புத்தியில்லாதவனென்பர். ஆதலால் ஒருகாலும ஞானத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை யில்லே. அஞ்ஞானதஸ்தன்மையின் அபாவத்தால் ஞானகோசர அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது என்று கூறுதல் அசங்கதமாம். எதப் புருஷனுக்கும "எனக்குக் கடஞானம் உண்டாயிறறு? இல்லேயா?" வென்னும சுக்தேதக முண்டாகிறதில்லே. கடஞானம அறியப்படாததாயின் ஒருகால் சுருதேதகமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானம் அஞ்ஞாதமாகிறதில்லே. ஞானத்தின் பிர

காசம் அநுவியவசாயமா மென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாறு கூறுவாராயின்:—ஞானகோசர ஞானமுண்டாகாவிடின், "இது கடம, கடதத்தை யானறிகின்றே" னென்பதாக ஞானத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை தோற்றலாகாது. ஏனெனின் நியாயமதத்திலோ முதல் ஞானத்திற்கு விஷயம கடமும், இரண்டாவது ஞானத்திறகு விஷயம் கடஞானமுமாம. ஆதலால் விஷயபேதத்தால் ஞானங்களுகு விலக்ஷணத்தனமை சமபவிக்கினறது. சொப்பிரகாச ஞானவாதியின் மதத்தில் ஞானத்திறகு விஷயம ஞானமாகாது. இரண்டு ஞானங்களுக்கும விஷயம கடமாயிருத்தலின, விஷயபேதத்தினமையால விலக்ஷணப பிரதீதி உண்டாகலாகாது என்னும சங்கையும சமபவியாது. எங்ஙனம: ஒரே கடத்திறகு ஒரு காலத்தில் "இது கட" மென்னும் ஞானம உணடாகின்றது; ஒரு காலதத்தில் "அநிதியம கட" மென்னும ஞானமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விஷயதத்தின பேதமின்றி விலக்ஷணஞான முண்டாகின்றது. ஆனால முதல்ஞானதில் கடதத்தின் அநிதியததன்மை தோற்றுகிறதில்லை. இரணடாவது ஞானதில கடதத்தின் அநித்தியத்தன்மை தோற்றுகிறது. அஙஙனமே "இது கட" மென்னும ஞானதத்தில் கடத்தின ஞாதத்தனமை தோறறுகிறதில்லை. "கடதத்தை யான் அறிகினேறே" னென்னும் ஞானத்தில் கடதத்தின் ஞாதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. ஞான ஜநகியப் பிரகடதத்தன்மையை ஞாதத்தன்மை யென்பா. இரண்டாவது ஞானதத்தின் விஷயம் கடதத்திலுள்ள ஞாதத்தனமையாம; கடதத்தின ஞானமன்று. இதனைற் முன கடஞானதத்திறகுப் பிறகாலதத்தில் ஒரு காலதத்தில் "கடதத்தை யான் அறிகினேறே" னென்னும ஞானம உண்டாகின்றது. ஒரு காலதத்தில் "அறியப்பட்டது கடம" என்னும பிரதியக்ஷ முண்டாகின்றது. "அறியப்பட்டது கட" மெனனும் பிரதியக்ஷதத்திற்கு விஷயம கடதத்தின் ஞாதத்தன்மையாம. இவ்வாதத்தம பட்டருக்குச் சமமதமுமாம, அநுபவத்தை அநுசரிதததுமாம். ஏனெனின் "அநிதியம் கட" மென்று சொல்லுதலால் அநிதிய பதாரத்தத்தில் விசேஷணமாகிய அநித்தியத்தன்மையின் பிரதீதி கடதத்தில் எல்லோருக்கும சம்மதமாம. அஙஙனமே "அறியப்பட்டது கட" மென்று சொல்லுதலாலும் அறியப்பட்ட பதார்ததத்தின் விசேணமாகிய ஞாதத்தன்மையின் பிரதீதி கடத்தில சர்வாநுபவ சித்தமாம். "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் ஞானத்தின் அவசரத

தில் "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் ஞானமுண்டாகி றது. ஆதலால் கடத்தை யான் அறிகின்றேனென்னும் ஞானமும் கடத்தின் ஞானத்தன்மையை விஷயஞ செய்கின்றது. இவ்வாற் ரூல் ஞானகோசர ஞானத்தை அங்கீகரியாவிடினும், "இது கடம்" "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்பதாக விலக்ஷணஞானம் சமட்விக்கின்றது. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் ஞானமாமென்னும் நையாயிகமதம் அசங்கதமாம்.

களரு. முராரிமிசிரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே முராரிமிசிரர் மதமும் இப்பிரசங்கத்தில் கையாயிக மதத்திறகுச சமமாம். ஆதலால் அசங்கதமாம். முராரிமிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுவியவசாயத்தினுலேயே பிரமாத்தன்மையின் பிரகாச முண்டாகின்றது. நியாயமதத்தினும் இத்துணை விசேஷமிருக்கின்றது. என்றலும் இவ்விசேஷம் நல மூடையதன்று. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவ ஞானத்தின் பிர காசம் அநுவியவசாயத்தினுல் உண்டாகின்றது என்னும் அமசத் தில் நியாயமதத்திற்குச் சமமாயிருத்தலின் அசங்கதமாம்.

களசு பட்டமத கண்டநம்.

அங்ஙனமே பட்டர் மதத்தில் அநுமிதியினுல் ஞானத்தின் பரோக்ஷப் பிரகாச முண்டாகினறதுஎன்பதுநியாயத்தினும அசங் கதமாம். ஏனெனின, அவர்கள் மதத்திலும் ஞானதைப் பிரகா சிக்கும் அநுமிதி யாதோ, அதனுல் பிரமாத்தன்மையின பிரகாசம உண்டாகின்றதென்னும இத்துணை அம்சமோ நியாயதத்தினும வில க்ஷணமாம; சித்தாந்தத்திற்கு அதிகூலமாம. எனறலும கடமுத லிய விஷயங்களே அபரோக்ஷத்தன்மையாக்குவதாகிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் அநுமிதி வடிவ பரோக்ஷப் பிரகாச முண்டாகினறது என்று கூறுதல் ரகைபபிற் கிடமாம்.

களள. பிரபாகரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே பிரபாகரர் மதத்திலும் கடஞான முதலியன தனது பிரகாசத்தில் அநுவியவசாயத்தின் அபேக்ஷையைச் செய் கிறதில்லை. இத்துணை அமசத்தில் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமாம. பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தலில் ஞானத்தைக கிரகிக்கும் சாமக் கிரியினும் பிறிதொன்றின் அபேக்ஷைசெய்கிறதில்லை என்னும அம்

சத்திலும் சித்தாந்தத்திற் கநுகூல மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயி னும் பிரபாகரர் மதமும் சிரத்தைக்குரியதன்று. ஏனெனின் சகல ஞானமும் சொப்பிரகாசமாம; திரிபுடியை விஷயஞ் செய்வதாம். விஷயமாதிரதாதைக கோசரிப்பது ஓர ஞானமு மாகாது. சகல ஞானமும "கடத்தை யான் அறிகினறே" னென்பதாகத் திரிபுடி யைக் கோசரிப்பனவாகின்றன. "இதுகட" மென்பதாகக் கேவல விஷயகோசரஞானம அப்பிரசிததமாம. கடதசேதாடு இநதிரியத்தி ற்குச சமபநத முண்டாகக் கடதகின் ஞானமுண்டாகின்றது. அது கடத்தையும, தனது சொரூபத்தையும், அங்ஙனமே தனது அசிரய மாகிய ஆதமாவையும விஷயஞசெய்கின்றது. அகஙனமேகடதகின் ஞானமே தனது தாமமாகிய பிரமாதகதன்மையை விஷயஞ செய் கின்றது. இவ்வாற்றால் கடதகின் ஞானம தனது பிரகாசத்தில் அநியத்தின் அபேகஷை செய்கிறதிலகி. இத்தனை அமசமோ நலமுடையதாம. ஆனால் தனது பிரகாசதததைத் தான செய்கினற தென்பது விருத்தமாம. ஒரு கிரியைக்கு எது காததாவாகின்ற தோ அது காமமாகாது. ஆதலால் பிரகாசத்திற்குத் தானே காத் தாவும் தானே காமமுமாமென்று கூறுதலும் விருத்தமாம. சித்தா நதநதிலோ ஞானம பிரகாச வடிவமாம். ஆதலால் மூறகூறிய விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் பிரகாசவடிவஞானத்தினை அங்கீகரியா விடின் அம்மதங்கள் யாவும் அசுத்தமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அநுபவசாயத்தினால் பிரகாசமுண்டாகின்ற தென்னும் கையா யிக வசனம் அசங்கதமாம்.

களஅ. தன்னுற் பிராமாணிய வாதத்தின் அங்கீகார மும், சித்தாந்தமதத்தில் முற்கூறிய சம்சயத் தின் அநுபபத்தி வடிவ தோஷத்தின் பரிகாரமும்.

ஞானத்தைக் கிரகிக்குங் காலதததில் பிரமாத்தன்மையைக் கிர கித்தலுண்டாயின், சமசயத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகின்றது என் பதற்கு இது சமாதானமாம:—ஞானத்தைக் கிரகிக்கும சாமக்கிரி யினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்புண்டாகின்றது. ஆனால் தோ ஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானசாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகினறது. இதனை மேற்கூறுவாம. யாதையே சம சயமுண்டாகின்றதோ ஆண்டுத் தோஷாபாவமில்லை. தோஷமில்லை

யாயின் சம்சயம் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சய ஞானமும் பிரம மாம். பிரமாதநின் உற்பத்தியில் தோஷம் ஏதுவாம். ஆதலால் சம் சயஸ்தலதத்தில் தோஷாபாவம் சமபவியாது. பிரமாத்தன்மை ஞா னத்தில தோஷாபாவம் ஏதுவாம. ஆதலால் யாண்டுச் சம்சயம் மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம உண் டாகிறதில்லை. ஆதலாற் சமசயம் சம்பவிக்கின்றது. சித்தாந்தத் தில் விருத்தி வடிவ ஞானத்திற்கு சாகூியினால் பிரகாசம் உண்டா கின்றது. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாகூியாம். அதனாலேயே விருத்தி ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் கிரகண மூண்டாகின்றது. ஆனால சில இடங்களில் ஞானமோ பிரமையா கின்றது. எதனால் அநாவசுயப் பிரமத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிற தில்லையோ, அததனமைய விலகூண தோஷ மூளதாயின், அதனால் ஞானமோ பிரமையாய், சாகூி அதனது பிரமாதந்தன்மையின் பிர காசததைச செய்ய, அதனிடத்துப் பிரதிபநதக மூண்டாய் விடுகி ன்றது. அதனால் ஞானதததைக் கிரகிக்கும் சாகூியோ இருந் தும, பிரமாத்தன்மையின் கிரகண மூண்டாகிறதில்லை. இககாரண த்தால் மூறகூறிய லகூணததின் அவ்வியாப்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக கிரகிகரும சகல சாமக்கிரியினாலும பிரமாததன்மை யின் கிரகணததைத தன்னால் கிரகிகதல்(கொள்ளுதல)என்பர். முற் கூறிய விடதத்தில ஞானததைக் கிரகிகரும சாமகரிகியினால் பிரமாத் தன்மையின் கிரகணம உண்டாகவில்லை; ஆதலால் அவ்வியாப்தி யாம். அங்ஙனமாயினும தோஷாபாவததோடகூடிய ஞானதததைக் கிரகிகரும சாமகரிகியினால் பிரமாத்தனமையின கிரகிப்பு உண்டா கின்றது. அதனைத தன்னால் பிராமாணியம் கொள்ளுதல் என்பா. முற் கூறிய ஸதலத்தில தோஷாபாவததோடகூடிய சாமகரிகி இலலை. ஆனால் தோஷததோடகூடிய சாமக்கிரி இருக்கினறது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலதத்தில் இலகூியமில்லை. இககாரணதத்தினால் அவ்வி யாப்தியில்லை. இவ்வாறாறுல ஞானத்தினது பிரமாதந்தன்மையைப் பிரகாசிப்பதோ தோஷாபாவதோடகூடிய சாகூியாம. அப்பிரமா த்தன்மையின் கிரகிப்போ சாகூியினால் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெ னின் பிரமாந்தின் இலகூணம் தோஷ ஜநகியத்துவமாம; அல்லது நிஷ்பலப் பிரவிருததியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையாம; அல்லது அநிஷ்டானத்தினும் விஷமசதத்தை யுடையதின் அவபாசமாம. இவ் வாறாறுல் தோஷததால் நிகழ்வதும, நிஷபலப் பிரவிருததியினால்

நிகழ்வதும, விஷமசத்தையினல் நிகழ்வதும் பிரமத்தின் லக்ஷணமாம. அத்தோஷ முதலியன சாக்ஷியின் விஷயமன்று. ஆதலால் தோஷ முதலியவற்றல் நிகழும அப்பிரமாததன்மையும் சாக்ஷிக்கு விஷயமன்று. ஆதலால அப்பிரமாததன்மையின் ஞானமோ கையாயிகரைப்போல ரிஷ்பலப்பிரவிருதியைக் கண்டு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அப்பிரமாதகவமையின உற்பத்தியும ஞானதத்தின் சாமாந்ய சாமகிரியினல உண்டாயின், சகல ஞானமும அப்பிரமையாதல் வேண்டும. ஆதலால தோஷதோடுகூடிய ஞானதத்தை உணபெண்ணும சாமகிரியினல பிரமாததன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது என்பதறகுப பொருள் இதுவாம:—தோஷத்தோடுகூடிய நேதரிரம அநுமானமுதலியவற்றினல அப்பிரமை ஞானதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அபபிரமாத்தன்மை விசிஷ்டப்பிரமஞானதத்தின உற்பத்தியே இப்பிரகரணதத்தில அப்பிரமாத்தன்மையீன உற்பத்தி எனபபடுகினறது. பிரமாதகனமையின் உற்பத்தியோ ஞானதத்தின சாமாந்ய சாமக்கிரியினலேயே உண்டாகினறது.

களக. நியாயமதத்தில் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதத்தில்) தோஷம்.

பிரமாத்தன்மையின உற்பத்தியில குணம காரணமெனப்படடது. அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷஸ்தலத்தில் அதிக அவயவங்களினல இந்திரியத்தின சையாக குணமானது சொல்லப்படட து. அது நிரவயவவடிவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற சமபவிக்கிறதிலலை. அநுமிதியில வியாப்பியமான ஏதுவிறகுப பக்ஷத்தில ஞான குணம சொலலப்படடிருக்கினறது. அதுவும் சமபவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின, யாண்டு வந்தியோடுகூடிய பாவதத்தில தூளிபடலத்தில தூமத்தின் பிரமமுண்டாய் வந்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு மூறகூறிய குணமோ இல்லை. வந்தியின அநுமிதிப்பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில குணத்திற்கு உணபெண்ணுந்தனமையைக் கூறுதல் சமபவியாது. ஆனல ஞானசாமாந்யத்தின் சாமக்கிரியினல் பிரமாதத்தன்மையின உற்பத்தி உண்டாகினறது.

ஞானசாமாந்யத்தின சாமகிரியினல் பிரமாதத்தனமையின் உற்பத்தியை அங்கிகரிக்கின், பிரமஸ்தலத்திலும ஞானசாமாந்ய

சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாஞானம உண்டாதல் வேண்டும் என்று கூறுவராயின், அதறகு இது சமாதானமாம்: —தோஷ முளதாயின் ஆண்டுப் பிரமாஞான முண்டாகாது. ஆதலால் பிர மாத்தன்மையின் உறபத்தியில தோஷம பிரதிபந்தகமாம சகல காரியங்களினை உறபத்தியிலும பிரதிபந்தக அபாவம எதுவாம. ஆதலால் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தின சாமகரியினுல பிரமாத்தன்மையின் உறபத்தி உண்டாகினறது. ரண்டுப் பிரமாத் தன்மையின் உறபத்தி கூறுதலால் பிரமாத்தன்மை விசிஷ்ட ஞான த்தின உற்பத்தியில் தாறபரியமாம. அதலால் பிரமாத்தன்மைத் தாமத்தின் உறபத்தி கூறுதல் அரங்கதமனறு. இவ்வாறுரல தோ ஷாபாவத்தோடு கூடிய ஞானத்தை உணடுபண்ணும நிரந்நிரமுத லியவழிவ சாமக்கிரியாதோ, அதனால பிரமாஞானத்தின் உறபத்தி உண்டாகுதலால பிரமாத்தனமையின உறபத்தி தனனால உண்டா கின்றது.

ஞானசாமாரியத்தின சாமகரி இநதிரியம அநுமான மூதலி யனவாம. சாமாரிய ஞானத்தின காரணம தோஷாபாவமனறு. பிரமாத்தனமையின உற்பத்தியில தோஷாபாவமும காரணமென ப்பட்டது. ஆதலால சாமாரிய சாமகரியினும அதிக காரணத் தாற் றோனறியதாயிருத்தலின பிறிதாற பிரமாணியத்தின அங கீகார முண்டாயிறது. அங்ஙனமாயினும, ஞான சாமாரியத்தின் சாமக்கிரியினால் அதிகத்தனமையின் அபேக்ஷை உண்டாகுமாயின் பிறிதாற பிரமாணியமாகின்றது. அபாவ வடிவ தோஷாபாவத் தின் அபேக்ஷையினல பிறிதாற பிரமாணிய முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தைக கிரகிக்கும சாமகரி சாக்ஷியாம. தோ ஷமினமையோடுகூடிய சாக்ஷியினால ஞானத்தினது பிரமாத்தன் மையின் ஞான முண்டாகினறது. தோஷத்தோடுகூடிய இநதிரி யம அநுமானமுதலியவடிவ ஞானத்தை உண்டுபண்ணும சாமக் கிரியினால் அபரிமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஞான சாமாரியத்தின் சாமகரி இநதிரியம அநுமான முதலியன வாம. அவற்றினும தோஷம் பிறிதாம. ஆதலால அபரிமாத்தன் மையின் உற்பத்தி பிறிதால உண்டாகினறது. பிரமமுண்டாய்ப் பிர விருத்தியுண்டாகப் பலத்தின இலாபமுண்டாகாவிடின், அப்போது அப்பிரமாத்தன்மையதுமிதிஞானம உண்டாகின்றது. அது அநு மானத்தினால உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக கிரகிகரும் சாமக்கிரி

யாகிய சாகூயினுமஅநுமானம வேறும். ஆதலால் அப்பிரமாணியக் கிரகிப்பும பிறிதால உண்டாகின்றது. அநுமானத்தின் வடிவம் இது வாம:— "இந்த ஜலஞானம அபாரிசை; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உணமிபண்ணுவதால; யிருந்தலின; யாவையாண்டு நிஷ்பலப பிரவிருத்தியை உணமிபண்ணுகலமை யாளதோ, ஆண்டாண்டு அப்பிரமாகதன்மை யுண்டு; வேறு பிரமாகதங்களிலபோல" என்றிவ் வாறு ஞானகதின உற்பகதி காலகதிலேயே சாகூயினுல ஞானகதினது பொருபகதின பிரகார முண்டாகின்றது. ஞானத்திலிருக்கும பிரமாகதனமையின பிரகாரமுமுண்டாகின்றது.

கஅ0. அக்கியாதிவாதியினது வசனத்தின் பரிகாரம்.

நிச்சய ஞானத்திற்குச சய ஞானந்தோடு விரோதமுண்டு. ஆதலால் பிரமாகதனமையின நிசயமுண்டாகா பிரமாகதன்மையின சகோதரமுண்டாகாது. இதனுல் பிரமாகதன்மைய சகோதரத்தினுல் அசைவின்மிய பிரவிருத்தியின் அபாவ முண்டாகுமென்னும அகக்கியாதிவாதியின வசனம அசங்கதமாம. பிரமாத்தனமைச சமசயகதிறகு விரோதி பிரமாகதனமை நிசயமாம. பிரமதகதன்மைச சமசயகதிறகு விரோதி பிரமாகதனமைநிசய மனறு. ஏனெனின் சமான விசேயகதில சமசய நிசயங்களு விரோதிகளாம். பிரமாகதன்மை நிசயகதிறகும பிரமாகதனமைச சமசயத்திற்கும் விஷயமாகிய பிரமாகதனமையும பிரமாகதனமையும பின்னமாம. ஆதலால அகக்கியாதிவாதி கூறிய வசனம பொருகதமுடையகாம. என்றாலும எந்த ஞானகதில பிரமாகதன்மை நிசயமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானகதில பிரமாகதன்மையின் நிசயமும் பிரமாகதன்மையின சகோதரமு முண்டாகிறதில்லை யென்பது அநுபவசித்தமாம; ஆதலால் பிரமாகதன்மைச சகோதரத்திற்கும் விரோதியாமவிசாரிக்குமிடகதுப் பிரமாகதன்மைச சமசயகதிறகும் பிரமத்தன்மைச சமசயகதிறகும பேதமில்லை; ஒரே பதார்தமாம். ஏனெனின் "இவ்வஞ்ஞானம பிரமேயமோ? அனறோ?" என்பது பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இதில் விதிபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையாம; நிஷேதபக்ஷம பிரமதகதனமையாம. ஏனெனின் ஞானகதில் பிரமாத்தன்மையை நிஷேதிகின் பிரமத்தன்மையே சேஷமிருக்கும. அங்ஙனமே இவ்வஞ்ஞானம் பிரமமோ? அன்றோ?" என்பது பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம. இதில்

விதிபகூம பிரமததன்மையாம்; நிஷேதபகூம் பிரமாத்தன்மை யாம். ஞானத்தில் பிரமததனமையை நிஷேதிக்கின் பிரமாதகன் மையினை சேஷமே இருக்கும. இவ்வாறமுல இரண்டு சமசயங்க ளிலும் பிரமததன்மை பிரமாதகன்மைகளாகிய இரண்டு பகூங் களும் சமானமாம. ஆதலால் பிரமாதகன்மைச சமசயநதிற்கும் பிரமத்தன்மைச சம்சயதிற்கும பேதமில்லை. எனறமுலம எதில் விதிபகூம் பிரமாத்தன்மையோ அது **பிரமாத்தன்மைச் சம்சய** மெனப்படுகின்றது. எதில விதிபகூம பிரமததனமையோ அது **பிரமத்தன்மைச் சம்சய** மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்முல் பிரமாத் தன்மைச சமசயத்திற்கும பிரமத்தன்மைச சமசயதிற்கும விஷ யம் சமானமா யிருகதலின், பிரமாத்தன்மையின நிசசயமுண்டாக, எங்ஙனம பிரமாதகன்மைசசமசய முண்டாகிறதிலலையோ, அங்ஙன மே பிரமத்தன்மைசசமசயமு முண்டாகிறதிலல. ஆதலால் சிததா நத மதநதில பிரம ஞானத்தை அங்கீகரிததும் அசைவின்மிய பிரவிருததி சம்பவிகின்றது. அநிவசநீயதின் நிசசயம **பிரம நிசசயமாம.**

கஅக. பிராந்தி ஞானத்தின் மூவகைத்தன்மையும் விருத்திபேதத்தின் பரிகாரமும்.

இவ்வாறமுல சம்சய நிசசயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகை யாம. தாக்கஞானம பிரம நிசசயதில அடங்கும. ஏனெனின் வியாப்பியத்தின் ஆரோபதததால் வியாபகததின் ஆரோபம தீர்க மாம். எங்ஙனம: "வநநி இராகாயின, அப்போது தூமமுமம இரா கு" என்னும ஞானம, தூமவநநிகளோடு கூடிய தேசதகதிலுண் டாயின் அது தாக்கமாம. ஆண்டு வநநியின் அபாவம வியாபபிய மாம். தூம்தின் அபாவம வியாபகமாம. வநநி அபாவத்தின் ஆரோபதததால் தூமாபாவத்தின் ஆரோபம உண்டாகின்றது. வநநி தூமங்களிருக்க, வந்நியபாவத்தின ஞானமும தூமாபாவத்தின் ஞானமு மிருகின்றன; ஆதலால் பிரமமாம. பாகம உண்டாகப பிரம முண்டாயின அதனை **ஆரோப** மெனபர். ஈண்டித தூமவநநி களின் இருப்பிருக்கின்றது. ஆதலால் அவற்றின் அபாவத்திற்குப் பாதமிருகின்றது. அது இருக்கவும், புருஷனது இச்சையினால் வநநியபாவ தூமாபாவங்களின பிரமஞான முண்டாகின்றது; ஆத லால் ஆரோபமாம. இவ்வாற்முல் ஆரோப சொரூப தாக்கமும பிரமததிலடங்கும; வேறன்று. விருததியின் பிரசிதததபேதங்களைச் சொன்னோம்; அவாந்ததரபேதங்கள் அநதமாம.

ஏழாவது பிரகாசம்
விருத்திபேதக்கியாதி கண்டன தானே
பிரமாணமாத்தன்மை நிந்தபணம் முடிந்தது

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநமஃ

எட்டாவது பிரகாசம்.

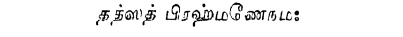

ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு கற்பிதநிவிருத்திசொரூப நிரூபணம்.

கஅஉ-கஅள. அஞ்ஞானத்தில் விசாரம்.

கஅஉ. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதலின் பிரதிஜ்ஞை.

ஏழாவது பிரகாசத்தில் விருத்தியின் சொரூபமும் காரணமும் சொலலப்பட்டன. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைச சொல்லுகிறது எட்டாவது பிரகாசம ஆரமபமாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி விருத்தியின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம. கடமுதலிய அநாதமாகார விருத்தியினால கடாதி அவசசின்ன சேதனதத்தின்கண் உள்ள அஞ்ஞானதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அகண்ட பிரஹ்மாகார விருத்தியினால நிரவசசின்ன சேதனதத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

கஅங. அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும்.

வாசஸ்பதியின் மதத்தில விருத்தியினால நசிக்கத்தக்க அஞ்ஞானதத்திற்கு ஆசிரயம சீவனும, விஷயம் பிரஹ்மமுமாம். விவரணகாரர் முதலியோர மதத்தில் அஞ்ஞானதத்தின ஆசிரயமும விஷயமும சுதசசேதனமாம. எங்ஙனம ஞானதத்தினால கடமுதலியவற்றின் பிரகாசம ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை எனப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானதத்தினால சொரூபதத்தின் ஆசசாதனமே (மறைப்பே) அஞ்ஞானதத்தின் விஷயததன்மையாம. ஜீவத்தன்மை ஈசுவரதன்மைகள் அஞ்ஞானத்தின் அதீனமாம. ஆதலால் அஞ்ஞானதத்தினாலாகியஜீவன் அஞ்ஞானதத்திற்கு ஆசிரயமாதல் சமபவியாது. இவ்வாத்தத்தினது ஞானத்தில் உபயோகமுள்ள ஜீவேசுவரர்களது சொரூபத்தை முதலில் நிரூபிப்பாம.

கஅசு. அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணம்.

அர்ஹத் ஜீவன்முக்தர்களது நிரூபணத்தில் உபயோகமுள்ளதாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணத்தை செய்வாம். அஞ்ஞானம், அவித்தை, பிரகிருதி மாயை சக்தி எனனும் பெயர்கள் ஒரே பதார்த்தத்தற்கு காம. மாயை சுவிதைகளின் பிரகிருதம் ஏகதேசிகளதாம். கையாயிகா முதலியோர் ஞானபாவத்தினையே அஞ்ஞான மென்பர். சித்தாந்தமதத்தில் அவ்ஞ விசேஷ ஏகதேசியுடைய அகாதி பாவரூபம அஞ்ஞானபதார்த்தமாம. விதத்தியிலுள்ளதாகிய பரமாணுவியிருத்தலின அவித்தை. யெனபர். பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானமா யிருத்தலின் பிரகிருதி எனபர். கிழுதற்காகியதனையும் செய்ததை லால மாயை எனபர். தற்காத்தனமை இன்மையால சக்தி என்பர்.

கஅரு. அஞ்ஞானத்தின் அகாதி பாவரூபத் தன்மையில் சங்கை.

அஞ்ஞானத்திற்கு அகாதிபாவரூபத்தனமையைகூறுதல சம் பவியாது. ஏனெனின இது அநுமானத்தாலின காரணம்:—சேதன சேதரூப பின்னமாகவெனனும, அபின்னமாகவெனனும அஞ்ஞான முள்ளதெனனும இரண்டு பக்ஷங்களுமே சம்பவியா. ஏனெனில் "நெஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன. ரண்டி காரவென்பது சிலிதமும இல்லை" எனறல் முதலிய சுருதிவாக்கியங்களால சேதனாதிற்குப் பின்னமானது நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஜட்சேதனங்களுக்கு அபேதம சம்பவியாது பினனதாதன்மை அபின்னதாதன்மைகளு க்கு ஒன்றற்கொனனு விரோத மிருத்தலின், அஞ்ஞானம சேதன த்திலும் பின்னபினனமாம எனனு கூறுதலும சம்பவியாது. அங்ஙனமே அதனைக்கதைப பிரதிபாதிக்கும சுருதிகளுவிரோதமாக அஞ்ஞானத்திற்கு சத்சொரூபாதனமை சம்பவியாது. பிரபஞ்ச காரணத்தனமைசம்பவியாமையால தூசதாதனமைசொரூபமான அசத் சொரூபத்தன்மை சம்பவியாது. ஒனறற்கொனனு விரோத முள்ள தாமம ஒன்றனிடத்தும சம்பவியாது; ஆகலால் ஏதது அச த்தெனும் இருவடிவுமாமெனனு கூறுதல சம்பவியாது. அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்திற்கு சாவயவ பக்கிகிகின, பியாயமதத்திலோ திர வியதனை ஆரம்பிகும உபாதானகாரண அவயவமென்பர். சாங்கியா முதலியோர மதத்தில் திரவியரூப பரிணமமுடைய உபாதானத திணை அவயவமென்பர். உபாதானத்திணையே அவையவமெனின், சப்

தத்திற்கு உபாதானமாகிய ஆகாயமும், சப்தத்தின் அவயவமாகும். அங்ஙனமே நமது குணக்கிரியைகளுக்கு உபாதான காரணமாகிய கடாதிகளும், உருவமுகமிய குணங்களை ஸ்லைவடிவக்கிரியை என் பவற்றின் அவயவங்களாம். அகலால் ரிரவியத்தின் உபாதான காரணத்தை அவயவமெனலாம். அரியத்தினை உபாதானத்தினை அவ யவமெனடாதில்லை. அவயவ ஸம்பந்தத்தினை ஸமவாயமெனை (அவியவ முடையதெனை) யாம். அவிக்கை ரிரவியமாரியாயின், ஸாவயவத்த தனமை சமபனிக்குமை. அவிக்கையில் ரிரவிய ரிரவியத்தனமைகள் சமபனிபா. வினையின் ரிரவிய அரிரவிய ரிரவியத்தனமைகள் ரிரவியம் இருவகைத்தாகாம். ஆவிக்கையினை ரிரவியத்தை ரிரவியமாக அங்கீகரிக் கின், ஸாவயவத்தனமை கூறுதல் ரிரவகுகமாம். அங்ஙனமே ஞர னத்திரனில் அவிக்கையினை சமவாயஸம்பந்தமாக அங்கீகரிக்கு. அத்தரியத் ரிரவிய வடிவமாக அங்கீகரிக்கினும், அகல அவயவமும் ஏகமாவி றும் வேறுபிரிருகளின் அரிருரியமாம் யாம். அவயவத்தின அவ யவமும் அரிருரியமாருகலால் அகனமாக யுண்டாகும். அதரிய அவயவத்தினைப் பரமாணுவினாலாகிய அரிருரியமென அங்கீகரிக் கின், அக்கையத்தைய பிரதியாதிபாரிய கருதி வனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். நியாயமதரில் அரிருரியமாகிய பரமாணுவி னையும், சாங்கியமதத்தில் அரிருரியமாகிய பிரகிருதியையும் அங்கீ கரித்தல் சுருதி விருத்தமாம். இவ்வாறுலை ரிரவியத்தன்மையின் அபாவத்தால் ஆஞ்ஞானத்தில் ஸாவயவத்தனமை சமபவிக்கிற தில்லை. அங்ஙனமே உபாதானத்தன்மையின் சமபவமின்மையால் நிரவயவம் அஞ்ஞானமெனை யு கூறுதலும் சமாயினா. ஸாவய வமோ உபாதான காரணமாகின்றது; நியாயமதத்தில் சப்தத்தி ற்கு உபாதானகாரணமாகிய ஆகாயம் நிரவயவமெனக் கொள்ளப் படிருகின்றது. ஈ ரூபம் "ஹ்ரஸ்வ ஹ்ரஸ்வாத்ரு ஹ்ரஸ்வ ஸ்ரஸ்வம் ஹ்ரஸ்வே திதி--- அதத அலலது இதத அலலாவினினறும ஆகாய மூணடாயிற்று" என்னும சுருத்திக்கு விருத்தமாம். அங்ஙனமே துவியணுவத்தின் உபாதானகாரணமாகிய பரமாணு நிரவயவமெ னதை கொள்ளப்படிருக்கின்றது. அதனையும நிரவயவமாகிய பர மாணுவிற்குர ரைபோகம சமபவியாமைமுதலிய தோஷங்களால சூததிரகாரர சாரீரக சாஸ்திரத்தின இரண்டாவது அதிகியாயதது ஸ்ள இரண்டாவது பாதத்தில் நிஷேதது செய்திருக்கின்றனர். ஆகலால் பிர்பஞ்சத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு நிர

வயவத்தன்மை சமபவியாது. அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானத்தன்மை "சோயாஹ- வுக்ரூ-ஹீ விஶ்வஸ்ய-மாயையினே யோ பிரகிருதி என்றதிக" எனனும சுருதியிற பிரசித்தமாம. மாயை அஞ்ஞானங்களுக்குப் பேதமில்லை. இவ்வாறாரூல அஞ்ஞானத்தில லாவயவத்தனமை அல்லது நிரவயவதத்தனமைகள சமபவியா. அங்ஙனமே ஸனறற்கொனறு விரோதமுள்ள இருவடிவத்தன்மையும சம்பவிக்கிறதிலலை.

இவ்வாற்றால் எந்தத தாமத்தினாலும் அஞ்ஞானம் நிரூபிக்க முடியாததாயிருததலின், அதனை அநிர்வசநீய மென்பா. இவ்வாறு அநேக நூல்களில எடுத்தபபட்டிருக்கின்றது. ஆதலால அநிரவசநீய அஞ்ஞானதத்திறகு அநாதிபாவரூபத்தன்மை கூறுதல் சமபவியாது. பாவரூபததன்மை கூறுதலால் சதரூபததனமை சிதகிகின்றது; சத்ரூபததன்மையோ நிஷேதத செயயப்பட்டிருகின்றது.

கஅசு. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும, அஞ்ஞானம எங்ஙனம சதஸதவிலகூணமோ, அங்ஙனமே அசதஸதவிலகூணமுமாம. ஆதலால பாதிகபபடாத வடிவினதாகிய சத்துவமோ அஞ்ஞானதரிலலை. ஆனால் துசசவடிவ அசத்திறகு விலகூணத்தன்மை வடிவ சத்துவதின் அங்கீகாரம அஞ்ஞானதிலுண்டு. இதனாறூன் சதஸதசத்திற்கு விலகூண அநிரவசநீயம அஞ்ஞானமாம. முறறும வசனதிற் க்கெடடாததனை அநிரவசநீய மென்பதில்லை. ஆனால பாரமாரதிக சத்சொரூப பிரஹ்மததின் விலகூணமும, முறறும சத்காஸபூர்த்தியினறிய முபறகோடி முதலியனவாகிய அசததிறகு விலகூண மூமே அநிர்வசநீய சப்தத்திற்குப் பாரிபாஷிகப்பொருளாம். ஆதலால் அநாதிபாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சமபவிகின்றது. கையாயிகா முதலியோரது மதத்தில எங்ஙனம நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷய ஞானபாவ வடிவம் "அஜ்ஞானமோ, அங்ஙனமே அத்வைத நூல்களிலும அஞ்ஞான சப்ததிற்குப் பொருளில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்படுமி இரஜ்ஜுசாப்ப முதலியன எங்ஙனம விதிமுக உணாசசிக்கு விஷயமோ, அங்ஙனமே ஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கதக்க விதிமுக உணாசசிக்குக் கோசரமாவது அஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞான சப்ததில் அகாரத்திற்கு

விரோத முடைமை பொருளாம் என்பது முன்னர் (ஆருவதுபிரகாசத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தில் பாவரூபதத்வமையைக் கூறுதல் சமபவிக்கின்றது. பிராசீன ஆசாரியர்களாகிய விவரணகாரா முதலியோர் பெரும்கூசலாகப் பிரகாச விரோதியாகிய அந்தகாரத்திற்குப் பாவரூபதத்வமையைப் பிரதிபாதித்தது, ஞான விரோதியாகிய அஞ்ஞானத்திற்குப் பாவரூபத்தன்மையையே பிரதிபாதனம செயதிருக்கின்றனர். ஆதலால் அஞ்ஞானத்திற்கு பாவரூபத்தன்மையைசிறவணஞசெய்யினும்காஷமுண்டாகுமென்னு மவர்களை சிறுமைகள்வியாளராவர். இவ்வாற்றால் பாவரூபம அஞ்ஞானமாம.உற்பத்தியினாயிருத்தலின் அநாதியாம. கடதத்தைப்போல அவயவத்தோகூடியதாகிய ஸாவயவமன்று. ஆயினும அந்தகாரத்தைப்போல ஸாமசம (அமசதோடுகூடியது) ஆம.

கஅள - உ0ஈ. ஜீவேசுவரர்களிடத்து விசாரம்.

கஅள. மாயை அவித்தை பூர்வகமாக ஜீவேசுவரர்களது வடிவத்தில் நான்குபகுதம்.

க. சுதத சேதனத்தின ஆரிதமான மூலப்பிரகிருதியில் சேதனத்தினபிரதிபிமபமாகுவரறுமை.* அவிரணவிகேஷப சக்தியிவிஷ்டமூலப் பிரகிருதியின் அமசங்களோ அநிந்தை யென்பா. அவித்தை வடிவமாகிய அநாத அமசங்களிலிருகுகும சேதனத்தின் அநாதப் பிரதிபிமபத்தை ஜீவனெனபா. சுத்துவ விவேகதாலில் இவ்வாறு ஜீவேசுவரநிரூபணமிருக்கின்றது:—உ.ஜகதகிறகுக்காரணவடிவமாயுள்ள பிரகிருதிக்கு இரண்டு வடிவம் கற்பிதமாம. இதனுற்றான் மூலப்பிரகிருதியின் பிரசங்கதத்தில் "ஏாயாவாவிஷ்ணோ ஸுவயவே ஹவதீ - மாயையும் அவித்தையும தானேயாகின்றது" என்று சுருதி இருக்கின்றது. "நாவே" எனபது ஜகதத்தின் மூலபபிரகிருதி தானே மாயை வடிவமும அவித்தை வடிவமுமாகின்றது. சுத்த சதத்துவப பிரதானம மாயையாம. மலின சதத்துவமுடையது அவி

---

* "பிரஹ்மமிலலே, காணபபடவிலலே" எனறு விபவகாரத்தற்குரியதாய்ப் பிரஹ்ம சைசன்னியதை மறைதீதற்கதுகூலமான சகதி அவாணசக்தியாம். அந்தந்த ஜீவ அசாதாரண துக்க முதலிய விகேஷபத்திற்கு அதுகூலமான சக்தி விகேஷபசக்தியாம.

த்தையாம. இரஜோகுண தமோகுணங்களால் அமிழ்ததப்பட்ட சத்துவ,ர்திணை மலினசத்துவ மென்பர். எதனால ரஜோகுணதமோ குணங்கள் அமிழ்த்தப்பட்டன வாகின்றனவோ அதனைச சுத்த சத்துவ மென்பர. மறைக்கப்பட்டதனை அபிபூதம் (அமிழ்ததப் பட்டது) என்பர. முற்கூறிய வடிவ மாயையில் பிரதிபிமபம ஈசுவரனும. அவிதத்தையில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும. ராசுவரனது உபாதி யாகிய மாயையின்சதுதுவம் சுதகமாயிருத்தலின்ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனவன். ஜீவனது உபாதியாகிய அவிதகையின் சுத்துவம மலினமாய் இருக்கின்றதாகலின் ஜீவன் அற்பஞ்ஞனவன். சில நூலாசிரியர இவ் வாறு கூறுகின்றனர :— கூ. முற்கூறிய சுருதியில் இரண்டு வடிவ முடைய பிரகிருதி சொல்லப்படடிருக்கின்றது. அதில் இது எது வாம :—விகேஷப சதநியின பிரஞானத்தனமையினால் மாயை என்பர. ஆவரண சகதியின் பிரஞானத்தன்மையினால் அவித்தை என்பர். ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயையில் ஆவரண சகதி யிலலை. ஆதலால் மாயையிற பிரதிபிம்பமாகிய ராசுவரனுக்கு அறியாமை யிலலை. ஆவரண சததியுடைய அவிதகையிற பிரதிபிமப ஜீவருக்கு அறிவின்மை யிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் இது சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது:— ச. ஜீவனது உபாதி காரியமும, ராசுவர னது உபாதி காரணமுமாமென்று சுருதி கூறியிருக்கின்றது. ஆத லால் அவித்தையிற் பிரதிபிமபன ராசுவரனும், அதகக்காரணத்தில்பிர திபிம்பன ஜீவனுமாவர. இப்பிரசங்கதகில பிரதிபிமபதகதை ஜீவ னென்பர; அல்லது ஈசுவரனென்பர. ஆண்டுக் கேவலப் பிரதிபிம் பத்திற்கு ஜீவத்தனமை அல்லது ராசுவரத்தனமை இஷ்டமன்று. பிரதிபிமப விசிஷ்ட சேனதத்திறகு ஜீவதத்தன்மையும ராசுவரத் தன்மையுமாமென்று அறிதல வேண்டும. ஏனெனின் கேவலப் பிரதிபிமபதத்திறகு ஜீவதத்தன்மை ராசுவரதத்தன்மை யுளதாயின், ஜீவவாசகபத ராசுவரவாசக பதங்களில் பாகதத்தியாக கூடிணையின் அசமபவமுண்டாகும. பரமாரத்தமோ இதுவாம :— முற்கூறிய நான்கு பகுதகளினும பிமபப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேத வாத முண்டு. இதை வாதத்தில் பிரதிபிமபம மிததையன்று. ஆனால் கழுதத்திலிருக்கும முகத்திலேயே பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்று கின்றது. அது பிரமவடிவப் பிரதீதி யாகின்றது. ஆதலால் பிரதி பிம்பத்தன்மைத தாமமோ மிததையாம; சொரூபமாகப் பிரதி பிம்பம மிததையனறு. இவ்வர்ததம மேல் விளக்கமாகும்.

கஅஅ. முற்கூறிய நான்குபகுதிகளிலும் முக்தஜீவர்களுக்குச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தோதி அபேதமுளதாதல்.

முற்கூறிய நானகுபகுதிகளிலும ஜீவேசுவரா இருவாகளை யும் பிரதிபிமபமெனக கொண்டிருககினறனா. ஆதலால முக்த ஜீவாகளால அடையப்படுவது சுதகப பிரஹ்மமாம; ஈசுவரனன்று. ஏனெனின் ஒரு உபாதி நீகிகின், அப்போது அவ்வுபாதியின் பிரதி பிமபத்திற்கு மற்றப் பிரதிபிமபதோடு அபேதம உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் தனது பிமபதோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஈசுவரனும பிரதிபிமபமாம. ஆதலால ஜீவரூப பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி நாசமாகப் பிரதிபிமப விடிவ ஈசுவரனோடு அபேதம சமப விக்கிறதில்லை; ஆனால பிமபவடிவ சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடுதான அபேதமுண்டாகின்றது.

கஅகக முற்கூறிய நான்குபகுதிகளிலும் ஆறு அநாதி பதார்த்தங்களைக்கூறி, மூவகைச் சேதனத்தை அங்கீகரித்தல்.

இவ்வாறருல முற்கூறியபிகுதிகளில் ஜீவன், ஈசுவரன், சுத்தப் பிரஹ்மம என்னும பேதகதிலல மூவகைச சேதனம் அங்கீ காரமாம. இதனுற்றான் வாகதகதில **ஆறு பதார்த்தம் அநாதி** யெனப்பட்டிருக்கினறது. க. சுத்தசேதனம், உ. ஈசுவரசேதனம், ஙு. ஜீவசேதனம், ச. அவிதைகை, ஞி. அவிதைதக்கும சேதனத்திற் கும ஒன்றற்கொன்றுளள சமபந்தம், ஙு. இவ்வைவகிற்கும் ஒன்றற் கொன்றுளளா பேதம் என்னும் இவ்வாறு பதாத்தங்களும் உற் பத்தி சூ யெமாயிருத்தலின் அநாதியாம. இவற்றில் சேதனதிற்கு மூன்றே பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ககo. சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளாற் சொல்லப்பட்ட சேதனத்தின் நான்குபேதம்.

சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவா சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் கூறியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமாயினும், கடாகாசம், மகாகாசம, ஜலாகாசம், மேகாகாச மென்னும் பேதத்தால் ஆகாச த்திற்கு நான்குபேதமுண்டு. கடாவச்சின்ன ஆகாசத்தினைக் கடாகாச

மென்பர். நிரவச்சின்ன ஆகாசத்தினை மகாகாசமென்பர். கடஜல த்தில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தை ஜலாகாசமென்பர். மேகத் தில் ஜலத்தின் சூக்ஷமத்துளிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஆகாச த்தின் பிரதிபிம்பத்தினை மேகாகாசமென்பர். அங்ஙனமே சேதன மும் க. கூடஸ்தன், உ. பிரஹ்மம், ங. ஜீவன், ச. ஈசுவரனென்னும் பேருத்தால் நான்குவகையாம். ஸ்தூல சூக்ஷம சரீரங்களின் அதிஷ் டானசேதனத்தைக் கூடஸ்தனென்பர். நிரவச்சின்னசேதனத்தைப் பிரஹ்மமென்பர். சரீரவடிவ கடத்தில் புத்திரோரூப ஜலத்திலுள்ள சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் யாதோ அதனை ஜீவனென்பர். மாயா வடிவ அநாதகாரத்திலுள்ள நீ.தத்துளிக்குச் சமமான புத்திவாசனை கள் எவையோ, அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். சுழுத்தி அவஸ்தையிலுள்ள புத்தியின் சூக்ஷம அவஸ்தை யாதோ அதனை வாசனை என்பர். கேவல புத்திவாசனையில் உள்ள பிரதி பிம்பத்தை ஈசுவரனெனின், புத்திவாசனைகள் அநாதமாயிருத்த லால் ஈசுவரனும் அநாதராதல் வேண்டும். ஆதலால் புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஜ்ஞானத்தில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென் பர். இவ்வாற்றால் விஜ்ஞானமயகோசம ஜீவனும். ஜாக்கிரதொப் பன அவஸ்தைகளிலுள்ள ஸ்தூல அநாதக்காரணத்தினை விஜ்ஞான மென்பர். அதிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தை விஜ்ஞான்மயர் மென்பர். "யான் கர்த்தா, போகத்தா, ஸ்தூலன், துர்ப்பலன், ஏற்றைக்கண் ணன், செவிடன்" என்றிவ்வாறு விசேஷ விஜ்ஞானமுடையவன் ஜீவன். சுழுத்தியவஸ்தையில் புத்திவாசனையோடுகூடிய அஜ்ஞான வடிவ ஆநந்தமயகோசன் ஈசுவரனுவன். ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை மாண்டுக்கிய உபஷ்டத்தில் பிரசித்தம். இவ்வாறு சேதனத்தின் நான்குபேதங்களைச் சித்தாந்தபக்கில் கூறியிருக் கின்றார்.

ககக. பிம்பப் பிரதிபிம்ப வாதத்தோடு ஆபாசவாதத்திற்குள்ள பேதம்.

4 வித்தியாரணியசுவாமிகள்மதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையாம். மூற்கூறிய பகூஷங்களில் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேத மிரு த்தலின் பிரதிபிம்பம் சதத்தியமாம். ஒரே பதார்த்தத்தில் உபாதி களின் சந்நிதானத்தால் பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத்தன்மைப்

பிரமமுண்டாகின்றது. பிம்பத்தின் சொரூபமே பிரதிபிம்பமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் கண்ணாடி முதலியவற்றில் பிம்பத்தின் சந்நிதானத்தினால் அநிர்வசநீயப பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபம் மித்தையாம.

ககஙஉ. ஆபாச வாதத்தின்படி ஜீவப்பிரஷ்மங்களின் அபேத் வாக்கியங்களில் பாதசமாஞதிகரணமுளதெனல்.

ஜீவனுக்குப் பிரஷ்மதோடு அபேதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களில் பாத * சமாஞதிகரணம் முண்டு; அபேத சமாஞதிகரணமில்லை. எங்ஙனம் புருஷனிடத்தில் தாணுபபிரமமுண்டாய்ப் புருஷனது ஞானமுண்டாக, "இத்தாணு புருஷ" னெனபதாகப் புருஷனுமி தாணுவிறகு அபேதம கூறின, ஆண்டித தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருஷன அல்லது தாணுவின் அபாவம புருஷன என்றிவ்வாறு ஞானமுண்டாகின்றது. அதிகரணதினும் அபாவம வேறுமென்னும மதத்தில் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருடனுமென்னும போதமுண்டாகின்றது. கற்பிதத்தின அபாவம் அதிஷ்டான வீடிவமாமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவம் புருஷனென்னும் போதமுண்டாகினறது. இவ்வாறே யானென்னும சொல்லிற்குப் பொருளாகிய "ஜீவன் பிரஷ்ம" மென்னும் வாக்கியத்திற்கு ஜீவனது அபாவமுடையது பிரஷ்மமா மென்பது பொருள்; அலலது ஜீவனது அபாவம் பிரஷ்மமா மென்பது பொருள். அபாவததினைப் பாக்மென்பா. முற்கூறியபடி கற்பித பதாதததத்திற்குச் சத்திய அதிஷ்டானதோடு அபேதங்கூறின் ஆண்டுப் பாத சமாஞதிகரணமே சொல்லக் கருதியதாம்.

ககஙஉ. கூடஸ்தப் பிரஷ்மங்களின் அபேதஸ்தலத்தில் அபேத (முக்கிய) சமாஞதிகரணமுளதெனல்.

யாண்டுக் கூடஸ்தருக்குப் பிரஷ்மத்தோடு அபேதம சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டு அபேதசமாஞதிகாண் முண்டு. ஜலாகாச

---

* ஈண்டு மூலகரந்தகாரரால் அப்பியாசிகள் சுலபமாய் உச்சரிக்கும் பொருட்டுச் சாமாஞதிகாணியம் எனனும் பதம் சமாஞதிகாண மென்று பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

த்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதம் கூறுமிடத்து, ஜலாகாசத்திற்கு மகாகாசத்தோடு பாதசமானாதிகாணமுண்டு. கடாகாசத்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதங் கூறின், ஆண்டு அபேதசமானாதிகாணமுண்டு. இதணையே முக்கியசமானாதிகாண மென்பர். இவ்வாறு வித்தியாரணிய சுவாமிகள் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு பாதசமானாதிகரண்மே எழுதி இருக்கின்றனர்.

ககூச. முற்கூறிய பாதசமானாதிகரணத்தில் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமின்மை.

விவரண கிரந்தத்தில் "யான பிரஹ்மமட" என்னும் வாக்கியத்தில் யானென்னும சொற்பொருளாகிய ஜீவனுகருக்குப் பிரஹ்மத தோடு முக்கியசமானாதிகரணம எழுதப்பட டிருக்கினறது. மகாவாகியததில் பாதசமானாதிகரணத்தின் கண்டநமும் எழுதப்பட டிருக்கின்றது. அதற்குச் சமாதானம் வித்தியாரணியசுவாமி இவ்வாறு எழுதி இருக்கினறனர :— புதகியினுள்ள சிதாபாசனுக்கும் கூடஸ்தனுக்கும அந்தியோநதியாததியாசமுண்டு. எனெனின் சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்திக்கு அதிஷ்டானம கூடஸ்தனும. யானெனும் உணர்ச்சிக்ந விஷயம் சிதாபாசவிசிஷ்ட புதகியாம. தானெனும் உணர்ச்சிக்த விஷயம் கூடஸ்தனும. "யன்நுனை மிகினேறன், நீதானை மிகின்நுய், அவனநுனை மிகின்நுன்" என்பிவ்வாறு சகல உணாசசியினும கலநதிருப்பது தானென்னும சொல்லினபொருளாம. யான், நீ முதலியசொற்களின் பொருள வியபிசாரியாம் (பிறழ்சசியுள்ளதாம). தானெனும சொல்லிற்குப் பொருளாகிய கூடஸ்தன்எலலாவற்றினும கலநதிருத்தலால் அதிஷ்டானமாம. நான் நீ முதலிய சொற்களுக்குப் பொருளாகிய சிதாபாசவிசிஷ்ட புதகீவடிவஜீவன் வியபிசாரியா யிருத்தலின் அத்தியஸதமாம. கூடஸ்தரிடத்து ஜீவனது சொநபாத்தியாச மிருகின்றது. ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தரது சம்புந்தாத்தியாச மிருக்கின்றது. இதனற கூடஸ்தஜீவாகளுக்குஅநந்தியோந்தியாத்தியாச மிருத்தலின், ஒன்றற்கொன்று விவேகமுண்டாகிறதிலலை. ஆதலால் பிரஹ்மத்தோடு கூடஸ்தனுக்குள்ள முக்கிய சமானாதிகரணததின் வியவகாரம் ஜீவனிடத்துச செய்திருக்கின்றனர். ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தாமததின் ஆரோபமின்றி மித்தையாகிய ஜீவனுகருச் சததியமாகிய பிரஹ்மததோடு முக்கியசமானாதிகரணம் சமபவியாது. ஆதலால் தனது ஆசிரயமான அநதக்

கரணத்தின் அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தன் யாதோ, அதன் தர்மத்தைச சொல்லுங்கருத்தால் ஜீவனுக்குப் பிரஷ்மத்தோடு முக்கிய சமாஞதிகரணம சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு சித்திரதீபததில வித்தியாரணிய சுவாமியானவா விவரணகாரரது வசனதோடு விரோதமில்லாமையை எழுதியிருக்கின்றனர.

ககரு. விவரணத்திற் கூறிய ஜீவனுக்குப் பிரஷ்மத்தோடு முக்கிய சமாஞதிகரணமும், வித்தியாரண்ணியரது வாக்கியத்தின் பிரௌடிவாதத்தன்மையும்.

விவரண கிரந்தகதை முன்பினகோகினை, இததனமை சமபனிகிறதிலலை. வினனின விவரணகிரநதகதில பிமபதததின் சொரூபமே பிரதிபிமபமெனக கொளளபபடடிருகினறது. ஆதலால அவாகள் மதகதில பிரதிபிமபதகலமை வடிவ ஜீவகதனமையோமிகதையாம. பிரதிபிமபவடிவ ஜீவனது சொரூபம மிகதையன்று. ஆனால அதன் சொரூபம சததியமாம. ஆதலால ஜீவனுககுப் பிரஷ்மதோடு முகிய சமாஞதிகரணம சமபவிகினறது. வித்தியாரணியசுவாமிகள் மூகூறிய விவரணகிரநதத்தின் அபிபபிராயம் யாதோ, அது பிரௌடிவாதததினறு கூறபபடடதாம. எங்ஙனமெனின: பிரதிபிமபதகிறகு மிதகியாதகனமை அஙகீகரிக்கினும, ஜீவனிடதது கூடஸ்த தனமையைக் கூறுங்கருததால மகாவாகியஙகளில விவரணதகிற கூறிய முக்கிய சமாஞதிகரணம சமபவிகினறது. அதலால முகிய சமாஞதிகரணததின் அநுபபத்தி (சமபவமின்மை)யால பிரதிபிமபதகிறகுரு சததியதன்மை அஙகீகரிக்கதகக தனறு என்னும பிரௌடிவாதத்தால வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணதகிறகு மூறகூறிய அபிபபிராயதகை எழுதி இருகின்றனர. விவரணகிரநதகதிறகு மூறகூறிய அபிபபிராய மிலலை. மேனமை (பிரௌடி)யாகச் சொலலுதல் (வாதம) பிரௌடிவாதமெனபபடும. பிரதிபிமபதகிறகு மித்தியாதனமையை அஙகீகரிதது மகா வாகியஙகளில முக்கிய சமாஞதிகரணமும பிரதிபாதனம செயயகூடுமெனறு இவ்வாறு தனது மேனமையைப போதிதகிருகின்றனர.

ககூசு. வித்தியாரணியர்கூறிய சேதனத்தின் நான்குபேதங்களது அநுவாதம்.

இவ்வதிற்றல் அநாதக்காரணத்தில் ஆபாசன் ஜீவனுவன். அவன் விஞ்ஞானமயகோச வடிவமாவன். புத்தி வாசனு விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தில் ஆபாசன் ஈசுவரனுவன். அவன் ஆநந்தமயகோச வடிவமாவன். இருவரது சொரூபமும் மித்தையாம். கூடஸ்த ஜீவாகளுக்கு அந்தியோகாந்தியாச முண்டு. பிரஹ்ம சேதனத்திற்கும் ஈசுவரனுக்கும் அந்தியோகாந்தியாசமுண்டு. ஆதலால் ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தர்மங்களின ஆரோபத்தால் சிலவிடத்துப் பரமார்த்திகப் பிரஹ்மதன்மை சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஈசுவரனிடத்து அத்தியாசதானுகிய பிரஹ்மத் தன்மையைக் கூறும கருத்தால சிலவிடத்து வேதாநதத்தால் அறியப்படுநதன்மை முதலிய தர்மங்களைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் சேதனத்திற்கு நான்குபேத முண்டென்னும பிரக்கிரியை சித்தாந்தபக்தித் சொல்லப்படடிருகின்றது.

ககூள. வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டனம்.

ஆனல் புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஆநந்தமயகோசதற்கு ஈசுவரதத தன்மை கூறுதலும் சம்பவியாது. அது வருமாறு:—புதத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானதத்தி லுள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனக் கூறுவோரை, ஈசுவரதத தன்மையின உபாதி கேவலம் அஞ்ஞானமா? அல்லது வாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானமா? அல்லது கேவலம் வாசனையா? என்று கேடகவேண்டும. முதற் பகூதத்தைக் கூறின், புதத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானதத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறுதலேறி விரோதமுண்டாகும். இரண்டாவது பகூதத்தைக் கூறின், கேவலஅஞ்ஞானத்தினையே ஈசுவரத் தன்மையின் உபாதியாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும. புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக் கூறுதல் பயனின்றியதாம். வித்தியாரணிய சுவாமிகளது பக்தர், கேவல அஞ்ஞானதத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக்கொள்ளின், ஈசுவரனிடத்துச

சாவஞ்ஞத்தன்மை சித்தியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையைப் பெறுதற்பொருட்டுப் புத்தீவராசணையையும அஞ்ஞானத்திற்குவிசே ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அதுவும அசங்கதமாம. ஏனெனின் அஞ்ஞானத்தின் கண் உளள சதுதுவ அமசதுதின எல்லாவறறையும கோசரிகரும விரூத்தியினு லேயே சாவஞ்ஞத்தன்மையின இலாபமிருதலால் புத்தீவராசணை யை அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல் நிஷ்பல மாம். அஞ்ஞானத்திலுள்ள சதுதுவ மாதுதின் விருதுதியினுலேயே சாவஞ்ஞதன்மை சமபவிக்கின்றது. புதீவராசணையினல சர்வஞ் ஞத்தன்மை சிதநிக்கிறதிலலை. ஏனெனிஃ ஒவ்வொரு புத்தீவராச ணைக்குமோ சகல பதாரதங்களையும கோசரிக்குதன்மை சம பவியாது. சாவஞ்ஞத்தன்மையை அடைதறபொருட்டுச் சகலவாச ணைகளையும் அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல்வே ண்டும். பிரளயகாலமினறி ஏககாலதிற் சாவ வாசணைகளும் இருத்தல் சமபவியாதாகலின், சாவஞ்ஞதன்மையின் சிதநி வாசணையினு லண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறலல புத்தீவராசணையோடு கூடிய அஞ்ஞானம ஈசுவரனது உபாதியாமென்னும் இரண்டாவது பகூமும சமபவியாது. கேவலவாசண ஈசுவரனுக்கு உபாதியா மென்பது மூன்றாவது பகூமாம். என்றாலும இதணைக் கேட்க வேண்டும:—ஒவ்வொரு வாசணைகளிலுமுள்ள பிரதிபிம்பம ஈச வரனு? அல்லது சகல வாசணைகளிலுமுள்ள ஒரு பிரதிபிமபம் ஈசு வரனு? முதற்பகூததைக் கூறின், ஜீவர்களுக்கு மாறும புதநியின்வா சண அநதமாயிருத்தலின், அவறறிலுள்ள பிரதிபிம்பாசுவரனும அநந்தராவர். ஒவ்வொரு வாசணைக்கும அற்பதைதைக் கோசரிக் குந்தன்மை யிருத்தலால் அவற்றிலுளள பிரதிபிமப வடிவ அநந்த ஈசுவராகளும் அற்பஞ்ஞேயாவர். சகலு வாசணைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்ப மூளதெனக கொள்ளின், சகல வாசணைகளும பிரளய மின்றி ஏககாலத் தெனறுயிருப்ப திலலை. அநேக உபாதியில் அநேக பிரதிபிம்பமே உணடாகின்றன. ஆதலால் சர்வ வாசணை களிலும் ஒரு பிரதிபிமபம சமபவியாது. இவ்வாறறுல் கேவல அஞ்ஞானமே ஈசுவரனுக்கு உபாதியாம. விதயாரணிய சுவாமியா னவர் சித்தரதீபததில் வாசணைக்கு நிஷ்பலம அநுசரித்திருக்கின் றனர்.

ககூஅ. வித்தியாரணியசுவாமி கூறிய ஆநந்தமயகோசத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டநம்.

ஆநந்தமயகோசத்திறகு ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதலும் அசங்கதமாம. ஷினனின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் வதூலாவஸ்தைஷிஷ்டப்பிரதிபிமபத்தோடுகூடிய அநதக்கரணதைவிஞ்ஞானமயமென்பர். விஞ்ஞானமய ஜீவனே சுழுத்திகாலததில் சூக்ஷ்ம வடிவமாகவும ஒடுங்கி ஆநந்நமய னெனப்படுகினறான். அவனே ஈசுவரனெனக் கொள்ளின ஜாககிர சொப்பனங்களில் அநதக்கரணத்தின் ஒடுக்க அவஸ்தையாகிய ஆநநதமயனது அபாவததால்ஈசுவரனது அபாவம் உண்டாதல் வேண்டும். அநநத புருஷாகளது சுழுததியில் அநநத ஈசுவராகள் உண்டாதல்வேண்டும். ஜீவனுக்குப் பஞ்சகோசத்தை எல்லா நூலாகிரியர்களும கூறியிருக்கின்றனர். பஞ்சகோச விவேகதநில் வித்தியாரணியசுவாமி தாமும் ஜீவனுக்குப்பஞ்சகோசத்தைக கூறியிருக்கின்றனர். ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகலவசனஙகளும அசங்கதமாகும. ஆதலால்•ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சமபவியாது.

ககூக. மாண்டேக்கிய உபநிஷதத்தில் கூறிய ஆநந்தமயனது சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிப்பிராயம்.

மாண்டேக்கிய உபநிஷதத்தில ஆநநதமயனுக்குச் சாவஞ்ஞத்தன்மை சர்வேசுவரதகன்மை கூறியிருக்கின்றது. அதனாலும ஆநநதமயனுக்கு ஈசுவரதகன்மை சிததிக்கிறதிலலீ. எவைரின் மாண்டேக்கியததில் இப் பொருளாவது:—விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஞபேதத்தால் ஜீவனுக்கு மூன்று தொடை முண்டு. விராட்டு, இரணியகருப்ப, அவ்வியாகிருத பேதததால ஈசுவரனுக்கும் மூன்றுபேத முண்டு. இரணியகருப்பனுக்கு ஜீவத்தன்மை ஸ்தூல உபநிஷத்துக்களிலும பிரசித்தமாம. இரணியகருப்ப வடிவத்தின் அடைவிற்கு ஏதுவாகிய உபாசனை உபநிஷததநிற பிரசிதகதம. உபநிஷத உபாசனை செய்பவனாகிய ஜீவனே கற்பாநதரத்தில் இரணியகருப்ப பதவியை அடைகின்றான். அங்ஙனமே விராட்டின தன்மையினது அடைவின் உபாசனையினால் கற்பாந்நாதநில் ஜீவனுக்கே விராடடு வடிவத்தின்

அடைவு உண்டாகின்றது. இரணியகருப்பனது ஐசுவரியத்தினும விராடடின் ஐசுவரியம குறைந்ததாம. ஈசுவரனது ஐசுவரியம எல்லாவற்றினும உயர்ந்ததாம. அதனிடத்துத் தாழ்ந்த ஐசுவரியம சமபவியாது. அங்ஙனமே இரணியகருப்பனது புத்திரா விராடடாவா. அவருக்குப பரிதாரங்களின் வாதை உண்டாகின்றதென்னும் கதை புராணங்களில் பிரசித்தமாம. ஆதலால் இரணியகருப்பனுக்கும விராட்டிற்கும ஈசுவரத்தனமையைக் கூறுதல் சமபவியாது. அங்ஙனமாயினும, பதார்தியலோக வாசியாய்ப சூக்ஷமசமஷ்டியின் அபிமானிகுகபோக்தாவாகிய இரணியகருப்பனெஜீவனுவன், ஸ்தூலசமஷ்டியின் அபிமானி விராடடுஜீவனுவன். சூக்ஷமப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும அந்தரியாமியும் இரணியகருப்பனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாவா. அங்ஙனமே ஸ்தூலப் பிரபஞ்சதத்தைப் பிரேரிக்கும அந்தரியாமி விராட்டென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாவர். சேதனர் பிரதிபியய காப்ப அஞ்ஞானவடிவ அவ்வியாகிருதமே சூக்ஷமசிருஷ்டிகாலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகுமபோது இரணியகருப்ப னென்னும பெயருடையதாகின்றது. ஸ்தூல சிருஷடி காலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகுமபோது விராட்டென்னும் பெயருடையதாகின்றது. இவ்வாறு ஜீவனிடத்தினும் ஈசுவரனிடத்தினும் இரணியகருப்பன் விராட்டென்னும சொற்களின் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனல் ஸ்தூல சூக்ஷமங்களின அபிமானிகளாகிய ஜீவனிடத்திலோ விராடடு, இரணியகருப்ப னென்னும் சொற்களின சக்தி விருத்தி இருக்கின்றது. இருவகைப் பிரபஞ்சத்தையும பிரேரிக்கும் ஈசுவரனிடத்து அச்சப்தங்களின் கௌணி விருத்தி யிருக்கின்றது. எங்ஙனம ஜீவவடிவ இரணியகருப்பனுக்கும் விராடடிற்கும தனதெனுங் தன்மைச் சமபந்தம ஸ்தூல சூக்ஷமப் பிரபஞ்சததோடு இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கும சூக்ஷம ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தோடு பிரேரிக்கப்படுதன்மைச் சமபந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால சூக்ஷமசிருட்டி சமபந்த முடைமை வடிவ இரணியகருப்பனிடத்துள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசுவரனிடத்து இரணியகருப்ப சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தூலசிருஷ்டி சம்பந்த முடைமை வடிவ விராட்டின்கண் உள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசுவரனிடத்து விராட் சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இரணியகருப்ப விராட் சப்தங்களுக்கு

ஜீவேசுவரர் இருவர்களும் பொருளாவர். எந்தப் பிரசங்கத்தில் எந்த ஆத்தம சமபவிக்கின்றதோ அதனைக் கொள்ளவேண்டும். குரு சமபிரதாயமின்றி வேதாந்தசாஸ்திரப் பாரப்பாரயின், அவர்களுக்கு முற்கூறிய வியவஸ்தையின் உணாசசி உண்டாகாது. ஆதலால் இரணியகருப்ப விராட்டென்னும சொற்களால் சிலவிடத்து ஜீவனும் சிலவிடத்து ஈசுவரனும சமபவிததலைக் கண்டு மோகத்தை அடைகின்றாகள். மாண்டூக்கிய உபநிஷதததில் மூவகைச சீவர்களையும் மூவகை ஈசுவரனெடு அபேதமாகச சிருதிததல் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த மந்தபுருதியுள்ள புருஷனுக்கு மகாவாக்கிய விசாரததால ததுவசாகூத்கார முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரணவ சிந்தனம் மாண்டூக்கியததிற சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் கிரமம் விசாரசாகரததின் ஐநதாவது தரங்கதில் விளக்கமா யிருக்கின்றது. ஆண்டு விசுவனுக்கும் விராட்டிற்கும், தைஜசனுக்கும இரணியகருபபனுககும், அங்ஙனமே பிராஞ்ஞனுக்கும ஈசுவரனுக்கும அபேத சிநதனம எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஈசுவரனது தாமமாகிய சாவஞ்ஞத்தன்மை முதலிய பிராஞ்ஞவடிவ ஆநநதமயனிடத்து அபேத சிநதனத்தின் பொருடபே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆநநதமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையின் அபிபபிராயதாதற்' கூறியதன்று. அங்ஙனமே விசுவவிராடடுகளின் அபேத சிநதனதினபொருட்டு வைசுவானரனுக்குப் பததொன்பது முகங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பதினொரு திரிபுடி ஐநது பிராணன என்னும இப்பந்தொன்பதும் விசுவனுக்குப் போகசாதனமா யிருத்தலின் விசுவனது முகங்களாம. வைசுவானரன் ஈசுவரனுவன். அவனுக்குப் போகமுண்டாகாது. ஆதலால் விசுவவிராடடுகளின் அபேத சிநதனத்தின் பொருட்டே விசுவனது போகசாதன பதார்த்தங்களை வைசுவானரனது போக சாதனமாகக் கூறியதாம். விராட்டை வைசுவானர னென்பர். மாண்டூக்கிய வசநத்திறகு அபேத சிநதனதைத் தாற்பரியமாம். வஸ்துவின் சொரூபத்தை அநுசரித்தே சிந்தன முண்டாமென்னும் நியமமில்லை; வேறு வடிவத்தானும் சிந்தனமுண்டாம். இவ்வர்த்தமும் விசாரசாகரததில் விளக்கமாயுளது. ஆதலால் மாண்டூக்கிய வசனத்தினால் ஆநநதமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சிததிக்கிறதில்லை.

தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளுக்குத் தாற்பரியமில்லாமை.

வித்தியாரணிய சுவாமிகளும் பிரஹ்மாநந்தமென்னும் கிரந்தத்தில் ஜீவனது அவஸ்தாவிசேஷம் ஆநந்தமயதோசமாம் என்று எழுதியிருக்கின்றனா. ஆண்டு இது பிரகாசமாம்:—ஜாக்கிர சொபபனங்களில் போகதைத் தரும கர்மசமுதாயத்திறகு காசமூண்டாக, நித்திரை வடிவமாக ஒடுங்கிய அந்தக்கரணத்திற்குப் போகத்தைத் தரும கர்மத்தின் வசத்தால் ஜாக்கிரத்தில் கனதரன்மை உண்டாகின்றது. அதனை விஞ்ஞானமயமென்பா. அவ்விஞ்ஞான மயமே சுழுத்தியில் ஒடுங்கிய அவஸ்தையுடைய அந்தக்கரணவடிவ உபாதியின் சம்பநததரகால் ஆநந்தமய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயனது அவஸ்தாவிசேஷமே ஆநந்தமயனெனக் கூறப்படடிருக்கின்றது. அதலால் விதியாரணிய சுவாமிக்கும் ஆநநதமய கோசத்தில் ஜீவத்தன்மையே இஷ்டமாம். விலகூணமான எழுத்தைக் கண்டிம, பரம்பரை வசனத்தில் பரமபரையாகவும "ஐநது விவேகமும ஈநது தீபமுமோ வித்தியாரணியராற் செய்யப்படடதாம். ஈநது ஆநநதம பாரநதீர்த்தராற் செய்யப்பட்டதா" மென்றும கூறுகின்றனர். என்றாலும் ஒரே கிரநதத்தில் முன்னுக்குப் பின விரோதம் சமபவியாது. ஆதலால் பஞசதசி என்னும் நூலில் ஆநநதமயனுக்கு ஈசுவரதன்மை சொல்வது கருத்தன்று. சித்திரதீபததில் அவருக்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாண்டூக்கிய வரனதைப்போலச் சிந்திக்கதக்க ஈசுவர அபேதத்தில் தாற்பரியமாகச சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆநநதமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிக்குத் தாற்பரியமில்லை. இவ்வாற்றால் வித்தியாரணியசுவாமியானவா சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் சித்திரதீபத்திற் சொல்லியிருக்கின்றார்.

உ0க. சேதனத்தின் மூன்றுபேதங்களே வித்தியாரணிய சுவாமியோடு எல்லோரும் அங்கீகரித்தல்.

அங்ஙனமாயினும், திருக்குந்நிருசியவிவேகமென்னும் நூலில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அடக்கம் எழுதி இருகின்றனா. என்றாலும பாரமார்த்திகம் வியா

வகாரிகம் பிராதிபாவிகம் என்னும் பேதத்தால் ஜீவன் மூன்று விதமாவான்; ஸ்தூல சூக்ஷமபேத பிரண்டின் அவச்சின்ன கூடஸ்த சேதனம் பாரமார்த்திக ஜீவனுவன். அவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேதமுண்டு. மாயையினல ஆவரிக்கப்பட்ட கூடஸ்த னிடத்துக் கற்பித அநாதக்காரணத்தில் சிதாபாசன் இருக்கின்றுன். அவன் தேகமிரண்டில் அபிமானத்தைச்செய்யும வியாவகாரிக ஜீவ னுவன். பிரஹ்ம ஞானத்திற்குமுன் அவனுக்குப் பாதமுண்டாகிற தில்லே; ஆகலின் வியாவகாரிகனுவன். நிததிரைவடிவ மாயை யினல் ஆவரிகப்பட்ட விபாவகாரிக ஜீவவடிவ அதிஷ்டானத் திற் கற்பிதன் பிராதிபாலிக ஜீவனுவன். சொப்பனவஸ்தையில் பிராதிபாவிகப் பிரபஞ்சத்தை யான் எனதென்று அபிமானிப் பவன் பிராதிபாலிக ஜீவனுவன். பிரஹ்மஞான மின்மியே ஜாக் கிரப் பிரபஞ்சத்தின் போதத்தினல் பிராதிபாவிகப் பிரபஞ்சத் தின் நிவிருத்திகாலத்தில், வியாவகாரிக ஜீவனது போதத்தால் பிராதிபாவிக ஜீவனது நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறுல் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அத்தப்பாவ(அடக்க)மிருக்கின்றது. ஆகலால் ஜீவன் ஈசுவரன் சுத்தசேதன மென்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சேதனமுமாம். இப்பகுதியே எல்லோருக்கும சம்மத மாம; வாதத்திக வசனத்திற்கும் அதுகூலமாம.

உ0உ. ஜீவனுக்கு மோகூதசையில் மூற்கூறிய பகுதங்களில் சுத்தப்பிரஹ்மத்தோடும், விவரணபகுத்தில்ஈசுவரனேடும்அபேதமுண்டெனல்.

மூற்கூறிய சகலபகுதங்களிலும் ஜீவனேப்போல, ஈசுவரனும் பிரதிபிமபவடிவமாவான். ஆதலால் ஈசுவரனேடு மோகூதசையில் ஜீவனுக்கு அபேதம் இவர்கள் மதத்தில் உண்டாகிறதில்லே. எனினின் உபாதியின் நீக்கதால் ஒரு பிரதிபிமபத்திற்கு வேறு பிரதி பிம்பத்தோடு அபேதம் அறபவகோசர மன்று. ஆனல் பிம்பத் தோடு தான் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தசேதனத் தோடுதான் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனுக்கு மோகூதத்தில் அபேதம் உண்டாகின்றது. விவரணகாரர் மதத்தில் பிம்பசேதனம ஈசுவர னுவன். அவர் மதத்தில் ஈசுவரனேடுதான் ஜீவனுக்கு அபேதமுண் டாகின்றது.

சித்தாந்தத்தில் பிரக்கிரியையின் பேதம்.

௨0ஈ விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்ப ஜீவனையும் பிம்ப ஈசுவரனையும் நிரூபித்தல்.

விவரணகாரர மதத்தில் ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றே. அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிமபமாய ஜீவனும, பிபமப ஈசுவரனுமாவர். யானைக்கண்ணாடியில முகத்தின பிரதிபிம்பம தோற்றுகின்றதோ, அன்றிக கண்ணாடியில முகத்தின சாயையில்லை. கண்ணாடியில் அதிஷ்டானரீதியப் பிரதிபிமபத்தின் உறபத்தியில்லை. அங்ஙனமே விபாவகாரிகப பிரதிபிமபத்தின் உறபத்தியுமில்லை. ஆனால் கண்ணாடியைக கோசரிக்கும சாயை-யுவிருத்தி கண்ணாடியிலை தடுக்கப்படடதாய்க கழுத்தினுள்ள முகத்தினைப போல விஷயஞ செய்கின்றது. இவ்வாறாலை கழுத்தின்போலுள்ள முகத்திலேயே பிமபப்பிரதிபிமபத்தனமை தோறறுகின்றது. அதாவது கழுத்திலுள்ள முகமே சதரியமாம். ஆகலால் பிரபப்பிரதிபிமபங்களின் சொரூபமும் கழுத்திலுள்ளமுகவடிவமாயிருத்தலின் சத்தியமாம். ஆனால் கழுத்திலுள்ள முகத்தில பிமபத்தன்மை பிரதிபிமபத்தன்மைத் தாமங்கள் மித்தையாம். அதிஷ்டானரீய மித்தையான பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின அதிஷ்டானம முகமாம். இவ்வாறாலை பிமபத்தினைப்போலப் பிரதிபிமபத்தின சொரூபமும் சத்தியமாயிருத்தலின், தாப்பணஸ்தானத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தின் சக்தி தானத்தால சுத்தசேதனத்தில பிமபஸ்தானத்திலுள்ள ஈசுவரனைப் போல பிரதிபிமபஸ்தானத்திலுள்ள ஜீவனது சொரூபமும் சத்திய மாம். ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் முகிய சமாஞ்திகரணம சம்பவிக்கின்றது. ஆனால பிமபத்தன்மை வடிவ ஈசுவரத்தன்மையும, பிரதிபிமபத்தனமை வடிவ ஜீவத்தனமையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களும மித்தையாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம சுத்த சேதனமாம். மூற்கூறியபடி ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றுமாகலின, இரண்டற்கும அஞ்ஞதத்துவமேனும சாவஞ்ஞ தத்துவமேனு மூண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும, கண்ணாடி முதலிய உபாதியின் இலகுத்தனமை பிரத்தனமை முதலிய தர்மங்களின் ஆரோபம பிரதிபிமபத்தில உணடாகின்றது; பிமபத்தில்லை. ஆதலால ஆவரணசுபாவ அஞ்ஞானத்தாலகிய அறபஞ்ஞத்

தன்மை ஜீவனிடத்தில் இருக்கின்றது. பிம்பவடிவ ஈசுவரனிடத்
தூச சொரூபப் பிரகாசத்திலை சாவஞ்ஞத்துவ மிருக்கின்றது.
பிமபப் பிரதிபிமபங்களுக்கு மூற்கூறியபடி அபேதமிருக்கினற
தாகலின், பிமபப் பிரதிபிமபங்களின தர்மங்களுக்குப் பேதங்
கூறுதல சம்பவியாது. பிமபப் பிரதிபிம்பங்களுக்குப் பேதமிருக்கு
மாயினமுற்கூறிய வியவஸதைசம்பவிக்கும. அங்ஙன மாயினும,கண்
ணடியிலிருந்தற்றன்மைவடிவ பிமபப் பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின்
பிரமம கழுத்திலுள்ள முகத்திலுண்டாகின்றது. பிரமததாற் சித
திதத பிரதிபிமபததன்மையின் அபேகூயால் பிமபததன்மை
வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுகத்தில் பிம்பத்
தன்மை பிரதிபிமபத்தன்மை என்னு மிரண்டும ஆரோபிதமாம.
அங்ஙனமே ஒரேமுகத்தில் பிம்பததன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை
வடிவத்தால் தாமியினது பேதத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. பிரா
ந்தியினுல் தோற்றும் பிம்பப் பிரதிபிமபங்களின் பேதம் யாதோ,
அதனுல் முற்கூறிய வியவஸ்தை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றுல்
விவரணகாரா மதத்தில் அஞஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும்,
பிமபசேதனம் ஈசுவரனுமாவர். அஞஞானம் அநிவசனீயமாம்.
ஆதலால் அஞஞான மிருக்குங்காலத்தினும், அஞ்ஞானத்திற்குப்
பரமார்த்தமாக அபாவ ,மிருத்தலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பவடிவ
சேதனமே பரமார்த்தமாகச் சுந்தசேதனமாம் ஆதலால் ஈசுவரத்
தன்மையின் அடைவமை சுத்தத்தின் அடைவேயர்ம.

உஎசு. அவச்சேதவாதியினுல் ஆபாசவாதத்தின் கண்டநமும் தனது மதத்தின் நிரூபணமும்.

ஓர் ஆசாரியர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர:—அந்தக்கரண அவச்
சின்ன சேதனம் ஜீவனும், அந்தக்கரணதத்தினுல் அநவசசின்ன
சேதனம ஈசுவரனுமாவர். உருவமின்றிய சேதனத்திற்குப் பிரதி
பிம்பம சமபவியாது. கிணறு, தடாகமுதலிய ஜலங்களிலுள்ள
ஆகாயத்தில நீலதன்மை விசாலத்தனமைகள் இல்லாதிருக்க
"நீல வாகாயம், விசால வாகாயம" என்று தோறறுகின்றது.
ஆதலால் விசாலத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஆரோபித நீலத்தன்மை
விசிஷ்டமும ஆகாயதத்தின் பிரதிபிமபமென்று கொள்ளுதல வேண்
டும்; ஆகாயதத்தில் உருவமில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியதற்கும்
பிரதிபிமபம சம்பவிக்கின்றது. என்றுமும் ஆகாயத்தினும பிரா

க்தியினைற் சித்தித்த ஆரோபித நீவஷருவ மிருக்கின்றது. சேதன த்தில் ஆரோபித வருவத்திறகும அபாவமிருத்தலின் அதன் பிரதி பிம்பம சம்பவியாது. எந்தப் பதார்த்தத்தில ஆரோபித அல்லது அநாரோபித உருவம உளதாகின்றதோ, அதன் பிரதிபிம்பம் உண் டாம். முற்றும உருவமின்மியதிவ பிரதிபிமபம் உண்டாகாது. உபாதியின்மியதன் கண்ணே முற்றும பிரதிபிம்பம சமபவியாது. ஏனெனின் சொரூபமுடைய கண்ணுடி, முதலியவற்றிறன் பிரதி பிமபத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம. ஆதலால உருவமின்மிய அந்தக் கரணத்திலேனும, உருவமின்மிய அவித்தையிலேனும் உருவமின் மியசேதனத்தின் பிரதிபிமபம சமபவியாது. உருவமின்மிய சப்தத் திற்கு உருவமின்மிய ஆகாயத்தில எங்ஙனம பிரதித்தொனி வடி வப் பிரதிபிமபத்தைக் கூறுகினறனரோ அதுவும அசங்கதமாம. ஏனெனின் முற்கூறியபடி ஆகாயம் உருவமினமிய தன்று. ஆகாய த்தில் உண்டாகும் பிரதிநீநாவி சப்தத்தின் பிரதிபிமப மன்று. ஏனெனின் பிரதிதொனியினை சப்தத்தின் பிரதிபிமபமெனக் கொள்ளின், ஆகாயத்தின் கணணுள்ள சப்தத்திறகு அபாவமுண் டாகும். பேரி, கண்டமுதலியவற்றின் மையோகத்தால பரிந்திவ சப்த முண்டாகின்றது. அநதப் பரந்திவ சபதத்தினுல் அதன் எதிர்முகதேசத்தில் பரஷாணுமுதலியவறறு லவசகின்ன ஆகாயத் தில் பிரதித்தொனிவிடிவ சபத முண்டாகின்றது. அநதப் பிரதித் தொனியாகியசப்தத்திற்குப் பரந்திவ சப்தம நிமித்தகாரணமாம். ஆதலால் பரந்திவத்தொனிக்குச சமானமாகவே பிரதித்தொனி உண்டாகின்றது. பிரதிதொனியினைச சப்தத்தின் பிரதிபிமபமா கக்கொள்ளின், பிரதிபிம்பதைத அநிவசனீயமாகக் கொண்டிருக் கின்றனர; அிவரணகாரரை அநுசரித்தவர் பிமப சொரூபத்தையே பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருகின்றனர்; இவ்விரண்டு மதங்களி லும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதித்தொனியாகாது. ஏனெனின் வியாவகாரிக ஆகாயதின் குணம பிராதிபாவிக மாகாது. ஆதலால் அநிர்வசனீயப் பிரதிபிமப வாதத்தில பிரதிதொனியைப் பாரத் திவசப்தத்தின் பிரதிபிமபமெனக் கொண்டு ஆகாயத்தின் குண மெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. பிமபப் பிரதிபிமபத்தின் அபேத வாதத்தில் பார்த்திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பவடிவப் பிரதித்தொனி க்குத் தனது பிம்பத்தோடு அபேத மிருத்தலால், பிருதிவியின் குணம் பிரதித்தொனியாகும். ஆதலால் பிரதித்தொனியைச் சப்த

த்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளின், எவ்வாற்றாலும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதிததொனியாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. பிரதித் தொனிக்குப் பின்னமான சபதம, பிருதிவி ஜல அக்கினி வாயுக்களுக் கிருகின்றது. ஆகாயதத்தில் வேறுவிதமான சப்தமில்லை. ஆதலால சப்தமிவ்வியபிரதிதஆகாசமாகும. சப்தமின்றியது ஆகாயமென்னும் மதம அசாஸ்திரியமாம. பூதவிவேகதத்தில் வித்தியாரணியசுவாமி இங்ஙனமு கூறியிருகின்றனர :—கடகட என்னும் சப்தம பிருதிவியினதாம; சுளசுள என்னும சப்தம ஜலத்தினதாம; புகுபுகு எனனும சபதம அகினியினதாம; சீரசீர என்னும சப்தம வாயுவினதாம; பிரதிததொனியாகிய சத்தம ஆகாயத்தினதாம. அங்ஙனமே அநேய தூலசரிரியாகளும ஆகாயதின் குணமே பிரதித்தொனி என்று கூறியிருகின்றனர். ஆதலால் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பம பிரதிததொனி யனறு; ஆனால் ஆகாயதின் சுவதநதிர சபதம பிரதித்தொனியாம. அதன் உபாதானகாரணம ஆகாயமாம. பேரிமுதலியவறறில் எநதப் பாத்திவதொனி உண்டாகின்றதோ, அது பிரதிதொனியின் நிமிததகாணமாம. ஆதலால் உருவமின்றிய பிரதிபிமபம சமபவியாது. பிரதிபிமபவாதியானவர, "கிணறு முதலியவற்றின் ஆகாயதத்தில் விசாலமுடையது ஆகாசம என்னும உணாசசி உண்டாகின்றது. கிணறறிடத்தில் ஆகாயதின் விசாலதன்மையிலலை. ஆதலால் பாகிய தேசத்திலுள்ள உருவமின்றிய விசால ஆகாயத்தின் பிரதிபிமபம் கூப ஜலத்தில் உண்டாகுதலின் உருவமின்றிய சேதனதின் பிரதிபிம பம சமபவிகது" மெனறிவ்வாறு கூறுவாராயின, அங்ஙனமாயினும் உருவமுடைய உபாதியிற்றான் பிரதிபிம்ப முண்டாகும. உருவமின்றிய உபாதியில பிரதிபிமபம சமபவிக்கிறதிலலை. ஆகாயதினது பிரதிபிமபதின் உபாதி கூபஜலமாம. அதனிடதது உருவமிருக்கினறது. அவிததை அநதகரண முதலியன உருவமின்றியனவாம. அவறறில சேதனதின் பிரதிபிமபம சம்பவியாது. ஆதலால் அந்தகரணாவசசின்ன சேதனம் ஜீவனுவன். அநதக்கரண அவசசின்ன சேதனம் ஈசுவரனுவன்.

உ0நி. அவச்சேதவாதத்தின் கூற்று.

அல்லது அவித்தை அவசசின்ன சேதனம் ஜீவனும, மாயை அவச்சின்ன சேதனம ஈசுவரனுமாவர.

சேதனம் ஜீவன், அநவச்சின்னசேதனம் ஈசுவரன் என்னும் பகுத்தின் கண்டநம்.

அந்தக்கரண அவச்சினனதத்தினை ஜீவனென்னும் அநவச் சின்னதத்தினை ஈசுவரனென்னும் கொளளுமிடதது, பிரமாண்ட தத்துரு வெளியிடதுளள சேதனதத்தில் ஈசுவரதத்ன்மை உண்டா ரும் வினனின பிரமாண்டதத்தில் அநத ஜீவர்களது அநதக அந் தக்கரணஙகள் வியாபிகக படடிருகின்றன. ஆகலால் பிரமாண் டதத்தின் மதயில் அநத அநதக்கரணஙகளுகவசினன சேதனதத்தின் பெறுதி சமபவியாது. பிரமாணட தத்திறு வெளியிடதத்திலேயே ஈசு வரனது இருப்பை அஙகிகரிகினை, அநதரியாமியைப பிரதிபாதிக் கும் வசனஙகளுகு விரோதமுணடாகும். "யொவிஜ்ஞாநே திஷ்டந் விஜ்ஞாநாந் ஒகரோ யஸ்யஜ்—ஞவர ஸிஞ்ஞானதத்தில் விருபபவராய் விஞ்ஞானதத்தை உள்ளே இயகருனைறார" எனனும் வசனத்தில் விஞ்ஞானபதத்தை லயிககப்படடும் ஜீவரிதயத்தில் ஈசுவரனது இருப்பு ரொலலபபடடிருகின்றது. ஆகலால் அநதக்கரணத் தால் அநவச்சினனம் ஈசுவரன்று; மாயை அவச்சினன சேத னமே ஈசுவரனாவன். அநதக்கரண அநவாசின்னத்திற்கு ஈசுவரத் தன்மை அங்கரிக்கின், அநதக்கரணமதிகாடி சமபநதமினமையே ஈசுவரதனமையில் உபாதி என்பது திருடமாகின்றது. ஈசுவர னிடதது சருவஞ்ஞதன்மை முதலிய உபாதியினாலாகிய வாம. அபாவவடிவ உபாதியினால சாவஞ்ஞதனமை முதலிய தர் மங்கள் திருதிசகிறதிலலை.

உ0எ. திருப்தி தீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம் அதன் அபாவம் என்பவற்றினது உபாதித்தன்மையின் அபிப்பிராயம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள திருப்திதீபத்தில இவ்ர கூறியிருக் கின்றனர:—எங்ஙனம அநதக்கரணதத்தின் சமபநதம உபாதியோ, அங்ஙனமே அநதக கரணதத்தினது சமபநததத்தின் அபாவமும உபாதியாம். எங்ஙனம இருபபுவிலங்கினால சருசாரதத்தின் நிரோ தம (தடை) உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பொன்விலங்கினா

லும் சஞ்சாரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. இவ்வாறுமுல அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தவடிவ பாவ உபாதியினால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. முற்கூறிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் பரமாத்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. இவ்வாறு வித்தியாரணியசுவாமி அந்தக்கரணமின் றியதனியும் உபாதியெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதறகு இது அபிப்பிராயமாம்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரண சம்பந்தத்தால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரண மின்றியதனாலும பிரஹ்ம சொரூபத்தின போத முண்டாகுதலால் பிரஹ்மத்தினது போதத்தின் உபயோகி அந்தக்கரண மின்றியதுமாம. ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் வரனத்தினாலும அபாவவடிவ உபாதியினால் ஈசுவரனிடத்துச சர்வஜ்ஞத்துன்மை முதலியவற்றின் சித்தி தோற்றுகிறதில்லை.

உ0அ. அவச்சேதவாதத்தின் பேதபூர்வகமாக அரஸ் சமாப்தி.

ஆதலால் மாயாவசகின்ன சேதனமே ஈசுவரனுவன், ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயை லலா விடங்களிலு மிருக்சிறது. ஆதலால் ஈசுவரனிடத்து அந்தரியாமித்தன்மையும சமபவிக்கின்றது. அந்தக்கரண அவசகின்னத்தினை ஜீவனெனக்கொள்ளின், கர்த்தா போகதாவாகிய சேதனதின் பிரதேசம பின்னமாகும். இதனால் செய்ததின் நாசமும் செய்யாததின் அடைவு முண்டாகும். ஆதலால் அவித்தை யவசசின்ன சேதனமே ஜீவனும. அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனன்று. இவ்வாறு சில நூலாசிரியர் அவச்சேதவாதத்தினையே அங்கிகரித்திருக்கின்றனர். பிரதிபிம்பத்தைப் பிரதிபாதிக்கும சுருதி, ஸ்மிருதி வசனங்களுக்கு விரோதமும் பரிகாரமும அவர்களது நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம்.

உ0கு. சித்தாந்தமுக்தாவலி முதலியவற்றிற் கூறிய ஏகஜீவ (திருஷ்டிசிருஷ்டி)வாதத்தின் நிரூபணம்.

சித்தாந்தமுக்தாவலிகாரா முதலியோரது மதம் இதுவாம்:—

விருத்தம்.

"வெளிபடா மையினிற் குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன்
இழிபடு சாதை மைந்த னெனனத்துய ருற்ற வாங்கு
மிளிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மந தானே
எளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்."

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதாகாரத்தப் பிரஹ்மத்தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சமபாகத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவசின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்ஙனம் கானற்ஜலத்தால் நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனுகிய குலாலனுல் முயறகோடாகிய தண்டததினுல் ஆக்கப்பட்டது மாயுள்ள கடத்தின் சம்பாகத்தால் ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந தன்மையலது அவச்சின்னத் தன்மை உண்டாகிறதில்லே. ஆனல் ஆகாயத்தின் சமானசத்தையுடைய ஜலம நிரம்பிய கடம் தடாகமுதலியவற்றின் சமபாகத்தினுலேயே ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந தன்மையும் அவசினனத்தன்மையும உண்டாகின்றன. அவித்தையும அதன் காரியமும் பிரஹ்மசைதனயத்தின் சமானசத்தையுடையன வன்று. ஆனல் சுயமே சத்தாசூன்யமாயிருக்கின்றன. பிரஹ்மசைதன்யத்தின் சத்தையினுல சத்தையுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயறகோடி முதலியவற்றைப்போல அந்தியங்கம் இல்லாதனவாகிய அவித்தைமுதலியவற்றேறும சேதனதத்தின் சமபாகத்தைக் கூறுதலே சமபவியாது. சம்பாகமின்றியபோது பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் எப்போதும ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிட்த்து அவசின்னசைதன்மை அல்லது பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தனமை சமபவிக்கிறதில்லே. ஆனல் கற்பித அஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பாகத்தால பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாமலே ஜீவத்தன்மை தோறறுகின்றது. எங்ஙனம் அதிகாரியாகிய குருதிபுத்திரனிடத்து பாதாபுத்திரதன்மையின் பிரதீதி பிரமவடிவமாயுண்டாயிறறே, அங்ஙனமே பிரதிபிமப முதலிய விகாரமின்றியே பிரஹ்மசைதன்யத்தில் ஜீவத்தன்மைப்பிரமம உண்டாகின்றது. பிரதிபிமப் வடிவ அல்லது அவயவேத வடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகிறதில்லே. தனது அவித்தையினுல் ஜீவதசைதன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சசைதனைக் கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சர்வஞ்ஞத்தனமை முதலிய தாமங்களோடு கூடிய ஈசவரனும் இரதப் பகுதியில் ஜீவகற்பிதனுவா. எங்ஙனமே சொப்பன கற்பித இராஜாவின் சேவையினுல சொப்பனத்தில் பலப்பிராப்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசவர பஜனத்தினுல் பலப்பிராபதியும் சமபவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாதி அவித்தையின் வலியால் தனது பிரஹ்மசைதன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்

தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத்துவமஸி முதலிய வாக்கிய ஜந்திய சிரவணாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மை யிலலை. அஸல் நித்தியமுக்த சிதாநந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உபாதியை பரித்தினையே பாஷ்யகார வார்த்திகாசார்யர்கள் பிருகதாரணியகநின் வியாக்கியானத்தில் கர்ணனது திருஷ்டாந்தத்தால் கூயிருக்கின்றனர். குருபுத்திரனுகிய காணனுக்கு ரனசாதியின் சமபந்தத்தால் இழிந்தகுலன்மைப்பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித தோஷத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனுக்குத் தானுசசித்தநித்துள்ள குருபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையி னினறும நழுவினவனனன்.

ஒருநாள் ஏகாந்தத்தில் சூரியபகவானனவர் "நீ ராதா புத்திரனல்லன்; எனது சமபந்தத்தால் குந்தியின் உதாரகினின்றும உண்டானாய்." என்று கூறினர். இத்தனமைய சூரியனது வாக்கியத்தினால் தன்னிடத்திருந்த ஸனஜாதியின் மமபந்தத்தைவிட்டுஇயல் பாய்ச சித்நித்துள்ள குந்திபுத்திரத்தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந்தான். அங்ஙனமே சிதாநந்த பிரஹ்மமும அநாதி அவித்தையின் சமபந்தத்தால் ஜீவதனமைய பிரமத்தை அடைந்தகாய், சுயமாகச சித்நித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றது.

ஒருகாலத்துத் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கறபிதசொப்பன கற்பிதஆசாரியருக்குச சமானமான ஆசாரியா வாயிலாக மகா வாக்கிய சிரவணத்தால் தன்னைக் கோசரிக்கும வித்தையினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக, நித்திய பரிபூரநாதனதை சசொரூப சைதன்னியமாக அநுபவம செய்கின்றனன். இவ்வாறு பிருகதாரணியகநின வியாக்கியானத்தில் பாஷ்யகாரர் வார்த்திக காரா எழுதியிருக்கின்றனர். ஏங்ஙனம் ஜீவனது அவித்தையா கற்பித ஆசாரியா வேத உபதேசத்தில் கேதுவாவரோ, அங்ஙன மே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இராஜாவைப்போல ஜீவகற் பிதரேயாய்ப் பஜனத்தினால் பலத்தில் கேதுவாகினறார். இமமதத் தில் ஏகஜீவவாத மூளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற்பித ஈசுவரனும் ஏக மேயாவர். நாநா (பல) ஈசுவரரது அடைவிலலை. சுகர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும சாஸதிரத்தினுலும்

சொப்பன கற்பித நாநா புருஷர்களோப்போல ஜீவாபாசர்களும் நாநாவாகச சித்திகின்றனர். நாநா ஜீவவாதம சித்திகிறதில்லே. எங்ஙனம்: சொப்பனததில ஒரு திருஷ்டாவிறகு நாநா புருஷர்கள் தோற்றுகினறார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காடடில் தப்பு வழியிற் செலபவனுப்ப புலி முதலியவற்றுணடாகிய துக்கததை அநுபவிகினறான. ஒருவன் இராஜமாக்குதலி செலலுகின்றவனுய்த தனது நகரததை அடைகின்றன். ஆனல் எனறதிற திரிதலும தனது நகரததை அடைதலும பொப்பனதிருஷ்டாவிறகில்லே. ஆனல ஆபாச புருஷர்களுககு உண்டாகினறது. அங்ஙனமே அவித்தையோடி கூடிய பிரஹ்மம வடிவ ஜீவனுக்குப பாதமோகூதின் அடைவில்லே. ஆனல ஆபாச வடிவ ஜீவர்களுககுப பாதமோகூம் தோறுகின்றது.

. இப்பகூதில் யாருடைய ஞானதினல அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோகூ முண்டாகும எனறு வினவின, அதற்கு உனது ஞானதினல் உண்டாகுமெனபது உதாரமாம். அலலது ஒருவருடைய ஞானதினலும மோகூ முண்டாகிறதில்லே யெனபது உதாரமாம. எனெனின இநத மதாதில பாதாதின அதியாதம அசதுதாதன்மை ஆகமாவிலிருகின்றது. நிதிதிய முக்தமாகிய ஆகமாவிறகு மோகூ மூண்டாகும, அல்லது உண்டாயிருகினறது எனறு கூறுதல் சமபவியாது. இவ்வபிபிராயததால் மோகூதைப் பிரதிபாதிககும வாக்கியங்களே அரித்தவாத மென்பா. பாதமிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முக்தராகவிலலே; பேல புருஷாததாதால மோகூமுண்டாகும எனனும் அபிபபிராயதாதால வாமதேவர் முதலியோர்களது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும வாக்கியங்களே அரதவாதமென்று சொல்லவில்லே. எனெனின பாதமிருக்கு வாமதேவாதிகளுக்கு மோகூம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும மோகூததை விரமபுதல் பயனின்றியதா மென்னும புதியினல் சிரவணதில பிரவிருதியின் அபாவமே யுண்டாகும. ஆதலால் ஆதமாவில பாதாதின் அதியாதாஅசதபாவமிருக்கின்றது; நிதியமுகதபிரஹ்மவடிவம ஆதமாவாம; அதற்கு மோகூம சமபவியாதெனபது உத்தம பூமியிலேறிய பித்துவானது நிச்சயமாம்.

உக0. உகசூ. வேதாந்தசித்தாந்தத்தின் நாநாப் பிரக்கிரியைகளின் தாற்பரியம்.

உக0. சகல அத்வைதக் கிரந்தங்களினது தாற்பரியத்தின்விஷயம்.

நித்திய முக்த ஆத்மசொரூபத்தின் ஞானத்தினுல் துக்கபரி கார சுகப்பிராப்தியின் பொருட்டு, அநேகவித காதசுவ்விய புத்தியி னுற் றோன்றுமகிலேசத்தினை நிவிருத்தியே வேதாந்த சிரவணத்தின் பயனும். ஆத்ம சொரூபத்தில பாதத்தின ஈசவடிவ அல்லது பரமாநந்ததின் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் வேதாந்த சிரவணத் தின் பயனன்று. வேதாந்த சிரவணதிற்கு முன்னும் ஆத்மாவி னிடத்துப் பாதம் அறபமு மில்லை. அங்ஙனமாயினும் அத்தியந்த அசத்தாகிய பாதத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம தத்தினுலேயே வேதாந்த சிரவணத்திற் பிரவிருத்தி உண்டாகின் றது. எவனுக்குப் பாதப்பிரம முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. எல்லா அதவைத சாஸ்திரங்களுக் கும் இந்தப் பக்ஷத்திற்றான் தாற்பரியம.

உகக ஜீவேசுவரர்களிடத்துச் சகல நூலாசிரியருடைய சம்மதியின் ஒருமித்த நிச்சயம்.

இவ்வாற்றால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபலக்ஷணம் நூலாசிரி யர்கள் வெகு விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கினறனர். ஆண்டு ஜீவ னது சொரூபத்தில் ஏகத்தன்மை அநேகதன்மைகளின் விவாத மூண்டு. சகல மதங்களினும ஈசுவரன ஒருவன; சாவஞ்ஞன்; நித் திய முக்தன்; ஈசுவரனிடத்து ஆவரணதின் அங்கீகாரம் எந்த அத்வைதவாதத்தின் றூலிலும் இல்லை. ஈசுவரனிடதது ஆவரணத் தைக் கூறுவோர வேதாந்த சம்பிரதாயதறி னின்றும வெளிப் பட்டவராவர். ஆனல் நாநா அஞ்ஞான வாதத்தில் ஜீவனே ஆசிரயி த்ததாய்ப் பிரஹ்மத்தை விஷயஞ செய்வதாமஞ்ஞானம என்பது வாசஸ்பதியின் மதம். ஆண்டு ஜீவனது அஞ்ஞானத்தால் கற்பிக்க ப்பட்ட ஈசுவரனும பிரபஞ்சமும் நாநா வெனக் கொண்டிருக்கின் றனர். அங்ஙனமாயினும் ஜீவனது அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப் பட்ட ஈசுவரனும சர்வஞ்ஞ னென்றே கொண்டிருக்கின்றனர். ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

பிரதிபிமபத்தின் சொரூபத்தை நிரூபித்தல்.

ஜீவேசுவராகளது சொரூபதடக சிருஷிகளிலை பிரபிபிம்பத்தின் சொரூபதை நிரூபிக்கிறார் —விவரணாசார்ய பதகத்திலை கணஞ்டி முதலிய உபாதிகளை சதிகரபபட்ட சேதரிதகதின விருதி கணடதநிபுணரை முதலரிகள விசதபடு சரபரி ாபது யாணடிக திருஷ்டாவுரு பினை மடனபகாரதகளை திமுஷ்டாவனமைவுடிவர சமபதகமும சணஞ்டிபோடி னை, நிலைபதி, அணடிக சணஞ்டியோடி சமபதகமு முடனபடாது. சடிகபபட சேதரிதத திறகும் திரு நடாவுரு பினைமல சாபபனாதிறகு எதிமுக பதார்தகளிலோடிம சமபதக முணடாகிற ாபது இதிலேயே அதன சாதரகார முணடாகினறது பாணடி அதிக பதாகதகள கணஞ்டிர சொலிமுர பாலின மனோ, அணடிக சடட சேதரிதகதிலை அதிர பதாகதகளிலை ாதகாரகார முணடாகின்றது. சாபபனாதிறகு எதிமுகமாய உறபதக உருவ முடையதாயிருபபதோ, அனிட பதுக சடிசபபட சேதரிதகாற பொலடி சாதகாரகமும போதகியமதையாம. ஆதலால சாபபனாதிறகு சொலிமுரமல பாதாரதிறகு எதிரில சேதரிசரலை விருதி (நனி) பொலடினறது. தனது கொளகை நிலையே சேதரிதகதின விருதிவருகினறமதை தனனுட நியமமிலலை. இவரது முதல விவரணபபா மதகதில கணட கதினகணை ஏளன முகதினை சாதாகாரமே ணடாகினறது. அனைது முனனுகியிருகும கழுகதிலுளள முகதில சொலிமுரதனமையும, கணஞ்டி விருதாவனபயும, தனனிலைவேறுபடகளுமையுமாகிய பிரப முணடாகினறது ஆதலால சணஞ்டியில, சொலிமுரமான பிரதிபிமம் மிருகினறது, எனது முகதில வேறுபடுகினறது எனனும விவகார முணடாகினறது.

இப்பகுதியில் இது கண பயாண —ர பிமபவடிவ முகமுதலிய வறறின சாகூதாகாரமே சுடிரபபட சேதரி கதினால உணடாகுமாயின, சூரியனது பிரபா திலை சேதரிசதிறகு தடை உணடாகினறது அதலால ஜலாதினால தடிசபபட சேதரிதகதினாலும சூரியனது சாகூதாகாரம சமபவியாமையால, ஜலதிதசத திலசூரியனும வேறுபிமபதின உறபதகதியை அஙகீகரிகாதலவேணடும. உ பிமபதின சுசாகூதாகாரதினபொருட டு உப்திபோடி சமபதமுடையதாய சேதரிதகதின விருதி

தடுக்கப்படுகின்றதென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலத்தினுள்ளிருக்கும் மணலின் சாகூஹாத்கார மூண்டாகலாகாது. இவ்விரண்டு சங்கைக்கும் இது சமாதானமாம் :— க. கேவல நேதத்ரதத்ரகு ஆகாயத்திலிருக்கும் சூரியனது பிரகாசத்தினுல் தடை உண்டாகின்றது. ஜல முதலிய உபாதியினுல் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குச் சூரியப் பிரகாசத்தினுல் தடை உண்டாகிறதில்லே. உ. அங்ஙனமே * ஓர் நேத்ரவிருத்தி ஜலத்திற பிரவேசிதது அதனுள்ளிருக்கும மணலே விஷயஞ்செய்கின்றது. அதே நேத்ரத்தின் வேறு விருத்தி (ஜலத்தினுல்) தடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிமபத்தை விஷயஞ செய்கின்றது. இது கண்டதை அநுசரித்த கறபனேயாம. ஆதலால் பிம்பத்திற் கங்நியமாகப் பிரதிபிமபமில்லேயென்பதே விவரணகாரர் மதமாம்.

உகஉ. வித்தியாரணியசுவாமி விவரணகாரர்களது மதங்களின் வேற்றுமை.

வித்தியாரணியசுவாமிமுதலியோர் பாரமாரதிக வியாவகாரிக பிராதிபாலிக பேதத்தால் மூவகைச் சீவன் சுதியிருக்கின்றனர். வியாவகாரிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிமபத்தினே வியாவகாரிகஜீவ னெனபர். சொப்பனவஸ்தையின் பிராதிபாலிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிமபத்தினேப் பிராதிபாலிகஜீவ னென்பர். விவரணகாரா கிரமப்படி பிமபத்திற்கு வேருகப் பிரதிபிமப மில்லாமையால் ஜீவனது மூன்று பேதமு சமபவியாது. ஆதலால் மூவகை ஜீவ்வாதத்தை அநுசரித்தவாகள் பிமபப பிரதிபிமபங் ளின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கின்றனர். அவாகள் மதத்தில் கண்ணுடி முதலிய உபாதியில் அநிவசுனீயப் பிரதிபிமபத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிமபத்தின் அதிஷ்டானம் கண்ணுடிமுதலியனவாம. பிமபத்தின் சுஷ்டானம நிமித்தகாரணமாம. நிமித்தகாரண மின்மையால் காரியத்தின் அபாவம உண்டாகிறதில்லே; பிம்பத்தின் நீக்கத்தினுல் பிரதிபிமபத்தின் அபாவ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும், நிமித்தகாரணத்திற் கிரண்டு பேத முண்டு. ஒல்ரே காரியத்திற்கு மறைவின்றிய முறகாலத்திருப்பதாகிய நிமித்தகாரணமாம. வேறு சில காரியகாலத்திருக்கும் நிமித்தகாரண

* மணலேயும் பிம்பத்தையும் காணும் விருத்திகள் பலவாயினும் அவை விரைவிற் சுழலுதலால கொள்ளிவட்டமபோல் ஒரே விருத்தியாகக் காணப்படுகின்றன.

மாம. கடமுதலியவற்றிற்குத தனடம குலாலன்முதலியன நிமிதத காரணமாம். அவை காரியததிற்கு முனகூலதத திருபபுனவாதல் வேண்டுமெ. கட முதலியவற்றின சததைக உளதாக அவற்றின் அபேகூத இலலை. அஙஙனமேம பிரதயகூ ஞானததில சுவ (தனது) விஷயம நிமிததகாரணமாம. ஆனமி விஷயததின்சததைத ஞானகாலததில் அபேகூஷிகபபடுவதாம. அழிவிற் கெதிராமுகமான கடத் தோடு நேதரதிரததின தரமியாகமுனடாகியும, கடததின சாகூஷாத் கார முண்டாகிறதிலலை. ஆதலால ஞானகாலததில வாத்தமான கட முதலியனவே தமது சாகூஷாதகாரதறகு நிமிததகாரணமாம. தூரததுள்ள ஙகா பதாரததஙகளில ஒரூமைபபிரம முண்டாகின் றது. மததாநதகாரததுள்ள இரஜ்ஜுவில சாபபபிரம முண்டா கின்றது. ஆதலால ஒருமைபபிரமதறகு நிமிததகாரணம தூரத் திருத்தற்றன்மைத் தோஷமாம. இரஜ்ஜுவின் சாப்பபபிரமதறகு நிமிததகாரணம மநதாநதகார மென்பவற்றின் அபாவ முண்டாக, ஒருமைபபிரம சாப் பப்பிரமங்களின் அபாவம உண்டாகுதலால, காரியகாலததிருப் பனவாகிய தூரததிருதறறன்மை மநதாநதகாரமெனபன முறகூ றிய இரண்டுவித அநதியாஙகளுக்கும நிமிததகாரணமாம். அவ் வாற்றால் பிமபததின சதநிதானமும காரிய காலததிலிருப்பதே யாய்ப் பிரதிபிமப அநதியாசதறகு ஏதுவாதலால், பிமபததின் தீகதகால பிரதிபிம்பததின அபாவம சமபவிகின்றது. ஆதலால் சநநிதிபபடட பிமபமோ பிரதிபிம்பதறகு நிமிததகாரணமாம. பிரமததின் அதிஷடானமே உபாதானகாரணமெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிமபதறின உபாதானகாரணம கண்ணாடி முதலி யனவாம. விவரணகாராமததில பிரதிபிமபதறின சொரூபமோ பிமபதறினும வேறன்று. ஆனால கண்ணாடியிலிருதது தறறனமை எதிராமுகததனமை பிம்பதறினும வேறாகுதனமைத தாமங்களின் உறபததி கண்டத்திருக்குமுகததி லுண்டாகினறது. அமமூன்று தாமஙகளும அநிரவசநீயமாம். அவறறின அதிஷடானவடிவ உபா தானகாரணம கண்டத்திருக்கும முகமாம. சநநிதிப்படட கண் ணாடி முதலியன நிமிததகாரணமாம். இவ்வாற்றால் சேதனததின் பிரதீபிம்பவாதத்தில் இரண்டுவித முண்டு. விவரணகாரா மதத்தில் பிரதிபிம்பத்திறகுப் பிமபதறகேறாடு அபேதமிருத்தலால் பிரதிபிம பத்தின் சொரூபம சதநியமாம. வித்தியாரணியசுவாமி முதலி

யோர்களது மதத்தில் கண்ணுடிமுதலியவற்றில் அகிரவசநீயமுகா பாசத்தின் உறபததி உண்டாகின்றது. இதனையே ஆபாசவாதம் என்பர். விவரணதத்திற்கூறிய பகூஷத்தினைப் பிரதிபிம்பவாதம் என்பர். இரண்டுபகூஷங்களின் பரஸ்பரகண்டநமும சுவபகூஷத்தின் மண்டநமும பெருநூல்களில் விளக்கமாயிருக்கின்றன ; விரிவஞ்சி எழுதபபடவில்லை.

உகசு. இருவர்பகூஷங்களும் கொள்ளத்தக்கனவா மெனல்.

பிரதிபிமபவாதத்திலெனும ஆபாசவாதத்திலெனும ஆக்கிரகமிலலை. சேதனததில சமசாரதாமதனின சமபவமிலலை; ஜீவேசுவராகளுகுப பரஸபரம பேதமில்லை எனனும அதகரத்தை அறிவித்தறபொருடடு அநேகவிதம சொல்லபபட்டிருகின்றது. எந்தப்பகூஷத்தினல் அரங்கப் பிரஹ்மாத்மபோத முண்டாகுமோ அத்தப் பகூஷமே ஆதரிக்கத்தக்கதாம்.

உகரு. பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபகூஷத்தின் கிரமம் அபேதத்தை அறிவித்தலில் எளிதாமெனல்.

அஙஙனமாயினுப, பிமபப் பிரதிபிமபங்களின் அபேதபகூஷத்தின் கிரமதகால் அசஙகப பிரஹ்மாதமபோதம அகாயாசமாக உண்டாகின்றது. எனெனின, சணணுடி முதலியவறறில முக முதலியவறறின் இலலைகிகப் பிரதிபிமபம் உண்டாகின்றது. ஆண்டும பிமபத்தின் சொரூபமோ எனனும ஏகரசமாம. உபாதியின சந்நிதானதத்தினல் பிமபப் பிரதிபிமபங்களின் பேதபரிம முண்டாகின்றது. அஙஙனமே பிரஹ்மசேதனமோ எனனும ஏகரசமாம. அஞ்ஞானமூதலிய உபாதிகளின சமபகதகால ஜீவத்தன்மை ஈசுவரதன்மைகளின் பிரதிவடிவப பிரம முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றல் அசஙகசேதனததில் ஜீவ ஈசபேதஙகளின் மூற்றும் அபாவமிருகின்றது. ஜீவத்தனமை ஈசுவரத்தனமைத தாமஙக ளோ ஒன்றற்கொன்று பின்னமாய்க கறபிதமாம. ஒன்றற்கொன்று பினனமான தாமிகள கற்பிதமு மன்று. ஆதலால் பிம்பப் பிரதிபிமபஙகளின் அபேதவாதம் அதவைத மதத்திறகு அதிபயித அநுகூலமாம்.

உகசு. ஆபாசவாதம் பிரதிபிம்பவாதத்தினும் சிறிது பேதமாமாறு.

ஆலை ஆபாசவாதத்தில எங்ஙனம அதிவசநீயம் பிரதிபிம்பமோ, அதற்கதிஷ்டானம கண்ணாடி முதலிய உபாதிகளோ, அங்ஙனமே விவரணத்திற்கூறிய பிரதிபிமப வாதத்திலும கண்ணாடியிலிருந்தற்போன்மை எதிர்முகத்தனமைமுதலிய தர்மங்கள் அநிர்வசநீயமாம.அவற்றினதிஷ்டானம் முகமுதலிய பிமபமாம.ஆதலால இரண்டுபக்ஷங்களிலும் அதிவசநீயத்திற்குப பரிணாமமுடைய உபாதாவம அஞ்ஞானமெனறு கூறுதல வேண்டும்.

உகள. பிரதிபிம்பத்திற்கு நிழல்வடிவத்தன்மையை நிஷேதித்தல்.

சில தூலாசிரியா சாயையை (நிழலை) ப்பிரதிபிமபமெனக் கொண்டிருக்கினறனர. அது சமபவியாது. ஏனெனின ரீரம் விருக்ஷ முதலியவறறினால எவ்வளவிடதத்தில் பிரகாசத்தின் தடை உண்டாகிறதோ, அவ்வளவிடதத்தில் பிரகார விரோதியான அந்தகாரமுண்டாகின்றது. அவ்வந்தகாரதத்தினை சாயை யென்பா. அந்தகாரத்திற்கு நீலவுரு மிருத்தலால் சாயைக்கும நியமமாக நீலவுரு முண்டாகினறது. ஸ்படிக முதலானகளின் பிரதிபிமபம வெண்மையாகினறது. சொணாதத்தின் பிரதிபிமபம் பீத உரு முடையதாகின்றது. சிவப்பான மாணிக்கத்தின் பிரதிபிமபதத்தில் சிவப்பு உருவமுண்டாகினறது. பிரதிபிம்பதத்தினை சாயை வடிவமாகக் கொளளின சகல பிரதிபிம்பங்களுக்கும நீல உருவம வேண்டும. இதனால சாயை வடிவம பிரதிபிமப மன்று.

உகஎ. பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தினும் வேறுபிய வியாவகாரிகத் திரவியவடிவமா மென்பதை நிஷேதித்தல்.

சில இங்ஙனம கூறுகின்றனர :—அந்தகார சொரூபமாகிய சாயையினும பிரதிபிமபதத்திறகுப பேதமிருக்கினும, மீமாமஸ காமதத்தில் ஒளியின்மையை அந்தகாரமெனக் கொள்ளாது ஆலோகவிரோதியாகிய பாவரூபம் அந்தகாரமாம்; அதனிடதத்திற் கிரியை யிருத்தலாலும நீல உருவ மிருத்தலாலும அந்தகாரம் திரவியமாம்; கிரியையும குணமும திரவியதத்திலேயே யிருக்குமாக

லின் பத்தாந்திரவியம் அந்தகாரமாமெனக் கொளவதுபோல, பிரதிபிம்பமும பிருதிவி ஜல முதலியவற்றினும வேறுகிய திரவியமாம் எனறு இவ்வாறு பிரதிபிம்பத்தினைச் சுவதந்திரத்திரவியமெனக்கொளளின், அவனை, அப்பிரதிபிமபம நிதியத் திரவியமா? அல்லது அநிதியத் திரவியமா? எனறு கேட்கவேண்டும. நித்தியதிரவியமாயின் ஆகாயமுதலியவறைப்போலஉறபத்தி நாசமிலலாததாகவே யிருகுதலின், பிரதிபிமபதிற்கு உறபததி நாசம தோறறலாசாது. இதனால பிரதிபிம்பத்தினை அநித்தியத திரவிய மெனின, உபாதானதின தேசதில காரியத்திரவிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரதிபிமபதின உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலியனவெனறே கொள்ளவேண்டியதாகும. கண்ணாடிமுதலிய வற்றிறகுப் பிரதிபிமபதின உபாதானதன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின், கணணாடி முதலிய உபாதானதில் பிரதிபிம்பவடிவத திரவியதின் இருபபை அங்கீகரிகினை, அவனை இது கேடகவேண்டும:—பிரதிபிமபத்திலுளள உருவம, குறுமை நெடுமைமுதலிய பரிமாண மெனனும குணங்களும, அங்ஙனமே பிம்பதினும விபரீத எதிர்முகதனமை முதலிய தாமங்களும, கைகால் முதலிய அவயவங்களும பிரதிபிமபதில் தோறறுகினறன. அவை பிரதிபிமபதில வியாவகாரிகமா?. அலலது? மிதையாகத் தோறறுகின்றனவா? உருவம பரிமாண முதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பதில் வியாவகாரிக அபாவம அங்கீகரிதது, 'பிரதிபிமபத்தின் உருவமுதலியவறறிறகுப் பிராதிபாவிகம் அங்கீகரிக்கின், வியாவகாரிகத திரவியசொரூபபபிரதிபிமபதநின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம. பிரதிபிமபததின் உருவம பரிமாண முதலியவற்றை வியாவகாரிகமெனக் கொளளின், அறப பரிமாணமுடைய கண்ணாடியில மகா பரிமாணமுடைய அநேக பிரதிபிமபங்களின் உற்பத்தி சமபவியாது. பிரதிபிமப மிதியாத்தன்மையிலோ சரீரத்தின் மததியில் சுருஙகிய இடதில சொப்பனத்தின் மித்தையாகிய யாணை முதலியவறறின் உற்பததி உண்டாகுதலால் முற்கூறிய தோஷம் சமபவியாது. அங்ஙனமே பிரதிபிமபத்தினை வியாவகாரிகத் திரவியமெனக் கூறின், ஒருவித உருவமுடைய கண்ணாடியின் சமான உருவமுடைய பிரதிபிம்பததின் உற்பத்தியே உண்டாதல் வேண்டும. அநேகவித உருவமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி ஒரு கண்ணாடியில் உண்டாகின்றது. ஒரு

உருவமுடைய உபாதானத்தினுல் அநேகவித உருவமுடைய அநேக உபாதேய(காரி)யங்களின் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. தர்ப்பணத்தின் இடையில் அல்லது தர்ப்பணத்திற்கு அதிரமீபத்திலுள்ள மற்றைய பதார்த்தங்கள் ஒன்றுந் தோற்றுகிறதில்லை. எதனுல் அநேகவித உருவமுடைய பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சாமான்யகின்றதோ, அதனுல் பிரதிபிம்பத்திற்கு வியாவகாரிகத்திரவியவடிவம் கூறுதல் சமபவியாது. அனுல் தர்பணத்தின் அதிரமீபத்தில் உளள வேறெ துவுமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானமாகுகாணப்படுகிறதில்லை. கண்ணடியே உபாதானமெனக கொள்ளவேணடியதாகும். அது சம்பவியாது. ஏனெனில், கனமூலளதாய் அவயவங்களோடு கூடிய தாய் முன்போல விகாரமின்மியதாய்த தோறுகிகொண்டிருக்க, கண்ணடியில் குழிவு உயாவுதாடை மூகமுமூலிய அநேகவித அவயவமூலிய வேறு திரவியமாகிய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி கூறுதல முற்றும யுக்தியீனமாம். ஆதலால் பிமபத்திறகு மேலுரைத்த வியாவகாரிகத திரவியவடிவப் பிரதிபிமப மிருக்கிறதெனனும் பக்ஷமும, தாயாவாதத்தைபோல புகங்கதமாம்.

உகக. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களின் யுக்தியோடி கூடிய தன்மையைக் கூறி, இரண்டு படலங்களிலும் அஞ்ஞானம் உபாதானமாதலைக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாற்றால சுருதிப்பட்ட கணணடி முதலியவற்றினனறும் முகமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் பிரதிபிமபத்தன்மைமுதலிய அரிவசநீய தாமங்களை உறபத்தியாகின்றன. அலலது சுருதிப்பட்ட முகமுதலியவற்றினினறும கண்ணடிமுதலிய அதிஷ்டானத்தில அரிவசநீயப் பிரதிபிமபம உறபத்தியாகிறது என்னும இரண்டு பக்ஷமும யுக்தியோடி கூடியனவாம. அதனால அரிவசநீய தாமத்திறகு அலலது அரிவசநீய பிரதிபிமபத்திறகு உபாதானகாரணம கூறுதல் வேண்டும.

உஉ0. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அல்லது, தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் அல்லது அதன் தர்மங்களின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாமையின் சங்கை.

ஆண்டு ஜகத்தின் காதாரண காரணமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிமபத்தன்மை முதலிய தாமங்களுக்காவது அல்லது தர்

மிகளவது உபாதானமெனக் கூறின், ஆகய முதலியவறறைப் போல; மூலாஞ்ஞானததின் காரியமாகுதலால பிரதிபிமபத தன்மை முதலிய தாமம் அல்லது தாமியாகிய பிரதிபிமபம சத தியமாதல்வேண்டும; முறறுமியபடி அநிவசநீயமாகக் கொண்டிரு க்கின்றனர. ஆதலால் மூலாஞ்ஞானதிறகு அநிவசநீயததின உபாதானதனமை சமபவியாது. அங்ஙனமே விவரணகாரா மதத தில் முகாவசின்ன சைதனதனுள்ள அஞ்ஞானதினைப பிரதி பிமபதனமை முதலிய தாமங்களுக்கு உபாதானமாகக கொண் டிருகின்றனர. வித்தியாரணியசுவாமி முதலியோர மதததில் கண் ணாடி யவசின்ன சைதனதிறகும அஞ்ஞானத்தைப பிரதிபிம பதிறகு உபாதானமாகக கொண்டிருகினறனர. ஆனல் அவ ஸ்தா (தூலா) ஞ்ஞானததின் காரியதிறகு அநிவசநீயதனமை யிருதலால சதியததின அடைவு இலலையாயினும, அதிஷ்டான ஞானதினல் அநிவசநீயதின நிவிருததி உண்டாகினறது. பிரதி பிமபாதியாசதின அதிஷ்டானம முற கூறியபடி முகாவச சினனசேதனம் அல்லது கண்ணாடி யவசின்னசேதனமாம். முகத தின் ஞானம அலலது கண்ணாடியின ஞானமே அதிஷ்டானதின ஞானமாம. அதற்குப பிறகிய காலதிலும பிரதிபிமபதின பிர தீதி எல்லோருகுகும அநுபவசித்தமாம. ஆதலால் முகாவசின்ன சேதனத்தை அலலது கணணாடி யவசின்ன சேதனதை ஆவ ரிகும அவஸ்தாஞ்ஞானமும பிரதிபிமபாதியாசதிறகு உபா தானமெனல் பொருநதாது.

உஉக. முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் நூலாசிரியரது கிரமப்படி சமாதானம்.

இநதஸ்தானததில் ஓர நூலாசிரியர இவ்வாறு சமாதானம செய்கின்றனர:—சுததிராஜதமுதலியவறறின் அத்தியாசததில் அதி ஷ்டானதினின விசேஷ ஞானதினல் ஆவரணசததி விகேஷபசததி வடிவ அஞ்ஞானதின இரண்டு அமசஙகளும நிவிருதியாகின்ற னர. அங்ஙனமாயினும, அநுபவாநுசாரமாகப பிரதிபிமபாதியா சதின அதிஷ்டான ஞானததால் அஞ்ஞானதின ஆவரணசத்தி அமசமே நிவிருதியாகின்றது. ஜீதலால அதிஷ்டான ஞானதி னல் ஆவரணசதிவடிவ அம்சதின நிவிருதி உண்டாகியும, பிரதி பிமப முதலியனவும அவற்றின் ஞானமுமாகிய விகேஷபத்திற்

கேதுவான அஞ்ஞானத்தின் அப்சம இருத்தலால், அதிஷ்டான ஞானத்திற்குப பிந்தியகாலத்திலும் பிரதிபிம்பமுதலியனே தோற் றுகின்றன. ஆதலால உபாதி அவச்சின்னசேதனத்திலுள்ள தூலாஞ் ஞானத்தின் காரியம் பிரதிபிம்பாந்தியாசமாமென்னும் பக்ஷம் சம பக்ஷிக்கின்றது.

உஉஉ. முற்கூறிய சங்கைக்குப் பிறநூலாசிரியர் முறைப்படி சமாதானம்.

அனைவியும் பிறநூலாசிரியர் மதம இதுவாம:—கண்ணுடி முதலியவற்றிற குபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத தியாசத்திறகு உபாதானமாம். ஆதலால கணணுடி முதலியவற் றின் ஞானமுனடாகியும பிரதிபிம்பத்தின் பிரதிதி உணடாகின் றது. பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தினால் பிரஹ்மசேதனத்தை ஆவரிக் கும அஞ்ஞானமும அதன காரியமும நிவிருத்தி அகினறன. கண்ணுடி முதலியவற்றின ஞானத்தினால கணணுடி முதலியவற றில அவசகின்ன சேதனத்தை ஆவரிகும் அஞ்ஞானத்தின நிவி ருத்தி உணடாகியும, பிரஹ்ம சொரூபத்தை ஆவரிகும அஞ் ஞானத்தின நிவிருத்தி உண்டாகிறதிலலீ. பிரஹ்மாதம சொரூ பதைத மறைகும அஞ்ஞானத்தை மூலாஞ்ஞானமெனபர. உபாதி யவசகின்ன சேதனத்தை மறைகும அஞ்ஞானத்தை அவஸ்தாஞ் ஞான மெனபர. அதனையே தூலாஞ்ஞான மெனபர. மூலாஞ்ஞானத் தோடு தூலாஞ்ஞானத்திறகுப பேதம மிருகினறதா? அலலது அபேதம மிருகினறதா? எனனும விசாரத்தைமேல் வழுதுவோம.

உஉகூ. மூலாஞ்ஞான தூலாஞ்ஞானங்களின் பேதத்தில் சிறிது விசாரம்.

மூலாஞ்ஞானத்திறகுப பிரதிபிமபாத்தியாசத்தின் உபாதான தத்தனமையை அங்கீகரிக்கின், கணணுடி முதலியவறறைப்போல வியாவகாரிகமாகவே பிரதிபிமபம் முதலியனவும உண்டாதலவேண் டும. பிரஹ்மஞானமினறியே பிரதிபிமபத்தனமை முதலிய தாமங் களினும, அங்ஙனமே பிரதிபிம்பத்தினும மித்தியாத்தனமைப் புத்தி யிருந்தலால பிராதிபாவிகமலல. மூலாஞ்ஞானத்திறகு முறகூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அகிகரிக்கின, பிராதிபா விகத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும்பிரஹ்மஞானத்தினால்

நிவிருத்தியாகத்தக்க அஞ்ஞானத்தின் காரியம் வியாவகாரிகமாம். பிரஹ்ம ஞானமின்றியே நிவிருத்தியாகத்தக்க அஞ்ஞானதின் காரியம் பிராதிபாஸிகமாம். இவ்வாறு வியாவகாரிக பிராதிபாஸிகங்களுக்குப் பேதங்கூறின் முற்கூறிய சங்கை உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானதிற்கு வேறுனதாய்த தோஷ ஜநியமாகாது, கேவல அஞ்ஞான ஜநியமாமாயின அதனை வியாவகாரிகம் என்பர். அஞ்ஞானத்திறகு வேறுனதாய்த தோஷ ஜநியமாவதைப் பிராதிபாஸிக மென்பர. இவ்வாறு வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிகங்களுக்குப் பேதங் கூறின முறைகூறிய சங்கை சமபவியாது. ஏனெனின் கண்ணுடி முதலிய உபாதியினுல் முகமுதலியவற்றின் சம்பந்தமுண்டாகப பிரஹ்ம சேதனத்துளள மூலாஞ்ஞானத்தின் பிரதிபிமபத்தன்மை முதலிய சமபவடிவ அல்லது பிரதிபிம்பத்தன்மைமுதலிய தாமிவடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. இரண்டு பகூஷங்களிலும் அதிஷ்டானம பிரஹ்மசேதனமாம.

உஉச. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களில் தர்மி அல்லது தர்மத்தின் அத்தியாசத்தினது உற்பத்திக்கு உபாதானமாகத் தூலாஞ்ஞானத்தைக் கொண்டு அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதங்கூறுதல்.

விததியாரணியசுவாமிகள மதத்தில் பிரதிபிமபதற்கு உற்பததியை அஙகிகரிகின கண்ணுடி முதலிய அவசசின்ன சேதனம அதிஷ்டானமாம. கண்ணுடி முதலிய அவசசினன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானம உபாதானமாம. அங்ஙனமே விவரணகாரர் மதத்தால் பிரதிபிமபதனமை முதலிய தர்மங்களின் உற்பத்தியிணியே அஙகிகரிகின், பிமபாவசசின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம. பிமபாவச்சினன சேதனதது அஞ்ஞானம் உபாதானமாம். இவ்வாற்றால தாமாதநியாசபகூ தர்மியத்நியாசபகூஷங்களில் அதிஷ்டானதிற்கும உபாதானத்திறகும பேதமுண்டு என்று முன் சொல்லப்படடிருகின்றது. அது அவள்தாஞ்ஞானத்திறகு முறை கூறிய அதநியாசத்தின உபாதான தன்மையை அங்கிகரிதது கூறப்பட்டிருகின்றது.

மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதமும் மூலாஞ் ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாந்தன்மையில் யோக்கியதையும் கூறுதல்.

மூலாஞ்ஞானத்திற்குஉபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், இரண்டுமதங்களிலும் அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதம சம்பவியாது. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்தல வேண்டும. எனினின, அவ்வஞ்ஞா னத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின உபாதானத்தன்மையை அங் கீகரிக்கின கண்ணுடி முதலியவற்றின ஞானத்தால, அல்லது முக முதலியவற்றின ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின ஆவரணசக்தி அம் சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேபசத்தி அமசத்தின ஸ்திதியை அங்கீகரிக்கின, பிரஹ்ம ஞானத்தால் பிரஹ்ம சொரூபத்தை ஆவ ரிக்கும மூலாஞ்ஞான அமசமும நஷ்டமாகும. அங்ஙனமே சுத்த மூதலியவற்றின ஞானத்தால சுத்தபரிபவசினன தேகாதனாதை ஆவரிக்கும் தூலாஞ்ஞானமசமும நஷ்டமாகும. வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய இருவகை அஞ்ஞானமச ங்களும சேஷமாயிருக்கின, விதேககைவல்யத்திலும வியாவகா ரிகப பிராதிபாஸிக விக்ஷேபத்தின இருப்பினல் சகல சம்சாரத் தின் நீக்கமின்மையும உண்டாகும். ஆதலால் ஆவரண ஏதுவான அஞ்ஞானம்சத்தின நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானமசம எஞ்சி யிருப்பதாக கூறுதல் சமபவியாது.

ஈஉசு. தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தி யாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுவோர் மதம்.

தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிமபாதாதியாசத்தின் உபாதா னத்தன்மையைக கூறுவோர இங்ஙனம கூறுகின்றனர் :—ஆவ ரண ஏதுவாகிய அஞ்ஞானமசத்தின நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானமசம எஞ்சியிருத்தல சுவாபாவிக மன்று. ஆஞல் விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானமசத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிரதிபநதக முளதாயின, ஆண்டு விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ் ஞானமசத்தின சேஷமிருக்கும. பிரஹ்ம ஞானத்தினல் ஆவரண

வதுவாகிய அஞ்ஞானமசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், விகேஷப வதுவாகிய அஞ்ஞானமசதத்தின் நிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகமான பிராரத்தகாமமிருக்கும. அவ்வளவு காலம விகேஷப வதுவாகிய அஞ்ஞானம்சதத்தின் சேஷமிருக்கும. பிராரப்த வடிவப் பிரதிபந்தகதத்தின் அபாவமுண்டாக, விகேஷப வதுவான அஞ்ஞானமசத தின் நிவிருதத உணடாகின்றது. ஆனல் இவ்வளவு பேதமுண்டு:— ஆவரிக்கும அஞ்ஞானம்சதத்தின் நிவிருத்தியோ மகாவாக்கியஜந்ய அந்தக்கரணதத்தின் பிரமை வடிவ விருத்தியினல் உண்டாகின்றது. பிராரப்தபலதத்தால எவ்வளவு வருஷம ஜீவிதமிருகின்றனோ, அது வரையிலும் முன்விருத்தியோ இருகிறதில்லை. விகேஷப நிவிருத்தியின்பொருட்டு மாணத்திற்ற மறைப்பின்றிய காலத்தில் மகாவாக்கிய விசாரத்தின் வியானம் (விதி) வித்துவானுக்கில்லை. மரணமூர்சசை காலததில் மகாவாக்கிய விசாரத்தின சமபவமுமிலலை. ஆதலால விகேஷபசத்தியின நாசத்திற கேது தததுவஞானதின சமஸ்காரத்தோடுகூடிய சேதனமாம. ஆவரணசத்தியின நாசதிற் கேது தததுவஞானமாம். எங்ஙனம மூலாஞ்ஞானதினது விகேஷபசத்தியின் நிவிருத்தியில பிரதிபந்தகம பிராரப்தகாமமோ, அஙனமே பிரதிபிம பாதத்தியாசததில விகேஷபசத்தியின நிவிருதியில் முகமுதலிய பிம்பதமதாடு கண்ணுடிமுதலிய உபாதியின் சமபந்தமே பிரதிபந்தகமாம். அதன சற்பாவதில அவரண அமசதின் நிவிருதி உண்டாகியும, பிரதிபிமப முதலிய விகேஷபதின் நிவிருதி உணடாகிறதில்லை. பிமப உபாதியின சமபந்த வடிவப் பிரதிபந்தகதத்தின் நிவிருதி உண்டாக, விகேஷபதின் நிவிருதி உணடாகின்றது. சுததிரஜத முதலிய அதியாச முண்டாயின், அண்டி அவரணத்தின் நாசத்திறகுப்பின விகேஷபதின் நிவிருதியில் பிரதிபந்தகத்தன்மையின அபாவத்தால் விகேஷபம சேஷமிராது. இவ்வாற்றல் விகேஷபநிவிருத்தியில பிரதிபந்தகதத்தின அபாவதோடு கூடிய அதிஷ்டானஞானமை வதுவாதலாலும, மோகூதசையில் பிராரப்தவடிவப் பிரதிபந்தக மில்லாமையினலும சமஸாரத்தின் உணாச்சி சமபவியாது. ஆதலால் அவரணசதத்தியின் நாசத்திற்குப் பின்னும் விகேஷபசதத்தியின் இருப்பை அஙகீகரிக்கின், முற்கூறிய தோஷமில்லாமையினல் அவஸதாஞ்ஞானததிணையும பிரதிபிம்பாத்தியாசதத்திற்கு உபாதானமாகக் கொளளுதல் உசிதமாம.

இங்ஙனம் கூறுதலும பொருந்தாது. எனெனின் யாண்டுத் தேவதத்தனது முகம கண்ணடிமுதலிய உபாதி என்பவற்றின் யதார்த்தசாக்ஷாத்காரமயஞ்ஞத்தனுகுண்டாகின்றதோ, அதற்குப்பிறகியகாலத்திலுமதேவதத்தனமுகத்திற்குக் கண்ணடியோடு சமபந்தமுண்டாக, யஞ்ஞத்தனுக்குத் தேவதத்தன முகத்தினுல பிரதிபிமபத்தன்மைமுதலிய தாமங்களின அத்தியாசம விவரணமதத்தி லுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே விதத்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில தேவதத்தன முகத்தின் பிரதிபிமபத்தினது அத்தியாசம் கண்ணடியி லுண்டாகின்றது. அது உண்டாகலாகாது. எனெனின் முற்கூறிய அத்தியாசத்தின நிவிருத்தியில பிமப உபாதிகளின் சமபந்தமே பிரதிபிம்பமாம. முகம அல்லது கண்ணடி வடிவ அதிஷ்டானத்தின ஞானகாலத்தில அத்தபிரதிபந்தக மிலலாதிருத்தலின், பிரதிபந்தகத்தின் அபாவத்தோடுகூடிய அதிஷ்டான மூண்டாகின்றது. விவரணகாரா மதத்தில "தேவதத்தனது முகத்தில தாப்பணத்திலிருக்குந்தனமை எதிமுகத்தனமை முதலியன இல்லை" என்னும ரூபம அத்தியாசத்திறகு விரோதியாம. விதத்தியாரணிய சுவாமிகள் மதத்தில "கண்ணடியில தேவதத்தன் முகமில்லை" எனனும ஞானம் முறகூறிய அத்தியாசத்திறகு விரோதியாம. எனெனின் இரண்டு மதங்களிலும கிரமமாகத் தேவதத்தன முகத்தில கண்ணடியி லிருத்தறதனமை எதிமுகத்தன்மை, கண்ணடியில் தேவதத்தன் முகம எனபதாக அத்தியாசத்தின வடிவத்திற்குப்பேதமிருகின்றது. அத்தகேதுவான விசேஷபசதி விசேஷட அஞ்ஞானமத்தின் நிவிருத்தியும உண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் உபாதானதீதின் அபாவத்தால் முற்கூறிய லக்ஷணத்தில யஞ்ஞத்தனுக்குத் தேவதத்தனது முகத்தின் பிரதிபிம்பப் பிரமம உண்டாதல் வேண்டும. 'பிரஹ்ம சேதனத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்திற்கே பிரதிபிமபாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கிகரிக்கின், முற்கூறிய உதாரணத்தில் தேவதத்தனது முகத்தின் ஞானமும் கண்ணடியினஞானமுமுண்டாகியும,பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான ஞானத்தின் அபாவத்தால் உபாதானத்தினிருப்பால் முற்கூறிய அத்தியாசம சமபவிக்கின்றது.

ஆதலால் மூலாஜ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தீற்கு உபாதான மாமென்னும பக்ஷமே நலமுடையதாம.

உஉ. மூலாஜ்ஞானம் உபாதானமாம் என்னும் பக்ஷத்திற் சங்கை.

ஆனல் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம:—பிரஹ்மசைதனத்துள்ள மூலாஜ்ஞானத்திற்கு பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின, பிரஹ்மஜ்ஞானமின்றிப பிரதிபிம்பப் பிரமத்தின நிவிருத்தி உண்டாதல வேண்டும். எனெனின அதிஷ்டானத்தின் யதாரத்தஜ்ஞானத்தினல அஜ்ஞானத்தின நிவிருத்தி வாயிலாகப் பிரமத்தின நிவிருத்தி உண்டாகிறபடி. பிரதிபிம்பபாத்தியாசத்தின அதிஷ்டானம முற்கூறிய பக்ஷத்தில பிரஹ்ம சைதனமாம. சுண்ணுடி யவரதனை சேதனம அல்லது முகாவசதினை சேதனம அதிஷ்டானமன்று. முகம சுணுடி முதலியவற்றின் ஜ்ஞானத்தால மூலாஜ்ஞானத்தின நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின, உபாதானத்தின காரணத்தால முகம் சுணுடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களின அபாவ முணரதல வேண்டும. ஆதலால் மூலாஜ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தனமையை அங்கீகரிக்கின், முகமுதலியவற்றுல பிரயோஜனமின்மையின விரோதகாலத்திலும பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின நிவிருத்தியாபத்தி.

உக. இச்சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு நிஷ்காரணமாம:—அவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தியென்னும பேதத்தால இரண்டாம சக்தியாபாடையது அஜ்ஞானமாம. பிரதிபிம்பத்தமின்றிய அதிஷ்டான ஜ்ஞானத்தினல எல்லா அஜ்ஞானத்தின நிவிருத்தியும உண்டாகின்றது. பிரபஞ்சகாமமாகிய பிரதிபந்தத்தை மிருத்திவடிவ அதிஷ்டான ஜ்ஞானமுண்டாகியபட, விக்ஷேபசக்தியாகிய அஜ்ஞானமசைதனத்தின நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. கட முதலிய அசேதன பதார்த்தகோசர ஜ்ஞானமுண்டாயின், அவ்வறிவ அஜ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. ஆனல எவ்வளவுகாலம கடாதிகளின் ஸ்புரணமிருக்கின்றதோ, அவ்வளவுகாலம அந்தகாரத்தினல் அவரி(மறை)க்கப்பட்ட வீட்டின் ஏகதேசத்தில பிரபையின் பிரகாசத்தினல் அந்தகாரம் சுருங்குவதுபோல, அஜ்ஞான ஜநிய அவரணத்தின் சுருங்குதல் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே முகம சுணுடிமுதலி

யவற்றின் சாகூதாத்காரத்தால் பிரஹ்மத்தை மறைக்கும் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியானது உண்டாகாவிடினும், அஞ்ஞானத்காரமேயுள்ளிய பிரதிபிம்பாத்மகியாச வடிவ விக்ஷேபத்திற்கு முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றிலுள்ள ஞானத்தினால உபாதானத்தில் ஒடுங்குதலவடிவ சங்கோசம் உண்டாகின்றது. உபாதானத்தில் விலயமாதலேயே காரியத்தின் நாசமெனப்படும். இவ்வாறு மூல அக்ஷ்டான ஞானத்தினல அபாவத்காரமான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிய பிரதிபிம்பாத்மகியாத்தினல பாதகவடிவ நிவிருத்தி சம்பவிப்பதாயினும், முகம கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் பிரதிபந்தகாபாவ முண்டாக, கூடியத்திற்கு உபாதானத்தில் விலயவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

உகூ. ஏகதேசியின் கிரமமாகப் பாதத்தின் இலக்ஷணம்.

இவ்வாறுமூல சமாதானத்தையில் பிரதிபிம்பாத்மகியாத்தின் பாதகம் உண்டாகுதலில்லை என்னும் சங்கித்து யுக்திகளிகந்திருக்கின்றனை. இமமதத்தில் அபாவ நிவர்த்தகத்வ பாதகமென்று கூறுவதில்லை. எனெனின “முகத்தில் கண்ணாடியிலிருக்குதற்றனமையிலில்லை, கண்ணாடியில முகமில்லை” வென்று விவரணகாரா வித்தியாரணிய சுவாமிகளின மத பேதத்தால இருவகை அதியாசத்தின் அபாவ நிசசயம சுலப அஞ்ஞானிகளுக்கும அப்பவ நிதத மாம. அதன் அபாவத்தைச சமர்த்தகமெனறு கூறுதல் சம்பவியாது. அதலால பிரஹ்மஞானமின்றிய பிரதிபிம்பாத்மகியாத்தின பாதகமில்லை எனகிகாள்ளின், அவை மதத்தில் கேவலம அதிஷ்டான சேஷத்வநிர்ணய பாத மெனபம. பிரதிபிம்பாத்மகியாத்தின் அபாவ நிசசயம முறைகூறியபடி உண்டாகியும, சமசாரதசையில் அஞ்ஞானத்தின சத்தையிருக்கலால, கேவல அதிஷ்டானம சேஷமனறு; அலல அஞ்ஞான விஷயட அதிஷ்டான மிருக்கினறது. இவ்வாறுமூல பிரதிபிம்பாத்மகமின்றிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் சாகூதாத்காரத்தினல அதிஷ்டான ஞானமின்றிய பாதகவடிவ அஞ்ஞான நிவிருத்தியின அபாவமுண்டாகியும, தனது உபாதானத்தில் காரியத்தின விலயவடிவ சங்கோச முண்டாகினறது. உபாதான வடிவமாகக காரியம நிலைக்குலலேய சூக்ஷ்மாவஸ்தை யென்பர்.

உகக. அநேக நூலாசிரியர்கள் மதப்படி பாதத்தில் இலக்ஷணமும், பிரஹ்மஜ்ஞானமின்றிப் பிரதி பிம்பாத்தியாசத்தினது பாதத்தின் சித்தியும்

அநேக நூலாசிரியா மதத்தில பிரஹ்மஜ்ஞானமின்றி மூலாஜ்ஞானத்தின் நாசமின்றியும மூலாஜ்ஞான ஜந்யப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. அவர்கள் அபிப்பிராயம இது வாம்:—மித்தியாதத்வ நிசயம அல்லது அபாவநிசயம பாத மெனப்படுகின்ற தென்பது சாவ கிரந்தங்களின் நிசயமாம். அநேக இடங்களில மித்தியாதத்வ நிசயமும அபாவநிசய பதார்த்தமாகின்றது. இங்கு அதிஷ்டானமாத்திரம சேஷ மிருக்கின்றது. அஜ்ஞானம சேஷித்த திருக்கவில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தால் சில நூலாசிரியா அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷமே பாதத்தின் சொரூபமெனக் கூறியிருக்கினறனர். அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷம் பாதத்தின் லக்ஷணமன்று. பாதத்திற்கு இதுவே லக்ஷணமாயின், ஸபடகத்தில் செமமைப பிரமமுதலிய லோபாதிக (உபாதியோடுகூடிய) அத்தியாச முண்டாகினறது. அங்கு அதிஷ்டான ஞானத்திறகுப பிரதியகாலத்திலும செமபரத்தம பூவிற்கும ஸ்படிகத்திறகும பரஸபர சமபந்தவடிவப் பிரதிபந்தக மிருக்கச செமமை அத்தியாசத்தின நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே வித்துவானுகுப பிராரப்தகாமப பிரதிபந்தக மிருக்கச சரீரமுதலியவறறின் நிவிருத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால்அஜ்ஞானகாரிய விசிஷ்ட அதிஷ்டானம இரண்டிடங்களிலு மிருத்தலின், கேவல அதிஷ்டான சேஷத்தின் அபாவத்தால பாத வியவகார மில்லை. அது உண்டாதல்வேண்டும. சுவேத(வெண்மம) ஸ்படிகத்தின் சாஸ்ரீதகாரத்தால் செமமை அத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகினறது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தால ஜீவன்முக்த வித்துவானுக்குச் சமசாரத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. இவ்வாறுல விசேஷபத்தோடுகூடிய அதிஷ்டானத்தில பாத வியவகாரத்தைச சகல நூலாசிரியாகளும் எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு அத்தியாத பதார்த்தத்தில் மித்தியாதத்வமை நிசயமம அலலது அபாவநிசயமே பாதத்தின் சொரூபமெனச சமபவிக்கில் றது. பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின ஞானத்தால் முகத்திற பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின், அங்ஙனமே கண்ணாடியில்

பிரதிபிம்ப முதலிய தர்மிகளின் மித்தியாதன்மை நிச்சய முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவ நிசய முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பிரதிபிமபாதியாசத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் பொருதமுடையதன்று.

உகூஉ. முகம் கண்ணடி முதலிய அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாதல்.

அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் பாதரூப நிவிருத்தி யுண்டாதல்போல முகம கண்ணடி முதலிபவற்றின் அபரோகூஷஞானத்தினாலும பிரதிபதகமின்மிய காலத்தில பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருதி அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் பிரதிபதகபாவத்தோடுகூடிய முகம கண்ணடி முதலியவற்றின் ஞானமும அதிஷ்டானதத்தினபோல அதியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்று மதிகசுத்தக்கதாம. முகம கண்ணடி முதலியவற்றின் ஞானததிறகுப பிரதிபிமபாதியாச நிவிருதியின காரணத்தன்மை சமபவிகதவும செய்கின்றது. எனெனின் சமான விஷயமுடைய ஞானததோடு அஞ்ஞானதறகு விரோதமுண்டு. பின்ன விஷயமுடைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானதறகு விரோதமின்று. ஆதலால் முகம கண்ணடி முதலிப ஞானதறகு முகம கண்ணடியாதி அவசசின்ன சேதனததுள்ள அவஸ்தாஞ்ஞானத்தோடுதான் விரோதமிருக்கின்றது. பிரஹ்மததை ஆச்சாதி(மறை)க்கும்மூலாஞ்ஞானத்தோடு பிரஹ்மஞானமொழிந்த மறறைய ஞானங்களுக்கு விரோதமில்லை. ஆதலால பிரஹ்மஞான விரோதியாகிய மூலாஞ்ஞானதோடு கண்ணடிமுதலிய ஞானதறகு விரோதமின்மையால், பிரதிபிமபாதியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருதியானது இல்லையாயினும, அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும விரோதிஞானததால்பூவஞானம நிவிருத்தியாதல் அநுபவசித்தமாம்.

உகூக. முகம் கண்ணடி முதலியவற்றின் ஞானத்திறகு மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடிக்குந்தன்மை.

எங்கு இரஜ்ஜுவின் அஞ்ஞானத்தினால் சாப்பப் பிரமத்திறகுப்பின் தண்டப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அங்குத் தண்டஞான

த்தினால் சார்ப்பத்தின் உபாதானமாகிய அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. எனெனின் அதிஷ்டானதத்தின் தத்துவஞானத்தினாலேயே அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால இரஜ்ஜு ஞானமின்மி இரஜஜு சேதனத்திருக்கும் அஞஞானத்திறகு நிவிருத்தி சமபவிக்கிறதில்லை. தண்டப் பிரமத்தினாலே இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும அஞஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின, உபாதானத்தின அபாவத்தால் தண்டாத்தியாசத்தின் சொரூபமே சித்தியாது. ஆதலால் தண்ட ஞானத்தினால் அஞஞான நிவிருத்தியின்மி எங்ஙனம சாபபாதாதியாசதத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகினறதீதா, அங்ஙனமீம "முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மையில்லை, கண்ணடியில முகமிலலை" எனறிவ்வாறு முகம் கண்ணடிகளின ஞானம பிரதிபிமபாதாதியாசதத்திறகு விரோதியாயிருகதலின், அதனாலும பிரதிபிமபாதாதியாசதத்தின நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிமபாதாதியாசதத்தின உபாதானமாகிய மூலாஞ் ஞானத்திறகு முறகூறிய ஞானத்தினால நிவிருத்தி சமபவிகிறதில்லை. முற்கூறிய ஞானத்தினால மூலாஞஞானத்தின் நிவிருத்தியை கூறின, மூலாஞஞானத்தின் காரியமாகிய முகம கணணடி முதலிய வியாவகாரிக பதாரதங்களும நஷடமாதலவேண்டுமே. ஆதலால் முகம கண்ணடி முதலியவறறின் ஞானத்திறகு விரோதியான விஷயத்தையுடையதா யிருத்தலின, அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்மியும பிரதிபிமபாதாதியாசதத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை யிருக்கின்றது. பாவ்பாவங்களுக்குப் பரஸபர விரோதமுண்டி. ஆதலால் அவற்றின் ஞானமும ஒன்றற்கொன்று விரோதியாம. யாண்டி ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுதத்தன்மை ஞானத்திறகுப்பின் புருஷத்தன்மைப் பிரம முண்டாகின்றதீதா, ஆண்டு"ஸ்தாணுத்தன்மையில்லை" யென்னும் விரோதியாகிய பிரமஞானத்தினால் முன் பிரமாஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. கடமுதலிய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் பிரமஞானதத்திற்குப்பின் கடதீதாடி இந்திரியதத்தின் சையோக முண்டாகக் "கடமுடையது பூதலம" என்னும விரோதியாகிய பிரமாஞானதத்தினால பூவப்பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது. யாண்டி இரஜ்ஜுவில சாப்பப் பிரமத்திற்குப்பின் தண்டப் பிரமத்தினால சாப்பப பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதீதா, ஆண்டுத தண்டப்பிரமதத்தினால சாப்பப்பிரமதத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால சிலவிடத்துப் பிரமஞானதத்தினால் பிரமா

ஞானத்தின் நிவிருத்தியும, சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்தினுல பிரமஞானத்தின நிவிருத்தியும் சிலவிடத்துப பிரமஞானத்தினுல பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும உண்டாகினறன. யாண்டுப் பிரமத்தினுல் பிரமையின நிவிருத்தியும பிரமத்தினுல் பிரமத்தின் நிவிருத்தியும உண்டாகினறனவோ, ஆண்டுப் பிரமத்தின உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின இருபபிலேமிய பூவஞானத்தின நிவிருத்தி உண்டாகினறது. யாணடுப் பிரமாஞானத்தினுல பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகினறதேர, ஆணடு அதிஷ்டானத்தின யதாரத்தஞானம பிரமையாயிருத்தலின, அஞ்ஞானத்தோடு பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகினறது. இவ்வாறுரல அதிஷ்டானஞானமின மூலாஞ்ஞானத்தின நிவிருத்தியுமின முகம கண்ணடி முதலியவறறின ஞானத்தால பிரதிபிமபாத்தியாசத்தின நிவிருத்தி சபபவிக்கின்றது.

விசேராதிஞானத்தினுல பூரணஞானத்தின நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டானத்தின யதாரத்த ஞானத்தினுலேயே பூவப் பிரமத்தின நிவிருத்தி யுண்டாமென்னும நியமமில்லை. ஆனுல அதிஷ்டானத்தின் யதாரத்த ஞானமின்றி அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகிறதுநில்லை. ஆகலால அஞ்ஞானத்தின நிவிருத்தி கேவல அதிஷ்டானத்தின விசேஷப் பிரமையினுண்டாகினறது எனபது நியமமாம். விவரணகாரா மதத்தில முகத்தில பிரதிபிமபத்தன்மை கண்ணடியிலிருத்தறன்மை எதிர முகத்தன்மை என்னும அத்தியாசம உண்டாகினறது. அதறகு விசோரதி "முகத்தில பிரதிபிமபத்தனமை முதலியன இல்லை" என்னும ஞானமாம. விருத்தியாரணியகவாமிகளின மதத்தில "கண்ணடியில் முக" மென்னும அத்தியார முண்டாகினறது. "கண்ணடியில் முகமில்லை" என்னும ஞானம அதற்கு விரோதியாம். கையாயிகமதத்திலும பாவாபாவங்களுக்கு ஒனறறகொன்று விரோதம அங்கீகரிக்கபபடடிருக்கினறது, அவறறின ஞானங்களுக்கும விஷய விரோதத்தால விரோதம அங்கீகரிக்கபபடடிருக்கினறது. இவ்வாறறுல மூலாஞ்ஞானத்திறகுப் பிரதிபிமபாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தனமையை அங்கீகரிக்கினை, பிமப உபாதியின் சந்நிதான வடிவப் பிரதிபந்தகமின்மையும காலத்தில முகம கண்ணடி முதலியவறறின ஞானத்தால அஞ்ஞான நிவிருத்தியின மியும முறகூறிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சபபவிக்கின்றது.

உகச முற்கூறிய பகுத்தில் பத்மபாதாசாரியராற் செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகையின்படி தூலாஞ்ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் வ துத்தன்மையைக் கூறும் வாதியின் சங்கை.

ஆனல் இப்பகுதத்தில் இது சங்கையாம:—சாரீரகபாஷியத் திற்குப் பஞ்சபாதிகை என்னுமுரை பதமபாதாசாரியராற் செய்ய ப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பாஷியகாரரது வசனதினுல் சர்வ ஞ்ஞத்தன்மை உண்டாயிருக்கின்றது. அதச சர்வஞ்ஞ வசன மாகிய பஞ்சபாதிகையில் இது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:— யாண்டுச் சாப்பம இரஜதமுதலிய பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானத்தினுல் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற் றின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின் றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருதியினல சர்ப்ப மிரஜதமுதலிய அததியாசதின் நிவிருதி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானதினைச சாப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தியில் காரணமெனக் கொள்ளின, உபாதானத் தின் நாசத்தால் பாவகாரியந்தின நாசமுண்டாகும என்னும நிய மத்திற்குக் கேடுண்டாகும. அதிஷ்டான ஞானதினுல் அஞ்ஞா த்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. அஞ்ஞானதின நாசததால் அததி யாசத்திற்கு நாசமுண்டாகினறது என்று இவ்வாறு அங்கீகரிக் கின், முற்கூறிய நியமதிற்கு வியபிசாரமுண்டாகிறதில்லை. அந்த காரத்தினப்போல அஞ்ஞானமும பாவரூபமாயினும், அஞ்ஞா னம் அநாதியாயிருததலின் காரியமன்று. ஆதலால் அஞ்ஞானத் தின் நிவிருதியோ அதிஷ்டான ஞானத்தினுலும சமபவிக்கின் றது. ஆனல் பாவகாரியமாகிய சாப்பமுதலிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானதின் நாசமினறி உண்டாகிறதில்லை. கடத துவம்சத்தின் நிவிருத்தியும் வேதாநதமததினுண்டாகின்றது. அபாவ பதார்தங்களுக்கு உபாதானகாரண மிருபபதில்லை. ஆத லால் உபாதானத்தின நாசமின்றியும கடததுவமசவடிவ காரியத் தின் நாசமுண்டாம. ஆனல கடத்துவமசம பாவமன்று. ஆதலால் உபாதான நாசத்திற்குப பாவகாரியதின் நாசததில் நியதமாக வதுவாகுந் தன்மையைப பாதுகாத்ததறகுப் பஞ்சபாதிகையில் அஞ்ஞான நிவிருதி வாயிலாக அதிஷ்டான ஞானம அத்தியாச

நிவிருத்திக் கேதுவாதல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அஞ்ஞான நிவிருத்தியை விட்டு அதிஷ்டானஞானம அத்தியாச நிவிருத்திக்குச் சாகூஷாத் ஏதுவாதல் நிஷேதஞ செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிமபாத்தியாசத்தின உபாதானதின் மேன்மையை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் றியே பிரதிபிம்பாதத்தியாசத்தின் நிவிருகதி அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. ஆதலால் பஞசபாதிகை வசனதத்திற்கு விரோத முண்டாகும. அவஸ்தாஞஞானதத்தினை முற்கூறிய அதத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக்கொள்ளின் விரோதமில்லை. ஏனெனின் அவஸ்தாஞ்ஞானதத்தினை முற்கூறிய அதத்தியாசத்திற்குஉபாதானமாகக் கூறின், அவாகள் மதத்தில் விவரணகாரா மதப்படி முகாவசசின் னசேதனதத்திருக்கும அஞஞானம் தாமாதத்தியாசதத்திறகு உபாதானமெனச் சித்திக்கின்றது. வித்தியாரணிய சுவாமிகளின மதப்படி கண்ணுடி அவசசினன சேதனத்திருக்கும அஞஞானம் தர்மி அதத்தியாசதத்திற்கு ஏதுவெனச சித்திகினறது. பிரதிபநதகமின் றிய காலதில முகஞானத்தினுல் அல்லது கண்ணுடிஞானத்தினுல் அவ்வஞ்ஞானஙகளுக்குக் கிரமமாக நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாக பிரதிபிமபாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவஸ்தாஞஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசதத்தின் உபாதானத் தனமையை அங்கீகரித்தல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு அதிகூலமாம. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அதத்தியாசதத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுதல் பஞசபாதிகை வசனத்திற்கு விருத்தமாம. இவ்வீற்றில் முற்கூறிய அத்தியாசதத்திற்கு ஏதுவாதலில அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு அங்கீகரிகின், அதற்கு இது பூர்வபகூஷமாம.

உகூநி. முற்கூறிய சங்கை பொருந்தாமை.

ஆனல் அவஸ்தாஞஞானதத்திற்கு ஏதுதத்தனமையை அங்கீகரிக்கினும், பஞசபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகாது. அது வருமாறு:—யாண்டுத தாப்பண சமபநதமின்றிய தேவதத்தனது முகதத்தின் அலலது தேவதததமுகம பிரிநத கண்ணுடியின்சாகூஷாத்காரம யஞஞதத்தனுக்குண்டாய், அபித்தகனதத்தில் தேவதததன்னது முகத்திற்குத தாபபனதோடு சமபநத மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பிரதிபிமபாததியாசம உண்டாகின்றது.

மூலாஜ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், மூகம் கண்ணுடிமுதலிய சாகூஹாத்காரத்தினுல் அதன் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லே. முகஜ்ஞானததால் முகாவச்சின்ன சேதனத துள்ள அஜ்ஞானத்தின் நிவிருதத்தியும், அங்ஙனமே கண்ணுடி ஜ்ஞானதத்தினுல் கன்ணுடி யவசசின்ன சேதனத்துள்ள அஜ்ஞான தத்தின நிவிருதத்தியும அவசிய முண்டாகின்றன. முக கண்ணுடி களின் சாகூஹாதகாரத்திற்குப் பிருதியகாலதத்தினும முக கண்ணு டிகளின சந்நிதானத்தால பிரதிபிமபாதத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் முக கண்ணுடிகளின் சாகூஹாதகாரததால் அவஸ்தாஜ் ஜ்ஞானதத்தின் ஆவரண சதத்தி விசிஷ்ட அஜ்ஞானமசதத்தின் நாசம் உண்டாகாமையால், விசேஷ வடிவததால் அபியப்படாத அதிஷ் டானத்தினும அதத்தியாசம சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டுக் கண்ணுடி க்கும முகதத்திற்கும் பரஸ்பரவிலேயோகமுண்டாக, பிரதிபநதகா பாவததோடுகூடிய அதிஷ்டான ஜ்ஞானத்தினுல அஜ்ஞான நிவிரு த்திவாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி கூறுதல அவஸ்தாஜ் ஜ்ஞானவாதிக்கும சமபவிகிறதில்லே. ஆனுல ஜ்ஞானதத்தினுல் சாகூஹா த் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்திகூறுதலே சமபவிகின்றது. எனெ னின் இரஜ்ஜுஜ்ஞானதத்தினுல் சுதத்தியின் அஜ்ஞானதத்தினது நாசம் உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால ஜ்ஞானத்தினுல அஜ்ஞானமாதத்தி த்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லே. ஆனுல சமானவிஷயமுள்ள அஜ்ஞா னதத்திறகு ஜ்ஞானதத்தினுல நாசமுண்டாகின்றது. ஜ்ஞானத்தினுல எதன பிரதாசமுண்டாகின்றதோ, அது ஜ்ஞானத்தின் விஷய மென ப்படுகின்றது. அஜ்ஞானத்தினுல் ஆவரிகபப்படுவது யாதோ, அது அஜ்ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. யஜ்ஞதத்தனுக்கு அதத்தியாசதத்திற்கு முறகாலத்தில் உண்டாகிய முக கண்ணுடிக ளின் சாகூஹ்தகாரம யாதோ, அத்னுல ஆவரணதத்தின் நாசம உண டாகுதலால் அஜ்ஞானதத்தினுலாகிய அவரண வடிவ அஜ்ஞானத் தினது விஷயகதின அபாவம முக கண்ணுடிகளி லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஜ்ஞான அஜ்ஞானங்களின் விரோதகதைச சமபாதிக் கும சமானவிஷயகதன்மையின் பங்கதகால, முறகூறியவிடத்து அஜ்ஞான நிவிருதத்தியினலி அதத்தியாசமாதத்திரத்தின் நிவிருத்தி அவஸ்தாஜ்ஞானவாதிகளும அங்கீகரிகக வேண்டியதாகின்றது. இவ்வாற்றுல் அவஸ்தாஜ்ஞானதத்திற்கு முறகூறிய அதத்தியாசத

தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும் பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகிறதில்லை.

உகூ. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அதீதியாசத்தினது ஏதுத்தன்மையை யங்கீகரிக்கின் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்தோடு விரோதமும், மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையை அங்கீகரிக்கின் அவி ரோதமும் உளதாதல்.

அன்றியும் சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின், அவைதாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தனமையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல விரோதமன்று. அது வருமாறு:—ஞானத்தால் கேவல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அஞ்ஞான விவ உபாதானத்தின் நிவிருத்தியினல் அஞ்ஞான காரியத்தின நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பஞ்சபாதிகைவசன மிருக்கின்றது. அதற்கு இது அபிப்பிராயமன்று. பாவகாரியத்தின நாசத்தில உபாதானத்தின் நாசம் நியத வனுவாயிருத்தலின், ஞானத்தினல் அத்தியாச நிவிருத்தி சமபவிக்கிறதில்லை. ஏனென்னின உபாதானத்தின் நாசமின்றிப பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகிற தில்லையெனின், பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத வனுவாம். பாவகாரியம் துஷ்யணுகமாம். அதன் உபாதானம் பரமாணுக்களாம். அவற்றிற்கு நித்தியத்தன்மை யிருத்தலால் நாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் பரமாணு சேர்யோகத்தின் நாசத்தால் துஷ்யணுகத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில உபாதான நாசத்தின் ஏதுத்தன்மைக்கு வியபிசாரமிருக்கின்றது. ஆதல்லாபாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானநாசம வனுவாதலாகிய நியமத்தைப் பாதுகாக்கும் அபிபபிராயத்தினல் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. கேவல ஆக்கிரகத்தினல பஞ்சபாதிகையின் வசனத்திற்கு முறைகூறிய நியமத்தைப் பாதுகாத்தலில் அபிப்பிராயமெனக்கூறின், தண்டப் பிரமத்தினல் சாபபாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாது. நையாயிகமதத்திலும் துஷ்யணுகத்திற்கு வேறுகிய திரவியத்தின் நாசத்தில உபாதானத்தின் நாசத்தினை ஏதுவெனக் கொண்டிருக்

கின்றனர். சகல பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தை எதுவாகக்கூறின், பரமாணுவும் மனமும நித்தியமாம்; அவற்றிற்கு நாசம் சம்பவியாமையால், அவற்றின் கிரியைக்கும் நாசமுண்டாகாது. அங்ஙனமே நித்தியமான ஆத்மாவின் ஞான முதலிய குணங்களுக்கும நித்தியமாகிய ஆகாயத்தின் சப்த முதலிய குணங்களுக்கும நாசமுண்டாகாது. ஆதலால பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத வதுவாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆனல் சிலவிடங்களில ஆசிரயத்தின் நாசமுண்டாகக் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கிறதில்லே. ஆண்டு உபாதானத்தின் நாசமும் காரிய நாசத்திற் கேதுவாம். அங்ஙனமாயினும் காரிய நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம நியத வதுவன்று. உபாதானத்தின் இருப்பில் அநிய காரணத்தினுமும காரியத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றல முற்கூறிய நியமசம்ரக்ஷணியின அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. ஆனல் அதிஷ்டான ஞானத்தினல் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, அதிஷ்டான ஞானத்திற்கு அதத்தியாச நிவிருத்தியில காரணத்தனமை யில்லே. அதிஷ்டான ஞானமோ அஞ்ஞான நிவிருத்திக்குக் காரணமாம. அஞ்ஞான நிவிருத்தி அத்தியாச நிவிருத்திக்குக் காரணமாம. எங்ஙனம் குலாலன் பிதா கடத்தில் பிறிதோராற்றல் பெறப்பட்ட வனுயிருத்தலின் காரணமாகாதோ, அங்ஙனமே அதத்தியாச நிவிருத்தியில் அதிஷ்டானத்தின் ஞானம பிறிதோராற்றல் பெறப்படுவதாயிருத்தலின் காரணமன்று. இவ்வாற்றல் அதிஷ்டான ஞானத்தினல் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, ஞானத்தினல் அஞ்ஞான மாத்திரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் உண்டாகின்றது. இது பஞ்சபாதிகை வசனத்தின் அபிப்பிராயமாம். எங்கும் அத்தியாசத்தின நிவிருத்தியில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஏதுத்தன்மை யிருக்கின்றது என்னும அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியுளதேல், தண்டப்பிரமத்தினல் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்மையால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின யதார்த்த ஞானத்தினல் அத்தியாச நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆண்டு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியே அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்னும் நியமம் பஞ்சபாதிகை நூலிற் கருதப்படாதாம். அவலதாஞ்ஞானத்திற்குப்

பிரதிபிமபாதகியாசத்தின் ஏதுத்தனமையை அங்கீகரிக்கின், அவா மதத்தில் முகம கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின ஞானமாம. அதனால அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அதகியாசத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்தல. பஞ்சபாதிகையின் அபுபாரமாம. யஞ்ஞகதத்தனுக்குப் பூவஞ்ஞானத்தால அவரண நாசமடைந்தபின் தேவதத்தனது முகத்தில உபசிதமாகிறபட. பிரதிபிமபாதகியாச முண்டாகிறது. உபாதி பிரதிபலதில அதிஷ்டான ஞானத்தினால அத்தியாசம நிவிருத்தியாகிறது. அண்டி அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின நிவிருத்தி சமபவிக்கிறதில்லீ. அனால அதிஷ்டான ஞானத்தினால சாசுதத அதியாசத்தின நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனால பஞ்சபாதிகையாகி விரோதமாம. மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிமபாதகியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின, முகம் கண்ணுடி முதலிய ஞானத்தால பிரதிபிமபாதகியாசத்தின நிவிருத்தி உண்டாகும. அனாடி முகம சண்ணுடி முதலியவற்றிற்கு இபபகுதகில அதிஷ்டானத்தனமை யிலலையால், அதிஷ்டான ஞான ஜந்திய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியிலலீ. அனால விரோதி விஷயத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின் முகம கண்ணுடி முதலியவற்றின ஞானத்திற்கு அதந்திய ரத்தை ஏவாதிருத்தனமையுண்டு. பஞ்சபாதிகையில் அதிஷ்டான ஜந்திய அத்தியாசத்தின நிவிருத்தியே அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகக கருதபபட்டதாம. அதிஷ்டான ஞானமின்றி வேறுவகையால அத்தியாசம் நிவிருத்தியாதலில அஞ்ஞான நிவிருத்திகு வாயிறபனமை கருதப்பட்டிலலீ. இவ்வாறுல மூலாஞ்ஞானத்திறகு பிரதிபிமபாதகியாசத்தின் உபாதானத்தனமையை அங்கீகரிக்கின, முகம கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞான ஜந்திய அத்தியாசத்தின நிவிருத்தி அதிஷ்டான ஞான ஜந்தியமன்று. அவலகாஞ்ஞானத்தை முறகூறிய அத்தியாசத்திறகு உபாதானமெனக் கொளளினை, முகம கணணுடி முதலியவற்றின ஞான ஜந்திய அத்தியாசத்தின நிவிருத்தி அதிஷ்டான ஞான ஜந்தியமாம. அதிஷ்டானத்தினால அத்தியாசத்தின நிவிருத்தி உண்டாயின், அது அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகவே பஞ்சபாதிகையிற கூருதபபட்டதாம். முன அபியப்பட்ட அதிஷ்டானத்தில் அத்தியாசமுண்டாய நிவிருத்தி உண்டாயின, அணமி முறகூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின நிவிரு

த்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாதிகரியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே யுஞ்யாதிகை வரனத்திற்கு விரோதமாம; மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் விரோதமில்லை.

ஊஉ. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் வியாவகாரிகத் தன்மை பிராதிபாஸிகத்தன்மைகளின் விசாரம்

பூர்வகமான சொப்பனஞ்சுத்தியாசத்தினது உபாதான விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை

இவ்வாற்றால அகாயபூதகிய பிரபஞ்சாகாரிபால மூலாஞ்ஞான ஜகதியமாம பிரதிபிம்பாத்தியாசம. அஞ்ஞ வகதிகயின் கோபப்படி பிரஜ்ஞ்ம ஞானமினறி அதன் பாதவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகா திருந்தலின, பிரதிபிம்பாத்தியாசதில வியாவகாரிகத்தன்மை சகஜமை உண்டாகினறது. அதனமாயினும பிம்ப உபாதியின சமபந்த வடிவ * ஆகாசமாக தோஷ ஜகதியமாம; அதனால்பிராதிபாஸிகமாம. ஆகாயபூதகிய பிரபஞ்சாதிறகுஅத்தியாச மூலது. அவை அனிதகாலபாதாதகால திருவதியனவாம; அதனால் வியாவகாரிகமாம. பினனர முறபடியேர் அதிஷ்டான ஞானமின்றி விரோதிஞானத்தினால பாதவடிவ நிவிருத்தியின சமபவ மிருந்தலின, சமசாரதசையில பாதிகபடுகின தன்மை வடிவ பிராதி பாஸிகத்தன்மையும சமபவிகின்றது எனனனம பிரதிபிம்ப பாத்தியாசத்தில பாதிபதத்தால அவஸ்தாஞ்ஞானமும மூலாஞ்ஞானமும உபாதானமென்று கூறபபடடனவோ, அங்ஙனமே சொப்பனாதியாசமும சில மதங்களில அவஸ்தாஞ்ஞான ஜகதியமும வேறுமதங்களில மூலாஞ்ஞான ஜகதியமுமாம.

ஊஅ—உஒள. சொப்பனத்தில் விசாரம்.

ஊஅ. தூலாஞ்ஞானம் சொப்பனத்திற்கு உபாதானமாதலின் கிரமம்.

அவஸ்தாஞ்ஞானத்திறகு சொபபனதின் உபாதானதன்மையை இவ்வாறு கூறுகின்றார:—அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசே

---

* ஆகாசமாக—செயற்கை, போகயுவசதையுடையது, ஒன்றன கருமமாறறொன்றிலேறறல.

ஷம நிர்ணயம. எனெனில அவஸ்ர விசேஷ்ய தத்திலயெ கூடியதுகலமை அநுஷாந்தர ரெ்யஷ்ய மாகும். சொப்பனகாலத்தில ஜாகரிதாவஸ்தாகிரியகலின அவஸ்ரமை அநுபவ கிதமாம. தேவதத்தனெனும பெயருள்ள பிரஜ்ஞமணஜாதியான ஜாகரிதாவஸ்தாவிலிபிதாபாடனை முதலியெ குயணத்தினுபினை, காலம சிராத்தமுதலிபாவஸ்ரையெ பொருளாகிய முதலிய ரூபதத்தாகிய சுபுத்த ஜாகரிதாவஸ்தாயை, கவனெ பிருஞ்சுதத்தனெனும பெயர, ரூத்தியஜாதி, பாலிய யவனாவஸ்தாவிலுபி யவஸ்ரை அனெனவன பிரபஞ்சிடமைபால பிரியினுயும குளிரினும பீடி கபடி, கனதுபிதாவா டனெ ராரன நமஷ்யரெ அழுது கொண்டிருக அநுபவிதினெல்லை. ஆயிறுகாலிகாலத்தின வியாவகாரிக திருஷ்டாதிருசியபதார்த்தாகுரஞ்சுதாவ ரூத்தினால ஆவரண ரூபதத்தினை, ஜாகரிதாலத்தில யும அறிந்தின ஆவரணமுண்டாதல வேணுமெம. ஸெனெறு யாரு அவரணரூபதா செய்வதாக காணபடுகிறதில்லை. ஆதலால பொய்யான காலத்தில நிர்த்திரையெ ஆவரணம செயின்றது. சொப்பனத்தின பகாத்த வடிவ பரிணாமும நித்திரையினுதியாகின்றது. இவ்வாறால ஆவரண விசேஷ்ய தத்தி விசிஷ்டய நித்திரையாம ஆதலால அஞ்ஞான லக்ஷணம நித்திரையிலிருந்தலால அஞ்ஞானரின அவஸ்தாவிசேஷ்ய நித்திரையாம. ஆனால் அவஸ்தாஞ்ஞானம ரூபியாம. எனெனின மூலாஞ்ஞானமும ஆசரய விஷய விரிஷ்டமாயர பொருப உபாதி அவசரினன சேதனதை அவஸ்தாயை பிரகிஞ்சுது. அதினை அவஸ்தாஞ்ஞான மெனபும, தூலாத்தான மெனபும படுவர். இவ்வாறால ஆகாயுக வடிவ விரிஷ்டமாயிருந்தலின அவஸ்தாஞ்ஞானம ஸாதியாம. அதன உபாதியில நிமித்தாகாரணம ஜாகரிதா போகத்திறகு ஏத்துவன காமகலனின உபாயமாம. மூலாஞ்ஞானத்தின ஆகர விசேஷமாகவெ யிருத்தலின மூலாஞ்ஞானம உபாதான காரணமாம. நித்திரை வடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினால ஆவரிக்கபட்ட வியாவகாரிக திருஷ்டாவினிடதுப பிராதிபாவிக திருஷ்டா அதிசயஸ்தமாம. அதத நித்திரையினால ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக திருசியதத்தில பிராதிபாவிக திருசியம அதிசயஸ்தமாம். ஆதலால பிராதிபாவிக திருஷ்டாவின அதிஷ்டானம வியாவகாரிக திருஷ்டாவாம. பிராதிபாவிக திருசியத்தின அதிஷ்டானம வியாவகாரிக திருசியமாம. காமம போகத்திற கெதிராமுகமா

யின் அப்போது ஜாக்கிரமுண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் பிரஹ்ம ஞான மின்றிய புருஷர்களுக்கும வியாவகாரிக திருஷ்டா திருஷியங்களின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம. அதனால் அவல்தாஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்திவாயிலாகப் பிராதிபாவிக திருஷ்டா திருஷியங்களின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக திருஷ்டாவின் ஞானத்தினால பிராதிபாவிக திருஷ்டாவின் நிவிருத்தியும் வியாவகாரிக திருஷியத்தின் ஞானத்தினால் பிராதிபாவிக திருஷியத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன.

உகூகூ. முற்கூறிய பகூஷத்திற் சங்கை.

இப்பகூஷத்தில் இது சங்கையாம:—முறகூறியபடி ஜாக்கிர திருஷ்டாவுக்கும சொப்பன திருஷ்டாவுக்கும பேதமுண்டி. அஞ்ஞ்ய திருஷ்டாவினது அநுபவிக்கபபட்டதின ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகுமாயின், தேவதத்தனது அநுபவிகபப்பட்டதின் ஸ்மிருதி யஞ்ஞதத்தனுக் குண்டாதல் வேண்டும. ஆதலால் சொப்பனத்தின் அநுபவிகபப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரகாலத்தி லுண்டாகின்றது. திருஷ்டாவின பேதம அங்கீகரிக்கின் ஸ்மிருதி சம்பவியாது.

உசo. மூற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம:—அஞ்ஞியனது அநுபவிக்கபபட்டதின ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகாதாயினும, தன்னுல் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி தனக்குண்டாகும். அங்ஙனமே தனது தாதாதமிய முடையவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியும் தனக்குண்டாம. ஆதலால் தேவதத்த யஞ்ஞதத்தாகளுக்குப் பரஸ்பரம தாதாதமியமிலலை. ஜாக்கிரதின் திருஷ்டாவில் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கு அதியஸ்தத்தன்மை யிருத்தலால், அவனிடத்து அவனது தாதாத்மிய முண்டி. அதியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய முணடாகின்றது. இவ்வாற்றல் ஜாக்கிர திருஷ்டாவின் தாதாதமிய முடையவன் சொபபன திருஷ்டாவாம். அவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின ஸ்மிருதி ஜாக்கிர திருஷ்டாவிற் குண்டாகினறது. யஞ்ஞதத்தனிடத்துத தேவதத்தனது தாதான்மிய மின்மையால தேவதத்தனது அநுபவிகபப்பட்டதின் ஸ்மிருதியினது அடைவு யஞ்ஞதத்தனுகிலலை. இவ்வாற்றல் சொப்பனத்தியாசத்தின் உபாதானம நீத்திரைவடிவ அவஸ்தாஞ் ஞானமாம.

சொப்பனத்தின் பிராதிபாவிக ஜீவனுக்கும் ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமாதல்.

சொப்பனகாலத்தில் திருஷ்டமாதாதிரதாதின் அஞ்ஞானத்தால் உற்பததி அங்கீகரிதது, வியாவகாரிக ஜாக்கிரகாலத்தின் ஜீவனீன் திருஷ்டாவாகக் கொள்ளின சமபவியாது. ஏனெனின், வியாவகாரிக ஜீவனது சொரூபம் நிதகிரைவடிவ அஞ்ஞானத்தால் ஆவரிக்கப்பட்டிருகின்றது. அஞ்ஞானதினுல அவரிக்சுப்பட ஜீவனது சம்பநதததினுல விஷயததின் அபரோகஷமுண்டாகின்றது. இதனுல சொபபனப் பிரபஞசததின அபரோகஷ ஞானததின் அசம்பவமுண்டாகுமு. ஆதலால் திருஷ்டாதாவும வியாவகாரிக ஜீவனிடத்து அதகியஸதமாம். அது அவரிக்கப்படாததாம். அதன் சமபகதத்தினுல் பிராதிபாவிகத திருஷ்டாதாவின் அபரோகஷஞானம சமபவிகினறது. இவ்வாறுல பாரமாத்திக வியாவகாரிக பிராதிபாவிக பேதகதால ழவகைச்சீவவாதிகளாகிய நூலாசிரியா சொப்பனத்திறகு அதிஷ்டானம வியாவகாரிக ஜீவனும ஜகத்தும் என்று கூறியிருகின்றனா.

உசஉ. முற்கூறிய பகஷத்தின் பொருத்தமின்மை யோடு சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை.

ஆனுல் இம்மதம பொருத்தமில்லாததாம.ஏனெனின் வியாவகாரிகத் திருஷ்டாவும திருஷ்டாதாவைப்போல அகாதமாவாக இருத்தலின ஜடமாம். ஆனுல்சத்தால்பூரத்தியைத தருதல் வடிவ அதிஷ்டானதததன்மை வியாவகாரிகத் திருஷ்டா திருஷ்டாதாவங்களில சமபவியாது. ஆஞல சேதனத்திற்குச சொப்பனப் பிரபஞசதத்தின அதிஷ்டானதததன்மை கூறுதல் உசிதமாம. இதஞ்றறின் இரஜ்ஜு சுத்திகள் சூப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானமாமென்னும வசனதததிற்கு இரஜ்ஜு அவசசின்னசேதன அதிஷ்டானத்தில் தாற்பரியம கூறப்படடிருக்கின்றது. அநேக நூலகளிலும சேதனமே சொப்பனப் பிரபஞசதத்திற்கு அதிஷ்டானமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னசேதனம சொப்பனதத்திற்கு அதிஷ்டானமாம. இவ்விரண்டு மதங்களும் கலமுடையனவாம்.

உசகூ. அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச்
சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு,
மூலாஞ்ஞானம் அதற்கு உபாதானமாதலும்,
ஜாக்கிரத்தின் ஞானத்தால் அதன் நிவிருத்தியும்.

அவறறில அகங்காராவச்சினன சேதனதறறை சொபபனத தின் அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளின், மூலாஞ்ஞானதறகால அதன ஆவரணம சமபவியாது. அதலால அகங்காராவசசின்னத்தை ஆசராதிகரும அவறகாஞ்ஞானமே சொப்பனதறின உபாதான மெனச சமபவிக்கினறது. ஜாகரிதறறின போதஞ்சால பிரமம ஞானமினறி அதன நிவிருதறியும சமபவிகின்றது.

உசசு. அகங்கார அநவச்சின்னசேதனத்தைச்
சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு
மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அதன் உபாதானத்தன்மையும்,
உபாதானத்தில் விலயவழிமான
அதன் நிவிருத்தியும்.

அவிதறையில பிரதிபிமபாசசேதனம அலலது பிமபவடிவ ராசி வரசேதனம அகங்கார அநவசசின்ன சேதனமாம். அதறகதிஷ டானதறன்மையிலோ அதறன ஆசரயதி (மறை)கரும மூலாஞ்ஞா னமே சொப்பனதறின உபாதானமாகக கொளளவேண்டியதற கின்றது. ஜாக்கிரதறின போதஞ்சினால அதன பாதவடிவ நிவிரு த்தி உண்டாகிறதிலலை. ஆனால உபாதானதறில விலயவடிவ சொப்பனத்தின நிவிருதறி ஜாகரிதறறில உணடாகின்றது.

உசஎ. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தினையே
அதிஷ்டானமெனக்கொண்டு விரோதிஞ்ஞானத்தி
னால் அஞ்ஞானத்தின் விஷேப வநுவானசத்தி
ஒன்றனது நாசத்தின் அங்கீகாரம்.

அலலது பிரதிபிம்பாத்மிய நிரூபணதறில முறகூறியபடி ஜாக்கிரபோதம விரோதிஞானமா யிருதறலின சொபபனதறியா சத்தின நிவிருதறிபைக கூறுவாம. ஆனால விரோதிஞானத்தினால ஆவரண வதுவாகிய அஞ்ஞான அமசதறின நிவிருத்தி உண்டா கிறதில்லை; விகேஷப வதுவாகிய அமசதறின நிவிருதறி உண்டா

கின்றது. விசேஷ ஞானத்தினால் சகல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யைக் கூறின், தண்டப்பிரமத்தினால் சாப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி லாதலத்தில் உபாதான வஸ்துவின்மையால் தண்டப்பிரமத்தின் அசம் பவமே உண்டாகும். விசேஷ ஞானமுமுமயாவும் நிவிருத்தியாயின், தண்டமும் விசேஷபலமாம்; அதனை உபலம்பம் உண்டாகலா காது. ஆதலால் இவைபற்றி அங்கீகரித்தல் உசிதமன்ம:—ஒரு அஞ் ஞானத்தில் அநந்த விசேஷபங்களுக்கு ஏதுவாகிய அநந்த சக்தி களிருக்கின்றன. விசேஷ ஞானத்தினால் ஒரு விசேஷபத்திற் கேதுவான சக்தியின் நாச முண்டாகின்றது. வேறு விசேஷபத்திற் கேதுவாகிய சக்தி இருக்கின்றது. அதலால் காலாந்தரத்தில் அதே அதிஷ்டானத்தில் மீண்டும் அநர்த்தம் முண்டாகின்றது. இதனால் முன் அநேகசொப்பனத்திலொரு ஜாக்கிரதோபாதானத்தினால் பாதமுண்டா கியும், அகாமி (இனிவருஞ) சொப்பனவிஷய விசேஷபாதானத்திற் கேது வாகிய சக்தி அவிசேஷமாயிருக்கலால், வேறினத்தில் சொப்ப னோபாதான முண்டாகின்றது. அதலால் அநர்த்த அநவசரின்ன சேதனத்திலுரு சொப்பனத்தின் அநிஷ்டவானத்தன்மையும் சமட விக்கின்றது.

உசூ. முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானவஸ்துத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத் திருக்கும் சேதனத்திற்கே அதிஷ்டானத்தன்மை சம்பவித்தல்.

ஆதலால் முற்கூறிய சேதனத்திலுரு சொப்பனத்தின் அதிஷ் டானத்தன்மை வாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனமே அதிஷ்டானமாகச் சமபலிக்கின்றது. பாகியசேதனத்திரு பதத்தை அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், கட முதலியவற்றினைப் போல ஒவ்வொரு சொப்பனத்தின் பிரதிநி லெல்லாருக்கும் உண் டாதலினாலுமிம். கடமுதலியவற்றின் அபேரகத்தைபோலுமிம் சாப்பப்ப ரஜ்ஜுமுதலியவற்றின் அபேரகத்தைபோலுமிம் எங்ங னமும் இதரிய வியாபாரத்தின் அபேகைக்கு நிருகின்றதிலை, அங்ங னமே சொப்பனத்தின அபேரகத்தைபோலுமிம் இதரிய வியா பாரத்தின அபேகையுமிம் வேண்டும். சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக் கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின அதிஷ்டானத்தை அங்கீகரிக் கின், பிரமாத்தாவொடுமபரியாயிருக்கலின் சுகமுதலியவற்றினைப்

போல இதரிய வியாபாரமின்றியே அபரோக்ஷத்தன்மை சம்ப விக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அகங்காராவச்சின்ன அல்லது அகங் கார அநவச்சின்ன சேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் பிரமாண முடையனவாம.

உசள. சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையின் யோக்கியதை.

அகங்கார அநவச்சின்னத்தைக் கூறின் அதனிடத்தும் இர ண்டு பேதமுண்டு. அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் அல் லது அவித்தையிற பிம்ப ஈசுவரசேதனம என்னும் இரண்டும் அக ங்கார அநவச்சினனமாம். இரண்டும வியாபகமாயிருத்தலின் சரீர த்தின் உள்ளிருப்பனவாம. எனினின் சேதனத்தில பிம்பப பிரதி பிம்பபேதம சுவபாவிகமாயின், விருத்ததாசிரயத்தன்மை உள் ளிருபபதாகியஒருசேதனத்தில் சமபவியாது. அநதப்பிம்பப் பிரதி பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவர ஜீவத்தன்மைகள் உபாதியானுகியன வாம. ஒரேசேதனத்தில அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகள் கறபிதமாம. ஆதலால் சரீரத்திருகும ஒரு சேதனத்திலேயே இருவகை வியவகாரம உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே உள்ளிடத்திருக்கும சேதனத்திலேயே சொபபனத் தியாசத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையினது அவசசேதகமாக அந தக்கரணத்தை அங்கீகரிக்கின், அகங்காரவசசின்னத்திறகு அதி ஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அநதச சேதனத்திலேயே சொப்பனத்தினது அதிஷ்டானத தன்மையின் அவசசேதகம அநதக்கரணமெனக் கொள்ளாவிடின, அகங்கார அநவச்சின்னத் திறகு அதிஷ்டானத்தனமை சித்திக்கின்றது. ஒரேசேவத்தனிட த்துப் புத்திரதிருஷ்டியினுல் சொல்லக்கருதின் பிதாவென்பா. சேவத்தனது ஜனகன்திருஷ்டியாற் சொல்லகருதின புதிர னென்பர்.கருதினபேதத்தால் ஒரு சேவத்தனிடத்தில் பிதாத தன்மை புதிரத்தன்மை வடிவ விருத்தாமங்களின வியவகாரத் தைப்போல, சரீரத்துளிருக்கும ஒருசேதனத்தில அவசசின்ன த்தன்மை அநவச்சின்னத்தன்மை பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத தன்மை வடிவ விருத்தாமங்களின வியவகாரம் சம்பவியாமை யில்லை. இவ்வாறால அவித்தையிற பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத

திலேனும பிமபவடிவ ஈசவரசேதனத்திலேனும சொப்பனதனின் அதிஷ்டானத்தனமையை அங்கீகரித்தது, அகங்கார அநவச்சின்னத்தில் சொப்பனத்தியாரம் அங்கீகரிக்கினும, சரீரதேசத்திருக்கும் ஆகாரசேதனமாகிய இடதிலேயே சொபபனதனின அதிஷ்டானததன்மை உசிதமாம.

உசஅ. வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான நேசத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலில் கௌடபாதர் பாஷிய காரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுளதாதல்.

வெளியும உள்ளும் சாதாரணமான தேசததிருபபதில் சொப்பனததின அதிஷ்டானததன்மையைக் கூறின், கௌடபாதாசாரியர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனததிற்கு விரோதமுண்டாகும். ஏனெனின் மாண்டூகியகாரிகையின வைதாதியப பிரகரணத்தில கௌடபாதாசாரியா இது கூறியிருகினறனர:— சொப்பனததின் யாணை மலை முதலியவற்றின் உற்பததிக்குரிய தேசகாலங்களில்லாதிருதலின சொபபனததின பதாரததம மித்தையாம். இவ்வாறு கௌடபாதாசாரியரது வாக்கியத்தின் வியாக்கியானத்தில பாஷியகாரா முதலியோா இது கூறியிருகின்றனர. கூணம் கடிகை முதலியகாலததிலும சூகூமம் நாடியாகிய தேசத்திலும வியாவகாரிக யாணை முதலியவறறின் உறபததி சம்பவியாது. ஆதலால் சொப்பனபதாரததம மிததையாம. இவ்வர்தமுல் சரீரத்தின் உளளிடத்தில சொபபனதனின உறபததி சொல்லபபட டிருக்கின்றது. சாதாரண சேதனததில அதிஷடானத்தனமையை அங்கீகரிக்கின் சூகூமதேசத்தில உற்பததி கூறுதல அசங்கதமாகும. ஆதலால சரீரத்தின் உள்ளிடததிருக்கும அகங்கார அநவசசினன சேதனத்தில் சொப்பனதியாச் சிருக்கின்றது.

உசகூ. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தையில் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையின் சம்பவம்.

அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம அவிதையாப பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம. மதபேதததால் இரண்டற்கும

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை யிருக்கின்றது. அங்ஙன மாயினும அவிததையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதி ஷ்டானத்தன்மையைக கூறுதலில நலமுடையதாம. எனெனின் அபரோகஷ அதிஷடானதநில அபரோகஷ அதநியாச முண்டாகின் றது. கதப் பிரஹ்மத்நினபோல ஈசுவர சேதனத்தின் ஞானம் கேவலம சாவநிவகதிநலஉணடாகின்றது. ஈசுவரசேதனத்தைச் சொப்பனநதியாசதநின அதிஷடானமெனக் கொள்ளின,சாலதிர வடிவப்பிரமாணமின்மையால் அதிஷடானதநின் அபரோகஷத்தன் மையின்றி, அநதியாசமநினது அபரோகஷத்தன்மையின் அசமபவ முண்டாகும. அவிததையில பிரதிபிமப ஜீவசேதனமாகிய அகங்கா ரவசகிலனமோ அகமெனறம வடிவ விருதிகருக கோசரமாகின் றது. அகங்கார அவசகினன அவிதகையில பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவ சேதனமும அகமெனறம்வடிவ விருதிகருகுகோசரமோ அன்று. ஆனல ஜீவசேதனம் அவிக்கபபடடதனறு. ஆதலால் தானே அப ரோகஷமாதலில் அபரோகஷ அதநியாசம சமபவிகின்றது.

உரு. முற்கூறியபகஷத்தில் சம்கேஷபசாரீரகத்திற் கூறிய அந்நியாசத்தின் அபரோகஷத்தன்மையின் பொருட்டு அதிஷ்டானத்தின் மூவித அபரோகஷத்தன்மை.

சமகேஷபசாரீரகநதில அநதியாசதநின் அபரோகஷத்தன் மையின் பெருடடு, அதிஷ டானத்தின் அபரோகஷத்தன்மை மூன்றுவித மாகச செலலப்பட டிருகின்றது. சாபபம இரஜக முதலியவற றின் அபரோகஷதன்மையின் உபயோகியான இரஜஜுசுதகமுத லியவறறின அபரோகஷதன்மை இதகியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆகாயதநில் கருமை முதலிய அதநியாசதநின் அபரோகஷத்தன் மையின உபயோகியாை ஆகாயதநின அபரோகஷத்தன்மை மன கினை லுண்டாகினறது. சொப்பனதநின் அபரோகஷதன்மையின் உபயோகியான அதிஷடானதநின அபரோகஷத்தனமை சுபாவ சித்தமாம. இவ்வாறுல சமகேஷப சாரீரகதில் சாவஞ்ஞாத்ம முனியானவர் தானே அபரோகஷமாதலில் சொப்பனத்தியாசதனதைக் கூறியிருக்கின்றனர. ஆகலால ஜீவசேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம.

சமாதான பூர்வகமான ஜீவசேதன வடிவ அதிஷ்டானத்தில் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் சொப்பனத்தில் பிரகாசம்.

ஜீவசேதனத்திற்கு ஆவிக்கப்பட்டகாயிருக்கலின் தானுகப் பிரகாசிக்கும சுபாவத்தை அங்கரிக்கின, அவித்தகை வியாபகமா யிருத்தலின் அதனிடத்தப பிரதிபிம்ப வடிவ ஜீவசேதனமும வியாபகமாம. அதற்குக கடமுதலியவறறிறகு பபதிபாதமம சமப ந்தமிருகின்றது. ஆகலால நேதந்திர முதலியவறறுற றிருவறிய விருத்தியின அபேகையினறியே கடமுதலியவறறின அபரோகூ த்தனமை யுண்டாதல் வேணடிய. ஜீவசேதனத்திறகு சமபாதமும டையதின் அபரோகூத்தனமையிலும விருத்தியின அபேகைகூ பை அங்கரிக்கின், தானின அபரோகமாகும ஜீவசேதனத்தி னால் சொப்பனதாதியாசத்தின அபரோகூத்தனமையைக கூறியது அசங்கதமாகும. அங்ஙனமாயினும சொபபனதாதியாசத்திறகு ஜீவ சேதனம் அதிஷ்டானமாம. கடமுதலியவறறிறகு அதிஷ்டானம ஜீவசேதனமன்று; ஆனால பிரமமசேதனமாம. ஆகலால சொப் பன பதாரத்தங்களுக்கோ தம அதிஷ்டானமாகிய ஜீவசேதத தில் தாதாதமிய சமபாதமிருகின்றது. கடமுதலியவறறின் அதிஷ் டானம பிரமமசேதனமாயிருத்தலின், அவறறின தாதான்மிய சம்பாதம பிரமமசேதனதோ டிருகின்றது; ஜீவசேதனதோ டில்லை. நேதந்திர முதலியவறறுற றிருவறிய விருத்தியாயிலாக ஜீவ சேதனதிறகுக கடமுதலியவறறோடு சமபாதமுண்டாகின்றது. விருத்திக்கு முந்தியகாலததில உள்ள கடாதிகளின் சம்பாதம் யாதோ, அது அபரோகூத்தன்மையினைச சமபாதிபபதன்று. ஆதலால் கடமுதலியவறறோடு ஜீவசேதனதின் விலக்ஷண சமப ந்தத்திற சேதுவாகிய விருத்தியின் அபேகையினுல் அபரோகூ த்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனதாதியாசதில அதிஷ்டான த்தன்மையுடைய சமபாதததால ஜீவசேதனத்தினது என்னும் சம்பந்தமுள்ளனவாகிய பதாரத்தங்களின் பிரகாசம் விருத்தியின் றியே உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரகாசாதம ஸ்ரீசரணரென்னும் ஆசாரியா கூறியிருக்கின்றனர். மதசேதத்தால் விருத்தியின பிர யோஜனத்தை மேற்கூறுவாம. இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதி பிம்ப ஜீவசேதனம் சொப்பனத்திறகு அதிஷ்டானமாம. அதனது

சொரூபப் பிரகாசத்தினுல் சொப்பனத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது.

உஉஉ. அத்வைத தீபிகையில் நிருசிம்ஹாசிரம ஆசாரியர் கூறிய ஆகாசகோசர சாகூஷ விருத்தியை நிரூபித்தலோடு சம்க்ஷேப சாரீரகத்திற்கூறிய ஆகாசகோசர மானசவிருத்தியின் அபிப்பிராயம்.

ஆனல் இப்பிரகரணத்தில் ஆகாசகோசர மானசவிருத்தி சொல்லப்பட்டது.ஆண்டிருசிம்ஹாசிரமாசாரியர்அத்வைததீபிகையில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உருவமின்றிய ஆகாசகோசர சாகூஷவிருத்தி சமபவியாதாயினும, ஆகாயத்திற் பரவிய பிரகாசவடிவ முடையதாயிருத்தலின், பிரகாசவடிவ சாகூஷவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆலோகாவசரின்ன சேதனத்திற்கு எங்ஙனம் விருத்தி வாயிலாகப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஆலோகதேசத்திருக்கும் ஆகாசாவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றல் ஆலோகவடிவ சாகூஷவிருத்திக்கு விஷயமாயிருத்தலின், ஆகாயத்தின் அபரோகூத்தன்மையும் நேதரிர ஜந்யமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் மானஸ அபரோகூத்தன்மை சொல்லப்படடிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—ஆகாயமோ உருவமின்றியதாம. ஆதலால் ஆகாயவடிவ விருத்தியோ சமபவியாது. அந்தியவடிவ விருத்தியினுல சமானதேசத்திருக்கும் அந்தியத்தின் பிரத்தியகூ மங்கீகரிக்கின, கடத்தின் உருவ வடிவ விருத்தியினுல் கடத்தின் நெடுமை குறுமைப் பரிமாணங்களின் பிரத்தியகூ முண்டாதல் வேண்டும. ஆலோக வடிவ விருத்தியினுல் ஆலோக தேசத்திருக்கும் வாயுவின் சாகூஷப் பிரத்தியகூமுமுண்டாதல் வேணடும. ஆதலால் ஆலோகவடிவ சாகூஷவிருத்தியினுல ஆகாயதத்தின் அபரோகூததன்மை சம்பவியாமையால் மானஸ அபரோகூததன்மையே சமபவிக்கின்றது.

அங்கீகரித்தலோடு அத்வைததீபிகையிற் கூறிய தன்மை நலமுடையதெனல்.

சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின் அத்வைததீபிகையின்படி அந்நிய வடிவ விருத்தியினுல் அந்நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதன் அங்கீகாரம் தோஷமாம். அங்ஙனமாயினும், பிரயோஜன வலியால் சிலவிடத்து அந்நியாகார விருத்தியினுல் அந்நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், மூற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமுண்டாகின்றது. சம்கேபசாரீரகத்தின்படி பாகிய பதார்த்தத்தில் அநதக்கரண கோசரத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதனை அங்கீகரித்தல் தோஷமாம. பிரயோஜன வலியால் அந்நியாகார நேத்திரத்தினது விருத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரண விருத்தியின் கோசரத்தன்மை பாகியபதார்த்தங்களில் அங்கீகரிக்கின், கேவல அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகியபதார்த்தத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையில்லை யென்னும் நியமத்தின் பங்கவடிவ தோஷமில்லை. இவ்வாற்றல் இருவகை எழுதலும் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் அத்வைததீபிகையின் கிரமமே நலமுடையதாம். ஏனெனின் ஆலோகவடிவ விருத்திக்கு சகாரித்தன்மை வடிவ காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தது, அநதக்கரணத்தில் பாகியபதார்த்த கோசர சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணதன்மை அதிகமாயங்கீகரிக்கவேண்டியதாகின்றது. அத்வைததீபிகையின்படி அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகிய சாக்ஷாத்காரத்தின் கர்ணதன்மை அங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. ஆதலால இலாகவமாம். நேத்திரத்திறகுச் சகாரித்தன்மை அங்கீகரியாது கேவல அநதக்கரணத்தினை ஆகாயப் பிரதியக்ஷத்திற் கேதுவாகக் கொள்ளின், மூடிய கண்களுக்கும ஆகாயததில் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும. அநதக்கரணத்திற்கு ஞானததின் உபாதானத்தன்மை யிருத்தலால் காரணத்தன்மை கூறுதல் முற்றும அயுக்தமாம். ஆதலால் சமகேபசாரீரகத்தில் ஆகாயததின் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு மானஸததன்மையைக் கூறுதல் பிரொளடிவாதமாம். இவ்வாற்றல் அததியாசததின் அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷததன்மை இந்திரியத்தினுல் அல்லது சொரூபப்பிரகாசதத்தினுல்உண்டாகின்றதென்றிவ்வளவே கூறுதல் உசிதமாம். இவ்வாற்றல் மதபேதத்தினுல் சொப்பனத்

தின் உபாதானம் அவஸ்தாஞ்ஞானம் அல்லது மூலாஞ்ஞான மாம்.

உரிச. இரஜ்ஜு சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு எல்லா மதங்களிலும் தூலாஞ்ஞானமே உபாதானமாதல்.

இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றிற்கோ சகலமதங்களிலும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே உபாதானகாரணமாம். இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தினுல் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகச் சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுறை யுபயோகப்பட்ட இரஜ்ஜுவில் காலாந்தரத்தில் உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்பப்பிரமம் உண்டாகலாகாது என்னும் சங்கைக்குச் சமாதானத்தை விருத்தியின் பிரயோஜன நிரூபணத்திற் கூறுவாம்.

உரிகி. சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவின் சுயம்பிரகாசத்தன்மையில் பிரமாண வடிவமாயுள்ள பிரகதாரணிய சுருதியின் அபிப்பிராயம்.

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானதத்திற்குத்தானே அபரோக்ஷமாதற்றன்மையினுல் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சுயஞ்சோதிப் பிராஹ்மண வாகியத்திலும் "கூத்ராயம் வாஸ்ரூஷ்ஷயம் ஜ்யோதிஸ்ஸுவதி இங்கு இப புருஷன் சுயஞ்சோதியாகின்றான்" என்பதாகச் சொப்பனத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்றவஸ்தைகளிலும் ஆதமா சுயமபிரகாசமாயிருக்கினும், தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றியதாய் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது யாதோ அதனைச் சுயம்பிரகாசமென்பர். ஜாக்கிராவஸ்தையில் சூரியன் முதலியவற்றையும் நேத்திர முதலியவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பதாய், அநபேக்ஷப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றியதன்மை அவ்வாத்மாவினிடத்து நிச்சயிக்கப்படுகிறதில்லை. ஸ்தூல தரிசிக்குச் சமூத்தியில் ஒரு ஞானமும் தோற்றுகிறதில்லை. இதனுற்றான் சுழுத்தியில் ஞான சாமாகியத்தின் அபாவத்தை நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆத

லால் ஆத்மப்பிரகாசத்தின் நிசசயம் சுழுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தினுல் சுருதியானது சொப்பனவஸ்தையில் ஆத்மாவைச சுவயமபிரகாசமென்று கூறியிருக்கின்றது.

உடுசூ. சொப்பனத்தில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் ஞானசாதனமாகாமையைக்கூறி, தானே அபரோகூமாம் ஆத்மாவினுல் சொப்பனத்தின் அபரோகூத்தன்மையைக் கூறுதல்.

சொப்பனவஸ்தையிலும நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களின் சஞசாரமுண்டாயின், சொப்பனத்திலும ஆதமாவுக்கு வேறு பிரகாசத்தை அபேகூியாமையின்மையால் சுயமபிரகாசத தன்மையின் நிசசயம கூடாததாகும. இவ்வாறுல்இந்திரிய வியாபாரமின்றிச் சொபபனத்தில் ஆதமப்பிரகாசம் இருக்கின்றது. சொப்பனத்தில் கையில் தண்டத்தைக் கொண்டு ஓடை எருமை முதலியவற்றினை அடிக்கின்றவனுப் நேத்திரத்தினுல் மா முதலியவற்றினைப் பாரதுக்கொண்டு திரிகிறான. கை கண்கால் முதலியவற்றின் கோளகங்கள் அசைவின்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் சொப்பனத்தில வியாவகாரிக இந்திரியங்களின் வியாபாரமில்லை. பிராதிபாவிக இந்திரியத்தின் அங்கீகாரமில்லை. சொப்பனத்தில் பிராதிபாவிக இந்திரியம உளதாயின், சொப்பனத்தில் வேறு பிரகாசமின்மையால் சுவயமபிரகாசத்தன்மை சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதறகுப் பாதமுண்டாகும. விசாரசாகரத்தில் சொப்பனத்தில் இந்திரியத்தைப்பிராதிபாவிகமென்றுகூறியிருக்கின்றோம. ஆனு பிடெலிடவாதமாம. சொப்பனத்தில் பிராதிபாவிக இந்திரியத்தை அங்கீகரித்தும் ஞானத்தின் சமகாலத்தில அவற்றின உறபத்தியுண்டாகுதலால் ஞானத்திற்குசசாதனமாகாதன்மை அவற்றிற்குச சமபவியாது. இவ்வாறுல் தனது மேன்மையைப் போதித்தறகுப் பூரவவாதியின வாதத்தையை அங்கீகரித்துச சமாதானமுளது. ஆதலால் சொபபனத்தில ஞானத்தின் சாதனம் இந்திரியமன்று. இந்திரிய வியாபாரமினறிக் கேவல அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானசாதனத்தன்மையின்மையாலும, தத்துவதீபிகையின் மதத்தால் அந்தக்கரணத்திற்குச சொப்பனத்தில் யாதொன முதலிய வடிவ பரிணமமுண்டாகுதலால ஞான கருமத்திற்கு ஞான சாத

னத்தன்மை சம்பவியாமையாலும் அந்தக்கரண வியாபாரமின்றி ஆத்மப்பிரகாச மிருக்கின்றது. ஆதலால் சுயம் அபரோக்ஷமான ஆத்மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனாவஸ்தையில் யானை முதலியவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அதுவும் யானைமுதலியவற்றைப்போல அதிதியஸ்தமாம். ஜாக்கிரதற்கட முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்தன்மை அத்தியஸ்தமாகுதலால் பிராதிபாவிகமாம்.

உருள—உருக. திருஷ்டி சிருஷ்டி, சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.

உருள. திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதத்தில் சகல அநாத்மாக்களின் ஞாதசத்தை (சாக்ஷிபாவியத்தன்மை) யைக்கூறி திருஷ்டி சிருஷ்டி பதத்திற்கு இரண்டுபொருள் கூறுதல்.

திருஷ்டிசிருஷ்டி வாதத்திலோ எந்த அநாத்ம பதார்த்தத்திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தையில்லை. ஆனால் ஞாதசத்தையுண்டு. ஆதலால் இரஜ்ஜு சாப்பத்தைப்போலச சகல அநாதம வஸ்துக்களும் சாக்ஷிபாவியமாம். அவற்றில் இந்திரிய ஜநிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அது அதியஸ்தமாம். திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் இரண்டுபேருமுண்டு. சித்தாந்தமுக்தாவலிமுதலிய கிரந்தங்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—திருஷ்டி அதாவது ஞானசொரூபமே சிருஷ்டியாம்; ஞானத்திற்கு வேருகசசிருஷ்டியில்லை. * ஆகரநூல்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— திருஷ்டி சிருஷ்டியாவது ஞான சமயத்தில் அநாத்ம பதார்த்தத்தின் சிருஷ்டியுளது; ஞானத்திற்குமுன் அநாதம பதார்த்தம் மிருப்பதில்லை என்பதாம். ஆதலால் சகல திருஷியங்களுக்கும் ஞாதசத்தையிருக்கின்றது; அஞ்ஞாதசத்தை யில்லை. இவ்வாறு இருவகைத் திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதமுண்டு. சகல அத்வைதசாஸ்திரங்களுக்கும் இதுவே அபிப்பிராயமாம்.

---

* உபநிஷத்பாஷிய கீதாபாஷிய சூத்திரபாஷியங்களும், அவற்றின் வியாக்கியானங்களும் பிரமேயகிரந்தமென்றும், பரமஹம்ஸகண்டமும் ஸ்வமதஸ்தாபனமும் செய்யும கண்டனம், சித்சுகி, அத்வைதசித்தி, கௌடப் பிரஹ்மாநந்தீய முதலியன ஆகரகிரந்தமென்றும் சொல்லபடுகின்றன.

(வியாவகாரிக பக்ஷ) த்தைக் கூறுதல்.

சில தூலாசிரியா ஸ்தூலப்பாவையுடைய புருஷர்க்கள் அநாதி நித்தஞ சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்தை அங்கீகரித்து நிற்கின்றனர். முதலில சிருஷ்டி உண்டாகிறது. பிரத்தியகாதிநிற் பிரமாணத்தின் சமாசாதத்தினுல நிருபிடி உண்டாகின்றது. சிருஷ்டிக்குப் பின் திருஷ்டி உண்டாகின்ற தினபற்றி சிருஷ்டி திருஷ்டி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம. இங்கியபபற்றில அநாதம பதாராத்தங்களிலும அஞ்ஞாதத்தை யுணர்த். அநாதம கட முதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு சாபப முதலியவற்றின விலக்ஷண வியாவகாரிக சத்தைப்புண்டு. திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதத்தில் வருத அநாதமவஸ்துவும பிரமாணத்திற்கு விஷயமனது. ஆனல பிரஹ்மமே வேதாந்த வடிவ சப்தப்பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம. அபேதன பதார்த்தங்கள் முழுவதும சாகூபாலியமாம். அவற்றில சாகூஷத்தன மைமுதலிய உணர்ச்சி பிரமவடிவமாம. பிரமாணப் பிரமேயவிபாகமும் சொப்பனத்தைப்போல அநாதாரணமாம. சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதத்தில் அநாதாபதார்த்தமாகிய கட முதலியன பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம. அங்ஙனமே சூரிரவி திமுதலியனவும வியாவகாரிகமாம; சுத்தி ரஜத முதலியவற்றின விலக்ஷணமாம். வியாவகாரிக ரஜத முதலிய பதார்த்தங்களால கட்டக முதலிய வடிவப் பிரயோஜனகிரத்தி உண்டாகின்றது. பிராதிபாலிகத்தினுல பிரயோஜனகிரத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும அதிஷ்டான ஞானத்தினுல நிவிருத்தி இரண்டறும் சாரனமாயுண்டாகின்றது. அதனதனது விலக்ஷணத்தனமை வடிவ நிரவாரியத்தனமையும் இரண்டிடத்தும சமானமாம். அங்ஙனமே சுவ அதிகரணத்தில் மூக்காலதனைப அபாவமும இரண்டறும சமானமாம். ஆதலால் பிராதிபாலிகத்தினைபோல வியாவகாரிக பதார்த்தமும மித்தையாம். ஆகலால் சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதநிலும அவைதத்திற்கு ஆனியில்லை.

உடுகூ-உகூ. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.

உடுகூ. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மித்தியா பதார்த்தங்களின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

இபபிரசங்கத்தில் இதுகாங்கை யாம். சிருஷ்டி சிருஷ்டிவாதத்திலும், அங்ஙனமே சிருஷ்டி திருஷ்டிவாதத்திலும சகல அநாத

மாக்களுடைய மித்தையாபென்பதில் விவாதமில்லை. ஆனால் மித்தியா பதார்த்தங்களில் மித்தியாதன்மைத் தாமமிருக்கின்றது. அதில யுவைகவாதி இவ்வாசேஷபம செய்கின்றார்:—பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாதன்மைத் தாமம ரஜதியமா? அல்லது மித்தையா? சதியமெனின் சேதனத்துக்கு ரிவருன அரதாம தாமங்களுக்குச சதியத்தன்மை உண்டாகுதலால் அக்வைதத்திறகு ஹானியுண்டாகும. மித்தியாதன்மையை மித்தையெனக் கூறினும், அதவைதகிறகு ஹானியுண்டாகும். அது வருமாறு:—மித்தியா பதார்தகிறகுத தனது விரோதியாகிய பதார்தங்களின் பிரதிசேஷபத (நிரஸகரிக்குத) தன்மை யிருதலால பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாவடிவ மித்தியாதன்மையோடு அதன்சதியதன்மைக்குப் பிரதிசேஷபம் (மறுப்பு) உண்டாகாது. எனனெனில: ஒரே பிரஹ்மத்தில் சப்பிரபஞ்சதன்மை நிஷப்பிரபஞ்சதன்மைத தாமங்களிருகின்றன. மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சதன்மைத தாமத்தாடு நிஷ் பிரபஞ்சதன்மைகுப பிரதிசேஷப (விரோத) முண்டாகிறதிலலை. ஆனால் சாபிரபஞ்சதன்மை நிஷப்பிரபஞ்சதன்மையென்னும இரண்டு தாமமுடையது பிரஹ்மமாமகையிறபிரபஞ்சத்தன்மை; பாரமார்திகமாநிஷப்பிரபஞ்சதன்மையாம. அனனனமே பிரபஞ்சதறகு கற்பிதமாமித்தியாதன்மையும் பாரமார்திகமாசதியதன்மையுமாம. இவ்வாறுமல பிரபஞ்சத்தின பாரமார்திகசத்தியதன்மைத தாமத்தின் சதபாவத்தினால் அதவைதத்திறகு ஹானியுண்டாகும.

உசுo. முற்கூறிய ஆகேஷபத்திற்கு அத்வைத தீபிகையிற்கூறிய சமாதானம்.

இவ்வாசேஷபதறகு அதவைததீபிகையில் இசசமாதானம் வழுதப்பட்டிருகின்றது:—"இருகின்றது கூடம" எனபதாகக் கூட முதலியவற்றில பதார்தியதன்மை தோறறுகின்றது. அதிஷ்டானத்துள்ள சதார்தியத்தன்மையின் விளக்கமகட முதலியவற்றில் உண்டாகின்றது. அல்லது அதிஷ்டானத்திலுள்ள சதார்தியத தன்மையின் அதிரவசரீய சமபந்தம கடமுதலியவற்றில் உற்பத்தியாகின்றது. கடமுதலியவறறில சதார்தவிலகூணத்தன்மை விடவ மித்தியாதனமைத தாமம சருதி சித்தமாம. சத விலகூணத்தில மித்தியாதன்மை யிருதலால் மித்தியாத் தன்மைகுச

சந்தியசகனமைசீபாடி விதோசமுவாடி அஞ்ஞல கட முரளிப வுறமில சனத்து சந்திபசகனமைபிரசீல். அகறகு, மிகந்தியாசக னமைசீபாடி பிரதி கோஷபம உணடாகிலறத. துவைத்து வீரதிபாவை வா,மிந்திபாசதுவ காமசரிடரு ரசரிபாசனமைபை அகுவீசரிசக லினத்தி மிசரிபாவடிவ மிசரிபாசகன மமசீடாடி பிரமுரசரின சகந்திபசகனமைசகுப பிரசீரிசரிபப ரமாவிகுவிசீல், மிசரிபா வடிவ காமசரிஞ்மி கனத்துவிசீரிபரிபாசி சாப சரிபகுரா மிரி கோஷமசகக கூவின, மிசரிபாவ புவ சாபிரமுரசரிமாலைபடிரிபாடி பிரதமபசரின ஸ்ரப்பிபமுரசரி சகனமசரிபு பிரசீரிகோஷமுவாசி கல்வீவனமிம மன்ன மகூ மதிலை புசி [illegible] சரி நி மிவின னின இந்து சீபபசபம —மிபமசனை சிசரி நி சமசரி சரிபி பசமச மானசகனசநுவடை சாபியில சுமவீசரிபாகிப சாபசரிபுபா பிரசீகோஷப முவைடாகினறத நி பாணசீரசாபியின விஷயசரிசக யுவைடாசினறதீசா, அவனி அசன விசீரசரி சாபசரிபுபா பிரசி கோஷப முவைடாகிறதிலசீ பி மமசரிவ சபபிபா சரிசமவைபை வியாவசரிசரிபாப, பிரமபப சாப படா சரிபாப. அசரவ சரி பிரபஞ்சசகனமைபின சமவ சகனசரிபாடை சாபி பிரமபப னறு. அசவ சஷபிரபஞ்சசரிவ மமபகுவ சபபிரசாஞ்சரிவனவை ரபாடி பிரசீகோஷப முவைடாகிறதிலசீ, விபாவசரிசரிக பி சாபுசரி சில மிசரிபாசகனமையுப விபாவசரிசரிபாப. ஏனெனில ஆசக நர ரசதஷமினறபி சிவல [illegible] பம பிரசாஞ்சமுவ சரி ரபாசகனமைபமாக அச சவ இசனவிப விபாவசரிசரிபாப பிருசரிவின மிசரிபாசகனமைபில சாபசரிவ சரிபாடை பிரசி நுசரிபாப அசவ சரிபிசகன மசரிபு பிசரிபா சனமை சீபாடி பிரசீகோஷ முவைடாகனற நி சரிசரிபாசரி சரிவ சீபாடி சமாசகனறுவ பி சிசீரஷபாப, "நிஜஜ சமிழ்நிசனறு" சனபதாசர சுகநிஜகதினி சரிசரிபாசனமைபினி பிசரிசரி சுண டாகிய சறகு நிஜஜகதினி மி சரிபாசகனமைபாடி பிரசீகோஷ பம உணடாசலாசரி நி மிவினினி சறபிச நிஜஜகதினி மிசரிபாச சனமைசா காமமுப சறபிச, சசரிபாசன நி ஆகலால விசீரசரி காமசரின பிரசீகோஷபசரிதில பிரசீகோஷபப சாபசரின சகந்திபக சனமை அசீபூ நிசரபாடடாசன நி, அவவ வாசக சாபியின சா பம விசீரசரி பாகினறதீசா, நி ச சாபி பிரசீகோஷப சாபசரி நின சாபின சரிவகை நி மட நி சரிவினறமி. அகலால பிரணமக

தின் சுப்பிரபஞ்சத்தன்மையாடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபதத்தின் ஆபத்தியில்லை. பிரபஞ்சதத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத்தன்மையினுல சதந்திரதன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம சம்பவிக்கின்றது.

உசுக. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத் தீர்மத்தில் வேறுவகையால் துவைத வாதிக்ளின் ஆக்ஷேபம்.

துவைதவாதி வேறுவகையாக ஆக்ஷேபஞ செய்கின்றார். அது வருமாறு:—பிரபஞ்சதத்தின மித்தியாததனமைததாமத்திணி மித்தையெனக கொளளினும பிரபஞ்சதத்தின பாரமாதத்திக சதந்திரத்தனமையின பிரதிக்ஷேபம உளளாகிறதில்லை. யனைனின் சமான சதத்தையுடைய காமங்களுக்கு விரோத முண்டாகின்றது. விஷமசத்தையுடைய பதார்தங்களுக்கு விரோத முண்டாகிறதில்லை. விஷமசதத்தையுடைய பதார்தங்களுக்கு விரோத முண்டாயின, சுத்தியிற பிரதிபாவிக ரஜத சததான்மியதத்தினுல வியாவகாரிக ரஜதஸ்பதத்திறகுப் பிரதிக்ஷேபம உளளாதலவேண்டும. இவ்வாறறுல் பிரபஞ்சதத்தில வியாவகாரிக மித்தியாத தனமையினுல் பாரமார்தத்திக சதந்திரதனமையின பிரதிக்ஷேபம சமபவியாமையால பிரபஞ்சம சதந்திரமாம. இதனுல் அதவைததின் அசமபவ மிருகின்றது.

உசுஉ. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு முற்கூறிய சமாதானமே பொருத்தமாறு.

இச்சங்கைக்கும முற்கூறியதே சமாதானம். யனைனின் முற்கூறியபடி சாபாவம இரஜத முதலியவற்றின் மித்தியார்த்தன்மையினுல் அவற்றின் சதந்தியதன்மைக்குப பிரதிக்ஷேப முண்டாகலாகாது. ஆகலால் பிரமாணதத்தினுல் நிசயிகக்பட்ட தர்மத்தினுல் விரோதி தாமதின பிரதிக்ஷேபகதத்தன்மையில பிரமாணதத்தினுல நிசயிக்கப்படுதன்மைப் பிரயோஜகமுண்டி. இரஜதத்தின் மித்தியாத்தன்மை பிரமாணததால நிசயிக்கப்பட்டதாம. அதற்கு விரோதியான சதந்தியத்தனமையைப பிரதிக்ஷேப மென்பர். அங்ஙனமே பிரபஞ்சதத்தின் மித்தியாதன்மையும கருதி முதலிய பிரமாணங்களால் நிசயிக்கபபட்டதாம். அதனுல பிரபஞ்ச சதந்தியத

தன்மையின பிரதிசேஷபமுண்டாகின்றது. சுக்கியில இரஜுகதின தாகாதமியம பிரமசிக்கமப; பிரமாணஸ்தால நிசயிக்கபபட தன்று. அதனல இரஜுதி ரிபகஸ்கில பிரதிசேஷப முண்டாகிறதில்லை. மாறுகிய சுதியில இரஜுக ரிபகம பிரபமாணகதால நிசயிக்கபபட்டதாம. அதனல இரஜுக சுபாவாதிபகில பிரதிசேஷப முண்டாகின்றது. பிரபஞ்சகில மித்தியாசுவபமையின மித்தியாதுவத்தை வியாவகாரிகமாகமெடுக்கயில, அதன சுபாவியாகிய பிரபஞ்சத்தை சுதந்திரமெனக கூறுதல முடியாம விருதமாம. ஏனெனின வியாவகாரிக சுமதகின் ஆதிபாம வியாவகாரிகமெமயர்கின்றது. ஆதலால துலைதரதியின இரண்டாவது ஆகேஷபமும அரங்கதமாம.

உசுக. அத்வைத நிபிகையில் கூறிய சமாதானம் சத்தையின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவித்தலும், ஒரு சத்தையை அங்கிகரிக்கின் சம்பவியாமையும்.

இவ்வாறுல அத்வைதநிபிகையினபடி பிரதிசேஷக சுமதத்தின் சமான சதத்தை புடையது சுமியாமாயின், அதன விரோதியாகிய தாமதநிபாகுப பிரதிசேஷப முண்டாமென்னும நியமதத்தை அங்கிகரிக்கின், பிரபஞ்சதின மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தனமையினல பிரபஞ்சதினது சுதந்திரதனமையின பிரதிசேஷபம சமபவிகலாது. பிரம்மதநின சாபிரபஞ்சதனமையினல் கேவ பிரபஞ்சத தனமையின பிரதிசேஷப முண்டாகிறதில்லை. ஆனல் சதாபேத மங்கிகரிக்கின், அத்வைத நிபிகையிற கூறிய சமாதானம சமபவிகலாது. பிரம்மம வடிவ சதனதையின் விளகமே கடமுதலியவற்றி லுண்டாகினறது. வியாவகாரிக பிராதிபாவிக பதாததங்களில பின்னசதனதை யிலலெனினும இப்பசுஞ்சதில் ஒரு சத்தையை அங்கிகரிக்கின முறைகூறியசமாதான சமபவியாது.

உசுச. முற்கூறிய ஆகேஷபத்திற்கு நூலாசிரியர் நிச்சலதாசர் கூறிய சமாதானம்.

ஆனல் ஏமது பாவனையினல் இது சமாதானமாம:—பிரமாணதால நிசயிக்கபபட்ட தாபாத்திகம தனது விரோதியாகிய தாமதநிற்குப் பிரதிசேஷப மூடைடாகின்றது. இரண்டு தர்மங்க

ஞும பிரமாணத்தால் நிசசயிக்கப்பட்டன வாகு'மிடத்துப் பிறதர்ம த்திற்குப் பிரதிஷேதய முண்டாகிறதில்லே. பிரபஞ்சதத்தின் மிததியா த்தன்மை சுருதிமுதலிய பிரமாணங்களால நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். பிரபஞ்சதத்தின் சதத்தியத்தனமையில் ஒரு சுருதி வாக்கியமும பிர மாணமாவதில்லே. மாறுன சுருதிவாக்கியங்களால ரத்தியத்தன்மை யின் அபாவம நிரூபறுகின்றது. ஆதலால பிரபஞ்சதத்தின் மிததி யாதத்தன்மையினுல சதத்தியதத்தன்மையின் பாதக முண்டாகின்றது. "கட மிருக்கின்ற" தென்பதைப போல பிரதத்தியகூஷப் பிரமாணதினுல் பிரபஞ்சதத்தில சதத்தியதத்தனமை தேறறிய போதிலும், அபௌருஷேய சுருதி வசனங்களிலும புருஷப்பிரதத்தியகூஷம் வலியின் றிய தாம. ஆதலால் பிரபஞ்சதத்தின சதத்தியதத்தன்மை பிரமாண சித்த மன்று. பிரஹ்மாதத்தின சப்பிரபஞ்சதத்தனமை நிஷ்பிரபஞ்சதத்தன் மையிரண்டும் பிரமாண சித்தமாம. ஆதலால ஒரு தாமத்தினுல் மறறொன்றின் பாத முண்டாகிறதில்லே. ஆனுல நிஷ்பிரபஞ்சதத்த னமை ஞானத்தினுல் பரம புருஷார்த்தத்தின பிராபதி உணடாகி ன்றது. ஆதலால நிஷ்பிரபஞ்சத தன்மையைப் பிரதிபாதிததலில் சுருதிக்குத தாற்பரியமாம. அதவைத நிஷப்பிரபஞ்சப பிரஹ்மதத்தி னது போதத்திறகு உபயோகி, சப்பிரபஞ்சதத்தின் நிரூபணமாம. ஆதலால்சபபிரபஞ்சதத்தனமை நிரூபணதில்சுருதிக்குதாற்பரிய மின்மையால் சப்பிரபஞ்சதத்தன்மை பாரமார்தீகமனறு; கறபித மாம். ஆனுல் தோஷ முதலியவைகளின்றிய கேவல அவித்தியா ஜந்ய மாயிருதலால பிராதிபாலிகமன்று; வியாவகாரிகமாம. இவ் வாற்றுல நிஷ்பிரபஞ்சத்தனமையினுல் சப்பிரபஞ்சதத்தன்மையின் பாதம சித்திக்கின்றது. ஏனெனின சப்பிரபஞ்சத்த தனமையைக் கூறும வாக்கியத்திறகு வியாவகாரிக சப்பிரபஞ்சத தனமையில் தாற்பரியங் கூறுதலால சபபிரபஞ்சதத்தன்மையின சங்கோச முண் டாகினறது. பிரஹ்மத்தின சப்பிரபஞ்சதத்தனமை எப்போது மி ல்லே. ஆனுல வித்தைக்குமுன் அவித்தியாகாலத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால நிஷ்பிரபஞ்சத்தனமைத தாமதத்தால பாதிக்கப்படுவது பிரபஞ்சத்தன்மையாம. அதனுல் நிஷ்பிரபஞ்சதத்தனமையின் பிரதி ஷேபம சமபவிக்கிறதில்லே. ஆதலால துவைத வாதியின் ஆக்ஷே பம அசங்கதமாம்.

வேறு நூலாசிரியர் கூறிய சமாதானம்.

அன்றியும் திருஞ்ஞானசம்பந்தாசாரியருக்கந்தியமானனாகிய நூலாசிரியர் முறைகூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு இச்சமாதானங் கூறியிருக்கின்றனர்:—சுவாசிரயகோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் வந்தத் தர்மத்திற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையே, அந்த காமத்தினால் விரோதிகாமத்தின் பிரதிக்ஷேபம உண்டாகின்றது. சுவாசிரய கோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் வந்த காமத்தின் பாதம் உண்டாகின்றதோ, அதனால் சுவ விரோதிகாமத்தின பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. மித்தியாத்துவத்தின ஆச்ரயமாகிய பிரபஞ்சம் யாதோர அதனதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மஸ்வரூபத்தைக் கோசரிக்கும தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினால் பிரபஞ்சத்தினது மித்தியாத்வன்மையின பாத முண்டாகிறதில்லை. மாறுனபிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினால் பிரபஞ்சத்தில மித்தியாத்துவ பாதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால பிரபஞ்சத்தின மித்தியாத்வன்மையினால் அதற்கு விரோதியான சத்தியத்வன்மையின பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சப்பிரபஞ்சத்வமையின் ஆச்ரயம பிரஹ்மம. அதன் சாக்ஷாத்காரத்தால சபபிரபஞ்சத்வன்மையின பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால பிரஹ்மத்தின நிஷ்பிரபஞ்சத்வன்மையினால் சப்பிரபஞ்சத்வன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஸ்வரூபம: சுத்தியில் சுவதாத்மிய மிருக்கின்றது; சுறபிரத்திறும தனது அதிஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய மிருத்தலால இரஜத தாதாத்மிய மிருக்கின்றது. ஆண்டுச சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால சுத்தி தாதாத்மியத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தி தாதாத்மியத்தினால் சுவவிரோதி சுத்தி பேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜத தாதாத்மியத்தினால் சுவவிரோதி இரஜதபேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. அவ்வாறே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாவடிவ மித்தியாத்வன்மையால் சத்தியத்வன்மையின பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்வன்மையினால நிஷ்பிரபஞ்சத்வன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு துவைதவாதியின் ஆக்ஷேபத்திற்கு அத்வைத சமாதான முண்டு. அவர்கள் வசனங்களினின்றும ஜிஜ்ஞாஸுக்களைப் புறமுகமாகுதல் தகுதியாம.

உசுசூ-உளக. மதபேதத்தால் ஐந்துவகைப் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் (திரஸ்காரம்).

உசுசூ. நந்துவ சூத்திகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

பிரபஞ்சநந்தின மித்தியாத்தன்மையினால் அதன் சத்தியத் தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம உண்டாகுமென்று சொல்லப்பட் டது. ஆண்டிய சத்தியத்தன்மையின பிரதிக்ஷேபம் மதபேதத்தால் ஐந்துவகையாம். தத்துவசூத்திகாரர மதத்தில் "கடமிருக்கின்றது" எனறல முதலிய பிரதியக்ஷஞானத்தின விஷயம கடமுதலியவற் றின் அதிஷ்டானமாயிய சத்துவடிவ சேதனமாம. சத்து ரூபசேத னத்தில அந்தியைந கடமுதலியன தனது அதிஷ்டானத்திற்கு அபிந்நமாய்ப பிரமவிருத்திகரு விஷயமாகின்றன. எங்ஙனமெனில் ரஜ்ஜுமுதலியவற்றை விஷயஞ்செயவதாகிய இதுவெனும வடிவ சாக்ஷாத் விருத்தி உண்டாகினறதில்லை, இரஜ்ஜு சாபமுதலியன சாக்ஷாத் விருத்திகரு விஷயமாகாது, பிரமவிருத்திக்கு விஷய மாகினறனவோ, அங்ஙனமே நேத்திரமுதலிய பிரமாண ஜந்திய சகல ஞானங்களுக்கும் விஷயம அதிஷ்டான சத்தையாம. கடமுத லியவற்றைக கோசரிபபது பிரமாணஜந்தியவிருத்தியாகாது. எனெ னின் அஞ்ஞாதகோசரம பிரமாணமாகினறது. ஜடபதார்த்தத திற்கு அஞ்ஞானதாலாகிய ஆவரணம சம்பவியாமையின் அஞ் ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால பிரமாண கோசரத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் இரஜ்தம சாபம முதலியவற்றினைப் போல பிரமத்தின விஷயம கடாதிகளாம. அவற்றின அதிஷ் டானம சத்துவடிவமாம். அதுவே நேத்திராதிப பிரமாண ஜந்திய விருத்திகரு விஷயமாம. இவ்வாறுமுல சகல பிரமாணங்களுக்கும் விஷயம சத்ரூபசேதனமாம. சத்ரூபசேதனத்தில தாதாத்மியத் தினால் அனேக பேதவிசிஷ்ட கட முதலியவற்றின பிரதீதி பிரம வடிவமாம. ஆதலால் கட முதலியவற்றிலுள்ள சத்தை எப்பிர மாணத்திற்கும விஷயமன்று. இதனாலருன கடமுதலியவற்றின் மித்தியாத்துவத்தை அனேக கருதி ஸமிருத்திகள் அநுவாதம் செய் கின்றன. தத்துவசூத்திகாரர இவ்வாறு நேத்திர முதலிய பிர மாணத்திற்குக கோசரமாவது அதிஷ்டான சத்தை யென்று கூறியிருக்கின்றனர். கடமுதலியவற்றின சத்தை நேத்திர முத

லிய பிரமாணத்தின் கோசரமன்று. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்கும பிரதிக்ஷேபம சொலலப்பட்டிருக்கின்றது.

உசூள. பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும ஓர நூலாசிரியர இவ்வாறு கூறுகின்றனர:—"கடமிருக்கின்றது" என்பல முதலிய உணர்ச்சிகருக்கு கோசரமாவது கடமுதலியவற்றின சத்துவமாம. சுருதியுக்தி ஞானிகளது அநுபவம என்பவற்றால கடமுதலியவற்றில மித்தியாத்துவ மிருக்கின்றது. ஆன்டுபோல திகம்பரர்களது த்ருஷ்டிவஷ்டி சத்துவத்தினும மித்தியாத்தனமையோடு விரோதமிருக்கலின கடமுதலியவற்றில் ஜாதிவடிவ சத்துவமிருக்கின்றது. எங்ஙனம சகலகடங்களினும கலந்திருக்கும காரணம கடத்துவமோ, அங்ஙனமே "கடமிருக்கின்றது" "படமிருக்கின்ற" தென்ன ஒருவடிவமான உணர்ச்சிகருக்கு கோசரமாவது சகல பதார்த்தங்களிலும கலந்திருக்கும காரணமாகிய ஜாதிவடிவ சத்துவமாம. அல்லது தேசகாலங்களின சமபந்தமின்றியோ கடமுதலியவற்றின பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. தேசகாலங்களின சமபந்த விசிஷ்ட கடமுதலியவற்றின பிரதீதி உண்டாகின்றது. "நன்றாக கடமிருக்கிறது" "இப்போது கடமிருக்கிற" தென்பதாகத தேச சமபந்தத்தினையும காலசமபந்தத்தினையும கடமுதலியவற்றைக கோசரிக்கும பிரதீதி விஷயஞ செய்கின்றது. அதுதேசசமபந்த வடிவமேயல்லது காலசமபந்த வடிவமே கட முதலியவற்றின சத்துவமாம. அல்லது கடமுதலியவற்றின் சொரூபமே "கடமிருக்கின்ற" தென்னும உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகாது. கடமுதலியவற்றின வேறுகிய சத்துவத்தைக முறைகூறிய பிரதீதி விஷயஞ செய்கிறதில்லை. எனினும, நானனும சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் எதன பிரதீதி உண்டானதோ, அதன் நிஷேத்தம நா (இலலை) என்னும சொலலோடுகூடிய வாக்கியத்தினால் உண்டாகின்றது. "கடமில்லை" யென்னும வாக்கியத்தினால கடத்தினது சொரூபத்தின நிஷேத முண்டாகின்றது. இது எல்லோருக்கும சமமாதலால "கடமிருக்கின்ற" தென்னும நான்னும சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால கடத்தினது சொரூபமாத்திரத்தின் போதத்தினைப அங்கீகரித்தல உசிதமாம். இவ்வாற்றால "கடமிருக்கின்ற"தென்னும பிரதீதியின் கோசரம கடத்தின்

சொரூபமாம். ஆதலால் சொரூபத்திற்கு அதிக்கிரமித்த கடமுக லியவறறில சதுதுவதறின அபாவதறால அதன் பிரதிகேூபதறைக கூறியிருக்கின்றனர.

உகூஅ. நியாயசுதாகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிகேூபம்.

அனறியும நியாயசுதாகாரர மதறதில் அதிஷ்டானதறின் கண் ணுளள சதறதையின சமபந்தம கடமுகலியவறறில முறகூறிய பிர திகியின கோசரமாம. தறதுவசுகதிகாரர பதறதறிலி கடமுக லிய அநாதமகோசரப் பிரதிதி பிரமாணஜனியமனறு. கேவல அதி ஷ்டானச சதறதையைக கோசரிபபது பிரமாணமாம. இமமதறதில அதிஷ்டானசதறதையின சரபாவக விஷ்டகடாதிகள பிரமாணற தின விஷயமாம. இதறதுணர் பேதமுளது. இவவாறமுல கடமுக லியவறறில அதிஷ்டான சதறதையின சமபநதமிருதலின, கட முதலியவறறில சதறதவம தோறறுகின்றது. கடமுதலியவறறின சத்துவதறின அபாவதறால அதன பிரதிகேூபம சொலலபபடி கின்றது. அதிஷ்டானசதறதையின பிரதிதி கடமுதலியவறறில அங கீகரிகபபடின, அநத பொயகதையினறியில அஙகீகார முணடாகின்றது. ஆதலால அதிஷ்டான சரதறதையின அதிவசதீயசபப சதறதம கடமுக லியவறறிறகும உளளசதியினறது எனபது கூடறதில உதிதமாம.

உகூக. வேறு யுதியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிகேூபம்.

அனறியும யு அதிரிபா இவவாறு சதறதவதின பிரதிகேூப பதறதறைக கூறுகின்றனர். பரதியில இது சொலலபபடிருகின றது:— "வாணாவெஷகரு தெஷாவிஷேஷதரு-பிரணன் சதறதியமாம. அவறறறி றுவ இது சதறதியமாம" எனபதாம. பிர ணன எனனும சொலறறுறபொறுள இரணியகபபம; இரணி யகாப்பம சதியமாம; அதனறுபரிதுப பரமாதமா மேலான சதறதியமாம எனபது சுருதியின அரதம. 'வஷதுவஷு வஷது-சதறதியதறறு சதறதியம" எனபதாக வேறு சுருதி யிருகின றது. அநாதம சதியதறதனமையே அதம சதறதியதறன்மை மே லானதாம எனபது சுருதியின அரதம. எஙஙனம அநதியராஜனி அபிஷகிதது மேலான ராஜனி இராஜ இராஜனென்று சொலலுகி

ன்றனரோ, அங்ஙனமே மேலான சதஸ்பதத்தைச் சத்தியத்தின் சத்தியமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாறற்ருல சுருதிவாக்கியங்களில சதஸ்பதத்திற்கு உயர்வுதாழ்வு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு வேறுவித உயர்வு தாழ்வு சம்பவியாது. எப்போதும் பாதிக்கப்படுதலமையினமையும் பிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுதலமையின் மையுமாகிய வடிவமே சதஸ்பதத்தலமையில் உயர்வுதாழ்வுகளாம். அகாந்தப்தகாரதத்தங்களில ஞானத்திற்கு முற்காலத்தில பாதிக்கப்படுதலமையினமை வடிவ ரூபியதாதுவாயிருகின்றது. பரமாத்மவஸ்துவில எப்போதும் பாதிக்கப்படுதலமை யினமை வடிவ சதஸ்பதாவமிருக்கின்றது. அதனால இரண்டாகப்பிரிந்த தாழ்ந்த சதஸ்பதமாம; பரமாத்மா மேலான சதஸ்பதமாம. இவ்வாறுல இரு வகைச சதஸ்பதாவமுமருகிசாமதமாம. அவற்றில சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுதன்மையினமை வடிவ ரூபிதனமைக்கு மிதஸ்பியாதனமையோடி விரோதமில்லை. ஆனல எப்போதும் பாதிக்கப்படுதனமை யினமை வடிவ ரூபியதனமைக்கு மிதஸ்பியாதன்மையோடி விரோதமிருந்தலின, அதாருல் பிரபஞ்சாதின மிதஸ்பியாதனமையோடி பிரதிஷேப முண்டாயினறது.

உஎ0. சம்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிஷேபம்.

சமஷேப சாரீரகத்தில இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— பிரதிபாஸமூலகிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றில சதஸ்பதனமை தோன்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும, பிரம்மாதனதைப் போதிக்கும வாக்கியங்களிலேயே பிரமாணதனமை யிருக்கின்றது. அந்தமாவைக் கிரகிக்கும் பிரதிபாஸமூலகிய பிரமாணங்களாம; பிரமாணங்களன்று. ஏனெனின ஆபிபப்படாத அர்தத்தின் போதத்தை யுண்டுபண்ணுவது பிரமாணமாம. அஞ்ஞானத்தினுலகிய ஆவரணதத்திற்கு ஜடபதார்தங்களில சம்பவமின்மையால், சேதனதத்திறகு வேருகியவற்றில அஞ்ஞானத்தன்மையின அபாவதத்தால அவற்றை அழிவிக்கும பிரதிபாஸமூலகிய வற்றிறகுப் பிரமாணதனமை சம்பவியாது. இவ்வாறுள் பிரமாணபரத்தினுல் கடமுதலியவற்றில சதஸ்பதனமையின் சித்தி உண்டாகின்றது. சுருதிவடிவப் பிரமாணத்தினுல் கடமுதலியவற்றில மிதஸ்பியாதன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. மூக்கி

யப் பிரமாணத்தினுல் பிரமாணபாசத்தின் பாதவாயிலாகச் சத்திய தத்தன்மையின பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரா ஞ்சுதத்தில் அதிகபுருதம பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத் தியத்தனமையின் பிரதிக்ஷேபம ஐகுதவிதமாகச சொல்லப்பட்டி ருக்கினறது. ஆதலால் பிரபஞ்சம மித்தையாம.

உளக—உஅ. கர்மம் ஞானசாதனமாதலில் விசாரம்.

உளக மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமின்மையை அநுவதித்ததலோடு சித்தாந்தத்தின் இருவகைச் சமுச்சயத்தை நிச்சயித்தல்.

மித்தையின் நிவிருத்தியில காமத்தின் உபயோகமிலலை. ஆதலால கேவல காமத்தால அல்லது காமசமுசகித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினுல அநாதித நிவிருத்தி சமபவியாது. கேவல ஞான த்தினுல அநாதித நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும பொருள் அத வைத வாதத்தின நூலகளில் மிகப் பிரசித்தமாம். பாஷையி னும ஸிசாரராகாதத்தின் ஆறுவது தரங்கத்தில் ஸப்ஷ்டமாம்; ஆத லால் இங்கு எழுதப்படவில்லை. இநத ஸ்தானத்தில் இது சித்தா நதமாம். அநேக சுருதிஸ்மிருதிகளில் காம சமுசகித் (கலப்புள்ள) ஞானத்தினுல மோக்ஷப்பிராப்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. பாஷியகாரராலும் அநேக இடங்களில் சமுச்சயவாதத்தின் நிஷேதம் பிரதிபாதனம செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவ்வு இது நிசசய மாம:—சமசமுசசயம கிரமசமுசசய மென்னும பேதத்தால் சமுச் சயமிருவகையாம. ஞானம காம மிரண்டும் ஒன்றறகொன்று சோ நது மோக்ஷத்திறகுச சாதனமா மெனறறிநது ஒரேகாலத்தில் இரண்டையும அநுஷ்டித்தல் சமசமுச்சயம் எனப்படுகின்றது. ஒரே அதிகாரிககு முன் காமத்தை அநுஷ்டித்தலும் பிறகாலத் தில் சகல காமங்களையும்விட்டு ஞானத்திறகு கேதுவாகிய சிரவண திகளை அநுஷ்டித்தலும கிரமசமுச்சய மெனபபடுகின்றது. அவற் றில சமசமுச்சயத்திறகோ நிஷேதமுண்டு. சுருதிஸ்மிருதிகளில் ஞானகாமங்களுக்கு யாண்டுச சமுசசய மெழுதப்பட்டிருக்கின்ற தோ, அதறகு முற்கூறிய கிரமசமுச்சயத்தில் தாற்பரியமாம.

சாதனத்தன்மை.

பாஷியகாரர சித்தாந்தம் இதுவாம்:—மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம கர்மமன்று. மோக்ஷத்திற்கு நேர சாதனம ஞானமாம. ஞானத்திறகுச சாதனம காமமாம.

உஎக. வாசஸ்பதிமிசிரர் ஞானவிருப்பத்திற்குச் சாதனமாமெனல்.

ஆனல் பாமதி பிரதனமென்னும்நூலில வாசஸபதிமிசிரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—ஞானத்திற்குச சாக்ஷாத்சாதனம கர்மமன்று. ஜிஞ்ஞாஸைக்(ஞானவிருப்பிற)குச சாதனம் காமமாம. வினை னின கைவல்யசாகையில சகல ஆசிரம தர்மங்களும விவிதிஷைக்குச சாதனமாமெனறு ஸ்பஷ்டமாகக கூறியிருகின்றது. ஞான விருப்பத்தினை விவிதிஷையெனபர. மூனறுவது அதிகியாயத்தில் சர்வகர்மங்களுக்கும ஞானத்தில்அபேக்ஷையைச சூத்திரகாரர்கூறியிருக்கின்றனர. ஆண்டுச சூத்திரவியாக்கியானங்களில்பாஷியகாரர் இது கூறியிருக்கின்றனர:—சமதமாதி சாதனங்களோ ஞானத்திற்குச சாதனமாமாகலின, ஞானத்திற்குச சமீபமாம. ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம காமமாம; ஆதலால சமதம முதலியவற்றின் அபேக்ஷையால் ஞானத்திறகுத் தூரமாம. இவ்வாற்றால் கருதி வசனத்தினலும பாஷிய வசனத்தினலும ஜிஞ்ஞாஸைக்கு நேர சாதனம் காமமாம்; ஜிஞ்ஞாஸை வாயிலாக ஞானத்திற்கும் சாதனமாம. ஞானத்திறகுச சாக்ஷாத்சாதனமே காமமெனின, ஞான முதிக்குமவரையில் காமாநுஷ்டானத்தின் அடைவுண்டாகுதலால் ஞானதசாதி காமதசதியாகவடிவ சகியாசத்திற்கு லோப மூண்டாகும. ஆதலால் ஜிஞ்ஞாஸைக்குச சாதனம காமமாமென்பது வாசஸபதியின் மதம.

உஎச. விவரணகாரர்கூறிய கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மை.

விவரணகாரர் மதம இதுவாம:—"வெஷாநுவசனாதி விவிதிஷந்தி - வேதவாகியததால அறிய விரும்புகின்றனர" என்ப தர்கச் சுருதியில சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு அகூரமரியாதையோடு வேதாத்தியயனமுதலிய தாமங்களுக்கு விவிதிஷையின் சாத்னத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும இச்

சைக்கு விஷயமாகிய ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையிலேயே சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். காபதத்திற்கு இசையின் சாதனத்தன்மையில சுருதிகளுக்குத் தாற்பரியமில்லை. எங்ஙனம்: குதிரையினுற் போக விரும்புகின்றான் என்னும் வாகியத்திலை அசுவ மரியாதையினுல் போகுகிலைக் கோசரிக்கும இசைக்குச் சாதனமாதல் அசுவத்திற்குத் தோற்றுகின்றது; சலநிரதத்தால் கொல்லவிரும்புகிறான் என்னும் வாகியத்திலை கொலலுதலைக் கோசரிக்கும இசையின சாதனத்தன்மை சலநிரதத்திற்குத் தோற்றுகின்றது. அண்டி இசைக்குக் கோசரமாகும போகுதல் யாதேத அதன் சாதனத்தன்மை குறையிற கருதப்படாதாம. இசைக்கு விஷயமாகிய கொலலுதலின சாதனத்தன்மை சலநிரதத்தில கருதப்படாதாம. அங்ஙனமேம இசைக்கு விஷயமான ஞானத்தின சாதனத்தனமை கருமங்களுக்குக் கருதப்பட்டது. இன்னும இப் பகுதியில, கருமங்களுக்கு ஞானத்தின் சாதனத்தனமையை அங்கீகரிக்கின, ஞானேதய பரியந்தம கர்மானுஷ்டானத்தின ஆவசுதியியற்கலால சுத்தியாசுதிற்கு லோபமுண்டாகும என்று தோஷஞ் சொலலப்படடிருக்கிறது. அதற்கு இது சமாதான மாம:—எங்ஙனமெனில விதித விதானத்திற்குமுன பூமியின் * காஷணம (பிளப்) உண்டாகின்றதில, விதித விதானத்தபின பூமியி (மண்ணி) ன காகஷணம் (குவிதல) உண்டாய செல் முதலியவற்றின் பிரிந்து பூமியின் ஒதுங்குதல் சேருதலகளால் உண்டாகின்றதோ, அவ்விதமே காமதநிஷித்தமாகிய சுருதியினுலும ஞானத்தின் சிதைவு உண்டாகின்றது. அதற்குக் காரணத்தின சுத்தியாயிலாகப் பிரதியகுதுவத்தின் தீவிர துர்ஞாலை வைராக்கியத்தோடு உண்டாகின்றது. அதுபாயத்தைக் காமம செய்யவேண்டியதாம. வைராகியத்தோடு தீவிர துர்ஞாலை உண்டாகியபின், சாதனத்தோடு காமங்களை விடுதலாகிய சந்நியாசம செய்யவேண்டியதாம. இவ்வாற்றால் ஞானத்திற்கு சாதனம காமமாம. அங்ஙனமாயினும தீவிரதுர்ஞாலைக்கு முனனரே செய்யவேண்டியதாம். தீவிர துர்ஞாலைக்குப் பிறகால்த்தில சந்நியாசத்தின் அங்கமான சமமுதலியனவே செய்யவேண்டியனவாம; காமமன்று. ஆதலால காமத்தின அபேக்ஷையால சமமுதலியவற்றிற்கு அந்தரங்கசாதனமையைப் பிரதிபாதிக்கும மூனறுமந்தியாயத்திலுள்ள

* காஷணம=உழுதல.

பாஷியவசனங்களுக்கு விரோதமில்லை. இவ்வாறுஸ்ல விவாலைகாரமதத்தில் காமம ஞானத்திறகுச சாதனமும, ஏகாலபதியின் மதத்தில விவிதிஷைக்குச சாதனமுமாம.

இரணடு மதங்களிலுமம விவிதிஷைக்கு முந்திய காலத்தில் காமதினை அநுஷடானமும, பிறநிபகாலத்தில் ஏக முகலியவறறோடு கூடிய தூலகமான தெவனை முகலியவறறின அநுஷடானமும உணடு. விவிதிஷைக்குப பினபுள்ள காலத்தில் எவருடைய மதத்திலும காமம காரகவ்வியமலல.

உளஙு. வாசஸ்பதி விவாகாசார்கஸ்துபாதத்தின் விலக்ஷணத்வம்மைச் சங்கை.

இநத வாகானதில இரணடைக குறபபாகின்றது.—இரணடு மதங்களிலும விவிதிஷைக்கு முநதியகாலத்திலேய காமம செய்யவேணடியதாயின், மநதபுத்திரபபிரயாணம பிரபலமாகும. எனனின வாசஸபதியின மதத்தில காமதின பலம விவிதிஷையும, விவாஹகாரமதத்தில காமதிறகுப பலன ஞானமுமாம. பலம் நிதயமாயின சாதனதின நியமக முண்டாகும. ஆகலால வாசஸபதியின் மதத்தில விவிதிஷை பிறகெகுமவரையில காமம நுஷடானதைக அங்கீகரிதது, விவாஹகாரமதத்தில விவிதிஷைக்குப பிறதிய காலதிலும ஞானம நிதயமெகும வரையில காமானுஷ்டானதைக அங்கீகரிகின, இரணடு மதங்களிலும விலக்ஷணதன்மை சமபவிகினறது. வாசஸபதியின மதத்தை யநுசரிதத ஜிஞாஸுவாக காமதைவிடடு, விவாஹகார மதத்தை யநுசரிதத ஞானதிறகு முநதிய ஜிஞாஸுக காமானுஷ்டானதைச செய்யின மதபேத நிரூபணம பொயயாகும. முறகூறியபடி இரணடு மதங்களிலும விவிதிஷையின நிதயதனமை காமதின நிதயதாக அங்கீகரிகின் பரஸபர விலக்ஷணதன்மை நிகாறுகிறதில்லை. ஆகலால மதபேத நிரூபணம நிஷபலமாம.

உளசு. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாகானமாம.—இரணடு மதங்களிலும் விவிதிஷை பரியநதமே காமதின அநுஷடானமாம. அவவனமாயிலும மதபேதத்தால் காமதினுடைய பலத்தில் விலக்ஷணதன்மையிருகின்றது. அது வருமாறு:—வாசஸபதியின மதத்தில் காமதின்

பலம் விவிதிஷையாம். விவிதிஷையின் உறபத்தி யுண்டாகக் காம ஜந்ய அபூர்வத்திறகு நாச முண்டாகின்றது. விவிதிஷை உண்டா கியும் உத்தம குரு லாபமுதலிய சாமகிரி உண்டாயின் ஞானமுண் டாகும்.எந்தச சாதனத்தின்குறைவாவதுஇருக்குமாயின ஞானமு ண்டாகாது. காமத்தின் வியாபாரம விவிதிஷையின உறபத்தியி லுளது. தத்துவஞானம காமத்தின் பயனன்று. ஆதலால் ஞானத் தின் உற்பத்தியில் காமத்தின் வியாபார மிலலை. இவ்வாறுல் வா சஸ்பதியின மதத்தில விவிதிஷைக்கு ஏதுவான காமாநுஷ்டானம் செய்யும், ஞானதின சித்தி நியமமாக உண்டாகிற தில்லை. ஆனால் உத்தம பாகியதினுல்சில சாமக்கிரிகளும சித்திகின் ஞான முண்டாம். ஆதலால் ஞானத்தின் பிராபதி யித மனறு. விவரண காரா மதத்தில விவிதிஷைக்கு முற்காலத்தில அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மதிற்கும ஞானம பலமாம. ஆதலால பலத்தின் உறபதத்தியி ன்றி கர்ம ஜந்ய அபூர்வத்திறகு நாசம உண்டாகமையால,ஞான தின் உற்பத்தி பரியந்தம கர்ம ஜகிய அபூர்வ மிருக்கினறது. எவ்வளவு சாமக்கிரியின்றிக் காமத்தின் பலமாகிய ஞானமுண்டா கிறதில்லையோ, அவ்வளவு சாமக்கிரியைக் காமம சபாதிக்கின றது. இவ்வாறுல் இபமகூத்தில ஞான ஏதுவாகிய காமத்தை அநுஷ்டானஞ செய்யின் நிகழும சரீரத்திலேனும், இனி வரும சரீரத்திலேனும அவசியம ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞான த்தின் உற்பத்தி நியதமாம. இவ்வாற்முல வாசஸ்பதியின் மதத் தில் சுப கர்மத்தினுல் விவிதிஷை நியமமாக உண்டாகின்றது. ஞா னத்தின் சித்தி நியதமன்று. விவரணகாரா மதத்தில் அதே காமத தினுல் ஞானத்தின் உறபதத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டு மதங்களுக்கும் பரஸ்பர பேத முண்டு; கலபமில்லை. விவி திஷைக்கு ஏது காமமாம; அல்லது ஞானத்திறகு ஏதுவாம். இர ண்டுமதப்படி வேதாத்தியயனம, யாகம, தானம, கிருச்கிரசாதனத தி ராயண முதலிய ஆசிரம காமங்களுக்கே விதிதையில உபயோகமி ருக்கின்றது.

உளள. ஓர் ஆசிரியர் மதப்படி வர்ணமாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமெனல்.

வர்ண மாதத்திரத்தின் தாமங்கள் வித்தையில உபயோகமா மென்று ஒரு ஆசிரியர் கூறுகின்றனர்.

கல்பதருகாரர் மதம் இதுவாம்:—சகல நித்திய கர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. எவனெனில் சூத்திரனாரரும் பாஷிபகாரரும் அதிரமமினமிபபாருஷாகளுக்குமவித்தைக்கு ஏது வாகிய காமதகிலும, அங்ஙனமே நிரவண முதலியவற்றிலும் அதிகாரம் சொல்லியிருக்கின்றவை. ஆங்ஙனமே சாகல்வ வாசக்நவி முதலிய அதிகாமினமிபவாகளுக்கும பிரஹ்மவித்தை கருகியிற் கூறப்பட்டிருகின்றது. வாசகநவி பகரி காகியிண வாசக்நவி யென்பர. அதிரம காமங்களுக்கே வித்தையில உபயோக மூளதாயின், அதிரமமின்மிய புருஷாகளிடத்தில ஞானதை யுண்பெண்ணும காம மினமைபால் ஞானமுண்டாகலாகாது. ஆதலால், ஜபம, கங்கா ஸ்நானம, தேவதாதியான முதலியவற்றிற்கு கூடிய சகல சுபகாமங்களுக்கும வித்தையில உபயோக முண்டு. இது கல்பதருகாரர மதம். ஆனல் கல்பதருகார பதந்தியும காமிய கர்மதகிற்கு வித்தையில உபயோக மில்லை. ஆனல நித்திய காமதகிற் கே வித்தையில் உபயோகமுண்டு. எனெனின வேறுவிதமாகவோ வித்தையில காமத்தின் உபயோகம சமபவிக்கிறதில்லை. வித்தையின் பிரதிபதகமான பாவதகின நிவிருத்தி வாயிலாகவே வித்தையில காமத்தின உபயோக முண்டாகின்றது. காமிய கர்மத்தினல் சுவாக்கம், புத்திரன் முதலியவற்றின் அடைவாகிய பயணுண்டாகின்றது. அதனல பாவதகின நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. நித்திய காமதகினலேயே பாவதகின் நிவிருத்தி உணடாகின்றது. ஆதலால் சகல நிதிய காமங்களுக்கும வித்தையில் உபயோகமுண்டு.

உஎக. சம்கேஷபசாரீரக கர்த்தாவின் மதப்படி காமியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டெனல்.

சம்கேஷபசாரீரக கர்தா இது கூறியிருக்கின்றனர்:—காமிய மும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகாமங்களுக்கும வித்தையில உபயோக மிருக்கின்றது. எனெனின "யஜ்ஞவிவிதிவ்ஜ்ஞி-யாகத்தினல அதிய விரும்புகின்றனர்." என்றிவ்வாறு கைவல்ய சாகையிற் சொல்லப்படடிருகின்றது. அண்டு நித்திய காமியங்களின் சாதாரணம்மை யஞ்ஞமென்னும சொல். "யஜ்ஞேனவாவ்வே

நு-டி-கி - காமநதினுல் பாவம கெடுகின்றது." என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால பல சுபகாமநதநிறகும பாவத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை தோற்றுகின்றது. அதலால ஞானத்தின் பிரதிபநதக மான பாவதநதை நிவாதநிக்கும் வாயிலாக நிதிய கர்மத்தைப் போல, காமிய காமநதநிற்கும விதிகையில உபயோகமுண்டி. இது சம்பேஷபபாரீரக காரதநவாகிய சாளுஞ்ஞாநமுரியின் மதம.

உ அ—உ அக. சந்நியாசம் ஞானத்திற்குச் சாதனமா மென்பதில் விசாரம்.

உ அ பாவநிவிருத்தி வாயிலாக ஞானத்திற்கு யநுவாதலால் நிரமமாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் கர்த்தவ்வியமாமெனல்.

ஆதலால ஈவிர நிஞ்ஞாஸை பரியநதம சகல சுபகாமங்களும் செய்யதநதக்கனவாம. மிகநதிட வைராகியததோடுகூடிய ஈவிர ஜிஞ்ஞாஸை உண்டாயின், சாதனததோடு காமத்தை விடுதலா கிய சநந்யாசம காதநதவ்வியமாம (செய்யதக்கதாம). எங்ஙனம் சுபகர்மத்தினுல் பாவதநின் நிவிருதநி உண்டாகின்றதோ, அங்ங னமே சநந்யாசதத்தினுலும ஞானதநிறகுப் பிரதிபநதகமான பாவ தநின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஞானதநிற்குப் பிரதிபநதக மான பாவம் அநேகவிதமாம. அவற்றில் சில பாவம் காமத்தினு லும, சில சநந்யாசத்தினுலும் நிவிருதநி யாகின்றன. ஆதலால ஞானதநிற்குப் பிரதிபநதகமான பாவதநின் நிவிருதநி வாயிலா கக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் ஞானதநிறகு ஏறபவ யிருதநலின் நிரமமாகக் காதநதவ்வியமாம்.

உ அக. ஓர் ஆசாரியர் மதத்தில் சந்நியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாகிய பாவத்தின் நிவிருத்தியும், புண்ணியத்தின் உற்பத்திவாயிலாகச் சிரவணத்தின் சாதனத்தன்மையும்.

ஓர் ஆசிரியர் மதம இதுவாம:—கேவல பாவ நிவிருதநிவா யிலாகவே சநந்யாசதநிற்கு ஞானநிறகுச சாதன்மாந்தன்மை யில்லை. ஆனல் சநந்யாச ஜநநிய அபூர்வதநோடுகூடிய புருஷனு க்கே சிரவண முதலியவற்றினல ஞான முண்டாகின்றது. ஆத

லால் சிரவணாதின் அங்கம சகியாமமா யிருக்கலின், முமுமுக்ஷ பாவமின்மியவனுக்கும சகியாசமம காத்தல்லியமாமு.

உஅஉ. விவரணகாரர் மதத்தில் சதுர்தியாசம் ஞானப்பிரதிபந்தக விசேஷடத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலத்திற்கு வதுவாதல்.

விவரணகாரர மதமு இதுவா:—சகியாசமினமி மி சேஷபுத கின அபாவமுண்டாகாது. ஆதலால் ஞானபபிரதிபந்தக விசேஷ படதின நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்ட பலமும சகியாசதகதிற்சாம். ஆதலால் ஞானபபிரதிபநதக பாபதின நிவிருத்தியல்லது ஞான சதின கேவலவாகிய சாமதின உபயோகி வடிவ அதிருஷ்ட பலத நிற்கு ஏது சகியாசமா மென்று கூறுதல யுபபாக்கியமாமு. யாக டுக திருஷ்டபலம சமபவிகிறதில்லையோ, அங்கி அதிருஷ்ட பலதின் கறபணி யுண்டாகினறது. விசேஷப நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலம் சகியாசதறகு சமபவிகினற து. ஏதுகறகு அதிரு ஷ்டபலம கூறுதல சமபவியாது. சில பிரதான புருஷாகளுக்குப் பிற ஆசிரமங்களினும காமக குரோதவடிவ விசேஷபதினை அப வருண்டாயின், காமங்களின இடையில் வேதாசாதத்தின் விசாரம சமபவிக்கின், முறகூயபடி சகியாசீட வியபதமாமு. அங்ன மாயினும "ஸுஸ-வ்ரோஸ்ரா ஸெதீகாஸம நயெஷெஷாஜஷியா-சுழுத்திபரியசதமும மரணபரியந்தமுமாகிய காலத்தில வேதாசாத கிரதணியாற கழிக்கவேண்டும்." எனனும கௌடபாதீயதின் வசனாதினலும், "தஸ்மிஞ்ஜநம தஸ்கயநஜ்மி நயாநஜ்ம சஸ வ்ரவாயுநம—அதணிச் சிரதிதாதலும அதணிய கூறுதலும் ஒரு வருக்கொருவ அதணி யபிவிதாதலும" எனனும பஷவாவது வா க்கியாதினலும, "ஏவ ஹவாவ்வெவ உத்ருக்ஷஸே தீ - பிரஜ்ஞம்ஸே டையீனியுடையவன் அபிரதாத்மனை பையபடைகிறான" எனனும சுருதிவசனாதினலும நிரதாசம செய்யபபடுகினற பிரதமமாதின் சிரவண முகலியவறறால் ஞானமுண்டாகின்றது எனனுசுப் பிர ஏம்முதலின நீலி அதாவது அசாசிய வியாபபாரத்தனையால் நீலித திருததல் உண்டாகின்றமிதி, அதாவது ஞானவாயிலாக அமுராதத்தனமையை யடைகின்றமெனபது சுருதியினை பூரதத மாமு. காமதாதின இடைக்காலதில் ஒருகாலதாதும செயபபடாமை

சிரவண முதலியவற்றால் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நிரந்தரம சிரவண முதலியவற்றின அபபியாசத்திறகு ஏது சாஸ்யாசமாம. ஆதலால அதிருஷ்டமின்மியே திருஷ்டபலத்திற கேது சாஸ்யாசமாம; என்னும் வியாததமனது.

உஅஉ—உகக. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச்
சந்தியாசத்திலும் சிரவணத்திலும்
அதிகாரத்தை விசாரித்தல்.

உஅஊ. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச்
சந்தியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் உள்ள
அதிகார விசாரத்தின் பிரதிஜ்ஞை.

இப்பிரகரணததில க்ஷதரிய வைசியாகளுகுச சாஸ்யாசததிலும சிரவணதததிலும அதிகாரமுணடு அலலது இலலையென்னும இவ்விசாரதததை மதயேதமாக எழுதுவாம:—

உஅச. ஓர் நூலாசிரியரின் மதப்படி சந்தியாசத்திலும்
அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும்
பிராமணனுக்கே அதிகாரமுண்டு;
க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகார
மில்லையெனல்.

ஒரு நூலாசிரியா இவவாறு கூறுகினறனா —சாஸ்யாசததை விதிக்கும் அசரக வாகயஙகளில பிராஹ்மணனெனனும பகமிருததலால பிராஹ்மணன மாதரதிறகுச சாஸ்யாசததில அதிகாரமுண்டு. சாஸ்யாசமின்மியி கிரகலகார முகலியோாகளுகுப் பிரஹ்ம விசாரதததிறகு அவகாரமிலலை. அதலால சாஸ்யாசதததிலும அஙஙனமே பிரஹ்ம சிரவணதததிலும க்ஷதரிய வைசியாகளுககு அதிகாரமிலலை.

உஅடு. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சந்தியாசத்தில்
கேவலம் பிராஹ்மணனுக் கதிகாரமுண்டு;
க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்தியாசத்தை
விட்டுக் கேவல பிரஹ்ம சிரவணத்தில்
அதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியா இவவாறு கூறுகின்றனா:—சாஸ்யாசதததில் கேவலம பிராஹ்மணனுககே அதிகார முணடெனினும, பிரஹ்ம சிரவணதததில க்ஷதரிய வைசியாகளுககும அதிகாரமுணடு.

ஆனால் ஜன்மாந்திர சமஸ்காரத்தினால் வந்த உத்தம புருஷ லக்ஷணங்களில் தனத்தன்மை (பரபுடைமை) முதலிய தீகரணங்களில்லையோ, அப்படிப்பட்ட சுத்தபுத்தி பரமாத்மவஸ்துவுக்குப் சாந்தியாசமென்ற ஞானமுண்டாகின்றது. இம்மந்திரம் கர்மங்களை அசிரமத்திலேயே விடுகிறது என்பதைவிட்டு பிரம்மவித்துக்களாகச் சொல்லப்படுகின்றனர்.

உஅசு. அவர்களை வேறு வேறு நூல்களிலும் மதப்பாகூத்திரிய வைசியர்களுக்குப் பிரம்ம ... சிரவணத்திற்போல வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் அதிகாரமுண்டென்பது.

அவர்களிலும் வேறு நூல்களிலும் இவர்களை கூறுகின்றனர்:—சரவணம் பிரம்மம் சிரவணங்களில் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டோ, அங்ஙனமே சாந்தியாசத்திலும் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு நிஷேதமில்லை. ஞான உபயத்திலும் கர்தத்ருத்வ போக்தருத்வ புத்தியின அபாவமும், அங்ஙனமே ஜாதி ஆசிரம அபிமானங்களின் அபாவமும் முன்னாகின்றன. கர்தருத்வ போக்தருத்வ புத்தியின் மியும் ஜாதி ஆசிரமங்களின் அபிமானமின் மியும் காமாதிகளை நிவர்த்தியாமையால், சாவ காம பரித்தியாக பூர்வம் அகிகிய அரங்க ஆகம விதிவமாக நிஷேதக்கப்பட்ட வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. வேதல விதிதிஷ்டாங்கியாசத்தில் அவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.

உஎள. வார்த்திககாரர் மதத்தில் விவிதிஷாஸந்நியாசத்திலும் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டென்பது.

வார்தத்திககாரர் மதம் இதுவரை:—விவிதிஷாஸந்நியாசத்திலும் கூத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. அவேக சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணர்களுக்குப் சந்நியாசம் கூறியிருக்கினும், சந்நியாசத்தை விதிக்கும ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணனென்னும் பதமில்லை. கேவலம் வைராக்கிய சமபந்தியினால் சந்நியாசம் சொலலப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அவேக சுருதிவாக்கியங்களில் துவிஜன் (இருபிறப்பாளன்)எனபதின் உபலக்ஷணமாகப்

பிராஹ்மண பதமிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில இது கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—"ப்ரஹ்மணஃ க்ஷத்ரியொவாவி வெஸ்ரொவா வ்ரு வ்ரு ஜெஜ்ஞ்ரு ஹாக் த்யாணாம் வண்ஜ்ரு நாம் வெஷ்யே க்ரு யகூவார க்ரூஸ்ரூ சோ-பிராஹ்மணஞ்யினும கூஷத்திரியனுயினும வைசியனுயினும கிரகதத்தினின்றும் போகக்கடவன; மூனறு வாணங்களுக்கும வேதத்தை ஓதி நான்று ஆசிரமங்கள" என்பதாக ஸ்மிருதி வசனத்தினும கூஷத்திரிய வைசியாகளுக்குச் சந்தியாசத்தில அதிகாரமிருக்கின்றது. இது வாத்திககாராகிய சுரேசுவராசாரியா பக்கம்.

உஅஅ. வேறோர் நூலாசிரியர் மதப்படி பிராஹ்மணர்களுக்கு ஞானத்தில் சந்நியாசத்தின் அபேக்ஷையும், கூஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமின்மையும் ஞானத்திற்கு உபயோகமுள்ள காமந்திலும் வேதாந்த பிரவணந்திலும் அதிகார முண்மையும்

வேறு ஒரு நூலாசிரியா இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சுருதியா சந்தை விதிக்கும சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணபத மிருக்கின்றது. அது ஜனிஜமாத்திரத்திறகு உப்லக்ஷணமாமென்று கூறுதலிற் பிரமாணமில்லை. ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணபத மில்லையாயினும, அநேக சுருதிகளில அப்படிகது ஆண்டும பிராஹ்மண காதத்தாவின் அருதியாகார முண்டு. அதலால கூஷத்திரிய வைசியாகளுக்குச் சந்தியாசத்தில அதிகாரமில்லை. ஆனால அநேக ஸ்தானங்களில "பிரகலதனிய ராஜ ருஷிமுடையவலை" எனறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் இது கொள்ளவேண்டியதாம்:—பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தில அங்கமாக சந்தியாசமாம. சந்தியாச மினறிக் பிரகலத முருஷிய அதிகாரத்தில பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தில அதிகார மில்லை. சந்தியாசியாகிய பிராஹ்மணனுக்கே பிரஹ்ம விசாரத்தில அதிகார முண்டு. கூஷத்திரிய வைசியாகளுக்குச் சந்தியாசமின்றிய பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகாரமுண்டு. எனனின சுருதிபாதத்தை விதிக்கும வசனங்களில் பிராஹ்மணபத மிருததலால் கூஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தின் விதியில்லை. ஆகமகாமனுக்கு ஆகமசிரவணத

தின் அபாவத்தைக கூறுதல் சம்பவியாது. ஆகலால் க்ஷத்திரிய வைசியாகளுக்கு ஞானததிற் குபயோகமுள்ள அதிருஷ்டம் கேவலம் காமத்தினுலேயே உண்டாகின்றது. சகுரியாசஜகுரிய அதிருஷ்டததின அபேகைக க்ஷத்திரியவைசியாகளுக்கு ஞான த்திலில்லை. இதனுற்முன் கிதையில "கூடீ-ஔணைவஹிவம்வஹிஜி ரோஷ்டிகா ஜநகாதியஃ- காமதினுலேயே ஜனகா முதலியோர் கள் சுற்சிதியைப் பெற்றார்கள" எனப்தாகப பரமேசுவரன் கூறி யிருக்கின்றார். இவ்வாகியதில அக்ஷக்கரணதின் சுத்தி அல்லது ஞானம சுற்சிதி என்னும சொலலிரூர் பொருளா மென்று பாஷியகாரா எழுதியிருகின்றனர். சகுரியாசமினமிய கேவல காமதினுல அக்ஷக்கரணதின சுதியை ஜநக முதலி யோர் அடைந்தனர; அல்லது சகுரியாசமினமிய கேவல காமத்தி னுல் ஞானப் பிரதிபந்தகம நீங்குதல் வாயிலாகச் சிரவணதி னுல ஞானத்தை அடைந்தார்கள் என்பது கீதாவாகியத்தின் பொருளாம. இரண்டு கிரமதினுலும க்ஷத்திரியவைசியாகளுக் குச் சுகுரியாச அபேகையினமிய கேவல காமமே ஞானத்தைப் பிரதிபந்திக்கும பாவதின் நிவிருத்திக்கு எதுவாம. பிராஹ்மண னுக்குச சகுரியாசதீதி கூடிய காமதினுல் ஞானதிற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவதின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சிரவண தின் அங்கம சுகுரியாசமாமெனனும பக்ஷதினும சுகுரியாசம் பிராஹ்மணனது சிரவணதிறகு அங்கமாம; க்ஷதிரியவைசியர்க ளது சிரவணதிற்கு அங்கமன்று. ஆனுல பலத்தின் அபிலாஷை யினமியதும, குரோதமுதலிய தோஷங்களினமியதுமான சுகுவ ராரப்பண பூதியினுல தனது வருணசிரம தாமங்களின் அநுஷ் டானத்தோடு கூடிய கர்மததின் அவகாசகாலத்தில் சிரவணத்தி னுலேயே க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞான்முண்டாகின்றது. எவ் வாற்முனும ஞானதிற்கு உபயோகியான காமத்தினும் சிரவணத் தினும க்ஷதிரியவைசியாகளுக்கும அதிகாரமுண்டு. பிராஹ்மண னப்போல க்ஷத்திரியவைசியா களுக்கும் ஞானவிருப்புடைமை சம மாம. பிரயோஜன விருப்புடையோனுக்குச் சாதனத்தில் அதிகார முண்டாகினறது. ஆகலால் ஆத்மகாமராகிய க்ஷதிரியவைசியா களுக்கு வேதாந்தசிரவணத்தில் லதிகாரமுண்டு.

உஅசு. ஓ நூலாசிரியர்மதத்தில் சூத்திரனுக்குச் சிரவணத்தில் அதிகாரமுண்டெனல்.

மனிதர் மாதத்திரத்திற்கு ஆண்மைவிருப்பின் சமபல மிருதத லால் கடிக்கதிரிய வைசியர்களைப்போல ஞான விருப்புடைமையின இருபிறப்பாள் சூத்திரனுக்கும் முறைகூறியபடி வேதாரத்திரவணத்தின அதிகார மூண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும "நமஸ் ஓய உதீம்ஷ்டு ஸ்ரீராக்-சூத்திரனுகரு மந்தியைக்கரலாகாது" எனறல் முதலிய வரனத்தினால் சூத்திரனுகரு உபதேரத்தின நிஷேதமுண்டு. முற் றும உபதேரமின்மிய புருஷனுகரு விவேக முதலியவறவின் அச மபவ மிருத்தலால ஞானவிருப்புடைமை சமபவியாது. அங்ஙன மே சூத்திரனுக்கு யாகமுதலிய காமங்களின நிஷேதமும மிருத்த லின், வித்தைக்கு உபதேயாகமுள்ள காமகர்மங்களில அபாவத்தால் அவ னுக்கு ஞானத்தநிமித்தமுவாகிய சிரவணாதிகாரமில்லை. இது ஓ நூலாசிரியர மதமாம்.

உகூ. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சூத்திரனுக்கும் வேதத்திற் கந்நியமான புராண இதிகாசமுதலிய வித்தை அத்தியாத்ம நூல்களின் சிரவணமுதலிய வற்றில் அதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர மதம இதுவாம:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனம சொல்லப்படடிருக்கினறது. சூத்திரனு க்கு உபநயனம சொல்லப்படவில்லை. ஆதலால் வேத சிரவணத்தி லோ சூத்திரனுக் கதிகாரமில்லை. அங்ஙனமாயினும, "ஸ்ரவயேத சதுஷ்டோவர்ணாம்-நாலாகு வருணத்தவர்களையும கேட்பிக்க" என்றல் முதலிய வரனத்தால இதிகாச புராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுகரு மதிகார மிருகின்றது. முற்கூறிய வசனத்திற சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தில நிஷேதம சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம இதுவாம:— வைதிக மந்தி ரத்தோடுகூடிய யாகமுதலிய காமங்களி னுபதேசம் சூத்திரனுக் குச் செய்யலாகாது. அங்ஙனமே வேதத்திற்குரிய பிரானன் முத லிய சகுண உபாசனையின் உபதேசம் சூத்திரனுக்குச் செய்யலா காது; உபதேசமாத்திரத்தின் நிஷேதமில்லை. உபதேசமாத்திரத் தின் நிஷேதமுளதாயின், காமசாலத்திரத்தில் சூத்திர ஜாதியினது

தர்மதத்தின்நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். விக்ஞைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் விக்ஞைதையில் புருஷகாரமுங்கியிருப்பது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இவ்வாறு:—ஸாதாரண அசாதாரண மான சகலசுபகர்மங்களுக்குமே விக்ஞானத்தில் உபயோகமுண்டு. சத்தியம, அஹிம்சை (திருடாமை), க்ஷமை, பொறை, காலம், விஷயத்தினின்றும் நிருமடத்தல, பகவந்நாம உச்சாரணை, நிருத்தகீதவாத்ய, பஞ்சாக்ஷரமந்திராஜ முதலியவற்றின் ஜெபம் எனும் முதலிய சகல வாணங்களின சாதாரணகாரணங்களிலும் அங்ஙனமே ருத்திர கமலாகரத்திற் கூறிய நான்குவாணங்களின் அசாதாரண காரணங்களிலும் ருத்திரானுக்ரஹமுண்டு. அக்ருத்யங்களின் அநுஷ்டான தஜ்ஜால அநுக்ரஹத்தின் நஷ்டியிலாகிலும் ஞானத்தின் பிராப்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆகலால் இதிகாரபுராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் விவேகமுதலியன சம்பவிக்குமாதலின், ருத்திரானுக்ரஹமும் ஞானவிரோதபாபமைபிரிந்தாலோ, வேதத்திற்கு கர்மியமான அநுஷ்டானம் கிடந்தங்களின் சிரவணமுகேபாலும் ருத்திரானுக்ரஹ அதிகாரமுண்டு. பாஷிபகாரமும் முதலுக்கியத்தின் ரூபரேகை பாபத்திலே இது கூறியிருக்கின்றனர:—உபநயன பர்யந்தம் வேதத்தின் அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ருத்திரானுக்ரஹ உபநயனத்தின் மைபால வேதத்திலதிகாரமில்லையாயினும, ப்ரணவமுதலியவற்றின் சிரவணத்தால ருத்திரானுக்ரஹமும் ஞானமுண்டாய விடுமாயின், ஞான சமகாலத்திலேயே ருத்திரானுக்ரஹமும் பிரதிபந்தமில்லாமலே மோக்ஷமுண்டாகுமே. இவ்வாறு பாஷிபகாரம் வானந்தினுடையும் வேதத்திற் கத்தியமான ஞானத்திற் கேதுவான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணத்திலும் ருத்திரானுக்ரஹமுண்டு.

உகூக—உகூஎ. மனிதர்மாத்திரத்திற்குப் பக்தி ஞானங்களின் அதிகாரமுண்டெனல்.

உகூக. அத்தியாஜர்முதலிய மனுஷ்யர்களுக்கு தத்துவஞானத்தினதிகாரம்.

ஜன்மாந்திர சமஸ்காரத்தினால அத்தியாஜ (கடைசசாதியர்) முதலியோருக்கும ஞானவிருப்புண்டாய் விடுமாயின், பௌருஷேய வசனத்தினால் அவர்களுக்குமே ஞானமுண்டாய்க் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷ முண்டாகின்றது ஆதலால் ஈசவர் அசராகளைப்போல சகல மனுஷ்யர்களுக்கும் தத்

துவதானத்தின அகிராமுணி. அகமிராரூபதத்தின யதார்தத ஞா னதரிசனத்த தந்துவந்தார மெனபது. அதமாவினைய ஓ ரரிராமூல காயின ஞானதத்தின அதிகாரமினமையாலதாம. அதலால அகம (ஞான தரிசன ராமாதத்தியம டைவபரத்திராதி ஓணுமி.

உலக நத்துவஞானத்தில் தெய்வசபாத்தை அதே நிர்த்தலோடு மனுவழாத்திரத்திற் நப்பாதவத்தி நத்துவஞானங்களில் அதிகாரத்திலது நிராகரணம

அனேகவான ராமாதிக தெவசபாபாக்களிரா, அவனுட ரூக நதருவிருவன முயல ன அ ர ர ர

வதுபக்தி நாகுவ ஞானங்களின் இலாபமாயிலாக மோக்ஷத்திலை இலாபம் நிலைக்கினமாக உண்டாகின்றது. இவ்வாறுமுல பகவந் பக்தி தத்துவஞானங்களின் அபிவாபம் சில மனுஷர்களுக்கு மிருகின றது. இது சாஸ்திரத்தின் நியமம்.

உசஙூ—உசஙூ. தத்துவஜ்ஞானத்தினால்
சுய (தனது) ஸ்வரூப அஜ்ஞானத்தின்
நிவிருத்தியில் சுகமடை யாகின்றான்.

உசஙூ. அஜ்ஞானத்தின் காரியமான
அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வாசனாதியை
ஞானத்தினால் அறிந்திருக்கிறானான
அஜ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியிற் சுகமை.

தத்துவ ஞானத்தினால் நானிருக்கிறேன் அஜ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது என்பதை அறிவதால் சுகத்தை அடைகின்றான். நிஜமாய் பிரம்மமே நானென்று அறிந்தவர்களுக்கு அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியைத் தரக்கூடிய பிரார்த்த கர்மமானது விருத்தி வாசனாதியை யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் விருத்தியாக்கி அழிக்கின்றது. அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வாசனாதியை அறிந்திருக்கிறவனுக்கு அஜ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியிற் சுகமுண்டாகின்றது.

உசஙூ. முற்ற முழு உலகைக் கூர் ஞானத்தினால்.

இரண்டு வகைத் இதுவாகுமானாலும் — காமிய கர்மாணங்களுக்கு ஞானமுக்கியமல்ல. விசேஷ நிமித்தமாயை யுண்டாகவும் நியமம் சாஸ்திரமாம். ஸ்வர்க்கவிஷயமாயை ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்த கர்மாணங்களை பரம்பரையாக முன்னோர் விசேஷமாயிருக்கின. அதனால் விசேஷ நியமத்தால் சாஸ்திரிய நியமத்தினாலும் பாகமுண்டாகின்றன. படஅக்கினிகளின் சரீரமாகுகால படஅக்கினிகளும் சரீர முண்டாகின்றது. ஆனையே சரீரமாகுகால் ஆனை முண்டாகின்றது. அதனால படமுண்டாகுகால் உபகரணங்களும் உண்டாகின்றது. அதனால படமுண்டாகுகால் கர்மாணமாம். அங்ஙனமாயினும் அக்கினி சரீரமாகுகாலும் படஅக்கினியை ஒன்றாகவிட்டால் கர்மாணம் நசிக்கப்படுவது காரணமாயிருக்கையால் வாஸ்தவமாயை இருக்கின்றது; அவிசேஷமல்ல. அதனால கர்மாகரணங்களுக்கு ஒன்றாகின்றது அவிசேஷ முண்டென்னும் நியமம் சாஸ்திரியமாகின்றது.

வைசேஷிக சாஸ்திரத்தினபடி அசுகினி சரீயோகத்தினால் படத் தினது ஸாச மூண்டாகிறதில்லை எனெனில அகுகினி சரீயோகத் தினுலை படாரமபக கருதுவில கிரியையுண்டாகினறது. கிரியையி னுலை தருதுவிபாகத்தால (நாலின பிரிவால) படத்தின அசமவாயி காரண தருது சரீயோகத்தின ஸாச முடைடாகினறது. தருது சை யோகத்தின ஸாசத்தால படத்தின ஸாச முடைடாகினறது. இவ் வாறமுல் வைசேஷிக மதத்தில ஆரமபவாயிகாரணத்தின ஸாசத்தி னுலை நிரவிய்தின ஸாச முடைடாகினறது. ஆகலால படத்தின ஸாசத்தில தருது சரீயோசத்தில ஸாசத்திறகு வித்தகனமை யுணடி. பட அகுகினி சரீயோகாரமபகுபப ஸாசத்தில ஏறுக னமையிலலை. அஙஙனமபடி மட முதல பிற சிரமதால படத் திறகு ஸாச முனதாயின அகுகினி சரீயோகத்தினுல ஐநதாவது கணதத்தில படத்தின ஸாச ஸமபவிகவினறது. அகுகினி சரீயோ கத்திறகுமுனபபினமியபிபபாலத்தில படத்தின ஸாசம தோறறு கின்றது. அதலால வைசேஷிக மதம அயுகமாம. அகுகினி சரீயோக ஜநிதுலை ஸமமேயபட சரீன அவயவப கபுயதாகவே தோறற படினறது. அபாவவிப கூடை ஜநிதுலை பொறுயரிய கட் டின கபாலம விபாகஜ விநைபப சரீயோக ஜாலினபிரீய ஸாசமாகினறது. அதலால, அவயவ சரீயோக ஜநிதுலை ஸாசத்திறகு அவயவினின ஜாதி பரணமதனமையின ஸாவயவினமை யால, தருது சரீயோகஜநிதுலை ஸாசத்திறகுப ஸாசத்திற காரணத் தனமையில்லை. அதலை பட அகுகினிகளினின சரீயோகமே படத் தின ஸாசத்திற காணமாக, பட அகுகினிகளினின சரீயோகத் திறகு அகுகினியாடி படத உபாதானகாரணமாம. அதலால காரிய காரணஙகளுகளும நகிகபபடுவதால ஸமம செய்வதினுல தனமை விசேஷம பிரசிதமாயிருகலின, அவறறிறகுப பரல பரம அவிசேஷமுனடெனனும நியமம ஸமபவியாது. இவ்வாற முல அவிதியாதுநி விருதநிரனஜநிதுல காரியதேதோடி கூடிய அவிதையின ஸாச முண்டாகினறது.

உகுநி—கூகூ. அவிதியாலேய சம்பந்தியின் விசாரம்.

உகூநி. தத்துவஜ்ஞானத்தினுல் அவித்தை வடிவ
ஈ பாதாவத்திற்கு ஸாச மூண்டானபின்
ஜீவன் முத்தியுடை ய வித்வானது
தேகவஸ்திதியின் சங்கை.

அதுல சகல அவிதைகளுகும தத்துவஜ்ஞானத்தினுல ஸாச முண்டாயின, ஜீவன முதனுகிய வித்வானது தேகதத்திறகுத தத

ஆவ ஞானகாலத்தில் அபாவமுண்டாதல்வேண்டுமே. யதினனின் உபாதான காரணமாகிய அவித்தைக்கு நாச முண்டாகிய பின் காரியத்தின் ஸ்திதி சமபவியாது.

உகூகூ. முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் ஆசாரியரின் நிராப்பு சமாதானம்.

ஒருவர் நிசமாதானங் கூறுகின்றனர்:—காரணமான விலையும் நாசமும் விடபபட்ட அபாவமென்பதாகிய நிஷ்டிருகின்றதேதா, அங்ஙனமே காரணத்திற்கு நாச முண்டாகியும் அவனது சரீர காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது.

உகூஎ. முற்கூறிய சமாதானத்தின் ஆசம்பவம்.

இசசமாதானமும் சமபவியாது. யதினனின் நிமித்தகாரணத்திற்கு நாச முண்டாயின் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கும். உபாதான மதிதத்தின் காரியத்தின் ஸ்திதி சமபவியாது. காரணத்தின் வேகத்தினது உபாதானகாரணம் காரணமாம். அதன் நிமித்தகாரணம் வேலையாம். அதன் நாசத்தால் காரணத்தினது வேகத்தின் ஸ்திதி சமபவிக்கின்றது. அதலால் அவித்தையும் உபாதானத்திற்கு காரமுண்டாயினும், அதனுவனது பிரத்தினை ஸ்திதியினது அசம பவ மிருக்கலால், கூதுவருவன முண்டாகியும் அவித்தையின் மேல் நிருக்குமென்று நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர்.

உகூஅ. அவித்தியாலேசத்தின் மூவகை.

ஆண்டு ஆதலேதுகாலை அவித்தியாலேசத்தின் சொருபம் மூன்று வகைபடும். எவ்வளவ கழுவபபட்ட வினைபோபபூண்டுப பாதத்தில் கருமிருக்கின்றதோதா, அங்ஙனமே அவித்தையின் சமஸகார தனை அவித்தியாலேச மென்பர். அலலது அகினியினால் தகிகபபட்ட பட்டநூலபோல, தனது காரியத்தில் சாமாநாதியமின்றிய தாய் ஞானத்தினால் பாதிகபபட்ட அவித்தையினை அவித்தியாலேச மென்பர். அலலது ஆவரணசகதி விசேஷபபாத்தி விடிவ அமசங்க ளிரண்டினையுடையது அவித்தையாம். நாகவ ஞானத்தினால் ஆவரணசகதி விகிஷ்ட அவித்தைக்கு அமபாத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. பிராரபதகாமவடிவ பிரதிபநமிருக்க, விகேஷபாத்தி விகிஷ்ட அவித்தைக்கு அமபாத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. தத்துவஞான காதிறகுப பிறகிய காலத்திலும் தேகமுதலிய விகேஷபாதத்திற்கு உபாதானமாகிய அவித்தைக்கு அமபாத்தின் சேஷம் மிருகின்றது. அத

னல் ரொரூபத்தின் ஆவரண முண்டாகிறதில்லை. அதனையே அவித்தியாலேஷ மென்பர்.

உகூக. இவ்வர்த்தத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனிவர் மதம்.

சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவர மதமோ இதுவாம்:—தத்துவஞான நிற்குப் பிற்காலத்திலும சரீரமுதலிய தோற்றமட உண்டாகாது. ஜீவன்முத்தியைப பிரதிபாதிக்குஞ சுருதி வசனத்திற்குச்சுவாதந்திரியமில்லை. ஏனெனின பிரவண விதியின அர்த்தவாத வாவ ஜீவன முத்தியைப பிரதிபாதிக்குஞ வசனமாம. எந்தப் பிரவணத்தின பிரதிபாதகமான ஜீவிதத்திருக்குஞ புருஷனுக்கு முக்தி உண்டாகின்றதோ, அதனையை உந்தியனைது அர்த்தசிரவணமாம. இவ்வாறான அர்த்த சிரவணத்தின வாயிலில் தாபரிய மிருந்தலின் ஜீவன்முத்தியைப் பிரதிபாதிக்குஞ வசனத்தில் ஞானி சப்தத்தின தோற்றங்களான கூடஸ்தல சப்தமியாதி. இவ்வாறாகில் தத்துவ ஞானத்திற்குப் பாதகமின்றி அதிகத (பிற) காலத்திலேயே விதேஹ மோக்ஷத்தை முழுவதுமின்றி தனமும மத்தில ஞானத்திற்குப் பின அவித்தையின மீளாநிற்பதில்லை.

ஊ००. முற்கூறிய மதத்திற்கு ஞானியின் அனுபவத்தினால் விரோதம்

ஆனால் இப்பரமஞானியின அநுபவத்திற்கு விருத்தமாம. எந்தத் தத்துவ ஞானத்தினால் காரியத்தோடு அவித்தையின நிவிருத்தி உண்டாகினறதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்தின நிவிருத்திக் கிரமத்தைத் கூறுவாம.—

தத்துவஞான முதலில் அவித்தையின் நிவிருத்தி யுண்டாகத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உபாதானத்தில் முண்டாகினறது என்னும நியமத்தால தத்துவஞானத்தின நிவிருத்தி உண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின, தத்துவஞானத்தினால அநாதிய அநாதம வஸ்துவினை சேஷமோ இருக்கிறதில்லை. கேவல சீவதனத்திற்கு அசங்கத்தனமை யிருத்தலால தாஞ்சொரூபப் நலமை சம்பவிக்கிறதில்லை. தத்துவஞானத்திற்குத் தனக்கென தெயிக்குந தனமையும சமபவியாது. இதனால தத்துவஞானத்திற்கு நாரமுண்டாகாது.

ஊ०க. அவித்தையின் நிவிருத்திகாலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்திக்கிரமம்.

இவ்வாற்றால அவித்தயா நிவிருத்திகாலத்தில தத்துவஞானத்தின நிவிருத்தி சடபவியாமையால, அவித்தையின

நிவிருத்தி காலத்திலேயே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தி இவ் வாறு உண்டாகின்றது:— ஜலத்தில் பிரவாடப்பட்ட தேற்றாம் பொ டியினால் ஜலத்தினடிவாணல்லின் தெளிவின் பிரிவு உண்டாகின்றது. அதனை கூடவே தேற்றாம் பொடியும் பிரிந்து போகின்றது. தேற் றாம் பொடியின் பிரிவில் வேறு சாதனங்களினால் ஆபேக்ஷை யிலதில. புறத்தாலுள்ள பொருளையும் பொறுத்தில் பற்றுதலை பராமரிக்கின்றது. அதனை கூடவே பொருப்பும் பராமரிக்கின்றது. அப்படியேயும் காரியகரணி அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக அதன் கூட வே தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின் றது. ஆகலால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியில் வேறு சாதனத் தின் அபேக்ஷை இல்லை.

கூஉ. பிரிருத அவித்தையில் பஞ்சபா நிகைக்காரம் மதம்.

பஞ்சபா நிகைக்காரிய பதமபாதாரியா பகவ இதுவா பா:—ஞானத்திற்கு அருஞானமாகிய அதிர்ஷ்டம் விரோதமுண்டு. ஆகு ஞானத்தின் காரியகரணி ஞானத்திற்கு விரோதமில்லாதிருக்கு லின், தத்துவ ஞானத்தால் மோக்ஷம் அஞ்ஞானத்தின நிவிருத்தி உண் டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின நிவிருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் உபா தான மின்மையால் காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் தேகமுதலிய காரியங்களின் நிவிருத்தியில பிராரப்த்த கா மம பிரதிபந்தகமாம. இதனால் முறுக்கியபடி அவித்தியாலேய மிருக்கின்றது. சில ஜீவன்முக்தாகளுக்கு தேக முதலியவற் றின பிரதீதியும் ஏடபவிக்கின்றது. பிராரப்த வடிவ பிரதிபந்த கத்தின அபாவத்தால், தேகாதிகளின நிவிருத்தியும தத்துவ ஞானத்தில நிவிருத்தியும உண்டாகின்றன. இம்மாத்தில பிராரப் த்தத்தின அபாவத்தால் அவித்தையின், நிவிருத்தியே தத்துவ ஞானத்தின நிவிருத்தியாம.

கூஅ-கூஎ. தத்துவஞானத்தின் காரணமும் சகாரியுமாகிய சாதனத்தில் விசாரம்.

கூஉ. உத்தமமத்திம அதிகாரிகளின் பேதத்தால் தத்துவஞானத்தின் இரண்டு சாதனங்களைக்கூறுதல்.

எதத்த தத்துவஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண் டாகின்றதென்கிற, அதத்த தத்துவஞானத்திற்கு இரண்டு சாதன முண்டு.

உத்தம அதிகாரிக்கோ சிரவண முதலியன சாதனங்களாம். மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்குணப் பிரம்மதத்தின் அகங்கிரக (யானென் பதைக் கொள்ளுங) உபாசனையே ததுவஞானத்தின் சாதனமாம். இது சகல அதவைத சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாம்.

சூ०ச. மூற்கூறிய இரண்டு பகுதிகளிலும் பிரசங்கியானத்தைத் தத்துவ ஞானத்திற்குக் காரணமாகியு பிரமாணமெனல்.

ஆனால் இரண்டு பகுதிகளிலும் ததுவஞானத்திற்குக் காரணமாகிய பிரமாணம் பிரசங்கியானபென்பது சில நூலாசிரியர்மதமாம். விருத்தியின பிரமாதகுதைப பிரசங்கியான மெனபர். எப்படி மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்குணப பிரம்மாகார நிரந்தர விருத்திவடிவ உபாசனை காரணமாயிருமும அதுபோவபிரசங்கியானமு மாமோ, அங்ஙனமே உத்தமாதிகாரிகளுக்கு மனனத்திறகுப பின நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமே பிரம்ம சாகூாத்காரத்திறகுக்காரணமாம். அறிவகைப பிரமாணங்களினும பிரசங்கியான மிலலாமையால், அதறகுப் பிரமையின காரணத்தன்மை சமபவியாதாயினும சகுணப் பிரம்மதினை தியானத்திறகுச சகுணப பிரம்மத்தினது சாகூாத்காரத்தின் காரணத்தனமையும, நிர்குணப்பிரம்மதினை தியானத்திறகு நிர்க்குணப் பிரம்மத்தினது சாகூாத்காரத்தின் காரணத்தனமையும சகலகுரு ஸ்மிருதிகளினும பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே விவகிதகாமினி(ஸ்திரீ)யின் பிரசங்கியான தத்திறகுகாமினியினது சாகூாத்காரத்தினகாரணத்தன்மை உலகத்திறபிரசித்தமாம். ஆகலால நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியான மும் பிரம்ம சாகூாத்காரத்தின காரணமெனச சமபவிக்கின்றது. பிரசங்கியானஜந்திய பிரம்மஞானத்திறகுப பிரமாணஜந்தியத்தன்மையின்மையால பிரமாத்தனமையின சமபவமிலலையாயினும, சமவாதிப்பிரமத்தைபபோல விஷயத்தில் பாதமிலலாமையால் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. நிதித்தியாசனவடிவப் பிரசங்கியானத்திற்கு மூலம சப்தப் பிரமாணமாம. இதனாலும பிரம்ம ஞானத்திற்குப் பிரமாத்தன்மை சமபவிக்கினறது.

மதத்தில் பிரசங்கியானத்திற்கு மனதின் சககாரியாதலும் மனம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் காரணமாதலும்.

பாமதீகாரவாசஸ்பதியின் மதம் இதுவாம:—மனதின் சக காரி பிரசங்கியானமாம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் காரணம மனமாம். பிரசங்கியானத்திற்கு ஞானத்தின் காரணத்வம்மை அபபிரசித்த மாம். சகுண நிரக்குணப் பிரஹ்மத்தின் தியானமும மனதின் சக காரியாம். அவற்றின சாகஷாத்காரத்தினது காரணம தியான மன்று; மனமே காரணமாம. அங்ஙனமேம வியவகிதகாமினியின் தியானமும்காமினியின் சாகஷாத்காரத்திற்குக் காரணமன்று. ஆனால் காமினியின் சிந்தனத்தோடுகூடிய மனமே அச சாகஷாத்காரத்தி ற்குக் காரணமாம். இவ்வாறுல் மனமே பிரஹ்மஞானத்திறகுக் காரணமாம்.

கூ०சு. அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம்.

(ஏகாகரத்வதன்மையோடுகூடிய மனம சககாரியாதலுமமேவதார்த்த வாக்கிய வடிவ சபதம பிரஹ்மஞானத்திறகுக் காரணமாதலும்)

அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம் இதுவாம:—வாகக்கிய ஜந் நியஞானத்திற்குப்பின் பிரசங்கியானத்தின் அபேக்ஷையில்லை.மகா வாகக்கியத்தினாலேயே அத்வைதப் பிரஹ்மத்தின சாகஷாத்காரத முண்டாகின்றது. சகல ஞானங்களிலும் சககாரி மனமாம. ஆத லால நிந்திதபாரன ஜந்ய ஏகாக்கிரத்வன்மையோடு கூடிய மனம சககாரியாம. வேதாந்த வாக்கிய வடிவ சப்தமே பிரஹ்ம ஞானத திற்குக் காரணமாம்; மனமன்று. ஏனெனின விருத்தி வடிவ ஞான த்திற்கு உபாதானமா யிருத்தலின் ஆகரய அநுக்கரணமாம். ஆதலால் ஞானத்திற்குக் காரந்தர மனம. அதற்கு ஞானத்தின் காரணத்தன்மை சமபவியாது. வேறு ஞானங்களின் மன்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிகினும் பிரஹ்மஞானத்தின் காரணத் தன்மை முற்றும விருத்தமாம. ஏனெனின் "யந்நவாசாऽநபெ. எதீண (பிரஹ்மதத்தை) மனதினுலே உலகம் அறிகிறதில்லையோ" என்றல முதலிய சுருதிகளில பிரஹ்மம மானதஞானத்திற்கு விஷயமாதல். நிஷேதிக்கப்பட்டிருகின்றது. பிரஹ்மதத்திற்கு ஔபநிஷதத் (உபநிஷதத்தினுல் அறியப்படுகி) தன்மை சொல் லப்பட்டிருகின்றது, அதலால உபநிஷதவடிவ சப்தமே பிரஹ்ம

ஞானத்திற்குங் காரணமாம். கைவல்யசாகையில் யாண்டு மனதிற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் காரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட் டிருக்கின் றதோ, அதே ஸ்தானத்தில் வாக்கிற்கும் பிரஹ்மஞானத்தின் கா ரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் சப்தத்திற் கும் பிரஹ்ம ஞானத்தின் காரணத்தன்மை சுருதி விருத்தமாம். அங்ஙன மாயினும். சப்தத்திற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தின் காரணத்த ன்மையில்லை என்னும் அர்த்தத்தில் சுருதிக்குத் தாற்பரிய முளதா யின், பிரஹ்மத்திற்கு உபலக்ஷணத்தினால் அறியப்படுங் தன்மைவடிவ ஸ்வபாவத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சப் தத்தின் இலக்ஷணை விருத்தியினால் பிரஹ்ம கோசர ஞானமுண்டா கின்றது. சக்தி விருத்தியினால் பிரஹ்மத்தின் ஞானம சப்தத்தால் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சுருதிக்குந் தாற்பரிய மிருக்கின் றது. ஆத லால் சக்திவிருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் காரண த்தன்மை நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. இலக்ஷணை விருத்தியினால் சப்த த்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் காரணத்தன்மையிருத்தலால் பிரஹ்ம த்திற்கு ஸ்வபாவிக்கத்தன்மை சமபவிக்கின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத் காரத்தினை மானதமாகக் கொண்டுள்ளவர் மதத்திலும் பிரஹ்மத் தின் பரோக்ஷஞானம் சப்தத்தினாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக் கின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்தில் சப்தத்திற்குக் காரணத்த ன்மை இரண்டு மதங்களிலும் அவசியமா யிருத்தலின் பிரஹ்ம சா க்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணம் சப்தமாம்; மனமன்று. இவ்வாறு பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினை காரணம சப்தமாம்.

கூ0ள. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

சப்தத்தில பரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சாமர்த் தியமுண்டு. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்ப வியாது. அங்ஙன மாயினும், சாஸ்திரத்திற் கூறிய சிரவண மனன பூர்வக அந்தப் பிரஹ்ம கோசர பரோக்ஷ ஞானத்தின் சம்ஸ் கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அப ரோக்ஷஞானம உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப பிம்பங்களின் அபேத வாதத்தில் ஜலமாத்திரத்தோடும் கண்ணாடி முதலியவற்றோடும் கூடிய நேத்திரத்தினால் சூரியன் முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கேவல நேத்திரத்திற்குச் சூரியன் முத

லியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தில் சாமர்த்தியமில்லை. சஞ்சலமான அல்லது மலினமான உபாதியின் சகநிதானதநிஞ்யும் சாமர்த்திய மில்லை. நிச்சலமும் நிர்மலமுமான உபாதியையுடைய க்ஷேத்திரத் தில் சூரியன் முதலியவற்றினது சாக்ஷாத்காரத்தின் சாமர்த்திய முண்டு. அங்ஙனமே சமலகார விசிஷ்ட நிர்மல நிச்சல சித்த வடிவ கண்ணாடியின் சகாயகரண சர்நநிஞ்யும பிரஹ்மத் தின் அபரோக்ஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது. ஸிவ புராணாந்தர்கம:- எங்ஙனம இலௌகிக அக்கினியில் ஓமித்தலால பவர்க்கவுபயோகமான அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. வைதிக சமலகாரத் தோடு கூடிய அக்கினியில் ஓமித்தலால பவர்க்கத்தை யுண்டு பண் ணும அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஓங்காரருக்கு சுவ ரக்க சாதனத்தன்மை கருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இர ண்டாவதுக்ஷணத்தில் அழிவதாகிய ஓங்காரருக்கு காலாந்தரத்தில் உண்டாவதாகிய சுவர்க்கத்தின் சாதனத்தன்மை சமபவியாது. ஆதலால் சுவர்க்க சாதனத்தன்மையின் அநுபபத்தியாகிய அர்த் தாபத்திப பிரமாணத்தினால் எங்ஙனம் அபூர்வத்தின் சித்தி உண் டாகினறதோ, அங்ஙனமே பிரஹ்ம ஞானத்தினால் அத்தியாச வடிவ சகல துக்கங்களின் நிவிருத்தி சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. கர்த்தருத்வ பூகளிய ஆத்தியாச அபரோக்ஷமாம். அவ்வபரோக்ஷ அத்தியாசத்தின நிவிருத்தி பரோக்ஷ ஞானத்தி னால் சமபவிக்கிறதில்லை. அபரோக்ஷ ஞானத்தினாலேயே அபரோ க்ஷ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷ அத்தியாச நிவிருத்தியின் அநுபபத்தியி னால வேறு பிரமாணத்திறகுக கோர மாத்ர பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம சகத்தினை சித்திக்கின்றது. எங்ஙனம் கேள்வியப்பத்தியினால ஆபூர்வத்தின சித்தி உண்டாகின்ற தோ, அங்ஙனமே சப்த ஜன்ய பிரஹ்மாத்மைக்ய அபரோக்ஷ ஞான த்தின் சித்தியும கேள்வியப்பத்தியினால உண்டாகின்றது.

கூ०அ. வேறு நூலின் படி சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுந்தன்மை.

வேறு நூல்களில் சப்தத்திறகு அபரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணுந்தன்மை இந்நிருஷ்டாந்தத்தினால் கூறப்பட்டிருக் கின்றது:—எங்ஙனம பாகிய பதார்த்தத்தின சாக்ஷாத்காரத்தில்

மனம் சாமாதநிய மின்றிய தாயினும், பாவநீயோடு கூடிய மன நிஞல்நஷ்ட வனிதையின் சாகூதகார முண்டாகின்றதோ, அங்ங னமே கேவல சப்தமோ அபரோகூ ஞானத்திற் சாமர்த்திய மின் றியதாம். ஆனல் முற்கூறிய மனதோடு கூடிய சப்தத நிஞல் பிர ஷ்மாநந்தின் அபரோகூஞான முண்டாகினறது.

கூடுகூ—கூஉடு விஷய ஞானங்களின் அபரோகூத் தன்மையில் விசாரம்.

கூ0கூ. வேறு நூலாசிரியர்மதப்படி ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோகூத்தன்மை வியவகாரத்தைக் கூறுதல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோகூத்தன்மை விவகாரமுண் டாகினறது. ஏனெனின நேநதிர முதலிய இநதிரியங்களால் அறி யபபட்ட கட முளதாயின், ஆண்டுக கடதநின பிரத்தியகூ ஞான மிருக்கின்றது; கடமும் பிரதநியகூமாம.இவ்வாறு இருவகை வீய வகாரம அநுபவசிதநமாம. ஆண்டுஞானதநில் அபரோகூத் தன் மை காரணத்தின அதீனமன்று. ஏனெனின் இநதிரிய ஜந்நிய ஞா னம அபரோகூமாம். அநுமாநாதி ஜந்நிய ஞானம பரோகூமாம. ஆதலிவ ஞானதநில் பரோகூத்தனமை அபரோகூதன்மைகள் காரணதநின அதீனமாம. அவிநதிரியஜந்நிய ஞானதநின் அபரோ காூக்தனமையை நூலாசிரியாகள் கண்டனம செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அபரோகூ அநுபதத்தைக் கோரிசுமம ஞானம் அபரோ கூஷ்மெனப்படுகினறது.இவ்வாறாயுல் ஞானதநில அபரோகூத்தன் மை விஷயதநின் அதீனமாம். ஆதலால் அபரோகூ விஷயத்தின் ஞானம அபரோகூமேயாகும். இநதிரியத்தால் தோன்றியதாகுக; அலலது வேறு பிரமாணங்களாறு மிருந்தியதாகுக; இதில் அபிநி வேச (ஆக்கிரக) மில்லை. இநதனுற்முன சுக முதலியவறறின் ஞான மும், ஈசுவர ஞானமும, சொபபனதநின் ஞானமும இநதிரியஜந் நியமன்று; அங்ஙனமாயினும பிரதநியகூமாம. ஆதலால் ஞானத் தில இநதிரிய ஜந்நியத்தன்மை வடிவ அபரோகூஞானமே யுளது. ஆனல் அபரோகூ அநுதநகோசர ஞான முளதாயின் அது அப ரோகூஞான மெனப்படுகின்றது.

சங்கைசமாதானம்.

அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தினே அபரோக்ஷ மென்பர். ஆதலால் அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதலில் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. எனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தனமையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் ஞானம் எதுவாம. விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத தனமையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தனமையின் ஞானம எதுவாம. அங்ஙனமாயினும் விஷயத்தில அபரோக்ஷத் தன்மையை அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவமாகக் கொள்ளின், அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமுண்டாகும. ஆதலால விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தனமை மூற்கூறிய சொரூப மன்று. ஆனால பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமே விஷயத்தின் அபரோக்ஷத தனமையாம. ஆதலால் ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை ஞானத்தின் அபேக்ஷை யுண்டாகியும, விஷயத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின் கண் உள்ள, அபரோக்ஷத்தன்மையினது ஞானத்தின் உபயோகமின்மையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமில்லே.

ஈகஂ. விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளைச் சம்பாதிக்கும் பிரமாத்திருசேதனத்தின் பேத அபேதத்தோடு விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளின் அதீனமே ஞானத்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளா மென்பதின் நிரூபணம்.

சுக முதலிய அநுதக்காரணத்தின் தாயம் சாகுரி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாம. அதிஷ்டானத்தின் வேறு சதனை அத்தியஸ்தத்திறு கிலே யாகலின், சுக முதலியவற்றிற்குப் பிரமாதிருசேதனதோடு என்றும அபேத மிருத்தலால், அவற்றில் என்றும அபரோக்ஷத்தன்மை யிருக்கின்றது. அபரோக்ஷ சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானமும அபரோக்ஷமே யாகின்றது. பாகிய கட முதலியன பாகிய சேதனதில் அத்தியஸ்தமா யிருத்த

லின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அவற்றிற்கு என்றும் அபேத மில்லையாயினும், விருத்தி வாயிலாகப் பாகிய சேதனத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம உண்டாகின்றது. அக்கா லத்தில பிரமாத்திருசேதனமே கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான மாகின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜநிய கடாதி கோசரவிருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்திலேயே கட முதலியவற்றில் அபரோக்ஷ த்தன்மைத் தாமமுண்டாகின்றது. அபரோக்ஷத்தன்மை விசிஷ்ட கட முதலியவற்றின ஞானமும அபரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும அநுமிதி முதலிய விருத்தி உண்டாயின், அதகாலத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் அபேதம இலலாதிருததலின, அவற்றில் அப ரோக்ஷத்தன்மைந தாமம உண்டாகாது. ஆதலால் கட முதலிய வற்றின் அநுமிதி முதலிய ஞானத்தினை அபரோக்ஷம என்று கூறுவதில்லை; ஆனற் பரோக்ஷமென்பா. பிரஹ்மசேதனதத்திற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு என்றும அபேதமிருததலின், பிரஹ்ம சேதனம் என்றும் அபரோக்ஷமாம. ஆதலால் மகாவாக்கிய வடிவ சப்தப்பிரமாண ஜநிய பிரஹ்மதத்தின ஞானமும அபரோக்ஷ மென்றே சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாறுரல் ஞானத்தின் பரோ க்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தனமையும் பிரமாணதீன மன்று. ஆனால் விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தனமைகளின்அதீனமாகவே ஞானதத்தின பரோக்ஷதத்தன்மை அப ரோக்ஷதத்தன்மைகளுள. விஷயதத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அப ரோக்ஷத்தன்மைகளோ சமபாதிபபன பிரமாத்திரு சேதனதத்தின் பேதமும் அபேதமுமாம். ஆதலால சப்த ஜநிய பிரஹ்மதத்தின் ஞானமும அபரோக்ஷமாமெனறு கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது.

கூகூ. முற்கூறிய மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்திய பிரஹ்ம ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் பிராப்திவடிவ்நோகம்.

ஆனால் இம்மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்திய பிரஹ்ம ஞானமும அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும. எனெனின் முற்கூறிய படி பிரமாத்திருசேதன சொரூபமாயிருத்தலால் பிரஹ்மம் என் றும அபரோக்ஷமாம. அபரோக்ஷ வடிவமைக கோசரிக்கும் ஞானம அபரோக்ஷமேயாம. ஆதலால் நித்திய அபரோக்ஷ சுபாவ

முடையய்.பிரஹ்மத்திற்குப் பரோக்ஷஞானம் சம்பவியாது. அவாந்தரவாக்கியத்தினுல் எல்லா ஸாகாசிரியாகளும் பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷஞானதை அங்கீகரித்திருகின்றனர். அங்ஙனமே "பத்தாமவ" னிருக்கினருனென்னும வாக்கியத்தினுல் பத்தாமவனது பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது. பருஹதாரண்யகமுதலிய நூல்களி லுமமுற்கூறிய வாக்கியத்தினுல பத்தாமவனது பரோக்ஷஞானமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாதிருசேதனத்திற்கு அபின்னமாய்ப் பத்தாமவனிருக்கினருல். ஆகலால காமமுகியவிஷயத்திற்கு அபரோக்ஷத்தனமை யிருத்தலின அவனது ஞானமும அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும.

கூகூ. முற்கூறிய தோஷத்தினுல் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு வேறு இலக்கணம்.

ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல்வேண்டும்:—எங்ஙனம் சுக முதலியன பிரமாதிருசேதனத்தில அநுபயோகமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே தர்ம அதாமங்களும பிரமாதிருசேதனத்தில் அத்தியஸதமாம். ஆதலால் சுக முதலியவற்றைப்போல, காம முதலியனவும பிரமாதிரு சேதனதோடு அபின்னமா யிருத்தலின் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும. அங்ஙனமாயினும யோகிய விஷயத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனதோடுள்ள அபேதமே விஷயத்தின் கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையைச சமபாதிப்பதாம்; காம முதலியன யோக்கிய மன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு அபேதமிருக்கினும அவற்றில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. எங்ஙனம விஷயதத்தின்கண் உள்ள யோக்கியதை விஷயத்தின்கண உள்ள அபரோக்ஷதன்மையில் அபேகூரிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரமாணத்தின்கண் உள்ள யோக்கியதை ஞானத்தின் அபரோக்ஷதன்மையில் அபேகூரிக்கப்படுவதாம். அவாக்தரவாக்கியதிலும "பகாமவனிருக்கின்ரு" னென்னு வாக்கியதிலும அபரோக்ஷஞானம உண்டாவதற்கு யோக்கியதை யிலலை. ஆனுல் மகாவாக்கியதிலும் "நீபதாமவ" னென்னும் வாக்கியத்திலும அபரோக்ஷஞானம பிறத்தற்கு யோக்கியதை யிருகின்றது. எங்ஙனம: விஷயதத்தின் யோக்கியதை முதலியன பிரதயகூமுதலிய வியவகாரதத்தால் அறியப்படுகின்றன. எந்தவிஷயதற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமூளதாகப் பிர

த்தியகூ விவகாரமுண்டாகின்றதோ, அவ்விஷயம் யோக்கியமென ப்படுகின்றது. எவ்விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண் டாகியும் பிரத்தியகூ வியவகாரமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்விஷ யம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தாமாதர்ம சம்ஸ காரம் அயோக்கியமாம். விஷயத்தைப்போல பிரமாணத்திலும் யோக்கியத்தன்மை முதலியன அநுபவாநுசாரமாக அறியவேண் டியனவாம். பாகிய இந்திரியங்களில் பிரத்தியகூஞானம் உண்டா தற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது. அநுமான முதலியவற்றில் பரோகூஞானத்தை உண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியதையிருக்கின் றது. அநுபலப்தியிலும் சப்தத்திலும் இருவகை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் யோக்கியதை இருக்கின்றது.

கூகச. அபரோகூஞானத்தில் சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவரது மதத்தின் அநுவாதம்.

ஆனல் இத்தணை விசேஷமுண்டு:—பிரமாதாவோடு சம்பந்த மின்றிய பதார்த்தத்திற்குச் சப்தத்தினுல் கேவலம் பரோகூ ஞானம் உண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்திற்குப் பிரமாதாவோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துயோக்கியதை உண்டாகியும், பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும சப்த மூண்டாகாவிடின், சப்தத்தினுல் பரோகூஞானமே உண்டாகும்; அபரோகூஞானம உண்டாகாது. எங்ஙனம் "பத்தாமவ னிருக் கின்றன்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமின்மையால் முற்கூறிய வாக்கி யங்களைக் கேட்போனுக்குத் தனக் கன்னியமின்றிய பத்தாமவன் பிரஹ்மமென்பவற்றின் பரோகூஞானமே உண்டாகின்றது; அப ரோகூஞானம உண்டாகிறதில்லை. ஏநதவாக்கியத்தில் பிரமாதா வோடு அபின்னமான யோக்கிய விஷயத்திறருப் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமுண்டாகின்றதோ, அநதவாக்கி யத்தினுல் பரோகூஞான முண்டாகிறதில்லை; அபரோகூஞானமே உண்டாகின்றதென்னும் மதம் சர்வஞ்ஞாதம முனிவரதாம். இம் மதத்தில் கேவல சப்தமே அபரோகூஞானத்திறரு ஏதுவாம். பரோகூஞானத்தின் சமஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினுல் அபரோகூஞான முண்டாகின்றது. இம் மதம் முதலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கூகஞ. சமீபத்திலேயே தூஷிக்கப் படுதல்

விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோகத்

தன்மையின் அதிசயமாம் ஞானத்தின்கண் உள்ள

அபரோகத்தன்மை எல்லாம் மதத்தின் அநுவாதம்.

அபரோக அத்தியக்ஷத்தை நிராகரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோகத்தன்மையை அங்கீகரிப்பது பிரம்மஞானத்திற்கு அபரோகத்தன்மை சாபவிகல்பமென்று இவ்விடத்தில் மூன்றாவது மதம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாசிரியரால் பிரம்ம கோசர அபரோகத்தன்மை பரோக்ஷ பிரம்மஞானமும் அபரோக மாதல் வெண்டுமென்னும் துஷ்டமை சொல்லப்பட்டது.

கூகசு. அத்வைத விதியாசாரியர் மதப்படி விஷயத்தின்கண் உள்ள தும் ஞானத்தின்கண் உள்ள துமான அபரோகத் தன்மையை வேறுவிதமாகச் சொல்லுதலும், தூஷிக்கப்பட்ட மூன்றாவது மதத்தில் வேறு தூஷணத்தைச் சொல்லுதலும்.

அத்வைத விதியாசாரியர் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோகத்தன்மையையும் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோகத்தன்மையையும் வேறு வகையாக் கூறியிருக்கின்றனர். தூஷிக்கப்பட்ட மூன்றாவது மதத்தால் வேறு தூஷணங்களையும் கூறியிருக்கின்றனர். அதுவருமாறு:—பிரமாதாவைவிட்டு அகின்னமாய் அந்தர்முகமாக அபரோகசொரூபமென்றுகொண்டு, அபரோக அத்தியக்ஷத்தை நிராகரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோகத்துவம் கூறினது, பொய்ப்பிரபஞ்சாதிஷ்டானசுத்தசைதன்யத்தில் ஆரோபிதஞானம் நிவர்த்தியாகும் பொழுது அவ்வஞானநிவர்த்தியும் அதிஷ்டானசைதன்யமாகவே இருக்கையால் அவ்வியாப்தி உண்டாகுமே. பிரமாணங்களை அபரோக ஞானத்தைப் பற்றுகையால் (விஷயி) பரிணமிப்பதாலும், அபர ஞானத்தினை அபரோக மென்னினும், ஞானத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பிரத்தியக்ஷமும் விஷய விஷயித்தன்மையே சமயத்திருக்கின்றது. அதிற்ஞானத்தில் ஞானத்தினை உள்ள அபரோக்ஷத்வமே முக்கியமாகும். பொய்யாகிய சுத்தசைதன்ய ஞானத்தை அபரோக்ஷமாக்கினால் விஷய விஷயித்தன்மையைச் சமயப்படுத்தினமையால், அதனிடத்தும் முற்கூறிய இரண்டாவது சமாதியாகும். பிரபாகரமதத்தில் ஞானங்களுக்கு பிரமாணங்களுக்கு அபரோக

ரூபத்தையும், அங்ஙனமே ஞாதாவையும், அங்ஙனமே ஜ்ஞேயமாகிய கட முதலியவற்றினையும் ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல ஞானமும் திரிபுடி கோசரமா மென்பது பிரபாகரர் மதம். அம்மதத்தில் அபேத முளதாயினும், விஷய விஷயித்தன்மைகளின் அங்கீகாரமுண்டு. ஆதலால் சுவப்பிரகாச ஞானவடிவ சுகத்தில விஷய விஷயித்தன்மை அசங்கதமன்று. சுவ, அதாவது தனது சொரூபம் எதற்குப் பிரகாசம் (விஷயி) ஆகின்றதோ, அது சுவப்பிரகாச மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லின் ஆத்தத்தினாலும் அபேதத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை சமபவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும பிரகாசிக்கப்படுவது பிரகாசிபபது என்பவற்றின் பேதம அநுபவ சித்தமாயிருத்தலின், பேதமின்றிப் பிரபாகரர் விஷய விஷயித்தன்மைகளைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆதலால் சுவப்பிரகாச மென்னும சொல்லிற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் சுவ (தனது) சத்தையினால் பிரகாசித்தலே (சம்சய முதலியன இல்லாமையே) சுவப்பிரகாசமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளென்று அத்வைத நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஈகள. அபரோகஷத்திற்கு முற்கூறிய இலகஷணம் சம்பவியாதென்பதை அநுவதித்தல்.

இவ்வாறாறால் சுவப்பிரகாச ஞானதிற்கு அபினனமான சொரூப சுகத்தில விஷய விஷயித்தனமைகள் சமபவியாமையின, அபரோகஷத்திற்கு முறகூறிய இலகஷணம அதில சமபவியாது.

ஈகஅ. முற்கூறிய தோஷமின்றிய அபரோகஷத்தின் இலகஷணம்.

அபரோகஷத்தின் இலகஷணம் இருவாம:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சைதன்னியமதாகி அபேதம அபரோகஷ விஷயத்தின இலகஷணமாம். அநுக்கரணமும சுக முதலியனவும் சாகஷி சேதனத்தில்அத்தியஸ்தமா யிருத்தலின், தர்மத்துடன் அநுகக்கரணத்திற்குச சாகஷி சேதனமதாகி அபேத மிருக்கின்றது. சாகஷிசேதனத்தால அவற்றின பிரகாச மிருத்தலின், அவற்றின் வியவகாரத்திறகு அநுகூலம சாகஷி சேதனமாம. ஆதலால் சுவ அதாவது அநுகக்கரண சுகமுதலியவறறின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சாகஷி சேதனமா யிருவோ, அதனோடு அபேதவடிவ அப

ரோகூத்தின் இலகூணம சுக முதலியவறறோடு கூடிய அந்தக்கர ணததிறற சமபவிக்கினறது. தாம முதலியவறறிறகுச சாகஷிசேதன னத்தோடு அபேதமோ உளது. ஆனல் அவறறில யோக்கியத் தனமை யின்மையால அவறறின வியவகாரதறகு அநுகூலம் சாகஷி சேதனமன்று. ஆகலால தனது வியவகாரானுகூல சேதன னதோடு தாம முதலியவறறிறகு அபேதமில்லா திருதலின் அவறறில் அபரோகூதனமையிலலே. அநாதனமே கட முதலிய வறறைக கோசரிக்கும விருததிகாலதறில கட முதலியவறறின் அதிஷடானன சேதனதறகு விருததி யுபகித சேதனதோடு அபேத முண்டாகினறது. ஆதலால கட முதலியவறறைக கோச ரிகரும. விருததி காலதறில கட முதலிய சேதனம கட முதலிய வியவகாரதறகு அநுகூலமாம. அநாதி சினனமான கட முதலி யன அபரோகூ மெனபபடுகினறன. கட முதலியவறறைக கோச ரிக்கும விருததியின உபாதி காலதறிலும தனது அதிஷடான சேதனத்தோடு கட முதலியன அபினனமாம. ஆனல அகாலதத் தில் அவறறின வியவகாரதறகு அநுகூலமான அதிஷடான சேதன மிலலை. ஏனெனின விருததி உபாதிதாதோடு அபினன மாய் வியவகாரதறகு கருகூலமாகினறது. ஆதலால் கட முதலிய வறறைக் கோசரிகரும விருததியின அபாவகாலதறில கட முத லியன அபரோகூமின்று. அநாதனமே பிரமமதறதைக கோசரிக் கும விருததி யுபகித சாகஷி சேதனமே பிரமமதறகு வியவகாரத் தறகு அநுகூலமாம. அதனலே அபினனமாகிய பிரமமதறகு அபரோகூதனமை சமபவிகினறது. எநாதனம வியவகாரதறகுக் கருகூலமான சைதனயதோடு விஷயதறகுளள அபேதம விஷ யதறினகண் உளள பிரதயகூதனமையின பிரயோஜகமோ, அநாதனமே கடமுதலிய விஷயதோடு கட முதலிய வியவகாரத் தறகு கருகூலமாகிய சைதனியதறகுளள அபேதம ஞானத் தினகண் உளள பிரதயகூதனமையின் பிரயோஜகமாம.

கூகக. விருத்திவடிவப் பிரத்தியகூ ஞானத்தில் முற்கூறிய அபரோகூத்தின் இலகூணத்தினது அவ்வியாப்தி.

சேதனதத்தில் கட முதலியன அதியமதமாம. விஷய வடிவ விருத்தி காலதறில் விருததிசேதனதோடு விஷயசேதனதறகு

வகத்துவ விருத்தலின், தனது அதிஷ்டானமாகிய விஷய சேதனத் தோடு அபின்னமான கட முதலியவற்றிற்கு விருத்தி சேதனத் தோடு அபேத முண்டாகியும், விருத்தியோடு அபேதம் கடமுதலி யவற்றிற்குர் சமபவியாது. எங்ஙனம இரஜ்ஜுவிற கற்பிதமான சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்கு இரஜ்ஜுவோடு அபேதம உண்டாகி யும், சர்ப்ப தண்டமாலைகளுக்குப பரமபரம பேதமே உண்டாகின் றது; அபேத முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மாதிற கற்பிதமான சகல ஜீவைகங்களுகும் பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஒன் றற்கொன்று அபேத முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விருத்தி சே தனத்தோடு விருத்திகருமம கட முதலியவற்றிற்கும அபேதம் பாபவிக்கின்றது; ஆனால விருத்திகருமம கட முதலிய விஷயங்களு கும் பரமபரம் அபேதம சமபவிக்கிறதில்லை. ஆகலால் விருத்தி வடிவப் பிரதியக்ஷ ஞானத்தில முற்கூறிய இலகூஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது.

கூஉ. முற்கூறிய அவ்வியாப்திக்கு அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி பரிகாரம்.

அங்ஙனமாயினும், அத்வைத வித்தியாசாரியர முறைப்படி அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு தாமஸ சேதனத்திறகாம; விருத்திகளன்று. எங்ஙனம அநுமித்தன்மை இசைதன்மை முதலியன அந்த க்காரண விருத்தியின் தாமஸமோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷத்தன் மைக்கு தாமஸ விருத்தியில்லை. ஆனால் விஷயாகார விருத்தி யகித சேதனத்திறகு அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு தர்ம மிருத்தலின, சேதனத்தின் அபரோக்ஷத்தனமைக்கு உபாதி விருத்தியாம. ஆத லால விருத்தியில அபரோக்ஷத்தனமையை ஆரோபித்தலால விரு த்திஞானம அபரோக்ஷமா மென்று வியவகரிக்கின்றனர. இவ்வா றாயுல் விருத்தி ஞானம் இலகூியமன்று. ஆகலால அவ்வியாப்தி யில்லை. விருத்திஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தனமைத் தாமம் இஷ் டமாம. அபரோக்ஷத்தின் இலக்கணம் செல்லாதாயின் அவ்வியா ப்தி யுண்டாம். விருத்தி ஞானம இலகூியமன்று; விருத்தி உபகித சேதனமே இலகூியமாம. ஆகலால் அவ்வியாபதிச சங்கையில்லை. சேதனத்தின் காமமாகிய அபரோக்ஷத் தன்மையை அங்கிகரித் தலினாலேயே சுக முதலியவற்றின ஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன் மை சம்பவிக்கின்றது. விருத்தியின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்

மையை அங்கீகரிக்கின், சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அங்கீகார மின்மைப் பக்ஷத்தில் சாக்ஷி விடிவ சுக முதலியவற்றின ஞானத்தில அபரோக்ஷத்தன்மை வியவகாரம் உண்டாகலாகாது. ஆகலால அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம சேதனத்திறகாம்; விருத்திக்கனறு.

ஈஉக. முற்கூறியபக்ஷத்திற் சங்கை.

இப்பக்ஷத்தில இது சங்கையாக:—ரமாரா நரையிலும் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தைத் தி அபேதமிருத்தலின், சகல பிருஷ்டாகளுக்கும பிரஹ்மம அபரோக்ஷமாமென்னும வியவகார முண்டாதல் வேண்டும. அவாந்தரவாக்கிய ஜந்ய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும அபரோக்ஷமாதல வேணடும. ஏனெனின அவாந்தரவாக்கிய ஜந்ய விருத்தி உபகித சாக்ஷி சேதனத்திறகுப் பிரஹ்ம வடிவ விஷயத்தோடு அபேதமிருக்கின்றது.

ஈஉஉ. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும இது சமாதானமாம:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சேதனத்தோடு ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்திற்கு உள்ள அபேதமோ அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தினோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் லக்ஷணமாம். சமசார தசையில் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரஹ்மத்திற்குத் தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின அபேத மிருத்தலின், பிரஹ்மத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மையிலலை. அங்ஙனமே அவாந்தர வாக்கிய ஜந்ய ஞானத்திறகும ஆவரிக்கப்பட்ட விஷயத்தோடு அபேத மிருத்தலின், அநத ஞானத்திறகு அபரோக்ஷத்துவ மில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய சங்கை சமபவியாது.

ஈஉஊ. முற்கூறிய பக்ஷத்தில் வேறு சங்கை.

வேறு சங்கை:—முறகூறியபடி ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேதத்தினால் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அநநியோந்நியாஸ்ரய தோஷ மூண்டாகும். சமான கோசர ஞானமாத்திரத்தினை ஆவரணத்தை நிவர்த்திப்பதாகக்கொள்ளின், பரோக்ஷ ஞானத்தினாலுமஅருஞானத்தின் நிவிருத்திஉண்டாதல்வேண்டும்.

சித்தாந்ததில் அசத்துவாபாதக அஞ்ஞான சக்தி அல்லது திரோ தானம பரோக்ஷ ஞானத்தினுல் நாசமாகின்றது. அபாணபாதக சக்திவிஷ்ட அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினுல் உண்டாகிறதில்லே. அபரோக்ஷ ஞானத்தினுலேயே அஞ்ஞானத் தின நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுல் அஞ்ஞானநிவிருத்தி ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையினது சிததியின் அதீனமா யிருக்கின்றது.ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தோடு தனது வியவகாரத் திற கருகூலமான சேதனதந்திறகு அபேதம உளதாக, ஞானததின் அபரோக்ஷத்தன்மை லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால், அஞ்ஞான நிவி ருத்தியின் அதீனமான ஞானததின அபரோக்ஷத் தனமையினது சிததிசொலலபபடட நு.இதனுல் அந்தியோநியாசிரயதோஷமாம.

ஈஉச. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதன் சமாதானம இதுவாம்:—மூறகுறியபடி அஞ்ஞான நிவிருததிக்கு ஞானததின அபரோக்ஷததனமையில அபேகஷை உளாரயினும,அஞ்ஞானததின்நிவிருதியில அபரோக்ஷததனமை யினது அபேகஷையில்லே. எனனின ஞானமாததிரத்தினுல அஞ் ஞானததினது நிவிருதியை அங்கீகரிகினு, பரோக்ஷ ஞானததி னுலும் அஞ்ஞானததின நிவிருதி உண்டாதலுவேணடிம.இதுதோ ஷததின் பரிகாரதத்தினபொருட்டு அபரோக்ஷ ஞானதத்தினுல அஞ் ஞானததின் நிவிருதி சொலலபபடடிருகின்றது. அதனிடதது அந்தியோநியாசிரய தோஷ முண்டாகிறது. ஆதலால ஞான மாத்திரத்தால் அஞ்ஞானததின நிவிருதியென்றும, அபரோக்ஷ ஞானத்தினுல அஞ்ஞானததின நிவிருதியென்றும கூறவில்லே. ஆனுல் பிரமாணததின் மகிமையினுல யாதொரு விஷயததோடு ஞானத்தின தாதாதமிய சமபநதமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞான த்தினுல அஞ்ஞானததின் நிவிருதி உணடாகின்றது. பிரமாண மகிமையினுல் பாகியேந்திரிய ஜநிய கடமுதலியவறறின் ஞானம் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சமபநதமுடையதாகின்றது. சப்தஜந் நிய பிரஹ்ம ஞானமும மகாவாக்கிய வடிவப் பிரமாணததின் மகி மையினுல விஷயததோடு தாதாதமிய சமபநதமுடையதாகினறது. ஆதலால முறகூறிய இரண்டு ஞானங்களாலும அஞ்ஞானத்தின் நிவிருதி உண்டாகினறது. எலலாவற்றிறகும உபாதானம பிர ஹ்மமா யிருததலால் பிரஹ்மகோச சகல ஞானங்களுகுகும

தாதான்மியசமபன்த முண்டு. ஆதலால் அநுமிதி வடிவப் பிரஹ்ம ஞானத்தினுலும் அவாநதர வாக்கிய ஜந்திய பிரஹ்மஞானத்தின் பரோக்ஷ ஞானத்தினுலும அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டுமெ. அங்ஙனமாயினும, முறுகூறிய ஞானத்திற்கு விஷயத் தோடு தாதாதமிய சமபன்த மிருக்கினறது. அது விஷயத்தின் மகிமையினுலாம; பிரமாணத்தின பகிமையினு மனறு. ஏனெனின் மகாவாக்கியத்தினுல் ஜீவப்பிரஹ்மாகளின அபேதத்தைக் கோசரிக்கும ஞானமுண்டாகினறது. ஒருகு விஷயத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்தமேமா பிரமாணத்தின மகிமையினறு கூறப்படுகின்றது. வேறு ஞானத்திறகுப பிரஹ்மாதி காகாகாமியாபாவமாக மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்மதாதிாரு மியாபாகதனமை யிருகலாலும எல்லாவறறின் உபாதானகாரணமை யிருகலாலும விஷயத்தின் மகிமையினறுப்பறிகினறது. இவவாறறால் விலக்ஷணபிரமாண ஜந்திய விஷய சமபந்தியாகிய ஞானத்தினுல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகினறதென்று கூறுவதில் ஞான மாதாதிரத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின பூரணநிவிருத்தி. ஞானத்தின அபரோக்ஷ தனமையின் அபேக்ஷையை அஞ்ஞான நிவிருத்தியில் இலலாமையால் அசுதியோகதியாகிய தோஷமு மிலலை. இவ்வாறறால தனது விஷய காரதிற கருகூலமான அவிரோகபாடான தாரதனயதோடு விஷயத்தின அபேதமே அபரோக்ஷ விஷயத்தின லக்ஷணமாம். மூற்கூறிய தாதான்மியத்திறகு விஷயாதோடுமுள்ள அபேதம அபரோக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆதலால் சப்தஜந்திய பிரஹ்ம ஞானத்திலும அபரோக்ஷதனமை சமபவிக்கினறது.

கூஉடு. சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷஞானத்தின் உற்பத்தியில் சொல்லப்பட்ட மூன்று மதங்களில் முதல் மதத்தின் நல்லமை.

இவ்வாறு சபதத்தினுல அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் மூன்றுமதங்கள சொலலபபடடன. அவறறுள், முதல்மதமே நலமுடையதாம். ஏனெனின ஞானத்தின்கண உளள பரோக்ஷத் தனமை அபரோக்ஷதனமைகள் பிரமாணஜனமாம். சகலசாரி சாதன விஷயட சபதத்தினும அபரோக்ஷ ஞானத்தைப் பயத்தலின் யோக்கியதை யுண்டென்பது முதல மதம. விஷயத்தின் அதினமாகவே ஞானத்தின அபரோக்ஷத்தனமை முதலிய தாம

ங்களிருக்கின்றன, பிரமாணத்தின் அதீன மன்று என்னும் அபிப் பிராயத்தினுல் இரண்டாவது மதமும் அத்வைத வித்தியாசாரியரது மூன்றுவது மதமு மிருக்கின்றன. அவ்விரண்டு மதங்களிலும மேவல விஷயத்தின் அதீனமாகவே அபரோகூத்துவ முதலிய வறறை அங்கீகரிக்கின், அவாந்தர வாக்கியத்தினுலும் பிரஹ்மத தின் அபரோகூஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானத் தின் அபரோகூதகதன்மையில் பிரமாணத்தின் அதீனதகதன்மை அவசியமாகவே வேண்டுமம. ஆதலால் முதல் மதமே நலமுடைய தாம.

கூஉசு-கூசஉ. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

கூஉசு. கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் கூறிய மூன்று வினுக்களுளேயும் அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட இரண்டின் விடையையும் அநுவதித்தல்

கிரநதத்தின் ஆரமபதகதில் விருத்தியின் சொரூபம காரணம் பயன் என்னும் மூனறின வினுவுளது. அவறறுள அநதக்கரண வித்தைகளின பிரகாச வடிவ பரிணமம விருதகதியெனபபடுகின் றது எனறு கூறுநலால் விருத்தியின சாமானிய வடிவம சொலல ப்பட்டது. அதனபின யதாகாகதகதனமை அயதாரத்தகதன்மை முதலிய தோகதகதைக கூறுதலால விருதகதியின் விசேஷ வடிவம சொலலப்படடது. பிரமாண நிரூபணகதால் விருத்தியினது காரண்கதின சொரூபம் சொலலபபடடது.

கூஉள. விருத்தியின் பிரயோஜன சம்பந்தியாகிய மூன்றுவது வினுவினது விடையின் ஆரம்பம்.

விருதகதியின பிரயோஜனம வினுவப்பட்டது. அவ்விருத்தியின் பிரயோஜனம் இதுவாம:—ஜீவனுகுகு அவலதை மூன்றின் சமபந் தம விருதகதியினுல உண்டாகினறது. புருஷாகதப் பிராப்தியும் விருத்தியினுல உண்டாகின்றது. ஆதலால சமசாரப் பிராப்தி க்கு எது விருதகதியாம. மோகூஷபபிராபதிககும எது விருத்தியாம. எனனின் அவலதாகதரயகதின சமபநதத்தால் ஜீவனுக்குச சம சார மிருக்கின்றது.

ஆண்டி இகதிரிய ஜாக்கிரதவஸ்தை யென்பர். அவஸ்தையெனலும் சில காலத்தின் வாசகமாம். சுகமுதலியவற்றின் ஞான காலமும் உதாரண காலமும் ஜாக்கிரதவஸ்தை யெனப்படுகின்றன. சுக முதலியவற்றின் ஞானம் இகதிரிய ஜாக்கிரதன்று; அங்ஙனமே சுக முதலியவற்றின் ஞான காலத்தில் அகதிரியவிஷயத்தின் ஞானமும் இகதிரிய ஜாக்கிரதமாகாது. அங்ஙனமே உதாரண காலத்திலும் இகதிரிய ஜாக்கிர ஞான மில்லை. அங்ஙனமாயினும், சொல்லப்படும் சரீராதிவஸ்துக்களுக்கு முன்னுள்ள அவஸ்தைகளுக்கு மேலும் இகதிரிய ஜாக்கிர ஞானத்தின் ஆகாரகாலமே ஜாக்கிரவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞான காலத்திலும் உதாரண காலத்திலும் இகதிரிய ஜாக்கிர ஞான மில்லையாயினும், அதனை ஸாமான்ய விருக்கின்றது. இகதிரிய ஜாக்கிர ஞானத்தின் ஆதார காலமே சரீராதிவஸ்துக்களுக்கு முன்னுள்ள அவஸ்தையிலும் சுழுத்தி அவஸ்தையிலும் இருக்கின்றது. ஆகையால் சரீராதிவஸ்துக்களுக்கு முன்னுள்ள அவஸ்தைகளுக்கு மேலான காலம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறான ஜாக்கிரவஸ்தை என்னும் வியவகாரம இகதிரிய ஜாக்கிர ஞானத்தின் அதீனமாம். அவ்விகதிரிய ஜாக்கிர ஞானம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி விடயமாம். அந்தக்கரணத்தின விருத்திக்கு முதற்காரணம் இவை பிரயோஜனமாம்.

கூஉக. நில நூலாசிரியர் முதற்பாடி ஆவரணத்தின் அபிபவம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமென்பல்.

சிலரோ ஆவரணத்தின் அபிபவ(நாச)கமே விருத்தியின பிரயோஜன மென்பர். ஆவரணாபிபவத்தினும் நாசம் முண்டு. எங்ஙனம மினமினியின பிரகாசத்தால மகாகாசத்தினுடைய வகதேசத்தின் நாச முண்டாகின்றதோ; அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினது ஏகதேசத்தின நாசம ஆவரணாபிபவம என்னும சொலலிற்குப் பொருளாமெனபது சாமபிரதாயிக மதம.

கூகூ. சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாகும் பகுதித்தில் பிரம்மம் அல்லது ஈசுவர அல்லது ஜீவசேதனங்களின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தினது அபிபவம் சம்பவியாமை.

சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாம் என்னும் பகுதித்தில் கட முதலிய விஷயங்களோடு சேதனருகிறகு எப்போதும்

சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் சேதன சம்பந்ததினாலோ ஆவரணதினை அபிபவம சம்பவிக்கிறதிலலீ. ஏனெனின் நிரஹ்ம சேதனமோ ஆவரணதின் சாதகமாம்; விரோதியன்று. ஈசுவர சேதனதினால ஆவரணதின் அபிபவ மூண்டாயின், "அது என்னால அழியப்பட்டது" என்னும வியவகாரம ஜீவாகளுக்கு உண்டாகலாகாது; ஈசுவரனால அழியப்பட்டது எனனும் வியவகாரம உண்டாதல வேண்டும். ஏனெனின் ஈசுவரனுக்கும ஜீவனுக்கும வியாவகாரிக பேத முண்டு. ஆதலால ஈசுவரனால அழியபபட்டவைது ஜீவனைகுறியபபடுவதகாகாது. ஆதலால ஜீவ சேதன தின் சம்பந்தகாலல ஆவரணதின அபிபவம உ தின் இப்பக்ஷ தில ஜீவசேதனங்களுக்குக கூட முதலியவறறிறகு சாதகமபாகுமு ளதாம. ஏனெனின் ஜீவசேதனத்தின் உபாதி மூலாஞானமாம. அதனிடத்து ஆரோபிகபபட்ட பிரதிபிமபதன்மை விசிஷ்ட சேதனத்தை ஜீவனெனபர. மூலாஞானதிறகுக கூட முதலிய வறறிறகு எபபோதும சமபந்த மிருகதலின, ஜீவசேதனதிறகு எபபோதும சமபந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் கூட முதலியவறறி னது ஆவரணதினை அபிபவம எபபோதும வேண்டும். இதனால விருத்தியினல் ஆவரணதினை அபிபவத்தைக் கூறின், பரோக்ஷ விருத்தியினாலும ஆவரணதின் அபிபவம உண்டாதல வேண்டும.

கூகூ. இப்பக்ஷத்தில் அபரோக்ஷ விருத்தியினல் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினல் ஆவரணத்தினது அபிபவத்தின் சம்பவம்.

ஆதலால் அபரோக்ஷ விருத்தியினல் ஆவரணதத்தின் அபிபவ மூண்டாகின்றது. அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத் தினல் ஆவரணதின அபிபவ மூண்டாகின்றது. எஙஙனம மினமி னியின் பிரகாசதினல் பேரிருளின் ஏகதேசம நாசமாகின்றதோ, மின்மினியின் அபாவகாலதில் மகாதகாரம (பேரிருள்) மீண்டு மெ விரிகின்றதோ, அஙஙனமே அபரோக்ஷ விருத்தி சம்பந்தத்தி னல் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனதின் சமபந் தத்தினல் மூலாஞானத்தினது அமசதின் நாசு மூண்டாகின் றது. விருத்தியின் அபாவகாலையில அஞ்ஞானம விரிகின்றது. இது சம்பிரதாயத்தை அநுசரிதத மதமாம.

ஆவணாசாரமாகிய விருத்தியின் பிரயோ
ஜனத்தைக் கூறுதல்.

அதிலை அஜ்ஜுரனிலை ஆபாரத்திலை சாரம் அபிமானத்தை விருத்தியின் பிரியோஜனமாகிய அதிகரணத்திலை அதிகரணத்தின் நாசம் பாதிப்பதால் பாதிப்பதை வியாபாரத்தின் பிரியோஜனமாம். இவ்வாறு அதாவன நாசம் விருத்தி தரும் பிரயோஜனமாகையால் மேலை பாதத்தை இரண்டாவதாக் கூறினார்.

கூகூ. இரண்டாவது பாகத்தின்படி.
ஒழிவேதனத்திற்காகி விகாரத்தின் பாதிக்கமாகிய
விருத்தியின் பிரியோஜனத்தைக் கூறுதல்.

ஒழிவேதனத்திற்காகி விகாரத்திலை பாதிக்கமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜனமாகையை இரண்டாவது பாதத்தினாலை கூறினார்:—

பாதத்து அஜ்ஜுரனிலை ஒழிவேதனத்திற்காகி விகாரத்திலை பாதிக்கமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜனம் ஒழிவேதனத்திலை ஆவணாசாரமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜனத்திலை பாதிப்பதாகிய பிரியோஜனத்திலை பாதிப்பதாகிய பிரியோஜனத்தைப் பார்க்கிலும் மிகவும் பாதித்து பிரியோஜனமாகையால். இவ்வாறு ஒழிவேதனத்திலை ஆவணாசாரமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜனத்தைப் பார்க்கிலும் பாதிப்பதாகிய பிரியோஜனம் மிகவும் பாதித்து பிரியோஜனமாகையால் ஒழிவேதனத்திலை ஆவணாசாரமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜனமாம். ஒழிவேதனத்திலை ஆவணாசாரமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜனத்திலை பாதிப்பதாகிய பிரியோஜனத்தைப் பார்க்கிலும் பாதிப்பதாகிய பிரியோஜனம் மிகவும் பாதித்து பிரியோஜனமாகையால் ஒழிவேதனத்திலை பாதிக்கமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜனமாம். ஒழிவேதனத்திலை பாதிக்கமாகிய விருத்தியின் பிரியோஜ

மும் சேதனம் அபிவியங்கியமுமாம. இவ்வாறுரூல் பிரதிபிம்பத தைக் கிரகித்ததலாகிய வியஞ்சகத்தனமை கட முதலிய விஷயங்களி லிருக்கின்றது. பிரதிபிமபத்தைச சமர்ப்பித்ததலாகிய வியங்கியத்த ன்மை சேதனத்தி லிருக்கின்றது. கட முதலியவற்றில் சுபாவ மாகப் பிரதிபிமபங்களைக கிரகித்தலின சாமாத்திய மில்லை. ஆனல் தனது வடிவ விருத்தி சமபந்தத்தநினல் சேதனப் பிரதிபிமபத்தின கிரகணம் தருகியாகின்றது. எங்ஙனம: கண்ணாடி சமபந்த மின் றிச் சுவரில் சூரியனது பிரதிபிமபம உண்டாகாது, கண்ணாடி சம பந்தத்தினல் உண்டாகின்ற தாதலின சூரியப பிரதிபிமபத்தைக கொள்ளுதலின் யோக்கியதை குடியதநில (சுவரில்) கண்ணாடி சம்பந்தத்தால் உண்டாகினறதேதா, எங்ஙனம் திருஷ்டாந்தத்தில் சூரியப்பிரபைகருக் குட்டியதேதாடி சாமானிய சமபந்தம உள தாய், அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தனமைச சமபந்தம கண்ணாடி அதினமா யிருகினறதேதா, அங்ஙனமே ஜீவசேதனத்திற்கு விஷ யத்தேதாடி எப்போதும சமபந்த மிருகினறது. அனல விருத்தி சமபந்தத்தால் கட முதலியவறறில ஜீவசேதனத்தின பிரதிபிப்ப த்தைக கிரகித்ததறருகி யுண்டாகிவிடாது. ஆதலால ஜீவசேதனத் திற்குக் கட முதலியவறறேதாடாம அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத் தனமைச சம்பந்தம விருத்தியின அதினமாம. இவ்வாறுரூல ஜீவ சேதனத்தேதாடி கட முதலியவறறின விலக்ஷண சமபந்தத்திறரு வது விருத்தியாம. ஆதலால விஷய சமபந்தத்தினபொருட்டு விரு த்தி யிருக்கின்றது. அசமபந்தத்தால் விஷயத்தின பிரகாச முண் டாகினறது. ஜீவசேதனம விபுவாம. இபபந்தத்தில விலக்ஷண சம பந்தத்தை உண்டுபண்ணுவது விருத்தியாம.

கூசுச. அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனு மென்னும பகுத்தில் விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விருத்தியின் அபேகைஷ உண்டெனல்.

அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம ஜீவனுமென்னும பகுத்தி லோ விருத்தியின்றி ஜீவசேதனத்தேதாடி கட முதலியவறறிறரு முறறும சமபந்த மில்லை. இந்நிரிய விஷயங்களின சமபந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கட முதலிய தேசத்திற செல்லுமா யின், அப்போது ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றேதாடி சம் பந்த முண்டாகினறது. விருத்தியின் வெளிசசெல்லுதலின்றி உள்

ஜீவனுக்கு வெளிக்குட முகலிபவதிரும் சமபகத முண்டாகிற திலீல. இவ்வாறுமுல அகதகரணுவசினன பரிசகின்னன ஜீவ ணுவன. இபபகஷத்தில விருதிவிஷய சமபந்தத்தின் பொருட டாம என்னுட பொருள் வெளிபபடையபபட.

கூகூடு. முற்கூறிய இரண்டு படிவங்களில் விலக்கணைத் தள்ளல.

இவ்வாறுமுல அருஞ்சன உபாதி யுடையவனல ஜீவனைனனும பகுதத்தில் ஜீவசிதனதத்திறகு விரயபதிகாதி சமபந்தமேம எனனு மிருக்கினறனது. அபிதியஞ்ச அபிதியங்கியதனனைச சமபந்தம எபபோது மிருபபதில்லீல. அதனை பொருட்டே விருத்தி யிருக்கின் றது. அதகரணுவசின்னம ஜீவனை எனனும பகுதத்தில ஜீவ னுக்கு விஷயதத்காதி முறனும சமபந்த மிலலீல. அதனல பொருட்டு விருத்தி யிருகினறனது. இவவாறு விருத்தியின பலசமபந்தத்தில விலக்கணைதானனமையை தூலகிரியாகள கூறியிருக்கினறனர.

கூகூசூ. மதசோபாதத்தில் சம்பந்தத்தில் விலக்கணைத் தள்ளலையைக கூறுதல் அசங்கதமாமென்க.

ஆனல மதசோபாதத்தால சமபந்தத்தில விலக்கணைதானனமையைக் கூறுதல அசங்கதமாம. வெனனில அதகரணம ஜீவனது உபாதி யா மெனனும பக்ஷத்திலும அருஞ்சனமேம ஜீவதத்தனமைககு உபாதியாக அவியய மிருபபதாகினறது. இலலீயாயின பிரமஞ ஷிவ ஜீவனது அபாவ முண்டாகினறது. ஆகலால ஜீவத்தனமை யின உபாதி சகல மாதாகளிலும அருஞ்சனமாம. சுயாதிருத்தன் மை முதலிய அபிபாவம அந்தகரண விசிஷ்டதனி லுண்டாகின் றது. ஆதலால அந்தகரணுவை-யினைத்தில ஜீவனென்பா. அஞ ஞானதத்தில் பிரதிபிமபமாய ஜீவஞ்சினனும பகுதத்திலும அஞ்ஞான விசிஷ்டம பிரமாதாவன்று; அந்தகரண விசிஷ்டமே பிரமா தாவாம. ஜீவசைதனதத்திறகோ விஷயதத்காதி எப்போதும சமப நத மிருகினறனது. ஆனல பிரமாதாவாகிய சைதனதத்திறகு விஷயத் தோடு சமபநத மில்லீல. பிரமாதாவாகிய சைதனதத்தில சமபநத தினு லேயே விஷயதத்தின பிரகாச முண்டாகினறது. ஜீவசைதனத்தின் சமபநதத்தினல விஷயதத்தின பிரகாச முண்டாகிற திலீல. எங்ங னம பிரஹ்மம் சைதனமும ாகவர சைதனமும் அஞ்ஞானதத்திற்குச் சாகஷமோ, அங்ஙனமே அவித்தையை உபாதியாகவுடைய ஜீவசை

தனமுமாம். அதன் சமபாகத்ததால் விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகாரம உண்டாகிறதில்லை. ஜீவசேதனத்திறகு ஞாதத்தன்மை முதலியவறறின அபிமானமு முண்டாகிறதிலலை. பிரமாதாவின் சமபாகத்திறலேயே விஷயத்தில ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகினறது. வியவகாரத்தின அபிமானமும பிரமாதாவிறகு வுண்டாகினறது. அதறபபிரமாதா விஷயத்திறகு வேறறுமை விடதிலிருகினறன. ஆதலால் பிரமாதாவிறகு விஷயத்தோடு சமபாகத்தம எப்போதும்பிரபபதிலலை. பிரமாதாவோடு விஷயத்திறகுளள சமபாகத்த விருத்தியின அநேகமாம. இவ்வாறறுளள ஜீவனது உபாதிகளு வியாபகங்களிகினறன அலலது பரிசசின்னமங்களிகின் இரண்டு பகுதிகளினறுமபிரமாதாவோடு விஷயத்திறகுண்டாம சம்பாகத்த விருத்தியின அநேகமாதலால சமமாதானமாம. அதனிடத்து விலக்ஷணைத் தனமையைய கூறறில் கேவலம புதுநிபாதியதறகாக மாதற பொருடடாம; சாமாதியமின்மைகுரு சாதகமாம். பிரமாதாவறகு விஷயாதோடு சமபாகமிலலை.

கூகூ. நான்கு சேதனங்களைக் கூறுதலும் முற்கூறிய பொருளின் சித்தி.

இதனுபரமள பிரமாதாரு சேதனம, பிரமாண சேதனம, விஷயசேதனம, பலசேதனமெனறும பேதத்தால நாலகுவகைச் சேதனம் சொலலபபடடிருகினறது. பிரமாதாவிறகு விஷயாதோடு சமபாகத்தமுளளதாயினா, பிரமாதாரு சேதனதோடு விஷய சேதனதறகு விபாகத்தைக கூறறல அசங்கதமாகும. அதறக காரண விஷடசேதனம பிரமாத்திருசேதனமாம. விருத்தி யவச சின்னசேதனம பிரமாணசேதனமாம. கடமுதலியவறறில் அவச சின்னசேதனம விஷயசேதனமாம. விருத்தி சமபாகத்தினால கடமுதலியவறறில சேதனத்தின பிரதிபிமபமுண்டாயின, அதறகுப பலசேதனமெனபர. சிலர இவ்வாறு கூறுவர:—கடாவசசினன சேதனமே அறியபபடாதகாயின, அப்போது விஷயசேதனமெனபபடுகின்றது. அறியபபடடதாயின், அப்போது கடாவசசின்ன சேதனதறகேயே பலசேதனமெனபர. அதறகேய பிரமேயசேதனமென்பர. ஆனால விதகியாரணிய சுவாமியும் வாரதிககாரரும பிரமாண விருத்திக்குப் பினபுகாலததில் குடமுதலியவறறிலுண்டாகும சேதனதறகு அபாசம யாதோ, அதுவே பல்சேதன

மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். இவ்வாறாயுள் பிரமாத்திருசேதனம பரிசுகிவனமாம. அதவ சம்பாதகத்திலுலேலிய விஷயகதினை பிர காச முண்டாகினறது. ஜீவசேதனகதை விபிவினைக் கொள்ளி னும பிரமாதாவோடி விஷயகதின சமபாகதம விருத்தியினலாகிய தாம். அதலால இரண்டி மதங்களிலும விஷயசம்பந்தத்தில் வில கூனதைதனமை யிலலை

கூகூஅ. ஜாக்ரத்தில் உண்டாவதாகிய விருத்தியின் அநுவாதத்தோடு சொப்பனவஸ்தையின் இலகூணம்.

முறகூறிய பிரியாஜனமுடைய திருதிய ஜாகிய அகங்கார னத்தினை விருத்தி ஜாகிரவஸ்தையாயி லுள்ளதாகின்றது. இதிலி யதனால் ஜாகியமாகிய விஷய கோசர அகங்காரனத்தின் அ சோதகத்விருத்தியாதோ, அகனாலவஸ்தையினோ தொப்பதவஸ்தை யெனபா. பொபபவனத்தில் தேளுபாமை ஸாமாறுமை அகங்காரணை தின பரிணமமாம.

கூகூக. சுழுத்திபவஸ்தையின் இலகூணம்.

சுகதோசரமும அவிதையாகோசாருமான அஞ்ஞானத்தின் சாகூசாதபரிணம வடிவ விருத்தியில் அவஸ்தையினோ சுழுத்தி யவஸ்தை யெனபா. சுழுத்தியில அவித்தையின விருத்தி சுகதோசர முய அஞ்ஞானகோசாரு மாகின்றது. அவித்தியாகோசர விருத்தி ஜாகிகாதலும் "நான அறியே" னென்பதாக உண்டாகின் றதினை னும் அவ்விருத்தி அகங்காரனத்தினதாம்; அவித்தையினதன்று. அதலால் சுழுத்தி நிலகூணத்திலுரு ஜாக்கிரத்தில அதிவியாப்தி யிலலை. அஞ்ஞானமே பிராதிபாலிக ஸ்ஜகவடி வவிருத்தி ஜாகிரத்தில் அவித்தையின பரிணமமாம. அது அவித்தியாகோசரமன்று. அஞ்ஞனமே சுகவடிவ விருத்தி ஜாக்கிரத்திலிருகின்றது. அது அவித்தையின் பரிணம மன்று. இவ்வாறாயுள் சுகதோசரமும அவி த்தியாகோசரமுமாகிய அவித்தியா விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழுத்தியவஸ்தை யென்பா.

கூசo. சுழுத்திசம்பந்தமுள்ள பொருளினைக் கூறுதல்.

சுழுத்தியில அவித்தையின் விருத்தியில ஆரூடசாகூி அவித் தையினைப பிரகாசிக்கின்றது. சொரூபசுகத்தையும பிரகாசிக்கின்

றது. சுழுத்தியவஸ்தையில் சுகவடிவ அவித்தைவடிவ பரிணமம் எந்த அஞ்ஞான அமசத்தினதாய் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவ் வஞ்ஞானமசத்தில அந்தப் புருடனது அந்தக்கரணமும ஒடுங்கு கின்றது. ஜாக்கிரகாலத்தில் அந்த அஞ்ஞானமசதத்தின் பரிணமம் அந்தக்கரணமாகின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானதத்தின் விருத்தியி னல் அநுபவிக்கப்படட சுகதத்தின் ஸ்மிருதி ஜாகிரதத்தில் உண்டா கினறது. உபாதானத்திற்கும காரியத்திற்கும பேதமில்லாதிருத் தலின், அநுபவ ஸ்மரணங்களுக்கு வியதிகரணதனமம (வேறறு நிலைக்களத்த திருத்தறன்மை) யிலலை. இவ்வாறு மூன்றவஸ்தைக ளுண்டு. மரணதத்தினையும மூர்சசையினையும சிலர் சுழுத்தியி லட க்கிக் கூறுவர்; சிலர் வேறுக கூறுவர்.

ரூசரு. முற்கூறிய அவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாமென்ல்.

இவ்வவஸ்தையின பேதம விருத்தியின அதீனமாம. ஜாக் கிர சொபபனங்களிலோ அந்தக்கரணத்தின விருத்தி யிருக்கின்ற து, ஜாக்கிரதத்தில இந்திரிய ஜந்யமாம; சொபபனத்தில இந்தி ரிய அஜந்யமாம; சுழுத்தியில அஞ்ஞானத்தின விருத்தியாம.

ரூசரூ. விருத்தியின் பிரமேயாஜ்ஞானத்தைக் கூறுதல்.

அவஸ்தையின அபிமானமே பந்தமாம. அபிமானமென்றும் பிரமஞானத்தினைக்கூறுவர். அதுவும விருத்திவிசேஷமாம. அதலால் விருத்தியினுடைய பந்தமே சமசாரமாம. வேதாந்த வாக்கியத்தி னுல "ஸ்ரீ பிரஹ்மம" மென்றும அந்தக்கரணவிருத்தி உண்டா கினறது அதனுல பிரபஞ்சத்தோடு அஞ்ஞானதத்தின நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதுவே மோக்ஷமாம. ஆதலால விருத்திகுருச சமசாரதசையிலோ வியவகாரத்தி பிரயோஜனமாம; பரமப்பிர யோஜனம மோக்ஷமாம.

ரூசரூ—ரூடுரூ. கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியில் விசாரம்.

ரூசரூ. கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் அதிஷ்டான வடிவத்தன்மை பூர்வகமாக மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி (துவைதம் நேர்தல்) தோஷத்தைக் கூறுதலின் அயுக்தத்தன்மை

கறபிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவமாகின்றது. ஆத லால் சமசாரவிருத்தி மோக்ஷமாமென்று கூறுதலால் பிரஹ்ம

வழிவம் மோசூஷமாமெனபது சிகதிகசினறது. இதனுல் கறபிக தினை சிவிருகதியைக கறபிதகதின தூயமசமெனக கொணடு மோசூஷதசில துணைகாபதசி தொஷதசினைக கூறுதல அருஞர னதசாற பிரயோகிகபபட டகாம.

சூசை. நியாயமகரத்தகாரா கூறிய அதிகாடனவழிவ கற்பித்தற்கின் நிவிருந்நிடகுத்தில் தூழணம்.

நியாயமகரதகாரா, சூறபிதசினை சிவிருதி யதிகபடன வழிவமெனனா மெகாளளாவில. தூயசாபாரா திருமப மாரகினை சகக கூயிருசலை யறி. ப ய ா ஜாரபூ ர் ய ா பாவாதுபாரா மனறு. வினனினை ( ) ஜவிருவாடாவபூ ராரா — ராபிதி நிவி நிவிருதி அதிகபடானசிறபை சிகாரா யதிகபடான வழிமெனனா கூறின, அபிபடாயமும சாமாநிய விரோதியா ஒரி பாகாரக மாம, வினனி பாரா தாமமெனனா நி பிரகினைறது. அனனி இது சிரபாரா — அதிகபடானசி பாடசாபாரா மெனறி பாப பிருந்தகினை சோபாரா விருபபாரா சினனாதா யலலது பாப பிருந தவிருதகினில பாடா மெனற சொனனி தவறுகிப அதிக டானதசின லோபாம விபுபாரா பாகிகினைறதாரா சிவா பா வபைபோ சுமாரினபாரது தூனறில பாறுகினறதினை பாடசாறம சொலலுதலா குற. முதலபாகூறபடட தூவோபாரபின சாரா னிபாரா பா. வினனினை சமசாரதகினை அதிகாடனமை பிரபுமாரபாரா சாரசாரதகினை சிவி பிருதி பிரபுமதசின சிறபுமை நூமினனை, பாரா சிவிருதியின சாரதனசில பிரபிருசி மை மாடாசா பாரா. வினனினை சாரா சிவிருதி பிரபுமதசின சொலறுசா பாவில பி பிரபுமப பிரத மாம. விபாபாரா பாபிரதகினைபாரு மிப பி பிருபபி உணடா தினறது. சாரா தகாப பிரபுமதகின தொபாரு பி சாமசாரதன பான சிரவண பூசாலிபவறறில பிரிவிருசி பாரா பிரது. அர லால சமசாரசவிருதிரு சிரதியசிதா பிரபுமதகில அட தம சபபியாரதி. தூனறிய சிவிருதியில பிரபுமதகின அடகக தைக கூறினாமாயின, சபசாரா பிரமதகின அர மபவ பிருக்களின, அரல சிவிருதியை மணிபணணும ஞான தகின சாதனமாகிப சிரவணமுதலியபறறில பிரிவிருதி உண டாக லாகாது வினனின சாசாரா நின சிவிருதியோ ஞான சதிறகுப் பிநதிய சாதனமே தூனறிறது.

முன் கற்பிதகதின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லையென்பது அநு பவகித்தமாம். சமசார நிவிருதகிகு வேறுகப் பிரஹ்மமமிலலை யாகலின் ஞானத்திற்குமுன் பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான மினமை யால் சம்சாரப் பிரமம சமபவியாது. ஆகலால் அநுபவகிதத சம சாரதநின் அபாவமோ கொலைபபடுகிறதிலலை; சதநியமென்று சொல்லவேண்டியதாகுப. ஆதலால் ஞானதநினால் நிவிருத்தி சம பவியாது. ஆகலால் சமசார நிவிருத்தியில் பிரஹ்மதநின அடக் கம சமபவியாது. சமசார நிவிருதநி ஞானத்திற்கு முநதியகாலத்தி லில்லை; ஞானத்திற்குப் பிநதியகாலதநி லிருத்தலின் ஸாதியம (ஆதியுடையதாம). பிரஹ்மம அகாதியம. மொதிபதார்தகதநில் அகாதி பதாரதகதநின அடக்கம கூறுதல அயுகதமாம. இவ்வா றாயின் இரண்டாவதும ஒனறுமெகாளளு அடககம சமபவியாது. ஆகலால் கற்பிக நிவிருதநி அதிஷ்டான வடிவமானெனும பாஷ்ய சமபவியாது. ஒனறுமெகானறு அடக்கம காறறும கூற விலலை எனறு கூறவராயினம, "கறபிருத்தின நிவிருதநி அதிஷ்டானதநினறிவேறன்று; அதிஷ்டானதநின அவஸ்தாவிசே ஷம கறபித நிவிருதியாம. அமியபபடாதநதம அமியப்படடது மாகிய இரண்டவஸைதகள் அதிஷடானத்திற குண்டாகின்றன. ரூபாவதநிறகுமுன் அநுஞாந அவஸைதை யிருககின்றது. ஞானத நிறகுபபிநதியகாலதிலஞாத (அமியப்பட்ட) அவஸைதையிருக்கின் றது. அமியப்படட அதிஷ்டான வடிவம கறபிதநின் நிவிருதநி யாம. அமியபபடட அதிஷடானம மொதியாம. ஆதலால ஞான சாதனமாகிய சிரவணமுதலியன நிஷபலனறு. சமசார நிவிருதநி பிரஹ்மதநினறும வேறனறு. இவவாறாயின அமியப்படட அதிஷ் டான வடிவமே கற்பிதநின் நிவிருத்தியா" மென்று கூறுதலும் சமபவியாது. ஏனெனில ஞானதநின் விஷயததை ஞாதமென் பா. அஞ்ஞானதநின விஷயததை அஞ்ஞாத மெனபா. அஞ்ஞான க்தினாலாகிய அவரணமே அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை யெனப் படுகின்றது. எபபோது ஞானதநிலை அநுஞ்ஞானதநின் அபாவமு ண்டாகினறதோ, அப்போது அநுஞாத வியவகார முண்டாகிற தில்லை. அங்ஙனமே விமீதகதசையில மீதகமுதலியன இல்லாமை யால ஞானதநின அபாவ மிருதநலீன், ஞாதருதன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால விமீதகதசையில் அஞ்ஞாத அவஸைதையினப்போல ஞாத அவஸைதையு மில்லா நிருதநலின,

ஞாத அதிஷ்டானமாகிய கறபித நிவிருத்தியின அபாவம மோகத் தில் உணடாகுகல வேணடும. பாவாதத்தில அபாவதைத்த அங் கீகரிக்கின், கறபித நிவிருத்திக்கு அகதத்வமை யினமையால ஞாத ஜந்திய தீராக நிவிருத்தியினப பரம பருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவமுணடாகும.

சூசூ. நியாய மகரத்தகாரர் முறைப்படி அதிஷ்டானத்திற்கு வேறுபட்ட கறபித்தினது நிவிருத்தியின் நிரூபணம்.

அதலால கறபித நிவிருத்தி அதிஷ்டானவிலபமன்ன; அதனி னும வேறும். அதிஷடானத்திறகுப பினனமாயினும கறபித்தின் நிவிருத்தி தவைத்தைத சமபாதிபபதல்ல. எனெனின அதிஷ் டானத்திறகு வேறுபட்ட சதந்தியமுளதாயின தானைகமுண்டாம். சத் தியத்தின் விலகுணை பதார்த்தம தவைத்திறகு எதுவாமாயின, தெதாதத்தில எபபொழுதம அதனைத மூலமெனனும அர்த்தத திறகு படாதமுண்டாகும. ஆதலால சதந்தியப பதார்த்தத்தின் பிறபமே தவைத்தின் காரணமாம. கறபித நிவிருத்தி அதிஷ்டானாதனி னும வேறும; சதந்தியமன்ன. ஆதலால தவைதம சித்திக்கிற தில்லை.

சூசூ. நியாய மகரத்தகாரர் கிரமப்படி கற்பித நிவிருத்தியினது சொரூப நிர்ணயத்தின் பொருட்டு அநேகவிகற்பங்களை எழுப்புதல்.

கறபித நிவிருத்தியின சொரூப நிசசயத்தினபொருட்டு, இவ் வாறு விகறபம எழுபபபபடுகின்றது:—அதிஷ்டானத்திறகு வேறு பட்ட கறபிதத்தில நிவிருத்தி சதந்து விடுமா? அலலது அநந்து விடுமா? அலலது சதந்த சதந்து விடுமா? அலலது சதந்த சதந்து விலகுணமா? சதது விடுமெனகுறினை, வியாவகாரிக சதந்தா? அலலது பாரமார்த்திக சதந்தா? வியாவகாரிக சதநதெனின் பிரஹ்ம ஞானதறபினபின் வியாவகாரிக சதந்தின் சமபவம் இல்லாதிருத் தலின், பிரஹ்ம ஞானதறபினபின் சமசார நிவிருத்தியின் அபா வம் வேணடும. எனெனின பிரஹ்மஞான தறபினகு முன் எதறகுப் பாத முண்டாகிறதிலலையோ, பிரஹ்மஞானதறபினபின் எதற் குச சதந்தாஸபூர்வி உண்டாகிறதிலலையோ, அது வியாவகாரிக சத் தெனப படுகின்றது. ஆதலால கறபித நிவிருத்தியை வியாவகா

ரிக சததெனக்கொள்ளின், ஞானதற்குப்பின் அது சம்பவியாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்திறகு வேறுக கற்பித நிவிருத்தியைப் பாரமார்த்திக சத்து வடிவமாககூறின் 'துவைக முண்டாகும். இவ்வாற்றல் அதிஷ்டானதிறகு வேறுகிய கற்பித நிவிருத்தி சதது வடிவமன்று. அதிஷ்டானதிறகு வேறுன கற்பித நிவிருத்தியை அசத்தெனக் கூறின, அசத்தென்னுஞ்சொல்லிற்குப் பொருள் அசிர வரநியமா? அலலது துரசமா? அநிவசநிய மெனின் அதற்குத தோஷததை மேல்நான்காவது விகற்பத்தில கண்டாததிற கூறுவாம். துசசமெனின் சடசார நிவிருத்திக்குப பிருஷார்தத்தன்மை உண்டாகாது. ஆதலால இரண்டாவது விகற்பம சமபவியாது. அதிஷ்டானத்திறகு வேறுகியதைச் சதது வடிவமெனக் கூறின், ஒரு பதார்தத்திறகுச் சதது வடிவத்தனமையும அசதது வடிவதனமையும விரோதியாயிருகலின் சமபவியா. சதது வடிவமாககொள்ளின, முறகூறிய சததெனனும பகுதியின் தோஷமும் அசததெனனும பகுதியில் தோஷமும முண்டாகும். எனெனில கற்பித நிவிருதியில் சததம்ச மிருகினறு நாகலின துவைக முளைடாகும். அசததமார்தத்தினால் புருஷார்தத்தனமை யின்மையுண்டாகும. சதது சததெனனும பெல்லிறகு சததெனபது வியாவகாரிக சததையின ஆசிரயமாம, அசததெனபது பாரமார்தத்திக சததினும் வேறும வனறு இவ்வாறு பொருள்செய்யின, அதனால சதத சததுகளுக்கு விரோத மிலலை. எனெனின் கட முதலியன வியாவகாரிக சததையின் ஆசிரயமாய்ப் பாரமார்தத்திக சததுக்கு வேறு மென்பது பிரசித்தமாகலின முறகூறிய விரோதமில்லை. பாரமார்தத்திக சததையை நிஷேதஞ செய்தலால துவைதமன்று; வியாவகாரிக சததையாம; துரசமனறு. ஆதலால புருஷார்தத மின்மையுமிலலை. இவ்வாறுரல அதிஷ்டானதினும வேறுகிய கற்பித நிவிருதி பாரமார்தத்திக சததாரூபிய வியாவகாரிக சததையையுடையதாமென்னுமபிப்பிராயதாலசதத சதது வடிவமெனின முதல் விகறபததில் வியாவகாரிக சததெனக கொள்ளின, ஞானதிற்குப்பின வியாவகாரிக பதார்தத்தின் அசமபவ மூணடாகின்றதெனனும எநதத்தோஷம சொலலப்படடதோ, அநதத்தோஷத்தினால இவ்வர்த்தமும சமபவியாது. ஆதலால மூனறாவது விகற்பமும சமபவியாது. அதிஷ்டானதிறகு வேறுன கற்பித நிவிருத்தி சத்த சததுக்கு விலகஷணமாமெனனும நான்காவது பகஷததைக்

கூறின், சத்து விலக்ஷணமென்று கூறுதலால் துவைத மில்லை, அத்வைதம் விலக்ஷணமென்று கூறுதலால் புருஷாத்வைதத்தன்மையின்மையுமில்லை, அங்ஙனமாயினும் சமபவியாது.எவ்வினின்சத்தசத்து விலக்ஷணம் அநிர்வசநீய மாகுமாறு. அதலால் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அநிர்வசநீயமா மென்பது சித்தமாகும். மாயை அல்லது அதன காரியம அநிர்வசநீயமாம. ஆகலால், அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய சம்சாரத்தினநிவிருத்தி நியம புநிர்வசநீயமாயினும்,மாயாவடிவம அலலது மாயையின் காரிய வடிவம அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தி என்று அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். மாயாவடிவம அல்லது மாயையின் காரிய வடிவம முறைகூறிய நிவிருத்தியென்று கூறின், கடவடிபம கடத்தின நிவிருத்தியாம என்று கூறுதலிற்போல முற்கூறியது சிரிப்பிற கிடமாகும். பிரஹ்ம ஞானத்தினால அஞ்ஞானத்தோடு பிரபஞ்சத்தின நிவிருத்தி உண்டாயின், அதறகுப்பின புருஷாத்தத்திறகுச சாதனமான ராமக்கிரி ஒன்று மிராதென்பது சித்தாந்தம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் பயனுகிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி மாயா வடிவம அல்லது மாயையின் காரிய வடிவமாம. அதனீ நிவாத்திபபது ஒன்றுமிராது. ஆகலால் மோகூத்தசையிலும மாயைபின -அல்லது அதன் காரியத்தின் நித்திய சம்பந்த மிருந்தலின நிவிசேஷப பிரஹ்மத்தின் பிராப்தி வடிவ மோகூத்தின அபாவமுண்டாகும். இதனால் நான்காவது பகூஷமும் சமபவியாது. இவ்வாறால அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தினுமை மீறுமும. சத்து வடிவ மன்றாலின துவைத மன்று. அசத்தனறாலின புருஷாத்வைதமுமின்மை யிலலை. சத்த சத்து வடிவமனறாலின இருபகூஷத்தின தோஷமுமிலலை. அநிர்வசநீயமனறாலின மோகூத்தசையில அஞ்ஞானத்தறகாரிய நாகளிலீ தோஷமிலலை. ஆகலால் முறகூறிய நானகுவகைக் கிரமத்திலும் வேறுகிய அஞ்ஞானத்தறகாரியங்களின நிவிருத்தி பிரஹ்மத்திறகு வேறுயிருகின்றது.

கூசள. நியாயமக்ரந்தகாரர் கிரமப்படி முற்கூறிய நான்கு விதத்திலும் விலக்ஷணமான தும் பிரஹ்மத்திற்கு வேறுனதுமான ஐந்தாவது வ்யவஹாரிய கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம்.

ஐந்தாவது விதமென அதனைக் கூறுவார:—எங்ஙனம் சத்த சத்து விலக்ஷண பதார்த்தத்திறகு அதவைத மத்தில் அநிர்

வசநீய பரிபாஷை யிருநகின்றதே, அங்ஙனமே க. சதுவ்விடி. வம், உ. அரத்தவ்விடமை, ங. சதுரநதவ்விடம, ச. சத்தசதது விலக்ஷண அதிவசநீயம என்னும் நானரு வகையினும விலக்ஷண மான வகையினை யுடையதாம அநருஞான நறகாரியங்களின நிவி ருத்தி. நான்குவித வகையினும விலக்ஷணமான வகைக்கு ஐந தாவது வகையென்று பெயர். ஆகலால அநருஞானநறகாரியங்க ளின நிவிருத்தி பிரஹ்மநருப்பு வேயுரு. அநநிவிருத்தியில ஐந தாவது வகையுமை. இது நியாயமகரந்தநரில எழுதபபடடிருக் கின்றது.

ங-அ. நியாயமகரந்தகாரர் மதத்தின் நலமின்மை.

அது நலமுடையதன்று. எவனினன வியாவகாரிகசதபரதத நதமோ உலகநதிற பிரசித்தமாம. அதிவசநீய பதாரதநதமும இத திர ஜாலத்தினுளைகிய உலகநதிற பிரசித்தமாம. அங்ஙனமே பார மார்தநிக சதபதாரதநதம பிரஹ்மமெனபது சாலதிரத்திற பிர சித்தமாம். விதவான்களுக்கு அநுபவசித்தமானது பிரஹ்மாதமா வாம. இவ்வெல்லாவறறி னும விலக்ஷணமான ஓர வஸது உலக நதிலேனும சாஸ்திரநதிலேனும பிரசித்தமாயிலலை. அநநியாத அப் பிரசித்தமாகிய அநருஞானத்தின சமபாதநதின் நிவிருத்தியை அங்ஙகரிக்கின்ற பரயாசநருக்கு எனனையின அபூர்வ முண்டாகாது. ஏனெனின பருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயம பருஷார்தமென படுகின்றது. அநநியாத அபூர்வபிரதிபாதகநதில பருஷனது அபி லாஷை உண்டாகாது. அதனால பிரதிபாதகநதில அபிலாஷை உண் டாகும. அதுவால பிரதிபாதகவாகயருக்கு விலக்ஷணமான நறபிரதிவிருத்தியாயன்றி இன்றி. நறபிரதிவிருத்தி* அதிஷ டான வடிவமெனக கொளளினும, பரார்தநதின அதிஷ்டானமே பிரஹ்மமெனபது பிரசித்தமன்று. அபயனமாயினும, முன அது பஷிக்கப்பட்டதில அபிலாஷை உளீடாகினறெனறும நியம மில்லை. ஆனால் அநுபவிக்கபபடடதில வைஜாதியநதில அபிலாஷை உண்டாகின்றது. எங்ஙனம பய வடிவ அரதநதநதிறகு வேதவாகிய சாப்பதத்தின நிவிருநதி அதிஷ்டான இச்ஜ்ஞாவடிவமோ, அங் ஙனமே ஜனனமரணநதி வடிவ அரதநதநதிறகு வேதவாகிய சாப் பதத்தின நிவிருநதி அதிஷ்டானப பிரஹ்மவடிவ சமசார

* அதிஷ

க்தின் நிவிருத்தி அநுபவிக்கப்பட்டதில சஜாதீயமா யிருக்தலின் புருஷனது அபிலாஷை சமபவிக்கின்றது. ஐகதுலகுவகைவாதி யின மதத்தில் அநுபவிக்கப்பட்டதின ஸஜாதீய மில்லாமைல் பிரவிருத்தி சமபவியாது. அநிஷ்டாபாதகத்தாரு வெறெனக்கொள் ளின் பாஷியகாரது வாசகத்தாரு னி ரோதகமும். பாஷியகாரர் கூறபித நிவிருத்தியை அநிஷ்டாபா வெடிவெடுவின கூறு யிருக்கின் றனர.

கூசகை நியாயமதாஹுதகாரிய ஸ்ருத
அதிஸ்டாபாவை வை வ கர்மநிருத்தின
நிவிருத்திபதார்தில் கூறிய தோஷத்திகும் பரிகாரமும்
பிரதங்கத்தால் ஒதிரகதியை உபபத்தி
உபலக்ஷணைகளின் லக்ஷணமும்.

ஸ்ருத அதிஸ்டாபா வெடுவ கூறபிருத்தின நிவிருத்தியை ஹுங்க ரிகுதலில, தோஷத்தாலையில ஸ்வருதகுவமை யினமையால் கர் பிதத நிவிருத்தியின அபாவ மிருகுதலின, கூறபிருத்தின உஜ்ஜீவன முண்டாகும என்று தோஷம் பிரஸ்தாபிக்கபட்டது. அதற்குரு சமா தானம இதுவா யிற.—ஸ்ருதாநுவனமை யிஷ்டகாபூபாதி ஸ்வருதகுவனமை உபகிதமுமாகிய பிரயோஜனமோ தோஷத்தாலுதிலில்ல. எனெனின் ஸ்ருதாநுவனமை விதேயாங்ஸ முடையதினை ஸ்ருதாநுவனமை விசிஷ்ட மினை யா. ஸ்ருதாநுவனமை உபாஸ்தி யபையதின ஸ்ருதாநுவனமை உப கித மினை யா. காரியதாதிற சமபாநியாய வைருகமான (இருக்கும) வியாவாருதகம யாதோ அது விதேயாங்ஸ மெனப்படுகின்றது. வங் ஙனம:—நில வடிவமுடைய கடம உபபாதியாகின்றது என்னு மிடத்திலி நில வடிவம விதேயாங்ஸமாம. எனெனின உறபாதத்தி வடிவகாரியதாதாரு சமபாநி டையதா யிருகுகின்றது. கடத்தி விருபபதாயப் பிரகாடதாதினாலும வியாவாருதகமாய் (வேறு பிரிருதலிலிப்பதாய்) இருகுகின்றது. காரியாதில சாமபாநமின்றிய தான வாருதகமான வியாவாருதகம உபாதி யெனபடுகின்றது. ஸங்ஙனம: பேரி யுபதித ஆகாசாதில சாமபாநிகுகின்றது. இருத ஸ்தானாதில பேரி உபாதியாம. எனெனில சாமபாநிகுகின்ற அதிகர ணாதாதன்மையில பேரியின சமபாநாதமில்லை. வாருதகமான பேரி பிற வாகாயாதாலினும வியாவாருதகமா யிருக்கின்றது. காரியாதில சம பாநாதாதின்றியாய் வியாவாருதகமாதாயிருகுகின்ற அது உலகஸ்தை

மெனப்படுகின்றது. உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத் தன்மையின் அபேக்ஷையில்லை. அதீதமும் (சென்றதும) உபலக்ஷணமாகும. உபாதியோ விசேஷியத்தின் எல்லாவிடதது மிருக்கும்; உபலக்ஷணம் ஏகதேசத்திருக்கும். எங்ஙனம: "காகமுடைய வீட்டிற்குப் போ" வென்று கூற, எந்த வீட்டில காகதத்தின் சையோகத்தைக் கண்டாரோ, அந்த வீட்டினனும் காகம் போய்விடுமாயினும், இவன் போகின்றான். ஈண்டு வீட்டிற்குக் காகம உபலக்ஷணமாம். ஏனெனின் அது போதலாகிய காரியததில் சமபந்தமிலலாததாயிருக்கின்றது; கிரகத்தின் ஏகதேசத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமே வர்த்தமானமும அதீதமுமாகிய காகம் மறற வீடுகளினின்றும வியாவர்த்தகமாம். இவ்வாறறால் விசேஷணமும உபாதியுமோ வர்த்தமான மாதிரமானது; ஆதலால் விசேஷியத்தின் சகலதேசதத்திலும் சாவகாலதத்திலும இருக்கும். விசேஷியத்தின் எந்தததேசதத்தில் எந்தக் காலததில் இருப்பதில்லையோ, அந்தக தேசதத்திலும் அந்தக்காலத்திலும விசிஷ்டவியவகார முண்டாகிறதில்லை; உபாதி வியவகாரமும உண்டாகிறதில்லை.

ஆனால எவ்வளவு காலதத்தில் எவ்வளவு தேசத்தில வியாவர்தகமாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசதத்திலும் காலதத்திலுமே விசிஷ்ட வியவகாரமும்உபாதி வியவகாரமுமுண்டாகினறன. அந்த மோகூ தசையில ஞாதருதன்மையின சமபந்தமில்லை. ஆனால் முன ஞாதருதனமை உண்டா யிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞாதருத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதருத்தன்மை யுபாதியுமோ அதிஷ்டானமனறு. வியாவர்தகமாதிரதினை உபலக்ஷணமென்பர். வாதமானதில் ஆகாரமில்லை. ஆதலால் விசேஷியத்தின் ஏகதேசதத்தில் சமபந்தமுண்டாகியும ஏககாலதத்தில் சமபந்த முண்டாகியும வியாப்தமாவதனை உபலக்ஷணமென்பர். பிறபதார்தருதத்திலும் பேதஞானதினை (வேறு பிரித்தறிதலை) வியாவிருத்தி யென்பர். விசேஷணம, உபாதி, உபலக்ஷணம எனனும மூனறும பிறவறறினின்றும் வியாவிருதத செய்கினறன. அவற்றுள விசேஷணமோ எவ்வளவு தேசகாலங்களில் தான இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு தேசகாலத்துள்ள தனது விசிஷ்ட விசேஷியத்தின் வியாவிருதத்தையே செய்கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி விசேஷணத்தினை யுண்டாகின்றதோ, அது விசிஷ்ட மெனபபடுகின்றது. எந்தத தேசகாலதத்தில் வியாவர்தகமாகின்றதோ, அந்தத தேசகாலதத்துள்ள வியா

வாத்தமகாகதக்கதணை வியாவிருந்தி செய்து, தான வெளியிலே யே யிருப்பது எதுவேவா அது உபாதி யெனபபடுகினறது. எதன் வியாவிருந்தி உபாதியினு முணடாகினறதோ அது உபகிதமெனப படுகினறது. எது வியாவாதகதகதகதின வகதிகதகதில் ஒரு காலததிருகது வியாவிருந்தி செயயாதாய, உபாதியினறிபபோது தான புறபபடதிவ யிருககினறதோ அது உபலகஷணமெனபபடு கினறது. எதன வியாவிருந்தி உபலகஷணாதினு முணமை ரகினறதோ அது உபலகஷிதமெனபபடுகினறது. இதுவரை இது விசார மாயிற்று:—வியாவாதகதகட வியாவாதகதகமாதாதகதகதினை யுமியண்டிலும விசிஷ்ட வியவகாரமுணடாகினறது. வாவைவை நிகரதினில் வியாவாதகத முணடாகினறதோ, அவ்வளவு நிகரதினுமவை வியாவாதகமாதாதகதகது வாதிரிதினில உபகித வியவகார முண டாகினறது. அதனை வியாபாதகதகதின இருபபதகாலதினில வியப வாதகதகதினவிடு உபகித வியவகார முணடாகின்றது. வியப வாதகதகமாதகதகதின் வகதிகரணதில ஒருகாலதது வியாபதி கக மிருககின, அனறி வியாவாதகதகம நெரயாயபெது மாதரதி கில உபலகஷித வியவகாரம உணடாகின்றது. சணபி வியாவாதத கதினது நிரூபணை அறிவதகையிலலை. இவ்வாறருள் விசேஷண முதலியவறறின பெருமை அதகதகரண விசிஷ்டபபிரமாணமாம். அதகதகரண உபாதிகம ஜீவசாகஷியாம. அதகதகரணை உபலகஷிதம ஈசுவரசாகஷியாம. சணபி இது பிரதகஷமாம:—பேரரதத தசையிலை ஞாதருதவமை யினமையால ஞாதருதனமை விசிஷ்டமும ஞாதரு தனமை உபாதிகமுமோ அதிஷ்டானமாதலால சமபவியாது. அங்ஙன மாயினும ஞாதருதனமை உபலகஷிதம அதிஷ்டானமாதல் பேரரதத தசையிலுமாம.

கூ(ம. அதிஷ்டான வடிவ திவிருத்தியின் பகஷத்தில் ஐந்தாவது வகை வாதியின் சங்கை.

ஐகதாவது வகைவாதி இசசங்கை செய்கின்றார:—எதனிட தது ஒருகால ஞாதருதவ முணடாகின்றதோ, அதனிடதது ஞாத ருதனமையின் அபாவ காலததிலும ஞாதருதனமை உபலகஷித ருதை அங்கீகரிககின், ஞாதருதன்மைக்கு முநதிய காலததிலும இனிவரும ஞாதருதனமையினை அங்கீகரிகக, ஞாதருதனமை உப லகஷிதருதைக் கூறுதல் வேண்டும. முறகாலததில ஞாதருதனமை

உபலக்ஷிதத்தைக் அங்கீகரிக்கின், சம்சாரகாலத்திலும ஞாதத்தனமை உபலக்ஷித அநிஷ்டான வடிவ சமசார நிவிருத்தி யிருத்தல அகாயாசமாகப் புருஷார்தத்தப பிராபதி யுண்டாகும். ஆதலால் ஞாதத்தன்மையின் அபாவகாலத்திலும ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித அநிஷ்டான வடிவ கறபித நிவிருத்தியைக் கூறுதல் தகுதியன்று.

கூடுக. முற்கூறிய சங்கையின் சமாதானம்.

அதறகு இது சமாதானமாம்:—வியாவாத்தக சமபந்தத்திற்குப பிறகிய காலத்தில „உபலக்ஷித வியவகார முண்டாகின்றது; பூர்வகாலத்தி லுண்டாகிறதிலலை. எங்ஙனம் காரகையின் சம்பந்தத்திற்குப் பிறகியகாலத்தில காரக்கை யுபலக்ஷித வியவகார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஞாதத்தனமையின உறபத்திக்கு முறகிய சமசார தசையில் ஞாதத்தனமை யுபலக்ஷிதம அநிஷ்டான மன்று. பிறகிய காலத்தில் ஞாதத்தனமை யிலலாத காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அநிஷ்டானமாம; அதன் சொரூபமே சமசார நிவிருத்தியாம.

கூடுஉ. நியாயமகரந்தத்திலும் வேறுவகையாக அநிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம்.

கறபிதத்தின நிவிருத்தி அநிஷ்டானத்திலும் வேறுமென்னும பக்ஷத்தில ஆகிரக முண்டாயினும், நியாயமகரந்தநூலில் கூறியபடி அக்தியந்த அபபிரதிதகமான ஜ்ஞதாவது வகையை அங்கீகரித்தல நிஷ்பலமாம. ஏனெனின அநிவசரீயத்தின் நிவிருத்தி அநிவசரீயமாம. நிவிருத்தி யெனபது துவமலக்ஷணமாம. அக்ஞத துவமலக்ஷணை அஞான அபாவவடிவமாகக கொண்டு, அநிஷ்டானத்திலும வேறுகக் கொளளின், மோகூர தசையில் துவைத முண்டாம. அஞான துவமலம் அஞான அபாவவடிவமன்று; கூடினிக பாவ விகாரமாம. யாஸகரென்னும முனிவர வேதத்தின அங்கமாகிய நிருக்தத்தைச் செயதிருக்கின்றனர. அதில ஜநமம் (பிறபபு), சததை (இருபபு), விருத்தி (வளாசசி), பரிணாமம (விகாரம-திரிபு), அபக்ஷயம (குறைவு), விகாசம (அழிவு) என ஷட் பாவவிகாரத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர. பாவமெனபது அநிவசரீய வஸ்து. அதன விகாரமென்பது அவஸ்தா விசேஷமாம. அநிவச

நீயத்தின் அவஸ்தா விசேஷமா யிருக்குதலின் ஜன்மமுதல் காசபரி யந்தம் அநாவசநீயமாம. எங்ஙனமெ: ஜனமம கூணிகமாம. ஏனெனின் முதறகண சமபக்குதலை ஜன்மமென்பர. முதறகணத்திற் "பிறக்கின்று" தெனனும வியவகாரமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது கணததில "பிறந்த" தெனனும வியவகார முண்டாகின்றது; "பிறகினற" தென்னும வியவகார முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே தண்ட முகலியவறறை கடதறிறுஞ ரூபணமுகலிய குன்மையுண்டாகினறது. அபபோது ஒரு கூணைததில "கடம நசிக்கின்ற" தெனனும் வியவகார முண்டாகின்றது. இரண்டாவது முதலிய கூணைகளில "நசிதததுகுட" மெனனும வியவகார முண்டாகினறது; "நசிகினறதுகுட" மென்னும் வியவகார முண்டாகிறதிலை. ஆதலால ஜனமகாசங்கள் கூணிகமாம. வித்தமான ஜன்மம கடதறிறு குணமெனபது "பிறக்கினறது கடம" எனனும வாகியத்தினால தோறறுகின்றது. அறிக ஜனமம கடதறிறுகா மென்பது "பிறந்தது கடம" என்னும் வாகியதறாற் றோறறு கின்றது. எங்ஙனம: கடதறிறுகு வித்தமான நாச யிருக்கின்ற தென்பது "நசிகின்றதுகுட" மென்னும வாகியதறினால தோற றுகின்றது. "நசிதததுகுட" மெனனும் வாக்கியத்தினாலகடதறின் அறிகாசமதோற்றுகினறது. துவமஸ்வடிவநாசம அநாதமா (ஆகில் லாதது) யின், நாசதறில் அறிதததுவமை வியவகார முண்டாகலா காது. ஆதலால நாசம அநாதமன்று; கூணிகமாம. பாவ விகாரமா யிருததலின் அபாவ வடிவமன்று. அறுபலப்தி • நிரூபணதறில அநாத அபாவத் துவமமை சொல்லபபட்டிருக்கின்றது. அது நியாயக் கிரமமாகச சொல்லப்படடிருகின்றது. வேகாநாத மதத் தில் அத்தியநதாபாவ மொன்றே அபாவ பதாரித்நமாம. இவ்வாற் றுல கற்பிதாதறின் நிவிருதறி கூணிகமாம். எங்ஙனம விதவானது அநாவசநீய சரீர முதலியன • ஞானநதறாருப பினனும் பிராரத்த பலதறினால சிறிதகால மிருகினறனவோ, துவைதாதறிற்குச் சாதக மன்றோ, அங்ஙனமே ஞானநதறிற்குப் பிறகியகாலம கற்பித தறின் நிவிருதறி ஒருகூண மிருகின்றது. ஆதலால் துவைத தறின் சாதனமில்லை. ஒரு கூணைதறிறுப் பின் கறபித நிவிருதறி யின் அதறியநதாபாவ மிருகினறது. அது பிரஷ்மம வடிவமாம்.

கூறுகூ. முற்கூறிய மதத்தில் புருஷார்த்தத்தின் சொரூபம் (துக்காபாவம் அல்லது கேவல சுகம).

மோக்ஷத்தில் துக்க நிவிருத்தி சுஷுப்திபாவமா யிருக்கலின புருஷார்த்தமன்று; துக்காபாவம் புருஷார்த்தமாம. அலலது துக்காபாவமும புருஷார்த்தமன்று; கேவலம சுகமே புருஷார்த்தமாம். எனனின அநாத்ம துக்தாத்மபந்த கூடிய கர்மமிய தாம முதலியவற்றினி னகமிருக்கின்றது. அதிலை துக்காபாவமாகச் சகல ஜீவர்களுக்கும பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. துக்காபாவமும புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயமாயின, முற்றும துக்காத்தினுலை விழுந்து காமாட்ட சுகத்தில புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகலாகாது. யாணிதை துக்காபாவத்தில அபிலாஷை உண்டாகின்றதிலை, ஆணும சொரூப சுகாநுபவத்தின பிரதிபந்தகம் துக்கமாம. அதன அபாவகாலத்தில சொரூப சுகத்தின வெளிப்படுதல உண்டாகின்றது. ஆதலால துக்காபாவத்தில புருஷனது அபிலாஷை சொரூப சுகத்தில பிரவருட்டாம. இவ்வாறுமல முக்கிய புருஷார்த்தம சுகமாம்; துக்காபாவ மன்று. ஆதலால துக்காத்தின ஆத்யந்தாபாவத்தினோடும பிரஜ்ஞம வடிவமாக கொள்ளாது, அநிர்வசநீயமாக கொளளின, அதற்கும பாதக சமபவிக்கின்றது. ஆனல் அநிர்வசநீயத்தின பாதவடிவ அபாவமோ அநிஷ்டான வடிவமெனபது அநுபவசித்தமாம. ஆதலால அருணாவஸ்தாதி பாவாபாவ வடிவப பிரபஞ்சமும அதன நிவிருத்தியுமாகிய சகலமும் அநிர்வசநீயமாம. அவ்வெலலாவற்றிறகும அநிஷ்டானவடிவ பாதமூணடாகாத துவைதமினமிய சொரூபமான பரமாநநதவடிவ பரம புருஷார்த்தம் மோக்ஷமாம.

ஏட்டாவது பிரகாசம்

ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு

கற்பிதநிவிருத்தி சொரூப நிரூபணம்.

முடிந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின்
பிழை திருத்தம்.

இந்நூல் ஓர் காரணததால் விரைவில் அச்சிட நேர்ந்தமையால் பிழை பட்டது. அரிய பொருளடங்கிய இதனைப் படிக்க முயலுவோரை முன்னர் நூலில் இத்திருத்தங்களைக் குறித்துக்கொண்டு படிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றனம்.—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	ரூ ரூ	பிரமா	பிரமாதா
உ	ரூ ரூ	மென்னும்	மென்பவற்றின்
க ரு	ரூ க	சம்பந்தமாயி	சம்பந்தத்தானி
க அ	கூ	கடமுதலியவற்றின்	கடமுதலியவற்றிற்
உ ச	ரு ரு	ஞானமுதலிய	ஞானத்தன்மைமுதலிய
ரூ க	க ரு	என்ரூலும்	என்ரூலும் ஓகாலதத்துக
ச க	க த	மாகின்றன	மாகும்
ரூ ரூ	உ ரூ	சம்காரம்	சமஸ்காரம்
ஈ ச	ரூ உ	நிருவிதி	நிவர்த்தி
ஃ ரு	உ எ	வேறாய்	பின்
ரூ ள	உ ரூ	நிவாத்திக்கபடுந் தன மை யுடைமையால்	நிவாத்திக்கப்படுந்தன்மையால்
ரூ ரூ	ரூ	சங்கையிலலே.	சங்கையில்
ரூ ச	உ ச	பதம்	கோ
ரூ ச	உ ரூ	வாச்சியமாம.	அவாசயியமாம்.
ரூ ள	உ ரூ	எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம்.	எழுதப்பட்டிருகின்றது.
ரூ ள	உ எ	இது நீலக்குடம்	நீலக்குடம்
எ ரு	ரூ ரூ	சம்பந்தமுளள	சமபந்தமினீறிய
எ க	உ	ஞானம்	சம்பந்தத்தின்ஞானம்
எ ள	கூ	வண்டினது	பிரமரபதத்தினது
எ அ	உ கூ	வண்டோடு சமபாதமில்லே. அங்வனமே	வண்டோடு சம்பந்தமில்லே. ஆனல் சக்கியசம்பந்தி பிரமரபதமாம். அதன் சம்பநதிவண்டாம.ஆதலால் துவிரேபபதத்தின் சக்கியமாகிய துவிரேபங்களுகுப் பிரமரபதவாயிலாக வண்டோடு சம்பந்தமிருக்கின்றது. அங்வனமே
அ க	க	ச க.நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தியைக் கூறுதல்	க ரு கௌணிவிருத்தியைக கூறுதல்
அ க	உ எ	யன்	சூரியன்
அ ரு	ரு	கேவலகூணை	கேவல லகூணை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அச	கக	கரையில்	கரையின் உணர்சசியில
ஙங	உ ம	வாச்சியத்	வாக்கியத்
கம ம	உஉ	விக்கிரமு	விக்கிரகமு
ககள	ஙஉ	வாயுவின்	வாயுவிற்
கங ம	உக	காரணம்	கரண
கங ம	ங ம	அதிவியா	அவவியா
கஙக	ங	கரணவடிவி	கரணத்தன்மைவடிவி
கஙச	உச	ஆனுல்	ஆலால்
கஙரு	கச	வியாப்பியத்	வியாபகத்
கஙள	கக	பிரமாணத்தால்	பிரமாணத்தினும்
கஙஅ	ஙங	உபாத்தியம்	உபபாத்தியம்
கசஉ	அ	அபிதிதானுபத்தி	அபிதிதானுபபத்தி
சசக	ஙச	மிருக்கின்றன. ஆனல்	மிருக்கின்றன. ஆதலால் சமஙியதமா யிருத்தலின் ஒன்றற்கொன்று பின்னமன்று. ஆனல்
கடுஅ	கக	கடத்தின்	கபாலத்தில் கடத்தின்
கடுக	சு	பூதலமு	பூதலமும்
கசம	கச	ரூபபதம்	கடபதம்
கசுச	டு	ஜாதியின் சமவாயம்	ஜாதியின் சமவாயம் வியகதியிலிருக்கும். கிரியையியின் சமவாயீம்
கசுச	கசு	பூதலத்தினும்	பூதலத்தன்மையினும்
கசுச	உஅ	கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே	கொள்ளப்பட்ட சாமயிகபாவமுளதாகின்றது.யாண்டு எக்காலத்தில் எசசம்பந்தத்தால் பிரதியோகியிருப்பதில் லையோ, ஆண்டு அச்சமபாதாவச்சின்னஅத்தியந்தாபாவமே
களங	உசு	கபாலசமவாயத்தில்	கபாலத்திற் சமவாயத்தால்
களங	உசு	ஙஷ்டமாகவில்லை	ஙஷ்டமாயிற்று
கஙளங	ங க	ஆண்டுஅச்	ஆண்டுக்கடத்தின் அச
கஙளங	ங உ	கடமுன	கடமில
கஅம	க	அத்தியந்தாபாவமோ	கட அத்தியந்தாபாவமோ
கஅக	க	பிரதியோகித்	பிரதியோகிகட்கு
கஅக	ங	பிரதியோகிக்கு	பிரதியோகிகட்கு
ஙஅஉ	உஉ	பூதலாதிகரணத்தின்	பூதலாதிகரணகாலதினஷை
கஅஉ	உச	ஷை	
கஅங	கக	பிராகபாவ	அந்நியோந்நியாபாவ
கஅரு	கடு	பிராகபாவத்தின்	பிராகபாவமாகிய
கஅசு	டு	பிரதியோகி	பிரதியோகியின பிரதியோகி
கஅள	ள	பிராகபாவதற்கும்	பிராகபாவமும்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க அ	அ	பிராகபாவத்திற்கும	பிராகபாவத்தின
க அ	அ	துவம்ஸம்	துவம்ஸமும்
க கூ அ	கூ க	தேதாஷம்	தோதாதமும
உ 0 0	உ கூ	அபாவத்துவங்களின்	அபாவத்துவங்களுள்
உ 0 க	க க	படாந்தியோந்தியாவ	படாந்தியோந்தியாவ
உ 0 உ	ரு	பிரதம் [மை	பிரம
உ 0 கூ	கூ கூ	செம்மையோடு சாபபத்தன்	சாபபத்தன்மை
உ 0 ரு	க எ	இந்திரியத்தின்	இந்திரியத்திற்கு
உ 0 ரி	உ க	நேத்திரத்தின்	நேதநிரத்திற்குச
உ 0 ள	அ	இந்திரியத்தின்	இந்திரியத்திற்குச்
உ 0 எ	க கூ	இந்திரியம் காரணமாம்.	இந்திரியமாகியகாரணமிருக்கின்றது.
உ 0 எ	க எ	அதுபலம்பம் சககாரியன்று.	அதுபலம்பமாகிய சககாரியின்று.
உ 0 அ	க 0	மனதின் சுகாபாவத்தானும துக்காபாவத்தானும	மனதிற்குச் சுகாபாவத்தோடும் துக்காபாவத்தோடும
உ க 0	க க	ஸ்தம்பத்தில	அதனிடத்துப் பிரதியோகியின் அதுபலம்பம் போண்டிம. ஸ்தமபத்தில
உ க க	உ கூ	அயோக்கியா	யோகயா
உ க ச	உ கூ	வேற்றுத்	வேற்றுமைத
உ உ ரு	கி 0	அபரோக்ஷ	பரோக்ஷ
உ ச கூ	க க	சம்பந்தமும	சமபந்தமும சுதந விசேஷணதன்மைசசம்பந்தமும
உ ச கூ	உ ச	மதத்திற்	மதத்திற்குன்
உ ச ரு	ச	வேண்டும். ஆதலால்	வேண்டும். கேவல. இந்திரிய ஜந்தியுததுவமே அதுவியவசாயத்தில் விளங்குகின்றது. ஆதலால
உ ச சு	கூ	தோற்றுகின்றன.	தோற்றுகினறது.
உ ச ஆ	கூ கூ	சாவதானமூடைய	சாவதானமனமுடைய
உ ரு 0	ச	அபேக்ஷையிலவே.	அபேக்ஷையிருகிறது.
உ ரு க	கூ ச	ஞானமும்	ஞானம
உ ரு உ	சு	கரண	காரணன
உ ரு சு	உ எ	உபயதர	உபய
உ ரு சு	உ க	ஆசிரயமும	ஆசிரயம்
உ ரு க	ரு	காரியகாரியா	காரியாகாரிய
உ சு 0	க க	காரியவாதி	காரணவாதி
உ சு ரு	அ	அசமவாயி	சமவாயி
உ சு அ	கூ	ஆதலால்	ஆதலால் விருத்தியில
உ எ க	கூ 0	காரணமாம.	கரணமாம.
உ எ உ	உ கூ	தசமனிடத்து ஆத்மதன்மையை	தசமனிடத்து ஆதமதன்மை யிருக்கிறது,
உ எ ரு	உ ச	சுரேதாவுகு	சுரோதாவுகு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ ஏ ஏ	உடு	பிரமாணதத்தாலுண்டாகும் அஜந்நிய	பிரமாண அஜந்நிய
உ அ நி	க	நிச்சயமம்.	பிரமநிச்சயமாம்.
உ அ க	ங க	தாந்மிய	தாதான்மிய
உ க ஏ	கு	ஆரோபத்தின்	ஆரோப்பியத்தின்
உ க க	க ச	தாகலின்	தாகலின்.
உ க ங	உ ங	உண்டாகிறதில்லேயோ,	இருப்பதில்லேயோ,
ங ஏ க	ங	இதவெனும் விருத்திஅவச்சின்ன	இத்துவென்பதின் அவச்சின்ன
ங ஏ ஏ	உசு	இரஜ்ஜு மூதலிய	இரஜ்ஜு சுத்திமூதலிய
ங ஏ க	அ	இல்லே. இம்	இல்லேயென்னும்
ங ஏ கி	உ க	சர்ப்ப இரஜத	சுத்திரஜத
ங க உ	க ஏ	இரஜ்ஜு முதலிய	சர்ப்பமூதலிய
ங க ங	கு	முன்னிட்டு உபாதானத்திற்கும்	முன்னிட்டு முற்கூறியஉபாதானத்திற்கும்
ங க ங	உ அ	ஆகுமாயினும்	ஆகுமாயின்
ங க ச	கு	சம்பந்தம் இதுவென்னுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில்	சம்பந்தம் கற்பிதத்தில்
ங க ச	உ ங	விஷயமாகாவென்பது	விஷயமாகுமென்பது
ங க ஏ	ங க	பிரமை	பிரமம்
ங க அ	உ ங	காரணத்தன்மை	காரணமாதலேர்
ங உ க	ங	பிரக்கிரியை	பிரக்கிரியை இதுவாம்:—
ங உ ங	க உ	லோநிறம்	லோநிறமன்று
ங உ உ	உ ஆ	உரூவ	வெள்ளி
ங உ ச	உ ஏ	அலுட்வி	அடைவிற்
ங உ டு	டு	ஜலத்தால்	ஜலத்தில்
ங ச க	உடு	எகதேச	எகதேச
ங அ ங	உ ங	இலௌகிகமாம.	அலௌகிகமாம்
ச ஏ உ	உ ங	பிரமாண	பிரமா
ச க உ	க	சாமாநிய ஞானம	சாமாநிய ஞானமும்
ச க உ	உ	ஸ்மிருதி எனனும் இரண்டு	ஸ்மிருதியுள. இவ்வி ண்டு
ச க டு	உ க	வியாப்பியமாகிய	பக்ஷத்தில் வியாப்பியமாகிய
ச க ச	க க	சாதனமின்றியதில்	சாதனத்தன்மையின்றியதில்
ச க க	க உ	உண்டுபண்டுவன	உண்டுபண்ணுவன
ச ங ங	உ உ	அதிகாரி	அவிகாரி
ச அ ச	க க	காலத்தில்	முற்காலத்தில்
ச க டு	ங	மூலாஞ்ஞான	தூலாஞ்ஞான
டு உ ஏ	க உ	தனது	தமது
டு டு ங	ங க	கர்மமாகிய	தர்மமாகிய
டு க ச	க உ	குட்டியத்தோடு சாமானிய	குட்டியத்தோடு ஒப்போதும் சாமானிய

Dr. S. IYER LIBRARY